

BIBLIA

SAU

SFÎNTA SCRIPTURĂ

TIPĂRITĂ SUB INDRUMAREA ȘI CU PURTAREA
DE GRIJĂ A PREA FERICITULUI PĂRINTE

† JUSTINIAN

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

CU APROBAREA SFÎNTULUI SINOD

BUCUREȘTI
INSTITUTUL BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE
1968

SFÎNTA EVANGHELIE CEA DUPĂ MATEI

CAP. 1

Cartea neamului lui Iisus Hristos, zămislirea, numele și nașterea.

1. Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

2. Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și pe frații lui.

3. Iuda a născut pe Fares și pe Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram;

4. Aram a născut pe Aminadav; Aminadav a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon;

5. Salmon a născut pe Booz, din Rahav; Booz a născut pe Obed, din Rut; Obed a născut pe Iesei;

6. Iesei a născut pe David regele; regele David a născut pe Solomon din femeia lui Urie;

7. Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa;

8. Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia;

9. Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Iezechia;

10. Iezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia;

11. Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, la strămutarea în Babilon;

12. După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel;

13. Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor;

14. Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud;

15. Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov;

16. Iacov a născut pe Iosif, logodnicul Mariei, din care s-a născut Iisus, ce se cheamă Hristos.

17. Așadar, peste tot, de la Avraam pînă la David sînt paisprezece neamuri; de la David pînă la strămutarea în Babilon sînt paisprezece neamuri, și de la strămutarea în Babilon pînă la Hristos sînt paisprezece neamuri.

18. Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria, mama lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat avînd în pîntece de la Duhul Sfînt.

19. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrînd s-o vădească, a voit s-o lase în ascuns.

20. Și cugetînd el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfînt.

Cap. 1. — (1) 2 Paral. 17, 11. Luc. 3, 24. Rom. 9, 5. (2) Fac. 21, 2-3; 25, 26; 26, 19; 29, 35. (3) Fac. 38, 27, 30; 46, 12. Rut 4, 18. 1 Paral. 2, 4, 5, 9. (5) Iosua 6, 24. Rut 2, 3; 4, 17. 21. 1 Paral. 2, 11-12. (6) Fac. 17, 6, 16. 1 Reg. 17, 12. 2 Reg. 12, 24. 1 Paral. 2, 15. (7) 3 Reg. 11, 43; 14, 31; 15, 8. 1 Paral. 3, 10. (9)

4 Reg. 15, 7, 38; 16, 20. (10) 4 Reg. 20, 20. 1 Paral. 3, 13. (11) 4 Reg. 23, 34; 24, 6. 1 Paral. 3, 16. 2 Paral. 36, 4. (12) 4 Reg. 24, 6, 1 Paral. 3, 17. 2 Paral. 36, 8. 1 Ezd. 3, 2; 5, 2. (18) Luc. 1, 27, 34-35; 2, 5. (19) Num. 5, 12-31. Deut. 24, 1-5. (20) Luc. 1, 35.

21. Ea va naște Fiul și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mîntui poporul Său de păcate.

22. Acestea toate s-au făcut ca să se împlinească ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice:

23. Iată, Fecioara va avea în pîntece și va naște Fiul și vor chema numele lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu.

24. Deșteptîndu-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit ingerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa.

25. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, căruia i-a pus numele Iisus.

CAP. 2

Magii de la Răsărit. Fuga în Egipt. Irod ucide pruncul. Întoarcerea din Egipt și așezarea în Nazaret.

1. Iar dacă s-a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod regele, iată magii de la Răsărit au venit în Ierusalim, întrebînd:

2. Unde este regele Iudeilor, cel ce s-a născut? Căci am văzut la Răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui.

3. Și auzind, regele Irod s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el.

4. Și adunînd pe toți arhierii și cărturarii poporului, i-a întrebat: Unde este să se nască Hristos?

5. Iar ei i-au zis: În Betleemul Iudeii, că așa este scris de proorocul:

6. Știu, Betleeme, pămîntul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși Conducătorul care va paște pe poporul meu Israel.

7. Atunci Irod a chemat în ascuns pe magi și a aflat de la ei lămurit în ce vreme s-a arătat steaua.

8. Și trimițîndu-i la Betleem, le-a zis: Mergeți și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc și, dacă îl veți afla, vestiți-mi și mie, ca, venind și eu, să mă închin Lui.

9. Iar ei, ascultînd pe regele, au plecat și iată, steaua pe care o văzuseră în Răsărit mergea înaintea lor, pînă ce a venit și a stat deasupra, unde era Pruncul.

10. Și văzînd ei steaua, s-au bucurat cu bucurie mare foarte.

11. Și intrînd în casă, au văzut pe Prunc împreună cu Maria, mama Lui, și căzînd la pămînt, s-au închinat Lui și deschizînd vistieriile lor, I-au adus Lui daruri: aur, tămîie și smirnă.

12. Iar luînd înștiințare în vis nu se mai întorcă la Irod, pe altele s-au dus în țara lor.

13. După plecarea magilor, iată ingerul Domnului se arătă în vis lui Iosif, zicînd: Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și fugi în Egipt și stai acolo pînă ce-ți voi spune, fiindcă Irod are să caute Pruncul ca să-l ucidă.

14. Și Iosif, sculîndu-se, a luat, noaptea, Pruncul și pe mama Lui și a plecat în Egipt.

15. Și au stat acolo pînă la moartea lui Irod; ca să se împlinească cuvîntul spus de Domnul, prin proorocul: Din Egipt am chemat pe Fiul Meu.

16. Iar cînd Irod a văzut că a fost amăgit de magi, s-a mințit foarte și, trimițînd a ucis pe toți pruncul care erau în Betleem și în toate hotarele lui, de doi ani și mai în jos, după timpul pe care îl aflate de la magi.

17. Atunci s-a împlinit cuvîntul spus de Ieremia proorocul:

18. Glas în Rama s-a auzit, plîngere și tînguire multă; Rahela plîngea pe fiii săi și nu voia să se mîngie, pentru că nu mai sînt.

19. După moartea lui Irod, iată el ingerul Domnului s-a arătat în vis lui Iosif, în Egipt.

20. Și i-a zis: Scoală-te, ia Pruncul și pe mama lui și mergi în pămîntul lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia viața Pruncului.

21. Iosif, sculîndu-se, a luat Pruncul și pe mama lui și a venit în pămîntul lui Israel.

22. Și auzind că domnește Arhelau în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, s-a temut să meargă acolo și, luînd poruncă în vis, s-a dus în părțile Galileii.

23. Și a venit și a locuit în orașul numit Nazaret, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin prooroci, că Nazarinean se va chema.

42. Apoc. 2, 27. (11) Pild. 18, 16. Is. 60, 6. Luc. 2, 16-17. (15) Num. 24, 8. Os. 11, 1. (18) Ier. 31, 15. (20) Ier. 4, 19. (22) Luc. 2, 39. (23) Jud. 13, 5. Ioan 1, 45.

CAP. 3

Ioan Botezătorul. Botezul lui Iisus.

1. În zilele acelea, a venit Ioan Botezătorul și propovăduia în pustia Iudeii.

2. Spunînd: Pocăți-vă că s-a apropiat împărăția cerurilor.

3. El este acela despre care a zis proorocul Isaia: Glasul celui ce strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

4. Iar Ioan avea îmbrăcămîntea lui din păr de cămilă, și cingătoare de piele împrejurul mijlocului, iar hrana lui era lăcuste și miere sălbatică.

5. Atunci a ieșit la el Ierusalimul și toată Iudeea și toată împrejurimea Iordanului.

6. Și se botezau de către el în riul Iordan, mărturisindu-și păcatele.

7. Dar văzînd Ioan pe mulți din farisei și saducheii venind la botez, le-a zis: Pui de vipere, cine v-a arătat că veți scăpa de mînia ce va să fie?

8. Faceți deci roade vrednice de pocăință.

9. Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: Părinte avem pe Avraam, căci vă spun că Dumnezeu poate și din pietrele acestea să ridice fii lui Avraam.

10. Acum secură stă la rădăcina pomilor și tot pomul care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc.

11. Eu unul vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decît mine; lui nu sînt vrednic să-i duc încălțămîntea; Acesta vă va boteza cu Duh Sfînt și cu foc.

12. El are lopata în mînă și va curăți aria sa și va aduna grîul în jitniță, iar pleava o va arde cu foc nestins.

13. În acest timp a venit Iisus din Galileea, la Iordan, către Ioan, ca să se boteze de către el.

14. Ioan însă îl oprea, zicînd: Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?

15. Și răspunzînd, Iisus a zis către el: Lasă acum, că așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea. Atunci L-a lăsat.

16. Iar botezîndu-se Iisus, îndată ce a ieșit din apă, iată cerurile i s-au deschis, și el a văzut Duhul lui Dumnezeu, pogorîndu-se ca un porumbel și venind peste El.

17. Și iată glas din ceruri care a zis: Acesta este Fiul Meu cel iubit întru care am binevoit.

CAP. 4

Iisus este ispitit de diavolul. Începutul propovăduirii: cheamă pe cei dinții ucenici și vindecă tot felul de bolnavi.

1. Atunci Iisus a fost dus de Duhul în pustiu, ca să fie ispitit de către diavolul.

2. Și după ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămînzit.

3. Ci apropiîndu-se, ispititorul a zis către El. De ești Tu Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pîini.

4. Iar El, răspunzînd, a zis: Scris este: Nu numai cu pîine va trăi omul, ci cu tot cuvîntul care iese din gura lui Dumnezeu.

5. Atunci diavolul L-a dus în sfînta cetate, L-a pus pe aripa templului,

6. Și i-a zis: Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, că scris este: ingerilor Săi va porunci pentru Tine și te vor ridica pe mîini, ca nu cumva să izbești de piatră piciorul Tău.

7. Iisus i-a răspuns: Iarăși este scris: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău.

8. Din nou diavolul l-a dus pe un munte foarte înalt și l-a arătat toate împărățiile lumii și slava lor.

9. Și i-a zis Lui: Acestea toate Ție voi da Ție, dacă vei cădea înaintea mea și mi Țe vei închina.

(21) Is. 49, 1. Luc. 1, 31-33. Fapt. 4, 12; 5, 31; 13, 23, 38-39. 1 Ioan 2, 2. Rom. 3, 24. (23) Is. 7, 14. Luc. 1, 31. (25) Luc. 1, 31; 2, 7, 21. Cap. 2.- (1) Luc. 2, 4-8. (2) Num. 24, 17. Is. 60, 3. Luc. 2, 11. (6) Fac. 49, 10. Mîh. 5, 1. Ioan 7,

Ioan 1, 32-33. (17) Ps. 2, 6. Mat. 17, 5. Marc. 1, 11. Luc. 3, 22; 9, 35. Ioan 5, 37, 2. Petr. 1, 17. 1 Ioan 5, 7-9. Ef. 1, 6. Col. 1, 13. Cap. 4.- (1) Jud. 13, 24. Iez. 3, 14. Sir. 2, 1. Marc. 1, 12. Luc. 4, 1. (2) Iez. 34, 28. 3 Reg. 19, 8. Marc. 1, 13. Luc. 4, 2. (3) Luc. 4, 3. (4) Deut. 8, 3. Intel. 16, 26. Luc. 4, 4. (5) Iez. 8, 3; 11, 1; 43, 5. Luc. 4, 9. (6) 1 Reg. 7, 3. Ps. 70, 3; 90, 11-12. Luc. 4, 9-11. (7) Deut. 6, 16. Luc. 4, 12. (8) Iez. 40, 2. Luc. 4, 5. (9) Dan. 3, 5. Luc. 4, 6-7. (10) Deut. 6, 13; 10, 20. Iosua 24, 14. Luc. 4, 8.

Cap. 3.- (1) Marc. 1, 4. Luc. 1, 80; 3, 2-3. Ioan 1, 6, 28. Fapt. 13, 24. (2) Iez. 18, 30. Mat. 4, 17; 10, 7. Marc. 1, 15. (3) Is. 40, 3. Marc. 1, 3. Luc. 1, 76; 3, 4. Ioan 1, 23. (4) 4 Reg. 1, 8. Zah. 1, 5. Marc. 1, 6. (5) Marc. 1, 5. (6) Marc. 13, 4. Marc. 1, 6. (7) Mat. 12, 34; 23, 33. 1, 5. Fapt. 19, 4, 18. (8) Mat. 12, 33, 37-39. Luc. 3, 7. (9) Luc. 3, 8. (10) Ioan 8, 19. Luc. Fapt. 13, 26. Rom. 4, 1-16. (11) Mat. 7, 19. Luc. 3, 9. (12) Marc. 1, 8. Luc. 3, 16. Ioan 1, 15-16, 26-27. 33. Fapt. 1, 5; 2, 2; 11, 16; 19, 4. (13) Mat. 3, 19. Luc. 3, 17. (14) Marc. 1, 9. Luc. 3, 21. (15) Is. 11, 2. Marc. 1, 10. Luc. 3, 21-22.

10. Atunci Iisus i-a zis: Mergi inapoia Mea, satano, căci scris este: Domnului Dumnezeuului tău să te închini și Lui singur să-I slujești.

11. Atunci L-a lăsat diavolul și iată ingerii, venind la El, îi slujeau.

12. Și Iisus, auzind că Ioan a fost internat, a plecat în Galileea.

13. Și părăsind Nazaretul, a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftalim,

14. Ca să se împlinească ce s-a zis prin Isaia proorocul care zice:

15. Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftalim spre mare, dincolo de Iordan, Galileea nămurilor;

16. Poporul care stătea în întuneric a văzut lumină și celor ce ședea în întunec și în umbra morții lumină le-a răsărit.

17. De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocăți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor.

18. Pe cînd umbla pe lângă marea Galileei, a văzut doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari.

19. Și le-a zis: Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni.

20. Iar ei, îndată lăsînd mrejele, au mers după el.

21. De acolo, mergînd mai departe, a văzut alți doi frați, pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, dregîndu-și mrejele și i-a chemat.

22. Iar ei îndată, lăsînd corabia și pe tatăl lor, au mers după El.

23. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățînd în sinagogile lor și propovăduind Evanghelia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința în popor.

24. Și s-a dus vestea despre El în toată Siria, și aduceau la El pe toți cei ce se aflau în suferințe, fiind cu-prinși de multe feluri de boli și de

chinuri, pe demonizați, pe lunatici, pe slăbănogi, și El îi vindeca.

25. Și mulțimi multe mergeau după El, din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.

CAP. 5

Predica de pe munte. Fericiile. Adevăratele împlinire a Legii.

1. Văzînd mulțimile, Iisus s-a suit în munte, așezut și ucenicii lui au venit la el,

2. Și deschizîndu-și gura, îi învăța zicînd:

3. Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.

4. Fericiți cei ce plîng, că aceia se vor mîngia.

5. Fericiți cei blîzi, că accia vor moșteni pămîntul.

6. Fericiți cei ce flămînzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.

7. Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

8. Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

9. Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

11. Fericiți veți fi voi cînd vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvîntul rău împotriva voastră, mințind din pricina Mea.

12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri, că așa au prigunit pe proorocii cei dinainte de voi.

13. Voi sînteți sarea pămîntului; dacă sarea se va strica, cu ce se va sara? De nimic nu mai e bună decît să fie aruncată afară și călcată cu picioarele de oameni.

14. Voi sînteți lumina lumii; nu poate cetatea să se ascundă, cînd stă deasupra muntelui.

15. Nici nu aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încît să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri.

17. Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc.

18. Căci adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul și pămîntul, o lotă sau o cîrtă din Lege nu va trece, pînă ce se vor face toate.

19. Deci, cel ce va strica una din aceste porunci, foarte mici, și va învăța așa pe oameni, foarte mic se va chema în împărăția cerurilor; iar cel ce va face și va învăța, acesta mare se va chema în împărăția cerurilor.

20. Căci zic vouă: Că de nu va priosi dreptatea voastră mai mult decît a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

21. Ați auzit că s-a zis celor de demult: Să nu ucizi; iar cine va ucide, vrednic va fi de osîndă.

22. Eu însă vă spun vouă: Că oicine se minie pe fratele său vrednic va fi de osîndă; și cine va zice fratelui său: rache, vrednic va fi de judecata sinedriului; iar cine-i va zice: nebulule, vrednic va fi de gheena focului.

23. Deci, dacă îți vei aduce darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,

24. Lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi întîi și împacă-te cu fratele tău și apoi, venind, adu darul tău.

25. Împacă-te cu pîrișul tău degrabă, pînă ești cu el pe cale, ca nu cumva pîrișul să te dea judecătorului, și judecătorul slujitorului și să fii aruncat în temniță.

26. Adevărat grăiesc ție: Nu vei ieși de acolo, pînă ce nu vei fi dat cel de pe urmă ban.

27. Ați auzit că s-a zis celor de demult: Să nu săvîrșești adulter.

28. Eu însă vă spun vouă: Că oicine se uită la femeie, poftind-o, a și săvîrșit adulter cu ea în inima lui.

29. Iar dacă ochiul tău cel drept te smintește pe tine, scoate-l și aruncă-l de la tine, căci mai de folos îți este să piară unul din mădularele tale, decît tot trupul tău să fie aruncat în gheena.

30. Și dacă mîna ta cea dreaptă te smintește pe tine, taie-o și o aruncă de la tine, căci mai de folos îți este să piară unul din mădularele tale, decît tot trupul tău să fie aruncat în gheena.

31. S-a zis iarăși: Cine va lăsa pe femeia sa, să-i dea carte de despărțire.

32. Eu însă vă spun vouă: Că oicine va lăsa pe femeia sa, afară de cuvînt de desfrinare, o face să săvîrșească adulter, și cine va lua pe cea lăsată săvîrșește adulter.

33. Ați auzit că s-a zis celor de demult: Să nu juri strîmb, ci să îi înaintea Domnului jurămintele tale.

34. Eu însă vă spun vouă: Să nu vă jurați nicidecum, nici pe cer, fiindcă este tronul lui Dumnezeu.

35. Nici pe pămînt, fiindcă este așternut al picioarelor Lui, nici pe Ierusalim, fiindcă este cetate a marelui Împărat.

36. Nici pe capul tău să nu te juri, fiindcă nu poți să faci un fir de păr, alb sau negru.

37. Ci cuvîntul vostru să fie: Ceea ce este da, da; și ceea ce este nu, nu; iar ce e mai mult decît acestea, de la cel rău este.

38. Ați auzit că s-a zis: Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.

39. Eu însă vă spun vouă: Să nu stați împotriva celui rău; iar cui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt.

40. Celui ce voiește să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.

41. Iar de te va sili cineva să mergi o milă, mergi cu el două.

(12) Marc. 1, 14. Luc. 3, 20; 4, 14. Ioan 4, 43.
(13) Iosua 19, 10, 33. Marc. 1, 21. Luc. 4, 16, 31. (15) Is. 8, 23. (16) Is. 9, 1; 42, 7. Luc. 1, 79; 2, 32. (17) Mat. 3, 2; 10, 7. Marc. 1, 14, 15. Luc. 10, 9. (18) Intel. 6, 16. Marc. 1, 16. Luc. 5, 1-2. Ioan 1, 35-42. (19) Ier. 16, 16. Mat. 8, 22. Marc. 1, 17. Luc. 5, 10. (20) Mat. 19, 27. Marc. 1, 18; 10, 28. Luc. 5, 11; 18, 28. (21) Marc. 1, 19-20. (22) Deut. 33, 9. Marc. 1, 20. (23) Mat. 9, 35; 24, 14. Marc. 1, 14, 39. Luc. 4, 14-15. (24) Marc. 6, 55. (25) Marc. 3, 7-8. Luc. 6, 17. Cap. 5.-(1) Marc. 3, 13. (2) Luc. 6, 20. (3) Ps. 50, 18. Is. 57, 15.

Luc. 6, 20. (4) Ps. 125, 5-6. Is. 61, 2-3. Luc. 6, 21. Ioan 16, 20. Apoc. 22, 4. (5) Ps. 24, 12; 36, 11. 29. Pild. 2, 21; 16, 19. Is. 66, 2. Mat. 11, 29. (6) Is. 55, 1; 65, 13. Bar. 2, 18. Luc. 1, 53. (7) Ps. 40, 1-2. Pild. 14, 21; 21, 21. Sir. 3, 30-31. Mat. 6, 14. Luc. 2, 17. (8) Ps. 14, 2; 16, 15; 23, 4; 72, 1. Avac. 1, 13. 1 Ioan 3, 2-3. Bvr. 12, 14. (9) Is. 3, 18. Bvr. 12, 14. (10) 1 Petr. 2, 19; 3, 14. Rom. 8, 17. (11) Luc. 6, 22. 1 Petr. 4, 14. (12) 2 Paral. 36, 16. Mat. 21, 35; 23, 34-35. Luc. 6, 23. Fapt. 5, 41. (13) Marc. 9, 50. Luc. 14, 34-35. (14) Pild. 4, 18. Filip. 2, 15. (15) Marc. 4, 21. Luc. 8, 16; 11, 33.

(16) Pild. 4, 18. Ioan 15, 8. 1 Petr. 2, 12. Filip. 1, 11; 2, 15. (17) Mat. 3, 15. Rom. 3, 31. (18) Ps. 118, 89-90, 152. Is. 40, 8. Mal. 2, 6. Mat. 24, 35. Luc. 16, 17; 21, 33. (19) 1 Ekd. 7, 10. Iac. 2, 10. (20) Rom. 9, 31. (21) Ies. 20, 13. Lev. 24, 17. Deut. 5, 17. Mat. 19, 18. Marc. 10, 19. Luc. 18, 20. (22) 1 Ioan 3, 15. (23) Mat. 8, 4. Marc. 11, 25. (24) Is. 66, 3. Marc. 11, 25. (25) Pild. 25, 8. Sir. 8, 1-2. Mat. 6, 14; 18, 35. Luc. 12, 58. (26) Luc. 12, 59. (27) Ies. 20, 14. Deut. 5, 18. Marc. 10, 19. Luc. 18, 20. (28) Fac. 34, 2. Lev. 20, 10. 2 Reg. 11, 2. Iov 31, 1. Pild. 6, 25. Sir. 9, 8; 41, 25. (29) Deut. 13,

5-10. Pild. 1, 15-16. Mat. 18, 8-9. Marc. 9, 43, 47. Rom. 8, 13. (30) Mat. 18, 8. (31) Deut. 24, 1. Ier. 3, 1. Mat. 19, 7. Marc. 10, 4, 11. Luc. 16, 18. 1 Cor. 7, 10. (32) Mal. 2, 14-15. Mat. 19, 9. Marc. 10, 11. Luc. 16, 18. Rom. 7, 2. (33) Ies. 20, 7. Lev. 19, 12. Deut. 5, 11. Mat. 23, 16. (34) Ps. 10, 4. Is. 66, 1. Mat. 23, 16, 23. Iac. 5, 12. (35) Ps. 47, 3. Is. 66, 1. (37) Iac. 5, 12. 2 Cor. 1, 17. (38) Ies. 21, 24. Lev. 24, 20. Deut. 19, 21. (39) Lev. 19, 17-18. Pild. 20, 22. Is. 50, 6. Plîng. 3, 30. Luc. 6, 29. Iac. 3, 13. 1 Petr. 3, 9. Rom. 12, 17. 1 Cor. 6, 7. 1 Tes. 5, 15. (40) Luc. 6, 29. 1 Cor. 6, 7.

42. Celui care cere de la tine, dă-i; și de la cel ce voiește să se împrumute de la tine, nu întoarce fața ta.

43. Ați auzit că s-a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău.

44. Iar Eu vă zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvințați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatamă și vă prigonesc.

45. Ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, că El face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.

46. Căci dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplăți veți avea? Au nu fac și vameșii același lucru?

47. Și dacă îmbrățișați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult? Au nu fac și păginiile același lucru?

48. Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este.

CAP. 6

Despre milostenie, rugăciune și post. Să nu ne străduim numai după cele pămîntesti.

1. Luați aminte ca faptele dreptății voastre să nu le faceți înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei; altfel nu veți avea plată de la Tatăl vostru Cel din ceruri.

2. Deci, cînd faci milostenie, nu trimița înaintea ta, cum fac fărniciii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni; adevărat grăiesc vouă; își iau răsplata lor.

3. Tu însă, cînd faci milostenie, să nu știe stînga ta ce face dreapta ta.

4. Ca milostenia ta să fie într-ascuns și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti pe.

5. Iar cînd vă rugați, nu fiți ca fărniciii cărora le place, prin sinagogi

și prin colțurile ulițelor, stînd în picioare, să se roage, ca să se arate oamenilor; adevărat grăiesc vouă: își iau răsplata lor.

6. Tu însă, cînd te rogi, intră în camera ta și, închizînd ușa, roagă-te Tatălui tău care este în ascuns, și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti pe.

7. Cînd vă rugați, nu spuneți multe ca păginiilor, că ei cred că în poliloghiile lor vor fi ascultați.

8. Deci nu vă asemănați lor, ci știți că Tatăl vostru de ce aveți trebuință mai înainte ca să cereți voi de la El.

9. Deci voi așa să vă rugați: Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfîntească-Sc numele Tău;

10. Vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pămînt.

11. Pîinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi;

12. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelile noștri.

13. Și nu ne duce pe noi în ispită, că ne izbăvește de cel rău. Că a Ta este împărăția și puterea și slava în veci, Amin!

14. Că de veți ierta oamenilor greșelile lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru Cel ceresc.

15. Iar de nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu va ierta greșelile voastre.

16. Cînd postiți, nu fiți triști ca fărniciii; că ei își smolesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc; adevărat grăiesc vouă: își iau plata lor.

17. Tu însă, cînd postești, unge capul tău și fața ta o spală,

18. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care este în ascuns, și Tatăl care vede în ascuns îți va răsplăti pe.

19. Nu vă adunați comori pe pămînt, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură.

20. Ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă și nu le fură.

21. Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta.

22. Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat.

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cît mai mult!

24. Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lîpi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona.

25. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru viața voastră ce veți minca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este viața mai mult decît hrana și trupul decît îmbrăcămintea?

26. Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu secără, nici nu adună în jînițe, și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sînteți voi cu mult mai presus decît ele?

27. Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot?

28. Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiți? Luați scama la crîni cîmpului cum cresc: nu se ostesc, nici nu torc.

29. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre acestea.

30. Iar dacă iarba cîmpului, care astăzi este și mîine se aruncă în cup-tor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?

31. Deci, nu duceți grijă, spunînd: Ce vom minca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca?

32. Că după toate acestea se străduiesc păginiile; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele.

33. Căutați mai întîi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.

34. Nu vă îngrijiți de ziua de mîine, căci ziua de mîine se va îngriji de ale sale. Ajunge zilei rătăcitea ei.

CAP. 7

Sfîrșitul predicii de pe munte. Judecata semenilor. Puterea rugăciunii. Calea mîntuirii și a pierzării. Ferirea de prooroci mincinoși.

1. Nu judecați, ca să nu fiți judecați. 2. Căci cu judecata cu care judecați, veți fi judecați, și cu măsura cu care măsurați, vi se va măsura.

3. De ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, și birna din ochiul tău nu o ieși în seamă?

4. Sau cum vei zice fratelui tău: Lasă să scot paiul din ochiul tău și iată birna este în ochiul tău?

5. Fărnice, scoate întîi birna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

6. Nu dați cele sfînte cînilor, nici nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și, întorcîndu-se, să vă sfișie pe voi.

7. Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide.

8. Că oricine cere ia, cel care caută află, și celui care bate i se va deschide.

9. Sau cine este omul acela între voi care, de va cere fiul său pline, el îi va da piatră?

10. Sau de-i va cere pește, el îi va da șarpe?

11. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cît mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da cele bune celor care cer de la El?

12. Ci toate cîte voiți să vă facă vouă oamenii, asemenea și voi faceți lor, că aceasta este Legea și proorocii.

(42) Deut. 15, 7, 8, 10. Sir. 4, 5. Luc. 6, 30, 34.
(43) Lev. 19, 17-18. Deut. 23, 6. Mat. 22, 39.
Marc. 12, 31. Iac. 2, 8. Rom. 13, 9. Gal. 3, 14.
(44) Ps. 108, 28. Luc. 6, 27, 23, 34. Fapt. 7, 60. Rom. 12, 14. 1 Cor. 4, 12. (45) Deut. 4, 19. Sir. 18, 12. Luc. 6, 35. (46) Luc. 6, 32.
(47) Lev. 11, 44; 19, 23; 20, 7, 26. Is. 38, 3. Luc. 6, 36. Iac. 1, 4. 1 Petr. 1, 15. Ef. 5, 1.
Cap. 6. (1) Deut. 24, 13. Ps. 111, 9. Pild. 4, 23. Mat. 23, 5. (2) Pild. 20, 6. Rom. 12, 8.
(4) 1 Reg. 16, 7. Luc. 14, 14. (5) Mat. 15, 8.
(6) 4 Reg. 4, 33. (7) 3 Reg. 18, 26. Eccl. 5, 1-2. Is. 1, 15. Sir. 7, 15. (8) Mat. 6, 32. (9)

Deut. 32, 6. Ier. 3, 4. Iez. 36, 23. Luc. 11, 1-4. (10) 2 Reg. 15, 26. Ps. 4, 6; 21, 31. Mat. 26, 39. Luc. 22, 42. Sept. 21, 14. (11) Pild. 30, 8. Luc. 11, 12. (12) Ps. 31, 6. Pild. 28, 13. Sir. 18, 12; 28, 1-2. Mat. 18, 21. Luc. 11, 4. (13) Deut. 13, 3. Jud. 3, 22. 3 Reg. 22, 22. 1 Paral. 29, 11. Ps. 50, 13; 110, 39. Is. 28, 19. Mat. 26, 41. Luc. 11, 4. Ioan 17, 19. 2 Petr. 2, 9. Apoc. 3, 10. (14) Sir. 28, 2. Marc. 11, 25. Luc. 6, 37. Ef. 4, 32. Col. 3, 13. (15) Sir. 28, 1, 4. Mat. 18, 35. Marc. 11, 26. Iac. 3, 13. (16) Is. 58, 3. (17) Rut 3, 3. Eccl. 9, 8. Dan. 10, 3. (18) Iac. 5, 2-4. Ebr. 13, 5.

(20) Sir. 29, 14. Mat. 19, 21. Luc. 12, 21, 33. 1 Petr. 1, 4. 1 Tim. 6, 19. (21) Luc. 12, 34. (22) Luc. 11, 34. (23) Luc. 11, 35. (24) 3 Reg. 18, 24; 21, 7. Luc. 16, 13. Iac. 4, 4. 1 Ioan 2, 15. Rom. 6, 16. (25) Ps. 54, 23. Bar. 3, 13. Luc. 12, 22-23. 1 Petr. 5, 7. Filip. 4, 6. (26) Iov 38, 41. Ps. 146, 9. Luc. 12, 24. (27) Luc. 12, 25. (28) Luc. 12, 26. (29) 3 Reg. 4, 21. Luc. 12, 27. (30) Mat. 16, 8. Luc. 12, 28. (31) Luc. 12, 29. (32) Mat. 6, 8. Luc. 12, 30. (33) Iez. 23, 25. 3 Reg. 3, 13-14. Ps. 36, 25. Ințel. 7, 10-11. Marc. 10, 30. Luc. 12, 31.

1 Tim. 4, 8. (34) Iez. 16, 19. Cap. 7. - (1) Luc. 6, 37. Iac. 4, 11. Rom. 2, 1-3; 14, 10. 1 Cor. 4, 5. (2) Iosua 7, 25. Jud. 1, 7. Marc. 4, 24. Luc. 6, 38. (3) Ps. 49, 17-21. Pîng. 3, 39-40. Luc. 6, 41. (4) Luc. 6, 42. (5) Ps. 50, 14. Luc. 6, 42. (6) Pild. 9, 7-8; 23, 9. (7) 1 Paral. 28, 9. Cînt. 3, 4. Ier. 29, 13. Mat. 21, 22. Marc. 11, 24. Luc. 11, 9. Ioan 14, 13. Iac. 1, 5-6. (8) Pild. 8, 17. Luc. 11, 10. (9) Luc. 11, 11. (10) Luc. 11, 12. (11) Fac. 8, 21. Is. 49, 15. Luc. 11, 13. Iac. 1, 7. Ebr. 12, 10. (12) Lev. 19, 18. Tob. 4, 15. Luc. 6, 31. Rom. 13, 8.

13. Intrați prin poarta cea strîmtă că largă este poarta și lată este calea care duce la pieire și mulți sînt cei care apucă pe ea.

14. Și strîmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață și puțini sînt care o află.

15. Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sînt lupi răpitori.

16. După roadele lor îi veți cunoaște. Au doară culeg oamenii struguri din spini sau smochine din măcăciuni?

17. Așa că ori ce pom face roade bune, iar pomul rău face roade rele. 18. Nu poate pom bun să facă roade rele, nici pom rău să facă roade bune.

19. Iar orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc.

20. De aceea, după roadele lor îi veți cunoaște.

21. Nu oricine îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu Celui din ceruri.

22. Mulți îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, au nu în numele Tău am proorocit și nu în numele Tău am scos demoni și nu în numele Tău minuni multe am făcut?

23. Și atunci voi mărturisi lor: Niciodată nu v-am cunoscut pe voi. Depărtați-vă de la mine cei ce lucrați fărădelegea.

24. De aceea, oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le îndeplinește, asemenea-se-va bărbatului înțelept care a clădit casa lui pe stîncă.

25. A căzut ploaia, au venit riurile mari, au suflat vînturile și au bătut în casa aceea, dar ea n-a căzut, fiindcă era întemeiată pe stîncă.

26. Iar oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le îndeplinește, asemenea-se-va bărbatului neînțelept care și-a clădit casa pe nisip.

27. Și a căzut ploaia și au venit riurile mari și au suflat vînturile și au

izbit în casa aceea, și a căzut. Și căderea ei a fost mare.

28. Iar cînd Iisus a sfîrșit cuvintele acestea, mulțimile erau uimite de învățătura lui.

29. Că îi învăța pe ei ca unul care are putere, iar nu cum îi învățau cărturarilor lor.

CAP. 8

Iisus vindecă un leproș, pe servitorul unui sutaș, pe soacra lui Petru și pe alți bolnavi. Liniștește furtuna de pe mare și vindecă doi demonizați.

1. Și coborîndu-se El din munte, mulțimi multe au mers după El.

2. Și iată un leproș, apropiindu-se, i se închina, zicînd: Doamne, dacă voiești, poți să mă curățești.

3. Și Iisus, întinzînd mîna, s-a atins de el, zicînd: Voiesc, curățește-te. Și îndată s-a curățit lepra lui.

4. Și i-a zis Iisus: Vezi, nu spune nimănui, ci mergi, arată-te preoților și adu darul pe care l-a rînduit Moise, spre mărturie lor.

5. Pe cînd intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugîndu-l.

6. Și zicînd: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinuindu-se cumplit.

7. Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca.

8. Dar sutașul, răspunzînd, i-a zis: Doamne, nu sînt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai zi cu cuvîntul și se va vindeca sluga mea.

9. Că și eu sînt om sub stăpînirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celui-lalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face.

10. Auzind acestea, Iisus s-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: Nici în Israel n-am găsit atîta credință.

11. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în împărăția cerurilor.

12. Iar fiii împărăției vor fi aruncați în întinericul cel mai din afară; acolo va fi plîngeră și scrișnire dinților.

13. Și a zis Iisus sutașului: Du-te, fie ție după cum ai crezut. Și s-a însă-nătoșit sluga lui în ceasul acela.

14. Și venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcînd, prinsă de friguri.

15. Și s-a atins de mîna ei, și au lăsat-o frigurile și s-a sculat și îi slujea Lui.

16. Și făcîndu-se seară, au adus la El mulți demonizați și a scos duhurile cu cuvîntul și pe toți cei bolnavi i-a vindecat.

17. Ca să se îplinească ceea ce s-a spus prin Isaia proorocul, care zice: Acesta neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat.

18. Și văzînd Iisus mulțime împrejurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării.

19. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis: Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge.

20. Dar Iisus i-a răspuns: Vulpile au vizuină și păsările cerului cuiburi: Fiul Omului însă nu are unde să-și plece capul.

21. Un altul dintre ucenici i-a zis: Doamne, dă-mi voie întîi să mă duc și să îngrop pe tatăl meu.

22. Iar Iisus i-a zis: Vino după Mine și lasă morții să-și îngroape morții lor.

23. Intrînd El în corabie, ucenicii Lui l-au urmat.

24. Și, iată, furtună mare s-a ridicat pe mare, încît corabia se acoperea de valuri; iar El dormea.

25. Și venind ucenicii la El, L-au deșteptat zicînd: Doamne, mîntuiește-ne, că pierim.

26. Iisus le-a zis: De ce vă este frică, puțin credincioșilor? S-a sculat atunci, a certat vînturile și marea și s-a făcut liniște deplină.

27. Iar oamenii s-au mirat, zicînd: Cine este Acesta că și vînturile și marea ascultă de El?

28. Și trecînd El dincolo, în țînurul Gadarenilor, L-au întîmpinat doi demonizați, care ieșeau din morminte, foarte cumpliți, încît nimeni nu putea să treacă pe calea aceea.

29. Și iată, au început să strige și să zică: Ce este nouă și Ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești?

30. Departe de ei era o turmă mare de porci, pascînd.

31. Iar demonii îi rugau, zicînd: Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma de porci.

32. Și El le-a zis: Duceți-vă. Iar ei, ieșînd, s-au dus în turma de porci. Și iată, toată turma s-a aruncat de pe țărm în mare și a pierit în apă.

33. Iar păzitorii au fugit și, ducîndu-se în cetate, au spus cele întîmplate cu demonizații.

34. Și iată toată cetatea a ieșit în întîmpinarea lui Iisus și, văzîndu-l, L-au rugat să treacă din hotarele lor.

CAP. 9

Paraliticul din Capernaum. Matei. Ucenicii lui Ioan Botezătorul. Fiica lui Iair și femeia bolnavă. Doi orbi și un mut. Secerișul și secerătorii.

1. Intrînd în corabie, Iisus a trecut și a venit în cetatea Sa.

2. Și iată, l-au adus un slăbănog, zăcînd pe pat. Și Iisus, văzînd credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule! Iertate sînt păcatele tale!

3. Dar unii dintre cărturari ziceau în sine: Acesta hulește.

4. Și Iisus, știînd gîndurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre?

5. Căci ce este mai lesne a zice: Iertate sînt păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă?

(13) Sir. 21, 11. Luc. 13, 24. Fapt. 20, 29. (14) Luc. 13, 24. Fapt. 14, 22. (15) Deut. 13, 1-3. Ier. 14, 14; 23, 6. Mih. 3, 5. Mat. 24, 4. Marc. 13, 22. Fapt. 20, 29. 1 Ioan 4, 1. 2 Cor. 11, 15. (16) Mat. 7, 20. Luc. 6, 44. Iac. 3, 12. (17) Mat. 12, 33. 1 Tim. 5, 24. (18) Mat. 12, 32. Luc. 6, 43. Iac. 3, 11-12. (19) Mat. 3, 10. Luc. 3, 9. Ioan 15, 2-6. (20) Luc. 6, 44. (21) Os. 8, 2. Mat. 25, 11. Luc. 6, 46. Ioan 6, 40. Fapt. 19, 13. Iac. 1, 22. Rom. 13, 13. (22) Luc. 6, 46. 1 Cor. 13, 2. (23) Iov 13, 16. Ps. 5, 4; 6, 8. Luc. 13, 25, 27.

(24) Luc. 6, 47-48. (25) Is. 4, 6. Mat. 16, 18. Luc. 6, 48. (26) Injcl. 4, 4-5. Luc. 6, 49. (27) Luc. 28, 18. Ier. 13, 11. Luc. 6, 49. (28) Mat. 22, 33. Marc. 1, 22; 6, 2. Luc. 2, 47; 4, 32. (29) Pild. 8, 6. Is. 50, 4. Mat. 21, 21. Marc. 1, 22. Luc. 4, 32. Cap. 8. (2) Marc. 1, 40. Luc. 5, 12. (3) Marc. 1, 41. Luc. 5, 13. (4) Lev. 13, 2; 14, 2-5. Mat. 5, 23; 9, 30. Marc. 1, 43-44; 5, 30. Luc. 5, 14; 8, 56; 17, 14. (5) Luc. 7, 2. (6) Luc. 7, 3. (11) Luc. 7, 6-7. (9) Luc. 7, 8. (10) Luc. 7, 9. (11) Is. 2, 2-3; 43, 5; 49, 12. Luc. 3, 8; 13, 28-29.

(12) Injcl. 17, 21. Mat. 13, 42; 21, 43; 22, 13; 24, 51. Iuda 1, 13. (13) Mat. 9, 29. Luc. 7, 10. (14) Marc. 1, 29-32. Luc. 4, 38. (15) Mat. 9, 25. Marc. 1, 31. Luc. 4, 39. (16) Marc. 1, 32. Luc. 4, 40. (17) Is. 53, 4. 1 Petr. 2, 24. (18) Marc. 4, 35. (19) Luc. 9, 57. (20) Luc. 9, 58. 2 Cor. 8, 9. (21) Ag. 1, 4. Luc. 9, 59. (22) Mat. 4, 19. Luc. 9, 60. (23) Marc. 4, 35. Luc. 8, 22. (24) Ps. 43, 25; 106, 25. Marc. 4, 37. Luc. 6, 23. (25) 2 Paral. 20, 12. Cînt. 8, 5. Sir. 23, 27. Mat. 14, 30. Marc. 4, 38. Luc. 8, 24. (26) Ps. 64, 7; 88, 9. Is. 42, 2. Mat. 14, 31-32.

Marc. 4, 39-40. Luc. 8, 24. (27) Pild. 30, 4. Marc. 4, 41. Luc. 8, 25. (28) Marc. 5, 1-5. Luc. 8, 26-27. (29) Marc. 1, 24; 5, 6-7. Luc. 4, 41. (30) Marc. 5, 11. Luc. 8, 32. (31) Marc. 5, 12. Luc. 8, 29, 32. (32) Marc. 5, 8-10, 13. Luc. 8, 33. (33) Marc. 5, 14. Luc. 8, 34. (34) 2 Reg. 6, 9. Marc. 5, 17. Luc. 8, 37. Cap. 9. (1) Mat. 4, 13. Marc. 2, 1. (2) Marc. 2, 3. Luc. 5, 18; 7, 48. Iac. 5, 15. (3) Lev. 24, 11. Marc. 2, 6-7. Luc. 5, 21; 7, 49. (4) Ps. 139, 2. Mat. 12, 25. Marc. 2, 8. Luc. 5, 22. Ioan 2, 24-25. (5) Marc. 2, 9. Luc. 5, 23.

6. Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta.

7. Și, sculându-se, s-a dus la casa sa.

8. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu. Cel care dă oamenilor asemenea putere.

9. Și trecind Iisus de acolo, a văzut un om care ședea la varnă, cu numele Matei, și i-a zis acestuia: Vino după Mine. Și sculându-se, a mers după El.

10. Și pe cînd ședea El la masă, în casă, iată mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut la masă împreună cu Iisus și cu ucenicii lui.

11. Și văzind fariseii și ucenicilor: Pentru ce mănincă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?

12. Și auzind El, a zis: Nu cci sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi.

13. Dar mergînd, învățați ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe drepti, ci pe păcătoși la pocăință.

14. Atunci au venit la El ucenicii lui Ioan, zicînd: Pentru ce noi și fariseii postim mult, iar ucenicii Tăi nu postesc?

15. Și Iisus le-a zis: Pot oare, fiii nunții să fie triști cită vreme mirele este cu ei? Dar vor veni zile cînd mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti.

16. Nimeni nu pune un petec de postav nou la o haină veche, căci petecul acesta, ca umplutură, trage din haină și se face o ruptură și mai rea.

17. Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; altminterlea burdufurile crapă: vinul se varsă și burdufurile se strică; ci pun vin nou în burdufuri noi și amîndouă se păstrează împreună.

18. Pe cînd le spunea acestea, iată un dregător, venînd I s-a închinat, zicînd:

Fiica mea a murit de curînd, dar, venînd, pune mîna Ta peste ea și va fi vie.

19. Atunci Iisus, sculîndu-se, a mers după ei împreună cu ucenicii.

20. Și iată o femeie cu scurgere de sînge de doisprezece ani, apropiîndu-se de El pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui.

21. Căci zicea în gîndul ei: Numai să mă ating de haina Lui și mă voi face sănătoasă.

22. Iar Iisus, întorcîndu-se și văzînd-o, i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mîntuit. Și s-a tămăduit femeia din ceasul acela.

23. Iisus, venînd la casa dregătorului și văzînd pe cîntăreții din flaut și mulțimea tulburată, a zis:

24. Depărtați-vă, căci copila a murit, ci doarme. Dar ei rideau de El.

25. Iar după ce mulțimea a fost scoasă afară, intrînd, a luat-o de mînă, și copila s-a sculat.

26. Și a ieșit vestea aceasta în tot pînurul acela.

27. Trecînd Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El și strigau și ziceau: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David.

28. După ce a intrat în casă, au venit la El orbi și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne!

29. Atunci s-a atins de ochii lor, zicînd: După credința voastră, fie vouă!

30. Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicînd: Vedeați, nimeni să nu știe.

31. Iar ei, ieșînd, L-au vestit în tot pînurul acela.

32. Și plecînd ei, iată au adus la El un om mut, avînd demon.

33. Și fiind scos demonul, muțul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicînd: Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.

34. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni.

35. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățînd în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecînd toată boala și toată neputința în popor.

36. Și văzînd mulțimile, I s-a făcut milă de ele că erau necăjite și rătăcite ca niște oi care n-au păstor.

37. Atunci a zis ucenicilor Lui: Secerișul e mult, dar lucrătorii sînt puțini.

38. Rugați, deci, pe Domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul Său.

CAP. 10

Chemarea apostolilor și trimiterea lor la propovăduire.

1. Chemînd la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință.

2. Numele celor doisprezece Apostoli sînt acestea: Întîi Simon, cel numit Petru, și Andrei fratele lui; Iacov al lui Zevedeu și Ioan fratele lui;

3. Filip și Bartolomeu, Toma și Matei vameșul, Iacov al lui Alfeu și Levi ce se zice Tadeu;

4. Simon Cananeul și Iuda Iscarioteanul, cel care L-a vîndut.

5. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncîndu-le lor acestea: În calea păgînilor să nu mergeți și în vreo cetate de Samariteni să nu intrați;

6. Ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

7. Și mergînd, propovăduiți, zicînd: S-a apropiat împărăția cerurilor.

8. Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, pe demoni scoateți-i; în dar ați luat, în dar să dați.

9. Să nu aveți nici aur, nici argint, nici bani în cîngătorile voastre;

10. Nici traistă pe drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici toaig; că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. În orice cetate sau sat veți intra, cercetați cine este în el vrednic și acolo rămîneți pînă ce veți ieși.

12. Și intrînd în casă, urați-i, zicînd: «Pace casei acesteia».

13. Și dacă este casa aceea vrednică, vină pacea voastră peste ea. Iar de nu este vrednică, pacea voastră întoarce se la voi.

14. Cine nu vă va primi pe voi, nici nu va asculta cuvintele voastre, ieșînd din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

15. Adevărat grăiesc vouă, mai ușor va fi pămîntului Sodomei și Gomorei, în ziua judecării, decît cetății aceleia.

16. Iată Eu vă trimit pe voi ca pe niște oi în mijlocul lupilor; fiți dar înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbeii.

17. Feriți-vă de oameni, căci vă vor da pe mîna sinedriilor și în sinagogile lor vă vor bate cu biciul.

18. La dregători și la regi veți fi duși pentru Mine, spre mărturie lor și păgînilor.

19. Iar cînd vă vor da pe voi în mîna lor, nu vă îngrijii cum sau ce veți vorbi, căci se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiți;

20. Fiindcă nu voi sinteți care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este care grăiește întru voi.

21. Va da frate pe frate la moarte și tată pe fiu și se vor scula copiii împotriva părinților și-i vor ucide.

22. Și veți fi urși de toți pentru numele Meu; iar cel ce va răbda pînă în sfîrșit, acela se va mîntui.

23. Cînd vă urmăresc pe voi în cetatea aceasta, fugiți în cealaltă; adevărat grăiesc vouă: nu veți sfîrși cetățile lui Israel, pînă ce va veni Fiul Omului.

(6) Marc. 2, 10-11. Luc. 5, 24. Ioan 5, 8. (7) Marc. 2, 12. Luc. 5, 25. (8) Mat. 9, 33. Marc. 2, 12. Luc. 5, 26. (9) Marc. 2, 14. Luc. 5, 27. (10) Marc. 2, 15. Luc. 5, 29. (11) Mat. 11, 19. Marc. 2, 16. Luc. 5, 30; 7, 34. (12) 2 Paral. 36, 23. Marc. 2, 17. Luc. 5, 31. (13) 1 Reg. 15, 22. Os. 6, 6. Mih. 6, 8. Mat. 12, 7. Marc. 2, 17. Luc. 5, 32. 1 Tim. 1, 15. (14) Marc. 2, 18. Luc. 5, 33. (15) Is. 62, 5. Marc. 2, 19-20. Luc. 5, 34. Ioan 3, 29. (16) Marc. 2, 21. Luc. 5, 36. (17) Marc. 2, 22. Luc. 5, 37. (18) Marc. 5, 22. Luc. 8, 41. (19) Marc. 5, 24. (20) Lev. 15, 25. Marc. 5,

25, 27. Luc. 8, 43. (21) Marc. 5, 28. Luc. 8, 44. (22) Ps. 40, 3-4. Sir. 11, 21. Marc. 5, 30, 34. Luc. 8, 48; 17, 19. (23) Marc. 5, 38. Luc. 8, 49. (24) Marc. 5, 39-40. Luc. 8, 52-53. (25) Luc. 8, 54. (26) Luc. 7, 17. (27) Mat. 15, 22; 20, 30. Luc. 10, 47-48, 49. Luc. 18, 35-38. (28) Luc. 18, 40. (29) Mat. 8, 13. Marc. 10, 52. Luc. 5, 13. (30) Mat. 8, 3-4; 12, 16. Marc. 1, 43-44; 5, 43. Luc. 8, 56. (31) Marc. 1, 45. Luc. 18, 43. (32) Is. 35, 6. Luc. 11, 14. (33) Mat. 9, 8. Luc. 11, 14. (34) Mat. 12, 24. Marc. 3, 22. Luc. 11, 15.

(35) Cînt. 7, 12-14. Mat. 4, 23. Marc. 6, 6. Luc. 13, 22. (36) Num. 27, 17. Is. 53, 6. Iez. 34, 5. Zah. 10, 2. Marc. 6, 34. (37) Luc. 10, 2. Ioan 4, 35. (38) Luc. 10, 2. 2 Tes. 3, 1. Cap. 10. (39) Marc. 3, 14. Luc. 6, 13; 9, 1. Fapt. 16, 18. (40) Ioan 1, 42. Fapt. 1, 13. (41) Marc. 3, 15. Luc. 6, 15. (42) Mat. 26, 14. (43) Marc. 3, 19. Luc. 6, 16. Ioan 13, 21. (44) 1 Reg. 17, 24. (45) Is. 53, 6. Ier. 50, 6. Iez. 34, 5, 16. Mat. 15, 24; 13, 11. Fapt. 3, 26; 13, 26. (46) Mat. 4, 17. Luc. 9, 2. (47) Luc. 10, 9. (48) Lev. 19, 13. Marc. 6, 8. Luc. 9, 3; 10, 4; 22, 35. (49) Num. 18, 31. Sir. 7, 32-33. Luc. 10, 7. 1 Cor. 9, 14. 1 Tim.

5, 18. (11) Inel. 6, 16. Marc. 6, 10. Luc. 9, 4. (12) Luc. 10, 5. (13) Luc. 10, 6. (14) Neem. 5, 13. Marc. 6, 11. Luc. 9, 5; 10, 11. Fapt. 13, 51; 18, 6. (15) Mat. 11, 24. Marc. 6, 11. Luc. 10, 12. (16) Ps. 114, 6. Cînt. 2, 14. Luc. 10, 3. Rom. 16, 19. 2 Cor. 1, 12. (17) Marc. 13, 9. Fapt. 5, 40. (18) Luc. 21, 12. (19) Iez. 4, 12. Ier. 1, 7. Marc. 13, 11. Luc. 12, 11; 21, 15. Ioan 16, 13. (20) Fac. 41, 16. 2 Reg. 23, 2. Marc. 13, 11. Luc. 12, 12. 1 Cor. 15, 20. (21) Mih. 7, 6. Marc. 13, 12. Luc. 21, 16. (22) Dan. 12, 12. Zah. 12, 3. Luc. 21, 17. (23) Mat. 2, 13. Fapt. 14, 6.

24. Nu este ucenic mai presus de învățătorul său, nici slugă mai presus de stăpînul său.

25. Destul este ucenicul să fie ca învățătorul și slugă ca stăpînul. Dacă pe stăpînul casei l-au numit Beelzebul, cu cît mai mult pe casnicii lui?

26. Deci nu vă temeți de ei, căci nimic nu este acoperit care să nu iasă la iveală și nimic ascuns care să nu ajungă cunoscut.

27. Ceea ce vă grăiesc la întuneric, spuneți la lumină și ceea ce auziți la ureche, propovăduiți de pe case.

28. Nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă; temeți-vă mai curînd de acela care poate și sufletul și trupul să le piardă în veci.

29. Au nu se vind două vrăbii pe un ban? Și nici una din ele nu va cădea pe pămînt fără știrea Tatălui vostru.

30. La voi însă și perii capului, toți sînt numărați.

31. Așadar nu vă temeți; voi sînteți cu mult mai de preț decît păsările.

32. Oricine va mărturisii pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisii-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.

33. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.

34. Nu socotiți că am venit să aduc pace pe pămînt; n-am venit să aduc pace, ci sabie.

35. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa.

36. Și dușmanii omului (vor fi) casnicii lui.

37. Cel ce iubește pe tatăl ori pe mamă mai mult decît pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decît pe Mine nu este vrednic de Mine.

38. Și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine.

39. Cine ține la viața lui o va pierde, iar cine-și pierde viața lui pentru Mine o va găsi.

40. Cine vă primește pe voi pe Mine Mă primește, și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel de M-a trimis pe Mine.

41. Cine primește prooroc în nume de prooroc plată de prooroc va lua, și cine primește pe un drept în nume de drept răsplata dreptului va lua.

42. Și cel ce va da de băut unuia din aceștia mici numai un pahar cu apă rece, în nume de ucenic, adevărat grăiesc vouă: nu va pierde plata sa.

CAP. 11

Trimișii lui Ioan Botezătorul și mărturia lui Iisus despre Ioan. Cei de la nepocăite. Lauda Tatălui. Chemarea către cei împovărați

1. Sfinșind Iisus de dat aceste învățături celor doisprezece ucenici ai Săi, a trecut de acolo ca să învețe și să propovăduiască mai departe, prin cetățile lor.

2. Și auzind Ioan, în închisoare, despre faptele lui Hristos, și trimițînd pe doi dintre ucenicii săi, a zis Lui:

3. Tu ești cel ce vine sau să așteptăm pe altul?

4. Și Iisus, răspunzînd, le-a zis: Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:

5. Orbii își capătă vederea și schiopii umblă, leproșii se curățesc și surzii aud, morții înviază și săracilor li se binevestește.

6. Și fericit este acela care nu se va sminti întru Mine.

7. După plecarea acestora, Iisus a început să vorbească mulțimilor despre Ioan: Ce-ați ieșit să vedeți în pustie? Au trestie clătinată de vînt?

8. Dar de ce ați ieșit? Să vedeți un om îmbrăcat în haine moi? Iată,

cei ce poartă haine moi sînt în casele regilor.

9. Atunci de ce-ați ieșit? Să vedeți un prooroc? Da, zic vouă, și mai mult decît un prooroc.

10. Că el este acela despre care s-a scris: Iată Eu trimit, înaintea feței Tale, pe îngerul Meu, care va pregăti calca Ta, înaintea Ta.

11. Adevărat zic vouă: Nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decît Ioan Botezătorul; totuși cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decît el.

12. Din zilele lui Ioan Botezătorul pînă acum împărăția cerurilor se ia prin stăruință și cei ce se silesc pun mina pe ea.

13. Toți proorocii și Legea au proorocit pînă la Ioan.

14. Și dacă voiți să înțelegeți, el este Ilie, cel ce va să vină.

15. Cine are urechi de auzit să audă.

16. Dar cu cine voi asemăna neamul acesta? Este asemenea copiilor care șed în piețe și strigă către alți copii,

17. Zicînd: V-am cîntat din fluier și n-ați jucat; v-am cîntat de jale și nu v-ați tînguit.

18. Căci a venit Ioan, nici mîncînd, nici bînd, și spun: Are demon.

19. A venit Fiul Omului, mîncînd și bînd și spun: Iată om mincinos și băutor de vin, prieten al vameșilor și al păcătoșilor. Dar înțelepciunea s-a dovedit dreaptă din faptele ei.

20. Atunci a început Iisus să mustre cetățile în care se făcuseră cele mai multe minuni ale Sale, căci nu s-au pocăit.

21. Vai ție, Horazine, vai ție, Bet-saida, că dacă în Tir și în Sidon s-ar fi făcut minunile ce s-au făcut în voi, de mult, în sac și în cenușă, s-ar fi pocăit.

22. Dar zic vouă: Tirului și Sidonului le va fi mai ușor în ziua judecării, decît vouă.

23. Și tu, Capernaume: N-ai fost înălțat pînă la cer? Pînă la iad te vei

colori. Căci de s-ar fi făcut în Sodoma minunile ce s-au făcut în tine, ar fi rămas pînă astăzi.

24. Dar zic vouă că pămîntul Sodomei li va fi mai ușor în ziua judecării decît ție.

25. În vremea aceea, răspunzînd, Iisus a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului și al pămîntului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor.

26. Da, Părinte, căci așa a fost bunăvoința înaintea Ta.

27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decît numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decît numai Fiul și cel căruia va voi Fiul să-l descopere.

28. Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi.

29. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sînt blînd și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre.

30. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.

CAP. 12

Spicele de grâu smulse sîmbăta. Tămăduirea făcută sîmbăta. Hula împotriva Sfintului Duh. Cine este adevărata rudă.

1. În vremea aceea, mergea Iisus, într-o zi de sîmbătă, printre semănături, iar ucenicii Lui au flămînzit și au început să smulgă spice și să mănînce.

2. Văzînd aceasta, fariseii au zis Lui: Iată, ucenicii Tăi fac ceea ce nu se cuvine să facă sîmbăta.

3. Iar El le-a zis: Au n-ați citit ce-a făcut David cînd a flămînzit, el și cei ce erau cu el?

4. Cum a intrat în casa Domnului și a mîncat piinile punerii înainte, care nu se cuveneau lui să le mănînce, nici celor ce erau cu el, ci numai preoților?

5. Sau n-ați citit în Lege că preoții, sîmbăta, în templu, calcă sîmbăta și sînt fără de vină?

(24) Luc. 6, 40. Ioan 13, 16; 15, 20. (25) 4 Reg. 1, 2. Mat. 9, 34. Marc. 3, 23. Luc. 11, 15. Ioan 8, 48. (26) Ier. 1, 8. Marc. 4, 22. Luc. 8, 17; 12, 2. (27) Iov 12, 22. Luc. 12, 3. (28) Is. 8, 12-13; 51, 12. Luc. 12, 4. (29) Luc. 12, 6. (30) 1 Reg. 14, 45. Luc. 12, 7; 21, 18. Eps. 27. (31) Luc. 12, 7. (32) Marc. 8, 38. Luc. 9, 26; 12, 8. Rom. 10, 9. 2 Tim. 1, 8; 2, 12. Apoc. 3, 5. (33) Luc. 12, 9. (34) Luc. 12, 51. (35) Ier. 9, 4. Mîh. 7, 6. Luc. 12, 53. (36) Mîh. 7, 5-6. Sir. 6, 7. Ioan 13, 18. (37) Deut. 13, 6; 33, 9. Zah. 13, 3. Mat. 19, 29. Luc. 14, 26. (38)

Mat. 16, 24. Marc. 8, 34. Luc. 9, 23; 14, 27. (39) Marc. 8, 35. Luc. 9, 24; 17, 33. Ioan 12, 25. (40) Mat. 18, 5. Marc. 9, 37. Luc. 9, 48; 10, 16. Ioan 12, 44; 13, 20. 3. Ioan 1, 8. (41) 3 Reg. 17, 9. Sir. 12, 2. (42) Pild. 19, 17. Sir. 16, 15. Marc. 9, 41. Eps. 6, 10. Cap. 11. (2) Mat. 14, 3. Luc. 7, 18. (3) Num. 24, 17. Deut. 18, 15. Luc. 7, 19. Ioan 6, 14. (4) Luc. 7, 22. (5) Ps. 21, 29; 38, 12. Is. 29, 18-19; 35, 5. Marc. 7, 37. Luc. 4, 18. Ioan 2, 23. (6) Is. 8, 14. Mat. 26, 31. Luc. 7, 23. Rom. 9, 33. (7) Luc. 7, 24. (8) Luc. 7, 25.

(9) Mat. 14, 5. Luc. 1, 76; 7, 26. (10) Mal. 3, 1. Marc. 1, 2. Luc. 7, 27. (11) Luc. 7, 28. (12) Luc. 16, 16. (13) Mal. 3, 24. Luc. 16, 16. (14) Mal. 3, 23. Mat. 17, 10. Marc. 9, 11. Luc. 1, 27. (15) Marc. 7, 16. Apoc. 2, 7. (16) Luc. 7, 31. (17) Luc. 7, 32. (18) Mat. 3, 4. (19) Pild. 8, 1. Mat. 9, 11. Luc. 7, 34-35; 15, 2. (20) Int. 2, 12. Luc. 10, 12-15. (21) Mat. 10, 15. Luc. 10, 13. (22) Luc. 10, 14. (23) Is. 14, 12. Plîng. 2, 1. Luc. 10, 15. (24) Mat. 10, 15. Luc. 10, 12. (25) Iov 17, 4. Ps. 8, 2; 118, 130. Pild. 9, 4. Sir.

19, 21. Luc. 10, 21; 18, 17. Ioan 9, 39. 1 Cor. 1, 19, 21, 27; 2, 8. 2 Cor. 11, 3. (26) Luc. 10, 21. (27) Mat. 16, 17. Luc. 10, 22. Ioan 1, 18; 3, 35; 6, 46; 10, 15. (28) Is. 28, 12; 55, 1. Ier. 31, 25. (29) Num. 12, 3. Ier. 6, 16. Zah. 9, 9. Sir. 6, 30; 51, 33. Ioan 13, 15. (30) 1 Ioan 5, 3. Filip. 4, 12. Cap. 12. (1) Deut. 23, 25. Marc. 2, 23. Luc. 6, 1. (2) Ier. 20, 8, 10. Marc. 2, 24. Luc. 6, 2. (3) 1 Reg. 21, 3-6. Marc. 2, 25. Luc. 6, 3. (4) Ier. 29, 32-33. Marc. 2, 26. Luc. 6, 4. (5) Lev. 2, 9; 8, 31; 24, 5, 8-9. Num. 28, 9. Ioan 7, 22.

6. Ci grăiesc vouă că mai mare decât templul este aici.

7. Dacă știți ce înseamnă: Milă voiesc iarnu jertfă, n-afîsîsîndî penevinovați.

8. Că Domn este și al simbetel Fiul Omului.

9. Și trecînd de acolo, a venit în sinagoga lor.

10. Și iată un om avînd mîna uscată. Și l-au întrebă, zicînd: Cade-se, oare, a vindeca simbetă? Ca să-L învinuiască.

11. El le-a răspuns: Cine va fi între voi omul care va avea o oaie și, de va cădea ea simbetă în groapă, nu o va apuca și o va scoate?

12. Cu cît se deosebește omul de oaie! De aceea se cade a face bine simbetă.

13. Atunci l-a zis omului: Întinde mîna ta. El a întins-o și s-a făcut la loc sănătoasă ca și cealaltă.

14. Fariseii, ieșind din sinagogă, s-au sfătuit împotriva Lui cum să-L piardă.

15. Iisus însă, cunoscîndu-i, s-a dus de acolo. Și mulți au venit după El și i-a vindecat pe toți.

16. Dar le-a poruncit ca să nu-L dea în vileag.

17. Ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin Isaia prorocul, care zice:

18. Iată Fiul Meu pe care L-am ales, iubitul Meu întru care a binevoit sufletul Meu; pune-voi Duhul Meu peste El și judecată neamurilor va vesti.

19. Nu se va certa, nici nu va striga, nu va auzi nimeni, pe ulițe, glasul Lui.

20. Trestie strivită nu va frînge și feștilă fumegîndă nu va strînge, pînă ce nu va scoate, spre biruință, judecata.

21. Și în numele Lui vor nădăjdui neamurile.

22. Atunci au adus la El pe un demonizat, orb și mut, și l-a vindecat, încît cel orb și mut vorbea și vedea.

23. Mulțimile toate se mirau zicînd: Nu este, oare, Acesta, Fiul lui David?

24. Fariseii însă, auzind, ziceau: Acesta nu scoate pe demoni decât cu Beelzebul, căpetenia demonilor.

25. Cunoscînd gîndurile lor, Iisus le-a zis: Orice împărăție care se dezbină în sine se pustiește; orice cetate sau casă care se dezbină în sine nu va dăinui.

26. Dacă Satana scoate pe Satana, s-a dezbinat în sine; dar atunci cum va dăinui împărăția lui?

27. Și dacă Eu scot pe demoni cu Beelzebul, feciorii voștri cu cine îi scot? De aceea ei vă vor fi judecatori.

28. Iar dacă Eu cu Duhul lui Dumnezeu scot pe demoni, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

29. Cum poate cineva să intre la casa celui tare și să-i jefuiască lucrurile, dacă nu va lega întîi pe cel tare și pe urmă să-i prade casa?

30. Cine nu este cu Mine este împotriva Mea și cine nu adună cu Mine risipește.

31. De aceea vă zic: Orice păcat și orice hulă se va ierta oamenilor, dar hula împotriva Duhului nu se va ierta.

32. Celui care va zice cuvînt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; dar celui care va zice împotriva Duhului Sfînt, nu i se va ierta lui, nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie.

33. Ori spuneți că pomul este bun și rodul lui e bun, ori spuneți că pomul este rău și rodul lui e rău, căci după roadă se cunoaște pomul.

34. Pui de vipere, cum puteți să grațiți cele bune, o dată ce sînteți răi? Căci din prisosul inimii grațiește gura.

35. Omul cel bun din comoara lui cea bună scoate afară cele bune, pe cînd omul cel rău, din comoara lui cea rea scoate afară cele rele.

36. Vă spun că pentru orice cuvînt deșert, pe care-l vor rosti, oamenii vor da socotcală în ziua judecării.

37. Căci din cuvintele tale vei fi găsit drept, și din cuvintele tale vei fi osîndit.

38. Atunci i-au răspuns unii dintre cărturari și farisei, zicînd: Învățătorule, voim să vedem de la Tine un semn.

39. Iar El răspunzînd, le-a zis: Neam viclean și desfrînat cere semn, dar semn nu i se va da, decât semnul lui Iona prorocul.

40. Că precum a fost Iona în pîntecele chitului trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul Omului în inima pămîntului trei zile și trei nopți.

41. Bărbați din Ninive se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osîndi, că s-au pocăit la propovăduirea lui Iona, iată aici este mai mult decât Iona.

42. Regina de la miazăzi se va scula la judecată cu neamul acesta și-l va osîndi, căci a venit de la marginele pămîntului ca să asculte înțelepciunea lui Solomon, și iată aici este mai mult decât Solomon.

43. Și cînd duhul necurat a ieșit din om, umblă prin locuri fără apă, căutînd odihnă și nu găsește.

44. Atunci zice: Mă voi întoarce la casa mea de unde am ieșit; și venind, o află golită, măturată și împodobită.

45. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai rele decât el și, intrînd, sălășluiesc aici și se fac cele de pe urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintîi. Așa va fi și cu acest neam viclean.

46. Și încă vorbind El mulțimilor, iată mama și frații. Lui stăteau afară, căutînd să vorbească cu El.

47. Cineva l-a zis: Iată mama și frații Tăi stau afară, căutînd să-Ți vorbească.

48. Iar El i-a zis: Cine este mama Mea și cine sînt frații Mei?

49. Și, întinzînd mîna către ucenicii Săi, a zis: Iată mama Mea și frații Mei.

50. Că oricine va face voia Tatălui Meu celui din ceruri, acela îmi este frate și soră și mamă.

CAP. 13

Șapte pilde despre Împărăția cerurilor. Iisus neluat în seamă în cetatea Sa.

1. În ziua aceea, a ieșit Iisus din casă și a șezut la tîrmul mării.

2. Și s-au adunat la El mulțimi multe, încît intrînd în corabie ședea în ea și toată mulțimea sta pe tîrm.

3. Și le-a grăit lor multe pilde, zicînd: Iată a ieșit semănătorul să seme.

4. Și pe cînd semăna, unele semințe au căzut lingă drum și au venit păsările și le-au mincat.

5. Altele au căzut pe loc pietros, unde n-aveau pămînt mult, și îndată au răsărit, că n-aveau pămînt mult.

6. Iar cînd s-a ivit soarele, s-au pîlit de arșiță și, neavînd rădăcină, s-au uscat.

7. Altele au căzut între spini, dar spinii au crescut și le-au înăbușit.

8. Altele au căzut pe pămînt bun și au dat rod: una o sută, alta șizeci, alta treizeci.

9. Cine are urechi de auzit să audă.

10. Și ucenicii, apropiindu-se de El, l-au zis: De ce le vorbești lor în pilde?

11. Iar El, răspunzînd, le-a zis: Pentru că vouă vi s-a dat să cunoașteți tainele împărăției cerurilor, pe cînd aceloră nu li s-a dat.

12. Căci celui ce are i se va da și i va prisosi, iar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua.

13. De aceea le vorbesc în pilde, că, văzînd, nu văd și, auzînd, nu aud, nici nu înțeleg.

14. Căci celui ce are i se va da și i va prisosi, iar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua.

15. De aceea le vorbesc în pilde, că, văzînd, nu văd și, auzînd, nu aud, nici nu înțeleg.

16. Căci celui ce are i se va da și i va prisosi, iar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua.

17. De aceea le vorbesc în pilde, că, văzînd, nu văd și, auzînd, nu aud, nici nu înțeleg.

18. Căci celui ce are i se va da și i va prisosi, iar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua.

19. De aceea le vorbesc în pilde, că, văzînd, nu văd și, auzînd, nu aud, nici nu înțeleg.

20. Căci celui ce are i se va da și i va prisosi, iar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua.

21. De aceea le vorbesc în pilde, că, văzînd, nu văd și, auzînd, nu aud, nici nu înțeleg.

22. Căci celui ce are i se va da și i va prisosi, iar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua.

23. De aceea le vorbesc în pilde, că, văzînd, nu văd și, auzînd, nu aud, nici nu înțeleg.

24. Căci celui ce are i se va da și i va prisosi, iar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua.

25. De aceea le vorbesc în pilde, că, văzînd, nu văd și, auzînd, nu aud, nici nu înțeleg.

26. Căci celui ce are i se va da și i va prisosi, iar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua.

(39) Is. 57, 3. Mat. 16, 4. Marc. 8, 12. Luc. 11, 29. Ioan 4, 48. (40) Iona 1, 15; 2, 1. Luc. 11, 30. (41) Deut. 18, 18; 34, 10. Iona 3, 5. Luc. 11, 32. (42) 3 Reg. 4, 34; 10, 1. 2 Paral. 9, 1. Luc. 11, 31. (43) Iov 1, 7. Luc. 11, 24. (44) Luc. 11, 24-25. (45) Luc. 11, 26. 2 Petr. 2, 20. Eyr. 6, 4. (46) Marc. 3, 31. Luc. 8, 19. Ioan 2, 12. (47) Marc. 3, 32. (48) Marc. 3, 33. (49) Cant. 8, 5. (50) Marc. 3, 34-35. Luc. 8, 21. Ioan 6,

* Cuvîntul frați — referitor la « frații Domnului » Matei 12, 46, 48-49; 13, 55. Marcu 3, 31-32; 6, 3. Luca 8, 19-21. Ioan 2, 12; 7, 3-5. Fapte 1, 14. I Cor. 9, 5. Gal. 1, 19 — redă cuvîntul grecesc *adelphoi* (în ebraică: *ah*), avînd următoarele sensuri: *frați, veri, rude apropiate*. În toate aceste cazuri nu este vorba de frați propriu-zis, după trup, ci de rude apropiate, îndestul *veri*. În alte cazuri: Matei 28, 13. Ioan 20, 17-18. prin cuvîntul « frații Mei » se înțeleg apostolii (ucenicii) Mîntuitorului. (Aceste sensuri multiple ale cuvîntului *frate* sînt cunoscute din Vechiul Testament. Limba ebraică avînd un vocabular redus, unele cuvinte prezintă mai multe sensuri. Între acestea este cuvîntul *frate*).

14. Și se împlinește cu ei proorocia lui Isaia, care zice: Cu urechile veți auzi, dar nu veți înțelege, și cu ochii vă veți uita, dar nu veți vedea.

15. Căci inima acestui popor s-a învîrtoșat și cu urechile aude greu și ochii lui s-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă, și Eu să-i tămăduiesc pe ei.

16. Iar fericiți sînt ochii voștri că văd și urechile voastre că aud.

17. Căci adevărat grăiesc vouă că mulți prooroci și drepti au dorit să vadă cele ce priveți voi, și n-au văzut, și să audă cele ce auziți voi și n-au auzit.

18. Voi, ascultați pilda semănătorului:

19. De la oricine aude cuvîntul împărăției și nu-l înțelege, vine cel viclean și răpește ce s-a semănat în inima lui; aceasta este sămînța semănată lingă drum.

20. Cea semănată pe loc pietros este cel care aude cuvîntul și îndată îl primește cu bucurie,

21. Dar nu are rădăcină în sine, ci ține pînă la o vreme și, întimplîndu-se strîmtoare sau prigoană pentru cuvînt, îndată se smintește.

22. Cea semănată în spini este cel care aude cuvîntul, dar grija acestei lumi și înșelăciunea avuției înăbușă cuvîntul și îl face neroditor.

23. Iar sămînța semănată în pînă bun este cel care aude cuvîntul și-l înțelege, deci care aduce rod și face: unul o sută, altul zecezeci, altul treizeci.

24. Altă pildă le-a pus lor înainte, zicînd: Asemenea este împărăția cerurilor omului care a semănat sămînța bună în țarina sa.

25. Dar pe cînd oamenii dormeau, a venit vrăjmașul, a semănat neghină printre grîu și s-a dus.

26. Iar dacă a crescut paiul și a făcut rod, atunci s-a arătat și neghina.

27. Venind slugile stăpînului cască, i-au zis: Doamne, n-ai semănat tu, oare, sămînța bună în țarina ta? De unde dar are neghină?

28. Iar El le-a răspuns: Un om vrăjmaș a făcut aceasta. Slugile i-au zis: Voiești deci să ne ducem și s-o plivim?

29. El însă a zis: Nu, ca nu cumva, plivind neghina să smulgeți o dată cu ea și grîul.

30. Lăsați să crească împreună grîul și neghina, pînă la seceriș, și la vremea secerișului voi zice secerătorilor: Pliviți întîi neghina și legați-o în snopi ca s-o ardem, iar grîul adunați-l în jîtnița mea.

31. O altă pildă le-a pus înainte, zicînd: Împărăția cerurilor este asemenea grăunțului de muștar, pe care, luîndu-l, omul l-a semănat în țarina sa.

32. Și care este mai mic decît toate semințele, dar cînd a crescut este mai mare decît toate legumele și se face pom, încît vin păsările cerului și se sălășluiesc în ramurile lui.

33. Altă pildă le-a spus lor: Asemenea este împărăția cerurilor aluatului pe care, luîndu-l, o femeie l-a ascuns în trei măsuri de făină, pînă ce s-a dospit toată.

34. Toate acestea le-a vorbit Iisus mulțimilor în pilde, și fără pildă nu le grăia nimic.

35. Ca să se împlinească ce s-a spus prin proorocul care zice: Deschide-voi în pilde gura Mă, spunc-voi cele ascunse de la întemeierea lumii.

36. După aceea, lăsînd mulțimile, a venit în casă, iar ucenicii Lui s-au apropiat de El, zicînd: Lămurește-ne nouă pilda cu neghina din țarină.

37. El, răspunzînd, le-a zis: Cel ce seamănă sămînța cea bună este Fiul Omului.

38. Țarina este lumea; sămînța cea bună sînt fiii împărăției; iar neghina sînt fiii celui rău.

39. Dușmanul care a semănat-o este diavolul; secerișul este sfîrșitul lumii, iar secerătorii sînt îngerii.

40. Și, după cum se alege neghina și se arde în foc, așa va fi la sfîrșitul veacului.

41. Trimite-va Fiul Omului pe îngerii Săi, vorculege din împărăția Lui toate smintelile și pe cei ce fac fărădelegea.

20. Luc. 8, 15. (24) Marc. 4, 26. (25) Marc. 4, 27. (26) Marc. 4, 28. (30) Mat. 3, 17. Mat. 3, 12. (31) Marc. 4, 30. Luc. 13, 18. (32) Marc. 4, 30-32. Luc. 13, 18-19. (33) Fac. 18, 6. Luc. 13, 20-21. (34) Marc. 4, 33. (35) Ps. 48, 47. 2. Ef. 3, 9. (38) Cant. 7, 12-14. Ioan 8, 44. Fapt. 13, 10. (39) Fac. 3, 15. Ioil 4, 13. Apoc. 14, 15-17. (40) Mat. 25, 41. 2 Petr. 3, 7. (41) Mat. 24, 31.

42. Și-i vor arunca pe ei în văpaia focului; acolo va fi plîngerea și scriș-nirea dinților.

43. Atunci cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cel ce are urechi de auzit să audă.

44. Asemenea este împărăția cerurilor ca o comoară ascunsă în țarină, pe care, găsind-o un om, a ascuns-o, și de bucuria ei se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea.

45. Iarăși este asemenea împărăția cerurilor cu un neguțator care caută mărgăritare bune.

46. Și aflînd un mărgăritar de mult preț, s-a dus, a vîndut toate cîte avea și l-a cumpărat.

47. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor cu un năvod aruncat în mare și care adună tot felul de pești.

48. Iar cînd s-a umplut, l-au tras pescarii la mal și, șezînd, au ales în vase pe cei buni, iar pe cei răi i-au aruncat afară.

49. Așa va fi la sfîrșitul veacului: vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepti.

50. Și îi vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plîngerea și scriș-nirea dinților.

51. Înșeleați-ați toate acestea? Zis-au Lui: Da, Doamne.

52. Iar El le-a zis: De aceea, orice cărturar cu învățătură despre împărăția cerurilor este asemenea unui om gospodăru, care scoate din vistieria sa noi și vechi.

53. Iar după ce Iisus a sfîrșit aceste pilde, a trecut de acolo.

54. Și venind în patria Sa, îi învăța pe ei în sinagoga lor, încît ei erau uimiți și ziceau: De unde are El înțelepciunea aceasta și puterile?

55. Au nu este Acesta fiul teslăru-lui? Au nu se numește mama Lui Maria și frații (verii) Lui: Iacov și Iosif și Simon și Iuda?

56. Și surorile (verișoarele) Lui au nu sînt toate la noi? Deci, de unde are El toate acestea?

(42) Mat. 3, 12; 8, 12. Apoc. 19, 20. (43) Dan. 12, 3. Int. 3, 7; 10, 17. Mar. 13, 9. (44) Pild. 2, 4. (46) Pild. 2, 4; 8, 10. (47) Ier. 16, 16. Ier. 17, 9. (49) Mat. 25, 31-32. (50) Mat. 13, 42; 25, 41. (52) Cant. 7, 14. Is. 8, 20. (54) Marc. 6, 1-2. Luc. 4, 16; 22. Ioan 7, 15. (55) Marc. 6, 3. Luc. 3, 23. Ioan 6, 42; 7, 27. (57) Marc. 6, 4. Luc. 4, 24. Ioan 4, 44. (58) Marc. 6, 5. Cap. 14. - (1)

57. Și se sminteau intru El. Iar Iisus le-a zis: Nu este prooroc disprețuit decît în patria lui și în casa lui.

58. Și n-a făcut acolo multe minuni, din pricina necredinței lor.

CAP. 14

Tăierea capului lui Ioan Botezătorul. Iisus satură cinci mii de oameni, umblă pe mare, vindecă pe cei bolnavi care se ating de El.

1. În vremea aceea, a auzit tetrarhul Irod despre faima lui Iisus.

2. Și a zis slujitorilor săi: Acesta este Ioan Botezătorul; el s-a sculat din morți și de aceea se fac minuni prin el.

3. Căci Irod, prinzînd pe Ioan, l-a legat și l-a pus în temniță, pentru Irodiada, femeia lui Filip, fratelui său.

4. Căci Ioan îi zicea lui: Nu ți se cuvine s-o ai de soție.

5. Și voind să-l ucidă, s-a temut de mulțime, că-l socotea pe el ca prooroc.

6. Iar prăznuind Irod ziua lui de naștere, flica Irodiadei a jucat în fața oaspeților și a plăcut lui Irod.

7. De aceea cu jurămintă i-a făgăduit să-i dea orice va cere.

8. Iar ea, îndemnată fiind de mama sa, a zis: Dă-mi, aici pe tipsis, capul lui Ioan Botezătorul.

9. Și regele s-a întristat, dar, pentru jurămintă și pentru cei care seșeau cu el la masă, a poruncit să i se dea.

10. Și a trimis și a tăiat capul lui Ioan, în temniță.

11. Și capul lui a fost adus pe tipsis și a fost dat fetei, iar ea l-a dus mamei sale.

12. Și, venind ucenicii lui, au luat trupul lui și l-au înmormîntat și s-au dus să dea de știre lui Iisus.

13. Iar Iisus, auzind, s-a dus de acolo, cu corabia, în loc singuratic, dar, aflînd, mulțimile au venit după El, pe jos, din cetăți.

14. Și ieșind, a văzut mulțime mare și I s-a făcut milă de ei și a vindecat pe bolnavii lor.

Marc. 6, 14. Luc. 9, 7; 23, 8. (2) Marc. 6, 14; 8, 28. Luc. 9, 19. (3) Marc. 6, 17. Luc. 3, 19-20. (4) Lev. 18, 16. Marc. 6, 18. (5) Mat. 21, 26. Marc. 6, 20. Luc. 20, 6. (6) Pild. 5, 5. Marc. 6, 21. (7) Os. 4, 11; 7, 5. Marc. 6, 22-23. (8) Marc. 6, 24. (11) Marc. 6, 26-28. Luc. 9, 9. (12) 1 Reg. 22, 21. Marc. 6, 29. (13) Marc. 6, 32-33. Luc. 9, 10. Ioan 6, 1. (14) Marc. 6, 34. Luc. 9, 11. Ioan 6, 2, 5.

(14) Is. 6, 9. Ier. 5, 21. Ier. 12, 2. Marc. 4, 12. Luc. 8, 10. Ioan 12, 40. Fapt. 28, 26. Rom. 11, 8. (15) Is. 6, 10. Ioan 12, 40. Ebr. 5, 11. (16) 2 Paral. 9, 7. Mat. 16, 17. Luc. 10, 23. (17) Luc. 10, 21. 1 Petr. 1, 10. (18) Marc. 4, 13. 15. Luc. 8, 11. (19) Marc. 4, 14-15. Luc. 8, 12. (20) Is. 58, 2. Marc. 4, 16. (21) Marc. 4, 17. Luc. 8, 13. (22) Ier. 4, 3. Marc. 4, 18. Luc. 18, 24. (23) Fac. 26, 12. Marc. 4,

15. Iar cînd s-a făcut seară, ucenicii au venit la El și I-au zis; locul este pustiu și vremea iată a trecut; deci, dă drumul mulțimilor ca să se ducă în sate, să-și cumpere mîncare. -

16. Iisus însă le-a răspuns: N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mînce.

17. Iar ei I-au zis: Nu avem aici decît cinci pîini și doi pești.

18. Și El a zis: Aduceți-Mi-le aci.

19. Și poruncind să se așeze mulțimile pe iarbă și luînd cele cinci pîini și cei doi pești și privind la cer, a binecuvîntat și, frîgînd, a dat ucenicilor pîinile, iar ucenicii mulțimilor.

20. Și au mîncat toți și s-au săturat și au strîns rămășițele de fărimături, douăsprezece coșuri pline.

21. Iar cei ce mîncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii.

22. Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe pîrșmul celălalt, pînă ce El va da drumul mulțimilor.

23. Iar dînd drumul mulțimilor, s-a suit în munte, ca să se roage deosebi. Și, făcîndu-se seară, era singur acolo.

24. Iar corabia era la multe stadii departe de pămînt, fiind învăluită de valuri, căci vîntul era împotriva.

25. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblînd pe mare.

26. Văzîndu-L umblînd pe mare, ucenicii s-au înspăimîntat, zicînd că e nălucă și de frică au strigat.

27. Dar El le-a vorbit îndată, zicîndu-le: Îndrăzniți, Eu sînt; nu vă temeți!

28. Iar Petru, răspunzînd, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine, pe apă.

29. El i-a zis: Vîno. Iar Petru, coborîndu-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus.

30. Dar văzînd vîntul, s-a temut și, începînd să se scufunde, a strigat, zicînd: Doamne, scapă-mă!

31. Iar Iisus, întinzînd îndată mîna l-a apucat și a zis: Puțin credincioșule, pentru ce te-ai îndoit?

32. Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vîntul.

33. Iar cei din corabie I s-au închinat, zicînd: Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu.

34. Și, trecînd marca, au venit în pămîntul Ghenizaretului.

35. Și, cunoscîndu-L, oamenii locului aceluia au trimis în tot acel ținut și au adus la El pe toți bolnavii.

36. Și-L rugau ca numai să se atînge de poala hainei Lui; și cîți se atîngeau se vindecau.

CAP. 15

Spălarea minilor. Femeia Cananeiană. Săturarea celor patru mii de oameni.

1. Atunci au venit din Ierusalim, la Iisus, fariseii și cărturarii, zicînd:

2. Pentru ce ucenicii Tăi calcă datina bătrînilor? Căci nu-și spală minile cînd mîncă pîine.

3. Iar El, răspunzînd, le-a zis: De ce și voi călcați porunca lui Dumnezeu pentru datina voastră?

4. Căci Dumnezeu a zis: Cinsteste pe tatăl tău și pe mama ta, iar cine va blestema pe tată sau pe mamă, cu moartea să se sfîrșescă.

5. Voi însă spuneți: Cel care va zice tatălui său sau mamei sale: Cu de te-aș fi putut ajuta este dăruit lui Dumnezeu.

6. Acela nu va cinsti pe tatăl său sau pe mama sa; și ați desfrîntat cuvîntul lui Dumnezeu pentru datina voastră.

7. Făgărniciilor, bine a prooroci despre voi Isaia, cînd a zis:

8. Poporul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstesc cu buzele dar inima lor este departe de Mine.

9. Și zadarnic Mă cinstesc ei, învățînd învățături ce sînt porunci ale oamenilor.

Luc 4, 41; 9, 20. Ioan 1, 49. (14) Marc 6, 53. (35) Marc 6, 54-55. Luc 6, 18. (36) Marc 3, 10; 6, 56. Luc 6, 19. Cap. 15. - (1) Marc 7, 1. (2) Marc 7, 2-5. Luc 11, 38. Col 2, 8. (3) Lev 18, 3. Num 15, 40. Marc 7, 9. Luc 11, 39. (4) Ies 20, 12; 21, 17. Lev 19, 3; 20, 9. Deut 5, 16. Pild 20, 20. Sir 3, 7-9. Marc 7, 10. Ef 6, 1-3. (5) Pild 28, 24. Marc 7, 11. (6) Marc 7, 12-13. (7) Marc 7, 6. (8) Is 29, 13. Iez 33, 31. Os 7, 14. Am 5, 23. Marc 7, 6. (9) Deut 4, 2. Is 29, 13. Sir 34, 7-8. Marc 7, 7.

10. Și chemînd la Sine mulțimile, le-a zis: Ascultați și înțelegeți:

11. Nu ceea ce intră în gură spurcă pe om, ci ceea ce iese din gură, aceea spurcă pe om.

12. Atunci, apropiindu-se, ucenicii I-au zis: Știi că fariseii, auzind cuvîntul, s-au scandalizat?

13. Iar El, răspunzînd, a zis: Ori-ce răsăd pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc, va fi smuls din rădăcină.

14. Lăsați-i pe ei; sînt călăuze oarbe, orbilor; și dacă orb pe orb va călăuzi, amîndoi vor cădea în groapă.

15. Și Petru, răspunzînd, I-a zis: Lămurește-ne nouă pilda aceasta.

16. El a zis: Acum și voi sînteți nepricepuți?

17. Nu înțelegeți că tot ce intră în gură se duce în pîntece și se aruncă afară?

18. Iar cele ce ies din gură pornesc din inimă și acelea spurcă pe om.

19. Căci din inimă ies: gînduri rele, ucideri, adultere, desfrînări, furtușaguri, mărturi mincinoase, hule.

20. Acestea sînt care spurcă pe om dar a minca cu mîini nespălate nu spurcă pe om.

21. Și ieșînd de acolo, a plecat Iisus în părțile Tirului și ale Sidonului.

22. Și iată o femeie cananeiană, din acele ținuturi, ieșînd striga, zicînd: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Inima mea este rău chinuită de demon.

23. El însă nu i-a răspuns nici un cuvînt; și apropiindu-se, ucenicii Lui îl rugau, zicînd: Slobozește-o, că strigă în urma noastră.

24. Iar El, răspunzînd, a zis: Nu sînt trimis decît către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

25. Iar ea, venînd, s-a închinat Lui, zicînd: Doamne, ajută-mă.

26. El însă, răspunzînd i-a zis: Nu este bine să iei pîlna copiilor și s-o arunci cîinilor.

27. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar și cîinii mîncă din fărimiturile care cad de la masa stăpînilor lor.

(10) Marc 7, 14. (11) Marc 7, 15. Rom 14, 14. (13) Ioan 15, 2. (14) Is 9, 15, 42, 19. Ier 5, 31. Luc 6, 39. (15) Ps 118, 68. Marc 7, 17. (16) Mat 16, 9. (17) Lev 11, 47. Is 17, 10-11. Marc 7, 19. 1 Cor 6, 13. (18) Marc 7, 20. Iac 3, 6. (19) Psc 6, 5; 8, 21. Pild 6, 14; 23, 26. Marc 7, 21. (20) Marc 7, 23. (21) Marc 7, 24. (22) Mat 9, 27. Marc 7, 25. (24) Is 11, 12; 53, 4-6. Ier 50, 6. Iez 34, 5, 16. Zah 11, 4. Mat 10, 6. Luc 19, 10. Ioan 1, 11. (26) Marc 7, 27. (27)

28. Atunci, răspunzînd, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești. Și s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

29. Și trecînd Iisus de acolo, a venit lîngă marea Galileii și, suindu-se în munte, a șezut acolo.

30. Și mulțimi multe au venit la El, avînd cu ei șchiopi, orbi, muți, ciungi și alți mulți, și i-au pus la picioarele Lui, iar El i-a vindecat.

31. Încît mulțimea se minuna văzînd pe muți vorbind, pe ciungi sănătoși, pe șchiopi umblînd și pe orbi văzînd, și slăveau pe Dumnezeul lui Israel.

32. Iar Iisus, chemînd la Sine pe ucenicii Săi, a zis: Milă îmi este de mulțime, că iată sînt trei zile de cînd așteaptă lîngă Mine și n-au ce să mînce; și să-i slobozesc flămînzii nu voiesc, ca să nu se istovească pe drum.

33. Și ucenicii I-au zis: De unde să avem noi, în pustie, atîtea pîini, cit să săturăm atîta mulțime?

34. Și Iisus i-a întrebă: Cîte pîini aveți? Ei au răspuns: Șapte și puțini peștișori.

35. Și poruncind mulțimii să șcadă jos pe pămînt,

36. A luat cele șapte pîini și pești și, mulțumind, a frînt și a dat ucenicilor, iar ucenicii mulțimilor.

37. Și au mîncat toți și s-au săturat și au luat șapte coșuri pline, cu rămășițe de fărimături.

38. Iar cei ce au mîncat erau ca la patru mii de bărbați, afară de copii și de femei.

39. După aceea a dat drumul mulțimilor, s-a suit în corabie și s-a dus în ținutul Magdala.

CAP. 16

Semnele timpului. Aluatură fariseilor. Mărturisirea lui Petru. Cea dintîi vestire a Patimilor. Urmarea lui Hristos

1. Și apropiindu-se fariseii și saducheii și ispitindu-L, I-au cerut să le arate semna din cer.

Marc 7, 28. (28) Marc 7, 29. (29) Marc 7, 31. (30) Is 29, 18; 35, 5. Luc 7, 22. (31) Marc 7, 37. Luc 7, 22. (32) Marc 8, 1-3. Ioan 6, 5. (33) Num 11, 13, 22. 4 Reg 4, 43. Marc 8, 4. (34) Deut 8, 18. Mat 16, 10. Marc 6, 38, 8. (35) Marc 8, 6. (37) Lev 26. 4 Reg 4, 43. Marc 8, 10. Ioan 6, 11, 13. (38) Marc 8, 9. Ioan 6, 10. (39) Marc 8, 10. Cap. 16. (1) Mat 12, 38. Marc 8, 11. Luc 11, 16. Ioan 2, 18. 4, 48; 6, 30. 1 Cor 1, 22

(15) Num 11, 21. Pild 29, 25. Marc 6, 35-36. (16) Marc 6, 37. Luc 9, 13. (17) Marc 6, 38. Luc 9, 13. Ioan 6, 9. (19) Iud 7, 19. Marc 6, 39. 41; 8, 7. Ioan 6, 10-11. (20) 1 Reg 9, 13. Sir 18, 25. Marc 6, 42-43; 8, 19. Luc 9, 17. Ioan 6, 12. (21) Marc 6, 44. Luc 9, 14. (22) Ioan 6, 17. (23) Marc 6, 46-47. Ioan 6, 15. (24) Marc 6, 48. Ioan 6, 18. (25) Iov 9, 8. Marc 6, 48. Ioan 6, 19. (26) Marc 6, 49. (27) Ioan 6, 20. (30) Mat 8, 23. (31) Mat 8, 26. Iac 1, 6. (32) Ps 106, 29. Iona 1, 15. Mat 8, 26. Marc 6, 51. (33)

2. Iar El, răspunzînd, le-a zis: Cînd se face seară, ziceți: Mîine va fi timp frumos, pentru că e cerul roșu.

3. Iar dimineata ziceți: Astăzi va fi furtună, pentru că cerul este roșu-posomorît. Fărnîcilor, fața cerului știți s-o judecați, dar semnele vremilor nu puteți!

4. Neam viclean și adulter cere semn și semn nu se va da lui, decît numai semnul lui Iona. Și, lăsîndu-l, a plecat.

5. Și venind ucenicii pe celălalt țărm, au uitat să ia pîini.

6. Iar Iisus le-a zis: Luați aminte și feriți-vă de aluatul fariseilor și al saducheilor.

7. Iar ei cugetau în sine lor, zicînd: Aceasta, pentru că n-am luat pîine.

8. Dar Iisus, cunoscîndu-le gîndul, a zis: Ce cugetați în voi înșivă, puțin credincioșilor, că n-ați luat pîine?

9. Tot nu înțelegeți, nici nu vă aduceți aminte de cele cinci pîini, la cei cinci mii de oameni, și cîte coșuri ați luat?

10. Nici de cele șapte pîini, la cei patru mii de oameni, și cîte coșuri ați luat?

11. Cum nu înțelegeți, că nu despre pîini v-am zis? Ci feriți-vă de aluatul fariseilor și al saducheilor.

12. Atunci au înțeles, că nu le-a spus să se ferească de aluatul pîinii, ci de învățătura fariseilor și a saducheilor.

13. Și venind Iisus în părțile Ceza-reii lui Filip, a întrebat pe ucenicii Săi, zicînd: Cine zic oamenii că sînt Eu, Fiul Omului?

14. Iar ei au răspuns: Unii, Ioan Botezătorul, alții Ilie, alții Ieremia sau unul dintre prooroci.

15. Și le-a zis: Dar voi cine ziceți că sînt?

16. Răspunzînd Simon Petru a zis: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

17. Iar Iisus, răspunzînd, i-a zis: Fericit ești Simone, fiul lui Iona, că nu trup și sînge ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl Meu, cel din ceruri.

18. Și Eu îți zic pie, că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui.

19. Și îți voi da cheile împărăției cerurilor și orice vei lega pe pămînt, va fi legat și în ceruri, și orice vei dezlega pe pămînt va fi dezlegat și în ceruri.

20. Atunci a poruncit ucenicilor Lui să nu spună nimănui că El este Hristosul.

21. De atunci a început Iisus să arate ucenicilor Lui că El trebuie să meargă la Ierusalim și să pămîneasă multe de la bătrîni și de la arhierii și de la cărturari și să fie ucis, și a treia zi să învieze.

22. Și Petru, luîndu-l la o parte, a început să-L dojenească, zicîndu-i: Milostiv fii Tîce, Doamne! Să nu-Ți fie Tîce aceasta!

23. Iar El, întorcîndu-se, a zis lui Petru: Mergi înapoia Mea satana! Smintea! Îmi ești; că nu cugeti cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.

24. Atunci Iisus a zis ucenicilor Săi: Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.

25. Că cine va voi să-și scape viața o va pierde; iar cine își va pierde viața o va afla.

26. Pentru că ce-i va folosi omului, dacă va cîștiga lumea întreagă, iar sufletul său îl va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

27. Căci Fiul Omului va să vină întru slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele sale.

28. Adevărat grăiesc vouă: Sînt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moartea pînă ce nu vor vedea pe Fiul Omului, venind în împărăția Sa.

(2) Luc. 12, 54. (3) Ier. 8, 7-8. Luc. 12, 56, 4. Iona 1, 3, 2, 1. Mat. 12, 39. Marc. 8, 12. Luc. 11, 29. (5) Marc. 8, 14. (6) Marc. 8, 15. Luc. 12, 1. Gal. 5, 8. (7) Marc. 8, 16. (8) Marc. 8, 17. (9) Mat. 15, 16. Ioan 6, 9. (10) Mat. 15, 34. Marc. 8, 20. (11) Marc. 8, 21. (12) Gal. 5, 8. (13) Dan. 7, 13-14. Marc. 8, 27. Luc. 9, 18. (14) 15. Marc. 8, 28-29. Luc. 9, 7, 9, 20. (16) Mat. 14, 33. Marc. 3, 11, 8, 29. Luc. 9, 20. Ioan 1, 49; 6, 69, 11, 27. Fapt. 3, 37. Ebr. 1, 2. (17) Mat. 11, 25, 27. Gal. 1, 16. (18) Is. 33, 20. Mat. 7, 25. Luc. 22, 31-32. Ioan 1, 42. 1 Petr. 2, 4.

1 Cor. 3, 11. Ef. 2, 20. Apoc. 21, 14. (19) Mat. 18, 18. Ioan 20, 23. (20) Marc. 8, 30. Luc. 9, 21. (21) Mat. 17, 23; 20, 18. Marc. 8, 31; 9, 31; 10, 33. Luc. 9, 22. (22) Marc. 8, 32. (23) Marc. 8, 33. Rom. 8, 7. (24) Mat. 10, 38. Marc. 8, 34. Luc. 9, 23; 14, 27. 1 Petr. 2, 21. (25) Marc. 8, 35. Luc. 9, 24; 17, 33. Ioan 12, 25. (26) Ps. 48, 7-8. Marc. 8, 36. Luc. 9, 25. (27) Ps. 27, 5-6; 61, 10. Pild. 24; 12. Ier. 17, 10; 32, 19. Iez. 33, 20. Dan. 7, 10. Zah. 14, 5. Sir. 17, 18. Mat. 25, 31. Marc. 8, 38, 13, 26. Luc. 9, 26. Rom. 2, 6. 2 Cor. 5, 10. Apoc. 2, 23; 19, 14. (28) Marc. 8, 39. Luc. 9, 27.

CAP. 17

Schimbarea la față. Vindecarea lunaticului. A doua vestire a Patimilor. Darea pentru Templu.

1. Și după șase zile, Iisus a luat cu Sine pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și i-a dus într-un munte înalt, deosebi.

2. Și s-a schimbat la față, înaintea lor, și a strălucit fața Lui ca soarele, iar veșmintele Lui s-au făcut albe ca lumina.

3. Și iată, Moise și Ilie s-au arătat lor, vorbind cu El.

4. Și, răspunzînd, Petru a zis lui Iisus: Doamne, bine este nouă să fim aici; dacă voești, voi face aici trei colibe: Tîce una, și lui Moise una, și lui Ilie una.

5. Vorbînd el încă, iată un nor luminos i-a umbrît pe ei, și iată glas din nor zicînd: Acesta este Fiul Meu cel iubit, în care am binevoit; pe Acesta ascultați-L.

6. Și, auzînd, ucenicii au căzut cu fața la pămînt și s-au spăimîntat foarte.

7. Și Iisus a venit la ei și, atîngîndu-i, le-a zis: Sculați-vă și nu vă temeți.

8. Și, ridicîndu-și ochii, nu au văzut pe nimcni, decît numai pe Iisus singur.

9. Și pe cînd se coborau din munte, Iisus le-a poruncit, zicînd: Nimănui să nu spuneți ce ați văzut, pînă cînd Fiul Omului se va scula din morți.

10. Și ucenicii L-au întrebat, zicînd: Pentru ce dar zic cărturarii că trebuie să vină mai întîi Ilie?

11. Iar El, răspunzînd, a zis: Ilie într-adevăr va veni și va așeza la loc toată.

12. Eu însă vă spun vouă că Ilie a și venit, dar ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el cite au voit; așa și Fiul Omului va pămîni de la ei.

13. Atunci au înțeles ucenicii că Iisus le-a vorbit despre Ioan Botezătorul.

14. Și mergînd ei spre mulțime, s-a apropiat de El un om, căzîndu-l în genunchi,

15. Și zicînd: Doamne, miluește pe fiul meu că este lunatic și pătîmește rău, căci adesea cade în foc și adesea în apă.

16. Și l-am adus la ucenicii Tăi și n-au putut să-l vindece.

17. Iar Iisus, răspunzînd, a zis: O neam necredincios și îndărătnic, pînă cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi suferi pe voi? Aduceți-l aici la Mine.

18. Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela.

19. Atunci, apropiîndu-se ucenicii de Iisus, l-au zis deosebi: De ce noi n-am putut să-l scoatem?

20. Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință cît un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință.

21. Dar acest neam de demoni nu iese decît numai cu rugăciune și cu post.

22. Pe cînd străbăteau Galileea, Iisus le-a spus: Fiul Omului va să fie dat în mîinile oamenilor.

23. Și-L vor omorî, dar a treia zi va învia. Și ei s-au întristat foarte.

24. Venind ei în Capernaum, s-au apropiat de Petru cei ce strîng darea (pentru Templu) și i-au zis: Învățătorul vostru nu plătește darea?

25. Ba, da! — zice el. Dar intrînd în casă, Iisus i-a luat înainte, zicînd: Ce ți se pare, Simone? Regii pămîntului de la cine iau dajdie sau bir? De la fiin lor sau de la străini?

26. El i-a zis: De la străini. Iisus i-a zis: Așadar, fii sînt scutiți.

27. Ci ca să nu-i smintim pe ei, mergînd la mare, aruncă undița și peștele care va ieși întîi, ia-l, și, deschizîndu-i gura, vei găsi un statir (un ban de argint). Ia banul și dă-l lor, pentru Mine și pentru tine.

Cap. 17. — (1) Marc. 9, 1-2. Luc. 9, 28. (2) Marc. 9, 1-2. Luc. 9, 29. Ioan 1, 14. 2 Petr. 1, 16. (3) Marc. 9, 4. Luc. 9, 30. (4) Marc. 9, 5. Luc. 9, 3. (5) Deut. 18, 15. Is. 42, 1. Mat. 3, 17. Luc. 3, 22; 9, 35. Ioan 5, 32. Fapt. 3, 22. 2 Petr. 1, 17. (6) Jud. 13, 20. Luc. 9, 34. 2 Petr. 1, 18. (7) Dan. 8, 18. (8) Luc. 9, 36. (9) Marc. 8, 10, 9, 9. Luc. 9, 31. (10) Mal. 3, 23. Mat. 11, 14. Marc. 9, 11. Ioan 1, 21. (11) Mal. 3, 24.

Luc. 1, 16. Fapt. 3, 21. (12) Marc. 9, 12. (13) Mat. 14, 3, 10. (14) Marc. 9, 14, 17. Luc. 9, 38. (15) Marc. 9, 18, 22. (16) Luc. 9, 40. (17) Marc. 9, 19. (18) Luc. 9, 42. (19) Marc. 9, 23. (20) Iov 9, 5. Mat. 21, 21. Marc. 9, 23, 11, 23. Luc. 17, 6. (21) Marc. 9, 29. (22) Marc. 8, 31; 9, 31; 10, 33. Luc. 9, 22, 44, 24, 7. (23) Is. 53, 8. Mat. 16, 21, 20, 19. Luc. 9, 22. (24) Ies. 30, 13.

19. Cinsteste pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

20. Zis-a lui tinărul: Toate acestea le-am păzit din copilăria mea. Ce-mi mai lipsește?

21. Iisus i-a zis: Dacă vorești să fi desăvârșit, du-te, vinde averea ta, dă-o săracilor și vei avea comoară în cer; după aceea, vino și urmează-Mă.

22. Cî, auzind cuvîntul acesta, tinărul a plecat întristat, căci avea multe averi.

23. Iar Iisus a zis ucenicilor Săi: Adevărat zic vouă că un bogat cu greu va intra în împărăția cerurilor.

24. Și iarăși zic vouă că mai lesne este să treacă cămila prin urechile acului, decît să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu.

25. La acest cuvînt ucenicii s-au uimit foarte, zicînd: Dar cine poate să se mintuiască?

26. Dar Iisus, privind la ei le-a zis: La oameni aceasta e cu neputință, la Dumnezeu însă toate sînt cu putință.

27. Atunci Petru, răspunzînd, i-a zis: Iată noi am lăsat toate și Ți-am urmat Ție. Ce oare va fi nouă?

28. Iar Iisus le-a zis: Adevărat zic vouă că voi cei ce Mă-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, cînd Fiul Omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecînd cele douăsprezece semînții ale lui Israel.

29. Și oricine a lăsat frați sau surori sau tată sau mamă, sau fecie, sau copii sau țarine, sau case, pentru numele Meu, înmulțit va lua înapoi și va moșteni viața veșnică.

30. Și mulți dinții vor fi pe urmă, și cei ce de pe urmă vor fi întîi.

CAP. 20

Pilda despre lucrătorii tocmiți la vie. A treia vestire a Patimilor. Fiii lui Zevedeu. Cearta pentru înțetate. Cei doi orbi.

1. Căci împărăția cerurilor este asemenea unui om stăpin de casă, care a

ieșit dis-de-dimineață, să tocmăscă lucrători în via sa.

2. Și învîndu-se cu lucrătorii cu un dinar pe zi, i-a trimis în via sa.

3. Și ieșind pe la ceasul al treilea, a văzut pe alții stînd în piață fără lucru.

4. Și le-a zis acelora: Mergeți și lucrați în vie, și ce va fi cu dreptul, vă voi da.

5. Iar ei s-au dus. Ieșind însă pe la ceasul al șaselea și al nouălea, a făcut tot așa.

6. Ieșind pe la ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții, stînd fără lucru, și le-a zis: De ce ați stat aici toată ziua fără lucru?

7. Zis-au lui: Fiindcă nimeni nu ne-a tocmît. Zis-a lor: Duceți-vă în vie și ce va fi cu dreptul veți lua.

8. Făcîndu-se seară, stăpînul viei a zis către îngrijitorul său: Cheamă pe lucrători, și dă-le plata, începînd de la cei din urmă pînă la cei dinții.

9. Venind cei din ceasul al unsprezecelea, au luat cîte un dinar.

10. Și venind cei dinții, au socotit că vor lua mai mult, dar au luat și ei tot cîte un dinar.

11. Și după ce au luat, cîrteau împotriva stăpînului casei.

12. Zicînd: Aceștia de pe urmă au făcut un ceas și i-ai pus deopotrivă cu noi, care am dus greutatea zilei și arșita.

13. Iar el, răspunzînd, a zis unuia dintre ei: Prietene, nu-ți fac nedreptate. Oare nu te-ai învînt cu mine un dinar?

14. Ia ce este al tău și pleacă. Voiesc să dau acestuia de pe urmă ca și pe.

15. Au nu mi se cuvine mie să fac ce voiesc cu ale mele? Sau ochiul tău este rău, pentru că cu sînt bun?

16. Astfel vor fi cei ce de pe urmă întîi și cei dinții pe urmă, că mulți sînt chemați, dar pușini aleși.

17. Și suindu-se la Ierusalim, Iisus a luat deosebi pe cei doisprezece ucenici și le-a spus lor, pe cale:

18. Iată ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat în mîna arhie-

ilor și a cărturarilor, și-L vor osîndi la moarte;

19. Și îl vor da în mîna păgînurilor, ca să-l batjocorească și să-l bîntîiească și să-l răstignească, dar a treia zi va învia.

20. Atunci a venit la El mama fiilor lui Zevedeu, împreună cu fiii ei, înclinîndu-se și cerînd ceva de la El.

21. Iar El a zis ei: Ce vorești? Ea i-a zis Lui: Zi ca să șcadă acești doi fii ai mei, unul de-a dreapta și alul de-a stînga Ta, întru împărăția Ta.

22. Dar Iisus, răspunzînd, a zis: Nu știu ce cereți. Puteți, oare, să beți paharul pe care-l voi bea Eu și cu botezul cu care Eu mă botez să vă botezați? Ei i-au zis: Putem.

23. Și El a zis lor: Cu adevărat, paharul Meu veți bea și cu botezul cu care Eu mă botez vă veți boteza, dar a ședea de-a dreapta și de-a stînga Mea nu este al Meu a da, ci se va da cărora s-a pregătit de către Tatăl Meu.

24. Și auzind cei zece, s-au mințat pe cei doi frați.

25. Dar Iisus, chemîndu-i la Sine, a spus că următorii n-au marilor

26. Nu tot așa va fi între voi, ci care între voi va vrea să fie mare să fie slujitorul vostru.

27. Și care între voi va vrea să fie întîi, să vă fie vouă slugă.

28. După cum și Fiul Omului n-a venit să se slujească, ci ca să slujească El și să-și dea viața răscumpărare pentru mulți.

29. Și plecînd ei din Ierihon, mulțime mare venea în urma Lui.

30. Și iată doi orbi, care ședeau lângă drum, auzind că trece Iisus, au strigat, zicînd: Miluiește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David!

31. Dar mulțimea îi certa ca să tacă; ei însă și mai tare strigau, zicînd: Miluiește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David.

32. Și Iisus, stînd, i-a chemat și le-a zis: Ce voreți să vă fac?

33. Zis-au Lui: Doamne, să se deschidă ochii noștri.

34. Și făcîndu-I-se milă, Iisus s-a atins de ochii lor, și îndată au văzut și i-au urmat Lui.

CAP. 21

Intrarea în Ierusalim. Alungarea vinzătorilor din Templu. Smochinul neroditor. Pilda lucrătorilor celor răi.

1. Iar cînd s-au apropiat de Ierusalim și au venit la Betfaghe la Muntele Măslinilor, atunci Iisus a trimis pe doi ucenici,

2. Zicîndu-le: Mergeți în satul care este înaintea voastră și îndată veți găsi o asină legată și un minz cu ea: dezlegați-o și aduceți-o la Mine.

3. Și dacă vă va zice cineva ceva, veți spune că-i trebuie Domnului; și le va trimite îndată.

4. Iar acestea toate s-au făcut, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin prorocul, care zice:

5. Spunți iudei Sionului: Iată împăratul tău vine la tine blînd și șezînd pe asină și pe minz, fiul celei de sub jug.

6. Mergînd deci, ucenicii și făcînd după cum le-a poruncit Iisus,

7. Au adus asina și minzul și deasupra lor și-au pus veșmintele, iar El a șezut peste ele.

8. Și cei mai mulți din mulțime își așterneau hainele pe cale, iar alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe cale,

9. Iar mulțimile care mergeau înaintea Lui și care veneau după El strigau zicînd: Osana Fiului lui David; binecuvîntat este cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!

10. Și intrînd El în Ierusalim, toată cetatea s-a cutremurat, zicînd: Cine este Acesta?

11. Iar mulțimile răspundeau: Acesta este Iisus, prorocul din Nazaretul Galilei.

(19) Ies. 20, 12 Luc. 18, 20. (20) Marc. 10, 20 Luc. 16, 9; 18, 21. (21) Mat. 6, 20. Marc. 10; 21. 22. Luc. 12, 33. Fapt. 2, 45. 22, Pa. 61, 10 Luc. 18, 23. 23. Ps. 11, 23. Marc. 10, 23-24. Luc. 18, 24. 24. Luc. 6, 24, 18, 25. (25) Marc. 10, 26. Luc. 18, 26. (26) Fac. 18, 14. Iov. 42, 2. Ier. 32, 17. Zah. 8, 6. Marc. 10, 27. Luc. 1, 37, 18, 27. (27) Deut. 32, 9. Mat.

4, 20. Marc. 10, 28. Luc. 5, 11; 18, 28. (28) Intei. 3, 8. Luc. 22, 28-30. 1 Cor. 6, 2. Apoc. 3, 21, 20, 4. (29) Marc. 10, 29-30. Luc. 18, 29-30. (30) Mat. 20, 16. Marc. 10, 31. Luc. 13, 30. Cap. 20. (31) Neem. 9, 3. Mat. 21, 33. (32) Apoc. 22, 12. (33) Fac. 4, 6. (34) Mat. 19, 30, 22, 14. Marc. 10, 31. Luc. 13, 30. (35) Marc. 10, 32. Luc. 31, (36) Mat. 16, 21. Marc. 10, 33. Luc. 18, 31, 32.

(19) Is. 53, 4. Mat. 17, 23. Marc. 10, 33-34. Luc. 9, 22. Ioan. 18, 28, 32; 19, 1. (20) Marc. 10, 35. (21) Sir. 7, 4. Marc. 10, 36-37. (22) Mat. 26, 39, 42. Marc. 10, 38-40; 14, 35. (23) Luc. 12, 30. (24) Marc. 10, 41. Luc. 22, 24. (25) Marc. 10, 41-42. Luc. 22, 24-25. (26) Marc. 23, 11. Marc. 9, 30; 10, 43. 1 Petr. 5, 3. (27) Marc. 10, 44. (28) Is. 53, 11. Dan. 9, 24. Mat. 26, 28. Marc. 14, 45. Ioan. 11, 51. Gal. 1, 4. Filip. 2, 7. 1 Tim. 6, 6. Tit. 2, 14. (29) Marc. 10, 46. Luc. 18, 32. (30) Mat. 16, 21. Marc. 10, 33. Luc. 18, 31, 32.

11, 7. Marc. 10, 50-51. Luc. 18, 41. (32) Marc. 10, 52. Luc. 18, 43. Cap. 21. (1) Zah. 14, 4-5. Marc. 11, 1. Luc. 19, 29. Ioan. 12, 12. (2) Marc. 11, 2. Luc. 19, 30. (3) Marc. 11, 3. Luc. 19, 31. (4) Is. 62, 11. Zah. 9, 9. Ioan. 12, 15. (5) Marc. 11, 4-6. Luc. 19, 32. 7. 4. Reg. 9, 13. Marc. 11, 7. Luc. 19, 35. Ioan. 12, 14. (6) Lev. 23, 40. Marc. 11, 8. Luc. 19, 36. Ioan. 12, 13. (7) 3 Reg. 1, 39. Ps. 117, 26. Mat. 23, 38. Marc. 11, 10. Luc. 13, 35, 19, 38. Ioan. 12, 13. (10) Ioan. 2, 13. (11) Luc. 7, 16;

CAP. 18

Cine este mai mare în împărăția cerurilor. Puterea cheilor. De câte ori vom ierta pe aproapele. Pilda celui ce datora zece mii de talanți.

1. În ceasul acela, au venit ucenicii la Iisus, zicînd: Cine, oare, este mai mare în împărăția cerurilor?

2. Și chemînd la Sine un prunc, l-a pus în mijlocul lor,

3. Și a zis: Adevărat zic vouă: De nu vă veți întoarce și nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor.

4. Deci cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare în împărăția cerurilor.

5. Și cine va primi un prunc ca acesta în numele Meu, pe Mine Mă primește.

6. Iar cine va sminti pe unul dintr-aceștia mici care cred în Mine, mai bine i-ar fi lui să i se atîrce de gît o piatră de moară și să fie afundat în adîncul mării.

7. Vai lumii, din pricina smintelilor! Că smintelile trebuie să vină, dar vai omului aceuia prin care vine sminteala.

8. Iar dacă mîna ta sau piciorul tău te smintește, taie-l și aruncă-l de la tine, că este bine pentru tine să intri în viață ciung sau șchiop, decît, avînd amîndouă mințile sau amîndouă picioarele, să fi aruncat în focul cel veșnic.

9. Și dacă ochiul tău te smintește, scoate-l și aruncă-l de la tine, că mai bine este pentru tine să intri în viață cu un singur ochi, decît, avînd amîndoi ochii, să fi aruncat în gheena focului.

10. Vedeți să nu disprețuiți pe vreunul din aceștia mici, că zic vouă: Că ingerii lor, în ceruri, pururea văd fața Tatălui Meu, Care este în ceruri.

11. Căci Fiul Omului a venit ca să mîntuiască pe cel pierdut.

12. Ce vi se pare? Dacă are un om o sută de oi și se rătăcește una dintre ele, nu lasă, oare, în munți pe cele

nouăzeci și nouă și, ducîndu-se, caută pe cea rătăcită?

13. Și dacă se împlină s-o găsească, adevăr grațesc vouă că se bucură de ea mai mult decît de cele nouăzeci și nouă, care nu s-au rătăcit.

14. Astfel nu este vrere înaintea Tatălui vostru, Cel din ceruri, ca să piară vreunul dintr-aceștia mici.

15. De-ți va greși pe fratele tău, mergi, muștră-l pe el între tine și el singur. Și de te va asculta, ai cîștigat pe fratele tău.

16. Iar de nu te va asculta, ia cu tine încă unul sau doi, ca din gura doi sau trei martori să se statornicească tot cuvîntul.

17. Și de nu-i va asculta pe ei, spune-l Bisericii; iar de nu va asculta nici de Biserică, să-ți fie tie ca un păgîn și vameș.

18. Adevăr grațesc vouă: Oricite veți lega pe pămînt, vor fi legate și în cer, și oricite veți dezlega pe pămînt, vor fi dezlegate și în cer.

19. Iarăși grațesc vouă că, dacă doi dintre voi se vor învoi pe pămînt în privința unui lucru pe care îl vor cere, se va da lor de către Tatăl Meu, Care este în ceruri.

20. Că unde sînt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sînt și Eu în mijlocul lor.

21. Atunci Petru, apropiindu-se de El, i-a zis: Doamne, de câte ori va greși față de mine fratele meu și-i voi ierta lui? Oare pînă de șapte ori?

22. Zis-a lui Iisus: Nu zic ție pînă de șapte ori, ci pînă de șaptezeci de ori cîte șapte.

23. De aceea, asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu un rege care a voit să ia socoteala slugilor sale.

24. Și, începînd să ia socoteala, au adus la el pe un datornic cu zece mii de talanți.

25. Dar neavînd el cu ce să plătească, stăpînul său a poruncit să-l vîndă pe el și pe femeia lui, pe toate cîte are, ca să se plătească.

26. Deci, căzîndu-i în genunchi, sluga aceea i se închina, zicînd: Doamne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot.

27. Iar stăpînul slugii acleia, milosuvîndu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria.

28. Dar, ieșînd, sluga aceea a găsit pe unul dintre cei ce slujeau cu el și care-i datora o sută de dinari. Și punînd mîna pe el, îl sugruma zicînd: Plătește-mi ce ești dator.

29. Deci, căzînd cel ce era slugă ca și el, îl ruga zicînd: Îngăduiește-mă și îți voi plăti.

30. Iar el nu voia, ci, mergînd, l-a aruncat în închisoare, pînă ce va plăti datoria.

31. Iar celelalte slugi, văzînd deci cele petrecute, s-au întristat foarte și, venînd, au spus stăpînului toate cele întimplute.

32. Atunci, chemîndu-l stăpînul său, îi zise: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat.

33. Nu se cădea, oare, ca și tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum și eu am avut milă de tine?

34. Și miniîndu-se stăpînul lui, l-a dat pe mîna chinuitorilor, pînă ce-i va plăti toată datoria.

35. Tot așa și Tatăl Meu cel ceresc vă va face vouă, dacă nu veți ierta — fiecare fratelui său — din inimile voastre.

CAP. 19

Despre desfacerea căsătoriei. Iisus binecuvîntează pe copii. Tîndrul cel bogat.

1. Iar după ce Iisus a sfîrșit cuvintele acestea, a plecat din Galileea și a venit în hotarele Iudeii, dincolo de Iordan.

2. Și au mers după El mulțimi multe și i-a vindecat pe ei acolo.

3. Și au venit la El fariseii, ispitîndu-L și zicînd: Se cuvine, oare, omului să-și lase femeia sa, pentru orice pricină?

4. Răspunzînd, El a zis: N-ați citit că Cel ce i-a făcut de la început i-a făcut bărbar și femeie?

(33) Iac. 2, 13. (35) Mat. 5, 25; 6, 12-15. Marc. 11, 25-26. Cap. 19. (1) Marc. 10, 1. Ioan 10, 40. (2) Mat. 12, 15. (3) Marc. 10, 2. (4) Iac. 1, 27; 5, 2. Mal. 2, 14-15. Marc. 10, 6. (5) Iac. 2, 24. Marc. 10, 7-8. 1 Cor. 6, 16. Ef. 5, 31. (6) Marc. 10, 9. 1 Cor. 7, 10. (7) Deut. 24, 1. Mat. 5, 31. Marc. 10, 4. (8) Deut. 20, 14. Marc. 10, 5. (9) Mat. 5, 32. Marc. 10, 11. Luc. 16, 18.

5. Și a zis: Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amîndoi un trup.

6. Așa încît nu mai sînt doi ci un trup. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

7. Ei I-au zis Lui: Pentru ce, dar, Moise a poruncit să-i dea carte de despărțire și să o lase?

8. El le-a zis: Pentru învîrtosarea minții voastre, v-a dat voie Moise să lăsați pe femeile voastre, dar din început nu a fost așa.

9. Iar Eu zic vouă că oricine va lăsa pe femeia sa, afară de cuvînt de desfrîinare, și se va însura cu alta săvîrșește adulter; și cine s-a însurat cu cea lăsată săvîrșește adulter.

10. Ucenicii I-au zis: Dacă astfel este pricina omului cu femeia, nu este de folos să se însoare.

11. Iar El le-a zis: Nu toți pricep cuvîntul acesta, ci aceia cărora le este dat.

12. Că sînt fimeni care s-au născut așa din pîntecele mamei lor; sînt fimeni pe care oamenii i-au făcut fimeni, și sînt fimeni care s-au făcut fimeni pe ei înșiși, pentru împărăția cerurilor. Cine poate înțelege să înțeleagă.

13. Atunci I s-au adus copii, ca să-și pună mîinile peste ei și să se roage; dar ucenicii îi certau.

14. Iar Iisus a zis: Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor.

15. Și punîndu-și mințile peste ei, s-a dus de acolo.

16. Și, iată, venînd un tînr la El, i-a zis: Învățătorule bun, ce bine voi face, ca să am viața veșnică?

17. Iar El a zis: De ce-Mi zici bun? Nimeni nu este bun decît numai Unul Dumnezeu. Iar de vrei să intri în viață, păzește poruncile.

18. El I-a zis: Care? Iar Iisus a zis: Să nu ucizi, să nu săvîrșești adulter, să nu furi, să nu mărturisești strîmb;

(10) Pild. 21, 19. 1 Cor. 7, 32. (11) 1 Cor. 7, 2-9. (12) Is. 56, 3. Intel. 3, 14. 1 Cor. 7, 7. (13) Marc. 10, 13. Luc. 18, 15. (14) Mar. 10, 16. (15) Iac. 48, 14. Marc. 10, 16. (16) Marc. 10, 17. Luc. 10, 25, 18, 18. (17) Deut. 6, 25. 1 Reg. 2, 2. Sr. 15. 15. Marc. 10, 18. Iac. 1, 17. (18) Ies. 20, 13-16. Deut. 5, 17. 20. Mat. 5, 21. Marc. 10, 19.

Cap. 18. (1-2) Marc. 9, 33-36. Luc. 9, 46-47; 22, 24. (3) Mat. 19, 14. Marc. 10, 15. Luc. 18, 16-17. (4) Marc. 10, 14. 1 Cor. 14, 20. (5) Mat. 10, 40. Marc. 9, 37. Luc. 9, 48. (6) Marc. 9, 42. Luc. 17, 1-2. Rom. 14, 13. (7) Injel. 4, 12. Mat. 26, 24. Luc. 17, 1. Rom. 14, 13. 1 Cor. 11, 19. (8) Mat. 5, 29-30. Marc. 9, 43-45. (9) Deut. 13, 5-10. Ps. 118, 37. Mat. 5, 29. Marc. 9, 47. (10) 1 Reg. 6, 16. Ps. 33, 8. Iov. 1, 6. Tob. 3, 16. Ebr. 1, 14. Apoc. 8, 2. (11) Mat. 10, 6. Marc. 2, 17. Luc. 9, 56; 19, 10.

Ioan 3, 17; 12, 47. 1 Tim. 1, 15. (12) Ier. 50, 6. Iez. 34, 4. 11. Luc. 15, 4. (13) Luc. 15, 5-7. (14) Luc. 15, 7. 10. 2 Petr. 3, 9. (15) Lev. 19, 17. Sir. 19, 14. Luc. 17, 3. Iac. 5, 19-20. (16) Deut. 17, 6. Ioan 8, 17. 2 Cor. 13, 1. Ebr. 10, 28. (17) 1 Cor. 5, 11. 2 Tes. 3, 6, 14. (18) Mat. 16, 19. Ioan 20, 23. (19) 1 Ioan 3, 22; 5, 14. (20) Luc. 24, 15. (21) Mat. 6, 12. Luc. 17, 3-4. (22) Lev. 25, 39. Mat. 6, 14. Marc. 11, 25-26. 1 Cor. 17, 4-5. Col. 3, 13. (23) c. 4. Reg. 4, 1.

12. Și a intrat Iisus în templu și a alungat pe toți cei ce vindeau și cum-părau în templu și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor care vindeau porumbei.

13. Și a zis lor: Scris este: Casa Mea, casă de rugăciune se va chema, iar voi o faceți peșteră de tilhari.

14. Și au venit la El, în templu, orbi și schiopi și i-a făcut sănătoși.

15. Și văzind arhierii și cărturarii minunile pe care le făcuse și pe copiii care strigau și ziceau: Osana Fiului lui David, s-au miniat.

16. Și I-au zis: Auzi ce zic aceștia? Iar Iisus le-a zis: Da. Au niciodată n-ați citit că din gura copiilor și a celor ce sug ți-ai pregătit laudă?

17. Și lăsându-i, a ieșit afară din cetate la Bctania, și noaptea a rămas acolo.

18. Dimineea, a doua zi, pe cind se întorcea în cetate, a flămînzat;

19. Și văzînd un smochin lîngă cale, s-a dus la el, dar n-a găsit nimic în el decît numai frunze, și a zis lui: De acum înainte să nu mai fie rod din tine în veac! Și smochinul s-a uscat îndată.

20. Văzînd aceasta, ucenicii s-au minunat, zicînd: Cum s-a uscat smochinul îndată?

21. Iar Iisus, răspunzînd, le-a zis: Adevărat grăiesc vouă. Dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s-a făcut cu smochinul, ci și muntelui acestuia de veți zice: Ridică-te și aruncă-te în mare, va fi așa.

22. Și toate cîte veți cere, rugîndu-vă cu credință, veți primi.

23. Iar după ce a intrat în templu, s-a apropiat de El, pe cînd învăța, arhierii și bătrînii poporului și au zis: Cu ce putere faci acestea? Și cine Ți-a dat puterea aceasta?

24. Răspunzînd, Iisus, le-a zis: Vă voi întreba și Eu pe voi un cuvînt, pe care, de Mi-l veți spune, și Eu vă voi spune vouă cu ce putere fac acestea:

12. Deut. 14, 23-25. Marc. 11, 15. Luc. 19, 45. Ioan 2, 14. (13). 3 Reg. 8, 43. Is. 56, 7. Ier. 7, 11. Marc. 11, 17. Luc. 19, 46. Ioan 2, 16. (14). Is. 35, 5-6. (15). Is. 26, 11. Marc. 11, 18. (16). Ps. 8, 3. (17). Marc. 11, 11, 19. Ioan 11, 18. (18). Marc. 11, 12. (19). Ier. 8, 13. Marc. 11, 13, 14. 20-21. Luc. 13, 6-7. (21). Mat. 17, 20. Marc. 11, 23. Luc. 17, 6. Iac. 1, 6. (22). Mat. 7, 7. Marc. 9, 23, 11, 34. Ioan 14, 13; 15, 7. 1 Ioan 3, 22. (23). Ag. 2, 7. Mat. 7, 29. Marc. 11, 27. Luc. 20, 1-2. (24). Marc. 11, 29. Luc.

25. Botezul lui Ioan de unde a fost? Din cer sau de la oameni? Iar ei cum-geau întru sinc, zicînd: De vom zice: Din cer, ne va spune: De ce, dar, n-ați crezut lui?

26. Iar de vom zice: De la oameni, ne temem de popor, fiindcă toți îl socotesc pe Ioan de prooroc.

27. Și răspunzînd ei lui Iisus, au zis: Nu știm. Zis-a lor și El: Nici Eu nu vă spun cu ce putere fac acestea.

28. Dar ce vi se pare? Un om are doi fii. Și a mers la cel dintîi și i-a zis: Fiule, du-te astăzi și lucrează în via mea.

29. Iar el răspunzînd, a zis: Nu vreau; dar pe urmă, pîrîndu-i rău, s-a dus.

30. Mergînd la al doilea, i-a zis de asemenea; acesta i-a răspuns: Eu, Doamne, voi merge, dar nu s-a dus.

31. Care dintr-aceștia doi a făcut voia Tatălui? Zis-au Lui: Cel dintîi. Zis-a lor Iisus: Adevărat grăiesc vouă că vameșii și desfrînații merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu.

32. Căci a venit Ioan la voi în calea dreptății și n-ați crezut în el, ci vameșii și desfrînații au crezut, iar voi ați văzut și nu v-ați căit nici după aceea, ca să credeți în el.

33. Ascultați altă pildă: Era un om oarecare stăpîn al casei sale, care a sădit vie. A împrejmuț-o cu gard, a săpat în ea teasc, a clădit un turn și a dat-o lucrătorilor, iar el s-a dus departe.

34. Cînd a sosit timpul roadelor, a trimis pe slujitorii săi la lucrători, ca să ia partea lui din roade.

35. Dar lucrătorii, punînd mîna pe slujitori, pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorît, iar pe altul l-au ucis cu pietre.

36. Din nou a trimis alți slujitori, mai mulți decît cei dintîi, și au făcut cu ei tot așa.

37. La urmă, a trimis la ei pe fiul său zicînd: Se vor rușina de fiul meu.

20, 3. (25). Marc. 11, 30. (26). Mat. 14, 5. Marc. 6, 20; 11, 32. Luc. 20, 6. (27). Pild. 26, 4. Marc. 11, 33. Luc. 20, 7-8. (30). Ier. 33, 31. (31). Luc. 3, 12, 7, 29. (32). Mat. 3, 1-13. Luc. 3, 12. (33). Ps. 79, 8. Cînt. 8, 11-12. Is. 5, 1. Ier. 2, 21. Marc. 12, 1. Luc. 20, 9. (34). Cînt. 8, 11. Luc. 20, 10. (35). Neem. 9, 26. Ier. 37, 15. Mih. 7, 6. Mat. 3, 12, 22, 6, 23, 34, 37. Luc. 20, 10. Evr. 11, 35. (36). Mat. 22, 4. Marc. 12, 56. (37). Ier. 12, 13.

38. Iar lucrătorii viei, văzînd pe fiul, au zis între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să-l omorîm și să avem noi moștenirea lui.

39. Și, punînd mîna pe el, l-au scos afară din vie și l-au ucis.

40. Deci, cînd va veni stăpînul viei, ce va face acelor lucrători?

41. I-au răspuns: Pe cei răi, cu rău îi va pierde, iar via o va da altor lucrători, care vor da roadele la timpul lor.

42. Zis-a lor Iisus: Au n-ați citit niciodată în Scripturi: Piatra pe care au aruncat-o ziditorii, aceasta a ajuns să fie în capul unghiului. De la Domnul a fost aceasta și este lucru minunat în ochii noștri.

43. De aceea vă spun că împărăția lui Dumnezeu se va lua de la voi și se va da neamului care va face roadele ei.

44. Cine va cădea pe piatra aceasta se va sfărîma, iar pe cine va cădea îl va spulbera.

45. Iar arhierii și fariseii, ascultînd pilda lui, au înțeles că despre ei vorbește.

46. Și căutînd să-L prindă, s-au temut de popor pentru că îl socotea prooroc.

CAP. 22

Parabola nunții fiului de împărat. Dinarul Cezarului. Cea mai mare poruncă din lege. Mesia: Fiul și Domnul lui David.

1. Și, răspunzînd, Iisus a vorbit iarăși în pilde, zicîndu-le:

2. Împărăția cerurilor asemănatu-s-a unui împărat care a făcut nuntă fiului său.

3. Și a trimis pe slugile sale ca să cheme pe cei poștiți la nuntă, dar ei n-au voit să vină.

4. Iarăși a trimis alte slugi, zicînd: Spuneți celor chemați: Iată, am pregătit ospațul meu; juncții mei și cele îngrășate s-au junghiat și toate sînt gata. Veniți la nuntă.

(38). Fac. 37, 20. Ps. 2, 2. Mat. 26, 4; 27, 1. Marc. 12, 7. Luc. 20, 14. Ioan 11, 53. (39). Marc. 12, 8. Luc. 20, 15, 22, 54. Ioan 18, 12. Ier. 13, 12. (40). Marc. 12, 9. Luc. 20, 13. (41). Luc. 20, 16, 21, 24. (42). Ps. 117, 22-23. Is. 28, 16. Zah. 3, 9. Marc. 12, 10. Luc. 14, 24, 28, 17. Ept. 4, 11. 1 Petr. 2, 4, 6, 7. (44). Is. 8, 14, 60, 12. Dan. 2, 34, 44. Zah. 12, 3. Luc. 2, 34, 20, 18. Rom. 9, 32-33. (45). Marc. 12, 12. (46). Luc. 19, 48. Ioan 6, 14, 7, 40. Cap. 22, 2) Cînt. 3, 11. Is. 25, 6. Luc. 14, 16. Apoc.

5. Dar ei, fără să țină seama, s-au dus: unul la țarina sa, altul la neguțătoria lui;

6. Iar ceilalți, punînd mîna pe slugile lui, le-au batjocorit și le-au ucis.

7. Și auzînd împăratul de acestea, s-a umplut de minie și, trimițînd oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia și cetăți lor i-au dat foc.

8. Apoi a zis către slugile sale: Nunta este gata dar cei poștiți n-au fost vrednici.

9. Mergeți deci la răspîntiile drumuri lor și pe cîți veți găsi, chemați-i la nuntă.

10. Și ieșînd slugile acelea la drumuri, au adunat pe toți cîți i-au găsit, și răi și buni, și s-a umplut casa nunții cu oaspeți.

11. Iar întrînd împăratul ca să privească pe oaspeți, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă.

12. Și i-a zis: Prietene, cum ai intrat aici, fără haină de nuntă? El însă a tăcut.

13. Atunci împăratul a zis slugilor: Legați-l de picioare și de mîini și aruncați-l în întunericul cel mai din-afară. Acolo va fi plîngerea și scrișnierea dinților.

14. Căci mulți sînt chemați, dar puțini aleși.

15. În vremea aceea, s-au dus fariseii și au ținut sfat ca să-L prindă pe El în cuvînt.

16. Și au trimis la El pe ucenicii lor, împreună cu Irodianii, zicînd: Învățătorule, știm că ești omul adevărului și intru adevăr înveți calea lui Dumnezeu și nu Ți pasă de nimeni, pentru că nu cauți la fața oamenilor.

17. Spune-ne deci nouă: Ce Ți se pare? Se cuvine să dăm dajdie Cezarului sau nu?

18. Ci Iisus, cunoscînd viclenia lor, le-a răspuns: Ce Mă ispituiți, făpturicilor?

19. Arătați-Mi banul de dajdie. Iar ei I-au adus un dinar.

20. Iisus le-a zis: Al cui e chipul acesta și inscripția de pe el?

21. Răspuns-au ei: Ale Cezarului. Atunci a zis lor: Dați deci Cezarului

19, 7. (3). Pild. 9, 3-5. Luc. 14, 17. (4). Mat. 21, 36. (5). Luc. 14, 17, 20. (6). Mat. 21, 35. (7). Luc. 14, 21; 19, 27, 43. (8). Mat. 10, 11, 13. (9). Luc. 14, 21. (11). Ps. 44, 15. Is. 61, 10. 2 Cor. 5, 3. Apoc. 16, 15. (13). Luc. 13, 28. (14). Mat. 20, 16. Marc. 10, 31. Luc. 14, 24. (15). Ps. 40, 7. Ier. 18, 19. Marc. 12, 13. Luc. 20, 20. (16). Marc. 12, 14. Luc. 20, 21. (17). Marc. 12, 14. Luc. 20, 22. (18). Marc. 12, 15. Luc. 20, 23, 24. (21). Pild. 24, 21. Marc. 12, 16, 17. Luc. 20, 25. Rom. 13, 7.

cele ce sînt ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ce sînt ale lui Dumnezeu.

22. Auzind acestea, s-au minunat și, lăsîndu-l, s-au dus.

23. În ziua aceea, s-au apropiat de El saducheii, cei ce zic că nu este înviere, și L-au întrebat,

24. Zicînd: Învățătorule, Moise a zis: Dacă cineva moare neavînd copii, fratele lui să ia de soție pe cea văduvă și să ridice urmași fratelui său.

25. Deci erau, la noi, șapte frați; și cel dintîi s-a înșurat și a murit și, neavînd urmaș, a lăsat pe femeia sa fratelui său.

26. Asemenea și al doilea și al treilea, pînă la al șaptelea.

27. În urma lor a murit și femeia.

28. La înviere, deci, a cărui dintre cei șapte va fi femeia? Căci toți au avut-o de soție.

29. Răspunzînd, Iisus le-a zis: Vă rădăciți, neștiînd Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

30. Căci la înviere, nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sînt ca îngerii lui Dumnezeu în cer.

31. Iar despre învierea morților, au n-ai citit ce vi s-a spus vouă de Dumnezeu, zicînd:

32. Eu sînt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov? Nu este Dumnezeu al morților, ci al viilor.

33. Iar mulțimile, ascultîndu-L, erau uimite de învățătura Lui.

34. Și auzînd fariseii că a închis gura saducheilor, s-au adunat laolaltă.

35. Unul dintre ei, învățător de Lege, spîndu-L pe Iisus, L-a întrebat.

36. Învățătorule, care poruncă este mai mare în Lege?

37. El i-a răspuns: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.

38. Aceasta este marea și întîia poruncă.

39. Iar a doua, la fel ca aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

40. În aceste două porunci se cuprind toată Legea și proorocii.

41. Și fiind adunați fariseii, i-a lăsat Iisus.

42. Zicînd: Ce vi se pare despre Hristos? Al cui Fiu este? Zis-au Lui Al lui David.

43. Zis-a lor: Cum deci David numește pe El Domn? zicînd:

44. Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrășmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

45. Deci dacă David îl numește pe El Domn, cum este fiu al lui?

46. Și nimeni nu putea să-l răspundă cuvînt și nici n-a mai îndrăznit cineva, din ziua aceea, să-L mai întrebe.

CAP. 23

Iisus mustră pe farisei. Ierusalimul care ucide pe prooroci, și dărîmarea lui.

1. Atunci a vorbit Iisus mulțimilor și ucenicilor Săi,

2. Zicînd: Cărturarilor și fariseilor așezuți în scaunul lui Moise;

3. Deci toate cîte vă vor zice vouă faceți-le și păziți-le; dar după tapetelor nu faceți, că ei zic, dar nu fac.

4. Că leagă sarcini grele și cu amare voie de purtat și le pun pe umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul nu voiesc să le miște.

5. Toate faptele lor le fac ca să se privească de oameni; căci își lățească filacteriile și își măresc ciucurii de poale.

6. Și le place să stea în capul meselor la ospete și în băncile dinții, în sinagogi,

7. Și să li se plece lumea în piept și să fie numiți de oameni: Rabi.

8. Voi însă să nu vă numiți Rabi, că unul este Învățătorul vostru: Hristos, iar voi toți sînteți frați.

9. Și tată al vostru să nu numiți pe pămînt, că Tatăl vostru unul este, Cel din ceruri.

10. Nici învățători să nu vă numiți, că învățătorul vostru este unul: Hristos.

11. Și care este mai mare între voi să fie slujitorul vostru.

12. Cine se va înălța pe sine se va smeri, și cine se va smeri pe sine se va înălța.

13. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați.

14. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că mincați casele văduvelor și ale sărăcnice vă rugați îndelung; pentru aceasta mai multă osîndă veți lua.

15. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că înconjurăm arcașul ca să faceți un ucenic! și dacă l-ați făcut, îl faceți fiu al zheecii și îndrăgiiți-l voi.

16. Vai vouă, călăuze oarbe! care ziceți: Cel ce se va jura pe templu, nu este cu nimic legat, dar cel ce se va jura pe aurul templului este legat.

17. Nebuni și orbi! Ce este mai mare, aurul sau templul care sfințește aurul?

18. Ziceți iar: Cel ce se va jura pe altar, cu nimic nu este legat, dar cel ce se va jura pe darul ce este deasupra altarului este legat.

19. Nebuni și orbi! Ce este mai mare, darul sau altarul care sfințește darul?

20. Deci cel ce se jură pe altar se jură pe el și pe toate cîte sînt deasupra lui.

21. Și cel ce se jură pe templu se jură pe el și pe Cel care locuiește în el.

22. Cel ce se jură pe cer se jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel ce șade pe tron.

23. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că dați zeciuială din tîmă, din mărar și din chimen, dar ați lăsat părțile mai grele ale Legii: judecata, mila și credința; pe acestea trebuia să le faceți și pe acelea să nu le lăsați.

24. Călăuze oarbe! care strecurați înțarul și înghițiți cămila.

25. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că voi curățiți partea dinafară

a paharului și a blidului, iar înăuntru sînt pline de răpire și de lăcomie.

26. Fariseule, orbi, curățați întîia partea dinăuntru a paharului și a blidului, ca să fie curată și cea dinafară.

27. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că semănați cu mori mințele cele vărute, care pe dinafară se arată frumoase, înăuntru însă sînt pline de oase de morți și de toată necurăția.

28. Așa și voi, pe dinafară vă arătați drepti oamenilor, înăuntru în aș sineți plini de fățarnicie și de fărâdelege.

29. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că zidiți mormintele proorocilor și împodobiți pe ale dreptilor.

30. Și ziceți: De am fi fost noi în zilele părinților noștri, n-am fi fost părtași cu ei la vărsarea singelui proorocilor.

31. Astfel, dar, mărturisiiți voi înșivă că sînteți filii ai celor ce au ucis proorocii.

32. Dar voi întreceți măsura părinților voștri!

33. Șerpi, pu de vipere, cum veți curăța dinții glorioși!

34. De aceea, iată Eu trîmț la voi prooroci și învățători și scribi, dintre ei veți ucide și veți răstigni; dintre ei veți biciui în sinagogi și-i veți umări din cetate în cetate.

35. Ca să cadă asupra voastră tot singele dreptilor, răspîndit pe pămînt, de la singele dreptului Abel, pînă la singele lui Zaharia, fiul lui Varahia, pe care l-ați ucis între templu și altar.

36. Adevărat grăiesc vouă, vor veni acestea toate asupra acestui neam.

37. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și pe pietre ucizi pe cei trimiși la tine; de cîte ori am voit să adun pe fiii tăi, după cum adună pasărea puii săi sub aripi, dar nu ai voit.

38. Iată, casa voastră va se lasă pustie;

39. Căci vă zic vouă: De acum nu Mă veți mai vedea, pînă cînd nu veți zice: Binecuvîntat este cel ce vine întru numele Domnului!

(23) Marc. 12, 18. Luc. 20, 27. Fapt. 23, 8. (24) Luc. 38, 8. Deut. 2, 5. Rut. 4, 10. Marc. 12, 19. Luc. 20, 28. (25) Marc. 12, 20. Luc. 20, 29. (26) 31. Marc. 12, 21. 26. Luc. 20, 30. 36. 1. Cor. 15, 43. 44. (32) 1. Cor. 3, 6. Marc. 12, 26-27. Luc. 20, 37. 38. (33) Luc. 20, 39. (35-36) Marc. 12, 28-29. Luc. 10, 25. (37) Deut. 6, 5; 10, 12. Mih. 6, 8. Marc. 12, 29-30. Luc. 10, 27. (38) Marc. 12, 30. (39) Lev. 19, 18. Mat. 5, 43. Marc. 12, 31. Luc. 10, 27. (40) Mat. 7, 12.

Marc. 12, 31. (41) Marc. 12, 35. Luc. 20, 41. (42) Luc. 20, 41. (43) Marc. 12, 36. (44) Luc. 109, 1. Luc. 20, 42. 43. Fapt. 2, 34. Ebr. 1, 13. (45) Luc. 20, 41. (46) Marc. 12, 34. Luc. 10, 6, 20. 40. Cap. 23. (2) Nern. 8, 4. (3) Deut. 17, 9. Rom. 2, 19. (4) Is. 10, 1. Luc. 11, 40. Fapt. 15, 10. (5) Num. 15, 38. Deut. 22, 13. Mat. 6, 1. Marc. 12, 38. (6) Marc. 12, 39. Luc. 11, 43. 20, 46. (7) Marc. 12, 38. (8) Ioan 13, 13. Luc. 1, 1. Cor. 3, 4-7. (9) Mai. 1, 6, 2, 10. Ef. 3, 14.

(10) Ioan 13, 13. (11) Mat. 20, 26. (12) Iov. 22, 29. Pild. 29, 23. Luc. 14, 11, 18. 14. (13) Ier. 22, 25. Luc. 11, 52. (14) Marc. 12, 40. Luc. 20, 47. (15) Mat. 5, 33-34. 15, 14, 23, 24. (16) 1. Petr. 1, 18. 2. Petr. 1, 9. (17) 1. Reg. 29, 37. 1. Petr. 1, 18. 2. Petr. 1, 9. (18) 3. Reg. 8, 13. 2. Paral. 1, 18. 2. Petr. 1, 9. (19) 3. Reg. 8, 13. 2. Paral. 1, 18. 2. Petr. 1, 9. (20) Ps. 25, 8; 131, 14. (21) Ps. 10, 4. Mat. 5, 44. Fapt. 7, 49. (22) Deut. 14, 22. Ps. 10, 7. Os. 6, 6. Mih. 6, 8. Mat. 9, 13; 12, 7. Luc. 11, 42. (23) Marc. 7, 3. Luc. 11, 39. (24) Luc. 11, 41. Tit. 1,

(25) Iov. 36, 13. Luc. 11, 44. Fapt. 23, 3. (26-31) Luc. 11, 39. 49. (32) Fac. 15, 15. 1. Tes. 2, 16. (33) Mat. 3, 7, 12. 34. 2. Paral. 24, 1. 22, 36, 15. 16. Is. 1, 21, 41, 27. 28. Mat. 5, 12. Luc. 11, 49. Fapt. 7, 52. (35) Fac. 4, 8. Ps. 101, 27. Ier. 26, 15. Luc. 11, 51. 1. Ioan 3, 12. (36) Is. 24, 24. (37) 1. Cor. 32, 11. Ps. 16, 8. 90. (38) Is. 1, 21; 31, 5. Luc. 13, 34. (39) 3. Reg. 9, 4. Ps. 117, 26. Ier. 12, 7, 22, 5. Mat. 21, 9. Luc. 13, 35. Ioan 12, 13.

CAP. 24

Dărimarea Ierusalimului. Venirea lui Hristos și sfârșitul lumii. Când va veni ceasul acela?

1. Și ieșind Iisus și plecând de la templu, s-au apropiat de El ucenicii Lui, ca să-I arate clădirile templului.
2. Iar El, răspunzând, le-a zis: Vedeti toate acestea? Adevărat grăiesc vouă: Nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu se risipească.
3. Și șezând El pe Muntele Măslinilor, au venit la El ucenicii, deosebiți, zicând: Spune nouă când vor fi acestea și care este semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului?
4. Răspunzând, Iisus le-a zis: Vedeti să nu vă amăgească cineva.
5. Căci mulți vor veni în numele Meu, zicând: Eu sint Hristos, și pe mulți îi vor amăgi.
6. Și veți auzi de războaie și de zvonuri de războaie; luați seama să nu vă speriați, căci trebuie să fie toate, dar încă nu este sfârșitul.
7. Căci se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție și va fi foamete și ciumă și cutremur mare pe alocuri.
8. Dar toate acestea sînt începutul durerilor.
9. Atunci vă vor da pe voi spre asuprire și vă vor ucide și veți fi urși de toate neamurile, pentru numele Meu.
10. Atunci mulți se vor sminti și se vor vinde unii pe alții; și se vor urî unii pe alții.
11. Și mulți prooroci mincinoși se vor scula și vor amăgi pe mulți.
12. Iar din pricina înmulțirii fără-delegii, iubirea multora se va răci.
13. Dar cel ce va răbda pînă la sfârșit, acela se va mîntui.
14. Și se va propovădui această Evanghelie la împărăției în toată lumea

Cap. 24. (1) Marc. 13, 1. Luc. 21, 5. (2) 3 Reg. 9, 7-8. Ier. 26, 18. M.h. 3, 12. Marc. 13, 2. Luc. 19, 44, 21, 6-7. (3) Marc. 13, 3, 4. (4) Marc. 13, 5. Luc. 21, 8. Ef. 5, 6. 2 Tes. 2, 3. (5) Ier. 14, 14; 29, 9. Mat. 7, 22, 24, 24. Marc. 13, 6. Luc. 21, 8. (6) 2 Paral. 15, 6. Ier. 4, 27; 5, 10. Marc. 13, 7. (7) Is. 19, 2. Ag. 2, 21. Luc. 21, 10. (8) Marc. 13, 8. (9) Ps. 49, 17. Mat. 10, 17. Marc. 13, 9. Luc. 21, 12, 17. Ioan. 15, 20. Iapt. 4, 1-3. Apoc. 2, 10. (10) Luc. 21, 16. 2 Tim. 1, 15. (11) Deut. 13, 1. 3 Marc. 13, 6. 2 Petr. 2, 1. (12) Marc. 13, 13. Evr. 3, 6. Apoc. 2, 10. (13) Marc. 13, 10. Rom. 10, 13. Col. 1, 6. (14) Dan. 9, 27; 12, 11. Marc. 13, 14. Luc.

spre mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul.

15. Deci, cînd veți vedea urciunile pustirii ces-a-zis prin Daniel proorocul stînd în locul cel sfînt — cine citește să înțeleagă —,

16. Atunci cei din Iudeea să fugă la munți.

17. Cel ce va fi pe casă să nu se coboare, ca să-și ia lucrurile din casă.

18. Iar cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă înapoi, ca să-și ia haina.

19. Vai de cele însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea!

20. Rugați-vă ca să nu fie iarnă voastră iarna, nici simbăta.

21. Căci va fi atunci strîmtoare mare, cum n-a fost de la începutul lumii pînă acum și nici nu va mai fi.

22. Și de nu s-ar fi scurtat acele zile, n-ar mai scăpa nici un trup, dar pentru cei aleși se vor scurta acele zile.

23. Atunci de vă va zice cineva: Iată, Mesia este aici sau dîncolo, să nu-l credeți.

24. Căci se vor ridica hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor da semne mari și chiar minuni, ca să amăgească, de va fi cu putință, și pe cei aleși.

25. Iată, v-am spus de mai înainte.

26. Deci, de vă vor zice vouă: Iată este în pustie, să nu ieșiți; iată este în cămări, să nu credeți.

27. Căci precum fulgerul iese din la răsărit și se arată pînă la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului.

28. Că unde va fi stîrvul, acolo se vor aduna vulturii.

29. Iar îndată după strîmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca și luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui.

30. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și vor plînge toate

21, 20. (16) Marc. 13, 14. Luc. 21, 21. (17-19) Ier. 6, 25. Marc. 13, 15-17. Luc. 17, 31; 21, 33, 23, 29. (20) Ier. 16, 29. Zah. 14, 6. Marc. 13, 18. (21) Dan. 9, 26, 12, 1. Ier. 2, 2. Marc. 13, 19. (22) Is. 65, 8-9. Marc. 13, 20. (23) Marc. 13, 21. Luc. 17, 21, 23, 24. Deut. 11, 1. 3 Mat. 24, 5. Marc. 13, 22. Apoc. 13, 11. (25-26) Marc. 13, 21-23. (27) Luc. 17, 24. (28) Iov. 39, 30. Avac. 1, 8. Luc. 17, 37. (29) Ia. 13, 10. Ier. 15, 9. Ier. 32, 7; 38, 19. Am. 5, 20. Ier. 2, 10, 3, 4; 4, 15. Avac. 1, 8. Marc. 56, 24-25. Luc. 21, 25-26. Apoc. 6, 12. (30) Dan. 7, 13, 14. Zah. 12, 10. Marc. 13, 26, 14, 63. Apoc. 1, 7.

neamurile pămîntului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă.

31. Și va trimite pe ingerii Săi, cu unct mare de trîmbiță, și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vînturi, de la marginile cerurilor pînă la celelalte margini.

32. Învățați de la smochin pîlda: Cînd mlădița lui se face fragedă și odrăslește frunze, cunoașteți că vara este aproape.

33. Asemenea și voi, cînd veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, la uși.

34. Adevărat grăiesc vouă că nu va trece neamul acesta, pînă ce nu vor fi toate acestea.

35. Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

36. Iar de ziua și de ceasul acela nimeni nu știe, nici ingerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.

37. Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului.

38. Căci precum în zilele acelea dinainte de potop, oamenii mincau și beau, se însurau și se măritau, pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie,

39. Și n-au știut pînă ce a venit potopul și i-a luat pe toți, la fel va fi și venirea Fiului Omului.

40. Atunci, din doi care vor fi în țarină, unul se va lua și altul se va lăsa.

41. Din două care vor măcina la moară, una se va lua și alta se va lăsa.

42. Privegheați deci, că nu știți în care zi vine Domnul vostru.

43. Aceea cunoașteți, că de-ar ști stăpînul casei la ce strajă din noapte vine furul, ar priveghea și n-ar lăsa să i se spargă casa.

44. De aceeași voi fișigata, cînd va veni în care nu gîndiți Fiul Omului va veni.

45. Cine, oare, este slujitorul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpînul peste slugile sale, ca să le dea hrană la timp?

46. Fericit este slujitorul acela, pe care venind stăpînul său, îl va afla făcînd așa.

(31) Ps. 49, 5. Mat. 13, 41. 1 Cor. 15, 52. 1 Tes. 4, 6. (32) 34, Marc. 13, 28. Luc. 21, 29. 32. (35) Ps. 118, 89. Is. 40, 8; 51, 6. Mat. 5, 18. Marc. 13, 31. Luc. 21, 33. 2 Petr. 3, 10. Evr. 1, 11. (36) Zah. 14, 7. Marc. 13, 32. Luc. 17, 20. (37) Ier. 1, 7. (38) Fac. 7, 7. Luc. 17, 26. 1 Petr. 3, 20. (39) Fac. 6, 2. 5. Luc. 17, 27. (39-41) Fac. 7, 23. Luc. 17, 30-36. (42-44) Mat. 25, 13. Marc. 13, 33-37. Luc. 12, 40; 21, 36. 2 Petr. 3, 10.

47. Adevărat zic vouă că peste toate avuțiile sale îl va pune.

48. Iar dacă acel slujitor, rău fiind, va zice în inima sa: Stăpînul meu întîrzie,

49. Și va începe să bată pe tovarășii săi de slujbă, să mănince și să bea cu beșivii,

50. Veni-vă stăpînul slujitorului aceluia în ziua cînd nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l cunoaște.

51. Și-l va tăia din dregătorie și partea lui o va pune cu fățarnicii. Acolo va fi plîngerea și scrișnirea dinților.

CAP. 25

Pildele celor zece fecioare și a talanților. Judecata viitoare.

1. Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care, luînd candelarele lor, au ieșit în întîmpinarea mirelui.

2. Cinci însă dintre ele erau nebune și cinci înțelepte.

3. Căci cele nebune, luînd candelarele, n-au luat cu sine untdelemn.

4. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, o dată cu candelarele lor.

5. Dar mirele întîrziînd, au așipit roate și au adormit.

6. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieșiți întru întîmpinarea lui!

7. Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și au împodobit candelarele lor.

8. Și cele nebune au zis către cele înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelarele noastre.

9. Dar cele înțelepte le-au răspuns, zicînd: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă. Mai bine mergeți la cei ce vînd și cumpărați pentru voi.

10. Deci plecînd ele ca să cumpere, a venit mirele și cele ce erau gata au intrat cu El la nuntă și ușa s-a închis.

11. Iar mai pe urmă, au sosit și celelalte fecioare, zicînd, doamne, doamne, deschide-ne nouă.

12. Iar el, răspunzînd, a zis: Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi.

1 Cor. 16, 13. 1 Tes. 5, 2. 6. Apoc. 3, 2. 43, Luc. 12, 39. 1 Ier. 5, 2. Apoc. 16, 15. 45, Luc. 12, 42. Iapt. 20, 28. 1 Cor. 4, 2. 48. 48. Luc. 12, 37. 43. 46. Apoc. 16, 15. 49. Ps. 49, 18. 50. Luc. 12, 46. (51) Ps. 20. 8. Mat. 8, 12, 13, 42. Luc. 12, 46. Cap. 25. 1. 5. 1 Tes. 5, 6. 2 Tes. 1, 8. 6. Mat. 24, 31. 1 Tes. 4, 16. 7. Luc. 12, 35. (10) Luc. 13, 25. Apoc. 19, 7. 11. Luc. 7, 21. Luc. 13, 25. 12. Ps. 5, 4. Avac. 1, 13. Luc. 13, 25. Ioan. 9, 3.

13. Drept aceea, priveghați, că nu știți ziua, nici ceasul cînd vine Fiul Omului.

14. Și este ca un om care, plecînd departe, și-a chemat slugile și le-a dat pe mînă avuția sa.

15. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și a plecat.

16. Îndată, mergînd, cel ce luase cinci talanți a lucrat cu ei și a cîștigat alți cinci talanți.

17. De asemenea și cel cu doi a cîștigat alți doi.

18. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pămînt și a ascuns argintul stăpînului său.

19. După multă vreme a venit și stăpînul acelor slugi și a făcut socoteala cu ele.

20. Și apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicînd: Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am cîștigat cu ei.

21. Zis-a lui stăpînul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

22. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am cîștigat cu ei.

23. Zis-a lui stăpînul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puțin ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

24. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat.

25. De aceea, m-am temut și m-am dus de am ascuns talantul tău în pămînt; iată ai ce este al tău.

26. Și răspunzînd stăpînul său i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat?

27. Se cuvenea deci ca tu să pui banii mei la zarafi, și eu, venînd, să fi luat ce este al meu cu dobîndă.

28. Luați deci de la el talantul dați-l celui ce are zece talanți.

29. Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua.

30. Iar pe sluga netrebnică areți cați-o întru întunericul cel mai dinlăuntru. Acolo va fi plîngerea și scrierul dinților.

31. Cînd va veni Fiul Omului în slava Sa, și toți sfinții Îngerii El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale.

32. Și se vor aduna înaintea lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte pășturile oile de capre.

33. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stînga.

34. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvîntați Tatălui Meu, moștenii împărăției pregătite vouă, de la întemeierea lumii.

35. Căci flămînd am fost și Mi-ați dat să mîncînc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și Mi-ați primit; gol am fost și Mi-ați îmbrăcat; bolnav am fost și Mi-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine.

36. Atunci dreptii îi vor răspunde, zicînd: Doamne, cînd Te-am văzut flămînd și Te-am hrănit? Sau însetat și Ti-am dat să bei?

37. Sau cînd Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat?

38. Sau cînd Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine?

39. Iar Împăratul, răspunzînd, va zice către ei: Adevărat zic vouă, intru cit ați făcut unuia dintr-acești frați Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut.

40. Atunci va zice și celor de-a stînga: Duceți-vă de la Mine, blesteme mapilor, în focul cel veșnic, care este gătît diavolului și Îngerilor lui.

41. Atunci va zice și celor de-a stînga: Duceți-vă de la Mine, blesteme mapilor, în focul cel veșnic, care este gătît diavolului și Îngerilor lui.

42. Căci flămînd am fost și nu Mi-ați dat să mîncînc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau;

43. Străin am fost și nu Mi-ați primit; gol și nu Mi-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu Mi-ați cercetat.

44. Atunci vor răspunde și ei, zicînd: Doamne, cînd te-am văzut flămînd, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit?

45. El însă le va răspunde, zicînd: Adevărat zic vouă: Intrucît nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut.

46. Și vor merge aceștia la osîndă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.

CAP. 26

Vestirea cea din urmă a Patinilor lui Iisus. Ungerea din Betania. Cina cea de Taină. Suferințele din Ghetismani. Trădarea lui Iuda. Prinderea lui Iisus. Înfățișarea înaintea arhierilor. Lepădarea lui Petru.

1. Iar după ce a sfîrșit toate aceste cuvinte, a zis Iisus către ucenicii Săi:

2. Știți că peste două zile va fi Paștile și Fiul Omului va fi dat să fie răstîgnit.

3. Atunci arhierii și bătrînii poporului s-au adunat în curtea arhierului, care se numea Caiafa.

4. Și împreună s-au sfătuit ca să prindă pe Iisus, cu vicleșug, și să-L ucidă.

5. Dar ziceau: Nu în ziua praznicului, ca să nu se facă tulburare în popor.

6. Fiind Iisus în Betania, în casa lui Simon Leprosul.

7. S-a apropiat de El o femeie, avînd un alabastru cu mir de mare preț, și l-a turnat pe capul Lui, pe cînd ședea la masă.

8. Și văzînd ucenicii, s-au miniat și au zis: De ce s-a făcut risipa aceasta?

9. Căci mirul acesta se putea vinde scump, iar banii să se dea săracilor.

10. Dar Iisus, cunoscînd gîndul lor, le-a zis: Pentru ce faceți supărare femeii? Căci lucru bun a făcut ea față de Mine.

11. Căci pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu mă aveți totdeauna.

12. Că ea, turnînd mirul acesta pe trupul Meu, a făcut-o spre îngroparea Mea.

13. Adevărat zic vouă. Oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce-a făcut ea, spre pomenirea ei.

14. Atunci unul din cei doisprezece, cel numit Iuda Iscarioteanul, ducîndu-se la arhierii,

15. A zis: Ce voîți să-mi dați și eu îl voi da în mîinile voastre? Iar ei s-au învoit cu el treizeci de arginți.

16. Și de atunci căuta un prilej potrivit ca să-L dea în mîinile lor.

17. În cea dintîi zi a Azimilor, au venit ucenicii la Iisus și L-au întrebat: Unde vorești să-Ți pregătim să mîncînc Paștile?

18. Iar El a zis: Mergeți în cerate, la cutare și spuneți-i: Învățătorul zice: Timpul Meu este aproape; la tînc vreau să fac Paștile cu ucenicii Mei.

19. Și ucenicii au făcut precum le-a poruncit Iisus și au pregătit Paștile.

20. Iar cînd s-a făcut seară, a șezut la masă cu cei doisprezece ucenici.

21. Și pe cînd mîncau, Iisus a zis: Adevărat grăiesc vouă, că unul dintre voi Mă va vinde.

22. Și ei, intristîndu-se foarte, au început să-L zică fiecare: Nu cumva eu sint, Doamne?

23. Iar El, răspunzînd, a zis: Cel ce a întins cu Mine mîna în blid, acela Mă va vinde.

24. Fiul Omului merge precum este scris despre El. Vai, însă, celui om prin care Fiul Omului se vinde! Bine era de omul acela dacă nu se naștea.

25. Și Iuda, cel ce L-a vîndut, răspunzînd, a zis: Nu cumva sint eu, Învățătorule? Răspuns-a lui: Tu ai zis.

(13) Luc. 24, 42. Marc. 13, 33, 34. Luc. 12, 40; 2, 36. Fapt. 20, 31. 1 Petr. 4, 7. 1 Cor. 16, 13. Apoc. 16, 15. (14) Mat. 21, 33. Luc. 19, 12. (15) Rom. 12, 6. 1 Cor. 12, 7, 11. Ef. 4, 11. (16) Mat. 18, 23. Luc. 19, 15. (17) Luc. 19, 16. (18) Is. 61, 7. Dan. 12, 2-3. Mat. 24, 45-47, 25, 31. Luc. 16, 10; 19, 17, 19. (22) Luc. 19, 18. (23) Luc. 19, 19. (24) Luc. 19, 20-21. (25) Ps. 52, 6. Luc. 19, 21. (26) Mat. 18, 32-33. Luc. 19, 22. (27) Luc. 19, 23. (28) Luc. 19, 24. (29) Mat. 13, 12. Marc. 4, 25. Luc. 8, 18, 19, 26. Ioan. 15, 2. (30) Mat. 8, 12, 13. 42, 50; 24

51. 2 Tes. 1, 8. (31) Zah. 14, 5. (32) Mat. 49, 16. 27. Marc. 8, 38. Fapt. 1, 11. Iuda. 14. Rem. 2, 16. Apoc. 1, 7. (33) Ps. 1, 1. Iez. 20, 37-38; 34, 17. Mat. 13, 41, 49. Rom. 14, 10. 2 Cor. 5, 10. Apoc. 20, 12. (34) Zah. 10, 3. (35) Dan. 7, 22. Mat. 20, 23, 25, 21. 46. Ioan. 14, 2. 1 Petr. 1, 4. (36) Apoc. 21, 7. (37-38) Pild. 14, 31. 1. 58. 7. Iez. 18, 7. Sir. 7, 27; 17-18. (39) 1. 27, 2, 15. 2 Tim. 1, 18. Ebr. 13, 1-2. (40) Pild. 14, 31, 19, 17. Mat. 10, 42. Marc. 9, 1. Ebr. 6, 10. (41) Ps. 6, 8. Is. 30, 33. Mat. 7, 13, 40. 50. Luc. 13, 27. Apoc. 20, 10.

(43) Iov. 22, 6. 7. (45) Pild. 14, 31, 17, 5. Fapt. 9, 5. (46) Dan. 12, 2. Mat. 25, 21, 34. Ioan. 5, 29. Rom. 2, 7. Cap. 20. - (2) Iez. 13, 15. Marc. 14, 1. Luc. 22, 1. Ioan. 13, 1. (3-5) Ps. 2, 1; 82, 3. Marc. 14, 1-2. Luc. 22, 2. Ioan. 11, 47. 53. Fapt. 4, 27. (6-10) Mat. 21, 17. Marc. 14, 3-6. Luc. 7, 37. Ioan. 11, 2, 12, 3. 7. (11) Deut. 17, 11. Marc. 14, 12. Ioan. 12, 8, 13, 33, 14, 19. (12) Mat. 14, 8. Ioan. 12, 7. (13) Pild. 10, 7. (14) Mat. 10, 4. Marc. 14, 10. Luc.

22, 3. 4. Ioan. 12, 4, 13, 2, 27. (15) Zah. 11, 12. Mat. 27, 3. Luc. 22, 5. 16-20. Iez. 12, 6, 15. Ps. 40, 9. 10. Pild. 1, 18. Marc. 14, 11. 17. 18. Luc. 22, 6-14. (21) Ps. 40, 9. Marc. 14, 18. Ioan. 13, 2, 21. (22) Marc. 14, 19. Ioan. 13, 22. (23) Ps. 40, 9; 54, 14. 15. Marc. 14, 20. Luc. 22, 21. Ioan. 13, 18, 26. (24) Ps. 21, 18. 53. Dan. 9, 26. Marc. 9, 12, 14, 21. 23. Luc. 22, 22, 24. 25-27. Ioan. 17, 12. Fapt. 17, 2, 26, 22. 1. Cor. 15, 3.

26. Iar pe cind mincau ei, Iisus, luind pîine și binecuvîntînd, a frînt și, dînd ucenicilor, a zis: Luați, mincați, acesta este trupul Meu.

27. Și luind paharul și mulțumind, le-a dat, zicînd: Beți dintru acesta toți.

28. Că acesta este singele Meu, al Legii celei Noi, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor.

29. Și vă spun vouă că nu voi mai bea de acum din acest rod al viței pînă în ziua aceea cînd îl voi bea cu voi, nou, în împărăția Tatălui Meu.

30. Și după ce au cîntat laude, au ieșit la Muntele Măslinilor.

31. Atunci Iisus le-a zis: Voi toți vă veți sminti întru Mine în noaptea aceasta, căci scris este: Batc-voi păstorul și se vor risipi oile turmei.

32. Dar după învierea Mea, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

33. Iar Petru, răspunzînd, i-a zis: Dacă toți se vor sminti întru Tine, eu niciodată nu mă voi sminti.

34. Zis-a Iisus lui: Adevărat zic ție că în noaptea aceasta, mai înainte de a cînta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine.

35. Petru i-a zis: Și de ar fi să mor împreună cu Tine, nu mă voi lepăda de Tine. Și toți ucenicii au zis la fel.

36. Atunci Iisus a mers împreună cu ei la un loc ce se cheamă Ghetsimani și a zis ucenicilor: Ședeți aici, pînă ce Mă voi duce acolo și Mă voi ruga.

37. Și luînd cu Sine pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zevedeu, a început a se înfrîna și a se mîhni.

38. Atunci le-a zis: Întristat este sufletul Meu pînă la moarte. Rămîneți aici și privegheați împreună cu Mine.

39. Și mergînd puțin mai înainte, a căzut cu fața la pămînt, rugîndu-se și zicînd: Părintele Meu, de este cu putință, trecă de la Mine paharul

acesta! Însă nu precum voiesc Eu ci precum Tu voiești.

40. Și a venit la ucenici și i-a găsit dormind și i-a zis lui Petru: Așa n-ai putut un ceas să privegheai cu Mine!

41. Privegheai și vă rugați, ca să nu intrați în ispită. Căci duhul este osîrdnitor, dar trupul, neputincios.

42. Iarăși ducîndu-se, a doua oară s-a rugat, zicînd: Părintele Meu, dacă nu este cu putință să trecă acest pahar, ca să nu-l beau, facă-se voia Ta.

43. Și venind iarăși, i-a aflat dormind, căci ochii lor erau îngreuiți.

44. Și, lăsîndu-i, s-a dus iarăși a treia oară s-a rugat, același cuvînt zicînd.

45. Atunci a venit la ucenici și le-a zis: Dormiți de acum și vă odihniți! Iată s-a apropiat ceasul și Fiul Omului va fi dat în mîinile păcătoșilor.

46. Sculați-vă să mergem, iată s-a apropiat cel ce M-a vindut.

47. Și pe cînd vorbea încă, iată a sosit Iuda, unul dintre cei doisprezece, și împreună cu el mulțime multă, cu săbii și cu toiege, de la arhieriei și de la bătrînii poporului.

48. Iar vinzătorul le-a dat semn, zicînd: Pe care-L voi săruta, Acela este: puneți mîna pe El.

49. Și îndată, venind la Iisus, a zis: Bucură-te, Învăpătorule! Și L-a sărutat.

50. Iar Iisus i-a zis: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci ei, apropiîndu-se, au pus mîinile pe Iisus și L-au prins.

51. Și iată, unul dintre cei ce erau cu Iisus, întinzînd mîna, a tras sabina și, lovind pe sluga arhierelui, i-a tăiat urechea.

52. Atunci Iisus i-a zis: Întoarce sabia ta la locul ei, că toți cei ce scot sabia, de sabie vor pieri.

Marc. 14, 34. Luc. 22, 40. (39) Mat. 20, 22. Marc. 14, 35-36. Luc. 22, 41-42. Ioan 5, 30; 6, 38. Filip 2, 8. Evr. 5, 7-8. (40) Ier. 12, 5. Marc. 14, 37. Luc. 22, 45. (41) Marc. 13, 33; 14, 38. Luc. 22, 40, 46. Ef. 6, 18. (42) Mat. 20, 22. Marc. 14, 39. (43-46) Marc. 14, 40-42. (47) Marc. 14, 43. Luc. 22, 47. Ioan 18, 3. Fapt. 1, 16. (48) Marc. 14, 44. Luc. 22, 47. (49) 2 Reg. 20, 9. Marc. 14, 45. (50) Ps. 40, 9. Marc. 14, 46. Luc. 22, 48. Ioan 13, 27. (51) Marc. 14, 47. Luc. 22, 49-50. Ioan 18, 10. (52) Fac. 9, 6. Num. 35, 33. 2 Reg. 2, 31. Luc. 22, 51. Apoc. 13, 10.

53. Sau ți se pare că nu pot să rog pe Tatăl Meu și să-Mi trimită acum mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

54. Dar cum se vor împlini Scripturile, că așa trebuie să fie?

55. În ceasul acela, a zis Iisus mulțimilor: Ca la un tilhar ați ieșit cu săbii și cu toiege, ca să Mă prindeți. În fiecare zi ședeam în templu și învățam și n-ați pus mîna pe Mine.

56. Dar toate acestea s-au făcut ca să se îplinească Scripturile proorocilor. Atunci toți ucenicii, lăsîndu-l, au fugit.

57. Iar cei care au prins pe Iisus L-au dus la Caiafa arhierul, unde erau adunați cărturarii și bătrînii.

58. Iar Petru îl urma de departe pînă a ajuns la curtea arhierelui și, intrînd înăuntru, ședea cu slugile, ca să vadă sfîrșitul.

59. Iar arhierii, bătrînii și tot sine-driul căutau mărturie mincinoasă împotriva lui Iisus, ca să-L omoare.

60. Și n-au găsit, deși veniseră mulți martori mincinoși. Mai pe urmă însă au venit doi.

61. Și au spus: Acesta a zis: Pot să dărim templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l clădesc.

62. Și, sculîndu-se, arhierul i-a zis: Nu răspunzi nimic la ceea ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?

63. Dar Iisus tăcea. Și arhierul i-a zis: Te jur pe Dumnezeu cel viu, să ne spui nouă de ești Tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

64. Iisus i-a răspuns: Tu ai zis. Și vă spun încă: De acum veți vedea pe Fiul Omului șezînd de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului.

65. Atunci arhierul și-a sfîșiat hainele, zicînd: A huli! Ce ne mai trebuie martori? Iată acum ați auzit hula Lui.

66. Ce vi se pare? Iar ei, răspunzînd, au zis: Este vinovat de moarte.

(53) 4 Reg. 6, 17. Dan. 7, 10. Luc. 24, 26. (54) Ps. 21. Dan. 9, 26. Mat. 26, 24. Luc. 24, 25. (55) Marc. 14, 48-49. Luc. 22, 52. (56) Ps. 21, 17. Pîing 4, 20. Marc. 14, 50. Ioan 16, 32. (57-58) Lcv. 4, 15. Marc. 14, 53-54. Luc. 22, 54-55. Ioan 18, 12-15. 24. (59) Ps. 26, 16, 34, 11. Marc. 14, 55. (60) Deut. 19, 15-18. 3 Reg. 21, 13. Ps. 26, 16; 34, 11; 93, 21. Marc. 14, 57. Fapt. 6, 11-13. (61-62) Mat. 27, 40. Marc. 14, 58-60. Ioan 2, 19. (63) Lev. 5, 1. 3 Reg. 22, 16. Is. 53, 7. Mat. 27, 12. Marc. 14, 61. Luc. 22, 67. Fapt. 8, 32-33. (64) Ps. 109, 1. Dan. 7, 13. Mat. 16, 27. Marc. 14, 63. Ioan

67. Și au scuipat în obrazul Lui, bătîndu-L cu pumnii, iar unii îi dădeau palme,

68. Zicînd: Proorocește-ne, Hristoase, cine este cel ce Te-a lovit.

69. Iar Petru ședea afară, în curte. Și o slujnică s-a apropiat de el, zicînd: Și tu erai cu Iisus Galileianul.

70. Dar el s-a lepădat înaintea tuturor, zicînd: Nu știu ce zici.

71. Și ieșind el la poartă, l-a văzut alta și a zis celor de acolo: Și acesta era cu Iisus Nazarineanul.

72. Și iarăși s-a lepădat cu jurămint: Nu cunosc pe omul acesta.

73. Iar după puțin, apropiîndu-se cei ce stăteau acolo au zis lui Petru: Cu adevărat și tu ești dintre ei, căci și graiul tău te vadește.

74. Atunci el a început a se blestema și a se jura: Nu cunosc pe omul acesta. Și îndată a cîntat cocoșul.

75. Și Petru și-a adus aminte de cuvîntul lui Iisus, care zisese: Mai înainte de a cînta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine. Și ieșind afară, a plîns cu amar.

CAP. 27

Iisus înaintea lui Pilat. Iuda se spînzură. Iisus și Baraba. Iisus dat spre moarte. Dîciuirea, batjocorirea, răstignirea, moartea și înmormîntarea.

1. Iar făcîndu-se dimineață, toți arhierii și bătrînii poporului au ținut sfat împotriva lui Iisus, ca să-L omoare.

2. Și, legîndu-L, L-au dus și L-au predat ȳregătorului Ponțiu Pilat.

3. Atunci Iuda, cel ce L-a vindut, vîzînd că a fost osîndit la moarte, s-a căît și a adus înapoi arhierelor și bătrînilor cei treizeci de arginți,

4. Zicînd: Am greșit vînzînd singe nevinovat. Ei i-au zis: Ce ne privește pe noi? Tu vei vedea.

5. Și ei, aruncînd arginții în templu, a plecat și, ducîndu-se, s-a spînzurat.

1, 51, 6, 62. Fapt. 1, 11. Rom. 14, 11. 1 Tes. 4, 16. Apoc. 1, 7. (63) 4 Reg. 18, 37, 19, 1. 1 Ezd 9, 3. Fapt. 14, 14. (66) Lev. 24, 16. Ier. 26, 11. Marc. 14, 64. Ioan 19, 7. (67-71) Ps. 21, 7. Is. 50, 6, 53, 3. Marc. 14, 65-69. Luc. 22, 63-65. Ioan 18, 26-27, 19, 3. (72-75) Jud. 12, 5-6. Marc. 14, 70-72. Luc. 22, 58-62. Ioan 13, 38, 18, 25-27. Cap. 27. 1, Ps. 2, 1-2. Mîh. 2, 1. Marc. 15, 1. Luc. 22, 66, 23, 1. Ioan 18, 24. (72) Mat. 20, 19. Marc. 15, 1. Luc. 23, 1. Ioan 18, 28. (73) Mat. 26, 14-15. (74) Intef. 2, 13. (75) 2 Reg. 17, 23. Ier. 32, 7. Zah. 11, 13. 1 apt. 1, 18.

25-27 Marc. 6, 41, 14, 22-23. Luc. 22, 19-23. Ioan 6, 33. 1 Cor. 10, 16, 1. 23. 25. 15. 3. (28) Ier. 24, 8. Iev. 14, 25. Zah. 9, 11. Mat. 20, 28. Marc. 14, 24. Evr. 9, 22. (29) Marc. 14, 25. Luc. 22, 18. 30. 2 Reg. 15, 30. Marc. 14, 26. Luc. 22, 39. (31) Zah. 13, 7. Mat. 11, 6. Marc. 14, 27. Ioan 16, 32. (32) Mat. 28, 7. 16. Marc. 14, 28, 16, 7. Ioan 21, 1. 33. Marc. 14, 29. 34. Mat. 16, 7. Luc. 22, 34. Ioan 13, 38. 35. Marc. 14, 31. Luc. 22, 33. 36. Fapt. 22, 5. Marc. 14, 32. Luc. 22, 39. Ioan 18, 1. 37. 2 Reg. 15, 40. Ps. 114, 3. Mat. 4, 21. Marc. 14, 33. Ioan 12, 27. 38. Ps. 41, 6, 12.

3. Și înfășurarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4. Și de frica lui s-au cutremurat străjerii și s-au făcut ca morți.

5. Iar îngerul, răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți, că știu că pe Iisus cel răstignit îl căutați.

6. Nu este aici; căci s-a sculat precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut.

7. Și degrabă mergînd, spuneți ucenicilor Lui că s-a sculat din morți și iată va merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea. Iată v-am spus vouă.

8. Iar plecînd ele în grabă de la mormînt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor Lui.

9. Dar cînd mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Iisus le-a întîmpinat, zicînd: Bucurați-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și I s-au închinat.

10. Atunci Iisus le-a zis: Nu vă temeți. Duceți-vă și vestiți fraților Mei, ca să meargă în Galileea, și acolo Mă vor vedea.

11. Și plecînd ele, iată unui din strajă, venind în cetate, au vestit arhierilor toate cele întîmplute.

12. Și, adunîndu-se ei împreună cu bătrîni și ținînd sfat, au dat banii mulți ostasilor,

13. Zicînd: Spuneți că ucenicii Lui venind noaptea, L-au furat, pe cînd noi dormeam;

14. Și de se va auzi aceasta la dreptul, noi îl vom îndupleca și pe voi, fără grijă vă vom face.

15. Iar ei, luînd arginții, au făcut precum au fost învățați. Și s-a răspîndit cuvîntul acesta între Iudei, pînă în ziua de azi.

16. Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus:

17. Și văzîndu-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră.

18. Și apropiindu-se Iisus, le-a vorbit lor, zicînd: Datu-Mi-s-a toată puterea, în cer și pe pămînt,

19. Drept aceea, mergînd, învățați toate neamurile, botezîndu-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh,

20. Învăzîndu-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată Eu cu voi sînt în toate zilele, pînă la sfîrșitul veacului. Amin.

(8) Dan 10, 6. Marc 16, 5. Luc 24, 4. (9) Marc 16, 5. Luc 24, 5. 5. Marc 16, 6. Luc 24, 5. Ioan 20, 13. (10) Mat 12, 40; 16, 21; 17, 23. Marc 16, 6. Luc 24, 6. (11) Mat 26, 32. Marc 14, 28. 16, 7. Luc 24, 6. Ioan 21, 1. Fapt 1, 3, 10, 40-41. I Cor 15, 5. (12) Jud 13, 22. Marc 16, 8. Luc 24, 9-10, 22. (13) Marc 16, 9-10. Luc 8, 2. Ioan 20, 14. (14) Ioan 20, 17. Evr 2, 11. (15) Mat 26, 32, 28.

7. Marc 14, 28. (17) Luc 24, 52. (18) Ps 8, 6. Dan 7, 13-14. Mat 11, 27. Luc 1, 32; 10, 22. Ioan 3, 31. 35, 5, 22; 13, 2, 17, 2. I Petr 3, 22. Rom 14, 9. 1 Cor 15, 24. Ef 1, 10, 22. Filip 2, 9. Col 1, 16. Evr 2, 8. Apoc 17, 14; 19, 16. (19) Is 52, 10. Marc 16, 15. Luc 24, 47. Ioan 15, 16. Fapt 2, 38. 1 Ioan 5, 7. Rom 10, 18. Col 1, 23. (20) Mat 18, 20. Ioan 14, 18.

SFÎNTA EVANGHELIE CEA DUPĂ MARCU

CAP. 1

Ioan Botezătorul și Iisus Hristos. Ispitirea. Predica. Primi ucenici. Primele vindecări.

1. Începutul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

2. Precum este scris în proroci: Iată Eu trimit îngerul Meu înaintea feței Tale care va pregăti calea Ta.

3. Glasul celui ce strigă în pustie: Cățiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

4. Ioan boteza în pustie, propovăduind, botezul pocăinței întru iertarea păcatelor.

5. Și ieșeau la el tot ținutul Iudeii și toți cei din Ierusalim și se botezau de către el, în riul Iordan, mărturisindu-și păcatele.

6. Și Ioan era îmbrăcat în haină de păr de cămilă, avea cingătoare de piele împrejurul mijlocului și mîncea lăcuste și miere sălbatică.

7. Și propovăduia, zicînd: Vine în urma mea Cel ce este mai tare decît mine, căruia nu sînt vrednic, plecîndu-mă, să-I dezleg cureaua încălțămîntelor.

8. Eu v-am botezat pe voi cu apă, El însă vă va boteza cu Duh Sfînt.

9. Și în zilele acelea, Iisus a venit din Nazaretul Galileii și s-a botezat în Iordan, de către Ioan.

10. Și îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumbel coborîndu-se peste El.

11. Și glas s-a făcut din ceruri: Tu ești Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit.

12. Și îndată duhul L-a minat în pustie.

13. Și a fost în pustie patruzeci de zile, fiind ispîit de Satana. Și era împreună cu fiarele, și îngerii Ii slujeau.

14. După ce Ioan a fost prins, Iisus a venit în Galileea, propovăduind Evanghelia împărăției lui Dumnezeu.

15. Și zicînd: S-a împlinit vremea și s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.

16. Și umblînd pe lîngă Marca Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui, aruncînd mrejele în mare, căci ei erau pescari.

17. Și le-a zis Iisus: Veniți după Mine și vă voi face să fiți pescari de oameni.

18. Și îndată, lăsînd mrejele, au mers după El.

19. Și mergînd puțin mai înainte, a văzut pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui. Și ei erau în corabie, dregîndu-și mrejele.

20. Și i-a chemat pe ei îndată. Iar ei, lăsînd pe tatăl lor Zevedeu în corabie, cu simbriașii lor, s-au dus după El.

21. Și venind în Capernaum și îndată intrînd simbăta în sinagogă, îi învăța.

Cap. 1. (2) Mat 3, 1. Mat 11, 10. Luc 7, 27. (3) Is 40, 3. Mat 3, 3. Luc 3, 4. Ioan 1, 23. (4) Mat 3, 1. Luc 3, 3. Ioan 1, 31, 3, 23. Fapt 13, 24. (5) Mat 3, 5. 6. Luc 7, 29. (6) Lev 11, 22. Mat 3, 4. Luc 7, 33. (7) Mat 3, 11. Luc 3, 16. Ioan 1, 15, 27. Fapt 13, 25. (8) Is 44, 3. Ioan 3, 1. Mat 3, 11. Ioan 1, 26.

Fapt 1, 5; 2, 4, 10, 45, 11, 15. 1 Cor 12, 13. (9-10) Mat 3, 13-16. Luc 3, 21-22. Ioan 1, 32. (11) Ps 2, 6. Is 42, 1. Mat 3, 17. Marc 9, 7. Luc 3, 22, 9. 35. Ioan 6, 27. (12) Mat 4, 1. Luc 4, 1. (13) Mat 4, 2, 11. Luc 4, 2. (14) Mat 4, 1. (15) Mat 4, 11. 22. Luc 4, 11. 15, 3. 5, 2-11. Ioan 4, 43. Gal 4, 4. 6. Ef 1, 10.

22. Și erau uimiți de învățătura Lui. Căci îi învăța pe ei ca Cel ce are putere, iar nu în felul cărturarilor.

23. Și era în sinagoga lor un om cu duh necurat, care striga tare,

24. Zicînd: Ce ai cu noi, Iisuse Nazarine? Ai venit ca să ne pierzi? Te știm cine ești: Sfîntul lui Dumnezeu.

25. Și Iisus l-a certat, zicînd: Taci și ieși din el.

26. Și scuturîndu-l duhul cel necurat și strigînd cu glas mare, a ieșit din el.

27. Și s-au spăimîntat toți, încît se întrebau între ei, zicînd: Ce este aceasta? — Învățătură nouă și cu putere! Că și duhurilor necurate le poruncește, și I se supun.

28. A ieșit vestea despre El îndată pretutindeni în toată împrejurimea Galileii.

29. Și îndată ieșind ei din sinagogă, au venit în casa lui Simon și a lui Andrei, cu Iacov și cu Ioan.

30. Iar soacra lui Simon zăcea, prinădă de friguri, și îndată l-au vorbit despre ea.

31. Și apropiindu-se, a ridicat-o, apucînd-o de mînă. Și au lăsat-o frigurile și ea le slujea.

32. Iar cînd s-a făcut seară și soarele apusese, au adus la el pe toți bolnavii și demonizații.

33. Și toată cetatea era adunată la ușă.

34. Și a tămăduit pe mulți care pătimeau de febrile boli și demoni mulți a alungat. Iar pe demoni nu-i lăsa să vorbească, pentru că-L știau că El e Hristos.

35. Și a doua zi, foarte de dimineață, sculîndu-se, a ieșit și s-a dus într-un loc pustiu și se ruga acolo.

36. Și a mers după El Simon și cei ce erau cu el.

37. Și aflîndu-L, l-au zis: Toți Te caută pe Tine.

38. Și El a zis lor: Să mergem în altă parte, prin cetățile și satele învecinate, ca să propovăduiesc și acolo, căci pentru aceasta am venit.

39. A venit propovăduind prin sinagogile lor, în toată Galileea, alungînd pe demoni.

(22) Is. 50, 4. Mat. 7, 28-29. Luc. 2, 47-49, 32, 23. Luc. 4, 33-34. Dan. 9, 24. Mat. 8, 29. Marc. 5, 7. Luc. 2, 19-20. Marc. 1, 34; 9, 20-25. 27. Marc. 2, 12, 6, 2. 1 apt. 17, 19. (29-32) Mat. 8, 14-16. Luc. 4, 38-40. (34) Marc. 3, 11-12. Luc. 4, 41. Fapt. 16, 16-18. 19, 17. 30. Luc. 4, 42, 5, 16. (38) Is. 61, 1-3. Luc. 4, 43. Ioan. 16, 28, 17, 4. (39)

40. Și un leproș a venit la El rugîndu-L și ingenuunchînd și zicînd: Do voiești poși să mă curățești.

41. Și făcîndu-l se milă, a întins mîna și s-a atins de el și i-a zis: Voie curățește-te.

42. Și îndată s-a depărtat lepra de el și s-a curățit.

43. Și poruncindu-i cu asprimea îndată l-a alungat,

44. Și i-a zis: Vezi, nimănui nu spui nimic, ci mergi de te arată preotului și adu, pentru curățirea ta, ce ce a rînduit Moise, spre mărturie lor.

45. Iar el, ieșînd, a început propovăduiașcă multe și să răspundă dească cuvîntul, încît Iisus nu mai putea să intre pe față în cetate, ci stătea afară, în locuri pustii, și veneau la El de pretutindeni.

CAP. 2

Vîndecarea paralticului. Chemarea lui Matei. Postul. Simularea spicelor și de simbută.

1. Și intrînd iarăși în Capernaum după cîteva zile, s-a auzit că este în cetate.

2. Și îndată s-au adunat mulți, încît nu mai era loc, nici înaintea ușii și le grăia lor cuvîntul.

3. Și au venit la El, aducînd un slăbănog, pe care-l purtau patru în.

4. Și neputînd ei, din pricina mulțimii, să se apropie de El, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și, prin spărtură, au lăsat în jos patul în care zăcea slăbănogul.

5. Și văzînd Iisus credința lor, l-a zis slăbănogului. Fiule, iertate îți sînt păcatele tale!

6. Și erau acolo unii dintre cărturari, care ședeau și cugetau în inimile lor,

7. Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai arăd Dumnezeu?

8. Și îndată cunoscînd Iisus, cu duhul Lui, că așa cugetau ei în sine, le-a zis lor: De ce cugetați acestea în inimile voastre?

9. Ce este mai ușor a zice slăbănogului: Iertate îți sînt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă?

Mat. 4, 23. Luc. 4, 41. (40) Mat. 8, 2. Luc. 5, 12. (41) Mat. 8, 3. Luc. 5, 13. (44) Lev. 13, 2, 14, 2. Mat. 8, 4. 9, 30. Luc. 5, 14. 17, 14. (45) Mat. 9, 31. Luc. 5, 13. Cap. 2. (1) Mat. 9, 1. (3) Mat. 9, 2. Luc. 5, 18. (5) Is. 43, 25. Luc. 7, 48. (7) Mat. 9, 3. Luc. 5, 21. 7, 49. (8) Mat. 9, 4. Luc. 5, 22. Ioan. 3, 24. 6, 64. (9) Mat. 9, 5. Luc. 5, 23.

10. Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pămint, a zis slăbănogului:

11. Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta.

12. Și s-a sculat îndată și, luîndu-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încît erau toți uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicînd: Asemenea lucruri n-am văzut niciodată.

13. Și iarăși a ieșit la mare și toată mulțimea venea la El și îi învăța.

14. Și trecînd, a văzut pe Levi al lui Alfeu, șezînd la vamă, și i-a zis: Urmează-Mi. Iar el, sculîndu-se, l-a urmat.

15. Și cînd ședea El în casa lui Levi, mulți vameși și păcătoși ședeau la masă cu Iisus și cu ucenicii Lui. Că erau mulți și l-au urmat.

16. Iar cărturarii și fariseii, văzîndu-L că mănîncă împreună cu vameșii și păcătoșii, ziceau către ucenicii Lui: De ce mănîncă și bea Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?

17. Dar, auzînd, Iisus le-a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. N-am venit să chem pe drepți, ci pe păcătoși la pocăință.

18. Ucenicii lui Ioan și ai fariseilor posteau și au venit și l-au zis Lui: De ce ucenicii lui Ioan și ucenicii fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?

19. Și Iisus le-a zis: Pot, oare, fiu nunți să postesc cît timp este mirele cu ei? Cîtă vreme au pe mire cu ei, nu pot să postesc.

20. Dar vor veni zile, cînd se va lua mirele de la ei și atunci vor posti în acele zile.

21. Nimeni nu coase la haină veche, petec dintr-o bucată de stofă nouă, iar de nu, petecul nou va trage din haina veche și se face o ruptură și mai rea.

22. Nimeni, iarăși, nu pune vin nou în burdufuri vechi, iar de nu, vinul nou sparge burdufurile și vinul se

(10) Mat. 9, 6. Ioan. 5, 8. (11) Mat. 9, 6. (12) Mat. 9, 7-8. Marc. 1, 27. (14) Mat. 9, 9. Luc. 5, 27-28. (15) Mat. 9, 10. Luc. 5, 29. (16) Mat. 9, 11. (17) Mat. 9, 12-13; 18, 11. Luc. 5, 31-32. 19, 10. 1 Tim. 1, 15. (18) Mat. 9, 11, 14. Luc. 5, 33. (19) Is. 62, 5. Mat. 9, 14-15. Luc. 5, 34. Ioan. 3, 29. (20) Mat. 19, 15. Luc. 5, 35. (21) Mat. 9, 16. Luc. 5, 36. (22) Mat. 9, 17. Luc. 5, 37-38. (23) Deut. 23, 25. Mat. 12, 1. Luc. 6, 1. (24) Is. 62, 10. Mat. 12, 2. Luc. 6, 2.

varsă și burdufurile se strică; încît vinul nou trebuie să fie în burdufuri noi.

23. Și pe cînd mergea El într-o simbută prin semănături, ucenicii Lui, în drumul lor, au început să smulgă spice.

24. Și fariseii îi ziceau: Vezi, de ce faci simbută ce nu se cuvine?

25. Și Iisus le-a răspuns: Au nicio dată n-ați citit ce a făcut David, cînd a avut nevoie și a flămînzit, el și cei ce erau cu el?

26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele lui Abiatar arhiereul, și a mîncat piilele punerii înainte, pe care nu se cuvenea să le mînce decît numai preoții, și a dat și celor ce erau cu el?

27. Și le zicea lor: Simbută a fost făcută pentru om, iar nu omul pentru simbută.

28. Astfel că Fiul Omului este domn și al simbetelor.

CAP. 3

Vîndecarea celui cu mîna uscată și altele vindecări. Alegerea celor 12 Apostoli. Păcatul împotriva Sfîntului Duh. Mama și frații lui Iisus.

1. Și iarăși a intrat în sinagogă. Și era acolo un om avînd o mînă uscată.

2. Și îl pindeau pe Iisus să vadă dacă îl va vindeca simbută, ca să-L învinuiască.

3. Și a zis omului care avea mîna uscată: Ridică-te în mijloc!

4. Și a zis lor: Se cuvine, simbută, a face bine sau a face rău, a mîntui un suflet sau a-l pierde? Dar ei tăceau;

5. Ci privindu-i pe ei cu minie și intristîndu-se de învîrtoșarea inimii lor, a zis omului: Întinde mîna ta! Și a întins-o, și mîna lui s-a făcut la loc sănătoasă ca și cealaltă.

6. Și ieșînd, fariseii au făcut îndată sfat cu irodiani, împotriva Lui ca să-L piardă.

7. Iisus, împreună cu ucenicii Lui, a plecat înspre mare și mulțime multă din Galileea și din Iudeea l-au urmat.

Ioan. 5, 10. (25) 1 Reg. 21, 3-5. Mat. 12, 3. Luc. 6, 3. (26) Is. 29, 32-33. Lev. 8, 31; 24, 9. 1 Reg. 21, 6. Mat. 12, 4. Luc. 6, 4. (28) Mat. 12, 8. Luc. 6, 5. Cap. 3. (1) Mat. 12, 9. Luc. 6, 6. (2) Ps. 36, 32. Luc. 13, 14, 14, 1-3. (4) Pild. 27, 22. Mat. 12, 12-13. Ioan. 5, 10. (5) 3 Reg. 13, 6. Mat. 12, 12-13. Luc. 6, 7. (6) Mat. 12, 14, 22, 15. Ioan. 10, 39. (7) 3 Reg. 4, 34. Mat. 4, 25; 12, 15. Luc. 6, 17. Ioan. 6, 1.

8. Din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de Iordan, dimprejurul Tirului și Sidonului, mulțime mare, care, auzind cîte făcea, venea la El.

9. Și a zis ucenicilor Săi să-l fie pusă la îndemină o corăbioară, ca să nu-L împulzească mulțimea;

10. Fiindcă vindecase pe mulți, de aceea năvăleau asupra Lui, ca să se atingă de El, roși cîți erau bolnavi.

11. Iar duhurile cele necurate, cînd îl vedeau, cădeau înaintea Lui și strigau, zicînd: Tu ești Fiul lui Dumnezeu.

12. Și El le certa mult ca să nu-L dea pe față.

13. Și s-a suit pe munte și a chemat la Sine pe cîți a voit, și au venit la El.

14. Și a rînduit pe doisprezece să fie cu El și să-i trimită să propovăduiască,

15. Și să aibă putere să vindecă bolile și să alunge demonii.

16. Deci a rînduit pe cei doisprezece: pe Simon, căruia i-a pus numele Petru;

17. Pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui Iacov, și le-a pus lor numele Boanergheș, adică fiii tunetului;

18. Și pe Andrei și pe Filip și pe Vartolomeu și pe Matei, și pe Toma și pe Iacov al lui Alfeu, și pe Tadcu și pe Simon Cananeul,

19. Și pe Iuda Iscariotcanul, cel care L-a și vîndut.

20. Și a venit în casă, și iarăși mulțimea s-a adunat, încît ei nu puteau nici plîne să mănînce.

21. Și auzind ai Săi, au ieșit ca să-L prindă, că ziceau: Și-a ieșit din fire.

22. Iar cărturarii, care veneau din Ierusalim, ziceau că are pe Beelzebul și că, cu domnul demonilor, alungă demonii

23. Și chemîndu-l la Sine, le-a vorbit în pîlde: Cum poate satana să alunge pe satana?

24. Dacă o împărăție se va dezbiina în sine, aceea împărăție nu mai poate dăinui.

25. Și dacă o casă se va dezbiina în sine, casa aceea nu va mai putea să se țină.

26. Și dacă satana s-a sculat împotriva sa însuși și s-a dezbinat, nu poate să dăinuiască, ci are sfîrșit.

27. Dar nimeni nu poate, intrînd în casa celui tare, să-i răpcască lucrurile, de nu va lega întîi pe cel tare, și atunci va jefui casa lui.

28. Adevărat grăiesc vouă că toate vor fi iertate fiilor oamenilor, păcatele și hulele cîte vor fi huli;

29. Dar cine va huli împotriva Duhului Sfînt nu are iertare în veac, ci este vinovat de osînda veșnică.

30. Pentru că ziceau: Arc duh necurat.

31. Și au venit mama Lui și frații Lui și, stînd afară, au trimis la El ca să-L cheme.

32. Iar mulțimea ședea împrejurul Lui. Și l-au zis unii: Iată mama Ta și frații Tai și surorile Tale sînt afară, te caută.

33. Și, răspunzînd lor, le-a zis: Cine este mama Mea și frașii Mei?

34. Și privînd pe cei ce ședeau în jurul Lui, a zis: Iată mama Mea și frașii Mei.

35. Că oricine va face voia lui Dumnezeu, acesta este fratele Meu și sora Mea și mama Mea.

CAP. 4

Felurite pîlde despre împărăția cerurilor. Potolirea furtunii pe mare.

1. Și iarăși a început Iisus să învețe, lîngă mare, și s-a adunat la El mulțime foarte multă, încît El a intrat în corabie și ședea pe mare, iar toată mulțimea era lîngă mare, pe uscat.

2. Și-l învăța multe în pîlde, și în învățătura Sa le zicea:

3. Ascultați: Iată, ieșit-a semănătorul să semene.

4. Și pe cînd semăna el, o sămînță a căzut lîngă cale și păsările cerului au venit și au mîncat-o.

5. Și alta a căzut pe loc pietros, unde nu avea pămînt mult, și îndată a răsărit, pentru că nu avea pămînt mult.

6. Și cînd s-a înălțat soarele, s-a vestejit și neavînd rădăcină, s-a uscat.

Altă sămînță a căzut în spini, a crescut dar spinii au înăbușit-o și rod n-a dat.

8. Și altele au căzut pe pămîntul cel bun și, înălțîndu-se și crescînd, au dat roade și au adus: una treizeci, alta șazeci, alta o sută.

9. Și zicea: Cine are urechi de auzit să audă.

10. Iar cînd a fost singur, cei ce erau pe lîngă El, împreună cu cei doisprezece, L-au întrecut despre pildă.

11. Și le-a răspuns: Vouă vă e dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, dar pentru cei de afară totul se face în pîlde,

12. Ca uitîndu-se cu ochii, să nu vadă și, auzînd cu urechile, să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă și să li se ierte păcatele.

13. Și le-a zis: Nu pricepeți pilda aceasta? Dar cum veți înțelege toate cuvintele.

14. Semănătorul seamănă cuvîntul.

15. Cele de lîngă cale sînt aceia în care se seamăna cuvîntul, și, cînd îl aud, îndată vine satana și ia cuvîntul cel semănat în inimile lor.

16. De asemenea cele semănate pe loc pietros sînt aceia care, cînd aud cuvîntul, îl primesc îndată cu bucurie,

17. Dar n-au rădăcină în ei, ci țin pînă la un timp; apoi, cînd se întîmplă strîmtoare sau prigoană pentru cuvînt, îndată se smîntesc.

18. Și cele semănate între spini sînt cei ce ascultă cuvîntul,

19. Dar grijele veacului și înșelăciunea bogăției și poftele după celelalte, pătrunzînd în ei, înăbușă cuvîntul și îl fac neroditor.

20. Iar cele semănate pe pămîntul cel bun sînt cei ce aud cuvîntul și-l primesc și aduc roade: unul treizeci, altul șazeci și altul o sută.

21. Și le zicea: Se aduce oare făclia ca să fie pusă sub obroc sau sub pat? Oare nu ca să fie pusă în sfeșnic?

22. Căci nu e nimic ascuns ca să nu se dea pe față; nici n-a fost ceva tănuț, decît ca să vină la arătare.

23. Cine are urechi de auzit, să audă.

24. Și le zicea: Luați scama la ce auziți: Cu ce măsură măsurați, vi se va măsura; iar vouă celor ce ascultați, vi se va da cu adaos.

25. Căci celui ce are i se va da; dar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua.

26. Și zicea: Așa este împărăția lui Dumnezeu, ca un om care aruncă sămînța în pămînt,

27. Și doarme și se scoală, noaptea și ziua, și sămînța răsare și crește, cum nu știe el.

28. Pămîntul rodește de la sine: mai întîi pai, apoi spike, după aceea grîu deplin în spic.

29. Iar cînd rodul se coace, îndată trimite seceră, că a sosit secerîșul.

30. Și zicea: Cum vom ascîmăna împărăția lui Dumnezeu sau în ce pildă o vom închipui?

31. Cu grăunțele de muștar care, cînd se seamănă în pămînt, este mai mic decît toate sămînțele de pe pămînt,

32. Dar, după ce s-a semănat, crește și se face mai mare decît toate legumelile și face ramuri mari, încît sub umbra lui pot să sălășluiească păsările cerului.

33. Și cum multe pîlde ca acestea le grău cuvîntul după cum puteau să înțeleagă.

34. Iar fără pildă nu le grăia; și ucenicilor săi le lămurea toate, deosebii.

35. Și în ziua aceea, cînd s-a înserat, a zis către ei: Să trecem pe pîrmul celălalt.

36. Și lăsînd ei mulțimea, L-au luat cu ei, așa cum era, în corabie; erau cu El și alte corăbii.

37. Și s-a pornit pe mare o furtună mare de vînt și valurile se prăvăleau peste corabie, încît corabia era aproape să se umple.

38. Iar Iisus era la partea dîndărăt a corăbiei, dormind pe căpătîi. L-au deșteptat și l-au zis: Învățătorule, nu-ți este grijă că pierim?

8) Mat. 4, 25. 9) Luc. 5, 3. 10) Mat. 14, 36. 11) Mat. 16, 16. Marc. 1, 34. Luc. 4, 41. 12) Mat. 12, 16. Marc. 5, 43. 13) Marc. 6, 7. Luc. 6, 12. 14) Mat. 10, 1. Luc. 6, 13. 9, 1. 15) Mat. 10, 2. 16) Luc. 10, 1. 17) Ps. 28, 3. 67, 34. 18) Mat. 10, 3. 19) Mat. 10, 4. 20) Pild. 8, 34. Marc. 31. 21) Ioan 7, 5. 20. 22) Mat. 9, 34. 12, 14. Luc. 11, 15. 23) Mat. 9, 34. 10,

24) Mat. 11, 15. Ioan 7, 20. 8, 48. 52; 10, 20. 25) Mat. 12, 25. Luc. 11, 17. 11, 18. 26) Is. 49, 24. Mat. 12, 29. Luc. 11, 21. 27) Mat. 12, 31. 33. 46. Luc. 8, 19; 12, 10. 1 Ioan 5, 16. Evr. 10, 26. 32-35) Ps. 100, 6. Mat. 12, 47. 50. Luc. 8, 20. 21. Ioan 1, 14. Evr. 2, 11. Cap. 4. 17-6) Mat. 13, 1-6. Luc. 8, 4-6.

7) Mat. 13, 7. Luc. 8, 7. 8) Fac. 26, 12. Mat. 13, 8. Luc. 8, 8. Ioan 15, 5. Col. 1, 6. 9-10) Mat. 11, 15; 13, 9-10. Luc. 8, 8. 9. 11) Mat. 11, 25; 13, 11; 16, 17. Luc. 8, 10. 1 Cor. 2, 10; 5, 12. Col. 4, 5. 1 Tes. 4, 12. 1 Tim. 3, 7. 12) Is. 6, 9. 10. Ier. 5, 21. Mat. 13, 14. Luc. 8, 10. Ioan 12, 40. Fapt. 28, 26. Rom. 11, 8. 13) Mat. 13, 18. Ioan 3, 10; 12. 14) Mat. 13, 18. 19. Luc. 8, 11-12. 16) Is. 42, 20. Ier. 33, 31. Mat. 13, 20. Luc. 8, 13. 17-21) Intel. 8, 18. Mat. 5, 15; 13, 21. Luc. 8, 13-16; 12, 15.

1 Tim. 6, 9. 22) Mat. 10, 26. Luc. 8, 17. 12, 2. 23) Mat. 11, 15. 13, 9. 25, 30. Marc. 4, 9. 7, 16. Luc. 8, 8; 14, 35. Apoc. 2, 7; 3, 6; 13, 9. 24-26) Mat. 7, 2. 13, 12-24. 25, 29. Luc. 6, 38; 8, 18; 19, 26. 27) Mat. 13, 25. 28) Fac. 1, 11-12. Mat. 13, 26. 29) Apoc. 4, 15. 30) Mat. 13, 31-32. Luc. 13, 18-19. 31) Mat. 13, 34. Ioan 16, 12. 32) Mat. 13, 34. 18. 23; 13, 34. Luc. 8, 22. 37) Ioan 1, 4. Mat. 8, 24. Luc. 8, 23. 38) Ps. 9, 32; 76, 9. Ier. 1, 5-6. Mat. 8, 25. Luc. 8, 24.

39. Și El, sculându-se, a certat vîntul și a poruncit mării: Taci! Înce-tează! Și vîntul s-a potolit și s-a făcut liniște mare.

40. Și le-a zis lor: Pentru ce sînteți așa de fricoși? Cum de nu aveți credință?

41. Și s-au înfricoșat cu frică mare și ziceau unul către altul: Cine este, oare, Acesta, că și vîntul și marea ascultă de El?

CAP. 5

Demonizatul din ținutul Gadarenilor. Fiica lui Iair și femeia bolnavă de doisprezece ani.

1. Și a venit de cealaltă parte a mării în ținutul Gadarenilor.

2. Iar după ce a ieșit din corabie, L-a întîmpinat îndată, din morminte, un om cu duh necurat,

3. Care își avea locuința în morminte, și nimeni nu putea să-l lege nici măcar cu lanțuri.

4. Pentru că de multe ori fiind legat în obezi și în lanțuri, el rupea lanțurile și obezile, le sfărîma și nimeni nu putea să-l potolască;

5. Și neîncetat noaptea și ziua era prin morminte și prin muncii, strigînd și tăindu-se cu picro.

6. Iar, văzîndu-L de departe pe Iisus, a alergat și s-a închinat Lui.

7. Și strigînd cu glas puternic, a zis: Ce este între mine și Tine, Iisuse, Fiule al lui Dumnezeu Celui Preainalt? Tejur pe Dumnezeu să nu mă chinuiești.

8. Căci îl zicea: Ieși duh necurat din omul acesta.

9. Și l-a întrebat: Care îți este numele? Și l-a răspuns: Legiune este numele meu, căci sîntem mulți.

10. Și îl rugau mult să nu-i trimită afară din acel ținut.

11. Iar acolo, lingă munte, era o turmă mare de porci, care pășteau.

12. Și L-au rugat, zicînd: Trimite-ne pe noi în porci, ca să intrăm în ei.

13. Și El le-a dat voie. Atunci, ieșînd, duhurile necurate au intrat în porci și turma s-a aruncat de pe țărmul

înalt, în mare. Și erau ca la două mii și s-au înecat în mare.

14. Iar cei care-i pășteau au fugit și au vestit în cetate și prin sate. Și au venit oamenii să vadă ce s-a întîmplat.

15. Și s-au dus la Iisus și au văzut pe cel demonizat, șezînd jos, îmbrăcat și întreg la minte, el care avusese legiune de demoni, și s-au înfricoșat.

16. Iar cei ce au văzut le-au povestit cum a fost cu demonizatul și despre porci.

17. Și ei au început să-L roage să se ducă din hotarele lor.

18. Iar intrînd El în corabie, cel ce fusese demonizat îl ruga ca să-l ia cu El.

19. Iisus însă nu l-a lăsat, ci i-a zis: Mergi în casa ta, la ai tăi, și spune-le cite și-a făcut ție Domnul și cum te-a miluit.

20. Iar el s-a dus și a început să vestească în Decapole cite i-a făcut Iisus lui; și toți se minunau.

21. Și trecînd Iisus cu corabia iarăși de partea cealaltă, s-a adunat la El mulțime multă și era lingă mare.

22. Și a venit unul din mai-marilor sinagogii, anume Iair, și, văzîndu-L pe Iisus, a căzut la picioarele Lui.

23. Și L-a rugat mult, zicînd: Fiica mea este pe moarte, ci, venînd, pune mîinile peste ea, ca să scape și să trăiască.

24. Și a mers cu el. Și mulțime multă îl urma pe Iisus și îl îmbulzea.

25. Și era o femeie care avea, de doisprezece ani, curgere de sînge.

26. Și multe îndurase de la mulți doctori, cheltuindu-și toate ale sale, dar nefolosind nimic, ci mai mult mergînd înspre mai rău;

27. Auzînd ea cele despre Iisus, a venit în mulțime și pe la spate s-a atins de haina Lui.

28. Căci își zicea: De mă voi atinge măcar de haina Lui, mă voi vindeca!

29. Și îndată izvorul singelui ei a încetat și ea a simțit în trup că s-a vindecat de boală.

30. Și îndată, cunoscînd Iisus în Sine puterea ieșită din El, întorcîndu-se

către mulțime, a întrebat: Cine s-a atins de hainele Mele?

31. Și l-au zis ucenicii Lui: Vezi mulțimea îmbulzîndu-Te și zici: Cine s-a atins de Mine?

32. Și se uita împrejur să vadă pe aceea care făcuse aceasta.

33. Iar femeia, înfricoșîndu-se și tremurînd, știînd ce i se făcuse, a venit și a căzut înaintea Lui și l-a mărturisit tot adevărul.

34. Iar El i-a zis: Fiică, credința ta te-a mîntuit, mergi în pace și fii sănătoasă de boala ta!

35. Încă vorbind El, au venit unii de la mai-marile sinagogii, zicînd: Fiica ta a murit. De ce mai superi pe învățătorul?

36. Dar Iisus, auzînd cuvîntul ce s-a grăit, a zis mai-marelui sinagogii: Nu te teme. Crede numai.

37. Și n-a lăsat pe nimeni să meargă cu El, decît numai pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui Iacov.

38. Și au venit la casa mai-marelui sinagogii și a văzut tulburare și pe cei ce plîngeau și se tîngiau mult.

39. Și intrînd, le-a zis: De ce vă tulburați și plîngeți? Copila n-a murit, ci doarme.

40. Și L-luau în ris. Iar El, scoțîndu-i pe toți afară, a luat cu Sine pe tatăl copilei, pe mama ei și pe cei ce îi însoțeau și a intrat unde zăcea copila.

41. Și apucînd pe copilă de mîină, i-a grăit: Talită Kumi, care se tilcuiește: Flică, ție zic, scoală-te!

42. Și îndată s-a sculat copila și umbla, căci era de doisprezece ani. Și s-au mirat îndată cu uimire mare.

43. Dar El le-a poruncit, cu stăruință, ca nimeni să nu afle de aceasta. Și le-a zis să-i dea copilei să mîninco.

CAP. 6

Proorocul disprețuit în patria lui. Trinitatea celor doisprezece. Uciderea lui Ioan. Săturarea celor cinci mii. Iisus umblă pe mare.

1. Și a ieșit de acolo și a venit în patria Sa, iar ucenicii au mers după El.

2. Și, fiind simbătă, a început să învețe în sinagogă. Și cei mulți, auzîndu-L, erau uimiți și ziceau: De unde are El acestea? Și ce este înțelepciunea care l-a dat Lui? Și cum se fac minuni ca acestea prin mîinile Lui?

3. Au nu este Acesta teslarul, fiul Mariei și fratele lui Iacov și al lui Iosi și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sînt, oare, surorile Lui aici la noi? Și se sminteau întru El.

4. Și le zicea Iisus: Nu este prooroc disprețuit, decît în patria sa și între rudele sale și în casa sa.

5. Și n-a putut acolo să facă nici o minune, decît că, punîndu-și mîinile peste puțini bolnavi, i-a vindecat.

6. Și se mira de necredința lor. Și umbla prin satele dinprejur, învățînd.

7. Și a chemat la Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită cite doi și le-a dat putere asupra duhurilor necurate

8. Și le-a poruncit să nu ia nimic cu ei, pe cale, ci numai toiag. Nici pîine, nici traistă, nici bani la cîngătoare;

9. Ci să fie încălțați cu sandale și să nu se îmbrace cu două haine.

10. Și le zicea: În orice casă veți intra, acolo să rămîneți pînă ce veți ieși de acolo.

11. Și dacă într-un loc nu vă vor primi pe voi, nici nu vă vor asculta, ieșînd de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre, spre mărturie lor. Adevărat grăiesc vouă: Mai ușor va fi Sodomei și Gomorei, în ziua judecării, decît cetății acelea.

12. Și ieșînd, ei propovăduiau să se pocăiască.

13. Și scoteau mulți demoni și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și-i vindecau.

14. Și a auzit regele Irod, căci numele lui Iisus se făcuse cunoscut, și zicea că Ioan Botezătorul s-a sculat din morți și de aceea se fac minuni prin el.

15. Alții însă ziceau că este Ilie și alții că este prooroc, ca unul din prooroci.

16. Iar Irod, auzînd, zicea: Este Ioan, căruia eu am pus să-i taie capul; ci s-a sculat din morți.

29-37) Sir. 23, 15. Mat. 9, 22. Luc. 6, 19; 8, 44-50; 17, 19. (38) Fac. 50, 10. Mat. 9, 23. Luc. 8, 25. (39) Mat. 9, 24. Luc. 8, 52. Ioan 11, 11. (40) Mat. 9, 24. Luc. 8, 53. Fapt. 9, 40.

41) Marc. 7, 14. Luc. 8, 54. (42) Mat. 9, 25. Luc. 8, 55. (43) Mat. 8, 4; 9, 30; 12, 16; 17, 9. Marc. 3, 12. Luc. 5, 14; 8, 56. Cap. 6.

(1) Mat. 13, 54. Luc. 4, 16. (2) Mat. 7, 28.

(3) Mat. 13, 55-57. Luc. 4, 22. Ioan 6, 42, 7, 27. (4) Ier. 12, 6. Mat. 13, 57. Luc. 4, 24. Ioan 4, 44. (5) Fac. 19, 22. Mat. 13, 58. (6) Mat. 9, 35. Luc. 13, 22-24. (7-8) Mat. 10, 1, 9-10. Luc. 9, 1-3; 10, 4, 22, 35. (9-11) Mat. 10, 10-15. Luc. 9, 3-5, 10, 7, 12. Fapt. 12, 18; 13, 51, 18, 6. (12) Luc. 9, 6. (13) Marc. 16, 18. Iac. 5, 14.

39, Iov 26, 12. Ps 88, 9. Iona 1, 15. Mat. 8, 26. Luc. 8, 24. 40, Mat. 8, 26. Luc. 8, 25. 41, Ps 64, 7, 88, 9; 106, 25. Mat. 8, 27. Luc. 8, 25. Cap. 5. (17) Mat. 8, 26, 28, 29. Luc. 8, 26, 29. (8-11) Mat. 8, 30. Luc. 8, 29-32. (12-14) Mat. 8, 31-32. Luc. 8, 32, 33. (15-18, Luc. 8, 33-36.

17) Mat. 8, 34. Luc. 8, 37. Fapt. 16, 39. (18) Luc. 8, 37, 38. (17-20) Luc. 8, 39. (21-23) Mat. 9, 1, 18. Luc. 8, 40-42. (24) Mat. 9, 19.

Luc. 8, 42. (25) Lev. 13, 25. Mat. 9, 20. Luc. 8, 43. (26) Luc. 8, 43. (27) Mat. 9, 20. Luc. 8, 44. (28) Mat. 9, 21.

29-37) Sir. 23, 15. Mat. 9, 22. Luc. 6, 19; 8, 44-50; 17, 19. (38) Fac. 50, 10. Mat. 9, 23. Luc. 8, 25. (39) Mat. 9, 24. Luc. 8, 52. Ioan 11, 11. (40) Mat. 9, 24. Luc. 8, 53. Fapt. 9, 40.

41) Marc. 7, 14. Luc. 8, 54. (42) Mat. 9, 25. Luc. 8, 55. (43) Mat. 8, 4; 9, 30; 12, 16; 17, 9. Marc. 3, 12. Luc. 5, 14; 8, 56. Cap. 6.

(1) Mat. 13, 54. Luc. 4, 16. (2) Mat. 7, 28.

(3) Mat. 13, 55-57. Luc. 4, 22. Ioan 6, 42, 7, 27. (4) Ier. 12, 6. Mat. 13, 57. Luc. 4, 24. Ioan 4, 44. (5) Fac. 19, 22. Mat. 13, 58. (6) Mat. 9, 35. Luc. 13, 22-24. (7-8) Mat. 10, 1, 9-10. Luc. 9, 1-3; 10, 4, 22, 35. (9-11) Mat. 10, 10-15. Luc. 9, 3-5, 10, 7, 12. Fapt. 12, 18; 13, 51, 18, 6. (12) Luc. 9, 6. (13) Marc. 16, 18. Iac. 5, 14.

2. Și, fiind simbătă, a început să învețe în sinagogă. Și cei mulți, auzîndu-L, erau uimiți și ziceau: De unde are El acestea? Și ce este înțelepciunea care l-a dat Lui? Și cum se fac minuni ca acestea prin mîinile Lui?

3. Au nu este Acesta teslarul, fiul Mariei și fratele lui Iacov și al lui Iosi și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sînt, oare, surorile Lui aici la noi? Și se sminteau întru El.

4. Și le zicea Iisus: Nu este prooroc disprețuit, decît în patria sa și între rudele sale și în casa sa.

5. Și n-a putut acolo să facă nici o minune, decît că, punîndu-și mîinile peste puțini bolnavi, i-a vindecat.

6. Și se mira de necredința lor. Și umbla prin satele dinprejur, învățînd.

7. Și a chemat la Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită cite doi și le-a dat putere asupra duhurilor necurate

8. Și le-a poruncit să nu ia nimic cu ei, pe cale, ci numai toiag. Nici pîine, nici traistă, nici bani la cîngătoare;

9. Ci să fie încălțați cu sandale și să nu se îmbrace cu două haine.

10. Și le zicea: În orice casă veți intra, acolo să rămîneți pînă ce veți ieși de acolo.

11. Și dacă într-un loc nu vă vor primi pe voi, nici nu vă vor asculta, ieșînd de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre, spre mărturie lor. Adevărat grăiesc vouă: Mai ușor va fi Sodomei și Gomorei, în ziua judecării, decît cetății acelea.

12. Și ieșînd, ei propovăduiau să se pocăiască.

13. Și scoteau mulți demoni și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și-i vindecau.

14. Și a auzit regele Irod, căci numele lui Iisus se făcuse cunoscut, și zicea că Ioan Botezătorul s-a sculat din morți și de aceea se fac minuni prin el.

15. Alții însă ziceau că este Ilie și alții că este prooroc, ca unul din prooroci.

16. Iar Irod, auzînd, zicea: Este Ioan, căruia eu am pus să-i taie capul; ci s-a sculat din morți.

17. Și, fiind simbătă, a început să învețe în sinagogă. Și cei mulți, auzîndu-L, erau uimiți și ziceau: De unde are El acestea? Și ce este înțelepciunea care l-a dat Lui? Și cum se fac minuni ca acestea prin mîinile Lui?

18. Au nu este Acesta teslarul, fiul Mariei și fratele lui Iacov și al lui Iosi și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sînt, oare, surorile Lui aici la noi? Și se sminteau întru El.

19. Și le zicea Iisus: Nu este prooroc disprețuit, decît în patria sa și între rudele sale și în casa sa.

20. Și n-a putut acolo să facă nici o minune, decît că, punîndu-și mîinile peste puțini bolnavi, i-a vindecat.

21. Și se mira de necredința lor. Și umbla prin satele dinprejur, învățînd.

22. Și a chemat la Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită cite doi și le-a dat putere asupra duhurilor necurate

23. Și le-a poruncit să nu ia nimic cu ei, pe cale, ci numai toiag. Nici pîine, nici traistă, nici bani la cîngătoare;

24. Ci să fie încălțați cu sandale și să nu se îmbrace cu două haine.

25. Și le zicea: În orice casă veți intra, acolo să rămîneți pînă ce veți ieși de acolo.

26. Și dacă într-un loc nu vă vor primi pe voi, nici nu vă vor asculta, ieșînd de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre, spre mărturie lor. Adevărat grăiesc vouă: Mai ușor va fi Sodomei și Gomorei, în ziua judecării, decît cetății acelea.

27. Și ieșînd, ei propovăduiau să se pocăiască.

28. Și scoteau mulți demoni și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și-i vindecau.

29. Și a auzit regele Irod, căci numele lui Iisus se făcuse cunoscut, și zicea că Ioan Botezătorul s-a sculat din morți și de aceea se fac minuni prin el.

30. Alții însă ziceau că este Ilie și alții că este prooroc, ca unul din prooroci.

31. Iar Irod, auzînd, zicea: Este Ioan, căruia eu am pus să-i taie capul; ci s-a sculat din morți.

Mat. 14, 9, 12. 30 Luc 9, 10. (31) Mat
14, 13. Marc. 3, 20. Luc 9, 10. (32) Mat. 14
13, Luc 9, 10. (33) Mat 14, 13. Luc 9, 11.
(34) Is 13, 14 Iez. 34, 5 Mat 9, 36; 14, 14

9. Marc. 8, 2. Luc. 9, 11. (35-36) Mat. 14, 15.
10. 1. 12. 22. Num. 11, 13, 22. 4 Reg. 4, 41

56. Și oriunde intra în sate sau în cetăți sau în țărini, puneau la răspintii pe cei bolnavi, și-L rugau să le îngăduie să se atingă măcar de poala hainei Sale. Și cîți se atingeau de El se vindeau.

Iisus osîndeşte poruncile născocite de
farisei. Femeia cananeeancă şi fiica ei.
Vindecarea celui surd şi mut.

Aug. 14 21-25. Luc. 24, 28. Ioan 6, 19.
Sept. 14 26. Luc. 24, 37. (50) Ioan 6.

19. Că nu intră în inima lui, ci în pintece, și iese afară, pe calea sa, bucatele fiind toate curate.

1, 12. Luc. 3, 19, 9, 7-9, Marc. 8, 2. Luc. 9, 11. (35-36) Mat. 14, 15.
 5, 21. Mat. 14, 4. 120. Luc. 9, 12. 37) Num. 11, 13, 22. 4 Reg. 4, 4.
 Feb. 40, 20. Mat. 11, 6. Mat. 14, 16. Luc. 9, 13. Ioan. 6, 7. (38) Mat. 14, 17. 17. 34. Marc. 8, 5. Luc. 9, 13. Ioan. 6, 9.
 23. Est. 3, 7. 7. 2. Mar. 14, 19. 9. 16. Ioan. 6, 10. (40)
 Mat. 14, 8. (26-29) Luc. 9, 5. 11. 1. Reg. 9, 13. Mat. 14, 14.
 Luc. 9, 10. (31) Mat. 14, 9. 7. Luc. 9, 16. Ioan. 6, 11. (42-45)
 Luc. 9, 10. (32) Mat. 14, 13. 21. 22. Marc. 8, 17. Luc. 9, 17.
 5. Mat. 9, 36; 14, 14. Mat. 14, 23. Ioan. 6, 16-17.

Mat 14 21-25. Luc. 24, 28.² Ioan 6, 19,
20 14 26 Luc. 24, 37. (50) Ioan 6,
20 57 Mat 14, 32. Marc. 4, 39. (52) Marc.
21 58 Mat 14, 34, (54) Mat. 14, 35
Mat 4, 24 14, 35. Luc. 6, 17-19. (56)
Mat 9, 20 21, 14, 36. Marc. 5, 27-28. Cap.
7 1 Mat 15 1. (2) Mat 15, 2. Luc. 11, 38
Mat 15, 2, 23, 35. (6) Pild. 23, 26. Is.

20. Dar zicea că ceea ce iese din om, aceea spurcă pe om.

21. Căci dinăuntru, din inima omului, ies cugetele cele rele, desfrînările, hoțiile, uciderile,

22. Adulterul, lăcomiile, viciile înșelăciunea, nerușinarea, pizma, hula, trufia, ușurătatea.

23. Toate aceste rele ies dinăuntru și spurcă pe om.

24. Și ridicându-se de acolo, s-a dus în hotarele Tirului și ale Sidonului și, intrînd într-o casă, voia ca nimeni să nu știe, dar n-a putut să rămînă tănuț.

25. Căci îndată auzind despre El o femeie, a cărei fiică avea duh necurat, a venit și a căzut la picioarele Lui.

26. Și femeia era păgînă, de neam din Fenicia Sirici. Și îl ruga să alunge demonii din fiica ei.

27. Dar Iisus i-a vorbit: Lasă întâi să se sature copiii. Căci nu este bine să iei plînea copiilor și s-o arunci cînilor.

28. Ea însă a răspuns și i-a zis: Da, Doamne, dar și cîinii, sub masă, mîncă din fărîmiturile copiilor.

29. Și Iisus i-a zis: Pentru acest cuvînt, mergi. A ieșit demonul din fiica ta.

30. Iar ea, ducîndu-se acasă, a găsit pe copilă culcată în pat, iar demonul ieșise.

31. Și, înapoindu-se din părțile Tirului, a venit, prin Sidon, la marea Galileii, prin mijlocul corăbilor Decapolei.

32. Și i-au adus un surd, care era și mut, și l-au rugat ca să-și pună mîna peste el.

33. Și luîndu-l din mulțime, la o parte, și-a pus degetele în urechile lui și, scuipînd, s-a atins de limba lui.

34. Și privînd la cer, a suspinat și a zis lui: Effatta!, ceea ce înseamnă: Deschide-te!

35. Și urechile lui s-au deschis, iar legătura limbii lui îndată s-a dezlegat, și vorbea bine.

36. Și le porunca să nu spună nimănui. Dar, cu cît le porunca, cu atît mai mult ei îl vesteau.

37. Și erau numiți peste măsură, zicînd: Toate le-a făcut bine pe surzii li face să audă și pe muți să vorbească.

CAP. 8

Săturarea celor patru mii. Acest neam cere semn. Păziți-vă de farisei și de Irod. Vindecarea unui orb. Mărturisirea lui Petru. Întîia vestire a Patimilor.

1. În zilele acelea, fiind iarăși mulțime multă și neavînd ce să mînce, Iisus, chemînd la Sine pe ucenici, le-a zis:

2. Milă îmi este de mulțime, că sint trei zile de cînd asteaptă lîngă Mine și n-au ce să mînce.

3. Și de-i voi slobozi flămînzi la casa lor, se vor istovi pe drum, că unii dintre ei au venit de departe.

4. Și ucenicii Lui i-au răspuns: De unde va putea cineva să-i sature pe aceștia cu plîne, aici în pustie?

5. El însă i-a întrebat: Cîte plîni aveți? Răspuns-au Lui: Șapte.

6. Și a poruncit mulțimii să șadă jos pe pămînt. Și, luînd cele șapte plîni a mulțumit, a frînt și a dat ucenicilor Săi, ca să le pună înainte. Și ei le-au pus mulțimii înainte.

7. Și aveau și puțini peștișori. Și binecuvîntîndu-i, a zis să-i pună și pe aceștia înaintea lor.

8. Și au mîncat și s-au săturat și au luat șapte coșuri cu rămășițe de fărîmituri.

9. Iar cei ce au mîncat erau ca la patru mii. Și i-a slobozit.

10. Și îndată intrînd în corabie cu ucenicii Săi, a venit în părțile Dalmatei.

11. Și au ieșit fariseii și au început să discute cu El, cerînd de la El semn din cer, ispitîndu-L.

12. Și Iisus, suspînînd cu duhul Său, a zis: Pentru ce neamul acesta cere semn? Adevărat grăiesc vouă că nu se va da semn acestui neam.

13. Și lăsîndu-i, a intrat iarăși în corabie și a trecut de cealaltă parte.

14. Dar ucenicii au uitat să ia plîne și numai o plîne aveau cu ei în corabie.

15. Și El le-a poruncit, zicînd: Vedeti, păziți-vă de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod.

16. Și cugetau între ei, zicînd: Aceasta o zice, fiindcă n-avem plîne.

17. Și Iisus, cunoscînd, le-a zis: Ce cugetați că n-aveți plîne? Tot nu înțelegeți, nici nu pricepeți? Atît de învîrtoșată este inima voastră?

18. Ochi aveți și nu vedeți, urechi aveți și nu auziți și nu vă aduceți aminte? 19. Cînd am frînt cele cinci plîni, la cei cinci mii de oameni, atunci cîte coșuri pline de fărîmituri ați luat? Zis-au Lui: Douăsprezece.

20. Și cînd cu cele șapte plîni, la cei patru mii de oameni, cîte coșuri pline de fărîmituri ați luat? Iar ei au zis: Șapte.

21. Și le zicea: Tot nu pricepeți? 22. Și au venit la Betsaida. Și au adus la El un orb și l-au rugat să se atingă de el.

23. Și luînd pe orb de mînă, l-a scos afară din sat și, scuipînd în ochii lui și punîndu-și mîinile peste el, l-a întrebat dacă vede ceva.

24. Și el, ridicîndu-și ochii, a zis: Văd oamenii umblînd, în văd că pe niște copaci.

25. După aceea a pus iarăși mîinile pe ochii lui, și el a văzut bine și s-a îndreptat, căci vedea toate, lămurit.

26. Și l-a trimis la casa sa, zicîndu-i: Să nu intri în sat, nici să spui cuiva din sat.

27. Și a ieșit Iisus și ucenicii Lui prin satele din preajma Cezareii lui Filip. Și pe drum întreba pe ucenicii Săi, zicîndu-le: Cine zice oamenii că sint?

28. Ei au răspuns Lui, zicînd: Unii spun că ești Ioan Botezătorul, alții că ești Ilie, iar alții că ești unul dinre prooroci.

29. Și El i-a întrebat: Dar voi cine ziceți că sint Eu? Răspunzînd, Petru a zis lui: Tu ești Hristosul.

30. Și El le-a dat poruncă să nu spună nimănui despre El.

31. Și a început să-i învețe că Fiul Omului trebuie să pătimizească multe și să fie defăimat de bătrîni, de arhierii și de cărturari și să fie omorît, iar după trei zile să învieze.

32. Și spunea acest cuvînt pe față. Și luîndu-l Petru de o parte, a început să-l dojenească.

33. Dar El, întorcîndu-se și uitîndu-se la ucenicii Săi, a certat pe Petru și i-a zis: Mergi, înapoia Mea, satano! Că tu nu cugești cele ale lui Dumnezeu ci cele ale oamenilor.

34. Și chemînd la Sine mulțimea, împreună cu ucenicii Săi, le-a zis: Oricine vrea să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.

35. Căci cine va voi să-și scape viața o va pierde; iar cine va pierde viața sa, pentru Mine și pentru Evanghelie, acela o va scăpa.

36. Căci ce-i folosește omului să cîștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul?

37. Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său?

38. Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în neamul acesta desfrînat și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el, cînd va veni întru slava Tatălui Său cu sfinții îngeri.

CAP. 9

Schimbarea la față. Vindecarea lunaticului. A doua vestire a Patimilor. Cearta pentru locul întîi. Prilejul de păcat.

1. Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sint unii, din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, pînă ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere.

2. Și după șase zile a luat Iisus cu Sine pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și i-a dus într-un munte înalt, deosebi, pe ei singuri, și s-a schimbat la față înaintea lor.

3. Și veșmintele Lui s-au făcut strălucitoare, albe foarte, ca zăpada, cum nu poate înălbi așa pe pămînt înălbitorul.

4. Și li s-a arătat Ilie împreună cu Moise și vorbeau cu Iisus.

(21) Eec. 6, 5, 8, 21. Pild. 6, 14. Ier. 17, 9. Ma'm. 15, 19. (22-26) Mat. 15, 19-22. (27-31) Eost. 21, 44-45. Mat. 15, 26, 29. (32) Ioan. 9, 6. (33) Is. 35, 5. Sir. 39, 21. Mat. 11, 5, 15, 31. Cap. 8. - (1) Mat. 15, 32. (2) Mat. 15, 32. Marc. 6, 34. (3) Mat. 15, 32. (4) Num. 11, 22. Mat. 15, 33. (5) Mat. 15, 34. Marc. 6, 38.

(6) Mat. 15, 35. (7) Mat. 14, 19. Marc. 6, 41. (8) 3 Reg. 4, 44. Ps. 36, 16. Mat. 15, 37. Marc. 6, 42-43; 8, 20. Ioan. 6, 12. (9) Mat. 15, 38. (10) Mat. 15, 39. (11) Mat. 12, 38; 16, 4. Luc. 11, 16. Ioan. 6, 30. (12) Mat. 12, 39; 16, 4. Luc. 11, 29. Ioan. 4, 48. (13-14) Mat. 16, 4-6. (15) Mat. 16, 6. Luc. 12, 1.

(16) Mat. 16, 7. (17) Mat. 16, 8. Marc. 6, 52; 8, 21. (18) Mat. 14, 20. Marc. 6, 43. Luc. 9, 17. Ioan. 6, 12-13. (20) Mat. 15, 37; 16, 10. Marc. 8, 8. (21) Mat. 16, 11. Marc. 6, 52; 8, 17. (22) Ioan. 9, 6. (27) Mat. 16, 13. Luc. 9, 18. (28) Mat. 14, 2, 16, 14. Luc. 9, 19. (29) Mat. 16, 15-16. Luc. 9, 20. Ioan. 1, 49, 6, 69; 11, 27. (30) Mat. 16, 20; 17, 9. Luc. 9, 21. (31) Mat. 16, 21; 17, 22-23; 27, 63. Marc. 9, 31; 10, 33-34. Luc. 9, 22, 44;

24, 7. (32) Mat. 16, 22. (33) Mat. 16, 23. (34) Mat. 10, 38, 16, 24. Luc. 9, 23, 14, 27. (35) Mat. 10, 39, 16, 25. Luc. 9, 24, 17, 33. Ioan. 12, 35. (36) Mat. 16, 26. Luc. 9, 25, 37. Ps. 48, 7-8. Mat. 16, 26. (38) Mat. 10, 32. 16, 27. Luc. 9, 26; 12, 8-9, 1. Ioan. 2, 23. Rom. 1, 16, 2. Tur. 2, 12. (39) Mat. 16, 28. Luc. 9, 27. Cap. 9. - (1-2) Is. 33, 17. Mat. 17, 1. Luc. 9, 27-28. (3) Dan. 7, 9. Mat. 17, 2; 23, 3. Luc. 9, 29. (4) Mat. 17, 3. Luc. 9, 30.

5. Și răspunzînd Petru, a zis lui Iisus. Învățătorule, bine este nouă ca să fim aici; și să facem trei colibe. Tie una, și lui Moise una și lui Ilie una.

6. Căci nu știa ce să spună, fiindcă erau înspăimîntați.

7. Și s-a făcut un nor care îi umbrea, iar un glas din nor a venit zicînd: Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta să-L ascultați.

8. Dar, deodată, privind ei împrejur, n-au mai văzut pe nimeni decît pe Iisus, singur cu ei.

9. Și coborîndu-se ei din munte, le-a poruncit ca nimănui să nu spună cele ce văzuseră, decît numai cînd Fiul Omului va învia din morți.

10. Iar ei au ținut cuvîntul, întrebîndu-se între ei: Ce înscămînă a învia din morți?

11. Și L-au întrebat pe El, zicînd: Pentru ce zic fariseii și cărturarilor că trebuie să vină mai întîi Ilie?

12. Iar El le-a răspuns: Ilie, venind întîi, va așeza iarăși toate. Și cum este scris despre Fiul Omului că va să pătimească multe și să fie defăimat.

13. Dar vă zic vouă că Ilie a și venit și i-au făcut toate cîte au voit, precum s-a scris despre el.

14. Și venind la ucenici, au văzut mulțime mare împrejurul lor și pe cărturari sfădindu-se cu ei.

15. Și îndată toată mulțimea, vă zîndu-L, s-a spăimîntat și, alergînd, l-au închinat.

16. Și Iisus a întrebat pe cărturari: Ce vă sfădiți între voi?

17. Și l-a răspuns Lui unul din mulțime: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut.

18. Și oriunde-l apucă, îl aruncă la pămînt și face spume la gură și scrișnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut.

19. Iar El, răspunzînd lor, a zis: O, neam necredincios, pînă cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine.

20. Și l-au adus la El. Și văzîndu-L pe Iisus, duhul îndată a zguduît pe

copil, și, căzînd la pămînt, se zvîrcolea spumegînd.

21. Și l-a întrebat pe tatăl lui: Cînd vreme este de cînd i-a venit aceasta? Iar el a răspuns: Din pruncie.

22. Și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar de poți ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi.

23. Iar Iisus i-a zis: De poți crede, toate sînt cu putință celui ce crede.

24. Și îndată strigînd tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.

25. Iar Iisus, văzînd că mulțimea dă năvală, a cerat duhul cel necurat, zicîndu-i: Duh mut și surd, Eu Ți poruncesc: Ieși din el și să nu mai intri în el!

26. Și răcnînd și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, incît mulți ziceau că a murit.

27. Iar Iisus l-a apucat de mînă și l-a ridicat, și el s-a sculat în picioare.

28. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întrebat, deosebi: Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim?

29. El le-a zis: Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decît numai cu rugăciune și cu post.

30. Și, ieșînd ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva.

31. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în mîinile oamenilor și-L vor ucide, iar după ce-L vor ucide, a treia zi va învia.

32. Ei însă nu înțelegeau cuvîntul și se temeau să-L întrebe.

33. Și au venit în Capernaum. Și fiind în casă, i-a întrebat: Ce vorbeați ntre voi pe drum?

34. Iar ei răceau, fiindcă pe cale se sfădiseră unul cu altul, cine dintre ei este mai mare.

35. Și șezînd jos, a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: Dacă cineva vrea să fie întîiul, să fie cel din urmă dintre toți și slujitor al tuturor.

36. Și, luînd un copil, l-a pus în mijlocul lor, și, luîndu-l în brațe, le-a zis:

37. Oricine va primi, în numele Meu, pe unul din acești copii pe Mine Mă primește; și oricine Mă primește, nu pe Mine mă primește, ci pe Cel ce M-a trimis pe Mine.

38. Și l-a zis Ioan: Învățătorule, am văzut pe cineva scofînd demoni în numele Tău, care nu merge după noi, și l-am oprit, pentru că nu merge după noi.

39. Iar Iisus a zis: Nu-l opriți, căci nu e nimeni care, făcînd minuni în numele Meu, să poată, degrabă, să Mă vorbească de rău.

40. Căci cine nu este împotriva noastră este pentru noi.

41. Iar oricine vă va da să beți un pahar de apă, în numele Meu, fiindcă sînteți ai lui Hristos, adevărat zic vouă că nu-și va pierde plata sa.

42. Și cine va sminti pe unul din aceștia mici, care cred în Mine, mai bine l-ar fi lui să i se lege de git o putră de moară și să fie aruncat în mare.

43. Și de te smintește mîna ta, tai-o că mai bine Ți este ție să intri ciung în viață, decît, amîndouă mîinile nvinđ, să te duci în gheena, în focul cel nestîns.

44. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

45. Și de te smintește piciorul tău, taie-l, că mai bine Ți este ție să intri schiop în viață, decît avînd amîndouă picioarele, să fii asvîrlit în gheena, în focul cel nestîns.

46. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

47. Și de te smintește ochiul tău, scoate-l, că mai bine Ți este ție cu un singur ochi să intri în împărăția lui Dumnezeu, decît, avînd amîndoi ochii, să fii aruncat în gheena focului.

48. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

49. Căci focare (om) va fi sărat cu foc, după cum oricî jertfă va fi sărată cu sare.

50. Bună este sarea; dacă însă sarea își pierde puterea, cu ce o veți dregi? Aveți sare întru voi și trăiți în pace unii cu alții.

CAP. 10

Despre despărțirea socrilor. Iisus binecuvîntează pe copii. Tînărul cel bogat. A treia vestire a Patimilor. Fiii lui Zevedeu. Bartimeu.

1. Și sculîndu-se de acolo, a venit în hotarele Iudeii, de cealaltă parte a Iordanului, și mulțimile s-au adunat iarăși la El și iarăși le învăța, după cum obișnuia.

2. Și apropiîndu-se fariseii, l-au întrebat, ispitindu-L, dacă este îngăduit unui bărbat să-și lase femeia.

3. Iar el, răspunzînd, le-a zis: Ce v-a poruncit vouă Moise?

4. Iar ei au zis: Moise a dat voie să-și scrie carte de despărțire și să o lase.

5. Și răspunzînd, Iisus le-a zis: Pentru învîrtoșarea inimii voastre, v-a scris porunca aceasta:

6. Dar de la începutul făpturii, bărbat și femeie i-a făcut Dumnezeu.

7. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa.

8. Și vor fi amîndoi un trup; așa că nu mai sînt doi, ci un trup.

9. Deci ceea ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

10. Dar în casă ucenicii L-au întrebat iarăși despre aceasta.

11. Și El le-a zis: Oricine va lăsa pe femeia sa și va lua alta, săvîrșește adulter cu ea.

12. Iar femeia, de-și va lăsa bărbatul ei și se va mărita cu altul, săvîrșește adulter.

13. Și aduceau la El copii, ca să-și pună mîinile peste ei, dar ucenicii certau pe cei ce-i aduceau.

14. Iar Iisus, văzînd, s-a miniat și le-a zis: Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu.

15. Adevărat zic vouă: Cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu va intra în ea.

16. Și, luîndu-i în brațe, i-a binecuvîntat, punîndu-și mîinile peste ei.

5, Ps. 132, 1. Mat. 17, 4. Luc. 9, 33. (7) Marc. 1, 11. Luc. 9, 35. 2. Petr. 1, 17. (9) Mat. 17, 9. Luc. 9, 36. (11) Mat. 3, 23. Mat. 11, 14; 17, 10. (13) Ps. 21, 7-8. Is. 53, 2-3. 7. Dan. 7, 13, 9. 26. Mat. 3, 24. Mat. 17, 11-12; 26, 24. Luc. 1, 17. Filip. 2, 7. (13) Mat. 3, 24. Mat. 11, 14. (14) Mat. 17, 14. Luc. 9, 37. (17) Mat. 17, 14. Luc. 9, 38. (18) Mat. 17, 15. Luc. 9, 39. (19)

Mat. 17, 17. Luc. 9, 41. (20) Luc. 9, 42. (22) Mat. 17, 15. (23) Mat. 17, 20, 21, 22. Luc. 17, 6. Ioan. 11, 40. (24) Luc. 17, 5. (28) Mat. 17, 19. (29) Mat. 17, 21. (31) Luc. 16, 21; 17, 22. Marc. 8, 31; 10, 33-34. Luc. 9, 22, 44; 18, 34, 24, 7. (32) Luc. 9, 45. Ioan. 12, 16. (34) Mat. 18, 1. Luc. 9, 46; 22, 24. (35) Mat. 20, 26. Marc. 10, 43-44. Luc. 9, 48; 22, 26. (36) Mat. 18, 2-5. Luc. 9, 47-48.

(17) Mat. 10, 40, 18, 5. Luc. 9, 48, 10, 16. Ioan. 12, 44. (38) Num. 11, 28. Luc. 9, 49. (39) 1 Cor. 12, 3. (40) Mat. 12, 30. (41) Mat. 10, 42, 25, 40. (42) Mat. 18, 6. Luc. 17, 1-2. (43) Deut. 13, 6-8. Mat. 5, 29, 30, 18, 8. (44) Is. 34, 10; 66, 24. Sir. 7, 18. (45) Mat. 18, 8. (47) Mat. 9, 29; 18, 9. (48) Is. 66, 24. (49) Lev. 2, 13. Iez. 43, 24. (50) Mat. 5, 13. Luc. 14, 34. Rom. 12, 18; 14, 19. 2 Cor. 13, 11. Ef. 4, 29. Col. 4, 6. Ebr. 12, 14. Cap. 10. (1)

Mat. 19, 1. (2) Mat. 19, 3. (4) Deut. 24, 1. Mat. 5, 31; 19, 7. Luc. 16, 18. (5) Deut. 31, 27. Iez. 2, 4. Mat. 19, 8. (6) Fac. 1, 27; 5, 2. Mat. 19, 4. (7) Fac. 2, 24. Mat. 19, 5, 1 Cor. 6, 16. Ef. 5, 31. (8) Fac. 2, 24. 1 Cor. 6, 16. Ef. 5, 31. (9) Mat. 19, 6, 1 Cor. 8, 10. (10) Ps. 1, 5. (11) Mat. 5, 32; 19, 9. Luc. 16, 18. Rom. 7, 3. (13) Mat. 19, 13. Luc. 18, 15. (14) Mat. 18, 3-4. Luc. 18, 16. 1 Petr. 2, 2. 1 Cor. 14, 20. (15) Mat. 11, 25; 18, 3. (16) Mat. 19, 15. Marc. 9, 36.

17. Și cînd ieșea El în drum, alergînd la El unul și îngemunchînd înaintea Lui, L-a întrebat: Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?

18. Iar Iisus i-a răspuns: De ce-Mi zici bun? Nimeni nu este bun decît unul Dumnezeu.

19. Știi poruncile: Să nu ucizi, să nu săvîrșești adulter, să nu furi, să nu mărturisești strîmb, să nu înșeli pe nimeni, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.

20. Iar el i-a zis: Învățătorule, acestea toate le-am păzit din tinerețile mele.

21. Iar Iisus, privind la el cu drag, i-a zis: Un lucru îți mai lipsește: Mergi, vinde tot ce ai, dă săracilor și vei avea comoară în cer; și apoi, luînd crucea, vino și urmează Mie.

22. Dar el, intrîndu-se de cuvin-tul acesta, a plecat mîhnit, căci avea multe bogății.

23. Și Iisus, uitîndu-se în jur, a zis către ucenicii Săi: Cît de greu vor intra cei bogăți în împărăția lui Dumnezeu!

24. Iar ucenicii erau uimiți de cuvintele Lui. Dar Iisus, răspunzînd iarăși, le-a zis: Fiilor, cît de greu este celor ce se încred în bogății să intre în împărăția lui Dumnezeu!

25. Mai lesne este cămilei să treacă prin urechile acului, decît bogatului să intre în împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar ei, mai mult uimindu-se, ziceau unii către alții: Și cine poate să se mintuiască?

27. Iisus, privind la ei, le-a zis: La oameni lucrul e cu neputință, dar nu la Dumnezeu. Căci la Dumnezeu toate sînt cu putință.

28. Și a început Petru a-I zice: Iată, noi am lăsat toate și Ți-am urmat.

29. Iisus a răspuns: Adevărat grăiesc vouă: Nu este nimeni care să-și fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau mamă, sau tată, sau copii, sau țarine pentru Mine și pentru Evanghelie,

30. Și să nu ia însuțit—acum, în vremea aceasta, de prigoniri—case și frați și surori, și mame și copii și țarine, iar în veacul ce va să vină: viață veșnică.

31. Și mulți din cei dinții vor fi pe urmă, și din cei de pe urmă întîi.

32. Și erau pe drum, suindu-se la Ierusalim, iar Iisus mergea înaintea lor. Și ei erau uimiți și cei ce mergeau după El se temeau. Și luînd la Sine iarăși, pe cei doisprezece, a început să le spună cele ce aveau să I se întîmple.

33. Că, iată, ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi predat arhierilor și cărturarilor; și-L vor osîndi la moarte și-L vor da în mîna păgînilor.

34. Și-L vor batjocori și-L vor scuipa și-L vor biciui, și-L vor omorî, dar după trei zile va învia.

35. Și au venit la El Iacov și Ioan fiii lui Zevedeu, zicîndu-I: Învățătorule, voim să ne faci ceea ce vom cere de la Tine.

36. Iar El le-a zis: Ce voîți să vă fac?

37. Iar ei I-au zis: Dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta și altul de-a stînga Ta, întru slava Ta.

38. Dar Iisus le-a răspuns: Nu știți ce cereți! Puteți să beți paharul pe care îl beau Eu sau să vă botezați cu otezul cu care Mă botez Eu?

39. Iar ei I-au zis: Putem. Și Iisus le-a zis: Paharul pe care Eu îl beau îl veți bea, și cu botezul cu care Mă botez vă veți boteza.

40. Dar a ședea de-a dreapta Mea, sau de-a stînga Mea, nu este al Meu a da, ci celor pentru care s-a pregătit.

41. Și auzind cei zece, au început să se mînie pe Iacov și pe Ioan.

42. Și Iisus, chemîndu-i la Sine, le-a zis: Știți că cei ce se scotesc cîrmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpînesc.

43. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru.

44. Și care va vrea să fie întîi între voi, să fie tuturor slugă;

17, 27-29. Luc. 5, 11, 18, 28-29. (30-32) Iov. 42, 10. Mat. 19, 29-30; 20, 16-17. Luc. 13, 30, 18, 30-31. (33) Mat. 16, 21, 17, 22-23; 20, 18. Marc. 8, 31. Luc. 9, 22, 44; 18, 31. (34) Mat. 20, 19; 27, 63. Marc. 8, 31; 9, 31. Luc. 18, 33. (35-37) Mat. 20, 20-21. (38-40) Mat. 20, 22-23. (41) Mat. 20, 24. Luc. 22, 24-25. (42) Mat. 20, 25. Luc. 22, 25. (43) Mat. 20, 26. Marc. 9, 35. Luc. 9, 48; 22, 26. (44) Mat. 20, 27. Marc. 9, 35. I. Petr. 5, 3.

(17) Mat. 19, 16. Luc. 18, 18. (18) Mat. 19, 17. Luc. 18, 19. (19) Ies. 20, 13-17. Deut. 5, 17-21. Mat. 5, 21, 27; 19, 18. Luc. 18, 20. Rom. 13, 9. (20) Mat. 19, 20. Luc. 18, 21. (21-22) Mat. 6, 19, 19, 21. Luc. 18, 22-23. (23) Pild. 11, 28. Mat. 19, 23. Marc. 4, 18-19. Luc. 18, 14, 24. Iac. 2, 5. 1 Tim. 6, 17. (24) Iov. 31, 24. Ps. 51, 7; 61, 10. Pild. 11, 28. 1 Tim. 6, 17. (25-26) Mat. 19, 24. Luc. 18, 25. (27) Iov. 10, 13; 42, 2. Mat. 19, 26. Marc. 14, 36. Luc. 1, 37; 18, 27. (28-29) Mat. 4, 20,

45. Că și Fiul Omului n-a venit ca să I se slujească, ci ca El să slujească și să-și dea viața răscumpărare pentru mulți.

46. Și au venit în Ierihon. Și ieșînd din Ierihon El, ucenicii Lui și mulțimea mare, Bartimeu, fiul lui Timeu, un cerșetor orb, ședea jos, pe marginea drumului.

47. Și, auzînd că este Iisus Nazarianul, a început să strige și să zică: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă!

48. Și mulți îl certau ca să tacă, el însă cu mult mai tare striga: Fiule al lui David, miluiește-mă!

49. Și Iisus, oprindu-se, a zis: Cheamă-l. Și l-au chemat pe orb, zicîndu-i: Îndrăznește, scoală-te. Te cheamă.

50. Iar orbul, lepădînd haina de pe el, a sărit în picioare și a venit la Iisus.

51. Și l-a întrebat Iisus, zicîndu-i: Ce voiești să-ți fac? Iar orbul I-a răspuns: Învățătorule, să văd iarăși.

52. Iar Iisus i-a zis: Mergi, cre-dința ta te-a mintuit. Și îndată a văzut și urma lui Iisus pe cale.

CAP. 11

Intrarea în Ierusalim. Smochinul neroditor. Curățirea templului. Puterea credinței. Botezul lui Ioan.

1. Și cînd s-au apropiat de Ierusalim, la Betfaghe și la Betania, lîngă Muntele Măslinilor, a trimis pe doi dintre ucenicii Săi,

2. Și le-a zis: Mergeți în satul care este înaintea voastră și, intrînd în el, îndată veți afla un minz legat, pe care n-a șezut pînă acum nici un om. Dezlegați-l și aduceți-l.

3. Iar de vă va zice cineva: De ce faceți aceasta? Spuneți că Domnul are trebuință de el și îndată îl va trimite aici.

4. Deci au mers și au găsit minzul, legat la o poartă, afară la răspintie, și l-au dezlegat.

5. Și unii din cei ce stăteau acolo, le-au zis: Ce faceți de dezlegați minzul?

6. Iar ei le-au spus precum le zisese Iisus, și i-au lăsat.

(45) Mat. 20, 28. Ioan 13, 14-15. 1 Petr. 5, 3. Filip. 2, 7. Tit. 2, 14. (46-52) Mat. 20, 29-34. Luc. 17, 19, 18, 35-43. Cop. 11. (1) Mat. 21, 1. Luc. 19, 29. Ioan 12, 12. (2) Mat. 21, 2. Luc. 19, 30. (3) Mat. 21, 3. Luc. 19, 31. (4-6) Mat. 21, 6. Luc. 19, 32-34. (7) 4 Reg. 9, 13. Mat. 21, 7. Luc. 19, 35. Ioan 12, 14. (8) Mat. 21, 8. Luc. 19, 36. Ioan 12, 13. (9) Ps. 117, 26. Zab.

7. Și au adus minzul la Iisus și și-au pus hamele pe el și Iisus a șezut pe el.

8. Și mulți își așterneau hamele pe cale, iar alții așterneau ramuri, pe care le tăiau de prin grădini.

9. Iar cei ce mergeau înaintea și cei ce veneau pe urmă strigau, zicînd: Osana! Bine este cuvîntat Cel ce vine întru numele Domnului!

10. Binecuvîntată este împărăția ce vine a părintelui nostru David! Osana întru cei de sus!

11. Și a intrat Iisus în Ierusalim și în templu și, privind toate și vremea fiind spre seară, a ieșit la Betania cu cei doisprezece.

12. Și a doua zi, ieșînd ei din Betania, au flămînzit.

13. Și văzînd de departe un smochin care avea frunze, a mers acolo, doar va găsi ceva în el; și, ajungînd la smochin, n-a găsit nimic decît frunze. Căci nu era timpul smochinelor.

14. Și, luînd cuvîntul, i-a zis: De acum înaintea, rod din tine nimeni în veac să nu mănînce. Și ucenicii lui auzeau aceasta.

15. Și au venit în Ierusalim. Și, intrînd în templu, a început să dea afară pe cei ce vindeau și pe cei ce cumpărau în templu, iar mesele zarafilor și scaunele neguțătorilor de porumbei le-a răsturnat.

16. Și nu îngăduia să mai treacă nimeni cu vreun vas prin templu.

17. Și-i învăța și le spunea: Nu este, oare, scris: Casa Mea casă de rugăciune se va chema, la toate neamurile? Voi însă ați făcut din ea peșteră de tâlhari.

18. Și au auzit arhierii și cărturararii. Și căutau cum să-l piardă. Căci se temeau de El, pentru că toată mulțimea era uimită de învățătura Lui.

19. Iar cînd s-a făcut seară, au ieșit afară din cetate.

20. Dimineața, a doua zi, trecînd pe acolo, au văzut smochinul uscat din rădăcini.

21. Și Petru, aducîndu-și aminte, I-a zis: Învățătorule, iată smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat.

4, 7. Mat. 21, 9. Ioan 12, 13. (10) Mat. 21, 9. Luc. 13, 34, 19, 38. (11) Mat. 21, 17, 12-13. Mat. 21, 18-19. Luc. 13, 6. (15) Mat. 21, 12. Luc. 19, 45. Ioan 2, 14. (17) Is. 56, 7. Ier. 7, 11. Mat. 21, 13. Luc. 19, 46. Ioan 2, 16. (18) Mat. 21, 15, 45. Marc. 12, 12. Luc. 19, 47-48. (20) Mat. 21, 19. (21) Mat. 21, 20. Evr. 6, 8.

22. Și, răspunzînd, Iisus le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu.

23. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Rădică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceace spune se va face, fi-va lui orice va zice.

24. De aceea vă zic vouă. Toate cite cereți, rugîndu-vă, să credeți că le veți primi și le veți avea.

25. Iar cînd stați de vă rugați, scurtați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșelile voastre.

26. Că de nu iertați voi, nici Tatăl vostru Cel din Ceruri nu vă va ierta vouă greșelile voastre.

27. Și au intrat iarăși în Ierusalim. Și pe cînd se plimba Iisus prin templu, au venit la el arhierii, cărturarii și bătrînii,

28. Și I-au zis: Cu ce putere faci acestea? Și cine Ți-a dat Ție puterea aceasta, ca să le faci?

29. Iar Iisus le-a zis: Vă voi întreba și Eu un cuvînt; răspundeți-Mi și vă voi spune și Eu cu ce putere fac acestea:

30. Botezul lui Ioan din cer a fost sau de la oameni? Răspundeți-Mi!

31. Și ei vorbeau între ei, zicînd: De vom zice: Din cer, va zice: Pentru ce, dar, n-ați crezut în el?

32. Iar de vom zice: De la oameni se temeau de mulțime, căci toți socoteau că Ioan era într-adevăr proroc.

33. Și răspunzînd, au zis lui Iisus: Nu știm. Și Iisus le-a zis: Nici Eu nu vă spun vouă cu ce putere fac acestea.

CAP. 12

Pilda lucrătorilor cărora li s-a dat via pe mînd. Dinarul dădînd, înțierea morților și marea poruncă din Lege. Domnul și Fiul lui David. Banul văduvei.

1. Și a început să le vorbească în pilde: Un om a sădit o vie, a împrejmuit-o cu gard, a săpat în ea teacă, a

clădit un turn și a dat-o lucrătorilor, iar el s-a dus departe.

2. Și la vreme, a trimis la lucrători o slugă, ca să ia de la ei din rodul viei.

3. Dar ei, punînd mîna pe el, l-au bătut și i-au dat drumul fără nimic.

4. Și a trimis la ei, iarăși, altă slugă, dar și pe accia, lovindu-l cu pietre, i-au spart capul și l-au izgonit cu ocară.

5. Și a trimis alta. Dar și pe accia au uciso; și pe multe altele: pe unii bătîndu-i, iar pe alii ucigîndu-i.

6. Mai avea și un fiu iubit al său și în cele din urmă l-a trimis la lucrători, zicînd: Se vor rușina de fiul meu.

7. Dar acei lucrători au zis între ei. Acesta este moștenitorul, veni să-l omorîm și moștenirea va fi noastră.

8. Și au pus mîna pe el, l-au omorîrit și l-au aruncat afară din vie.

9. Ce va face acum stăpînul? Va veni și va picarde pe lucrători, iar via o va da altora.

10. Oare nici scriptura aceasta n-ajută? Plăta pe care au aruncat ziditorii, aceasta a ajuns să fie în capul unghiului?

11. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat în ochii noștri.

12. Și căutau să-L prindă, dar se temeau de popor. Căci înțeleseseră că împotriva lor zisese pilda aceasta. Și lăsîndu-L, s-au dus.

13. Și au trimis la El pe unii din farisei și din irodiani, ca să-L prindă în cuvînt.

14. Iar ei, venind, I-au zis: Învățătorule, știm că ești omul adevărului și nu-ți pasă de nimeni, fiindcă nu cauți la fața oamenilor, ci cu adevărat înveți calea lui Dumnezeu. Se cuvine a da dădie Cezarului sau nu? Să dăm sau să nu dăm?

15. El însă, cunoscînd fărnicia lor, le-a zis: Pentru ce mă ispiți? Aduceți-mi un dinar ca să-l văd.

16. Și I-au adus. Și i-a întrebat Iisus: Al cui e chipul acesta și inscrip-

ția de pe el. Iar ei I-au zis: Ale Cezarului.

17. Iar Iisus a zis: Dați Cezarului cele ale Cezarului, iar lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu. Și erau mirați de El.

18. Și au venit la El saducheeii care zic că nu este înviere și-L întrebau zicînd:

19. Învățătorule, Moise ne-a lăsat scris, că de va muri fratele cuiva și va lăsa femeia fără copil, să ia fratele său pe femeia lui și să ridice fratelui mort urmași.

20. Și erau șapte frați. Și cel dintîi s-a luat femeie, dar, murind, n-a lăsat urmaș.

21. Și a luat-o pe ea al doilea, și a murit, nelăsînd urmaș. Tot așa al treilea.

22. Și au luat-o toți șapte și n-au lăsat urmaș. În urma tuturor a murit și femeia.

23. La înviere, cînd vor învia, a

caruia dintre ei va fi femeia? Căci toți șapte au avut-o soție.

24. Și le-a zis Iisus: Oare nu pentru aceasta rădăciți, neștiînd Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

25. Căci, cînd vor învia din morți, nici nu se mai însoară, nici nu se mai mărită, ci sînt ca îngerii în ceruri.

26. Iar despre morți, că vor învia, n-ați citit, oare, în cartea lui Moise, cînd i-a vorbit Dumnezeu din rug, zicînd: Eu sînt Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov?

27. Dumnezeu nu este Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii. Mult rădăciți.

28. Și, apropiindu-se unul din cărturari, care li auzise întrebînd și văzînd că bine le-a răspuns, s-a apropiat de El și L-a întrebat: Care poruncă este întîia dintre toate?

29. Iisus i-a răspuns că întîia este: Ascultă Israele, Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn.

30. Și: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din

tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta. Aceasta este cea dintîi poruncă.

31. Iar a doua e aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Mai mare decît acestea nu este altă poruncă.

32. Și I-a zis cărturarul: Bine, învățătorule. Adevărat ai zis că unul este Dumnezeu și nu este altul afară de El.

33. Și a-L iubi pe El din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și din toată puterea și a iubi pe aproapele tău ca pe tine însuși este mai mult decît toate arderile de tot și decît toate jertfele.

34. Iar Iisus, văzîndu-l că a răspuns cu înțelepciune, i-a zis: Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu. Și nimeni nu mai îndrăznește să-L mai întrebe.

35. Și învîșînd în templu, Iisus zicea: Cum zic cărturarii că Iristos este Fiul lui David?

36. Căci însuși David a zis întru Duhului Sfînt: Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta Mea pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

37. Deci înșuși David îl numește pe el Domn; de unde dar este fiul lui? Și mulțimea ceamultă îl asculta cu bucurie.

38. Și le zicea în învățătura sa: Feriți-vă de cărturarilor cărora le place să se plimbe în haine lungi și să li se plece lumea în piețe.

39. Și să stea în băncile dinții în sinagogi și să stea în capul mesei la ospete.

40. Ei, care mînîncă de tot casele văduvelor și de ochii lumii se roagă îndelung; aceștia vor lua mai multă osîndă.

41. Și șezînd în preajma cutiei darurilor, Iisus privea cum mulțimea aruncă bani în cutie. Și mulți bogați aruncau mult.

42. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi bani, adică un codrant.

tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta. Aceasta este cea dintîi poruncă.

31. Iar a doua e aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Mai mare decît acestea nu este altă poruncă.

32. Și I-a zis cărturarul: Bine, învățătorule. Adevărat ai zis că unul este Dumnezeu și nu este altul afară de El.

33. Și a-L iubi pe El din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și din toată puterea și a iubi pe aproapele tău ca pe tine însuși este mai mult decît toate arderile de tot și decît toate jertfele.

34. Iar Iisus, văzîndu-l că a răspuns cu înțelepciune, i-a zis: Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu. Și nimeni nu mai îndrăznește să-L mai întrebe.

35. Și învîșînd în templu, Iisus zicea: Cum zic cărturarii că Iristos este Fiul lui David?

36. Căci însuși David a zis întru Duhului Sfînt: Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta Mea pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

37. Deci înșuși David îl numește pe el Domn; de unde dar este fiul lui? Și mulțimea ceamultă îl asculta cu bucurie.

38. Și le zicea în învățătura sa: Feriți-vă de cărturarilor cărora le place să se plimbe în haine lungi și să li se plece lumea în piețe.

39. Și să stea în băncile dinții în sinagogi și să stea în capul mesei la ospete.

40. Ei, care mînîncă de tot casele văduvelor și de ochii lumii se roagă îndelung; aceștia vor lua mai multă osîndă.

41. Și șezînd în preajma cutiei darurilor, Iisus privea cum mulțimea aruncă bani în cutie. Și mulți bogați aruncau mult.

42. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi bani, adică un codrant.

5, 43, 22, 39-40. Ioan 13, 34. Iac. 2, 8. 1 Petr. 1, 22. Rom. 13, 9. Gal. 5, 14. 1 Tes. 4, 9. (32, Deut. 4, 39, 6, 4. Is. 45, 6, 46, 9. Luc. 20, 39. (33, 1 Reg. 15, 22. Os. 6, 6. 34, Mat. 22, 46. (35, Mat. 22, 41. Luc. 20, 41. 36, 2 Reg. 23, 2. Ps. 109, 1. Luc. 20, 42. Evr. 1, 13. 37, Mat. 22, 44-45. 38, Mat. 23, 5. 39, Luc. 11, 43. (39, Mat. 23, 6. Luc. 11, 43, 20, 46. 40, Iez. 22, 25. Mat. 23, 14. Luc. 20, 4. (41, 4 Reg. 17, 9. Luc. 21, 1. 42, Luc. 21, 2.

(23) Mat. 17, 20. 21. Luc. 17, 6. Ioan 11, 40. (24) Ier. 29, 13. Mat. 7, 7. 21. Luc. 11, 9. Ioan 14, 13, 15, 7. Iac. 1, 5-6. (25) Sir. 28, 2. 7. Mat. 5, 23-24, 6, 14. Ef. 4, 32. Col. 3, 13. (26) Mat. 6, 15, 21. Luc. 26, 1. (28) Ier. 2, 14. Mat. 21, 23. Luc. 20, 2. 28-30. Mat. 21, 24. 25. Luc. 20, 3. 4. (31) 33. Mat. 21, 26. 27. Luc. 20, 6-8. Cap. 12. 1. Ps. 79, 8. Cant. 8, 11. Is. 3, 14, 5, 1. Ier. 2, 21. Mat. 21, 33. Luc. 20, 9. (32) 8, Mat. 5, 12. 21, 34-35; 23, 34.

Luc. 20, 10-11. (4) Luc. 20, 11. (5-6) Mat. 21, 36-37. Luc. 20, 12-13. (7) Ps. 2, 2. Mat. 21, 38; 26, 3. Luc. 20, 14. (8-9) Mat. 21, 39-41. Luc. 20, 15-16. Evr. 13, 12. (10-11) Ps. 117, 22-23. Is. 8, 14, 28, 16. Mat. 21, 42. Luc. 20, 17. Fapt. 4, 11. 1 Petr. 2, 7. Rom. 9, 33. 1 Cor. 3, 11. (12) Mat. 14, 5; 21, 45. Marc. 11, 19. Luc. 20, 19. Ioan 7, 25, 30, 44. (13-16) Ps. 40, 7. Ier. 9, 3. Avac. 1, 15. Mat. 22, 15-21. Luc. 20, 20-24.

(17) Iez. 22, 28. 1 Reg. 15, 30. Mat. 22, 21. Luc. 20, 25. Rom. 13, 7. (18) Mat. 22, 23. Luc. 20, 27. Fapt. 23, 8. (19) Fapt. 38. 8. Deut. 25, 5. Mat. 22, 24. Luc. 20, 28. (20-24) Mat. 22, 25-29. Luc. 20, 29-33. (25) Mat. 22, 30. Luc. 20, 36. 1 Cor. 15, 42. (26) Iez. 3, 6. Mat. 23, 31. Luc. 20, 37. (27-28) Mat. 22, 32-36. Luc. 10, 25; 20, 38. (29) Deut. 6, 4. Iac. 2, 19. Ef. 4, 6. (30) Deut. 6, 5. Mat. 22, 37-38. Luc. 10, 27. (31) Lev. 19, 18. Mat.

43. Și chemînd la Sine pe ucenicii Săi, le-a zis: Adevărat grăiesc vouă că această văduvă săracă a aruncat în cutia darurilor mai mult decît toți ceilalți.

44. Pentru că toți au aruncat din prisosul lor, pe cînd ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, toată avuția sa.

CAP. 13

Isus vorbește despre dărîmarea Ierusalimului și despre a doua venire a Fiului Omului. Îndemnuri la priveghere

1. Și ieșînd din templu, unul dintre ucenicii Săi I-a zis: Învățătorule, privește ce fel de pietre și ce clădiri!

2. Dar Isus a zis: Vezi aceste mari clădiri? Nu va rămîne piatră pe piatră care să nu se risipască.

3. Și șezînd pe Muntele Măslinilor, în fața templului, L-au întreat, deosebi, Petru, Iacov, Ioan și cu Andrei:

4. Spune-ne nouă cînd vor fi acestea? Și care va fi semnul cînd va fi să se împlinescă toate acestea?

5. Iar Isus a început să le spună: Vedeți să nu vă înșele cineva.

6. Căci mulți vor veni în numele Meu, zicînd că sint Eu, și vor amăgi pe mulți.

7. Iar cînd veți auzi de războaie, și de zvonuri de războaie, să nu vă tulburați, căci trebuie să fie dar încă nu va fi sfîrșitul.

8. Și se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție, vor fi cutremure pe alocuri și foamete și tulburări vor fi. Iar acestea sint începutul durerilor.

9. Luați seama la voi înșivă. Că vă vor da în adunări și veți fi bătuiți în sinagogi și veți sta înaintea conducătorilor și a regilor, pentru Mine, spre mărturie lor.

10. Ci mai întîi Evanghelia trebuie să se propovăduiască la toate neamurile.

11. Iar cînd vă vor duce ca să vă predea, nu vă îngrijii dinainte ce veți vorbi, ci să vorbiți ceea ce se va

da vouă în ceasul acela. Căci nu voi sînteți cei care veți vorbi, ci Duhul Sfînt.

12. Și va da frate pe frate la moarte și tată pe copil și copiii se vor răzvrăti împotriva părinților și îi vor ucide.

13. Și veți fi urîți de toți pentru numele Meu; iar cel ce va răbda pînă la urmă, acela se va mîntui.

14. Iar cînd veți vedea uriciunea pustiirii, cea prezisă de proorocul Daniel, stînd unde nu se cuvine — cînd citește să înțeleagă —, atunci cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți.

15. Și cel ce va fi sus pe acoperiș, să nu se coboare în casă, nici să intre ca să-și ia ceva din casa sa.

16. Și cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă îndărăt, ca să-și ia haina.

17. Dar voi celor ce vor avea în pînătece și celor ce vor alăpta în zilele acelea!

18. Rugați-vă, dar, ca să nu fie fuga voastră iarnă.

19. Căci zilele acelea vor fi necaz, cum nu a fost așa pînă acum, de la începutul făpturii, pe care a zidit-o Dumnezeu, și nici nu va mai fi.

20. Și de nu ar fi scurtat Domnul zilele acelea, n-ar scăpa nici un trup, dar pentru cei aleși, pe care i-a ales, a scurtat acele zile.

21. Și atunci dacă vă va zice cineva: Iată, aci este Hristos, sau iată acolo, sa nu credeți.

22. Se vor scula hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor face semne și minuni, ca să ducă în rătăcire, de se poate, pe cei aleși.

23. Dar voi luați seama. Iată dinainte v-am spus vouă toate.

24. Ci în acele zile, după necazul acela, soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina ei.

25. Și stelele vor cădea din cer și puterile care sint în ceruri se vor clătina.

26. Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori, cu putere multă și cu slavă.

27. Și atunci El va trimite pe îngeri și va aduna pe aleși săi din cele patru vînturi, de la marginea pămîntului pînă la marginea cerului.

28. Învățați de la smochin pilda: Cînd mlădița lui se face fragedă și înfrunzește, cunoașteți că vara este aproape.

29. Tot așa și voi, cînd veți vedea împlinindu-se aceste lucruri, să știți că Fiul Omului este aproape, lîngă uși.

30. Adevărat grăiesc vouă că nu va trece neamul acesta pînă ce nu vor fi toate acestea.

31. Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

32. Iar despre ziua aceea și despre ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din cer, nici Fiul, ci numai Tatăl.

33. Luați aminte, privegheați și vă rugați, că nu știți cînd va fi aceea vremea.

34. Este ca un om care a plecat în altă țară și, lăsîndu-și casa, a dat puterea în mîna slugilor, dînd fiecarei lucrul lui, iar portarului i-a poruncit să vegheze.

35. Vegheați, dar, că nu știți cînd va veni stăpînul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cîntatul cocorilor, sau dimineața.

36. Ca nu cumva venind fără veste, să vă afle pe voi dormind.

37. Iar ceea ce vă zic vouă, zic tuturor: Privegheați!

CAP. 14

Ungerea din Betania. Cina cea de Taină. Ghetsimani. Prinderea. Înfățișarea la Caiafa. Lepădarea lui Petru.

1. Și după două zile erau Paștile, și Azimele. Și Arhieriei și cărturarilor căutau cum să-L prindă cu vicleșug, ca să-L omoare.

2. Dar ziceau: Nu la praznic, ca să nu fie tulburare în popor.

3. Și fiind El în Betania, în casa lui Simon Leprosul, și șezînd la masă, a venit o femeie avînd un alabastru, cu mir de nard curat, de mare preț, și, spărgînd vasul, a vărsat mirul pe capul lui Isus.

4. Dar erau unu mîhnîți între ei, zicînd: Pentru ce s-a făcut această risipă de mir?

5. Căci putea să se vîndă acest mir cu peste trei sute de dinari și să se dea săracilor. Și citeau împotriva ei.

6. Dar Isus a zis: Lăsați-o. De ce îi faceți supărare? Lucru bun a făcut ea cu Mine.

7. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi și, oricînd voiți, puteți să le faceți bine, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.

8. Ea ce a avut de făcut a făcut: mai dinainte a uns Trupul Meu, spre înmormîntare.

9. Adevărat zic vouă: Oriunde se va propovădui Evanghelia, în toată lumea, se va spune și ce a făcut aceasta, spre pomenirea ei.

10. Iar Iuda Iscarioteanul, unul dintre cei doisprezece, s-a dus la arhieriei ca să-L vîndă pe Isus.

11. Și, auzînd ei, s-au bucurat și au făgăduit să-i dea bani. Și el căuta cum să-L dea lor, la timp prielnic.

12. Iar în ziua cea dintîi a Azimeilor, cînd jertfeau mielul de Paști, ucenicii Lui L-au întreat: Unde voinști să mergem să gătim, ca să mîncîm Paștile?

13. Și a trimis doi din ucenicii Lui, zicîndu-le: Mergeți în cetate și vă va întîmpina un om, ducînd un urcior cu apă; mergeți după el.

14. Și unde va intra, spuneți stăpînului casei că Învățătorul zice: Unde este odaia de oaspeți, în care să mă nînc Paștile împreună cu ucenicii Mei

15. Iar el vă va arăta un foisor mare așternut gata. Acolo să pregătiți pentru noi.

16. Și au ieșit ucenicii și au venit în cetate și au găsit așa precum le-a spus și au pregătit Paștile.

17. Iar făcîndu-se seară, a venit cu cei doisprezece.

18. Pe cînd ședeau la masă și mîncau, Isus a zis: Adevărat grăiesc vouă că unul dintre voi, care mîncă împreună cu Mine, Mă va vinde.

19. Ei au început să se întristeze și să-I zică, unul cite unul. Nu cumva sint eu?

43. Luc. 21, 3. 2 Cor. 8, 12. (11) Marc. 14, 9. Luc. 21, 4. Cap. 13. (1) Mat. 24, 1. Luc. 24, 5. (2) 3 Reg. 9, 7. Luc. 24, 2. Luc. 19, 44. 21, 6. (3) Luc. 24, 3. Luc. 21, 7. (4) Mat. 24, 3. Luc. 21, 7. (5) Ier. 29, 8. Mat. 24, 4. Luc. 21, 8. Ef. 5, 6. 1 Tes. 2, 3. 1 Tim. 2, 3. 6. Ier. 14, 14. Mat. 24, 5, 11. Luc. 21, 8. 7. Mat. 24, 6. Luc. 21, 9. (8) 2 Par. 15, 6. Mat. 24, 7, 8. (9) Mat. 10, 17, 24, 9. Ioan 15, 20; 16, 2. Apoc. 2, 10. (10) Mat. 24, 14. (11) Mat. 10, 19-20. Luc. 12, 11, 21. 15. Ioan 16, 13. Fapt. 2, 4. (12) Ier. 38, 21. Mih. 7, 6.

Ma. 10, 21. Luc. 21, 16. (13) Dan. 12, 2. Mat. 24, 13. Luc. 21, 1. Apoc. 2, 17. Dan. 9, 2. Mat. 24, 15-16. Luc. 21, 2-3. 15-18. Mat. 24, 17-20. Luc. 17, 30-31. 21, 23, 24, 29. (19) Dan. 9, 25. 12, 1. Ier. 2, 2. Mat. 26, 2. (20) Mat. 24, 22-23. Luc. 17, 1. 21, 23, 21, 8. (2) Deut. 13, 13. Mat. 24, 24. 23. Mat. 24, 25. 2 Pet. 3, 7. 1 Tes. 3, 4. (21) Is. 43, 10. 31, 4. Ier. 3, 1. 1 Tim. 2, 3, 4, 4. 5. 1 Tim. 1, 15. Mat. 24, 29. 1 Tim. 2, 25. (25) Mat. 24, 29. Luc. 21, 30. (26) 1 Tim. 7, 13. Mat. 16, 27, 34, 30. Marc. 14, 62. Luc. 2, 27. Fapt. 1, 1. Apoc. 1, 7.

21, 30. Mat. 24, 31. 34. Luc. 21, 29-32. (31) Ps. 101, 27, 118, 89. Is. 40, 8. Mat. 24, 35. Luc. 21, 31. (32) Mat. 24, 36. (33) Mat. 24, 42; 25, 13. Luc. 12, 40, 21, 36. Rom. 13, 11. (34-35) Mat. 24, 42, 45. Luc. 19, 12. Cap. 14. (1) Mat. 26, 2. Luc. 22, 1-2. Ioan 11, 47, 55; 13, 1. (2) Mat. 26, 5. (3) Mat. 26, 6-7. Luc. 7, 37. Ioan 11, 2; 12, 1, 3. (4-6) Mat. 26, 8-10. Ioan 13, 21.

12, 4, 7. (7) Deut. 15, 11. Mat. 26, 11. Ioan 12, 8. (8) Fapt. 31, 31. Mat. 26, 12-13. 10, 11. Mat. 26, 14-16. Luc. 22, 4-6. 12. Ier. 12, 14. Deut. 16, 5-6. Mat. 26, 17. Luc. 22, 7. (13) 14. Mat. 26, 18. Luc. 22, 8, 11. 15. Luc. 22, 12. (16-17) Mat. 26, 19-20. Luc. 22, 13, 14. (18) Ps. 40, 9. Mat. 26, 20-21. Luc. 22, 21. Ioan 13, 21.

20. Iar El le-a zis: Unul dintre cei doisprezece, care întinge cu Mine în blid.

21. Că Fiul Omului merge precum este scris despre El; dar vai aceiui om prin care este vîndut Fiul Omului. Bine era de omul acela dacă nu s-ar fi născut.

22. Și, mincind ei, a luat Iisus piine și binecuvîntînd, a frînt și le-a dat lor și a zis: Luați, mincați, acesta este Trupul Meu.

23. Și luînd paharul, mulțumind, le-a dat și au băut din el toți.

24. Și a zis lor: Acesta este Sîngele Meu, al Legii cele noi, care pentru mulți se varsă.

25. Adevărat grăiesc vouă că de acum nu voi mai bea din rodul viței pînă în ziua aceea cînd îl voi bea nou în împărăția lui Dumnezeu.

26. Și după ce au cîntat cîntări de laudă, au ieșit la Muntele Măslinilor.

27. Și le-a zis Iisus: Toți vă veți sminti întru Mine, în noaptea aceasta, că scris este: Bate-voi păstorul și se vor risipi oile;

28. Dar după învierea Mea, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

29. Iar Petru I-a zis: Chiar dacă toți se vor sminti întru Tine, totuși eu nu.

30. Și I-a zis Iisus: Adevărat grăiesc ție: Că tu astăzi, în noaptea aceasta, mai înainte de a cînta de două ori cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine.

31. El însă spunea stăruitor: Și de-ar fi să mor cu Tine, nu Te voi tăgădui. Și tot așa ziceau toți.

32. Și au venit la un loc al cărui nume este Ghetsimani, și acolo a zis către ucenicii Săi: Ședeți aici pînă ce mă voi ruga.

33. Și a luat cu El pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și a început a se tulbura și a se mîhni.

34. Și le-a zis lor: Întristat este sufletul Meu pînă la moarte. Rămîneți aici și privegheați.

35. Și mergînd puțin mai înainte, a căzut cu fața la pămînt și se ruga, ca, de este cu putință, să treacă de la El ceasul acela.

36. Și zicea: Avva (Părinte), toate sînt Ție cu putință. Depărtează paharul acesta de la Mine. Dar nu ce voiesc I-ai, ci ceea ce voiești Tu.

37. Și a venit și i-a găsit dormind și a zis lui Petru: Simone, dormi? N-ai avut tărie ca să veghezi un ceas?

38. Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită. Căci duhul este osîrditor, dar trupul neputincios.

39. Și iarăși mergînd, s-a rugat același cuvînt, zicînd:

40. Și iarăși venind, i-a găsit dormind, căci ochii lor erau îngreuiți și nu știau ce să-I răspundă.

41. Și a venit a treia oară și le-a zis: Dormiți de acum și vă odihniți! Ajunge! A sosit ceasul. Iată Fiul Omului este dat în mîinile păcătoșilor.

42. Sculați-vă să mergem. Iată, cel ce M-a vîndut este aproape.

43. Și îndată, încă vorbind El, a venit Iuda Iscarioteanul, unul dintre cei doisprezece, și cu el mulțime cu săbii și cu toiege, de la arhierii, de la cărturari și de la bătrîni.

44. Iar vînzătorul le dăduse semn, zicînd: Pe care-L voi săruta, Acela este. Prindefi-L și duceți-L cu pază.

45. Și venind îndată și apropiindu-se de El, a zis Lui: Învățătorule! Și L-a sărutat.

46. Iar ei au pus mîna pe El și L-au prins.

47. Unul din cei ce stăteau pe lingă El, scoțînd sabia, a lovit pe slujitorul arhierelui și i-a tăiat urechea.

48. Și răspunzînd, Iisus le-a zis: Ca la un tilhar ați ieșit cu săbii și cu toiege, ca să Mă prindefi.

49. În fiecare zi eram la voi în templu, învățînd, și nu M-ați prins. Dar acestea sînt ca să se împlinească Scripturile.

50. Atunci L-au lăsat și au fugit toți.

51. Iar un tînr mergea după El, înfășurat într-un giulgiu, pe trupul gol, și au pus mîna pe el.

52. El însă, lăsînd giulgiul, a fugit gol.

53. Și au dus pe Iisus la arhierii și s-au adunat acolo toți arhierii și bătrîinii și cărturarii.

54. Iar Petru, de departe, a mers după El, pînă a intrat înăuntru în curtea arhierelui și ședea împreună cu slugile, încălzîndu-se la foc.

55. Arhierii și tot sinedrul căutau împotriva lui Iisus mărturie ca să-L dea la moarte, dar nu găseau.

56. Că mulți mărturiseau mincinos împotriva Lui, dar mărturiile nu se potriveau.

57. Și ridicîndu-se unii, au dat mărturie năucitoare împotriva Lui, zicînd:

58. Noi L-am auzit zicînd așa: Voi dărîma acest templu făcut de mînă, și în trei zile altul, nefăcut de mînă, voi clădi.

59. Dar nici așa mărturia lor nu cra la fel.

60. Și, sculîndu-se în mijlocul lor, arhierul L-a întrebat pe Iisus, zicînd: Nu răspunzi nimic la tot ce mărturisc împotriva Ta acestia?

61. Iar El tăcea și nu răspundea nimic. Iarăși l-a întrebat arhierul și i-a zis: Ești tu Hristosul, Fiul Celui binecuvîntat?

62. Iar Iisus a zis: Eu sînt și veți vedea pe Fiul Omului șezînd de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului.

63. Iar arhierul, sfîșîindu-și hainele, a zis: Ce trebuință mai avem de martori?

64. Ați auzit hula. Ce vi se pare vouă? Iar ei toți L-au osîndit, ca vinovat de moarte.

65. Și unii au început să-L scuie și să-i acopere fața și să-L bată cu pumnii și să-I zică: Proorocește! Și slugile îl băteau cu palmele.

66. Și Petru fiind jos în curte, a venit una din slujnicile arhierelui,

67. Și, văzîndu-L pe Petru, încălzîndu-se, s-a uitat la el și a zis: Și tu erai cu Iisus Nazarineanul.

68. El însă a tăgăduit, zicînd: Nici nu știu, nici nu înțeleg ce zici. Și a ieșit afară înaintea curții; și a cîntat cocoșul.

69. Iar slujnica, văzîndu-l, a început iarăși să zică celor de față că și acesta este dintre ei.

70. Iar el a tăgăduit iarăși. Și după puțin timp, cei de față ziceau iarăși lui Petru: Cu adevărat ești dintre ei, căci ești și Galileian și vorbirea ta se aseamănă.

71. Iar el a început să se blesteme și să se jure: Nu știu pe omul acesta despre care ziceți.

72. Și îndată cocoșul a cîntat a doua oară. Și Petru și-a adus aminte de cuvîntul pe care i-l spusese Iisus: Înainte de a cînta de două ori cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine. Și a început să plîngă.

CAP. 15

Iisus înaintea lui Pilat. Judecata și osînda. Cumuna de spîni. Răstîgnirea și înmormîntarea.

1. Și îndată dimineața, arhierii, țînînd sfat cu bătrîinii, cu cărturarii și cu tot sinedrul și legînd pe Iisus, L-au dus și L-au predat lui Pilat.

2. Și L-a întrebat Pilat: Tu ești regele Iudeilor? Iar El, răspunzînd, i-a zis: Tu zici.

3. Iar arhierii îl învinuiau de multe.

4. Iar Pilat L-a întrebat: Nu răspunzi nimic? Iată cite spun împotriva Ta.

5. Dar Iisus nimic n-a mai răspuns încît Pilat se mira.

6. Iar la sărbătoarea Paștilor, le libera un întemnițat pe care-l cereau ei.

7. Și era unul cu numele Baraba închis împreună cu niște răzvrătiți, care în răscăală săvîrșiseră ucidere.

8. Și mulțimea, venind sus, a început să ceară lui Pilat să le facă precum obișnuia pentru ei.

(19-21) Mat. 26, 22-24. Luc. 22, 19-22. Ioan 13, 26-27. (22) Mat. 26, 26. Luc. 22, 19. 1 Cor. 11, 23-24. (23-25) Mat. 26, 27-29. Luc. 22, 18-20. (26) Mat. 26, 30. Luc. 22, 29. Ioan 18, 1. (27) Zah. 13, 7. Mat. 26, 31. Marc. 14, 50. Ioan 16, 32. (28-30) Mat. 26, 33-34. 28, 7, 10. Marc. 14, 72; 16, 7. Luc. 22, 34. Ioan 13, 37. Mat. 21, 1. (31-35) Mat. 20, 22, 26, 35-39. Luc. 22, 33-42. (36) Mat. 26, 39. Marc. 10, 27. Ioan 5, 30.

6, 38. Filip. 2, 8. Evr. 5, 7-8. (37) Mat. 26, 40. Luc. 22, 45. (38) Mat. 25, 13; 26, 41. Luc. 22, 46. Rom. 7, 23. (39) Mat. 26, 42. (40-44) Jud. 16, 21. Mat. 26, 43-48. Luc. 22, 47. Ioan 18, 3. (45) 2 Reg. 20, 9. Mat. 26, 49. (46-48) Mat. 26, 50-55. Luc. 22, 50-52. Ioan 18, 10. (49) Iov 19, 13. Ps. 21, 17; 68, 12; 87, 9. Is. 53, 12. Mat. 26, 55. Luc. 22, 53; 24, 44. (50) Iov 19, 13-14. Ps. 87, 9. Mat. 26, 56. Marc. 14, 27.

(53-54) Mat. 26, 57-58. Luc. 22, 54. Ioan 18, 12-13, 15. (55) Ps. 26, 16; 34, 11. Dan. 6, 6. Mat. 26, 59. Fapt. 6, 13. (56-57) Ps. 108, 1. Mat. 26, 60. (58) Mat. 26, 61. Marc. 15, 29. Ioan 2, 19. (60) Mat. 26, 62. (61) Is. 53, 7. Mat. 26, 63. Luc. 22, 67. Fapt. 8, 32. Evr. 1, 5. (62) Dan. 7, 13-14. Mat. 24, 30, 26, 64. Marc. 13, 26. Luc. 22, 69. 2 Tes. 1, 10. (63) Mat. 26, 65. (64) Ier. 26, 11. Mat. 26, 65-66. Ioan 19, 7. (65) 2 Paral. 18.

23. Is. 50, 6. Mat. 26, 67. Luc. 22, 63-64. (66-68) Ier. 12, 5. Mat. 26, 69-70. Luc. 22, 56-57. Ioan 18, 16-17. (69-71) Mat. 26, 71-74. Luc. 22, 58-60. Ioan 18, 25. (72) Mat. 26, 74-75. Marc. 14, 30. Luc. 22, 60-62. Ioan 18, 27. Cap. 15. -- (1) Ps. 2, 1. Mat. 27, 1-2. Luc. 22, 66, 23, 1. Ioan 18, 28. Fapt. 3, 13. (2) Mat. 27, 11. Luc. 23, 3. Ioan 18, 33. 1 Tim. 6, 13. (3-4) Mat. 27, 12-13. (5) Is. 53, 7. Mat. 27, 14. Ioan 19, 9.

9. Iar Pilat le-a răspuns, zicind: Voiți să vă liberez pe regele Iudeilor?

10. Fiindcă știa că arhierii îl dăduseră în mîna lui din ură.

11. Dar arhierii au îndemnat mulțimea ca să le libereze mai degrabă pe Baraba.

12. Iar Pilat, răspunzînd iarăși, le-a zis: Ce voi face deci cu cel pe care ziceți că este regele Iudeilor?

13. Ei iarăși au strigat: Răstignește-L.

14. Iar Pilat le-a zis: Dar ce rău a făcut? Iar ei mai mult strigau: Răstignește-L.

15. Și Pilat, vrînd să facă pe voia mulțimii, le-a liberat pe Baraba, iar pe Iisus, bienvîndu-L, L-a dat ca să fie răstignit.

16. Iar ostașii L-au dus înăuntrul curții, adică în pretoriu și au adunat toată cohorta.

17. Și L-au îmbrăcat în purpură și, împletindu-L o cunună de spini, I-au pus-o pe cap.

18. Și au început să se plece în fața Lui, zicînd: Bucură-Te, regele Iudeilor!

19. Și L-băteau peste cap cu o trestie și-L scui-pau și, căzînd în genunchi, I se închinau.

20. Și după ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de purpură și L-au îmbrăcat cu hainele Lui. Și L-au dus afară ca să-L răstignească.

21. Și au silit pe un trecător, care venea din țarină, pe Simon Cirineul, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, ca să ducă crucea Lui.

22. Și L-au dus la locul zis Golgota, care se tîlmăcește «locul Căpățîinii».

23. Și l-au dat să bea vin amestecat cu smîrnă, dar El n-a luat.

24. Și L-au răstignit și au împărțit între ei hainele Lui, aruncînd sorți pentru ele, care ce să ia.

25. Iar cînd L-au răstignit, era ceasul al treilea.

26. Și vina Lui era scrisă deasupra: Regele Iudenor.

6 10, Mat. 27, 15-18. Luc. 23, 17-19. Ioan 18, 39 (11). Mat. 27, 20. Luc. 23, 18. Ioan 18, 40. Fapt. 3, 14. (12-15) Mat. 27, 22-26. Luc. 23, 20-25. Ioan 18, 39-40, 19, 1, 16. 16-21. Mat. 27, 27-33. Luc. 23, 26. Ioan 19, 2-3. (22) Mat. 27, 33. Luc. 23, 33. Ioan 19, 17. Evr. 13, 12. 23. Ps. 68, 25. Plîng. 3, 19. Mar. 27, 34. Ioan 19, 28. (24) Ps. 21, 20. Mat. 27, 35. Luc.

27. Și împreună cu El au răstignit doi tîlhari: unul de-a dreapta și altul de-a stînga Lui.

28. Și s-a împlinit Scriptura care zice: Cu cei fără de lege s-a socotit.

29. Iar cei ce treceau pe acolo îl huleau, clătîndu-și capetele și zicînd: Huu! Cel care dărimi templul și în trei zile îl zidești.

30. Mintuiește-Te pe Tine însuși, coborîndu-Te de pe cruce!

31. De asemenea și arhierii, batjocorîndu-L între ei, împreună cu cărturarii ziceau: Pe alții a mintuit, dar pe Sine nu poate să se mintuiască!

32. Hristos, regele lui Israel, să se coboare de pe cruce, ca să vedem și să credem. Și cei împreună răstigniți cu El îl ocărau.

33. Iar cînd a fost ceasul al șaselea, întuneric s-a făcut peste tot pămîntul pînă la ceasul al nouălea.

34. Și la al nouălea ceas, a strigat Iisus cu glas mare: Eloi, Eloi, lama sabahtani?, care se tîlmăcește: Dumnezeuul Meu, Dumnezeuul Meu, de ce M-ai părăsit?

35. Iar unii din cei ce stăteau acolo, auzînd, ziceau: Iată, îl strigă pe Ilie.

36. Și, alergînd, unul a umplut un burete de oțet, l-a pus într-o trestie și l-a dat să bea, zicînd: Lăsați să vedem dacă vine Ilie ca să-L coboare.

37. Iar Iisus, scoțînd un strigăt mare, și-a dat duhul.

38. Și catapeteasma templului s-a rupt în două, de sus pînă jos.

39. Iar sutașul care stătea în fața Lui, văzînd că astfel și-a dat duhul, a zis: Cu adevărat omul Acesta era Fiul lui Dumnezeu!

40. Și erau și femei care priveau de departe; între ele: Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel Mic și a lui Iosif, și Salomea.

41. Care, și cînd era El în Galileea, mergeau după El și îi slujeau, și multe altele care se sunseră cu El la Ierusalim.

42. Și făcîndu-se seară, fiindcă era vineri, care este înaintea sîmbetei,

23, 34. Ioan 19, 23-24. (26-27) Mat. 27, 37-38. Luc. 23, 32-33, 38. Ioan 19, 18-19. (28) Is. 53, 12. Luc. 22, 37. (29) Ps. 21, 7-9. Plîng. 2, 14-15. Mat. 26, 61; 27, 39-40. Marc. 14, 58. Ioan 2, 19. (30-33) Mat. 27, 40-45. Luc. 23, 35-44. (34) Ps. 21, 1. Mat. 27, 46. (35) Mat. 27, 47. (36) Ps. 68, 25. Mat. 27, 48. Ioan 19, 29

43. Și venînd Iosif cel din Arimatea, sfetnic ales, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăzînd, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.

44. Iar Pilat s-a mirat că a și murit și, chemînd pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit demult.

45. Și aflînd de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul mort.

46. Și Iosif, cumpărînd giulgiu și coborîndu-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormînt care era săpat în stîncă, și a prăvălit o piatră la ușa mormîntului.

47. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde L-au pus.

CAP. 16

Învierea Domnului. Trei arătări. Porunca botezului. Înlătarea la cer.

1. Și după ce a trecut ziua sîmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă.

2. Și dis-de-dimineață, în prima zi a săptămîinii (*Duminică*), pe cînd răsărea soarele, au venit la mormînt.

3. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormîntului?

4. Dar, ridicîndu-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare.

5. Și, intrînd în mormînt, au văzut un tînar șezînd în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmînt alb, și s-au spăimîntat.

6. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimîntați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, cel răstignit? A înviat! A înviat! Iată locul unde L-au fost pus.

7. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că merge în

(37-43) Mat. 27, 50-58. Luc. 23, 46-52, 24, 2. Ioan 19, 25, 30, 38. (45) Mat. 27, 58. Ioan 19, 38. (46-47) Mat. 27, 59-61. Luc. 23, 53-55. Ioan 19, 40-42. Cap. 16. (1) 2) Mat. 28, 1. Luc. 23, 56, 24, 1. Ioan 20, 1. (4) Luc. 24, 2. Ioan 20, 1. (5) Mat. 28, 2-4. Luc. 24, 3-5. Ioan 20, 11-12. (6) Mat. 28, 5-6. Luc. 24, 5-6. (7) Mat. 26, 7, 32; 28, 7. Marc. 14, 28. Luc. 24, 6-7. Ioan 21, 1. (8) Mat. 28, 8. Luc. 24, 9. (9) Mat. 28, 9. Luc. 8, 2. Ioan 20, 11-14. (10) Luc. 24, 10, 22. Ioan 20, 18. (11-13)

Galileea, mai înainte de voi; acolo îl veți vedea, după cum v-a spus.

8. Și ieșînd, au fugit de la mormînt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

9. Și înviînd dimineața, în ziua cea dintîi a săptămîinii (*Duminică*), El s-a arătat întîi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni.

10. Aceea, mergînd, a vestit pe cei ce fuseseră cu El și care se tingiau și plîngeau.

11. Și ei, auzînd că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut.

12. După aceea, s-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau la o țarină.

13. Și accia, mergînd, au vestit celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut.

14. La urmă, pe cînd cei unsprezece ședeau la masă, li s-a arătat și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei ce-L văzuseră înviat.

15. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura.

16. Cel ce va crede și se va boteza se va mîntui; iar cel ce nu va crede se va osîndi.

17. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: în numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi.

18. Șerpi vor lua în mînă și chiar ceva dător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, peste cei bolnavi își vor pune mîinile și se vor face sănătoși.

19. Deci Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, s-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu.

20. Iar ei, pornînd, au propovăduit pretutindeni și Domnul lucra cu ei și întărea cuvîntul, prin semnele care urmau. Amin.

Luc. 24, 11-13, 33. 35. (14) Luc. 26, 36-41. Ioan 20, 19. 1 Cor. 15, 3, 7. (15) Is. 2, 3, 52, 10. Mat. 28, 19. Ioan 15, 16. Col. 1, 23. (16) Ioan 3, 15-18, 36; 12, 48. Fapt. 2, 38, 16, 30, 31. 1 Petr. 3, 21. Rom. 10, 9. (17) Luc. 10, 17. 1 Iapt. 2, 4, 5, 16, 8, 7, 10, 46; 16, 18, 19, 6, 12. 1 Cor. 12, 10. (18) Luc. 9, 6; 16, 19, 13, 13. Fapt. 28, 3-5, 8. Iac. 5, 14. (19) Ps. 109, 1. Luc. 24, 51. Fapt. 1, 9. Ef. 1, 20. Ebr. 1, 13. (20) Fapt. 14, 3. 1 Cor. 3, 6; 15, 10. Fapt. 2, 4.

SFÎNTA EVANGHELIE CEA DUPĂ LUCA

CAP. 1

Gavriil binevestește lui Zaharia și Mariei. Cîntarea Mariei. Nașterea lui Ioan Botezătorul. Cîntarea lui Zaharia.

1. Deoarece mulți s-au încercat să alcătuiască o istorisire despre faptele deplin adevărate între noi,

2. Așa cum ni le-au lăsat cei ce le-au văzut de la început și au fost slujitori ai Cuvîntului,

3. Am găsit și eu cu cale, prea puternice Teofile, după ce am urmărit toate cu de-amănuntul de la început, să ți le scriu pe rînd,

4. Ca să te încredezi despre temeinicia învățăturilor pe care le-ai primit.

5. Era în zilele lui Irod, regele Iudeii, un preot cu numele Zaharia din ceata prepească a lui Abia, iar femeia lui era din fiicele lui Aaron și se numea Elisabeta.

6. Și erau amîndoi drepti înaintea lui Dumnezeu, umblînd fără prihană în toate poruncile și rînduiele Domnului.

7. Dar nu aveau nici un copil, deoarece Elisabeta era stearpă și amîndoi erau înaintați în zilele lor.

8. Și pe cînd Zaharia slujea înaintea lui Dumnezeu, în rîndul săptămîinii sale,

9. A ieșit la sorți, după obiceiul preoției, să tîmîieze intrînd în templul Domnului.

10. Iar toată mulțimea poporului, în ceasul tîmîierii, era afară și se ruga.

Cap. 1. — (1-2) Ioan 15, 27. 1 Petr. 5, 1. 2 Petr. 1, 16. 1 Ioan 1, 1. Evr. 2, 3. (3) Fapt. 1, 1. (5) 1 Paral. 24, 5, 10, 19. Neem. 12, 4, 17. (6) Fac. 7, 1; 17, 1. 3 Reg. 9, 4. 4 Reg. 20, 3. 2 Paral. 15, 17. Iov 1, 1. 8 Ps. 118, 5. (7) Fac. 16, 1, 25, 21. 1 Reg. 1, 2. (8) 1 Paral. 24, 19. 2 Paral. 18, 14, 31, 2. (9) Ies. 30, 7. Lev. 16, 17. 1 Reg. 2, 28. 1 Paral. 24, 19. 2 Paral. 29, 1. Evr. 9, 6. (10) Lev. 16, 17.

11. Și i s-a arătat ingerul Domnului, stînd de-a dreapta altarului tîmîierii.

12. Și văzîndu-l, Zaharia s-a tulburat și frică a căzut peste el.

13. Iar ingerul a zis către el: Nu te teme, Zaharia, pentru că rugăciunea ta a fost ascultată și Elisabeta, femeia ta, îți va naște un fiu și-l vei numi Ioan.

14. Și bucurie și veselie vei avea și, de nașterea lui, mulți se vor bucura.

15. Căci va fi mare înaintea Domnului; nu va bea vin, nici sicheră și încă din pîntecele mamei sale se va umple de Duh Sfînt.

16. Și pe mulți din fiii lui Israel îl va întoarce la Domnul Dumnezeu lor.

17. Și va merge înaintea Lui cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre copii și pe cei neascultători la înțelepciunea drepților, ca să gătească Domnului un popor desăvîrșit.

18. Și a zis Zaharia către inger: După ce voi cunoaște aceasta? Căci eu sînt bătrîn și femeia mea înaintată în zilele ei.

19. Și ingerul, răspunzînd, i-a zis: Eu sînt Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu. Și sînt trimis să grăiesc către tine și să-ți binevestesc acestea.

20. Și iată vei fi mut și nu vei putea să vorbești pînă în ziua cînd vor fi acestea, pentru că n-ai crezut în cuvintele mele, care se vor împlini la timpul lor.

21. Și poporul aștepta pe Zaharia și se mira că întîrzie în templu.

(11) Ies. 30, 1. (12) Iud. 6, 22; 13, 6, 20. Dan. 10, 7. Luc. 2, 9. Fapt. 10, 3. (13) Iud. 6, 23. Luc. 1, 60, 63. Fapt. 10, 31. (14) Luc. 1, 58. Ioan 5, 35. (15) Num. 6, 3. Iud. 13, 14. Ier. 1, 5. Mat. 11, 9. Luc. 7, 33. Gal. 1, 15. (17) Is. 40, 3. Mal. 3, 1, 24. Mat. 11, 14. Marc. 1, 3; 9, 12. Luc. 1, 76. Ioan 1, 23. (18) Fac. 17, 17. (19) Dan. 8, 16; 9, 21. (20) Iez. 3, 26. Luc. 1, 64.

22. Și ieșind, nu putea să vorbească. Și ei au înțeles că a văzut vedenie în templu; și el le făcea semne și a rămas mut.

23. Și cînd s-au împlinit zilele slujirii lui la templu, s-a dus la casa sa.

24. Iar după aceste zile, Elisabeta, femeia lui, a rămas însărcinată, și cinci luni s-a tănuț pe sine, zicînd:

25. Că așa mi-a făcut mie Domnul în zilele în care a socotit să ridice dintre oameni ocara mea.

26. Iar în a șasea lună a fost trimis ingerul Gavriil de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileea, al cărei nume era Nazaret,

27. Către o fecioară logodită cu un bărbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria.

28. Și intrînd ingerul la ea, a zis: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domul este cu tine. Binecuvîntată ești tu între femei.

29. Iar ea, văzîndu-l, s-a tulburat de cuvîntul lui și cugeta în sine: Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta?

30. Și ingerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu.

31. Și iată vei lua în pîntece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus.

32. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt se va chema și Domnul Dumnezeu îi va da Lui tronul lui David, părintele Său,

33. Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și împărăția Lui nu va avea sfîrșit.

34. Și a zis Maria către inger: Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?

35. Și răspunzînd, ingerul i-a zis: Duhul Sfînt se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfîntul care se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema.

36. Și iată Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea fiu la bătrînețea ei și

aceasta este a șasea lună pentru ea, cea numită stearpă,

37. Că la Dumnezeu nimic nu este cu neputință.

38. Și a zis Maria: Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvîntul tău! Și ingerul a plecat de la ea.

39. Și în acele zile, sculîndu-se Maria, s-a dus în grabă în țînutul muntos, într-o cetate a semîncei lui Iuda.

40. Și a intrat în casa lui Zaharia și a salutat pe Elisabeta.

41. Iar cînd a auzit Elisabeta salutul Mariei, pruncul a săltat în pîntecele ei și Elisabeta s-a umplut de Duh Sfînt,

42. Și cu glas mare a strigat și a zis: Binecuvîntată ești tu între femei și binecuvîntat este rodul pînteceleui tău.

43. Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?

44. Că iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pîntecele meu.

45. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul.

46. Și a zis Maria: Mărește sufletul meu pe Domnul.

47. Și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu,

48. Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

49. Că mi-a făcut mic mărire Cel Puternic și sfînt este numele Lui.

50. Și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.

51. Făcut-a tărie cu brațul Său, risipit-a pe cei mindri în cugetul inimii lor.

52. Coborît-a pe cei puternici de pe tronuri și a înălțat pe cei smeriți.

53. Pe cei smeriți i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară, deșerti.

54. A sprijinit pe Israel, slujitorul Său, și și-a adus aminte de mila Sa.

(24) Sir. 42, 24. (25) 1 Reg. 1, 11. Is. 42, 1; 54, 14. (27) Mat. 1, 18. Luc. 2, 4. (28) Luc. 6, 12. Luc. 1, 42, 11, 27. (31) Fac. 16, 11. Is. 7, 14; 54, 5. Mat. 1, 21, 23, 25. Luc. 2, 21. (32) 2 Reg. 7, 12. 2 Paral. 17, 14. Ps. 131, 11. Is. 9, 6, 16, 5. Ier. 23, 5; 33, 17. Mih. 4, 8. Evr. 1, 8. (33) 2 Reg. 7, 16. 3 Reg. 11, 38. 39. 1 Paral. 22, 10. Ps. 44, 7, 88, 29. 36. Is. 9, 7. Ier. 23, 5. Dan. 2, 44, 3, 33; 6, 27. 7, 14, 27. Mih. 4, 7. Evr. 1, 8; 12, 28. (35) Iud. 11, 29. Dan. 9, 24. Mat. 1, 20. Ioan 1, 14. (36) Is. 54, 6. (37) Fac. 18, 14. Iov 42, 2. Ier. 32, 17, 27. Zah. 8, 6. Mat. 19, 26. Marc.

10, 27. Luc. 18, 27. Rom. 4, 21. (38) 2 Reg. 7, 28. (39) Iosua 20, 7, 21, 11. (42) Iud. 5, 24. Luc. 1, 28. (45) Ioan 20, 29. (46) Ies. 15, 2. Ps. 33, 2, 34, 9. Is. 61, 10. Avac. 12. (47) 1 Reg. 2, 1. Ps. 34, 9. Is. 61, 10. Avac. 3, 18. (48) Fac. 30, 13. Mal. 3, 11-12. Luc. 11, 27. 49. Ps. 70, 20; 110, 2, 125, 3. (50) Ies. 20, 6. Ps. 102, 17. (51) 2 Reg. 15, 34. Ps. 32, 10, 76, 14. Is. 51, 9, 52, 10. (52) Iov 5, 11. Ps. 112, 6-7, 146, 6. Is. 14, 2-6, 66, 2. (53) 1 Reg. 2, 5. Ps. 21, 29, 33, 11. Mat. 5, 6. (54) Deut. 7, 7. Ps. 97, 3. Is. 30, 18, 41, 8. Ier. 23, 3; 31, 3, 23. Luc. 1, 72.

55. Precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui, în veac.

56. Și a rămas Maria împreună cu ea ca la trei luni; și s-a înapoiat la casa sa.

57. Și după ce s-a împlinit vremea să nască, Elisabeta a născut un fiu.

58. Și au auzit vecinii și rudele ei că Domnul a mărit mila Sa față de ea și se bucurau împreună cu ea.

59. Iar cind a fost în ziua a opta, au venit să taie împrejur pruncul și-l numeau Zaharia, după numele tatălui său.

60. Și răspunzînd, mama lui a zis: Nu! Ci se va chema Ioan.

61. Și au zis către ea: Nimeni din rudenția ta nu se cheamă cu numele acesta.

62. Și au făcut semn tatălui său cum ar vrea el să fie numit.

63. Și cerînd o tăbliță, el a scris, zicînd: Ioan este numele lui. Și toți s-au mirat.

64. Și îndată i s-a deschis gura și limba și vorbea, binecuvîntînd pe Dumnezeu.

65. Și frica i-a cuprins pe toți care locuiau împrejurul lor; și în tot ținutul muntos al Iudeii s-au vestit toate aceste cuvinte.

66. Și toți care le auzeau le puneau la isfîmă, zicînd: Ce va fi, oare, acest copil? Căci într-adevăr mîna Domnului era cu el.

67. Și Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duh Sfînt și a proorocit, zicînd:

68. Binecuvîntat este Domnul Dumnezeu lui Israel, că a cercetat și a făcut răscumpărare poporului Său;

69. Și ne-a ridicat corn de mîntuire, în casa lui David, slujitorul Său,

70. Precum a grăit prin gura sfinților Săi prooroci din veac,

71. Ca să ne scape de vrăjmașii noștri și din mîna tuturor celor ce ne urăsc pe noi,

72. Și să facă milă cu părinții noștri, aducîndu-și aminte de legămîntul Său cel Sfînt;

73. De jurămîntul cu care s-a jurat către Avraam, părintele nostru,

74. Ca, fiind izbăviți din mîna vrăjmașilor, să ne dea nouă fără frică

75. Să-l slujim în sfințenie și în dreptate, înaintea feței Sale, în toate zilele vieții noastre.

76. Iar tu, pruncule, prooroc al Celui Presălalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului, ca să găsești căile Lui,

77. Să dai poporului Său cunoștința mîntuirii prin iertarea păcatelor lor,

78. Prin milostivirea milei Dumnezeuului nostru, cu care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel de Sus,

79. Ca să lumineze pe cei care șed în întuneric și în umbra morții și să îndrepte picioarele noastre pe calea păcii.

80. Iar copilul creștea și se întărea cu duhul. Și a fost în pustie pînă în ziua arătării lui către Israel.

CAP. 2

Nașterea lui Hristos. Tăierea împrejur și aducerea în templu. Simeon și Ana, Iisus, la doisprezece ani, vine la Ierusalim.

1. În zilele acelea a ieșit poruncă de la Cezarul August să se înscrie toată lumea.

2. Această înscriere s-a făcut întru pe cînd Quirinius ocîrmuia Siria.

3. Și se duceau toți să se înscrie, fiecare în cetatea sa.

4. Și s-a suit și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Betleem, pentru că el era din casa și din neamul lui David,

5. Ca să se înscrie împreună cu Maria, cea logodită cu el, care era însărcinată.

6. Dar pe cînd erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca ea să nască,

7. Și a născut pe Fiul Său Cel Unul-Născut și L-a înfășat și L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc, pentru ei, în casa de oaspeți.

8. Și în ținutul acela erau păstori, stînd pe cîmp și făcînd de strajă noaptea împrejurul turmei lor.

9. Și iată îngerul Domnului a stătut lingă ei și slava Domnului a strălucit împrejurul lor, și ei s-au înfricoșat cu frică mare.

10. Dar îngerul le-a zis: Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul;

11. Că vi s-a născut azi Mintuitor, care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.

12. Și acesta vă va fi semnul: Veți găsi un prunc înfășat, culcat în iesle.

13. Și deodată s-a văzut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cercască, lăudînd pe Dumnezeu și zicînd:

14. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace, între oameni bunăvoire!

15. Iar după ce îngerii au plecat de la ei, la cer, păstorii vorbeau unii către alții: Să mergem dar pînă la Betleem, să vedem cuvîntul acesta ce s-a făcut și pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut.

16. Și, grăbindu-se, au venit și au aflat pe Maria și pe Iosif și pe Prunc, culcat în iesle.

17. Și văzîndu-L, au vestit cuvîntul grăit lor despre acest Copil.

18. Și toți ciți auzeau se mirau de cele spuse lor de către păstori.

19. Iar Maria păstra toate aceste cuvinte, punîndu-le în inima sa.

20. Și s-au întors păstorii, slăvînd și lăudînd pe Dumnezeu, pentru toate cite auziseră și văzuseră, precum li se spusese.

21. Și cînd s-au împlinit opt zile, ca să-L taie împrejur, l-au pus numele Iisus, cum a fost numit de înger, mai înainte de a se zămisi în pîntece.

22. Și cînd s-au împlinit zilele curățirii lor, după Legea lui Moise, L-au adus pe Prunc la Ierusalim, ca să-L pună înaintea Domnului,

23. Precum este scris în Legea Domnului, că orice înțîi născut de parte bărbătească să fie închinat Domnului,

24. Și să dea jertfă, precum s-a zis în Legea Domnului, o pereche de turturele sau doi pui de porumbel.

25. Și iată era un om în Ierusalim, cu numele Simeon; și omul acesta era drept și temător de Dumnezeu, așteptînd mîngîierea lui Israel, și Duhul Sfînt era asupra lui.

26. Și lui i se vestise de către Duhul Sfînt că nu va vedea moartea pînă ce nu va vedea pe Hristosul Domnului.

27. Și din îndemnul duhului a venit la templu; și cînd părinții au adus înăuntru pe Pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul Legii,

28. El L-a primit în brațele sale și a binecuvîntat pe Dumnezeu și a zis:

29. Acum, slobozește pe robul Tău, Stăpîne, după cuvîntul Tău, în pace;

30. Că ochii mei văzură mîntuirea Ta,

31. Pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor;

32. Lumină spre descoperirea nămurilor și slavă poporului Tău Israel.

33. Iar Iosif și mama Lui se mirau de ceea ce se vorbea despre Prunc.

34. Și i-a binecuvîntat Simeon și a zis către Maria, mama Lui: Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stîrni împotriviri,

35. Și prin suferul tău va trece sabie, ca să se descopere gîndurile din multe inimi.

36. Și era și Ana proorocița, fiica lui Fanuel, din semînția lui Așer, ajunsă la adînci bătrînețe și care trăise cu bărbatul ei șapte ani de la fecioria sa.

37. Și ea era văduvă, în vîrstă de optzeci și patru de ani, și nu se depărta

55) Fac. 17, 19, 22, 18. Ps. 131, 11-12. Mih. 7, 25. (58) Luc. 1, 14. (59) Fac. 17, 12. Lev. 12, 3. (60) Luc. 1, 13. (61) Luc. 1, 13. (62) Luc. 1, 20. (63) 3 Reg. 18, 46. Ps. 79, 18. Iez. 3, 22. Fapt. 11, 21. (67) Ion. 3, 1. 2 Petr. 1, 21. (68) Ps. 40, 13, 71, 18, 1.0. 9. Mat. 1, 21. Luc. 7, 16. (69) 1. Reg. 2, 1. Ps. 74, 11. 88, 16-17, 131, 17. Iez. 20, 21. Zah. 12, 8. (70) Ps. 71, 4. Is. 35, 4. Ier. 23, 6. 30, 8. 10. (71) Ps. 105, 10. (72) Fac. 17, 7, 22. 16, 26, 3. Lev. 26, 42. 2 Reg.

7, 15. Ps. 97, 3, 110, 5. Ier. 31, 33. Iez. 16, 60. Dan. 9, 9. Ebr. 6, 13. (73) 1 Paral. 16, 10. Ps. 104, 9. Mih. 7, 20. Ebr. 6, 13, 17. (74) Rom. 8, 15. Ebr. 2, 15; 9, 14. (75) 1 Petr. 1, 15. Ef. 4, 24. Col. 1, 22. (76) Is. 40, 3. Mal. 3, 1; 4, 5. Mat. 3, 3; 11, 10. Luc. 1, 17. (77) Ier. 23, 5. Zah. 3, 8; 6, 12. Mal. 3, 20. (78) Is. 9, 1, 43, 8, 49, 9; 60, 1-3. Mat. 4, 16. Fapt. 26, 18. (80) 1 Reg. 2, 21. Mat. 3, 1. Luc. 2, 40. Cap. 2. (81) 1 Reg. 16, 1-4. Luc. 1, 27. Ioan 7, 42. (82) Mat. 1, 18.

(77) Is. 9, 6. Mat. 1, 25; 2, 1. 2 Cor. 8, 9. (80) Luc. 1, 11. 12. (10) Is. 40, 1. (11) Is. 9, 6. Mat. 1, 16-21; 2, 2. (12) Jud. 6, 17. Is. 7, 11. (13) Fac. 28, 12; 32, 1-2. Ps. 102, 20-21; 148, 1-2. Is. 44, 23; 49, 13; 57, 19, 49, 13; 57, 19. Mih. 4, 3. Luc. 1, 79; 19, 38. Rom. 3, 1. Ef. 1, 12, 17; 2, 17. (15) Ps. 110, 2-3. (16) Mat. 2, 11. (19) Fac. 37, 11. (21) Fac. 17, 10-12. Lev. 12, 3. Mat. 1, 21, 25. Luc. 1, 31. (22) Lev. 12, 2-4. (23) Iez.

13, 2-12, 22, 29; 34, 19. Num. 3, 13; 8, 16, 18, 15. (24) Lev. 3, 7. 12, 6-8; 14, 22. (25) Luc. 2, 38, 24, 21. 28. Ps. 88, 48. Ebr. 11, 5. (29) Fac. 46, 30. Intel. 4, 7. Filp. 1, 23. (30) Fac. 49, 18. 1 Reg. 2, 1. Ps. 97, 3. Is. 52, 10. Luc. 3, 6. Tit. 2, 11. (31) Is. 11, 10. (32) Is. 9, 1; 42, 6. 49, 6, 60, 1-3. Mat. 4, 16. Ioan 9, 5. Fapt. 13, 47; 26, 18. (34) Is. 8, 14; 52, 14. Mat. 21, 44. 1 Petr. 2, 7. Rom. 9, 32-33. 2 Cor. 2, 16. (35) Ioan 19, 25. (36) Ps. 91, 14. (37) Ps. 25, 8. 1 Tim. 5, 5.

Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te de aici jos;

10. Căci scris este: Că îngerilor Săi va porunci, pentru Tine, ca să Te păzească;

11. Și Te vor ridica pe mâini, ca nu cumva să lovești de piatră piciorul Tău.

12. Și răspunzînd, Iisus i-a zis: S-a spus: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău.

13. Și diavolul, sfîrșind toată ispita, s-a îndepărtat de la El, pînă la o vreme.

14. Și s-a întors Iisus în puterea Duhului în Galileea și a ieșit vestea despre El în toată împrejurimea.

15. Și învăța în sinagogile lor, slăvit fiind de toți.

16. Și a venit în Nazaret, unde fusese crescut, și, după obiceiul Său, a intrat în ziua sîmbetei în sinagogă și s-a sculat să citească.

17. Și I S-a dat cartea proorocului Isaia. Și, deschizînd El cartea, a găsit locul unde era scris:

18. Duhul Domnului este peste Mine, pentru care M-a uns să binevestesc săracilor, M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima; să propovăduiesc robilor dezrobirea și celor orbi vederea; să slobozesc pe cei apăsați.

19. Și să vestesc anul plăcut Domnului.

20. Și închizînd cartea și dînd-o slujitorului, a șezut, iar ochii tuturor din sinagogă erau ațintiti asupra Lui.

21. Și El a început a zice către ei: Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în urechile voastre.

22. Și toți îl încuviințau și se mirau de cuvintele harului care ieșeau din gura Lui și ziceau: Nu este, oare, Acesta fiul lui Iosif?

23. Și El le-a zis: Cu adevărat îmi veți spune această pildă: Doctore, vindecă-te pe tine însuși! Cite am auzit că s-au făcut în Capernaum, fă și aici în patria Ta.

24. Și le-a zis: Adevărat zic vouă că nici un prooroc nu este bine primit în patria sa.

25. Și adevărat vă spun că multe văduve erau în zilele lui Ilie, în Israel, cînd s-a închis cerul trei ani și șase luni, încît a fost foamete mare peste tot pămîntul.

26. Și la nici una dintre ele n-a fost trimis Ilie, decît la Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă.

27. Și mulți leproși erau în Israel în zilele proorocului Elisei, dar nici unul dintre ei nu s-a curățat, decît Neeman Sirianul.

28. Și toți, în sinagogă, auzind acestea, s-au umplut de mînie.

29. Și sculîndu-se, L-au scos afară din cetate și L-au dus pînă pe sprinceană muntelui, pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce în prăpastie;

30. Iar El, trecînd prin mijlocul lor, s-a dus.

31. Și s-a coborît la Capernaum, cetate a Galileii, și li învăța simbăta.

32. Și erau uimiți de învățătura Lui, căci cuvîntul Lui era cu putere.

33. Iar în sinagogă era un om, avînd duh de demon necurat, și a strigat cu glas tare:

34. Lasă! Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit ca să ne pierzi? Te știm cine ești: Sfîntul lui Dumnezeu.

35. Și l-a certat Iisus, zicînd: Taci și ieși din el. Iar demonul, aruncîndu-l în mijlocul sinagogii, a ieșit din el, cu nimic vătămîndu-l.

36. Și frică li s-a făcut tuturor și spuneau unii către alții, zicînd: Ce este acest cuvînt? Că poruncește duhurilor necurate, cu stăpînire și cu putere, și ele ies.

37. Și a ieșit vestea despre El în tot locul din împrejurimi.

38. Și sculîndu-se din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Iar soacra lui Simon era prinsă de friguri rele și L-au rugat pentru ea.

39. Și El, plecîndu-se asupra ei, a certat frigurile și frigurile au lăsat-o. Iar ea, îndată sculîndu-se, le sluzea;

40. Dar apunînd soarele, toți cîți aveau boală de febrile boli li aduceau la El; iar El, punîndu-și mîinile pe fiecare dintre ei, îi făcea sănătoși.

6, 42, 7, 27. 23 Sir 18, 20. (24 Mat. 13, 57. Marc. 6, 4 Ioan 4, 44. 25 3 Reg. 17, 9. Iac. 5, 17. 26 3 Reg. 17, 10. 27 4 Reg. 5, 14. 31 Mat. 4, 13 Marc. 1, 21. 32 Mat. 7, 28-29. Marc. 1, 22 Luc. 2, 47. Ioan 7, 46. Tit 2, 15. (33-34) Marc. 1, 23-24. 38, Mat. 8, 14. Marc. 1, 29. 39 Ma. 8, 15. 40 Mat. 8, 16. Marc. 1, 32

10 Ps. 70, 3; 90, 11-12. Mat. 4, 6. 12, Deut. 6, 16. Mat. 4, 7. 14, Mat. 4, 12, 23 Marc. 1, 14 Ioan 4, 43. 16 Mat. 4, 13, 13, 54 Marc. 6, 1. 18, Lev. 25, 41 Is. 42, 7. 61, 12. Zah. 4, 6. Luc. 7, 22. Fapt. 10, 38. 19, Is. 61, 2. 2 Cor. 6, 2. 22 Ps. 44, 2-3. Cînt. 5, 16. Mat. 13, 54. Marc. 6, 1. 3. Luc. 2, 47, 3, 23. Ioan.

41. Din mulți ieșeau și demoni, care strigau și ziceau: Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Dar El, certîndu-i, nu-i lăsa să vorbească acestea, că știau că El este Hristosul.

42. Iar făcîndu-se ziua, a ieșit și s-a dus într-un loc pustiu; și mulțimile îl căutau și au venit pînă la El, și-L țineau ca să nu plece de la ei.

43. Și El a zis către ei: Trebuie să binevestesc împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, fiindcă pentru aceasta am trimis.

44. Și propovăduia în sinagoghe Galileii.

CAP. 5

Pescuirea minunată. Vindecarea unui lepros și a unui paralic. Chemarea lui Levi. Despre post

1. Pe cînd mulțimea îl îmbulzea, ca să asculte cuvîntul lui Dumnezeu, și îl ședea lîngă lacul Ghenizaret,

2. A văzut două corăbii oprite lîngă țărîm, iar pescarii, coborînd din ele, pălau mrejele.

3. Și urcîndu-Se într-una din corăbii care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat. Și, șezînd în corabie, învăța, din ea, mulțimile.

4. Iar cînd a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: Mină la adînc și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți.

5. Și, răspunzînd, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvîntul Tău, voi arunca mrejele.

6. Și făcînd ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, că li se rupeau mrejele.

7. Și au făcut semn tovarășilor din cealaltă corabie, să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amîndouă corăbiile, încît erau gata să se afunde,

8. Iar Simon Petru, văzînd aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicînd: Ieși de la mine, Doamne, că sînt om păcătos.

41) Mat. 8, 29 Marc. 1, 34, 3, 11-12. 42 Marc. 1, 35. 43, Marc. 1, 38. (44 Marc. 1, 39. Cap. 5. - (1, Num. 34, 11. Iosua 11, 2. Mat. 4, 18. Marc. 1, 16. 2 Mat. 4, 18. (4, Ioan 21, 6. 8, 2 Reg. 6, 9. 3 Reg. 17, 18. Iov. 42, 5. (10 Mat. 4, 19. Marc. 1, 17. 11 Mat. 4, 20, 19. 17, Marc. 1, 18, 10, 28. Luc. 18, 28. 12, Mat. 8, 2. Marc. 1, 40. 13 Mat. 8, 3. Marc. 1, 41. 14

9. Căci spaima îl cuprinsese pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuitul peștilor pe care îi prinseseră.

10. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau tovarășii lui Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni.

11. Și trăgînd corăbiile la țărîm, au lăsat totul și au mers după El.

12. Și pe cînd erau într-una din cetăți, iată un om plin de lepră, văzînd pe Iisus, a căzut cu fața la pămînt și l-a rugat zicînd: Doamne, dacă voiești, poți să mă curățești.

13. Și întinzînd El mîna, s-a atins de lepros, zicînd: Voiesc, fi curățat! Și îndată s-a dus lepra de pe el.

14. Iar Iisus i-a poruncit să nu spună nimănui, ci, mergînd, arată-te preotului și, pentru curățirea ta, du jertfa, precum a ordînit Moise, spre mărire lor.

15. Dar și mai mult străbătea vorba despre El și mulțimi multe se adunau, ca să asculte și să se vindec de bolile lor.

16. Iar El se retrăgea în locuri pustii și se ruga.

17. Și într-una din zile Iisus învăța și de față ședeau farisei și învățători ai Legii, veniți din toate satele Galileii, din Iudeea și din Ierusalim. Și puterea Domnului se arăta în tămăduiri.

18. Și iată niște bărbați aduceau pe pat un om care era slăbănog și căutau să-l ducă înăuntru și să-l pună înaintea Lui;

19. Dar negăsind pe unde să-l ducă, din pricina mulțimii, s-au suit pe acoperiș și, printre cărămizi, l-au lăsat cu patul în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Și văzînd credința lor, El a zis: Omule, iertate îți sînt păcatele tale.

21. Iar fariseii și cărturarii au început să circescă, zicînd: Cine e Acesta care grăiește hule? Cine poate să ierte păcatele decît unul Dumnezeu?

22. Iar Iisus, cunoscînd gîndurile lor, răspunzînd a zis către ei: Ce cugețați în inimile voastre?

1. Iev. 12, 2-5. 14, 3-4. Mat. 8, 4, 12, 16. Marc. 1, 43-44, 5, 43. Luc. 8, 56, 17, 14. 15 Mat. 4, 25. Marc. 1, 45, 3, 7. Luc. 6, 17. Ioan 6, 2. 16 Mat. 14, 23. Marc. 1, 35, 6, 40. Luc. 4, 42. 18 Mat. 9, 2. Marc. 2, 3. 20. Luc. 7, 48. 21 Is. 43, 25. 44, 22. Mat. 9, 3. Marc. 2, 6-7. Luc. 7, 49. 22 Ps. 139, 2. Mat. 9, 4. Marc. 2, 8. Luc. 6, 8. Ioan 2, 24.

23. Ce este mai ușor? A zice. Iertate sînt păcatele tale, sau a zice. Scoală și umblă?

24. Iar ca să știți că Fiul Omului are pe pămînt putere să ierte păcatele, a zis slăvănogului. Ieșiți z.c. Scoală te, ia patul tău și mergi la casa ta.

25. Și îndată, ridicîndu-se înaintea lor, luînd patul pe care zăcuse, s-a dus la casa sa, slăvind pe Dumnezeu.

26. Și umblînd a cuprins pe toți și slăvea pe Dumnezeu și, plini de frică, ziceau: Am văzut astăzi lucruri minunate.

27. Și, după aceasta a ieșit și a văzut un vameș, cu numele Levi, care ședea la vîntă, și i-a zis: Vino după Mine.

28. Și, lăsînd toate, el s-a sculat și a mers după El.

29. Și l-a făcut Levi un ospăț mare în casa sa. Și era mulțime multă de vameși și de alții care ședea cu el la masă.

30. Dar fariseii și cărturarii lor murmurau către ucenicii lui, zicînd: De ce mîncăți și beți împreună cu vameșii și cu păcătoșii?

31. Și Iisus, răspunzînd, a zis către ei: N-au trebuință de doctor cei sănătoși, ci cei bolnavi.

32. N-am venit să chem pe drepti, ci pe păcătoși, la pocăință.

33. Iar ei au zis către El: Ucenicii lui Ioan postesc adesea și fac rugăciuni, de asemenea și ai fariseilor, iar ai Tăi mîncă și beau.

34. Iar Iisus a zis către ei: Puteți, oare, să faceți pe fiul nunțu să postească, cît timp Mirele este cu ei?

35. Dar vor veni zile cînd Mirele se va lua de la ei; atunci vor postu în acele zile.

36. Le-a spus lor și o pildă: Nimic nu pune petec de la haină nouă la haină veche, altfel rupe haina cea nouă, iar petecul luat din ea nu se potrivește la cea veche.

37. Și nimeni nu pune vin nou în burduri vechi, altfel vinul nou va sparge burdufurile; și se varsă și vinul și se strică și burdufurile

38. Ci vinul nou trebuie pus în burduri noi și împreună se vor păstra.

39. Și nimeni, bînd vin vechi, nu voințe de cel nou, căci zice: El nu e bun cel vechi.

CAP. 6

Smulgerea spicelor. Cel cu mîna uscată, vindecat. Sîmbata. Alegerea celor doisprezece Apostoli. Predica de pe munte.

1. Într-o sîmbătă, a doua după Paști, Iisus mergea prin semănături și ucenicii lui smulgeau spice, le treceau cu mîinile și mînceau.

2. Dar unii dintre farisei au zis: De ce faceți ce nu se cade a face sîmbătă?

3. Și Iisus, răspunzînd, a zis către ei: Oare n-ați citit ce a făcut David, cînd a flămînzat el și cei ce erau cu el?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat pîinile punerii înainte și a mîncat și a dat și înositorilor săi, din ele, pe care nu se cuvine să le mîncească decît numai preoții?

5. Și le zicea: Fiul Omului este Domn și al sîmbetei.

6. Iar în altă sîmbătă, a intrat El în sinagogă și învăța. Și era acolo un om a cărui mîină dreaptă era uscată.

7. Dar cărturarii și fariseii îl pîndeau de-l va vindeca sîmbătă, ca să-l găsească vină.

8. Însă El știa gîndurile lor și a zis omului care avea mîina uscată: Scoală-te și stai în mijloc. El s-a sculat și a stat.

9. Atunci Iisus a zis către ei: Vă întreb pe voi, ce se cade sîmbătă, a face bine sau a face rău? A scăpa un suflet sau a-l pierde?

10. Și privînd împrejur pe toți aceștia, i-a zis: Întinde mîna ta. Iar el a făcut așa și mîna lui s-a făcut la loc sănătoasă, ca și cealaltă.

11. Ei însă s-au umplut de minie și vorbeau unii cu alții ce să facă cu Iisus.

12. Și în zilele acestea, Iisus a ieșit la munte ca să se roage și a petrecut noaptea în rugăciune către Dumnezeu.

13. Și cînd s-a făcut ziua, a chemat la Sine pe ucenicii Săi și a ales din ei doisprezece, pe care i-a numit Apostoli.

14. Pe Simon, cărui i-a zis Petru, și pe Andrei, fratele lui, și pe Iacov, și pe Ioan, și pe Filip, și pe Vartolomeu,

15. Și pe Matei, și pe Toma, și pe Iacov al lui Alfeu, și pe Simon numit Zilotul,

16. Și pe Iuda al lui Iacov și pe Iuda Iscarioteanul, care s-a făcut trădător.

17. Și coborînd împreună cu ei, a stat în loc șes, el și mulțime multă de ucenici ai Săi și mulțime mare de popor din toată Iudea, din Ierusalim și de pe tîrmul Tirului și al Sidonului, care veniseră ca să-L asculte și să se vindece de bolile lor.

18. Și cei chinuți de duhuri necurate se vindeau.

19. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El că putere ieșea din El și se vindeca pe toți.

20. Și El, ridicîndu-și ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiți voi cei săraci, că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericiți voi care flămînzăți acum, că veți sătura. Fericiți cei ce plîngeți acum, că veți rîde.

22. Fericiți veți fi cînd oamenii vă vor urî pe voi și vă vor izgoni dintre ei, și vă vor batjocori și vor lepăda numele vostru ca rău din pricina Fiului Omului.

23. Bucurați-vă în ziua aceea și vă veseliți, că iată, plata voastră multă este în cer; pentru că tot așa făceau proorocilor părinții lor.

24. Dar vai vouă bogaților, că vă luați pe pămînt mîngîierea voastră.

25. Vai vouă celor ce sînteți sătui acum, că veți flămînză. Vai vouă celor ce astăzi rîdeți, că veți plînge și vă veți tîngu.

26. Vai vouă, cînd toți oamenii vă vor vorbi de bine. Căci tot așa făceau proorocilor mincinoși părinții lor.

27. Iar vouă celor ce ascultați vă spun. Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi;

28. Binecuvîntați pe cei ce vă blestemă, rugați-vă pentru cei ce vă fac necazuri.

29. Celui ce te lovește peste obraz, întoarce-i și pe celălalt; pe cel ce-ți ia haina, nu-l împiedica să-ți ia și cămașa;

30. Oricui îți cere, dă-i; și de la cel care ia lucrurile tale, nu cere înapoi.

31. Și precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi ascemenea;

32. Și dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire puteți avea? Căci și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei.

33. Și dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii același lucru fac.

34. Și dacă dați împrumut celor de la care nădădușiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai.

35. Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădădușiți nimic în schimb, și răspata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi.

36. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.

37. Nu judecați și nu veți fi judecați; nu osîndiți și nu veți fi osîndiți; iertați și veți fi iertați.

38. Dați și vi se va da. Turna-vor în sinul vostru o măsură bună, îndesată, clătinată și cu vîrf, căci cu ce măsură veți măsura, cu aceeași vi se va măsura.

39. Și le-a spus și pildă: Poate orb pe orb să călăuzească? Nu vor cădea amîndoi în groapă?

40. Nu este ucenic mai presus decît învățătorul său; dar orice ucenic desăvîrsit va fi ca învățătorul său.

23-27, Mat 9, 5-9 Marc 2, 9-14 Ioan 5, 8-29
Mat 9, 10 Marc 2, 15-16 Luc 15, 1-10-31 Mat
9, 11-12 Marc 2, 16-17. 32 1 Reg 15 22
Os 6, 6 Mih 6, 6-8, Mat 9, 13 Marc 2, 17
Luc 15, 17 33 Is 58, 3 Mat 9, 14 Marc
2, 18 Luc 18, 12. (34) Is 62, 5 Mat 9 15
Marc 2, 19. (35-38) Mat 9, 15-17 Marc 2
20-22 39 Sir 9, 13 Cap. 6, - 1) Deut.

16, 9, 23, 24-25 Mat 12, 1, Marc 2, 23, 2
Luc 10, 10, 23, 12 Mat 12, 2, Marc 2, 25
Ioan 5, 10 (3) 1 Reg 21, 1-5 Mat 22, 3-4
Marc 2, 25 (4) Ies 29, 32 Lev 8, 31; 24
5, 8-9 1 Reg 21, 6 Mat 12, 4, Marc 2, 26
5 Mat 12, 8 Marc 2, 28 6 Mat 12, 9-10
Marc 3, 1 Ioan 9, 16 (7) Mat 12 10, Luc 13
14, (16) Mat 12, 13, Marc 3, 5 (11) Mat 12, 14.

(12) Mat 14, 23, Marc 6, 46, 13, Mat
10, 1, Marc 3, 13-14, 6, 7, Luc 9, 1. (14-
16) Mat 10, 3-4, Marc 3, 18-19, Iuda 1, 1,
17-19 3 Reg 4, 34, Mat 4, 25, 14, 35-36
Marc 3, 7-8, 5, 30 6, 55, Luc 8, 45-46, 20
Ps 50, 18 Is 57, 15, Mat 5, 3 Iac 2, 3. (21
Ps 125, 6 Is 55, 1, 61, 2, 65, 13, 66, 10 Mat
4, 4, Luc 1, 53, Apoc 7, 16, 21, 4. (22
Mat 5, 11 12, Ioan 16, 2, 1 Petr 2, 19 (23
Paral 36, 16, Necem 9, 26 Is 35, 10, Ma
6, 12. (24) Sir 31, 8, Mat 19, 24, Luc 12, 21,
16, 25 Iac 5, 1 (25) Pild 14, 13 Is 5, 11,
65, 13, Iac 4, 9, 5, 1, 5 26 Is 30, 10 Ioan
7, 7 (27) Ies 23, 4 Pild 25, 21-22 Mat 5, 44.

28 Luc 23, 34, Ept 7, 60 Rom 12, 14, 19,
29 Pild 20, 22 Is 50, 6, Sir 4, 5, Mat 5
39-40 Rom 12, 17 1 Cor 6, 7, (30) Deut.
15, 7-11 Pild 21, 26, Mat 5, 42 Luc 6, 34
31 Lev 19, 18 Tob 4, 15, Mat 7, 12 Rom
13, 8, 10, Ga 5, 14 (32) Mat 5, 46 34 35
Deut 17, 7-8 Is 58, 4, Mat 5, 42-45, (36
Ies 34, 6 Lev 11 44 Ps 102, 8 13 Mat 5,
48 Ef 5, 1 37, Mat 6, 14, 7, 1-2, Iac 4,
1, Rom 2, 1, 1 Cor 4, 5, 38, Ps 78, 12
Pild 19, 17, Lecl 11, 1 Sir 14, 16 Mat 7, 2,
Marc 4, 24 39 Is 9, 15, 42, 19; 56, 11 Mat
5, 4 Rom 2, 19. 40-41, Mat 7, 3, 10, 24,
Ioan 13, 16 15, 20

41. De ce vezi paiful din ochiul fratelui tău, iar birna din ochiul tău nu o iei în seamă?

42. Sau cum poți să zici fratelui tău: Frate, lasă să scot paiful din ochiul tău, nevăzînd tu birna care este în ochiul tău? Făgărnic, scoate mai întîi birna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoti paiful din ochiul fratelui tău.

43. Căci nu este pom bun care să facă roade rele și, iarăși, nici pom rău care să facă roade bune.

44. Căci fiecare pom se cunoaște după roadele lui. Că nu se adună smochine din măricini și nici nu se culeg struguri din spini.

45. Omul bun, din visteria cea bună a inimii sale, scoate cele bune, pe cînd omul rău, din visteria cea rea a inimii lui, scoate cele rele. Căci din prisosul inimii grăiește gura lui.

46. Deci, pentru ce Mă chemați: Doamne, Doamne, și nu faceți ce vă spun?

47. Oricine vine la Mine și aude cuvintele Mele și le face, vă voi arăta cu cîne se aseamănă:

48. Asemenea este unui om care, zidindu-și casă, a săpat, a adîncit și i-a pus temelie pe piatră, și venind apele mari și puhoiul izbînd în casa aceea, n-a putut s-o clintescă, fiindcă era bine clădită pe piatră.

49. Iar cel ce aude, dar nu face, este asemenea omului care și-a zidit casa pe pămînt fără temelie, și izbînd în ea puhoiul de ape, îndată a căzut și prăbușirea acelei case a fost mare.

CAP. 7

Servitorul sutașului. Tîndurul din Nain. Trimiși lui Ioan Botezătorul și ungerea lui Iisus de către femeia păcătoasă.

1. Și după ce a sfîrșit toate aceste cuvinte ale Sale în auzul poporului, a intrat în Capernaum.

2. Iar sluga unui sutaș, care era la el în cinste, fiind bolnavă, era să moară.

3. Și auzînd despre Iisus, a trimis la El bătrîni ai Iudeilor, rugîndu-L să vină și să vindece pe sluga lui.

4. Iar ei, venînd la Iisus, L-au rugat stăruitor, zicînd: Vrednic este să-i faci lui aceasta;

5. Căci rușește neamul nostru și sinagoga el ne-a zidit-o.

6. Iar Iisus mergea cu ei. Și nefînd El acum departe de casă, a trimis la El prieteni, zicîndu-L: Doamne, nu Te osteni, că nu sînt vrednic ca să intri sub acoperămintul meu.

7. De aceea nici pe mine nu m-am socotit vrednic să vin la Tînc. Ci spune cu cuvîntul și se va vindeca sluga mea,

8. Căci și eu sînt om pus sub stăpînire, avînd sub mine ostași, și zic acestuia: Du-te, și te duce, și alina: Vino, și vine, și slugii mele: Fă aceasta, și face.

9. Iar Iisus, auzînd acestea, s-a mirat de el și, întorcîndu-se, a zis mulțimii care venea după El: Zic vouă că nici în Israel n-am aflat atîta credință:

10. Și întorcîndu-se cei trimiși acasă, au găsit sluga sănătoasă.

11. Și după aceea, s-a dus într-o cetate numită Nain și cu El împreună mergeau ucenicii Lui și multă mulțime.

12. Iar cînd s-a apropiat de porțile cetății, iată scoteau un mort, singurul copil al mamei sale, și ea era văduvă, și mulțime mare din cetate era cu ea.

13. Și, văzînd-o Domnul, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: Nu plînge!

14. Și apropiîndu-se, s-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit, și a zis: Tinere, ție îți zic, scoală-te.

15. Și s-a ridicat mortul și a început să vorbească, și l-a dat mamei lui.

16. Și frică i-a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicînd: Prooroc mare s-a ridicat între noi și Dumnezeu a cercetat pe poporul său.

17. Și a ieșit cuvîntul acesta despre El în toată Iudeea și în toată împrejurimea.

18. Și au vestit lui Ioan ucenicii lui despre toate acestea.

19. Și chemînd la sine pe doi din ucenicii săi, Ioan i-a trimis către Domnul, zicînd: Tu ești Cel ce va să vină sau să așteptăm pe altul?

20. Și ajungînd la El, acei bărbați au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tînc, zicînd: Tu ești Cel ce va să vină sau să așteptăm pe altul?

21. Și în acel ceas El a vindecat pe mulți de boli și de răni și de duhuri rele și multor orbi le-a dăruit vederea.

22. Și răspunzînd, le-a zis: Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce ați văzut și cele ce ați auzit. Orbi văd, schiopii umblă, leproși se curătesc, surzi aud, morți înviază și săracilor li se binevestește.

23. Și fericit este acela care nu se va smînti întru Mine.

24. Iar, după ce trimișii lui Ioan au plecat, El a început să vorbească mulțimilor despre Ioan: Ce ați ieșit să priviți, în pustie? Oare trestie clătinată de vînt?

25. Dar ce-ați ieșit să vedeți? Oare un îmbrăcat în haine moi. Iată, cei ce petrec în haine scumpe și în desfărare sînt în casele regilor.

26. Dar ce-ați ieșit să vedeți? Oare prooroc? Da! Zic vouă: și mai mult decît un prooroc.

27. Acesta este cel despre care s-a scris: Iată trimit înaintea feței Tale pe îngerul Meu, care va găti calea Ta, înaintea Ta.

28. Zic vouă: Între cei născuți din femei, nimeni nu este mai mare decît Ioan; dar cel mai mic în împărăția lui Dumnezeu este mai mare decît el.

29. Și tot poporul auzînd, și vameșii înșiși, slăveau pe Dumnezeu, botezîndu-se cu botezul lui Ioan.

30. Iar fariseii și învățătorii de lege nu călcat voia lui Dumnezeu în ei înșiși, nebotezîndu-se de el.

31. Cu cine voi asemăna pe oamenii acestui neam? Și cu cine sînt ei asemenea?

32. Sînt asemenea copiilor care șed în piață și strigă unui către altul, zicînd:

V-am cîntat din fluier și n-ați jucat; v-am cîntat de jale și n-ați plîns.

33. Căci a venit Ioan Botezătorul, nemîncînd pîine și negustînd vin, și ziceți: Arc demon!

34. A venit și Fiul Omului, mîncînd și bînd, și ziceți: Iată om mincacios și băutor de vin, prieten al vameșilor și al păcătoșilor!

35. Dar înțelepciunea a fost găsită dreaptă de către toți fiii ei.

36. Unul din farisei L-a rugat pe Iisus să mînce cu el. Și intrînd în casa fariseului, a șezut la masă.

37. Și iată era în cetate o femeie păcătoasă și, aflînd că șede la masă, în casa fariseului, a adus un alabastru cu mir.

38. Și, stînd la spate, lîngă picioarele Lui, plîngînd, a început să ude cu lacrimi picioarele Lui, și cu părul capului ei le ștergea. Și sărura picioarelor Lui și le ungea cu mir.

39. Și văzînd, fariseul, care-L chemase, a zis în sine: Acesta, de-ar fi prooroc, ar ști cine e și ce fel e femeia care se atinge de El, că este păcătoasă:

40. Și răspunzînd, Iisus a zis către el: Simone, am să-ți spun ceva. Învățătorule, spune, zise el.

41. Un cămătar avea doi datornici. Unul era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cu cincizeci.

42. Dar, neavînd ei cu ce să plătească, i-a iertat pe amîndoi. Deci care dintre ei îl va iubi mai mult?

43. Simon, răspunzînd, a zis: Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult. Iar El i-a zis: Drept ai judecat.

44. Și întorcîndu-se către femeie, a zis lui Simon: Vezi pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și apă pe picioare nu Mi-ai dat; ea însă, cu lacrimi, mi-a udat picioarele și le-a șters cu părul ei.

45. Sărutare nu mi-ai dat; ea însă, de cînd am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele.

46. Cu untdelemn capul Meu nu l-ai uns; ea însă cu mir Mi-a uns picioarele.

Marc 1, 2. Luc. 1, 76. (28-29) Mat 11, 11; 21, 3. Marc 1, 5. Luc 3, 12. 30. Eapri 13, 16. 27. 31-35. Sur 39, 29. Marc 9, 11; 16. 6. 14. Marc 6, 1. Luc 1, 15. 37. Mat 1, 6. 10. 25. 26. Is 8, 13. Marc 1, 6. 1. Petr 2, 7. Marc 14, 3. Luc 1, 2. 12. 3. 9. Luc 44, 14. 43. 44. 46. 25. 27. 6

42. Pild. 18, 17. Mat. 7, 4-5. 43-45. Is. 32, 8. Sur. 18, 20. Marc 7, 16-20, 12. 33. 45. Luc. 3, 12. 46. Os 8, 2. Mat 1, 6. Marc 7, 2-12, 25, 11. Luc 13, 25. Eapri 19, 13. Luc 1, 22. Rom 2, 13. 47. Mat. 7, 24. Luc 1, 22. Rom 2, 13. 48. Ps 39, 2. 3. Mat. 7,

24-25. 49. Mat. 7, 26-27. Cap. 7, 1-2. Pild. 14, 35. Mat 8, 5. (6-10). Ps. 40, 3. Mat. 8, 8-10. 14. Iez 37, 4. Marc 5, 41. Luc 8, 54. Ioan 11, 13. Eapri 9, 40. Rom 4, 17. 18. Luc. 1, 68, 24. 19. Ioan 4, 19, 6, 14. 117. Mat 9, 26. (18). Mat 11, 2

19. Luc 49, 10. Num 24, 17. Deut 18, 15. Is. 41, 2. Dan 9, 2-3. Mat 11, 2-3. Ioan 6, 14. Ps 145, 8. Is. 9, 18, 35, 5, 42, 7. 61. J. Mat 1, 4. 5, 15, 20. 21. Luc 4, 18. Ioan 2, 23, 3, 2. 10. 25. 26. Is 8, 13. Marc 1, 6. 1. Petr 2, 7. Marc 14, 3. Luc 1, 2. 12. 3. 9. Luc 44, 14. 43. 44. 46. 25. 27. 6

47. De aceea îți zic: Iertate sînt păcatele ei cele multe, căci mult a iubit. Iar cui se iartă puțin, puțin subește.

48. Și a zis ei: Iertate îți sînt păcatele.

49. Și au început cei ce ședeau împreună la masă să zică în sine: Cine este acesta care iartă și păcatele?

50. Iar către femeie a zis: Credința ta te-a mîntuit; mergi în pace.

CAP. 8

Pilda semănătorului. Mama și frații lui Iisus. Potolirea furtunii. Demonizatul din ținutul Gherghesenilor. Fiica lui Iair. Femeia bolnavă de doisprezece ani.

1. Și după acestea Iisus umbla prin cetăți și prin sate, propovăduind și binevestind împărăția lui Dumnezeu, și cei doisprezece erau cu El.

2. Și unele femei care fuseseră vindicate de duhuri rele și de boli: Maria, numită Magdalena, din care ieșiseră șapte demoni.

3. Și Ioana, femeia lui Huza, un administrator al lui Irod, și Suzana și multe altele care-I slujeau din avuturilor.

4. Și adunîndu-se mulțime multă și venind de prin cetăți la El, a zis în pildă:

5. Ieșit-a semănătorul să semene sămînța sa. Și semînînd ei, una a căzut lingă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mîncat-o.

6. Și alta a căzut pe piatră, și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală.

7. Și alta a căzut în mijlocul spinilor și spinii, crescînd cu ea, au înăbușit-o.

8. Și alta a căzut pe pămîntul cel bun și, crescînd, a făcut rod înutit. Acestea zicînd, striga: Cine are urechi de auzit să audă.

9. Și ucenicii Lui Îl întrebau: Ce înseamnă pilda aceasta?

10. El a zis: Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca, văzînd, să nu vadă și, auzînd, să nu înțeleagă.

11. Iar pilda aceasta înseamnă: Sămînța este cuvîntul lui Dumnezeu.

12. Iar cea de lingă drum sînt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvîntul din inima lor, ca nu cumva, crezînd, să se mîntuiască.

13. Iar cea de pe piatră sînt aceia care, auzînd cuvîntul, îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred pînă la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă.

14. Cea căzută între spini, sînt cei ce aud cuvîntul, dar umblînd cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc.

15. Iar cea de pe pămînt bun sînt cei ce, cu inimă curată și bună, aud cuvîntul, îl păstrează și rodesc întru răbdare.

16. Nimeni, aprinzînd făclia, n-o ascunde sub un vas, sau n-o pune sub pat, ci o așează în sfeșnic, pentru ca cei ce intră să vadă lumina.

17. Căci nu este nimic ascuns, care să nu se dea pe față și nimic tainic, care să nu se cunoască și să nu vină la arătare.

18. Luați seama deci cum auziți: Cei ce are i se va da; iar de la cei ce nu are, și ce i se pare că are se va lua de la el.

19. Și au venit la El mama Lui și frații Lui; dar nu puteau să se apropie de El din pricina mulțimii.

20. Și I s-a vestit: Mama Ta și frații Tăi stau afară și voiesc să Te vadă.

21. Iar El, răspunzînd, a zis către ei: Mama Mea și frații Mei sînt aceștia care ascultă cuvîntul lui Dumnezeu și-l îndeplinesc.

22. Și într-una din zile a intrat în corabie cu ucenicii Săi și a zis către ei: Să trecem de cealaltă parte a lacului. Și au plecat.

23. Dar, pe cînd ei visleau, El a adormit. Și s-a lăsat pe lac o furtună de vînt, și corabia se umplea de apă și erau în primejdie.

24. Și, apropiîndu-se, L-au deșteptat, zicînd: Învățătorule, Învățătorule, pierim! Iar El, sculîndu-se, a certat vîntul și valul apei și ele au încetat și s-a făcut liniște.

25. Și le-a zis: Unde este credința voastră? Iar ei, temîndu-se, s-au mirat, zicînd unul către alții: Oare cine este Acesta, că poruncește și vînturilor și apei, și-L ascultă?

26. Și au ajuns cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este dincolo, în țara Galileii.

27. Și ieșind pe uscat, L-a întîmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai ocuia, ci prin morminte.

28. Și văzîndu-L pe Iisus, strigînd, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, Celui Prea Înalt? Rogu-te, nu mă chinu.

29. Căci porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl strîpinea, și era legat în lanțuri și în chei, păzindu-l, dar el, stăruind legăturile, era mînat de demon, în pustie.

30. Și i-a întrebat Iisus, zicînd: Căci-ți este numele? Iar el a zis: Legion. Căci demoni mulți intraseră în el.

31. Și-L rugau pe El să nu le poruncească să meargă în adînc.

32. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; și le-a îngăduit.

33. Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe pîmînt în lac și s-a înecat.

34. Iar păzitorii văzînd ce s-a întîmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate.

35. Și au ieșit să vadă ce s-a întîmplat și au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la mînte, șezînd jos, la picioarele lui Iisus, și s-au înfricoșat.

36. Și cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizatul.

37. Și L-a rugat pe el toată mulțimea din ținutul Gherghesenilor să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare. Iar el, intrînd în corabie, s-a înapoiat.

38. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii Îl ruga să rămînă cu El. Iisus însă i-a dat drumul, zicînd:

39. Întoarce-te în casa ta și spune cit bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și a plecat, vestind în toată cetatea cîte îi făcuse Iisus.

40. Și cînd s-a întors Iisus, I-au primit mulțimea, căci toți îl așteptau.

41. Și iată a venit un bărbat, al cărui nume era Iair și care era mai marele sinagogii. Și căzînd la picioarele lui Iisus, îl ruga să intre în casa lui.

42. Căci avea un copil de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Și, pe cînd se ducea la mulțime, îl impresurau.

43. Și o femeie, care de doisprezece ani avea scurgere de sînge și cheltuisese cu doctorii toată averea ei, și de nici unu, nu putuse să fie vindecată.

44. Apropiîndu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui și îndată s-a oprit scurgerea sîngelui ei.

45. Și a zis Iisus: Cine este cel ce s-a atins de Mine? Dar toți tăgăduind, Petru și ceilalți care erau cu El, au zis: Învățătorule, nu umi. Te îmbulzesc și Te strîmtoază și Tu zici: Cine este cel ce s-a atins de Mine?

46. Iar Iisus a zis: S-a atins de Mine cineva. Căci am simțit puterea care a ieșit din Mine.

47. Și femeia, văzîndu-se vădită, a venit tremurînd și, căzînd înaintea Lui, a spus de față cu tot poporul din ce cauză s-a atins de El și cum s-a tămăduit îndată.

48. Iar El i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mîntuit. Mergi în pace.

49. Și încă vorbind El, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicînd: A murit fiica ta. Nu mai supăra pe Învățătorul.

50. Dar Iisus, auzînd, i-a răspuns: Nu te teme; crede numai și se va izbăvi.

48. Mat. 9, 2. Marc. 2, 5. Luc. 5, 20. 49. Mat. 9, 3. Marc. 2, 7. Luc. 5, 21. 50. Luc. 8, 48. 17, 19. Cap. 8. 1. Luc. 8, 43. 2. Mat. 27, 55. 28, 9. Marc. 15, 40. 16, 9. Luc. 23, 49. Ioan. 20, 14. 3. Zah. 11, 9. 4. Mat. 13, 2. 7. Marc. 4, 1-7. 8. Fac. 26, 12. Mat. 11, 15. 13, 8. Marc. 4, 8. Luc. 8, 15. Ioan. 15, 5. Col. 1, 6. 9. Mat. 13, 10. Marc. 4, 10. 10. Ps. 24, 13. Is. 6, 9. Ier. 5, 21. Iez. 11, 2. 3. Mat. 13, 12. 13-14. Marc. 4, 11-2. Ioan. 12, 40. Fapt. 28, 26. Rom. 11, 8. 11. 12. Mat. 13,

18-19. Marc. 4, 15. Ioan. 3, 10. 12. Is. 58, 2. Iez. 33, 31. Mat. 13, 20-21. Marc. 4, 16. 14. Ier. 4, 9. Mat. 13, 22. Marc. 4, 18, 19, 23. Luc. 18, 23. 1. Luc. 6, 9. 15. 16. Mat. 5, 15, 13, 23. Marc. 4, 20-21. Luc. 8, 8, 11, 33. 17. Iov. 12, 22. Mat. 10, 26. Marc. 4, 22. Luc. 12, 2. 18. 19. Ps. 2, 2. Mat. 12, 46, 13, 12, 25, 29. Marc. 3, 31. 4. 25-31. Luc. 19, 26. 20-22. Mat. 8, 18, 22. 2. 47. 50. Marc. 3, 32. 35, 4, 25. Ioan. 15, 14. 123. Iona. 1, 4-6. Mat. 8, 24. Marc. 4, 37.

24. Iov. 26, 12. Ps. 88, 10, 106, 29. Mat. 25, Marc. 4, 38. 25. 30. Mat. 8, 26. 29. 31. 4, 40. 41, 5, 1-3. 31. Apo. 2, 1-3. 32-38. Mat. 8, 30-34. Marc. 5, 11-13. 14. 16. 39. 49. Ps. 19, 24, 125. 1. 1.

Marc. 5, 19-20. 41. Mat. 9, 18. Marc. 5, 22. 43-44. Mat. 9, 20-22. Marc. 5, 25-29. 45-47. Marc. 5, 30-33. Luc. 6, 19. 48. Mat. 9, 22. Marc. 5, 34. Luc. 7, 50. 17, 19. 49-51. Marc. 5, 35-37.

51. Și venind în casă, n-a lăsat pe nimeni să intre cu El, decît numai pe Petru și pe Ioan și pe Iacov și pe tatăl copilei și pe mamă.

52. Și toți plingeau și se tinguiau pentru ea. Iar El a zis: Nu plingeți: n-a murit, ci doarme.

53. Și ridcau de El, știind că a murit.

54. Iar El, scoțînd pe toți afară și apucînd-o de mină, a strigat, zicînd: Copilă, scoală-te!

55. Și duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit El să i se dea să mănînce.

56. Și au rămas uimiți părinții ei. Iar El le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întîmplat.

CAP. 9

Trimiterea celor doisprezece Apostoli. Săturarea celor cinci mii de oameni. Mărturisirea lui Petru. Întîlnirea și doua răsturnări ale Patimilor. Schimbarea la față. Vindecarea copilului demonizat. Care este întîilul între Apostoli? Urmarea lui Isus.

1. Și chemînd pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpînire peste toți demonii și să vindece bolile.

2. Și i-a trimis să propovăduiască împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi.

3. Și a zis către ei: Să nu luați nimic pe drum, nici toaig, nici traistă, nici piine, nici bani și nici să nu aveți cîte două haine.

4. Și în orice casă veți intra, acolo să rămîneți și de acolo să plecați.

5. Și cîți nu vă vor primi, ieșind din acea cetate scuturați praful de pe picioarele voastre, spre mărturie împotriva lor.

6. Iar ei, plecînd, mergeau prin sate binevestind și vindecînd pretutindeni.

7. Și a auzit Irod tetrarhul toate cele făcute și era nedumerit, că se zicea de către unii că Ioan s-a sculat din morți;

8. Iar de către alții, că Ilie s-a arătat, și iarăși de către alții, că un prooroc dintre cei vechi a înviat.

9. Iar Irod a zis: Lui Ioan eu i-am tăiat capul. Cine este dar Acesta despre care aud asemenea lucruri? Și căuta să-L vadă.

10. Și, întorcîndu-se apostolii, i-au spus toate cîte au făcut. Și, luîndu-l cu Sine, s-a dus deosebi într-un loc pustiu, lîngă cetatea numită Betsaida.

11. Iar mulțimic, aflînd, au mers după El și El, primindu-le, le vorbea despre împărăția lui Dumnezeu, iar pe cei care aveau trebuință de vindecare, îi făcea sănătoși.

12. Dar ziua a început să se plece spre seară. Și, venind la El, cei doisprezece I-au spus: Dă drumul mulțimii să se ducă prin satele și prin cetățile dumprejur, ca să poposească și să-și găsească mincare, că aici simțim în loc pustiu.

13. Iar El a zis către ei: Dați-le voi să mănînce. Iar ei au zis: Nu avem mai mult decît cinci pîini și doi pești, afară numai dacă, ducîndu-ne noi, vom cumpăra merinde la tot acest popor.

14. Căci erau ca la cinci mii de bărbați. Dar El a zis către ucenicii Săi: Așezați-i jos, în cete de cîte cincizeci de înși.

15. Și au făcut așa și i-au așezat pe toți.

16. Iar Isus, luînd cele cinci pîini și cei doi pești și privind la cer, le-a binecuvîntat, a frînt și a dat ucenicilor, ca să pună mulțimii înainte.

17. Și au mîncat și s-au săturat toți și au luat ceea ce le-a rămas, douăsprezece coșuri de fărîmituri.

18. Și cînd se ruga El deosebi, erau cu El ucenicii, și i-a întrebă, zicînd: Cine zic mulțimile că sînt Eu?

19. Iar ei, răspunzînd, au zis: Ioan Botezătorul, iar alții Ilie, iar alții că a înviat un prooroc din cei vechi.

20. Și El le-a zis: Dar voi cine ziceți că sînt Eu? Iar Petru, răspunzînd, a zis: Hristosul lui Dumnezeu.

21. Iar El, certîndu-l, le-a poruncit să nu spună nimănui aceasta,

22. Zicînd: Că Fiul Omului trebuie să pătîmască multe și să fie defăimat de către bătrîni și de către arhierii și de către cărturari și să fie omorît, iar a treia zi să-și învieze.

23. Și zicea către toți: Dacă voicște cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în ficcare zi și să-Mi urmeze Mie;

24. Căci cine va voi să-și scape viața o va pierde; iar cine-și va pierde viața pentru Mine, acela o va izbăvi.

25. Că ce folosește omului dacă va cîștiga lumea toată, iar pe sine se va pierde sau se va păgubi?

26. Căci de cei ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, de acesta și Fiul Omului se va rușina, cînd va veni întru slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.

27. Cu adevărat însă vă spun vouă. Sînt unii, dintre cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, pînă ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.

28. Iar după cuvintele acestea, ca la opt zile, luînd cu Sine pe Petru și pe Ioan și pe Iacov, s-a suit pe munte, ca să se roage.

29. Și pe cînd se ruga El, chipul feței Sale s-a făcut altul și îmbrăcămîntea lui albă strălucînd.

30. Și iată doi bărbați vorbeau cu El, care erau Moise și Ilie.

31. Și care, arătîndu-se întru slavă, vorbeau despre sfîrșitul Lui, pe care avea să-l împlinească în Ierusalim.

32. Iar Petru și cei ce erau cu el erau îngreuiți de somn; și deșteptîndu-se, au văzut slava Lui și pe cei doi bărbați stînd cu El.

33. Și cînd s-au despărțit ei de El, Petru a zis către Isus: Învățătorule, bine este ca noi să fim aici și să facem trei colibe: una Ție, una lui Moise și una lui Ilie, neștiind ce spune.

34. Și, pe cînd vorbea el acestea, s-a făcut un nor și i-a umbrît; și ei s-au spăimîntat cînd au intrat în nor.

35. Și glas s-a făcut din nor, zicînd: Acesta este Fiul Meu cel ales, de El să ascultați!

36. Și cînd a trecut glasul, s-a aflat Isus singur. Și ei au tăcut și nimănui n-au spus nimic, în zilele acelea, din cele ce văzuseră.

37. În ziua următoare, cînd s-au coborît din munte, L-a întîmpinat mulțime multă.

38. Și iată un bărbat din mulțime a strigat, zicînd: Învățătorule, rogu-mă Ție, caută spre fiul meu, că îl am numai pe el;

39. Și iată un duh îl apucă și îndată strigă și-l zguduie cu spume și abia pleacă de la el, după ce l-a zdrobit.

40. Și m-am rugat de ucenicii Țăi ca să-l alunge, și n-au putut.

41. Iar Isus, răspunzînd, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic! Pînă cînd voi fi cu voi și voi suferi? Adu aici pe fiul tău.

42. Și, apropiindu-se el, demonul l-a aruncat la pămînt și l-a zguduit. Iar Isus a certat pe duhul cel necurat și a vindecat pe copil și l-a dat tatălui lui.

43. Iar toți au rămas uimiți de mărirea lui Dumnezeu. Și mirîndu-se toți de toate cîte făcea, a zis către ucenicii Săi:

44. Puneți în urechile voastre cuvintele acestea: Căci Fiul Omului va fi dat în mîinile oamenilor.

45. Iar ei nu înțelegeau cuvîntul acesta, căci era ascuns pentru ei ca să nu-l priceapă și se temeau să-L întrebe despre acest cuvînt.

46. Și a intrat gînd în inima lor: Cine dintre ei ar fi mai mare?

47. Iar Isus știind cugetul inimii lor, a luat un copil, l-a pus lîngă Sine,

48. Și le-a zis: Oricine va primi pruncul acesta, în numele Meu, pe Mine Mă primește; iar oricine Mă va primi pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine. Căci cel ce este mai mic între voi toți, acesta este mare.

49. Iar Ioan, răspunzînd, a zis: Învățătorule, am văzut pe unul care, în numele Țău, scotea demoni și l-am oprit, pentru că nu-Ți urmează împreună cu noi.

52-53, Mat. 9, 24. Marc. 5, 38-40. Ioan 11, 1-54. Mat. 9, 25. Marc. 5, 40-41. Luc 7, 14. Ioan 11, 43. 55-56. Num. 16, 22. Mat. 8, 4, 9, 28-30. Marc. 5, 42-43, 7, 36. Luc. 5, 14. Cap. 9. 1. Mat. 10, 1. Marc. 3, 13. Luc. 6, 13. 2. Luc. 10, 7, 9, 11. Marc. 6, 8-10. Luc. 10, 4, 8, 22, 35. 3. Mat. 10, 14. Marc. 6, 11. Luc. 10, 10-11. Fapt. 13, 5, 18, 6. Marc. 6, 12-16, 18. Luc. 9, 14. 7-9. Mat. 14, 1-2, 11, 16, 14. Marc. 6, 14-16

Luc. 9, 18-19, 23, 8. (10-13) Mat. 14, 13-19. Marc. 6, 30-38. Ioan 6, 2-9. (14-16) Luc. 2, 14. Mat. 14, 17, 19. Marc. 6, 39-41. Ioan 6, 10-11. 17. Luc. 2, 14. 4. Reg. 4, 44. Mat. 14, 20. Marc. 6, 42; 8, 19. Ioan 6, 12-13. 18. Luc. 14, 1-2, 16. 13. Marc. 6, 4, 46. 8, 27. Luc. 9, 7. 20. Mat. 14, 33, 16. 15. Luc. 9, 5, 7, 8. 29. Ioan 1, 49. 6, 69. 11, 27. 1. Fapt. 8, 37, 9, 20. 2. Ioan 4, 15. 5. 5. Evr. 1, 2. 21. Fapt. 3. 7. Mat. 16, 20, 17, 9. Marc. 8, 30.

22. Mat. 16, 2. 17, 22-23, 20, 17. 19. Marc. 8, 31, 9, 31, 10, 33. Luc. 9, 44, 17, 25, 18, 3. 23-27. Mat. 11, 32. 30, 16, 21-28. Marc. 8, 34-39, 9, 1-2. Luc. 12, 8, 9, 14, 27. 17, 33. Ioan 12, 25. 2. Tim. 2, 12. 28. Luc. 16, 17. 1. 4. 6. Marc. 9, 2-5. 2. Petr. 1, 16. 35. Deut. 18, 35. Is. 42, 1. Mat. 3, 17. 17. 5. Marc. 1, 11, 9, 7. Luc. 3, 22. Ioan 6, 27. Fapt. 3. 22-23. 2. Petr. 1. 17. (36-41) Mat.

17, 8-17. Marc. 9, 8-19. 42. Mat. 17, 18. Marc. 9, 20. 44. Mat. 16, 21, 17, 22. 20, 18. Marc. 9, 31, 9, 31, 10, 33. Luc. 9, 22, 18, 31, 24, 7. 45. Marc. 9, 32. Luc. 2, 50, 18, 34. Ioan 12, 16. 46-47. Mat. 18, 1. 2. Marc. 9, 33. 36. Luc. 22, 24. 48. Mat. 10, 40-42, 18, 5. Marc. 9, 37. Luc. 10, 16. Ioan 12, 44, 13, 20. 1. Tes. 4, 8. 49. Num. 11, 27. Marc. 9, 38.

50. Iar Iisus a zis către el: Nu-l opriți; căci cine nu este împotriva voastră este pentru voi.

51. Și cînd s-au împlinit zilele înălțării Sale, El s-a hotărît să meargă la Ierusalim.

52. Și a trimis vestitori înaintea Lui. Și ei, mergînd, au intrat într-un sat de samarineni, ca să-i pregătescă găzduire.

53. Dar ei nu l-au primit, pentru că El se îndrepta spre Ierusalim.

54. Și văzînd aceasta ucenicii Iacov și Ioan l-au zis: Doamne, vrei să zicem să se coboare foc din cer să-i mistuie, cum a făcut și Ilie?

55. Iar El, întorcîndu-se, i-a certat și le-a zis: Nu știți, oare, fiii cărui duh siureți? Căci Fiul Omului n-a venit ca să piardă sufletele oamenilor, ci ca să le mîntuiască.

56. Și s-au dus în alt sat.

57. Și pe cînd mergeau ei pe cale, zis-a unul către El: Te voi însoți, oriunde Te vei duce.

58. Și i-a zis Iisus: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; dar Fiul Omului n-are unde să-și plece capul.

59. Și a zis către altul: Urmează-Mi. Iar el a zis: Doamne, dă-mi voie întru să merg să îngrop pe tatăl meu.

60. Iar El i-a zis: Lasă morții să-și îngroape morții lor, iar tu mergi de veste către împărăția lui Dumnezeu.

61. Și a zis și altul: Îți voi urma, Doamne, dar întru îngăduie-mi ca să rînduiesc cele din casa mea.

62. Iar Iisus a zis către el: Nimeni care pune mîna pe plug și se uită îndărăt nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

CAP. 10

Trimiterea și înapoierea celor șaptezeci de ucenici. Vai de cetățile rele. Iisus se bucură cu Duhul. Pilda samarineanului milostiv, Marta și Maria.

1. Iar după acestea, Domnul a ales alți șaptezeci și doi, și i-a trimis câte doi, înaintea feței Sale, în fiecare cetate și loc, unde însuși avea să vină.

2. Și zicea către ei: Secerișul este mult, dar lucrătorii sînt puțini; rugați deci pe Domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul Său.

3. Mergeți; iată, Eu vă trimis ca pe niște miei în mijlocul lupilor.

4. Nu purtați pungă, nici traistă, nici încălțăminte; și pe nimeni să nu salutați pe cale.

5. Iar în orice casă veți intra, întâi ziceți: Pace casei acesteia.

6. Și de va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră se va odihni pe te el, iar de nu, se va întoarce la voi.

7. Și în această casă rămîneți, mincînd și bînd cele ce vă vor da, căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Nu vă mutați din casă în casă.

8. Și în orice cetate veți intra și vă vor primi, mincați cele ce vă vor pune înainte.

9. Și vindecați pe bolnavii din ea și ziceți-le: S-a apropiat de voi împărăția lui Dumnezeu.

10. Și în orice cetate veți intra și nu vă vor primi, ieșind în piețele ei, ziceți:

11. Și praful care s-a lipit de picioarele noastre din cetatea voastră, vi-l scuturăm vouă. Dar aceasta să știți, că s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu.

12. Zic vouă: Că mai ușor va fi Sodomei în ziua aceea, decît cetății aceleia.

13. Vai ție, Horazin! Vai ție, Bet-said! Căci dacă în Tir și în Sidon s-ar fi făcut minunile care s-au făcut la voi, de mult s-ar fi pocăit, stînd în sac și în cenușă.

14. Dar Tirului și Sidonului mai ușor le va fi, la judecată, decît vouă.

15. Și tu, Capernaume, nu te-ai înălțat, oare, pînă la cer? Pînă la iad te vei coborî!

16. Cel ce vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă, și cel ce se leapădă de voi se leapădă de Mine; iar cel ce se leapădă de Mine se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine.

17. Și s-au întors cei șaptezeci (și doi) cu bucurie, zicînd: Doamne, și demonii ni se supun în numele Tău.

18. Și le-a zis: Am văzut pe satana ca un fulger căzînd din cer.

19. Iată, v-am dat putere să călcați peste serpi și peste scorpi și peste toată puterea vrăjmașului, și nimic nu vă va vătăma.

20. Dar nu vă bucurați de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucurați că numele voastre sînt scrise în ceruri.

21. În acest ceas, El s-a bucurat în Duhul Sfînt și a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului și al pămîntului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și de cei pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Așa, Părinte, căci așa a fost înaintea Ta, bunăvoința Ta.

22. Și întorcîndu-se către ucenici a zis: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște cine este Fiul, decît numai Tatăl, și cine este Tatăl, decît numai Fiul și căruia voiește Fiul să-l descopere.

23. Și întorcîndu-se către ucenici, deosebi a zis: Fericiți sînt ochii care văd cele ce vedeți voi!

24. Căci zic vouă: Mulți prooroci și regi au voit să vadă ceea ce vedeți voi, dar n-au văzut, și să audă ceea ce auziți, dar n-au auzit.

25. Și iată, un învățător de lege s-a ridicat, ispitindu-L, și zicînd: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci?

26. Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești?

27. Iar el, răspunzînd, a zis: Să iubescți pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși.

28. Iar El i-a zis: Drept, ai răspuns; fă aceasta și vei trăi.

29. Dar el, voind să se îndrepteze pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu?

30. Iar Iisus, răspunzînd, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tilhari, care, după ce

l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsîndu-l aproape mort.

31. Din întîmplare un preot cobora pe calea aceea, și, văzîndu-l, a trecut pe alături.

32. De ascemnea și un levit, ajungînd în acel loc și văzînd, a trecut pe alături.

33. Iar un samarincan, mergînd pe cale, a venit la el și, văzîndu-l, i s-a făcut milă.

34. Și, apropiindu-se, i-a legat rănila, turnînd pe ele untdelemn și vin, și, punîndu-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el.

35. Iar a doua zi, scoînd doi dinari i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, de vei mai cheltui, eu, cînd mă voi întoarce, îți voi da.

36. Care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tilhari.

37. Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.

38. Și pe cînd mergeau ei, El a intrat într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, l-a primit în casa ei.

39. Și ca avea o soră ce se numea Maria, care, așezîndu-se la picioarele Domnului, asculta cuvîntul Lui.

40. Iar Marta se silea cu multă slujire și, apropiindu-se, a zis: Doamne, nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să mă ajute.

41. Și răspunzînd, Domnul i-a zis: Marta, Marta, te îngrijești și pentru multe te silești.

42. Dar un lucru trebuie, căci Maria a ales partea cea bună și-a ales, care nu s-o va lua de la ea.

CAP. 11

Rugăciunea domnească. Semnul lui Iov. Cîvîntarea împotriva fariseilor și cărturarilor.

1. O dată, fiind Iisus într-un loc rugîndu-se, cînd a încetat, unul din ucenicii lui I-a zis: Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.

(50) Mat. 12, 30. Luc. 11, 23. Filip. 1, 18.
(51) Marc. 16, 19. Luc. 24, 51. Fapt. 1, 3.
(52) Ioan 4, 4-9. 7, 4. Reg. 1, 10, 12.
(53) Mat. 9, 12, 10, 6, 8, 11. Luc. 19, 10.
(54) Ioan 3, 17, 12, 47, 1 Tim. 1, 15. (57) 3 Reg. 8, 19-21. (60) Mat. 4, 19, 8, 22. (61) 3 Reg. 19, 20. (62) Fac. 19, 26. (63) 1 Pet. 2, 11. 2 Pet. 2, 22. Filip. 3, 13. Cap. 10. (1) Mat. 10, 1. Marc. 3, 13. Luc. 9, 1. 2. Mat. 9, 37. 38. Ioan 4, 35. (3) Mat. 10, 16. 4) 4 Reg. 4, 29. Mat. 10, 9. Marc. 6, 8. Luc. 9, 3. 22, 35. (5) Mat.

10, 11. 12. Marc. 6, 10. 17. 1. 19, 13. Num. 23, 3. Deut. 24, 14. Mat. 6, 11. 11. Marc. 6, 10. 1. Cor. 9, 4. 1 Tim. 5, 18. 9. Mat. 3, 2. 4, 17, 11. 7-8. Luc. 9, 2, 10, 11. (11) Mat. 10, 14. Luc. 9, 5. Fapt. 13, 51, 18, 6. (12) Mat. 10, 15. 11, 22. 24. Marc. 6, 11. (13) Is. 23, 1. Iez. 3, 6, 26, 2. Mat. 11, 21. (14) Mat. 11, 22. 15. Iac. 1, 4. Is. 14, 12. Ier. 51, 53. Mat. 11, 23. 16. Num. 16, 11. Mat. 10, 40. Marc. 9, 37. Luc. 9, 48. Ioan 5, 23; 12, 48; 13, 20.

17. Marc. 16, 17. 18. Ioan 12, 31. Apoc. 9, 1, 12, 9. 19. Ioan 10, 2. Ps. 90, 13. Marc. 12, 18. 1. 28, 5. Iac. 5, 14. 1. Ioan 2, 13. (20) Iez. 32, 32. Ps. 68, 32. Is. 4, 3. Dar. 12, 1. Filip. 4, 3. Evr. 12, 23. Apoc. 3, 5, 13, 8. 21. Is. 29, 14; 32, 4, 44, 18. Mat. 11, 25. 26. 1 Cor. 1, 2. 2 Cor. 4, 3. (27) Mat. 1, 27. 28. Ioan 1, 18, 3. 35, 5, 27, 6. 44. 10, 15.

17, 2, 23. Mat. 13, 16. 24. Is. 64, 1. I. 8, 26. 1 Pet. 1, 10. 25. Mat. 19, 16; 22, 36. Marc. 12, 28. (27) Lev. 19, 18. Deut. 6, 10. 12. Mat. 22, 37. Marc. 12, 29. 30. R. 13, 9. 25. Lev. 18, 5. Num. 9, 29. Ier. 20, 10. Rom. 10, 5. 31. Fapt. 10, 28. 38. Ioan 11, 2. 2. 40. Sir. 11, 10. 12. (42) Ps. 26, 6. 1. 6, 33. Cap. 11. - (1) Mat. 6, 9-10.

2. Și le-a zis: Cînd vă rugați, ziceți: Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău. Vic împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pămînt.

3. Pînea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă în fiecare zi.

4. Și ne iartă nouă păcatele noastre, căci și noi înșine iertăm tuturor celor ce ne greșesc nouă. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

5. Și a zis către ei: Cine dintre voi, avînd un prieten și se va duce la el în miez de noapte și-i va zice: Prietene, împrumută-mă cu trei pîini,

6. Că a venit, din cale, un prieten la mine și n-am ce să-i pun înaintea.

7. Iar acela, răspunzînd dinăuntru, să-i zică: Nu mă da de osteneală. Acum ușa e încuiată și copiii mei sînt în pat cu mine. Nu pot să mă scol să-ți dau.

8. Zic vouă: Chiar dacă, sculindu-se, nu i-ar da pentru că-i este prieten, dar, pentru îndrăzneala lui, sculindu-se, îi va da cît îi trebuie.

9. Și Eu zic vouă: Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide.

10. Că oricine cere ia; și cel ce caută găsește, și celui care bate i se va deschide.

11. Și care tată dintre voi, dacă îi va cere fiul pîine, oare, îi va da piatră? Sau dacă îi va cere pește, oare îi va da, în loc de pește, șarpe.

12. Sau dacă-i va cere un ou, îi va da scorpie?

13. Deci dacă voi, răi fiind, știți să dați fiilor voștri daruri bune, cu cît mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da Duh Sfînt celor care cer de la El?

14. Și a scos un demon, și acela era mut. Și cînd a ieșit demonul, mutul a vorbit, iar mulțimile s-au minunat.

15. Iar unii dintre ei au zis: Cu Beelzebul, căpetenia demonilor, scoate pe demoni.

16. Iar alții, ispitindu-L, cereau de la El semn din cer.

17. Dar El, cunoscînd gîndurile lor, le-a zis: Orice împărăție, dezbinîndu-se în sine, se pustiește și casă pentru casă cade.

18. Și dacă satana s-a dezbinat în sine, cum va mai sta împărăția lui? Fiindcă ziceți că Eu scot pe demoni cu Beelzebul.

19. Iar dacă Eu scot demoni cu Beelzebul, fii voștri cu cine îi scot? De aceea ei vă vor fi judecatori.

20. Iar dacă Eu, cu degetul lui Dumnezeu, scot pe demoni, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Cînd cel tare și înarmat păzește curtea, avuțiile lui sînt în pace.

22. Dar cînd unul mai tare decît el vine asupra lui și-l înfrînge, îi va lua toate armele în care nădărdise, iar prada ridicată de la el o împarte.

23. Cel ce nu este cu Mine este împotriva Mea; și cel ce nu adună cu Mine risipește.

24. Cînd duhul cel necurat iese din om, umblă prin locuri fără apă, căușind odihnă, și, negăsind, zice: Mă voi întoarce la casa mea, de unde am ieșit.

25. Și venind, o află măturată și împodobită.

26. Atunci merge și ia cu el toate șapte duhuri mai rele decît el și, intrînd, locuiește acolo; și se fac cele de pe urmă ale omului aceluia mai rele decît cele dintîi.

27. Și cînd zicea El acestea, o femeie din mulțime, ridicînd glasul, I-a zis: Fericit este pîntecele care Te-a purtat și fericiți sîmii pe care I-ai supt!

28. Iar El a zis: Așa este, dar fericiți sînt și cei ce ascultă cuvîntul lui Dumnezeu și-l păzesc.

29. Iar, îngrămădindu-se mulțimile, El a început a zice: Neamul acesta este un neam viclean; cere semn, dar semn nu i se va da decît semnul proorocului Iona.

30. Căci precum a fost Iona semnul Ninivitenilor, așa va fi și Fiul Omului semnul acestui neam.

31. Regina de la miazăzi se va ridica la judecată cu bărbatul neamului acestuia și-i va osîndi, pentru că a venit de la marginile pămîntului, ca să asculte înțelepciunea lui Solomon; și iată, mai mult decît Solomon este aici.

32. Bărbatul din Ninive se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osîndi, pentru că s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată, mai mult decît Iona este aici.

33. Nimeni, aprinzînd făclie, nu o pune în loc ascuns, nici sub obroc, ci în sfeșnic, ca accia care intră să vadă lumina.

34. Luminătorul trupului e ochiul tău. Cînd ochiul tău este curat, atunci tot trupul tău e luminat; dar cînd ochiul tău e rău, atunci și trupul tău întunecă.

35. Iar seama deci ca lumina din tine să nu fie întuneric.

36. Așadar, dacă tot trupul tău e luminat, neavînd nici o parte întunecată, luminat va fi în întregime, ca și cînd te luminează făclia cu strălucire ei.

37. Și pe cînd Iisus vorbea, un fariseu îl ruga să prinzească la el; și, intrînd, a sczut la masă.

38. Iar fariseul s-a mirat văzînd că El nu s-a spălat înainte de masă.

39. Și Domnul a zis către el. Acum, voi, fariseilor, curățiți partea dinafară a paharului și a bîndului, dar lăuntru vostru este plin de răpire și de vicleanie.

40. Nebunilor! Oare, cel ce a făcut partea dinafară n-a făcut și partea dinăuntru?

41. Dați milostenia celei dinăuntru și, iată, toate vă vor fi curate.

42. Dar vai vouă, fariseilor! Că dați zeciuială din izmă și din untariță și din toate legumele și lăsați la o parte dreptatea și iubirea lui Dumnezeu; pe acestea se cuvenea să le faceți și pe acelea să nu le lăsați.

43. Vai vouă, fariseilor! Că iubiri scaunele din față în sinagogi și închinăciunile în piețe.

31 3 Reg. 10, 1, 4. 2 Para! 9, 1. Mat. 12, 42. 32. Iona 3, 5. Mat. 12, 41. 33. Mat. 5, 15. Marc. 4, 21. Luc. 8, 16. 34. Mat. 6, 22. 35. Mat. 6, 23. 38. Mat. 15, 2. Marc. 7, 2-3. 39. Mat. 15, 3; 23, 25. Marc. 7, 8. Tit. 1, 15. 41. Is. 58, 7. Dan. 4, 24. Sir. 4, 1; 28, 15. 42. Mat. 23, 23. 43. Mat. 23, 6-7. Marc. 12, 38.

44. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că sinteți ca mormintele ce nu se văd, și oamenii, care umblă peste ele, nu le știu.

45. Și răspunzînd, unul dintre învățătorii de Lege I-a zis: Învățătorule, acestea zicînd, ne mustră și pe noi?

46. Iar El a zis: Vai și vouă, învățătorilor de Lege! Că împovărați pe oameni cu sarcini anevoie de purtat, iar voi nu atingeți sarcinile cu nici unul din degetele voastre.

47. Vai vouă! Că zidiți mormintele proorocilor pe care părinții voștri i-au ucis.

48. Așadar, mărturisiți și încuvîntați faptele părinților voștri, pentru că ei i-au ucis, iar voi le clădiți mormintele.

49. De aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: Voi trimite la ei prooroci și apostoli și dintre ei vor ucide și vor prigoni;

50. Ca să se ceară de la neamul acesta singele tuturor proorocilor, care s-a vărsat de la facerea lumii:

51. De la singele lui Abel pînă la singele lui Zaharia, care a pierit între altar și templu. Adevărat vă spun. Se va cere de la neamul acesta.

52. Vai vouă, învățătorilor de Lege! Că ați luat cheia cunoștinței; voi însă n-ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre i-ați împiedicat.

53. Iar ieșind El de acolo, cărturarii și fariseii au început să-L urască groaznic și să-L silască să vorbească despre multe.

54. Pîndindu-L și căutînd să prindă ceva din gura Lui, ca să-L găsească vină.

CAP. 12

Să ne ferim de fățarnicie, de șovăială și de lăcomie. Îndemnuri la veghere și la îngăduință. Semnele vremii.

1. Și adunîndu-se mulțime de mii de oameni, încît se călcau unii pe alții, Iisus a început să vorbească întîi către ucenicii Săi: Feriți-vă de aluatul fariseilor, care este fățarnicia.

2 Ps. 1, 9. 4 Mat. 6, 9. 3 Pild. 30, 8. Mat. 6, 11. 4 Ps. 31, 6. Mat. 6, 12-13. 1 Pet. 5, 8. 2 Pet. 2, 9. 1 Cor. 10, 13. Ec. 4, 32. 8. Luc. 18, 9. 19. Ier. 29, 12-13. Mat. 7, 7, 21, 22. Marc. 11, 24. Ioan. 14, 13, 15, 7, 16, 23. Luc. 1, 5-6. 1 Iuan. 3, 22, 5, 14-15. 10 Pild. 8, 17. Mat. 7, 8. 11. Int. 19, 10. Mat. 7, 9. 12. Mat. 7, 10. 13. Fac. 8, 21. Mat. 7, 11. Luc. 1, 17. Ebr. 12, 9. 14. 15. Mat. 9, 32-34, 12, 22-24. Marc. 3, 22-23. 16. 18. Mat. 12, 25-26; 16, 1. Marc. 3, 24-26; 8, 11. Ioan. 2, 25, 6, 30. 1 Cor.

1, 22. 19. Mat. 12, 27. 20. Is. 8, 19. Dan. 2, 44, 7, 14, 27. Mat. 12, 28. 1 Ioan. 3, 8. 21. Mat. 12, 29. Marc. 3, 27. 22. Iosua 24, 13. 4 Reg. 17, 33. Is. 49, 25, 53. 12. Ier. 31, 11. 23. Mat. 12, 30. Luc. 9, 50. 24. Mat. 12, 43. 25. Mat. 12, 44. 26. Mat. 12, 45. Ioan. 5, 14. 2 Pet. 3, 20. Ebr. 10, 26. 27. Ps. 73, 21. Luc. 1, 28. 48. Pild. 8, 32, 19, 16. Iona 2, 1. Mat. 7, 21. Luc. 8, 21. Luc. 1, 22. Apoc. 1, 3. 29. Mat. 12, 39, 16, 4. Marc. 8, 12. Ioan. 4, 48. 30. Iona 1, 3, 2, 1. Mat. 12, 40.

39. Luc. 20, 46. 44. Mat. 23, 27. 46. Mat. 23, 4. Fapt. 5, 10. 47. Mat. 23, 29. Ioan. 15, 22. 49. 2 Para! 36, 15-16. Neem. 9, 26. Pild. 1, 20, 8, 12. Mat. 10, 16, 23, 34. 51. Fac. 4, 8. 2 Para. 24, 21. 22. Mat. 23, 35. 52. Mat. 23, 13. 54. Int. 2, 12. Cap. 12. 1. Mat. 16, 6-12. Marc. 8, 15.

2. Că nimic nu este acoperit care să nu se descopere și nimic ascuns care să nu se cunoască.

3. De aceea, cite ați spus la întineric se vor auzi la lumină; și ceea ce ați vorbit la ureche, în odată, se va vesti de pe acoperișuri.

4. Dar vă spun vouă, prietenii Mei: Nu vă temeți de cei careucid trupul și după aceasta n-au ce să mai facă.

5. Vă voi arăta însă de cine să vă temeți: Temeți-vă de acela care, după ce a ucis, are putere să arunce în gheena; da, vă zic vouă, temeți-vă de acesta.

6. Nu se vind oare cinci vrăbii cu doi bani? Și nici una dintre ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Cu și periu capului vostru, topi sint numărați. Nu vă temeți; voi sînteți mai de preț decît multe vrăbii.

8. Și zic vouă: Oricine va mărturisii pentru Mine înaintea oamenilor, și Fiul Omului va mărturisi pentru el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

9. Iar cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

10. Oricui va spune vreun cuvînt împotriva Fiului Omului, i se va ierta; dar celui ce va hulii împotriva Duhului Sfînt, nu i se va ierta.

11. Iar cînd vă vor duce în sinagogă și la dregători și la stăpîniri nu vă îngrijii cum s-au ce veți răspunde, sau ce veți zice.

12. Că Duhul Sfînt vă va învăța chiar în ceasul acela, ce trebuie să spuneți.

13. Zis-a Lui cineva din mulțime. Învățătorule, zi fratelui meu să împartă cu mine moștenirea.

14. Iar El i-a zis: Omule, cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?

15. Și a zis către ei: Vedeți și păziți-vă de toată lăcomia. Căci viața cuiva nu stă în prisosul avuțiilor sale.

16. Și le-a spus lor această pildă, zicînd: Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina.

17. Și el cugeta în sine, zicînd: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele?

18. Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica jîtnitele mele și mai mari le voi zidi și voi strînge acolo tot grîul și bu_nă_răp_ile mele;

19. Și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bună_răp_iri strînse pentru mulți ani; odihnește-te, mănîncă, bea, veselește-te.

20. Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte voi cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătut ale cui vor fi?

21. Așa se întîmplă cu cel ce-și adună comori sîesi și nu se îmbogățește în Dumnezeu.

22. Și a zis către ucenicii Săi: De aceea zic vouă: Nu vă îngrijii pentru viața voastră ce veți mîncă, nici pentru trupul vostru ce veți îmbrăca.

23. Viața este mai mult decît hrana și trupul decît îmbrăcămîntea.

24. Priviți la corbi, că nici nu scămănă, nici nu seceră; ei n-au cămară, nici jîtniță, și Dumnezeu îi hrănește. Cu cît mai de preț sînteți voi decît păsările!

25. Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot?

26. Deci dacă nu puteți să faceți nici cel mai mic lucru, de ce vă îngrijii de celelalte?

27. Priviți la crini cum cresc: Nici nu torc, nici nu țes. Și zic vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre acestea.

28. Iar dacă iarba care este azi pe cîmp, iar mîine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, cu cît mai mult pe voi, puțin credincioșilor.

29. Și voi să nu căutați ce veți mîncă sau ce veți bea și nu fiți îngrijorați.

30. Căci toate acestea păgînii acestei lumi le caută. Tatăl vostru știe că aveți nevoie de acestea;

31. Ci numai căutați împărăția Lui, și toate acestea se vor adăuga vouă.

32. Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă împărăția.

33. Vindeți averile voastre și dați milostenii; faceți-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmputînată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strică.

34. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

35. Să fie mijloacele voastre încredințate și răchile voastre aprinse;

36. Și voi fiți asemenea oamenilor care așteaptă pe stăpînul lor cînd se va întoarce de la nuntă, ca, venînd și bătînd, îndată să-i deschidă.

37. Fericiți sint slugile acelea pe care, venînd, stăpînul le va afla veghind. Adevărat zic vouă că se va ninge și le va pune la masă și, venînd alături, le va sluji.

38. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia, și le va răsplăti așa, fericiți sint acelea.

39. Iar aceasta să știți, că, de ar veni stăpînul casei în care cea vine turul, ar veghea și n-ar lăsa să i se spargă casa.

40. Deci și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului va veni.

41. Și a zis Petru: Doamne, catre noi spui pilda aceasta sau și către toți?

42. Și a zis Domnul: Cine este iconomul credincios și înțelept pe care stăpînul îl va pune peste slugile sale, ca să le dea, la vreme, partea lor de griu?

43. Fericită este sluga aceea pe care venînd stăpînul, o va găsi făcînd așa.

44. Adevărat vă spun că o va pune peste toate avuțiile sale.

45. Iar de va zice sluga aceea în inima sa: Stăpînul meu zăbovește să vină, și va începe să bată pe slugi și pe slujnice, și să mănînce, și să bea și să se îmbete;

46. Veni-vă stăpînul slugii aceleia în ziua în care ea nu se așteaptă și în ceasul în care ea nu știe și o va tăia în două, iar partea ei va pune-o cu cei necredincioși.

47. Iar sluga aceea care a știut voia stăpînului și nu s-a pregătit, nici n-a făcut după voia lui, va fi bătută mult.

48. Și cea care n-a știut, dar a făcut lucruri vrednice de bătaie, va fi bătută puțin. Și oricui i s-a dat mult, mult i se va cere de la el și cui i s-a încredințat mult, mai mult i se va cere.

49. Foc am venit să arunc pe pămînt și cît as vrea să fie acum aprins!

50. Și cu botez am a Mă boteza, și cită nerăbdare am pînă ce se va îndeplini!

51. Vi se pare că am venit să dau pace pe pămînt? Vă spun că nu, ci dezbinare.

52. Căci de acum înainte cîinci dintr-o casă vor fi dezbinați, trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.

53. Dezbinați vor fi: tatăl împotriva fiului, și fiul împotriva tatălui, mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei, soacra împotriva nurozii sale și nora împotriva soacrei.

54. Și zicea și mulțimilor: Cînd vedeți un nor ridicîndu-se dinspre apas, îndată ziceți că vine ploaie mare; și așa este.

55. Iar cînd suflă vîntul de la miazăzi, ziceți că va fi arșiță; și așa este.

56. Fățarnicilor! Fața pămîntului și a cerului știți să o cercetați, dar vremea aceasta cum de nu o cercetați?

57. De ce, dar, de la voi înșivă nu judecați ce este drept?

58. Și cînd mergi cu pîrișul tău la dregător, dă-i silința să te scapi de el pe cale, ca nu cumva să te tirască la judecător, și judecătorul să te dea în mina temnicerului, iar temnicerul să te arunce în temniță.

59. Zic ție: Nu vei ieși de acolo, pînă ce nu vei plăti și cel din urmă ban.

2. Iov 17, 22. Mat. 10, 26. Marc. 4, 22, 8, 15. Luc. 8, 12, 13. Mat. 10, 27. 4 Ps. 3, 6. Is. 8, 12. 7. Ier. 1, 8. Mat. 10, 28. 5 Ps. 118, 120. Bvr. 10, 31. 6) Mat. 10, 29. 7) 1 Reg. 14, 45. 2 Reg. 14, 1. 3) Reg. 1, 52. Mat. 10, 30. Luc. 21, 18. 4) Mat. 10, 32-33. Marc. 8, 38. Luc. 9, 26. 5) Ioan 2, 23. 2 Tim. 2, 12. 6) Mat. 10, 33. Marc. 8, 33. Luc. 9, 26. 2 Tim. 2, 12. 10. Mat. 12, 31. Marc. 3, 28-29. 1 Ioan 5, 16. 11) Mat. 10, 19. Mat. 13, 11. Luc. 21, 14. Ioan 16, 13. 12) 2 Reg. 23, 2. Mat. 10, 20. Eapt.

4, 8. 15. Mat. 4, 4. Marc. 4, 19. 1 Tim. 6, 9. 16) Ps. 143, 13. 17) Eccl. 11, 1-3. Is. 30, 1. 19) Ps. 61, 10. Is. 22, 13. Sir. 5, 1, 11, 17. Luc. 7, 5. 1 Cor. 15, 32. 20) Iov 20, 22. Ps. 38, 9, 48, 20-22, 51, 7. Ier. 17, 11. Intep. 15. 8. Sar. 14, 15. Luc. 4, 14. 21) Mat. 6, 20. Luc. 6, 24. Luc. 2, 5. 1 Tim. 6, 18. 22) Ps. 54, 23. Mat. 6, 25. 1 Petr. 5, 7. Filip. 4, 6. 23) Mat. 6, 25. 24) Iov 38, 41. Ps. 103, 27-28. Mat. 6, 26. 25) 29) Eccl. 9, 11. Mat. 6, 27-31. 30) Mat. 6, 32.

1) 3 Reg. 3, 13. Mat. 6, 33. Marc. 10, 30. 12) Is. 41, 14. 33) Eccl. 11, 1. Mat. 6, 20, 19, 21. Luc. 11, 41, 16, 9, 18, 22. Eapt. 2, 45. 1 Tim. 6, 19. 34) Mat. 6, 21. 35) 1 Cor. 12, 11. Ier. 1, 17. Mat. 25, 7. 1 Petr. 1, 13. Lf. 3, 16, 6. 14. 37) Mat. 24, 46. 13) Eccl. 9, 12. Mat. 24, 43. Marc. 13, 35. 2 Petr. 3, 1. 1) Ies. 5, 2. Apoc. 3, 3;

16, 15. 40) Mat. 24, 44; 25, 13. Marc. 13, 33. Luc. 2, 36. 41) 45. Mat. 24, 45-48. 25, 21. 1 Cor. 1, 3. 46) Mat. 24, 50-51. 47) Deu. 2, 2. Am. 3, 2. 48) Lev. 5, 17. 1 Tim. 1, 13. 49) Mat. 20, 22-23. Marc. 10, 38. 51) Mih. 7, 6. Mat. 10, 35. 52) Mat. 16, 2. 53) Mat. 16, 3. Ioan 4, 35. 54) Mat. 25, 8. Mat. 5, 25. 55) Mat. 5, 26.

CAP. 13

Pilda Gahleienilor. O femeie vindecată în ziua sîmbetei. Pilda și curvite despre împărăția lui Dumnezeu. Ierusalimul și jalea-i întoarcere.

1. Și erau de față în acel timp, unu care-l vesteau despre Gahleienii ai căror singe Pilat l-a amestecat cu jertfele lor.

2. Și El, răspunzînd, le-a zis: Credeți, oare, că acești Gahleieni au fost cei mai păcătoși decît toți Gahleienii, fiindcă au suferit acestea?

3. Nu! zic vouă; dar dacă nu vă veți pocăi, toți veți pieri la fel.

4. Sau acei optsprezece inși, peste care s-a surpat rurnul în Siloam și i-a ucis, gîndiți, oare, că ei au fost mai păcătoși decît toți oamenii care locuiau în Ierusalim?

5. Nu! zic vouă, dar de nu vă veți pocăi, toți veți pieri la fel.

6. Și le-a spus pilda aceasta: Cineva avea un smochin, sădit în via sa, și a venit să caute rod în el, dar n-a găsit.

7. Și a zis către vier: Iată, trei ani sînt de cînd vin și caut rod în smochinul acesta și nu găsesc. Taie-l; de ce să ocupe locul în zadar?

8. Iar el, răspunzînd, a zis: Doamne, lasă-l și anul acesta, pînă ce îl voi săpa împrejur și voi pune gunoi.

9. Poate va face rod în viitor; iar de nu, îl vei tăia.

10. Și învăța Iisus într-una din sinagogi sîmbăta.

11. Și iată o femeie care avea de optsprezece ani un dăb de neputință și care era girbovă, de nu putea să se ridice în sus nicidecum.

12. Iar Iisus, văzînd-o, a chemat-o și i-a zis: Femeie ești dezlegată de neputința ta.

13. Și și-a pus mîinile asupra ei, și ea îndată s-a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu.

14. Iar mai-marele sinagogii, mîniindu-se că Iisus a vindecat o sîmbăta, răspunzînd zicea mulțimii: Șase zile sînt în care trebuie să se lucreze; venind deci într-acestea, vindecați-vă, dar nu în ziua sîmbetei!

15. Iar Domnul i-a răspuns și a zis: Fățarnicilor! Fiecare dintre voi nu dezlegea, oare, sîmbăta boul său, sau asinul de la tesle, și nu-l duce să-l adape?

16. Dar aceasta, fiindcă a lui Avraam fiind, pe care a legat o Satana, iată de optsprezece ani, nu se cuvenea, oare, să fie dezlegată de legătura aceasta, în ziua sîmbetei?

17. Și zicînd El acestea, s-au rușinat toți cei ce erau împotriva Lui, și toată mulțimea se bucura de faptele strălucite săvîrșite de El.

18. Deci zicea. Cu ce este asemenea împărăția lui Dumnezeu și cu ce o voi asemăna?

19. Asemenea este grăuntelului de muștar pe care, luîndu-l, un om l-a aruncat în grădina sa, și a crescut și s-a făcut copac, iar păsările cerului s-au sălășluit în ramurile lui.

20. Și iarăși a zis: Cu ce voi ase-măna împărăția lui Dumnezeu?

21. Asemenea este aluatului pe care, luîndu-l, femeia l-a ascuns în trei măsuri de făină, pînă ce s-a dospit totul.

22. Și mergea El prin cetăți și prin sate, învățînd și călătorînd spre Ierusalim.

23. Și i-a zis cineva: Doamne, pu-tuți sînt, oare, cei ce se mîntuiesc? Iar El le-a zis:

24. Siliți-vă să intrați prin poartu cea strîmtă, că mulți, zic vouă, vor căuta să intre și nu vor putea.

25. După ce se va scula stăpînul casei și va incuia ușa și veți începe să stați afară și să bateți la ușă, zicînd Doamne, deschide-ne! și el, răspunzînd, va va zice: Nu vă știu de unde sînteți.

26. Atunci voi veți începe să ziceți: Am mîncat înaintea ta și am băut și în piețele noastre ai învățat.

27. Și el va va zice: Vă spun: Nu știu de unde sînteți. Depărtați-vă de la mine toți lucrătorii nedreptății.

28. Acolo va fi plîngerea și scrișni-rea dinților, cînd veți vedea pe Avraam și pe Isaac și pe Iacov și pe toți pro-orocii în împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi aruncați afară.

29. Și vor veni de la răsărit și de la apus, de la miezînoapte și de la

miazăzi și vor ședea la masă în împă-răția lui Dumnezeu.

30. Și iată, sînt unii pe urmă care vor fi înții, și sînt alții înții care vor fi pe urmă.

31. În ceasul acela au venit la El unii din farisei, zicîndu-l: Ieși și du-Te de aici, că Irod vrea să Te ucidă.

32. Și el le a zis: Mergînd, spuneți vulpii acesteia: Iată, alung demoni și fac vindecări astăzi și mine, iar a treia zi voi stîrși.

33. Însă și astăzi și mine și în ziua următoare merg, fiindcă nu este în putință să piară prooroc afară din Ierusalim.

34. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine, de cite ori am voit să adun pe fiu tău, cum adună pasărea puii săi sub aripi, dar n-ai voit.

35. Iată vi se lasă casa voastră pustie, că adevărat grăiesc vouă. Nu Mă veți mai vedea pînă ce va veni vremea cînd veți zice: Binecuvîntat Cel ce vine întru numele Dom-nului!

CAP. 14

Bolnavul de idropică vindecat sîmbăta. Indemn la smerenie și la milostenie. Pilda despre cîna cea mare. Lepădarea de sine.

1. Și cînd a intrat El în casa unuia dintre căpeteniile fariseilor sîmbăta, să mînină pîne, și ei îl pindeau.

2. Iată un om, bolnav de idropică era înaintea Lui.

3. Și, răspunzînd, Iisus a zis către învățătorii de lege și către farisei spunînd: Cuvine se a vindeca sîmbăta ori nu?

4. Ei însă au tăcut. Și luîndu-l, l-a vindecat și i-a dat dracii.

5. Și către ei a zis: Care dintre voi, de-i va cădea asinul sau boul în fîrțioș nu-l va scoate îndată în ziua sîmbetei?

6. Și n-au putut să-l răspundă la acestea.

30 Mat 19, 30, 20, 16. Marc 10, 31. Eapt 45, 28, 28, 32. Cînt 2, 15. 34 Mat 17, 1. Lev 26, 3, 32. Ps 6, 29, 1, 7. 1, 7. Min 9, 27. Min 3, 12. Mat 21, 9, 23, 38. Marc 11, 10. Luc 19, 38. Ioan 12, 13. Cap. 14. 1 Marc 3, 2. 1 Mat 12, 10. Marc 3, 2. Luc 13, 14. 5. Ies 23, 5. Deut 22, 4. Mat 22, 11. Luc 13, 14, 15. 6, 2. Reg 3, 1. Marc 22, 4, 46.

7. Și luînd seama cum își alegeau la masă cele dintîi locuri, a spus oaspeților o pildă, zicînd către ei:

8. Cînd vei fi chemat de cineva la nuntă, nu te așeza în locul cel dintîi, ca nu cumva să fie chemat de el altul mai de cînst decît tîne.

9. Și venind cel care te-a chemat pe tine și pe el, îți va zice: Dă acce-tua locul. Și atunci, cu rușine, te vei duce să te așezi pe locul cel mai de pe urmă.

10. Cî, cînd vei fi chemat, mergînd așează-te în cel din urmă loc, ca atunci, cînd va veni cel ce te-a che-mat, el să-ți zică: Prietene, mută-te mai sus. Atunci vei avea cîntea în fața tuturor celor care vor ședea împreună cu tine.

11. Căci, oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smereste pe sine se va înalța.

12. Zis-a și celui ce-L chemase: Cînd faci prînz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici vecinii bogatei, ca nu cumva să te chema și ei, la rîndul lor, pe tine, și să-ți fie ca răsplată.

13. Cî, cînd faci un ospaț, cheamă pe săraci, pe neputîncioși, pe schiopii.

14. Și fericit vei fi că nu pot să-ți răsplătească. Căci tu se va răsplăti la învierea dreptilor.

15. Și auzînd acestea, unul dintre cei ce ședeau cu El la masă i-a zis: Fericit este cel ce va mîncea pîne în împărăția lui Dumnezeu!

16. Iar El i-a zis: Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți;

17. Și a trimis la ceasul cincii pe sluga sa ca să spună celor chemați: Veniți, că iată toate sînt gata.

18. Și au început toți, cite unul, să și ccară iertare. Cel dintîi i-a zis: Tîrîna am cumpărat și am nevoie să ies ca s-o văd, te rog iartă-mă.

19. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am cumpărat și mă duc să-i încerc; te rog iartă-mă.

20. Al treilea a zis: Femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni.

Cap. 13. 16 Is. 5, 2. Ier. 8, 13. Mat 21, 19. Marc 11, 13, 14. 7. Mat 21, 19. 13. Marc 16, 18. 14. Ies. 20, 9. Deut. 5, 13. Mat. 22, 10. Marc. 3, 2. Luc. 6, 7; 14, 3. Ioan 5, 10. 15. Luc. 14, 5. 18. Mat. 13, 31. Marc. 4, 30. 19. Mat. 13, 32. Marc. 4, 31. 20. 22. Mat. 9, 35, 13, 33-35. Marc. 6, 6. 24. Sir. 4, 24. Mat.

7, 13, 14. Ioan 7, 34, 8, 21, 13, 33. Eapt. 14, 22. 25. Is. 53, 6. Mat. 7, 23, 25, 10, 12. Luc. 6, 46. 27. Ps. 5, 4-6, 6, 9. Mat. 7, 23, 25, 41. Luc. 13, 25, 1. Cor. 8, 3. 2. Tim. 2, 19. 28. Mat. 8, 11-12, 13, 42, 24, 51. 29. Fac. 28, 14. Is. 2, 3, 49, 6, 60, 3. Mal. 1, 11. Mat. 8, 11.

8. 10. Pild 25, 6, 7. 11. Iov 22, 29. Ps. 17, 29. Pild 29, 23. Mat. 23, 13. Luc. 18, 14. Iac. 4, 6. 1. Petr. 5, 5. Filip. 2, 3, 12. Ps. 3, 2, 28. Tob. 4, 7. 13. Neem. 8, 10. Iov 31, 17. Ps. 40, 1. Pild 3, 9. Tob. 4, 16. Sir. 14, 13. Pild 19, 17. Mat. 6, 4. 15. Apoc. 19, 7, 9. 16. 17. Pild 9, 15. Is. 25, 6. Mat. 22, 2-3. Apoc. 19, 7-9. 19. Ps. 143, 11.

21. Și întorcându-se, sluga a spus stăpînului său acestea. Atunci, minîindu-se, stăpînul casei a zis: Ieși îndată în piețele și uilele cetății, și pe săraci, și pe neputincioși, și pe orbi, și pe șchiopi adu-i aici.

22. Și a zis sluga: Doamne, s-a făcut precum ai poruncit și tot mai este loc.

23. Și a zis stăpînul către sluga. Ieși la drumuri și la garduri și silește să intre, ca să mi se umple casa.

24. Căci zic vouă: Nici unul din bărbații aceia care au fost chemați nu va gusta din cina mea.

25. Și mergeau cu El mulțimi multe; și, întorcându-se, a zis către ele:

26. Dacă vine cineva la Mine și nu urăște pe tatăl său și pe mamă și pe femeie și pe copil și pe frați și pe surori, chiar și viața sa însăși, nu poate să fie ucenicul Meu.

27. Și cel ce nu-și poartă crucea sa și nu vine după Mine nu poate să fie ucenicul Meu.

28. Că cine dintre voi vînd să zidească un turn nu stă mai întîi și să facă socoteala cheltuielii, cu ce să-l isprăvească?

29. Ca nu cumva, punîndu-i temelie și neputînd să-l termine, toți cei care vor vedea să înceapă a-l lua în ris,

30. Zicînd: Acest om a început să zidească, dar n-a putut isprăvi.

31. Sau care rege, plecînd să se bată în război cu alt rege, nu va sta întîi să se sfătuiască, dacă va putea să întîmpine cu zece mii pe cel care vine împotriva lui cu douăzeci de mii?

32. Iar de nu, încă fiind el departe, îi trimite solie și se roagă de pace.

33. Așadar oricine dintre voi care nu se leapădă de tot ce are nu poate să fie ucenicul Meu.

34. Bună este sarea, dar dacă și sarea se va strica, cu ce va fi dreașă?

35. Nici în pămînt, nici în gunoi, nu este de folos, ci o aruncă afară. Cine are urechi de auzit să audă.

CAP. 15

Pilda despre oana cea pierdută, despre drahma cea pierdută și despre fiul risipitor.

1. Și se apropiau de El toți vameșii și păcătoșii, ca să-L asculte.

2. Și fariseii și cărturarii cîrteau, zicînd: Acesta primește la Sine pe păcătoși și mîncă cu ei.

3. Și a zis către ei pilda aceasta, spunînd:

4. Care om dintre voi, avînd o sută de oi și pierzînd din ele una, nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în pustie și se duce după cea pierdută, pînă ce o găsește?

5. Și găsiînd-o, o pune pe umerii săi, bucurîndu-se;

6. Și sosînd acasă, cheamă prietenii și vecinii, zicîndu-le: Bucurați-vă cu mine, că am găsit oana cea pierdută.

7. Zic vouă: Că tot așa va fi bucurie în cer pentru un păcătos care se pocăiește, decît pentru nouăzeci și nouă de drepți, care n-au nevoie de pocăință.

8. Sau care femeie, avînd zece drahme, dacă pierde o drahmă, nu aprinde lumina și nu mătură casa și nu caută cu grijă pînă ce o găsește.

9. Și găsiînd-o, cheamă prietenii și vecinile sale, spunîndu-le: Bucurați-vă cu mine, căci am găsit drahma pe care o pierdusem.

10. Zic vouă, așa se face bucurie ingerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos care se pocăiește.

11. Și a zis: Un om avea doi fiu.

12. Și a zis cel mai tînăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Și el le-a împărțit averea.

13. Și nu după multe zile, adunînd toate, fiul cel mai tînăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea, trăind în desfrînări.

14. Și după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.

15. Și ducîndu-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări, și acesta l-a trimis la țările sale să păzească porcii.

16. Și dorea să-și sarete pîntecele din roșcovele pe care le mînceau porcii, însă nimeni nu-i dădea.

17. Dar, venindu-și în sine, a zis: Cîți argați ai tatălui meu sînt îndestulați de pîine, iar eu pierd aici de foame!

Cap. 15. Luc. 5, 29 (2) Mat. 11, 19 Fapt. 11, 3. Gal. 2, 12. (4) Ier. 34, 12, 16. Mat. 18, 12. 5. Mat. 18, 13. 6. 1 Petr. 2, 10. 2. (7) 2 Paral. 36, 23. Luc. 5, 31. 32. 13. Pild. 20, 3. (14) Pild. 5, 11.

18. Sculîndu-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta;

19. Nu mai sînt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi.

20. Și, sculîndu-se, a venit la tatăl său. Și încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergînd, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat.

21. Și i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sînt vrednic să mă numesc fiul tău.

22. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți degrabă haica cea mai bună și-l îmbrăcați și dați inel în mîna lui și încălțămintea în picioarele lui;

23. Și aduceți vițelul cel îngrășat și-l junghiați și, mîncînd, să ne veselim.

24. Căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și nu începui să se veselesc.

25. Iar fiul cel mare era la țarină. Și cînd a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cîntece și jocuri.

26. Și, chemînd la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea.

27. Iar ea i-a spus: Fratele tău a venit, și tatăl tău a junghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos.

28. Și el s-a mîniat și nu voia să intre: dar tatăl lui, ieșînd, îl ruga.

29. Însă el, răspunzînd, a zis tatălui său: Iată de atîta ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei.

30. Dar cînd a venit acest fiul al tău, care și-a mîncat averea cu desfrînate, a junghiat pentru el vițelul cel îngrășat.

31. Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sînt.

32. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.

CAP. 16

Parabola despre iconomul necredincios. Parabola despre bogatul nemilostiv și despre saracul Lazăr.

1. Și zicea și către ucenicii Săi, Iară un om bogat care avea un iconom

și acesta a fost pîrît lui că-i risipește averiile.

2. Și chemîndu-l, i-a zis: Ce este aceasta ce aud despre tine? Dă-mi socoteala iconomului tău, căci nu mai poți să fi iconom.

3. Iar iconomul a zis în sine: Ce voi face că stăpînul meu ia iconomatul de la mine? Să sap, nu pot; să cerșesc, mi-e rușine.

4. Știu ce voi face, ca să mă primească în casele lor, cînd voi fi scos din iconomat.

5. Și chemînd la sine, unul cite unul, pe datornicii stăpînului său, a zis celui dintîi: Cît ești dator stăpînului meu?

6. Iar el a zis: O sută de măsuri de untdelemn. Iconomul i-a zis: Ia-ți zăpislul și, șezînd, scrie degrabă cincizeci.

7. După aceea a zis altuia: Dar tu, cît ești dator? El i-a spus: O sută de măsuri de grâu. Zis-a iconomul: Ia-ți zăpislul și scrie optzeci.

8. Și a lăudat stăpînul pe iconomul cel nedrept, căci a lucrat înțelepțeste. Căci fin veacului acestuia sînt mai iscusiti în neamul lor decît fiii lumini.

9. Și Eu vă zic vouă: Faceți-vă prieteni din mamona al nedreptății, ca atunci, cînd veți săraci, să vă primească aceia în corburile cele veșnice.

10. Cel ce este credincios în foarte puțin și în mult e credincios; și cel ce e nedrept în foarte puțin și în mult este nedrept.

11. Deci dacă n-ați fost credincioși în mamona cel nedrept, cine vă va încredința bunul cel adevărat?

12. Și dacă în ceea ce este străin nu ați fost credincioși, cine vă va da ceea ce este al vostru?

13. Nici o slugă nu poate să slujească la doi stăpîni. Fîndcă sau pe unul va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va ține și pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona.

14. Toate acestea le auzeau și fariseii, care erau iubitori de argint și-L luau în bătaie de joc.

15. Și El le-a zis: Voi sinteți cei ce vă faceți pe voi drepți înaintea

18. Os. 14, 3. Am. 4, 12. (20) Is. 49, 15. Ier. 16, 10. 24. Luc. 15, 32. Ef. 2, 1, 5. 14. Col. 2, 14. Apoc. 3, 12. Luc. 15, 24. Cap. 16. 1. Ier. 4, 22. 6. Ier. 45, 10-11, 14. 8. Ioan. 12, 36. Ff. 5, 8-9. Tes. 5, 5. (9) Eccl. 1, 2.

Sr. 40, 26. Mat. 6, 19, 20, 20-21. Luc. 11, 41. 1 Tim. 6, 17. 19. Mat. 23, 21. Luc. 19, 17. 13. Mat. 6, 24. (14) 1 Tim. 6, 10. 15. 1 Reg. 16, 7. Ps. 7, 10. Pld. 17, 3. Ier. 11, 20. 17, 10, 20, 12. Luc. 18, 9.

21. Mat. 22, 7. 1 Cor. 1, 27-28. (24) Mat. 21, 43, 22, 8, 9, 14. (26) Deut. 33, 9. Mar. 10, 37. Rom. 9, 13. Apoc. 12, 11. (27) Mat. 10, 38, 16, 24. Marc. 8, 34. Luc. 9, 23. 2 Tim. 3, 2. (34) Mat. 5, 13. Marc. 9, 51.

oamenilor, dar Dumnezeu cunoaște inimile voastre; căci ceea ce la oameni este înalt, uricune este înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și proorocii au fost pînă la Ioan; de atunci împărăția lui Dumnezeu se binevestește și fiecare se silește spre ea.

17. Dar mai lesne e să treacă cerul și pămîntul, decît să cadă din Lege un corn de literă.

18. Oricine-și lasă femeia sa și ia pe alta săvîrșește adulter; și cel ce ia pe cea lăsată de bărbat săvîrșește adulter.

19. Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele în chip strălucit.

20. Iar un sărac, anume Lazăr, zăcea înaintea porții Lui, plin de bube.

21. Poftind să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului dar și ciinnu, venind, lingeau bubele lui.

22. Și a murit săracul și a fost dus de către îngeri în sinul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost înmormîntat.

23. Și în iad, ridicîndu-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sinul lui.

24. Și el, strigînd, a zis: Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și ude virful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în această văpaie.

25. Dar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr, asemenea, pe cele rele; iar acum aici el se mîngîie, iar tu te chinuiești.

26. Și peste toate acestea, între noi și voi s-a întărit prăpastie mare, ca cei care voiesc să treacă de aici la voi să nu poată, nici de acolo să treacă la noi.

27. Iar el a zis: Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu.

28. Căci am cinci frați, să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin.

29. Și i-a zis Avraam: Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei.

30. Iar el a zis: Nu, părinte Avraam, ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi.

21. Și i-a zis Avraam: Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți.

CAP. 17

Despre sminteli, iertare și credință. Vindecarea celor zece leproși. Cînd va veni împărăția lui Dumnezeu.

1. Și a zis către ucenicii Săi: Cu neputință este să nu vină smintelile, dar voi aceiia prin care ele vin!

2. Mai de folos i-ar fi dacă i s-ar lega de git o piatră de moară și ar fi aruncat în mare, decît să smintească pe unul din aceștia mici.

3. Luați aminte la voi înșivă. De-ți va greși fratele tău, dojenește-l și dacă se va pocăi, iartă-l.

4. Și chiar dacă îți va greși de șapte ori într-o zi și de șapte ori se va întoarce către tine, zicînd: Mă cănesc, iartă-l.

5. Și au zis apostolii către Domnul: Poate-ne credința.

6. Iar Domnul a zis: De ați avea credință cit un grăunte de muștar, ați zice acestui dud: Dezrădăcinează-te și te sădește în mare, și v-ar asculta.

7. Cine dintre voi, avînd o slugă la arat sau la păscut turme, îi va zice cînd se întoarce din țarină: Vino îndată și șezi la masă?

8. Oare, nu-i va zice: Pregătește-mi ca să cinez și, încingîndu-te, slujește-mi pînă ce voi minca și voi bea, și după aceea vei minca și vei bea și tu.

9. Va mulțumi, oare, slugii că a făcut cele poruncite? Cred că nu.

10. Așa și voi, cînd veți face toate cele poruncite vouă, să ziceți: Sintem slugi netrebnice, pentru că am făcut ceea ce eram datori să facem.

11. Iar pe cînd Iisus mergea spre Ierusalim și trecea prin mijlocul Samariei și al Galileii,

12. Intrînd într-un sat, L-au intim-pinat zece leproși care stăteau departe,

13. Și care au ridicat glasul și au zis: Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi!

6-7 Marc 9, 42 1 Cor 11, 19, 2 Mat 18, 6 Marc 9, 42 3 Lev 19, 17 Sir 19, 14 Mat 18, 15, 21 Iac 5, 19 20 4 5, Mat 18, 23 6 Mat 17, 23, 21, 21 Marc 9, 23, 11, 18 1 Cor 12 37 Ioan 13, 4 10, Iov 22, 35, 7 1 Cor 9, 16-17 11, Ioan 4, 4 12, Lev 13, 46

14. Și văzîndu-i, El le-a zis: Duceți-vă și vă arătați preoților. Dar, pe cînd ei se duceau, s-au curățit de lepră.

15. Iar unul dintre ei, văzînd că s-a vindecat, s-a întors cu glas mare slăvind pe Dumnezeu.

16. Și a căzut cu fața la pămînt la picioarele lui Iisus, mulțumindu-I. Și aceea era samarinean.

17. Și răspunzînd, Iisus a zis: Au nu zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sînt?

18. Nu s-a găsit să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu decît numai acesta, care este de alt neam?

19. Și i-a zis: Scoală-te și du-te; credința ta te-a mîntuit.

20. Și fiind întrebat de farisei, cînd va veni împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu va veni în chip văzut.

21. Și nici nu vor zice: Iată-o aici sau acolo. Căci, iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.

22. Zis-a către ucenici: Veni-vor zile cînd veți dori să vedeți una din zilele Fiului Omului, și nu veți vedea.

23. Și vor zice vouă: Iată este acolo; iată, aici; nu vă duceți și nu vă luați după ei.

24. Căci după cum fulgerul, fulgerînd dintr-o parte de sub cer, luminează pînă la cealaltă parte de sub cer, așa va fi și Fiul Omului în ziua sa.

25. Dar mai întîi El trebuie să sufere multe și să fie lepădat de neamul acesta.

26. Și precum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și în zilele Fiului Omului.

27. Mincau, beau, se însurau, se măritau pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie și a venit potopul și i-a nimicit pe toți.

28. Tot așa precum a fost în zilele lui Lot: Mincau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau și zideau.

29. Iar în ziua în care a ieșit Lot din Sodoma a plouat din cer foc și i-a nimicit pe toți.

14 Lev 13, 2, 14, 2 5, 10 4 Reg 5, 10 Mat 8, 4 Marc 1, 43 44 Luc 5, 14 18 Iosua 7, 19 2 Paral 30, 8, 32, 25, 19 Mat 9, 22 Marc 5, 30, 34, 10, 52 Luc 7, 50, 8, 48, 8, 42 21 Mat 24, 23, Marc 13, 21, Luc 17, 23, 22 Mat 9, 15, 23, Marc 24, 23 Marc 13, 21 Luc 17, 21 24, Mat 24, 27 25 Mat 16, 21, 17 22, 20, 18 Marc 8, 31 Luc 9, 22 26, Fac 7 7, Mat 24, 37 Petr 3 20 27, Iac 7, 7 Mat 24, 38 28,

30. La fel va fi în ziua în care se va arăta Fiul Omului.

31. În ziua aceea, cel care va fi pe acoperișul casei, și lucrurile lui în casă, să nu se coboare ca să le ia; de asemenea, cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă înapoi.

32. Aduceți-vă aminte de femeia lui Lot.

33. Cine va căuta să scape viața sa o va pierde; iar cine o va pierde o va dobîndi.

34. Zic vouă: În noaptea aceea vor fi doi într-un pat; unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat.

35. Două vor măcina împreună; una va fi luată și alta va fi lăsată.

36. Doi vor fi în ogar. unul se va lua și altul se va lăsa.

37. Și răspunzînd, ucenicii I-au zis: Unde, Doamne? Iar El le-a zis: Unde va fi stîrvul, acolo se vor aduna și vulturii.

CAP. 18

Pildele: văduva stăruitoare, vameșul și fariseul. Iisus cheamă pe copii la Sine. Primejdiiile bogăției. A treia vestire a Patimilor. Vindecarea orbului din Ierihon.

1. Și le spunea o pildă cum trebuie să se roage totdeauna și să nu se lenevească.

2. Zicînd: Într-o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea și de om nu se rușina.

3. Și era, în cetatea aceea, o văduvă care venea la el, zicînd: Fă-mi dreptate față de potrivnicul meu.

4. Și un timp n-a voit; dar după acestea a zis întru sine: Deși de Dumnezeu nu mă tem și de om nu mă rușinez,

5. Toruși, fiindcă văduva aceasta îmi face supărare, îi voi face dreptate, ca să nu vină mereu să mă supere.

6. Și a zis Domnul: Auziți ce spune judecătorul cel nedrept?

7. Dar Dumnezeu, oare, nu va face dreptate aleșilor Săi care strigă către

Fac 19, 14, 24 Iez 16, 49 Mat 24, 38 29, Iac 19, 16-24. 30 Mat 24, 39 31 Mat 24, 17, Marc 13, 15, 32 Fac 19, 26. Inter 10, 7, 33 Mat 10, 39, 16, 25 Marc 8, 35, Luc 9, 24 Ioan 12, 25 34 36 Mat 24, 40-41 37 Iov 39, 30 Avac 1, 8 Mat 24, 28, Cap 18. 11 Sir 18, 22 Luc 21, 36 Rom 12 12 Ef 6, 18 Col 4, 2 1 Tes 5, 17 1 Tim 2, 1 3 Luc 11, 8, 17, Ps 9, 18, Iuc 11, 9 Apoc 6, 10.

16 Mat 4, 17, 11, 12 13 17 Ps 101 20-28, Is 40, 8, 51 6 Mat 5, 18 Luc 21 33, Petr 1, 24 25 18 Deut 24 1 Mat 5 32, 19, 9 Marc 11 1 Cor 7, 10 19 Sir 1, 4, 13, 14, 15 32 24 Zah 14, 12 25 Iov 21, 7, 13 Ps 36, 37, 23, 6, Luc 6, 24 29 Ioan 5, 39, 45 Fapt 15, 21, 17, 11 Cap 17. 1 Mat 18,

El ziua și noaptea și pentru care El rabdă îndelung?

8. Zic vouă că le va face dreptate în curind. Dar, Fiul Omului, cînd va veni, va găsi, oare, credință pe pămînt?

9. Către unii care se credeau că sînt drepti și priveau cu dispreț pe ceilalți, a zis pilda aceasta:

10. Doi oameni s-au suit la templu, ca să se roage: unul fariseu și celălalt vameș.

11. Fariseul, stînd, așa se ruga în sine: Dumnezeu, îți mulțumesc că nu sînt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti, adulteri, sau ca și acesta vameș,

12. Postesc de două ori pe săptămînă, dau zeciuială din toate cîte cîștig.

13. Iar vameșul, departe stînd, nu voia nici ochi să-și ridice către cer, ci-și bătea pieptul, zicînd: Dumnezeu, fi milostiv mie, păcătosului.

14. Zic vouă că acesta s-a coborît mai îndreptat la casa sa, decît acela. Fiindcă oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înălța.

15. Și aduceau la El și pruncii, ca să se atingă de ei. Iar ucenicul, văzînd, îi certau.

16. Iar Iisus i-a chemat la Sine, zicînd: Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci împărăția lui Dumnezeu este a unor ca aceștia.

17. Adevărat grăiesc vouă. Cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un prunc nu va intra în ea.

18. Și L-a întrebat un fruntaș, zicînd: Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața cea de veci?

19. Iar Iisus i-a zis: Pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, decît unul Dumnezeu.

20. Știi poruncile: Să nu săvîrșești adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strîmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.

21. Iar el a zis: Toate acestea le-am păzit din tinerețile mele.

22. Auzînd, Iisus i-a zis: Încă una îți lipsește: Vinde toate cîte ai și le împarte săracilor, și vei avea comoară în ceruri; și vino și urmează Mie.

23. Iar el, auzînd acestea, s-a întristat, căci era foarte bogat.

24. Și văzîndu-l întristat, Iisus a zis: Cît de greu vor intra cei ce au averi în împărăția lui Dumnezeu!

25. Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului decît să intre bogatul în împărăția lui Dumnezeu.

26. Zis-au cei ce ascultau: Și cine poate să se mintuiască?

27. Iar El a zis: Cele ce sînt cu neputință la oameni sînt cu putință la Dumnezeu.

28. Iar Petru a zis: Iată, noi, lăsînd toate ale noastre, am urmat Ție.

29. Și El i-a zis: Adevărat grăiesc vouă: Nu este nici unul care a lăsat casă, sau femeie, sau frați, sau părinți, sau copii, pentru împărăția lui Dumnezeu,

30. Și să nu ia cu mult mai mult în vremea aceasta, iar în veacul ce va să vină, viață veșnică.

31. Și luînd la Sine pe cei doisprezece, a zis către ei: Iată ne suim la Ierusalim și se vor împlini toate cele scrise prin prooroci despre Fiul Omului.

32. Căci va fi dat păgînilor și va fi batjocorit și va fi ocărit și scupat.

33. Și, după ce îl vor bichui, îl vor ucide; dar a treia zi va învia.

34. Și ei n-au înțeles nimic din acestea, căci cuvîntul acesta era ascuns pentru ei și nu înțelegeau cele spuse.

35. Și cînd s-a apropiat Iisus de Ierihon, un orb ședea lingă drum, cerșînd.

36. Și, auzînd el mulțimea care trecea, întreba ce e aceasta.

37. Și i-au spus că trece Iisus Nazarineanul.

38. Și el a strigat, zicînd: Iisus, Fiul lui David, fie-Ți milă de mine.

39. Și cei care mergeau înainte îl certau ca să tacă, iar el cu mult mai mult striga. Fiule al lui David, fie-Ți milă de mine!

40. Și oprindu-se, Iisus a poruncit să-l aducă la El; și apropiindu-se el, l-a întrebat:

41. Ce voești să-ți fac? Iar el a zis: Doamne, să văd iarăși!

42. Și Iisus i-a zis: Vezi! Credința ta te-a mîntuit.

43. Și îndată a văzut și mergea după El, slăvînd pe Dumnezeu. Și tot poporul, care văzuse, a dat laudă lui Dumnezeu.

CAP. 19

Zahcu. Pilda minelor. Intrarea în Ierusalim. Iisus deplinge Ierusalimul și alungă pe vînzătorii de la templu.

1. Și intrînd, trecea prin Ierihon.

2. Și iată un bărbat, cu numele Zahcu, și acesta era mai marele vameșilor și era bogat.

3. Și căuta să vadă cine este Iisus, iar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură.

4. Și alergînd el înainte, s-a suit într-un sicomor, ca să-l vadă, căci pe acolo avea să treacă.

5. Și cînd a sosit la locul acela, Iisus, privînd în sus, a zis către el: Zahcu, coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămîn.

6. Și a coborît degrabă și l-a primit, bucurîndu-se.

7. Și văzînd, toți murmurau, zicînd că a intrat să găzduiască la un om păcătos.

8. Iar Zahcu, stînd, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit.

9. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mîntuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam.

10. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mîntuiască pe cel pierdut.

11. Și ascultînd ei acestea, Iisus a adăugat să le spună o pildă, fiindcă El

era aproape de Ierusalim, iar ei credeau că împărăția lui Dumnezeu se va arăta îndată.

12. Deci a zis: Un om de neam mare s-a dus într-o țară îndepărtată, ca să-și ia domnie și să se întoarcă.

13. Și chemînd zece slugi ale sale, le-a dat zece mîne și a zis către ele: Neguțătorii cu ele pînă ce voi veni!

14. Dar cetățenii lui îl urau și au trimis solie în urma lui, zicînd: Nu voim ca acesta să domnească peste noi.

15. Și cînd s-a întors el, după ce luase domnia, a zis să fie chemate slugile acelea, cărora le dăduse banii, ca să știe cine ce a neguțătorit.

16. Și a venit cea dintîi, zicînd: Doamne, mina ta a adus cîștig zece mîne.

17. Și i-a zis stăpînul: Bine slugă bună, fiindcă într-un pușin ai fost credincioasă, să ai stăpînire peste zece cetăți.

18. Și a venit a doua, zicînd: Mina ta, stăpîne, a făcut cinci mîne.

19. Iar El a zis și acesteia. Să ai și tu stăpînire peste cinci cetăți.

20. A venit și cealaltă zicînd: Doamne, iată mina ta, pe care am păstrat-o într-un ștergar.

21. Că mă temeam de tine, pentru că ești om aspru: iei ce nu ai pus și seceri ce n-ai semănat.

22. Zis-a lui stăpînul: Din cînvintele tale te voi judeca, slugă vicleană. Ai știut că eu sînt om aspru: iau ce nu am pus și secer ce nu am semănat:

23. Și de ce n-ai dat banii mei schimbătorilor de bani? Și eu, la venirea mea, i-aș fi cerut cu dobîndă.

24. Și a zis celor ce stăteau de față: Luați de la el mina și dați-o celui ce are zece mîne.

25. Și ei au zis Lui: Doamne, acela are zece mîne.

26. Zic vouă: Că oricui are 1 se va da, iar de la cel ce nu are și ceea ce are i se va lua.

27. Iar pe acei vrăjmași ai mei, care n-au voit să domnesc peste ei, aduceți-i aici și tăiați-i în fața mea,

8, Pild 20, 6 2 Petr 3, 8-9 Fvr. 10, 37 9 Luc. 16, 13 11 Deut 26, 13 Is 1, 15, 58, 3, Luc 11, 39 Apoc. 3, 17, 12 Mat 23, 23, 13 Lev. 13, 13-14, 2 Para. 36, 23 Ps 50, 2, 18, 14 Iov 22, 29 Psa 29, 23 Is. 40, 4, 57, 15 Sir 1, 30 Mat 23, 12 Luc. 14, 11 Iac. 4, 6 1 Petr 5, 5 15 Is 49, 22 Mat. 19, 13, Marc. 10, 13, 16, Mat 18, 3; 19, 14 Marc. 10, 14 1 Petr 2, 2 17-19 Is. 49, 22 Mat. 11, 25, 18, 3, 19, 16 17 Marc. 10, 15-18, 20 Is. 20, 12-17 Deut 5, 17 Mat 5, 21, 27, 19 18-19 Marc. 10, 19 Rom 13, 9 21-22 Mat. 19, 20 21, Marc. 10, 20 21,

Luc 12, 33 Fapt. 2, 45, 1 Tim. 6, 18 19, 23 Mat. 19, 22 Marc. 10, 22 Luc 8, 14 24, Pild 1, 23 Mat. 13, 22, 19, 23 Marc. 4, 19, 10, 23 1 Tim 6, 9 10, 25 26 Mat 19, 24 25 Marc. 10, 25-26 Luc 6, 24 27 Fac 18, 14 Iov 42, 2 Ier 32, 27 Mat 19, 26 Marc. 10, 27 Luc. 1, 37 28 Deut 33, 9 Mat 4, 20, 19, 27 Marc 10, 28 Luc 5, 11 29 Deut 33, 9 Mat. 19, 29 Marc. 10, 29 30 Iov 42, 10 Mat 19, 29 31 Mat. 16, 21; 20, 18 Marc. 10, 32 33 Luc. 9, 22, 44 32 Ps 21, 7 Is 53, 7 Intel. 2, 19 Mat. 20, 18 34 Marc. 9, 32 Luc 2, 60, 9, 45 Ioan 10, 6 12, 16 18, 32,

5 39 Ps 145, 8 Mat. 9 27; 20, 29, 31, Marc. 10, 46-40, 40 Mat. 9, 28; 20, 32 Marc. 10, 49, 41 Mat. 9, 31; 20, 33 Marc. 10, 52, 42 Luc. 16, 19 43 Mat. 20, 34 Cap. 19, - 55 Cnt. 4, 16, 6 Ps. 118, 32, 8 Jes. 22, 1 Lev 6, 5 Num. 5, 7 1 Reg. 12, 3 10 Mat. 9, 12, 10, 6, 15, 24; 18, 11 Marc. 2, 17 1 Tim. 1, 15, 11 Fapt. 1, 6,

12; Mat. 25, 14, Marc. 13 34, 14 Ioan 1, 11 15; Mat. 25, 19, 16; Mat. 25, 20, 17 Dan. 12, 13, Mat. 25, 21, Luc 16, 10, 18, Mat 25, 22, 19 Mat. 25, 23, 20 Mat. 25, 24 21; Pild. 26, 16, Mat. 25, 25, 22 Iov 15, 6 Mat. 12, 37; 25, 26 23-26 Mat. 12, 12, 27, 27-30 Marc. 4, 25 Luc. 8, 18 27 Mar 22, 7 13.

28. Și zicind acestea, mergea înainte, suindu-se la Ierusalim.

29. Iar cînd s-a apropiat de Bet-faghe și de Betania, către muntele care se zice Muntele Măslinilor, a trimis pe doi dintre ucenici,

30. Zicînd: Mergeți în satul dinaintea voastră și, intrînd în el, veți găsi un mînz legat pe care nimeni dintre oameni n-a sîezut vreodată. Și, dezlegîndu-l, aduceți-l.

31. Și dacă vă va întreba cineva: Pentru ce-l dezlegați?, veți zice așa: Pentru că Domnul are trebuință de el.

32. Și, plecînd, cei trimiși au găsit precum le-a spus

33. Pe cînd aceștia dezlegau mînzul, au zis stăpînului lor pe mînz, au pus pe Iisus deasupra.

34. Iar ei au răspuns: Pentru că are trebuință de el Domnul

35. Și l-au adus la Iisus și, aruncîndu-și hainele lor pe mînz, au pus pe Iisus deasupra.

36. Iar, pe cînd mergea El, așternau hainele lor pe cale.

37. Și apropiindu-se de coborișul Muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, bucurîndu-se, a început să laude pe Dumnezeu, cu glas tare, pentru toate minunile pe care le văzuseră,

38. Zicînd: Binecuvîntat este Împăratul care vine întru numele Domnului: Pace în cer și slavă întru cei de sus.

39. Dar unii farisei din mulțime au zis către El: Învățătorule, ceartă-ți ucenicii.

40. Și El, răspunzînd, a zis: Zic vouă: Dacă vor tăcea aceștia, pietrele vor striga.

41. Și cînd s-a apropiat, văzînd cetatea, a plîns pentru ea, zicînd

42. Dacă ai fi cunoscut și tu, în ziua aceasta, cele ce sînt spre pacea ta! Dar acum ascunse sînt de ochii tăi.

43. Căci vor veni zile peste tine, cînd dușmanii tăi vor săpa șanț în jurul tău și te vor împresura și te vor strimtora din toate părțile,

44. Și te vor face una cu pămîntul, și pe fiii tăi care sînt în tine, și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că nu ai cunoscut vremea cercetării tale.

45. Și intrînd în templu, a început să scoată pe cei ce vindeau și cumpărau în el,

46. Zicîndu-le: Scris este: Și va fi casa Mea casă de rugăciune; dar voi ați făcut din ea peșteră de tilhari.

47. Și era în fiecare zi în templu și învăța. Dar arhieriei și cărturarilor și fruntașii poporului căutau să-L piardă.

48. Și nu găseau ce să-L facă, căci tot poporul se ținea după El, ascultîndu-L.

CAP. 20

De unde a fost botezul lui Ioan? Pilda vierii celei date lucrătorilor răi. Dinarul Cezarului. Învierea morților. Al cui fiu este Hristos?

1. Și într-una din zile, pe cînd Iisus învăța poporul în templu și binevestea, au venit arhieriei și cărturarilor, împreună cu bătrîni.

2. Și, vorbind, au zis către El: Spune nouă cu ce putere faci acestea, sau cine este Cel ce Ți-a dat această putere?

3. Iar El, răspunzînd, a zis către ei: Vă voi întreba și Eu pe voi un cuvînt, și spuneți-Mi.

4. Botezul lui Ioan era din cer sau de la oameni?

5. Și ei cugetau în sine lor, zicînd: Dacă vom spune: Din cer, va zice: Pentru ce n-ati crezut în el?

6. Iar dacă vom zice: De la oameni, tot poporul ne va ucide cu pietre, căci este încredințat că Ioan a fost proroc.

7. Și au răspuns că nu știu de unde.

8. Și Iisus le-a zis: Nici Eu nu vă spun vouă cu ce putere fac acestea.

9. Și a început să spună către popor, pilda aceasta: Un om a sădit vie și a dat o lucrătorilor și a plecat departe pentru multă vreme.

10. Și la timpul convenit, a trimis la lucrători o slugă ca să-L dea din rodul viei. Lucrătorii însă, bătînd-o, au trimis-o fără nimic.

11. Și a trimis apoi o altă slugă, dar ei, bătînd-o și pe aceea și batjocorînd-o, au trimis-o fără nimic.

144: 3 Reg 9, 7 Mlh, 3, 12 Mat 24, 2 Marc 13, 2 Luc 21, 6. 45: Mat 21, 12 Marc 11, 15 Ioan 2, 14-15. 46: 3 Reg 8, 29 Is 56, 7. Ier 7, 11. Mac 7, 37. Mat 21, 13. Marc 11, 17. 47: Mat 21, 45 Marc 11, 18. Ioan 7, 19. 48: Mat 14, 5, 21, 46 Marc 11, 18. Cap. 20. 1: 8, Mat 14, 5, 21, 23 27. Marc 11, 27-33. 9: Ps 79, 8 Is 5, 1-7 Ier 2, 21. Mat 21, 33 Marc 12, 1.

12. Și a trimis apoi pe a treia; iar ei, rînînd-o și pe aceea, au alungat-o.

13. Și stăpînul viei a zis: Ce voi face? Voi trimite pe fiul meu cel iubit, poate se vor rușina de el.

14. Iar lucrătorii, văzîndu-l, s-au vorbit între ei, zicînd: Acesta este moștenitorul; să-l omorîm ca moștenirea să fie a noastră.

15. Și, scoțîndu-l afară din vie, l-au ucis. Ce va face, deci, acestora, stăpînul viei?

16. Va veni și va picdea pe lucrătorii aceia, iar via o va da altora. Iar ei, auzînd, au zis: Să nu fie!

17. El însă, privînd la ei, a zis: Ce înseamnă, deci, scriptura aceasta: Piatra pe care n-au luat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului?

18. Oricine va cădea pe această piatră va fi sfîrșit, iar pe cine va cădea ea îl va zdrobi.

19. Iar cărturarii și arhieriei căutau să pună mîna pe El, în ceasul acela, dar s-au temut de popor. Căci ei au înțeles că Iisus spusese pilda aceasta pentru ei.

20. Și pîndîndu-L, l-au trimis iscoade, care se prefăceau că sînt drepti, ca să-L prindă în cuvînt și să-L dea stăpînirii și puterii dregătorului.

21. Și L-au întrebat, zicînd: Învățătorule, știm că vorbești și înveți drept și nu cauți la fața omului, ci cu ade-vărat înveți calea lui Dumnezeu.

22. Se cuvine ca noi să dăm dajdie Cezarului sau nu?

23. Dar Iisus, cunoscînd viclesugul lor, a zis către ei: De ce Mă ispititi?

24. Arătați-Mi un dinar: Al cui chip și scriere are pe el? Iar ei au zis: Ale Cezarului.

25. Și El a zis către ei: Așadar, dați cele ce sînt ale Cezarului, Cezarului, și cele ce sînt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

26. Și nu L-au putut prinde în cuvînt înaintea poporului și, mirîndu-se de cuvîntul Lui, au tăcut.

27. Și apropiîndu-se unii dintre saducheii care zic că nu este înviere, L-au întrebat,

28. Zicînd: Învățătorule, Moise a scris pentru noi: Dacă moare fratele cuiva, avînd femeie, și el n-a avut copii, să ia fratele lui pe femeie și să ridice urmaș fratelui său.

29. Erau deci șapte frați. Și cel dintîi, luîndu-și femeie, a murit fără de copii.

30. Și a luat-o al doilea, și a murit și el fără copii.

31. A luat-o și al treilea; și tot așa toți șapte n-au lăsat copii și au murit.

32. La urmă a murit și femeia.

33. Deci femeia, la înviere, a căruia dintre ei va fi soție, căci toți șapte au avut-o de soție?

34. Și le-a zis lor Iisus: Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită;

35. Iar cei ce se vor învrednici să dobindească veacul acela și învierea cea din morți, nici nu se însoară, nici nu se mărită.

36. Căci nici să moară nu mai pot, căci sînt la fel cu îngerii și sînt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.

37. Iar că morții înviază a arătat chiar Moise la rug, cînd numește Domn pe Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov.

38. Dumnezeu deci nu este Dumnezeu al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El.

39. Iar unii dintre cărturari, răspunzînd, au zis: Învățătorule, bine ai zis.

40. Și nu mai cutezau să-L întrebe nimic,

41. Iar El a zis către ei: Cum zic că Hristos este Fiul lui David?

42. Căci însuși David spune în Cartea Psalmilor: Zis-a Domnul Domnului Meu: Șezi de-a dreapta Mea,

29-32 Mat 21, 1-6. Marc 11, 1-4. 33-34 Marc 11, 5-6. 35-4 Rcg 9, 13 Mat 21, 7. Marc 11, 7. Ioan 12, 14. 36 Mat 21, 8. Marc 11, 8. 38 Ps 117, 26 Mat 21, 9. Marc 11, 9-10. Luc 2, 14, 13, 35. Ioan 12, 13. Ef 2, 14. 40 Avac 2, 11. 41. 4 Rcg 8, 11. Os 11, 9. 42. Ier 8, 7. Plng 1, 9. 43. Deut 28, 52. Iov 36, 13. Is 29, 3. Ier 6, 1. Iez 21, 2. Am 3, 1. Mat 22, 7. Luc 21, 6, 20.

10-13 Os 5, 4. Mat 21, 34-37. Marc 12, 1. 14. Ps 2, 2, 8. Mat 21, 38. Marc 12, 7. Ioan 11, 53. Eyr 1, 2. 15-16 Mat 21, 39. 41. Marc 12, 8-9. Eyr 13, 12. 17. Ps 7, 22. Is 28, 16. Mat 21, 42. Marc 12, 0. Fapt 4, 11. 1 Petr 2, 6. Rom 9, 33. 18. Is 8, 14. Dan 2, 34-35. Zah 12, 3. Mat 21, 44. 19-21. Iad 16, 2. Ier 18, 21. Mat 22, 15-16. Marc 12, 12-14. 22-24. Mat 22, 17-20. Marc 12, 14-16. 25 Mat

1, 27, 22, 21. Marc 12, 17. Rom 13, 7. 27. Mat 22, 23. Marc 12, 18. Fapt 23, 8. 28. Fac 38, 8. Deut 25, 5. Mat 22, 24. Marc 12, 19. 29-35 Mat 22, 25-30. Marc 12, 20-25. 36 Mat 22, 30. Marc 12, 25. 1 Ioan 3, 2. Rom 8, 23. 37. Ies 3, 6, 16. Mat 22, 31-32. Marc 12, 26. 38. Mat 22, 32. Marc 12, 27. Rom 6, 10. 39-41. Mat 22, 42, 45-46. Marc 12, 32-35. 42. Ps 109, 1. Mat 22, 44. Marc 12, 36. Fapt 2, 34.

43. Până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

44. Deci David Îl numește Domn; și cum este fiu al lui?

45. Și ascultînd tot poporul, a zis ucenicilor:

46. Păziți-vă de cărturari, cărora le place să se plimbe în haine lungi, care rubesc plecaciunile în piețe și scaunele cele dinții în sinagogi și locurile cele dinții la ospete,

47. Mîncînd casele văduvelor și de ochii lumii rugîndu-se îndelung; aceștia vor lua mai mare osîndă.

CAP. 21

Banul văduvei. Căutarea lui Iisus despre dărmarea Ierusalimului și a doua Sa venire.

1. Și privind, a văzut pe cei bogați, aruncînd darurile lor în cutia darurilor (din templu).

2. Și a văzut și pe o văduvă săracă, aruncînd acolo doi bani.

3. Și a zis: Adevărat vă spun că această văduvă săracă a aruncat mai mult decît toți.

4. Căci toți aceștia din prisosul lor au aruncat la daruri, aceasta însă din sărăcia ei a aruncat tot ce avea pentru viață.

5. Iar unu vorbind despre templu că este împodobit cu pietre frumoase și cu podoabe, El a zis:

6. Vor veni zile cînd, din cele ce vedeți, nu va rămîne piatră pe piatră care să nu se risipească.

7. Și ei l-au întrebat, zicînd: Învățătorule, cînd, oare, vor fi acestea? Și care este semnul cînd au să fie acestea?

8. Iar El a zis: Vedeți să nu fiți amăgiți; căci mulți vor veni în numele Meu, zicînd: Eu sînt, și vremea s-a apropiat. Nu mergeți după ei.

9. Iar cînd veți auzi de războaie și de răzmerițe, să nu vă înspăimîntați; căci acestea trebuie să fie întii, dar sfîrșitul nu va fi curînd.

10. Atunci le-a zis: Se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție.

11. Și vor fi cutremure mari și, pe alocurea, foamete și ciumă și spaimă și semne mari din cer vor fi.

12. Dar, mai înainte de toate acestea, își vor pune mîinile pe voi și vă vor prigoni, dîndu-vă în sinagogi și în temnițe, ducîndu-vă la împărați și la dregători, pentru numele Meu.

13. Și va fi vouă spre mărturie.

14. Puneți deci în inimile voastre să nu gîndiți de mai înainte ce veți răspunde;

15. Căci Eu vă voi da gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotrivă, nici să-i răspundă toți potrivnicii voștri.

16. Și veți fi dați și de părinți și de frați și de neamuri și de prieteni, și vor ucide dintre voi,

17. Și veți fi urși de toți, pentru numele Meu.

18. Și pînă din capul vostru nu va pieri.

19. Prin răbdarea voastră veți dobîndi sufletele voastre.

20. Iar cînd veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, atunci să știți că s-a apropiat pustiirea lui.

21. Atunci cei din Iudeea să fugă la munți și cei din mijlocul lui, să iasă din el și cei de prin țărini să nu intre în el.

22. Căci acestea sînt zilele răzburărilor, ca să se îplinească toate cele scrise.

23. Dar vai celor care vor avea în pîntece și celor care vor alăpta în acele zile. Căci va fi în țară mare strîmtoare și minie împotriva acestui popor,

24. Și vor cădea de ascuțișul săbiei și vor fi duși robi la toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, pînă ce se vor împlini vremurile neamurilor.

25. Și vor fi semne în soare, în lună și în stele, iar pe pămînt spaimă și nedumerire din pricina vuietului mării și al valurilor.

Marc. 13, 11 Ioan 16, 13. Fapt. 5, 39, 6, 10. 16. Plîng. 1, 20. Mih. 7, 6. Mat. 10, 21; 24, 10. Marc. 13, 12 (17) Mat. 10, 22, 24, 9, 13. Marc. 13, 13 (18) 1 Reg. 14, 45. Mat. 10, 30. Luc. 12, 7 (19) 2 Paral. 15, 7. Mat. 10, 22. Ebr. 10, 36 (20). Dan 9, 27. Mat. 24, 15. Marc. 13, 14. Luc. 19, 43. 21. Mat. 24, 16. Marc. 13, 14 (22) Zah. 14, 1. (23) Mat. 24, 19. Marc. 13, 17. 1. Luc. 23, 29. (25) Is. 13, 10. Iez. 32, 7. Am. 5, 20, 8, 9. Ioi. 2, 10; 3, 4, 4. 1. 5. f. 1 15. Mat. 24, 29. Marc. 13, 24. 2 Petr. 3, 10.

26. Iar oamenii vor muri de frică și de așteptarea celor ce au să vină peste lume, căci puterile cerurilor se vor clătina.

27. Și atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori cu putere și cu slavă multă.

28. Iar cînd vor începe să fie acestea, prindeți curaj și ridicați capetele voastre, pentru că răscumpărarea voastră se apropie.

29. Și le-a spus o pildă: Vedeți smochinul și toți copacii:

30. Cînd s-au arătat fructele acestora, văzîndu-le, de la voi înșivă știți că vara este aproape.

31. Asa și voi, cînd veți vedea făcîndu-se acestea, să știți că aproape este împărăția lui Dumnezeu.

32. Adevărat grăiesc vouă că nu va trece neamul acesta pînă ce nu vor fi toate acestea.

33. Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

34. Luați seama la voi înșivă, să nu se îngreueze inimile voastre de mincare și de băutură peste măsură și de grijile vieții acesteia, și ziua aceea să vină peste voi fără de veste,

35. Ca o cursă; căci va veni peste toți cei ce locuiesc pe fața întregului pămînt.

36. Privegheați dar în toată vremea, rugîndu-vă, ca să vă întăriți să scăpați de toate acestea care au să vină și să stați înaintea Fiului Omului.

37. Și ziua era în templu și învăța, iar noaptea, ieșind, o petrecea pe muntele ce se cheamă al Măslimilor.

38. Și tot poporul venea dis-de-dimineață la El în templu, ca să-L asculte.

CAP. 22

Iisus vindut de Iuda. Cina cea de taină. Despre întîietate. Suferințele din grădina Ghetsimani. Prinderea și aducerea la Caiafa. Lepădarea lui Petru.

1. Și se apropia praznicul Azimelor, care se cheamă Paști.

26) Iez. 38, 19. Mat. 24, 29. Marc. 13, 25. Luc. 12, 40. (27) Dan 7, 10, 13. Mat. 16, 27. Marc. 13, 26. Fapt. 1, 11. Apoc. 1, 7, 14, 14. 28. Is. 11, 11. 12. Rom. 8, 23. 29-32. Cant. 2, 13. Mat. 24, 32-34. Marc. 13, 28-30. (33) Ps. 101, 27, 118, 152. Is. 40, 8, 51, 6. Mat. 5, 18, 24, 35. Marc. 13, 31. Luc. 16, 17. (34) Mat. 24, 42; 25, 13. Marc. 13, 33. Luc. 12, 41. 1 Petr. 4, 7. Rom. 13, 11, 13. Gal. 5, 21. Ef. 5, 18. 1. Tes. 5, 6. (35) Ecl. 9, 2. Is. 24, 17. 2 Petr. 3, 10. 1. Tes. 5, 3. Apoc. 3, 3. (36) Împel.

2. Și arhiercii și cărturarii căutau cum să-L omoare; căci se temeau de popor.

3. Și a intrat satana în Iuda, cel numit Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece.

4. Și, ducîndu-se, el a vorbit cu arhiercii și cu căpeteniile oastei, cum să-L dea în mîinile lor.

5. Și ci s-au bucurat și s-au învoit să-i dea bani.

6. Și el a primit și căuta prilej să-L dea lor, fără știrea mulțimii.

7. Și a sosit ziua Azimelor, în care trebuia să se jertfească mielul de Paști.

8. Și a trimis pe Petru și pe Ioan, zicînd: Mergeți și ne pregătiți Paștile, ca să mîncăm.

9. Iar ei l-au zis: Unde vorești să pregătim?

10. Și El le-a zis: Iată, cînd veți intra în cetate, vă va întîmpina un om ducînd un urciur cu apă; mergeți după el în casa în care va intra,

11. Și veți zice stăpînului casei: Învățătorul îmi zice: Unde este încăperea în care să mîncînc Paștile cu ucenicii Mei?

12. Și acela vă va arăta un foisor mare, așternut; acolo să pregătiți.

13. Iar ei, ducîndu-se, au aflat precum le spusese și au pregătit Paștile.

14. Și cînd a fost ceasul, s-a așezat la masă, și apostolii împreună cu El.

15. Și a zis către ei: Cu dor am dorit să mîncînc cu voi aceste Paști, mai înainte de patima Mea.

16. Căci zic vouă că de acum nu voi mai minca din acestea, pînă cînd nu se vor împlini în împărăția lui Dumnezeu.

17. Și luînd paharul, mulțumind, a zis: Luați acesta și împărțiți-l între voi;

18. Că zic vouă: Nu voi mai bea de acum din rodul vitei, pînă ce nu va veni împărăția lui Dumnezeu.

19. Și luînd pînca, mulțumind, a frînt și le-a dat lor, zicînd: Acesta este Trupul Meu care se dă pentru voi; aceasta să faceți spre pomenirea Mea.

43-47. Mat. 22, 44-45, 24, 5, 14. Marc. 12, 36-40. Luc. 11, 43. Cap. 21, 1, 4 Reg. 12, 9. Marc. 12, 41. (2) 41. 3 Reg. 17, 2. Marc. 12, 42-44. 4, 8, 2. Cor. 8, 12. (5) Mat. 24, 1. Marc. 13, 1. (6) 3 Reg. 9, 7-8. Ier. 26, 18. Mih. 3, 12. Mat. 24, 2. Marc. 13, 2. Luc. 19, 43-44. 7. Mat. 24, 3. Marc. 13, 3-4. (8) Ier. 14, 14. 23, 21. Mat. 24, 4. 5. Marc. 13, 5-6. 1. Ioan 2, 18, 4. 1. Ef. 5, 6, 2. Tes. 2, 3. (9-14) Is. 19, 2. Mat. 10, 17. 8, 24, 7-9. 1. Marc. 13, 7-11. Luc. 21, 11-12. Ioan 15, 20, 16, 2. (15) Iez. 4, 12. Is. 54, 17. Mat. 10, 19.

5, 1. Mat. 24, 42, 25, 13. Marc. 13, 33. Luc. 18, 37. Sir. 6, 37. Luc. 22, 39. Ioan 8, 1. 2. Cap. 22, 1. Ies. 12, 15. Marc. 26, 2. Marc. 11, 1, 14. 1. Ioan 13, 1. 2. 3 Reg. 18, 17. Ps. 2, 1. Mat. 26, 3. Marc. 14, 1. Ioan 11, 47. Fapt. 4, 27. 3-4. Mat. 26, 14-15. Marc. 14, 2-10. Ioan 13, 2, 27. 5. Zah. 11, 12. Mat. 26, 15. Marc. 14, 11. (6) Mat. 26, 16. Marc. 14, 11. 7. Deut. 16, 1. Mat. 26, 17. Marc. 14, 12. (9-14) Mat. 26, 17-20. Marc. 14, 12-18. Luc. 19, 32. Ioan 13, 12. (16) Fapt. 10, 41.

20. Asemenea și paharul, după ce au cinat, zicînd: Acest pahar este Legea cea nouă, întru Singele Meu, care se varsă pentru voi.

21. Dar iată, mîna celui ce Mă vinde este cu Mine la masă.

22. Și Fiul Omului merge precum a fost orînduit, dar vai omului acelui prin care este vîndut!

23. Iar ei au început să se întrebe, unul pe altul, cine dintre ei ar fi acela, care avea să facă aceasta?

24. Și s-a iscat între ei și neînțelegere: cine dintre ei se pare că e mai mare?

25. Iar El le-a zis: Regii neamurilor domnesc peste ele și cei ce le stăpînesc se numesc binefăcători.

26. Dar între voi să nu fie astfel: ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai tînăr, și căpetenia ca acela care slujește.

27. Căci cine este mai mare: Cel care stă la masă, sau cel care slujește? Oare, nu cel ce stă la masă? Iar Eu, în mijlocul vostru, sînt ca unul ce slujește.

28. Și voi sînteți aceia care ați rămas cu Mine în încercările Mele.

29. Și Eu vă rînduiesc vouă împărăție, precum Mi-a rînduit Mie Tatăl Meu.

30. Ca să mincați și să beți la masa Mea, în împărăția Mea și să scdeți pe tronuri, judecînd cele douăsprezece semînții ale lui Israel.

31. Și a zis Domnul: Simone, Simone, iată satana v-a cerut să vă cearnă ca pe grîu;

32. Iar Eu m-am rugat pentru tine să nu pierzi credința ta. Și tu, oarecînd, întorcîndu-te, întărește pe frații tăi.

33. Iar el i-a zis: Doamne, cu Tine sînt gata să merg și în temniță și la moarte.

34. Iar Iisus i-a zis: Zic ție, Petre, nu va cînta astăzi cocoșul, pînă ce de trei ori te vei lepăda de Mine, că nu Mă cunoști.

17-20) Mat 26, 26-29 Marc 14, 22-25. 1 Cor 10, 16, 11, 21, 23 21 Ps. 40, 9 Mat 26, 21 23 Marc 14, 18 Ioan 13 8-26. 22-27 Ma 18, 1; 26, 24 28 Marc 9, 33-35; 10, 41 45 14, 19-21. Luc 9, 46 48, 12, 37, Ioan 13, 4, 22-23. Fapt 2, 23, 4, 28 1 Iup. 2, 7. (28) 1 Iup 28, 29. Iez. 16, 13. 30 Mat 19 28 1 Cor 6, 2 Apoc 3, 21, 20, 4, 12, 1 Petr 5, 8, 2 Cor. 2, 11. (32) Mat 16, 18, Ioan 17, 15

35. Și le-a zis: Cînd v-am trimis pe voi fără pungă, fără traistă și fără încălțăminte, ați avut lipsă de ceva? Iar ei au zis: De nimic.

36. Și El le-a zis: Acum însă cel ce are pungă să o ia, tot așa și traista, și cel ce nu are sabie să-și vîndă haina și să-și cumpere.

37. Căci vă spun că trebuie să se împlinească întru Mine Scriptura aceasta: Și cu cei fără de lege s-a socotit, căci cele despre Mine au ajuns la sfîrșit.

38. Iar ei au zis: Doamne, iată aici două săbii: Zis-a lor. Sînt de ajuns.

39. Și, ieșind, s-a dus după obicei în Muntele Măslinilor, și ucenicii l-au urmat.

40. Și cînd a sosit în acest loc, le-a zis: Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită.

41. Și El s-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră și, ingenunchînd, se ruga.

42. Zicînd: Părinte, de voiești, treacă de la Mine acest pahar. Dar nu voia Mea, ci voia Ta să se împlinească.

43. Iar un înger din cer s-a arătat Lui și l-a întărit.

44. Și fiind în zbucium, cu mai mare stăruință se ruga. Iar sudoarea Lui s-a făcut ca picături mari de sînge care picurau pe pămînt.

45. Și, ridicîndu-se din rugăciune, a venit la ucenicii Lui și i-a aflat adormiți de înfrîntare.

46. Și le-a zis: De ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu intrați în ispită.

47. Și vorbind El, iată o mulțime și cel ce se numea Iuda, unul dintre cei doisprezece, venea în fruntea lor. Și el s-a apropiat de Iisus, ca să-L sărute.

48. Iar Iisus i-a zis: Iuda, cu sărutare vinzi pe Fiul Omului?

49. Iar cei din preajma Lui, văzînd ce avea să se întîmple, au zis: Doamne, să lovim cu sabia!

50. Și unul dintre ei a lovit pe sluga arhiereului și i-a tăiat urechea dreaptă.

33 34 Mat 26, 34-35 Marc 14, 30-31 Ioan 13, 37-38 35 Ps. 83, 12 Mat 10, 9 Marc 6, 8 Luc 9, 3, 17, 47 Is. 53, 12 Marc 15, 28 39-42 Mat 6, 13, 26, 30, 35-4. Marc 14, 26 32 38 Luc 21, 37, 22, 46. Ioan 5, 30, 6, 38; 18, 1. 44 Pilg 1, 12. Evr 5, 7. (45) Mat 26, 40 Marc 14, 37, (46) Mat 26, 41 Marc 14, 38, Luc 22, 40, (47) Mat 26, 47 48 Marc. 14, 43 44 Ioan 18, 3.

51. Dar Iisus, răspunzînd, a zis: Lăsați, pînă aici. Și, atingîndu-se de urechea lui, l-a vindecat.

52. Și către arhiereii, către căpeteniile templului și către bătrîni care veniseră asupra Lui, Iisus a zis: Ca la un tîlhar ați ieșit, cu săbii și cu toge.

53. În toate zilele fiind cu voi în templu, n-ați întins mîinile asupra Mea. Dar acesta este ceasul vostru și stăpînirea întinericului.

54. Și, prinzîndu-L, L-au dus și l-au băgat în casa arhiereului. Iar Petru îl urma de departe.

55. Și, aprinzînd ei foc în mijlocul curpii și șezînd împreună, a șezut și Petru în mijlocul lor.

56. Și o slujnică, văzîndu-l șezînd la foc, și uitîndu-se bine la el, a zis: Și acesta era cu El.

57. Iar el s-a lepădat, zicînd: Fe-meie, nu-L cunosc.

58. Și după puțin timp, văzîndu-l un altul, i-a zis: Și tu ești dintre ei. Petru însă a zis: Omule, nu sînt.

59. Iar cînd a trecut ca un ceas, un altul susținea zicînd: Cu adevărat și acesta era cu El, căci este Galilician.

60. Și Petru a zis: Omule, nu știu ce spui. Și îndată, încă vorbind el, a cîntat cocoșul.

61. Și întorcîndu-se, Domnul a privit spre Petru; Și Petru și-a adus aminte de cuvîntul Domnului, cum îi zisese că, mai înainte de a cînta cocoșul astăzi, tu te vei lepăda de Mine de trei ori.

62. Și ieșind afară, Petru a plîns cu amar.

63. Iar oamenii care îl păzeau pe Iisus, îl batjocureau, bătîndu-L.

64. Și acoperîndu-l fața, îl întrebau zicînd: Proorocește cine este cel ce te-a lovit?

65. Și hulindu-L, multe altele spuneau împotriva Lui.

66. Și cînd s-a făcut ziuă, s-au adunat bătrîni poporului, arhierei și cărturarii și l-au dus pe El în sinedriul lor.

67. Zicînd: Spune nouă dacă ești Iu Hristosul. Și El le-a zis: Dacă vă voi spune, nu veți crede;

50-61 Mat 26, 34, 51 75 Marc 14, 30, 47-72 Ioan 13, 38 18, 10-26. 62, Mat 26, 75 Marc 14, 72 63, Ps 2, 7. Is 50, 6. Mat 26, 67, Marc 14, 65. 64, Mat 26, 67-68, Marc 14, 62 66 Ps. 2, 1 Mat 27, 1-2 Marc. 15, 1. Ioan 18, 28. Fapt. 4, 26. (67-71) Ps. 109, 1. Dan 7, 13. Mat 26, 63-65. Marc. 14, 61-64. Ioan

68. Iar dacă vă întreb, nu-mi veți răspunde.

69. De acum însă Fiul Omului va sedea de-a dreapta puterii lui Dumnezeu.

70. Iar ei au zis toți: Așadar, Tu ești Fiul lui Dumnezeu? Și El a zis către ei: Voi ziceți că Eu sînt.

71. Și ei au zis: Ce ne mai trebuie mărturie, căci noi înșine am auzit din gura Lui?

CAP. 23

Iisus înaintea lui Irod. Judecata, răstîgnirea, moartea și îngroparea.

1. Și sculîndu-se toată mulțimea acestora, L-au dus înaintea lui Pilat.

2. Și au început să-L pîrască, zicînd: Pe Acesta L-am găsit răzvrătînd neamul nostru și împiedicînd să dăm dădite Cezarului și zicînd că El este Hristos, rege.

3. Iar Pilat L-a întrebat, zicînd: Tu ești regele Iudeilor? Iar El, răspunzînd, a zis: Tu zici.

4. Și Pilat a zis către arhierei și către mulțimi. Nu găsesc nici o vină în omul acesta.

5. Dar ei stăruiau, zicînd că întărită poporul, învățînd prin toată Iudeca, începînd din Galileea pînă aici.

6. Și Pilat auzînd, a întrebat dacă omul este Galileean.

7. Și aflînd că este din ținutul lui Irod, L-a trimis la Irod, care era și el în Ierusalim în acele zile.

8. Iar Irod, văzînd pe Iisus, s-a bucurat foarte, că de multă vreme dorea să-L cunoască, pentru că auzise despre El, și nădăjduia să vadă vreo minune săvîrșită de El.

9. Și L-a întrebat Irod multe lucruri, dar El nu i-a răspuns nimic.

10. Și arhierei și cărturarii erau de față, învinuindu-L foarte tare.

11. Iar Irod, împreună cu ostașii săi, batjocorîndu-L și luîndu-L în ris, L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare și L-a trimis iarăși la Pilat.

6, 62. Cap. 23 1 Mat 27, 2 Marc 15, 1 Ioan 18, 28 2 Ier. 38, 4. Mat 17 25, 22, 21 Marc 12, 17 Ioan 19, 12 3 Mat 27, 11 Marc 15, 2. Ioan 18, 33 1 Lm. 6, 13 Apoc 5, 4 1 Petr 2, 22. (5 Am 7, 10. 7, Ps 34, 7 Luc 13, 1. 8; Mat 14, 1. Marc 6, 14 Luc. 9, 9. (9) Mat 27, 12. (11) Is 53, 3.

12. Și în ziua aceea, Irod și Pilat s-au făcut prieteni unul cu altul, căci mai înainte erau în dușmănie unul cu altul.

13. Iar Pilat, chemînd arhiercii și căpeteniile și poporul,

14. A zis către ei: Ați adus la mine pe Omul acesta, ca pe un răzvrătit al poporului; dar iată cu, cercetîndu-l în fața voastră, nici o vină n-am găsit în acest Om, din cele pentru care L-ați pîrit.

15. Și nici Irod n-a găsit, căci L-a trimis iarăși la noi. Și iată, El n-a săvîrșit nimic vrednic de moarte.

16. Deci, pedepsindu-L, Îl voi elibera.

17. Și trebuia, la praznic, să le elibereze un vinovat.

18. Dar ei, cu toții, au strigat, zicînd: Ia-L pe Acesta și eliberează-ne pe Baraba,

19. Care era aruncat în temniță pentru o răscoală făcută în cetate și pentru omor.

20. Și iarăși le-a vorbit Pilat, voinde să le elibereze pe Iisus.

21. Dar ei strigau, zicînd: Răstignește-L! Răstignește-L!

22. Iar el a zis a treia oară către ei: Ce rău a săvîrșit Acesta? Nici o vină de moarte nu am aflat întru El. Deci, pedepsindu-L, Îl voi elibera.

23. Dar ei stăruiau, cerînd cu strigăte mari ca El să fie răstignit, și strigătele lor au biruit.

24. Deci Pilat a hotărît să se împlinească cererea lor.

25. Și le-a eliberat pe cel aruncat în temniță pentru răscoală și ucidere, pe care îl cereau ei, iar pe Iisus L-a dat în voia lor.

26. Și pe cînd îl duceau, prinzînd pe un oarecare Simon Cirineul, care venea din țarină, i-au pus crucea, ca s-o ducă în urma lui Iisus.

27. Iar după El venea mulțime multă de popor și de femei, care se băteau în piept și Îl plîngeau.

28. Și întorcîndu-se către ele, Iisus le-a zis: Fiice ale Ierusalimului, nu mă plîngeți pe Mine, ci pe voi plîngeți-vă și pe copiii voștri.

29. Căci iată vin zile în care vor zice: Ferice sînt cele sterpe și pîntecele care n-au născut și sinii care n-au alăptat!

30. Atunci vor începe să spună muniților: Cădeți peste noi; și dealurilor: Acoperiți-ne.

31. Căci dacă fac acestea cu lemnul verde, cu cel uscat ce va fi?

32. Și duceau și alți doi făcători de rele, ca să-i omoare împreună cu El.

33. Și cînd au ajuns la locul ce se cheamă al Căpățîinii, L-au răstignit acolo pe El și pe făcătorii de rele, unul de-a dreapta și altul de-a stînga.

34. Iar Iisus zicea: Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac. Și împărțind hainele Lui, au aruncat sorți.

35. Și sta poporul privind, iar căpeteniile își băteau joc de El, zicînd: Pe alții l-a mintuit; să se mintuiască și pe Sine însuși, dacă El este Hristosul, alesul lui Dumnezeu.

36. Și Îl luau în ris și ostașii care se apropiau, aducîndu-l oțet,

37. Și zicînd: Dacă Tu ești regele Iudeilor, mintuiește-Te pe Tine însuși!

38. Și deasupra Lui era scris cu litere grecești, latinești și evreiești: Acesta este regele iudeilor.

39. Iar unul dintre făcătorii de rele răstigniți, Îl hulca zicînd: Nu ești Tu Hristosul? Mintuiește-Te pe Tine însuși și pe noi.

40. Și celălalt, răspunzînd, îl certa, zicînd: Nu te temi tu de Dumnezeu, că ești în aceeași osîndă cu El?

41. Și noi pe drept, căci noi primim cele cuvenite după faptele noastre! Acesta însă n-a făcut nici un rău.

42. Și zicea lui Iisus: Pomenește-mă, Doamne, cînd vei veni în împărăția Ta.

43. Și Iisus i-a zis: Adevărat grăiesc ție, astăzi vei fi cu Mine în rai.

44. Și era acum ca la ceasul al șaselea și întineric s-a făcut peste tot pămîntul pînă la ceasul al nouălea,

20, 17, 21, 3 4. 32) Is 2, 19; 53, 12. Mat. 27, 38. Marc. 15, 27. Ioan 19, 18. (33) Mat. 27, 33. Marc. 15, 22. Ioan 19, 17. (34) Ps 21, 20. Mat. 5, 44, 27, 35. Marc. 15, 24. Ioan 19, 23. Fapt. 3, 17; 7, 60. (35-38) Ps 21, 19, 34, 15. Mat. 27, 34. Marc. 15, 22-3. Ioan 19, 19-30. 1 Cor. 4, 12. (39) Mat. 27, 44. Marc. 15, 32. (42) Fac 40, 14. (43) Mat. 16, 28. (44) Am. 8, 9. Mat. 27, 45. Marc. 15, 33.

45. Întinericîndu-se soarele, catapeteasma templului s-a sfîșiat pe mîloc.

46. Și Iisus, strigînd cu glas mare, a zis: Părinte, în mîinile Tale încredințez duhul Meu. Și aceasta zicînd, și-a lăsat duhul.

47. Iar sutașul, văzînd cele ce s-au făcut, a slăvit pe Dumnezeu, zicînd: Cu adevărat, Omul acesta drept a fost.

48. Și toate mulțimile care veniseră la această privesc, văzînd cele întîmplate, se întorceau bătîndu-și pieptul.

49. Și toți cunoscîndu-l Lui, și femeile care Îl însoțiseră din Galileea, stăteau departe, privind acestea.

50. Și iată un bărbat cu numele Iosif, sfetnic fiind, bărbat bun și drept,

51. — Acesta nu se învoise cu sfatul și cu fapta lor. El era din Arimateea, cetate a Iudeilor, așteptînd împărăția lui Dumnezeu.

52. Acesta, venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.

53. Și coborîndu-L, L-a înfășurat în giulgiu de în și L-a pus într-un mormînt săpat în piatră, în care nimeni, niciodată, nu mai fusese pus.

54. Și ziua aceea era vineri, și se umina spre sîmbătă.

55. Și urmîndu-i femeile, care veniseră cu El din Galileea, au privit mormîntul și cum a fost pus trupul Lui.

56. Și, întorcîndu-se, au pregătît miresme și miruri; iar sîmbătă s-au odihnit, după lege.

CAP. 24

Înțierea Domnului. El se arată ucenicilor care mergeau la Emaus și apoi Apostolilor. Înălțarea la cer.

1. Iar în ziua cea dintîi a săptămîinii (*duminică*), foarte de dimineață, au venit ele la mormînt, aducînd miresmele pe care le pregătiseră.

2. Și au găsit piatra răsturnată de pe mormînt.

3. Și intrînd, nu au găsit trupul Domnului Iisus.

4. Dar pe cînd se mirau ele despre aceasta, iată doi bărbați au stat înaintea lor, în veșminte strălucitoare

45-52) Ps. 30, 5; 37, 11-13, 68, 24. Mat. 27, 50-58. Marc. 15, 37-43. Luc. 8, 2. Ioan 19, 25, 30-38. (63) 55. Mat. 27, 59-61. Marc. 15, 46-47. (56) 1. Is. 20, 10. Mat. 28, 1. Marc. 16, 1. Cap. 24. (1-2) Mat. 28, 1-2. Marc. 16, 1-4. Luc. 24, 36. Ioan 20, 1. (3) Mat. 16, 5. Luc. 24, 23. (4) Mat. 28, 2-3. Marc. 16, 5. Ioan 20, 12. Fapt. 1, 10. (5-9, Mat.

5. Și înfricoșîndu-se ele și plecîndu-și fețele la pămînt, au zis aceia către ele: De ce căutați pe Cel viu între cei morți?

6. Nu este aici, ci s-a sculat. Aduceți-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea,

7. Zicînd că Fiul Omului trebuie să fie dat în mîinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit, iar a treia zi să învieze.

8. Și ele și-au adus aminte de cuvintele Lui.

9. Și întorcîndu-se de la mormînt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți.

10. Iar ele erau: Maria Magdalena și Ioana și Maria lui Iacov și celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostoli acestea.

11. Și cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o aîrare și nu le-au crezut.

12. Și Petru, sculîndu-se, a alergat la mormînt și, plecîndu-se, a văzut giulgiurile singure zăcînd. Și a plecat, mirîndu-se în sine de ceea ce se întîmplase.

13. Și iată, doi dintre ei mergeau în aceeași zi la un sat care era departe de Ierusalim, ca la șizeci de stadii, al cărui nume era Emaus.

14. Și aceia vorbeau și se întrebau toate întîmplările acestea.

15. Și pe cînd vorbeau și se întrebau între ei, Iisus însuși, apropiîndu-se, mergea împreună cu ei.

16. Dar ochii lor erau ținuți ca să nu-L cunoască.

17. Și El a zis către ei: Ce sînt cuvintele acestea pe care le schimbați unul cu altul în drumul vostru și de ce sînteți triști?

18. Răspunzînd, unul cu numele Cleopa a zis către El: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întîmplat în zilele acestea?

19. El le-a zis: Care? Iar ei i-au răspuns: Cele despre Iisus Nazarineanul, Care era prooroc puternic în faptă și în cuvînt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor.

16 21, 17, 22, 28, 5-8. Marc. 8, 31, 9, 31, 16, 6-8. Luc. 9, 22, 44. Ioan 2, 22. 10-12. Marc. 16, 10-11. Luc. 24, 25. Ioan 20, 3, 6, 18. (13) Marc. 16, 12. 15, Mat. 18, 20. Luc. 24, 36. (18) Ioan 20, 14; 21, 4. (19) Mat. 21, 11. Luc. 7, 16. Ioan 3, 2, 4, 19, 6, 14; 9, 17. Fapt. 2, 22; 7, 22.

12, Fapt. 4, 27. (14) Mat. 27, 23. Marc. 15, 14. Luc. 23, 1-4. Ioan 18, 38, 19, 4. (17) Mat. 27, 15. Marc. 15, 6. Ioan 18, 39. (18) Mat. 27, 21. Marc. 15, 11. Ioan 18, 40. Fapt. 9, 14. (19-25) Mat. 27, 16-27. Marc. 15, 7-15. Ioan 19, 1. 16. (26) Mat. 27, 32. Marc. 15, 21. (29) Is. 54, 1. Os. 9, 14. Inel. 3, 13. Mat. 24, 19. Marc. 13, 17. Luc. 21, 23. (30) Is. 2, 19. Os. 10, 8. Apoc. 6, 16; 9, 6. (31) Fild. 11, 31. Iez.

20. Cum L-au osîndit la moarte și L-au răstîgnit arhieriei și mai marii noștri;

21. Iar noi nădăjdiam că El este Cel ce avea să izbăvească pe Israel; și cu toate acestea, a-tăzi este a treia zi de cînd s-au petrecut acestea.

22. Dar și niște femei de ale noastre ne-au umit: ducîndu-se de dimineață la mormînt,

23. Și negăsind trupul Lui, au venit zicînd că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este în viață.

24. Iar unii dintre noi s-au dus la mormînt și au găsit așa precum spusese femeile, dar pe El nu L-au văzut.

25. Și El a zis către ei: O, nepricepuților și zăbavnici cu inima ca să credeți toate cite au spus prooroci!

26. Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre în slava Sa?

27. Și începînd de la Moise și de la toți proorocii, le-a tilcut lor, din toate Scripturile cele despre El.

28. Și s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El se făcea că merge mai departe.

29. Dar ei L-au rugat stăruitor, zicînd: Rămii cu noi că este spre seară și s-a plecat ziua. Și a intrat să rămînă cu ei.

30. Și cînd a stat împreună cu ei la masă, luînd El pînea, a binecuvîntat și, frîgînd, le-a dat lor.

31. Și s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut; și El s-a făcut nevăzut de la ei.

32. Și au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră, cînd ne vorbea pe cale și cînd ne tilcuia Scripturile?

33. Și, în ceasul acela sculîndu-se, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei,

34. Care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și s-a arătat lui Simon.

35. Și ei au povestit cele petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frîngeră pîinii.

36. Și pe cînd vorbeau ei acestea, El a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă! Eu sînt, nu vă temeți!

37. Iar ei, înspăimîntîndu-se și înfricoșîndu-se, credeau că văd duh.

38. Și Iisus le-a zis: De ce sînteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gînduri în inima voastră?

39. Vedeti mîinile Mele și picioarele Mele, că Eu insumi sînt; pipăți-Mă și vedeți, că duhul nu are carne și oase, precum Mă vedeți pe Mine că am.

40. Și zicînd acestea, le-a arătat mîinile și picioarele Sale.

41. Iar ei încă necrezînd de bucurie și minunîndu-se, El le-a zis: Aveți aici ceva de mîncare?

42. Iar ei i-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere.

43. Și luînd, a mîncat înaintea lor.

44. Și le-a zis: Acestea sînt cuvintele pe care le-am grăit către voi, fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în prooroci și în psalmi.

45. Atunci le-a deschis mîntea ca să priceapă Scripturile.

46. Și le-a zis că așa este scris și că așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi.

47. Și să se propovăduiască în numele Său pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începînd de la Ierusalim.

48. Voi sînteți martorii acestora.

49. Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă ședeți în cetate, pînă ce vă veți îmbrăca cu putere de sus.

50. Și i-a dus afară pînă spre Betania și, ridicîndu-și mîinile, i-a binecuvîntat.

51. Și pe cînd îi binecuvînta, s-a despărțit de ei și s-a înălțat la cer.

52. Iar ei, închinîndu-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare.

53. Și erau în toată vremea în templu, laudînd și binecuvîntînd pe Dumnezeu. Amin.

23, 29. 36 Marc 16, 14 Ioan 20, 19 Fapt 1, 3, 31 1 Cor 15, 5 17 Marc 6, 49 39)

Ioan 20, 20, 27 141 Marc 16, 14 Ioan 21, 5 42, Ioan 21, 10 44 Mat 16, 12; 17, 22,

20, 18 Marc 8, 31 Luc 9, 22, 18 31, 24 6, 45 Luc 24, 27 Ioan 5, 39, 46 Is 53, 3-4, 7,

Luc 24, 26 27 47) Mat 28, 19 Fapt 13, 38, 20, 21 48 Rut 4, 11 Ioan 15, 27, Fapt 1,

20, 21 49) Ioan 14, 16; 15, 26, Fapt 1, 4, 8, 51, Marc 16, 19 Ioan 20, 17, Fapt 1, 9-10,

52) Mat. 28, 17 Ioan 16, 22. (53) Fapt. 2, 46,

SFÎNTA EVANGHELIE CEA DUPĂ IOAN

CAP. 1

Dumnezeu Cui întul s-a făcut trup. Mărturia lui Ioan Botezătorul despre Mielul lui Dumnezeu. Cei dintii ucenici ai lui Iisus.

1. La început era Cuvîntul și Cuvîntul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvîntul.

2. Acesta era într-însuși la Dumnezeu.

3. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut.

4. Întru El era viață și viața era lumina oamenilor.

5. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o.

6. Fost-a om trimis de la Dumnezeu, numele lui era Ioan.

7. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el.

8. Nu era el Lumina, ci ca să mărturisească despre Lumină.

9. Cuvîntul era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul, care vine în lume.

10. În lume era și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut.

11. Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit.

12. Și celor cîți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fiu ai lui Dumnezeu,

Cap. 1. (1) Pld 8 22-25 Ioan 8, 58, 17, 5 1 Ioan 1, 1 2 Col 1, 17 Apoc 19, 13, 2 18 46, 16 3 Fac 1, 1, 3 Ps 32, 6 Pîng 3, 38 Intei 9, 1, 9 Ioan 1, 10 Ef 3 9 Col 1, 16 Ebr 1, 2, 2, 10 Apoc 4, 1 1 4 3 R.g 23, 4 Ioan 1, 9, 5, 26, 8, 12; 9, 5, 12, 35, 1 Ioan 5, 11, 5 Intel 5, 6 Ioan 3, 19, 8, 12 9, 5, 12, 46 8, Mal 3, 1 Mat 3, 1 11, 10 Marc 1, 2 Luc 3, 2 7 Lev 23, 4, 4 Fapt 19, 4 9 Is 4, 2, 49, 6, 60 1 Ioan 1, 4, 3, 9, 8 12, 9, 5, 12, 46, 1 Ioan 2, 8, 10, Pld 8, 31 Bar 3, 38 Ioan 1, 3 11 Mat 15, 24 Luc 9, 14 Ioan 5, 40 12, Deut 7, 6 Is 50, 5

13. Care nu din singe, nici din dorință trupească, ci de la Dumnezeu s-au născut.

14. Și Cuvîntul s-a făcut trup și s-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.

15. Ioan mărturisea despre El și striga, zicînd. Acesta era despre care am zis

Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era.

16. Și din plînatatea Lui noi toți am luat, și har peste har.

17. Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

18. Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată; Fiul cel Unul Născut, Care este în sinul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.

19. Și aceasta este mărturia lui Ioan, cînd au trimis la El Iudeii din Ierusalim, preoți și leviți, ca să l întrebe: Cine ești tu?

20. Și el a mărturisit și n-a tăgăduit, și a mărturisit. Nu sînt eu Hristosul.

21. Și ei l-au întrebat. Dar cine ești? Ești Ilie? Zis-a el: Nu sînt. Ești tu Proorocul? Și a răspuns: Nu.

22. Deci i-au zis: Cine ești? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui tu despre tine însuși?

Rom 8, 15 1 Ioan 3 1. Gal 3, 26 13 Ioan 3, 3, 5. Iac 1, 18 1 Petr. 1, 23. 1 Ioan 5, 4 14 Ps 88, 2-3. Is. 7, 14, 35, 2, 40, 5 60, 1 Mat 1, 16, 17, 2 Luc 1, 35, 2 Petr 1, 17, 1 Ioan 1, 1, 2 Cor 3, 9, Col 2, 3, 9, 1 Tim 3 16 Ebr 2, 11, 14 15, Mat. 3, 11 Marc 1, 7, Luc. 3, 16 Ioan 1, 27, 30, 8, 58. 16 Rom. 5, 15 2 Cor 8, 9 Et. 1, 6; 3, 19 Col 1, 19, 2, 9-10, 17, Ier 20, 1. Rom 3, 24 5, 2, 6, 14, Ebr 7, 19. 18 Ier 33, 20 Deut 4, 12 Mat 1, 27 1 10, 22 Ioan 6, 46 1 Ioan 4, 12 1 Tim 6, 16, 19, Ioan 5, 33. 20, Luc 3, 15 Ioan 3, 28 Fapt 13, 25 21, Mal 3, 23 Mat 17 1 1

20 Iapt. 13, 27 (21, Luc 1 64 2, 25 28 Fapt 1, 6, 26 6, 16 (22) Mat 28, 8 Marc 16, 10 Luc 24, 9 Ioan 20, 18 25 Gal 3 1. 26 Is 50, 6 Mih 2, 13 Luc 24 46 Fapt 17, 3 1 Petr 1, 11 Ebr 2, 10 27, Fac 3, 15, 22, 18, 26, 4, 49, 10 Nam 21, 9 Iov 19, 25 Ps 15, 8 10 21, 7, 68, 12, 24 Is. 40, 10, 43, 24, 50, 6; 53, 3, 7 Ier 23, 5, 33, 15 Icz 34, 23, 37, 24 Dan. 9, 24 Mih. 7 Marc. 6, 48. (29 Iud. 19, 9 32, 26; 42, 7 Marc. 6, 48. (29 Iud. 19, 9 (30) 1 Reg. 9, 13, Fapt. 10, 41. (32) Ier. 20, 9,

6. Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este.

7. Nu te mira că și-am zis: Trebuie să vă nașteți de sus.

8. Vântul suflă unde voiește și nu auzi glasul lui, dar nu ști de unde vine, nici încotro se duce. Astfel este cu oricine e născut din Duhul.

9. A răspuns Nicodim și i-a zis: Cum pot să fie acestea?

10. Iisus a răspuns și i-a zis: Tu ești învățătorul lui Israel și nu cunoști acestea?

11. Adevărat, adevărat zic ție, că noi ceea ce știm vorbim și ce am văzut mărturisim, dar mărturia noastră nu o primim.

12. Dacă v-am spus cele pămînteste și nu credeți, cum veți crede de vă voi spune cele cerești?

13. Și nimeni nu s-a suit în cer, decât Cel ce s-a coborît din cer, Fiul Omului, care este în cer.

14. Și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înalțe Fiul Omului.

15. Ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

16. Căci Dumnezeu așa a rubit lumea, încît pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

17. Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mîntuiască, prin El, lumea.

18. Cel ce crede în El nu este judecat, iar cel ce nu crede a și fost judecat, fiindcă nu a crezut în numele Celui Unuia Născut, Fiul lui Dumnezeu.

19. Iar aceasta este judecata, că Lumina a venit în lume și oamenii au rubit întunericul mai mult decât Lumina. Căci faptele lor erau rele.

20. Că oricine face rele urăște Lumina și nu vine la Lumină, pentru că faptele lui să nu se vădească.

21. Dar cel care lucrează adevărul vine la Lumină, ca să se arate faptele lui, că în Dumnezeu sint săvîrșite.

22. După acestea a venit Iisus și ucenicii lui în pămîntul Iudei și stătea cu ei acolo și boteza.

23. Și boteza și Ioan în Enon, aproape de Salim, că erau acolo ape multe și veneau și se botezau.

24. Căci Ioan nu fusese încă aruncat în închisoare.

25. Și s-a iscat o neînțelegere între ucenicii lui Ioan și un Iudeu asupra curățirii.

26. Și au venit la Ioan și i-au zis: Rabi, Acela care era cu tine dincolo de Iordan și despre care tu ai mărturisit, iată El botează și toți se duc la El.

27. Ioan a răspuns și a zis: Nu poate un om să ia nimic, dacă nu i s-a dat lui din cer.

28. Voi înșivă imi sînteți martori că am zis: Nu sint eu Hristosul, ci sint trimis înaintea Lui.

29. Cel ce are mireasă este mire, iar prietenul mirelui, care stă și ascultă pe mire, se bucură cu bucurie de glasul lui. Deci această bucurie a meu s-a împlinit.

30. Acela trebuie să crească, iar eu să mă micșorez.

31. Cel ce vine de sus este deasupra tuturor; cel ce este de pe pămînt pămîntesc este și de pe pămînt grăiește.

32. Cel ce vine din cer este deasupra tuturor.

33. Și ce a văzut și auzit, aceea mărturisesc, dar mărturia Lui nu o primește nimeni.

34. Cel ce a primit mărturia Lui a pecetluit că Dumnezeu este adevărat.

35. Căci cel pe care l-a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu dă Duhul cu măsură.

36. Tatăl rubeste pe Fiul și toate le-a dat în mîna Lui.

36. Cel ce crede în Fiul are viață veșnică; iar cel ce nu ascultă de Fiul nu va vedea viața, ci minia lui Dumnezeu rămîne și peste el.

CAP. 4

Convorbirea lui Iisus cu femeia samarineancă. Iisus rămădueste pe fiul unui slujitor regesc.

1. Deci cînd a cunoscut Domnul că fariseii au auzit că Iisus face și botează mai mulți ucenici decît Ioan,

2. Deși Iisus nu boteza El, ci ucenicii Lui,

3. A lăsat Iudeea și s-a dus iarăși în Galilcea.

4. Și trebuia să treacă prin Samaria.

5. Deci a venit la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de locul pe care Iacov l-a dat lui Iosif, fiul său;

6. Și era acolo fîntina lui Iacov. Iar Iisus, fiind ostenit de călătorie, s-a așezat lîngă fîntina și era ca la al șaselea ccas.

7. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Iisus i-a zis: Dă-Mi să beau.

8. Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate, ca să cumpere merinde.

9. Femeia samarineancă i-a zis: Cum Tu, care ești iudeu, ceri să bei de la mine, care sint femeie samarineancă? Pentru că Iudeii nu au amestec cu Samarincii.

10. Iisus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El, și ți ar fi dat apă vie.

11. Femeia i-a zis: Doamne, nici nu ai cu ce să scoți, și fîntina e adîncă; de unde, dar, ai apa cea vie?

12. Nu cumva ești Tu mai mare decît părintele nostru Iacov, care ne-a dat această fîntină și el însuși a băut din ea și fiii lui și taurile lui?

13. Iisus a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși;

14. Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da

Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică.

15. Femeia a zis către El: Doamne, dă-mi această apă ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot.

16. Iisus i-a zis: Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici.

17. Femeia a răspuns și a zis: N-am bărbat. Iisus i-a zis: Bine ai zis că nu ai bărbat,

18. Că cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus.

19. Femeia i-a zis: Doamne, văd că Tu ești proroc.

20. Părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie a se închina.

21. Și Iisus i-a zis: Femeie, crede-Mă că vine ceasul cînd nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui.

22. Voi vă închinați căruia nu știți, noi ne închinăm Căruia știm, pentru că mintuirea din Iudei este.

23. Dar vine ceasul și acum este, cînd adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, că și Tatăl astfel îi dorește pe cei ce l se închină Lui.

24. Duh este Dumnezeu și cei ce l se închină trebuie să l se închine în duh și în adevăr.

25. I-a zis femeia: Știm că vine Mesia care se cheamă Hristos; cînd va veni, Acela ne va vesti nouă toate.

26. Iisus i-a zis: Eu sint cel ce vorbesc cu tine.

27. Dar atunci au sosit ucenicii Lui. Și se mirau că vorbea cu o femeie. Însă nimeni n-a zis: Ce o întrebi, sau: Ce vorbești cu ea?

28. Iar femeia și-a lăsat găleata și s-a dus în cetate și a zis oamenilor:

29. Veniți de vedeți un om care mi-a spus toate cite am făcut. Nu cumva aceasta este Hristosul?

30. Și au ieșit din cetate și veneau către El.

31. Între timp, ucenicii Lui îl rugau zicînd: Învățătorule, mîncîncă.

6 Rom 8, 5 1 Cor. 15, 48 8/ Eccl. 11, 5.
1 Cor 2, 11 Col. 3, 12 Int. 9, 16 Marc
4, 13 19 Phil. 30, 4 Dan 7, 13-14 Ioan
6, 33, 38, 51, 62, 16, 28. El 4, 8 10. 14 N. m
2, 8-9 4 Reg. 18, 4 Int. 16, 6-7. Ioan 8, 28,
12 32 15/ Marc. 16, 16 Ioan 3, 16, 36, 6
47, 20, 31 16 Deut. 7, 8 Is 9, 5 38 17
53, 6 Pîng. 3 27 Marc. 16, 16 Ioan 3, 36
6 43, 15, 23 1 Ioan 3, 16, 4 9-0, 5, 10 Rom
5, 8, 32 F. 2, 9 17 Ma. 18, 1, 1, 1
4 56 Ioan 8, 15 12, 47 1 Ioan 1, 5, 5 40
Ioan 5, 21 19 P. 1, 2, 3 Ioan 1, 5, 5 40

8, 12 12 46 1 Ioan 2, 9 20 El 5, 13 21
Ef 5, 8 4, 13 20 Ioan 1, 27, 4, 1 27 Ioan
6, 65 19, 11 Iac. 1, 17 F. 5, 4 28 M. 1
3, 2 Marc. 3 2 Luc. 1, 17 Ioan 1, 21 Iac.
1, 25 29 Is. 62, 5 Mat. 9, 15, 22, 2 V. 1
2, 19 20 34 35 34 35 F. 5, 25-27 1
Mat. 28 18 18 6 33, 8, 23 Rom 9, 5 1, 1
15 47 F. 1, 21 3 Ioan 8, 26 33 7, 1
10 Rom 3, 4 24 Ioan 1, 16 El 4, 7 1
Ps 8, 1 Dan 7, 13-14 Ma. 1, 27 1
18 Luc. 10, 22. Ioan 5, 20, 13, 31
2. Ier. 2, 8

36 Is 25, 9 Avac 2, 4 Marc. 16, 16 Ioan
3, 15 18, 6, 47 1 Ioan 10 Rom. 1, 17 Cap.
19 Ioan 3, 22, 26 4 Luc. 17, 11
3, 35 19, 48 22 Iosua 24 37 7 F. 1
14 17 9 4 Reg. 17, 24 S. 12, 3 14, 1
10 11 10, 25 1 Is 12, 3 14, 1
55 1 58 11 Ier. 2 13 Zab. 14, 8 S. 13, 3
1 Ioan 6 35 14 Ps 74 25 Is 12, 3 Ier. 17, 13

Sr. 24, 23 Ioan 6, 35, 7, 37 38 15 Ioan
6, 34 16 Ioan 6, 35 19 Luc. 7, 16, 24, 19
Ioan 6, 14, 9, 17 20 Deut. 12, 5 1, 16, 6
1. d. 9, 7 3 Reg. 8, 29, 9, 3 4 Reg. 17, 33 2
Paral. 7, 12 21 Sof. 2, 11 Ma. 1, 11
1 Im. 3, 8, 22 Fac. 12, 3 4 Reg. 17, 26
29 41 Is 2 3 Rom 9, 5 Evr. 7, 14 24
1 Cor. 3, 17 Filip. 3, 3 27, Is 2, 4

32. Iar El le-a zis: Eu am de mîncat o mîncare pe care voi nu o ştiţi.

33. Ziceau deci ucenicii între ei: Nu cumva i-a adus cineva să mînce?

34. Iisus le-a zis: Mîncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis pe Mine şi să săvîrşesc lucrul Lui.

35. Nu ziceţi voi că mai sînt patru luni şi vine secerişul? Iată zic vouă: Ridicaţi ochii voştri şi priviţi holdele că sînt albe pentru seceriş.

36. Iar cel ce seceră primeşte plată şi adună roade spre viaţa veşnică, ca să se bucure împreună şi cel ce seamănă şi cel ce seceră.

37. Căci în aceasta se adevăreşte cuvîntul. Că unul este semănătorul şi altul secerătorul.

38. Eu v-am trimis să secerăţi ceea ce voi n-aţi muncit; alţii au muncit şi voi aţi intrat în munca lor.

39. Şi mulţi Samaritani din cetatea aceea au crezut în El, pentru cuvîntul femeii care mărturisea: Mi-a spus toate cîte am făcut.

40. Deci, după ce au venit la El, Samaritenii Îl rugau să rămînă la ei. Şi a rămas acolo două zile.

41. Şi cu mult mai mulţi au crezut pentru cuvîntul Lui.

42. Iar femeii îi ziceau: Credem nu numai pentru cuvîntul tău, căci noi înşine am auzit şi ştim că Acesta este cu adevărat Hristosul, Mîntuitorul lumii.

43. Şi după cele două zile, a plecat de acolo în Galileea.

44. Căci Iisus însuşi a mărturisit că un proroc nu e cîstit în ţara lui.

45. Deci, cînd a venit în Galileea, L-au primit Galileenii, cei ce văzuseră toate cîte făcuse El în Ierusalim, la praznic; căci şi ei veniseră la praznic;

46. Deci iarăşi a mers în Cana Galileii, unde prefăcuse apa în vin. Şi era un slujitor regesc, al cărui fiu era bolnav în Capernaum.

47. Acesta, auzind că Iisus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la El şi L-a rugat să se coboare şi să vindece pe fiul lui, căci era gata să moară.

48. Deci Iisus i-a zis: Dacă nu vedeţi semne şi minuni, nu credeţi.

49. Slujitorul regesc a zis către El: Doamne, coboară-te înaintea de nămurii copilului meu.

50. Iisus i-a zis: Mergi, fiul tău trăieşte. Şi omul a crezut în cuvîntul pe care i-l-a spus Iisus şi a plecat.

51. Iar pe cînd el cobora, slugile l-au întîmpinat, spunîndu-i că fiul lui trăieşte.

52. Şi a aflat deci de la ele ceasul în care i-a fost mai bine. Deci i-au spus că ieri, în ceasul al şaptelea, l-au lăsat frigurile.

53. Aşadar tatăl a cunoscut că în ceasul acela a fost în care Iisus i-a zis: Fiul tău trăieşte. Şi a crezut el şi toată casa lui.

54. Aceasta este a doua minune pe care a făcut-o iarăşi Iisus, venind din Iudeea în Galileea.

CAP. 5

Vîndecarea slăbănogului de la Scldătoarea Vitezda. Iisus vorbeşte despre puterea Sa dumnezeiască.

1. După acestea era o sărbătoare a Iudeilor şi Iisus s-a suit la Ierusalim.

2. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scldătoare, care se numeşte pe evreieşte Vitezda, avînd cinci pridvoare.

3. În acestea zăceau mulţime de bolnavi, orbi, şchiopi, uscaţi, aşteptînd mişcarea apei.

4. Căci un inger al Domnului se cobora la vreme în scldătoare şi tulbura apa şi cine intra înţii, după tulburarea apei, se făcea sănătos, de orice boală era ţinut.

5. Şi era acolo un om, care era bolnav de treizeci şi opt de ani.

6. Iisus, văzîndu-l pe acesta zăcînd şi ştiînd că este aşa încă de multă vreme, i-a zis: Voieşti să te faci sănătos?

7. Bolnavul i-a răspuns: Doamne, nu am om, ca să mă arunce în scldătoare, cînd se tulbură apa; că, pînă cînd vin eu, altul se coboară înaintea mea.

8. Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ţi patul tău şi umblă.

9. Şi îndată omul s-a făcut sănătos, şi şi-a luat patul şi umbla. Dar în ziua aceea era sîmbătă.

16, 1 4. Marc 8, 12 Luc 11, 29. 1 Cor 1, 22. Cap. 5. 2. Neem 3, 1, 12, 39. 7 Ps. 71, 13. 8 Is 35, 8-9 Mat 9, 6. Marc 2 10. Luc 5, 24. 19 Ioan 9, 14

10. Deci ziceau Iudeii către cel vindecat: Este zi de sîmbătă şi nu-ţi este îngăduit să-ţi iei patul.

11. El le-a răspuns: Celcem-afăcut să-nătos Acela mi-a zis: Ia-ţi patul şi umblă.

12. Ei l-au întrebă: Cine este omul care i-a zis: Ia-ţi patul tău şi umblă?

13. Iar cel vindecat nu ştia cine este, căci Iisus se dăduse la o parte din mulţimea care era în acel loc.

14. După aceasta Iisus l-a aflat în templu şi i-a zis: Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătueşti, ca să nu-ţi fie ceva mai rău.

15. Atunci omul a plecat şi a spus Iudeilor că Iisus este cel ce l-a făcut sănătos.

16. Pentru aceasta Iudeii prigoneau pe Iisus şi căutau să-L omoare, că lăcea acestea sîmbăta.

17. Dar Iisus le-a răspuns: Tatăl Meu pînă acum lucrează; şi Eu lucrez.

18. Deci pentru aceasta căutau şi mai mult Iudeii să-L omoare, pentru că nu numai că dezlega sîmbăta, dar pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcîndu-se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu.

19. A răspuns deci Iisus şi le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă, Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcînd; căci cele ce face Acela, acestea le face şi Fiul întocmai.

20. Că Tatăl iubeşte pe Fiul şi arată toate cîte face El şi lucruri mai mari decît acestea va arăta Lui, ca voi să vă miraţi.

21. Căci, după cum Tatăl scoală pe cei morţi şi le dă viaţă, tot aşa şi Fiul dă viaţă celor ce voiesc.

22. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului.

23. Ca toţi să cîntească pe Fiul, precum cîntesc pe Tatăl. Cel ce nu cînteşte pe Fiul nu cînteşte pe Tatăl care L-a trimis.

24. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvîntul Meu şi crede în Cel ce M-a trimis are viaţă veşnică

10. Is 20. 9-10. Deut 5, 13. Ier 17. 27. Mat 12, 2. Marc 2, 24. 3 4 Luc 2, 13, 14. 14 Luc 11, 26. 17 Ioan 9, 4, 14, 10. 18 Mat 2, 14. Ioan 7, 1. 19-30. 10, 33. 11. 2. 6. 19. Ioan 30, 8, 28, 9, 4, 12, 46, 14, 10. 20. Pld 8. Ioan 3, 35. 22 Ps 71, 1. Mat 11, 17, 28. 18. Ioan 7, 27. 17, 2. Fapt 17, 31. 1. Pet 4. 1. Rom 2, 16. 2 Tim 4, 1. 23. 1. Luc 10, 16. 1. Ioan 2, 23. 24. Ioan 3, 16. 18, 46, 6. 40, 17. S 51. 1. Ioan 3, 14. 25. Ioan 20. 28. Ef 4, 17. 2. 1. 18, 25. Dan 7, 14

şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă.

25. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul şi acum este, cînd morţii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi cei care vor auzi vor învia.

26. Căci precum Tatăl are viaţă în Sine, aşa I-a dat şi Fiului să aibă viaţă în Sine;

27. Şi I-a dat putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului.

28. Nu vă miraţi de aceasta; că vine ceasul în care toţi cei din morminte vor auzi glasul Lui,

29. Şi vor ieşi cei ce au făcut cele bune, spre învierea vieţii, iar cei ce au făcut cele rele, spre învierea osîndei.

30. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis.

31. Dacă mărturisesc Eu despre Mine insumi, mărturia Mea nu este adevărată.

32. Altul este care mărturiseşte despre Mine; şi ştiu că adevărată este mărturia pe care o mărturiseşte despre Mine.

33. Voi aţi trimis la Ioan şi el a mărturisit adevărul.

34. Dar Eu nu de la om iau mărturia, ci vă spun acestea ca să vă mîntuiţi.

35. Acela (Ioan) era făclia care arde şi luminează, şi voi aţi voit să vă veseliţi o clipă în lumina lui.

36. Iar Eu am mărturie mai mare decît a lui Ioan; căci lucrurile pe care Mi le-a dat Tatăl ca să le săvîrşesc, lucrurile acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.

37. Şi Tatăl care M-a trimis, Acela a mărturisit despre Mine. Nici glasul Lui nu l-aţi auzit vreodată, nici faţa Lui n-aţi văzut-o;

38. Şi cuvîntul Lui nu sălăşluieşte în voi, pentru că voi nu credeţi în Cel pe care L-a trimis Acela.

39. Căcetaţi Scripturile, că socotiţi că în ele aveţi viaţă veşnică. Şi acela sînt care mărturisesc despre Mine.

10. 10, 22. Ioan 5, 22. Fapt 10, 42, 17, 31. 1. Tes 4, 16. 28. 29. Is 26, 19. Iez 37, 4. Dan 12, 2-3. Inel 3, 9. 10. Mat 25, 46. Ioan 25. 1. Cor 15, 52. 1. 1. 16. Apr 14, 1. 30. Mat 26, 39. Marc 14, 36. Ioan 3, 19, 6, 38. 2. 18. 42, 1. Mat 3, 17, 17, 5. Ioan 3, 18. 1. Ioan 5, 6-9. 37. Ioan 1, 15-32, 10, 41. 35. Sir 48. 1. Ioan 1, 19. 2. Petr 1, 19. 36. Ioan 10, 25. 37. Deut 4, 12. Mat 3, 17. 39. Deut 18, 15-18. Is 9, 5. 13. 1. Luc 16, 23, 24, 27, 45. Ioan 5, 45-46. 1. apt 17, 1. 1. Tim 4, 13. 2. Tim. 3, 15

34 Ps 39, 10-12. Ier 30, 21. Ioan 6, 38. 17, 1. 35. Ma. 9, 37. Luc 10, 2. 43. Mat 4, 12. Marc 1, 14. Luc 4, 14. 44. Mat 13, 57. Marc 6, 4. Luc 4, 24. 46. Ioan 2, 1-11. 48. Mat 12, 39.

52. Deci Iudeii se certau între ei, zicînd: Cum poate Acesta să ne dea trupul Lui să-l mîncăm?

53. Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți minca trupul Fiului Omului și nu veți bea singele Lui, nu veți avea viață în voi.

54. Cel ce mîncîcă trupul Meu și bea singele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

55. Trupul Meu este adevărată mîncare și singele Meu, adevărată băutură.

56. Cel ce mîncîcă trupul Meu și bea singele Meu rămîne întru Mine și Eu întru el.

57. Precum M-a trimis pe Mine Tatăl Cel viu și Eu viez pentru Tatăl, și cel ce Mă mîncîcă pe Mine va trăi prin Mînc.

58. Aceasta este pîinea care s-a pogorît din cer, nu precum au mîncat părinții voștri mană și au murit. Cel ce mîncîcă această pîine va trăi în veac.

59. Acestea le-a zis pe cînd învăța în sinagoga din Capernaum.

60. Deci mulți din ucenicii Lui, auzînd, au zis: Greu este cuvîntul acesta! Cine poate să-l asculte?

61. Iar Iisus, știînd în Sine că ucenicii Lui murmură împotriva Lui, le-a zis: Vă smîntește aceasta?

62. Dacă veți vedea pe Fiul Omului, suindu-se acolo unde era mai înainte?

63. Duhul este cel ce dă viață; trupul nu folosește la nimic. Cuvîntele pe care vi le-am spus sînt duh și sînt viață.

64. Dar sînt unii dintre voi care nu cred. Căci Iisus știa de la început cine sînt cei ce nu cred și cine este cel care îl va vinde.

65. Și zicea: De aceea am spus vouă că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-i este dat de la Tatăl.

66. Și de atunci mulți dintre ucenicii Săi s-au dus înapoi și nu mai umblau cu El.

67. Deci a zis Iisus celor doisprezece: Nu vreți și voi să vă duceți?

68. Simon Petru I-a răspuns: Doamne, la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele vieții celei veșnice.

69. Și noi am crezut și am cunoscut că tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeuului Celui viu.

70. Le-a răspuns Iisus: Oare, nu v-am ales Eu pe voi, cei doisprezece? Și unul dintre voi este diavol!

71. Iar El zicea de Iuda al lui Simon Iscarioteanul, căci acesta, unul din cei doisprezece fiind, avea să-L vîndă.

CAP. 7

Iisus înțat în Templu, la sîrbătorearea corturilor.

1. Și după acestea mergea Iisus prin Galileea. Căci nu voia să meargă prin Iudeea, deoarece Iudeii căutau să-L ucidă.

2. Și era aproape praznicul iudaic al corturilor.

3. Au zis deci către El frații Lui: Treci de aici și du-Te în Iudeea, pentru ca și ucenicii Tăi să vadă lucrurile pe care Tu le faci.

4. Căci nimeni nu lucrează în ascuns, cînd voiește să se facă cunoscut. Dacă faci acestea, arată-Te pe Tine lumii.

5. Pentru că nici frații Lui nu credeau în El.

6. Deci le-a zis Iisus: Vremea Mea încă n-a sosit; dar vremea voastră totdeauna este gata.

7. Pe voi lumea nu poate să vă urască, dar pe Mine Mă urăște, pentru că Eu mărturisesc despre ea că lucrurile ei sînt rele.

8. Voi suși-vă la sîrbătoare; Eu nu Mă sui la praznicul acesta, căci vremea Mea nu s-a împlinit încă.

9. Acestea spunîndu-le, a rămas în Galileea.

10. Dar după ce frații Săi s-au suit la praznic, atunci s-a suit și El, dar nu pe față ci pe ascuns.

11. La praznic, Iudeii Îl căutau și ziceau: Unde este Acela?

12. Și cîntire multă era despre El în mulțime; unii ziceau: Este bun; alții iar ziceau: Nu, ci amăgește mulțimea.

13. Totuși, de frica Iudeilor, nimeni nu vorbea despre El pe față.

14. Iar la jumătatea praznicului Iisus s-a suit în templu și învăța.

15. Și Iudeii se mirau zicînd: Cum știe Acesta carte, fără să fi învățat?

16. Deci le-a răspuns Iisus și a zis: Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis.

17. De vrea cineva să facă voia Lui, va cunoaște despre învățătura aceasta dacă este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine însumi.

18. Cel care vorbește de la sine își caută mărirea sa; iar cel care caută slava celui ce L-a trimis pe El, acela este adevărat și nedreptate nu este în el.

19. Oare nu Moise v-a dat Legea? Și nimeni dintre voi nu ține Legea. De ce căutați să mă ucideți?

20. Și mulțimea a răspuns: Ai demon. Cine caută să Te ucidă?

21. Iisus a răspuns și le-a zis. Un lucru am făcut și toți vă mirați.

22. De aceea Moise v-a dat tăierea împrejur, nu că este de la Moise, ci de la părinți, și simbăta tăiați împrejur pe om.

23. Dacă omul primește tăierea împrejur simbăta, ca să nu se strice Legea lui Moise, vă mîniati pe Mine că am făcut simbăta un om întreg sănătos?

24. Nu judecați după înfățișare ci judecați judecată dreaptă.

25. Deci ziceau unii dintre Ierusalimiteni: Nu este, oare, Acesta pe care-l caută să-L ucidă?

26. Și iată că vorbește pe față și ei nu-I zic nimic. Nu cumva căpeteniile au cunoscut cu adevărat că Acesta e Hristos?

27. Dar pe Acesta Îl știm de unde este. Însă Hristosul, cînd va veni, nimeni nu știe de unde este.

28. Deci a strigat Iisus în templu, învățînd și zicînd: Și pe Mine Mă știți și știți de unde sînt; și Eu n-am venit de la Mine, dar adevărat este Cel ce M-a trimis pe Mine și pe care voi nu-L știți

29. Eu Îl știu pe El, căci de la El sînt și El M-a trimis pe Mine.

30. Deci căutau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mîna pe El, pentru că nu venise încă ceasul lui.

31. Dar mulți din mulțime au crezut în El și ziceau: Hristosul cînd va veni va face El minuni mai multe decît a făcut Acesta?

32. Au auzit fariseii mulțimea murmurînd acestea despre El și au trimis arhieriei și fariseilor sluptori ca să-L prindă.

33. Dar Iisus le-a zis: Pupu timp mai sînt cu voi și Mă duc la Cel ce M-a trimis.

34. Mă veți căuta și nu Mă veți găsi; și unde sînt Eu, voi nu puteți să veniți.

35. Deci au zis Iudeii, între ei. Unde are să se ducă Acesta, ca noi să nu-L găsim? Nu cumva va merge la cei împrăștiați printre Elini și va învăța pe Elini?

36. Ce înscamnă acest cuvînt pe care l-a spus: Mă veți căuta și nu Mă veți găsi și unde sînt Eu, voi nu puteți să veniți?

37. Iar în ziua cea din urmă, ziua cea mare a praznicului Iisus sta între ei și a strigat, zicînd: Dacă însc-tează cineva, să vină la Mine și să bea.

38. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura: riuri de apă vie vor curge din pîntecele lui.

39. Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe care aveau să-l primească acei ce cred în El. Căci încă nu era dat Duhul, pentru că Iisus încă nu fusese preaslăvit.

40. Deci din mulțime, auzînd cuvintele acestea, ziceau. Cu adevărat, Acesta este Proorocul.

41. Iar alții ziceau. Acesta este Hristosul. Iar alții ziceau: Nu cumva din Galileea va să vină Hristos?

42. N-a zis, oare, Scriptura că Hristos va să vină din sămînta lui David și din Betleem, cetatea lui David?

43. Și s-a făcut dezbinare în mulțime pentru El.

53 Mat 26, 26-28. (54, Ioan 11, 26 (58, Ioan 6, 35, 48. (60 Ioan 6, 66, (62) Mat 26, 64, Ioan 3, 13 Ef. 4, 8. (63 Rom. 8, 2 2 Cor 3, 6 (64) Marc 2, 8, Ioan 2, 24-25; 6, 36 (65) Ioan 3, 27, 6, 44 (66) Ps 72, 23. Ioan 6, 60 (67) Fapt 5, 20 (68) Mat 16, 16. Marc 9, 29 Luc 9, 20. Ioan 1, 40, 11, 27 70 I. 1.

6, 13. Cap. 7. (1, Ioan 5, 16 (8, 2 Lev 23, 34 Num. 29, 12, 3, Mat 12, 46 Marc 3, 11 Fapt 1, 14, 5, Ps 68, 11 Marc 3, 21, (8) Ioan 2, 4, 7, 8, 30, 8, 20, 7 Pild 29, 27 Intel 2, 14 Luc 6, 26 Ioan 3, 19, 15, 18-19, 8, Ioan 7, 6, 30, 8, 20 (12) Ioan 6, 14, 7, 40 9, 16 10, 19 13 Ioan 9, 22, 12, 42, 19, 38

15) Mat 13, 54 Marc 6, 2 Luc 2, 47 16 Ioan 8, 28, 12, 49; 14, 10, 24 (17 Ps 40, 24 Ioan 8, 47 18 Ioan 5, 41, 8, 50 19) Ies. 20, 24, 3 Deut 33, 4 Mat 12, 14 Marc 3, 6 Ioan 1, 17 5, 16 18, 0 31 20 Ioan 8, 48 52, 10 20 22 Fac 17, 7, 10 Lev 12, 3 23 Ioan 5, 8-16 24 Lev 19, 15 Deut 1, 16-17, 16, 19 Pild 24, 23 Ioan 8, 15 Iac 2, 1, 4 2 Cor 10, 7 26 Ioan 7, 48 (27 Mat 13, 55, Marc 6, 3 Luc 4, 22 28 Ioan 8, 42 30 Marc 12, 12

Ioan 7 6-8 8, 20 31 Ioan 8, 30 33 Ioan 13 33, 16, 3, 16 34 Is 5, 1 Ioan 8, 21 13, 33 35 Ioan 1, 1 1 Petr 1, 1 37 Lev 23, 36 Num 29, 37 2 Paral 7, 9 Is 55, 1 Ioan 4, 14 6, 35 Apoc 22, 17 38 Deut 18, 18 Pild 18, 4 Cînt 4 15 Is 12, 3, 35, 6, 44, 3 Ion. 4, 18 Ioan 4, 14 (39 Is. 44, 3 Toit 3, 1 Zah 12, 10 Fapt 2, 1, 33 H Mat 21, 46 26 5 1 an 7, 12 42 1 Reg 16, 1-4, 20 6. Mth 5, 1 Mat 2, 5-6 Luc 2, 4 43 Ioan 9, 16

44. Și umi dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mînile pe El.

45. Deci slujitorii au venit la arhierei și la farisei, și le-au zis accia: De ce nu L-ați adus?

46. Slujitorii au răspuns: Nici odată n-a vorbit un om așa cum vorbește acest Om.

47. Și le-au răspuns deci fariseii: Nu cumva ați fost și voi amăgiți?

48. Nu cumva a crezut în El cineva dintre căpeteniilor sau dintre farisei?

49. Dar mulțimea aceasta, care nu cunoaște Legea, este blestemată!

50. A zis către ei Nicodim, cel ce venise mai înainte la El, noaptea, fiind unul dintre ei.

51. Nu cumva Legea noastră judecă pe om, dacă nu-l ascultă mai întâi și nu știe ce a făcut?

52. Ei au răspuns și i-au zis: Nu cumva și tu ești din Galileea? Cercează și vezi că din Galileea nu s-a ridicat unul dintre ei.

53. Și s-a dus fiecare la casa sa.

CAP. 8

Femeia păcătoasă. Iisus este Lumina lumii. Cuvînt împotriva necredinței Iudeilor.

1. Iar Iisus s-a dus la Muntele Măslinilor.

2. Iar dimineața iarăși a venit în templu, și tot poporul venia la El; și El, șezînd, îi învăța.

3. Și au adus la El fariseii și cărturarii pe o femeie, prinsă în adulter și, punînd o în mijloc,

4. Au zis Lui: Învățătorule, accastă femeie a fost prinsă asupra faptului de adulter.

5. Iar Moise ne-a poruncit în Lege ca pe unele ca acestea să le ucidem cu pietre. Dar Tu ce zici?

6. Și aceasta ziceau, ispitindu-L, ca să aibă de ce să L. învinuiască. Iar Iisus, plecîndu-se în jos, scria cu degetul pe pămînt.

7. Și stăruind să-L întrebe, El s-a ridicat și le-a zis: Cel fără de păcat dintre voi să arunce cel dintîi piatra asupra ei.

8. Iarăși plecîndu-se, scria pe pămînt.

9. Iar ei auzind aceasta și muștrați fiind de cuget, ieșeau unul cite unul, începînd de la cei mai bătrîni și pînă la cei din urmă, și a rămas Iisus singur cu femeia, stînd în mijloc.

10. Și ridicîndu-se Iisus și nevîzînd pe nimeni decît pe femeie, i-a zis: Femeie, unde sînt pîrișii tăi? Nu te-a osîndit nici unul?

11. Iar ea a zis: Nici unul, Doamne. Și Iisus i-a zis: Nu te osîndesc nici Eu. Mergi; de-acum să nu mai păcătuiesti.

12. Deci iarăși le-a vorbit Iisus zicînd: Eu sînt Lumina lumii; cel ce îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.

13. I-au zis fariseii: Tu mărturisești despre Tîne însuși, mărturia Ta nu este adevărată.

14. A răspuns Iisus și le-a zis: Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, mărturia Mea este adevărată, fiindcă știu de unde am venit și unde Mă duc. Voi nu știți de unde vin, nici unde Mă duc.

15. Voi judecați după trup; Eu nu judec pe nimeni.

16. Și chiar dacă Eu judec, judecata Mea este adevărată, pentru că nu sînt singur, ci Eu și Tatăl, Care M-a trimis pe Mine.

17. Și în Legea voastră este scrisă că mărturia a doi oameni este adevărată.

18. Eu sînt cel ce mărturisesc despre Mine însumi și mărturisește despre Mine Cel ce M-a trimis pe Mine, Tatăl.

19. Îi ziceau deci: Unde este Tatăl Tău? Răspuns-a Iisus: Nu Mă știți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu; dacă M-ați ști pe Mine, ați ști și pe Tatăl Meu.

20. Cuvintele acestea le-a grăit Iisus în visticie, pe cînd învăța în templu; și nimeni nu L-a prins, că încă nu venise ceasul Lui.

21. Și iarăși le-a zis: Eu Mă duc și Mă veți căuta și veți muri în păcatul vostru. Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni.

22. Deci ziceau. Iudeii: Nu cumva își va ridica singur viața? Că zice: Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni.

23. Le zicea: Voi sînteți din cele de jos; Eu sînt din cele de sus. Voi sînteți din lumea aceasta; Eu nu sînt din lumea asta.

24. V-am spus deci vouă că veți muri în păcatele voastre. Căci dacă nu credeți că Eu sînt, veți muri în păcatele voastre.

25. Deci Îi ziceau ei: Cine ești Tu? Și a zis lor Iisus: Ceea ce v-am spus de la început.

26. Multe am de spus despre voi și de judecat. Dar Cel ce M-a trimis pe Mine adevărat este, și cele ce am auzit de la El, Eu acestea le grăiesc în lume.

27. Și ei n-au înțeles că le vorbea despre Tatăl.

28. Deci le-a zis Iisus: Cînd veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sînt și că de la Mine însumi nu fac nimic, ci precum M-a învățat Tatăl, așa vorbesc.

29. Și Cel ce M-a trimis este cu Mine; nu M-a lăsat singur, fiindcă Eu fac pururea cele plăcute Lui.

30. Spunînd El acestea, mulți au crezut în El.

31. Deci zicea Iisus către Iudeii care crezuseră în El: Dacă veți rămîne în cuvîntul Meu, sînteți cu adevărat ucenici ai Mei;

32. Și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi.

33. Ei însă I-au răspuns: Noi sîmtem sămînța lui Avraam și numărăm niciodată n-am fost robi. Cum zici Tu că: Veți fi liberi?

34. Iisus le-a răspuns: Adevărat, adevărat zic: Oricine săvîrșește păcatul este rob păcatului.

35. Iar robul nu rămîne în casă în veac; Fiul însă rămîne în veac.

36. Deci, dacă Fiul vă va libera, liberi veți fi într-adevăr.

37. Știu că sînteți sămînța lui Avraam, dar căutați să Mă omoriți, pentru că cuvîntul Meu nu încapă în voi.

38. Eu vorbesc ceea ce am văzut la Tatăl meu, iar voi faceți ceea ce ați auzit de la tatăl vostru.

39. Ei au răspuns și I-au zis: Tatăl nostru este Avraam. Iisus le-a zis:

Dacă ați fi fiii lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.

40. Dar voi acum căutați să Mă ucideți, pe Mine omul care v-am spus adevărul pe care L-am auzit de la Dumnezeu. Avraam n-a făcut aceasta.

41. Voi faceți faptele tatălui vostru. Zis-au Lui. Noi nu ne-am născut din desfrinare. Un tată avem: pe Dumnezeu.

42. Le-a zis Iisus: Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, M. ați iubi pe Mine, căci de la Dumnezeu am ieșit și am venit. Pentru că n-am venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis.

43. De ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Fiindcă nu puteți să auziți cuvîntul Meu.

44. Voi sînteți din tatăl vostru diavolul și vreți să faceți poftele tatălui vostru. El, de la început, a fost ucigător de oameni și nu a stat într-adevăr, pentru că nu este adevăr întru El. Cînd grăiește minciuna, grăiește dintru ale sale, căci este mincinos și tatăl minciunii.

45. Dar pe Mine, fiindcă spun adevărul, nu Mă credeți.

46. Cine dintre voi mă vădește de păcat? Dacă spun adevărul, de ce voi nu Mă credeți?

47. Cel care este de la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; de aceea voi nu ascultați, pentru că nu sînteți de la Dumnezeu.

48. Au răspuns Iudeii și I-au zis: Oare, nu zicem noi bine că Tu ești samaritan și ai demon?

49. A răspuns Iisus: Eu nu am demon, ci cînstesc pe Tatăl Meu, și voi Mă necinstiți pe Mine.

50. Dar Eu nu caut slava Mea. Este cine să o caute și să judece.

51. Adevărat, adevărat zic vouă: Dacă cineva va păzi cuvîntul Meu, nu va vedea moartea în veac.

52. Iudeii I-au zis. Acum am cunoscut că ai demon. Avraam a murit, de asemenea și proorocii; și Tu zici: Dacă cineva va păzi cuvîntul Meu, nu va gusta moartea în veac.

23 Ioan 3, 31, 17, 14. Col. 3, 1. 26. Ioan 3, 32. Efr. 1, 2. 28 Ioan 3, 14, 5, 19, 30, 7, 16, 12, 32. 30 Ioan 7, 31, 32, 42, 7, 61, 1. Rom. 6, 14-22, 8, 2, 33. 2. Par. 20, 7. Mat. 3, 9. Ioan 8, 39. 34. 2. Petr. 2, 19. Rom. 6, 16, 20. 35. Fa. 2, 1. Gal. 4, 30. 36. Rom. 6, 18, 8, 2, 1. Cor. 7, 22. Ga. 5, 1. 37. Mat. 3, 9. Ioan 7, 19, 18, 40. 39. Mat. 3, 9. Luc. 3, 8.

44. Marc. 12, 12. 46. Luc. 4, 32. 48. Ioan 7, 36. 50. Ioan 3, 1, 2, 19, 39. 51. Deut. 1, 17, 17, 8. Cap. 8. 5. Lev. 10, 10. Deut. 22, 22. Sir. 23, 30, 32. 6. Ier. 17, 13. 7. Sir. 8, 6. 12. Ioan 1, 4-5, 3, 19, 9, 5, 12, 46. 1. Ioan 1, 5.

Ef. 5, 8. 15. Ioan 7, 24. 16. 2. Cor. 13, 1. 17. Deut. 17, 6, 19, 15. Mat. 18, 16, 2. Cor. 13, 1. Efr. 10, 28. 18. Is. 42, 1. Ioan 5, 32. 1. Ioan 5, 9. 19. 1. Ioan 2, 23. 20. Ioan 7, 6, 8, 30. 21. Ioan 13, 33, 34.

Ioan 8, 33. Rom. 4, 11-12, 16, 9, 7. Ga. 3, 7. 40. Ps. 108, 3. Ioan 8, 37. 41. Is. 63, 16, 64, 7. 42. Ioan 7, 28. 44. Fac. 3, 4, 15. Mat. 13, 38. Efr. 13, 10. 1. Ioan 3, 8, 9. Iuda. 1, 6. 2. Cor. 11, 3. 46. Pild. 8, 7. 2. Cor. 5, 21. 47. Sir. 3, 28. Ioan 10, 26-27. 1. Ioan 4, 6. 48. 2. Par. 18, 21. Mat. 10, 25. Ioan 8, 20, 10, 20. 50. Ioan 7, 18. 51. Ioan 5, 24.

53. Nu cumva ești Tu mai mare decât Tatăl nostru Avraam, care a murit? Și au murit și prooroci. Cine Te faci Tu a fi?

54. Iisus a răspuns: Dacă Mă slăvesc Eu pe Mine insumi, slava Mea nimic nu este. Tatăl Meu este Cel care Mă slăvește, despre care ziceți voi că este Dumnezeuul vostru.

55. Și nu L-ați cunoscut, dar Eu Îl știu și, dacă aș zice că nu-L știu, aș fi mincinos asemenea vouă. Ci Îl știu și păzesc cuvântul Lui.

56. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua Mea și a văzut-o și s-a bucurat.

57. Deci au zis Iudeii către El: Încă nu ai cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam?

58. Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sint mai înainte de a fi fost Avraam.

59. Deci au luat pietre ca să arunce asupra lui. Dar Iisus s-a ferit și a ieșit din templu și, trecând prin mijlocul lor, s-a dus.

CAP. 9

Vindecarea orbului din naștere, în zi de sâmbătă.

1. Și trecind Iisus, a văzut un om orb din naștere,

2. Și ucenicii Lui L-au întrebat, zicând: Învățătorule, cine a păcătuit: acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?

3. Iisus a răspuns: Nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrurile lui Dumnezeu.

4. Trebuie să fac, până este ziua, lucrurile Celui ce M-a trimis pe Mine; că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze.

5. Atât cât sint în lume, Eu sint Lumina lumii.

6. Acestea zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat, și a uns cu tină ochii orbului.

7. Și i-a zis: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului (care se tilcuiește: trimis). Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzînd.

8. Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte că era orb ziceau: Nu este acesta care seșea și cerșea?

9. Unii ziceau: El este. Alții ziceau: Nu este el, ci seamănă cu el. Dar acela zicea: Eu sint.

10. Deci îi ziceau: Cum ți s-au deschis ochii?

11. Acela a răspuns. Omul care se numește Iisus a făcut tină și a uns ochii mei; și mi-a zis: Mergi la scăldătoarea Siloamului și te spală. Și ducîndu-mă deci și spălîndu-mă, am văzut.

12. I-au mai zis: Unde este Acela? A zis el: Nu știu.

13. L-au dus la farisei pe cel ce fusese oarecînd orb.

14. Și era sîmbătă în ziua în care Iisus a făcut tină și i-a deschis ochii.

15. Deci iarăși Îl întrebau și fariseii cum a văzut. Iar el le-a zis: Tină a pus pe ochii mei, și m-am spălat și văd.

16. Deci ziceau unii dintre farisei: Acest om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu ține sîmbăta. Iar alții ziceau: Cum poate un om păcătos să facă asemenea minuni? Și era dezbinare între ei.

17. Au zis deci orbului iarăși: Dar tu ce zici despre El, că ți-a deschis ochii? Iar el a zis că prooroc este.

18. Dar Iudeii n-au crezut despre el că era orb și a văzut, pînă ce n-au chemat pe părinții celui ce vedea.

19. Și i-au întrebat, zicînd: Acesta este fiul vostru, despre care ziceți că s-a născut orb? Deci cum vede el acum?

20. Au răspuns deci părinții lui și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb.

21. Dar cum vede el acum, noi nu știm; sau cine i-a deschis ochii lui, noi nu știm. Întrebați-l pe el; este în vîrstă; va vorbi singur despre sine.

22. Acestea le-au spus părinții lui, pentru că se temeau de Iudei. Căci Iudeii puseseră acum la cale că, dacă cineva va mărturisii că El este Hristos, să fie dat afară din sinagogă.

1s 42, 6. Luc 2, 32 Ioan 1, 4 5; 8, 12; 12, 35, 46. Ept 13, 47. 6) 1s, 35, 5. Marc. 7, 33, 8, 23 Ioan 9, 11, 11, 37, 7. 4 Reg 5, 10 14. Neem. 3, 15. 11 Is 8, 6. Ioan 9, 6-7. 14 Ioan 5, 9. 16 Ioan 3, 2; 7, 12, 43, 9, 33 10, 19. 17 Luc 7, 16, 24, 19. Ioan 4, 19, 6, 14. 22 Ioan 7, 13, 12, 42, 19, 38.

23. De aceea au zis părinții lui: Este în vîrstă; întrebați-l pe el.

24. Deci au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: Dă slavă lui Dumnezeu. Noi știm că Omul acesta e păcătos.

25. A răspuns deci acela: Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu: că eram orb și acum văd.

26. Deci i-au zis: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?

27. Le-a răspuns. V-am spus acum și n-ați auzit? De ce voiți să auziți iarăși? Nu cumva voiți și voi să vă faceți ucenici ai Lui?

28. Și l-au ocărît și i-au zis: Tu ești ucenic al Aceluia, iar noi sintem ucenici ai lui Moise.

29. Noi știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise, iar pe Acesta nu-L știm de unde este.

30. A răspuns omul și le-a zis: Tocmai în aceasta stă minunea că voi nu știți de unde este și El mi-a deschis ochii.

31. Și noi știm că Dumnezeu nu-l ascultă pe păcătoși, iar de este cineva cinstitor al Dumnezeului și face voia Lui, pe acesta îl ascultă.

32. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.

33. De n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic.

34. Au răspuns și i-au zis: În păcate te-ai născut tot, și tu ne înveți pe noi? Și l-au dat afară.

35. Și a auzit Iisus că l-au dat afară. Și, găsindu-l, i-a zis: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?

36. El a răspuns și a zis: Dar cine este, Doamne, ca să cred în El?

37. Și a zis Iisus. L-ai și văzut! Și Cel ce vorbește cu tine Acela este.

38. Iar el a zis: Cred, Doamne. Și s-a închinat Lui.

39. Și a zis: Spre judecată am venit în lumea aceasta, ca cei care nu văd să vadă, iar cei care văd să fie orbi.

40. Și au auzit acestea, unii dintre fariseii, care erau cu El, și i-au zis: Oare și noi sintem orbi?

24) Iosua 7, 1, 9 Ier 13, 16. Ioan 9, 16. 29) Ier 3, 6 19, 19. 31) Iov 27, 9, 35. 12-13. Ps. 5, 4-5, 17, 44, 33, 15 17, 65. 17-18. Pld. 1, 28, 15, 29; 28, 9 Is. 1, 15. Ier 11, 12, 14, 12. Ier 8, 18. Mlu 3, 4. Zah 7, 13. 22) Is 42, 7. Ioan 10, 21. 33) Ioan 3, 2. 34) Ioan 4, 26. 39) Mat 11, 25, 13. 13 14 Ioan 12, 46. 2 Cor 3, 14. 40) Rom 4, 19. 41) Ioan 15, 22 24. Cap. 10.

41. Iisus le-a zis: Dacă ați fi orbi n-ați avea păcat. Dar acum ziceți: Noi vedem. De aceea păcatul rămîne asupra voastră.

CAP. 10

Păstorul cel bun și oile sale.

1. Adevărat, adevărat zic vouă. Cel ce nu intră pe ușă, în staulul oilor, ci sare pe aiurea, acela este fur și tîlhar.

2. Iar cel ce intră prin ușă este păstorul oilor.

3. Acestuia, portarul îi deschide și oile ascultă de glasul lui, și oile sale le cheamă pe nume și le mină afară.

4. Și cînd le scoate afară pe toate ale sale, merge înaintea lor, și oile merg după el, căci cunosc glasul lui.

5. Iar după un străin, ele nu vor merge ci vor fugi de la el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.

6. Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n-au înțeles ce înseamnă cuvintele Lui.

7. A zis deci iarăși Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sint ușa oilor.

8. Toți cîți au venit mai înainte de Mine sint furi și tîlhari, dar oile nu i-au ascultat.

9. Eu sint ușa: de va intra cineva prin Mine, se va mîntui; și va intra și va ieși și pășune va afla.

10. Furul nu vine decît ca să fure și să jînhie și să piardă. Eu am venit ca viață să aibă și din belșug să aibă.

11. Eu sint păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune viața pentru oile Sale.

12. Iar cel plătit și cel care nu este păstor, și ale cărui oi nu sint ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește.

13. Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi.

14. Eu sint păstorul cel bun și cunosc pe ale Mele și ale Mele mă cunosc pe Mine.

15. Precum Mă cunoaște Tatăl și Eu cunosc pe Tatăl. Și viața Mea o pun pentru oi.

34 Ioan 16, 14. Ept 3, 13. Ebr 5, 5. 56 Fac 15, 6. 22, 16. Iov 19, 27. Luc 10, 24. Ebr 11, 13. 38 Ier 3, 14. Is 43, 13. Ioan 1, 2-15, 30, 17, 5, 24. Col 1, 17. Apoc. 1, 8. 59 Luc 4, 30. Ioan 10, 31; 11, 8. Cap. 9, 1-2 Ioan 9, 34. 3 Ioan 11, 4. 4 Ioan 4, 34, 5, 17. 11 9, 12, 35. 5

Ioan 10, 7 9; 14, 6. 2) Ioan 10, 1, 9, 14, 6. 4) Cînt 2, 8. 6) Luc 18, 34. 8) Eccl 7, 2. Ier 23, 1, 2, 50, 6. Iez 34, 2 3. 9) Ps 22, 2. Ioan 10, 1, 7; 14, 6. Ebr 10, 19. 11) Ps 22, 1, 79, 1. Is 40, 11. Iez 34, 12, 23, 31, 37, 24. Sof 3, 14. Zah 9, 16. Ioan 15, 13. 1 Petr 2, 25, 5, 4. Ebr 13, 20. 12) 13) Zah 11, 16-17. 14) Ps 1, 6. Iez 34, 11. 2 Tim 2, 19. 15) Mat 11, 27. Luc 10, 22. Ioan 15, 13.

16. Am și alte oi, care nu sînt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc, și vor auzi glasul Meu și va fi o turmă și un păstor.

17. Pentru aceasta Mă iubește Tatăl, fiindcă Eu îmi pun viața Mea, ca iarăși să o iau.

18. Nimeni n-o ia de la Mine, ci Eu de la Mine însumi o pun. Putere am Eu ca să o pun și putere am iarăși să o iau. Această poruncă am primit-o de la Tatăl Meu.

19. Iarăși s-a făcut dezbinare între Iudei, pentru cuvintele acestea.

20. Și mulți dintre ei ziceau: Are demon și este nebun. De ce să-L ascuțiți?

21. Alții ziceau: Cuvintele acestea nu sînt ale unui demonizat. Cum poate un demon să deschidă ochii orbilor?

22. Și era atunci la Ierusalim sărbătoarea înnoirii templului și era iarnă.

23. Iar Iisus se plimba în templu, prin pridvorul lui Solomon.

24. Deci L-au impresurat Iudeii și Îi ziceau: Pînă cînd ne scoți sufletul? Dacă Tu ești Hristosul, spune-o nouă fără sfială.

25. Iisus le-a răspuns: V-am spus și nu credeți. Lucrurile pe care le fac în numele Tatălui Meu, acestea mărturisesc despre Mine.

26. Dar voi nu credeți, pentru că nu sînteți dintre oile Mele.

27. Oile Mele ascultă de glasul Meu și Eu le cunosc pe ele, și ele vin după Mine.

28. Și Eu le dau viață veșnică și nu vor pieri în veac, și din mîna Mea nimeni nu le va răpi.

29. Tatăl Meu, Care Mi le-a dat, este mai mare decît toți, și nimeni nu poate să le răpească din mîna Tatălui Meu.

30. Iar Eu și Tatăl Meu una sîntem.

31. Iarăși au luat pietre Iudeii ca să arunce asupra Lui.

32. Iisus le-a răspuns. Multe lucruri bune v-am arătat vouă de la Tatăl Meu. Pentru care lucruri din ele, aruncați cu pietre asupra Mea?

33. I-au răspuns Iudeii: Nu pentru lucru bun aruncăm cu pietre asupra

Ta, ci pentru hulă și pentru că Tu, om fiind, Te faci pe Tine Dumnezeu.

34. Iisus le-a răspuns: Nu e scris în Legea voastră că: Eu am zis: cum nceți sînteți?

35. Dacă i-a numit Dumnezeu pe accia către care a fost cuvîntul lui Dumnezeu — și Scriptura nu poate să fie desființată.

36. Despre Cel pe care Tatăl L-a sfințit și L-a trimis în lume, voi ziceți: Tu hulești, căci am spus: Fiul lui Dumnezeu sînt?

37. Dacă nu fac lucrurile Tatălui Meu, să nu credeți în Mine.

38. Iar dacă le fac, chiar dacă nu credeți în Mine, credeți în aceste lucruri, ca să știți și să cunoașteți că Tatăl este în Mine și Eu în Tatăl.

39. Căutau deci iarăși să-L prindă, și Iisus a scăpat din mîna lor.

40. Și a plecat iarăși dincolo de Iordan, în locul unde Ioan boteza la început, și a rămas acolo.

41. Și mulți au venit la El și ziceau: Ioan n-a făcut nici o minune, dar toate cite Ioan a zis despre Acesta erau adevărate.

42. Și mulți au crezut în El acolo.

CAP. 11

Învierea lui Lazăr. Arhieriei uneltesc împotriva lui Iisus.

1. Și era bolnav un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, soraei.

2. Iar Maria era aceea care a uns cu mir pe Domnul și I-a șters picioarele cu părul capului ei, al cărei frate Lazăr era bolnav.

3. Deci au trimis surorile la El, zicînd: Doamne, iată, cel pe care îl iubești este bolnav.

4. Iar Iisus, auzînd, a zis: Această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca, prin ea, Fiul lui Dumnezeu să se slăvească.

5. Și iubea Iisus pe Maria și pe sora ei și pe Lazăr.

6. Cînd deci a auzit că este bolnav, atunci a rămas două zile în locul în care era.

Deut 33, 3 (36) Ier 23, 21 Ioan 17, 11 22
31 Ioan 5, 18, 7, 19 8, 59, 1, 8, 54, Ps
8, 6 (36), Ioan 6, 27 (38) Ioan 14, 10 17 21
39) Marc 3, 6 40 Mat 19, 1 Ioan 1, 28
41) Ioan 5, 33 Cap. 11, 1 Luc 10, 38-39.
Ioan 12, 1 2 Mat 26, 7 Marc 14, 3 Ioan
12, 3 (4) Ioan 9, 3, 11 40 (5) Ps 15, 3, 6.
Os 6, 2 3

7. Apoi după aceea, a zis ucenicilor: Să mergem iarăși în Iudea.

8. Ucenicii I-au zis: Învățătorule, acum căutau Iudeii să te ucidă cu pietre, și iarăși Te duci acolo?

9. A răspuns Iisus. Nu sînt oare douăsprezece ceasuri într-o zi? Dacă umblă cineva ziua, nu se împiedică, pentru că el vede lumina acestei lumi.

10. Iar dacă umblă cineva noaptea se împiedică, pentru că lumina nu este în el.

11. A zis acestea, și după aceea le-a spus: Lazăr, prietenul nostru, a adormit; dar merg să-l trezesc.

12. Deci I-au zis ucenicii: Doamne, dacă a adormit, se va face bine.

13. Dar Iisus vorbea despre moartea lui, iar ei credeau că vorbește despre adormirea cu somn.

14. Deci atunci Iisus le-a spus lor pe față: Lazăr a murit.

15. Și mă bucur pentru voi ca să credeți că n-am fost acolo. Dar să mergem la el.

16. Deci a zis Toma, care se numește Geamănul, celorlalți ucenici: Să mergem și noi și să murim cu el.

17. Deci, venînd, Iisus l-a găsit îngropat de patru zile.

18. Iar Betania era aproape de Ierusalim, ca la cincisprezece stadii.

19. Și mulți dintre Iudei veniseră la Marta și Maria ca să le mîngîie pentru fratele lor.

20. Deci Marta, cînd a auzit că vine Iisus, a ieșit în întîmpinarea Lui, iar Maria ședea în casă.

21. Și a zis Marta către Iisus: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit.

22. Dar acum știu că oricîte vei cere de la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da.

23. Iisus i-a zis: Fratele tău va învia.

24. Marta i-a zis: Știu că va învia la înviere, în ziua cea de apoi.

25. Și Iisus i-a zis: Eu sînt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi.

26. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac. Crezi tu aceasta?

8, Ioan 8, 54, 10 31 9 Neem 9, 3 Ioan
9, 4, 10, Ioan 12, 35 11 Deut 31,
6 Marc 5, 39 21 Ioan 11, 32 22
5, Lev 19, 25-26 Is 26, 19 Ier 37, 4 5
12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

27. Zis-a Lui. Da, Doamne. Eu am crezut că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lume.

28. Și zicînd aceasta, s-a dus și a chemat pe Maria, sora ei, zicîndu-i în taină: Învățătorul este aici și te cheamă.

29. Cînd a auzit aceea, s-a sculat degrabă și a venit la El.

30. Și Iisus nu venise încă în sat, ci era încă în locul unde îl întîmpinase Marta.

31. Iar Iudeii care erau cu ea în casă și o mîngiau, văzînd pe Maria că s-a sculat degrabă și a ieșit afară, au mers după ea, socotînd că a plecat la mormînt, ca să plîngă acolo.

32. Deci Maria, cînd a venit unde era Iisus, văzîndu-L, a căzut la picioarele Lui, zicîndu-i: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit.

33. Deci Iisus, cînd a văzut-o plîngînd și pe Iudeii care veniseră cu ea plîngînd și ei, a suspinat cu duhul și s-a tulburat întru sine.

34. Și a zis: Unde l-ai pus? Zis-au Lui: Doamne, vino și vezi.

35. Și a lăcrimat Iisus.

36. Deci ziceau Iudeii: Iată cit de mult îl iubea.

37. Iar unii dintre ei ziceau: Nu putea, oare, Acesta care a deschis ochii orbului să facă și pe Lazăr să nu moară?

38. Deci suspinînd iarăși Iisus întru sine, a mers la mormînt. Și era o peșteră și o piatră era așezată pe ea.

39. Iisus a zis: Ridicăți piatra. Marta, sora celui răposat, I-a zis: Doamne, chiar miroase, că este a patra zi.

40. Iisus i-a zis: Nu ți-am spus că dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?

41. Au ridicat deci piatra, iar Iisus și-a ridicat ochii în sus și a zis: Părinte, Îmi mulțumesc că M-ai ascultat.

42. Eu știu că întotdeauna Mă ascuți, dar pentru mulțimea care stă împrejur am zis, ca să creadă că Tu M-ai trimis.

43. Și zicînd acestea, a strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară!

44. Și a ieșit mortul, fiind legat la picioare și la mîini cu fișu de pînză și fa-

1 Cor 15, 23, 51-55 Luce 3, 21 Apoc 20, 12
26 Ioan 6, 54 27 Mat 16, 16 Marc 8, 29
Luce 9, 20 Ioan 6, 69, 32 Ioan 11, 21 37
Ioan 9, 6, 39 Ier 37, 21 40 Marc 9, 23
11, 23 Ioan 11, 4 42 Ioan 12, 30.

16 Is 11, 12, 56, 8 Ier 37, 22 Os 2, 1, 3
Min 2, 12 Ioan 11, 32 1 Petr 2, 25, 17 Is
53 7-12 Ebr 2, 9 18 Ioan 2, 19, 14, 3, 19
Clut 2 8 Ioan 1, 12, 9, 16 20 Marc 3, 21
Ioan 7, 26, 8, 48, 21, Ioan 9, 32-33, 22
Neem. 12 27 1 Mac 4, 59 23 3 Reg 6, 3
25 Ioan 5, 36 26 Ioan 8, 47 1 Ioan 4, 6
27 Ioan 10, 4 4 (28) Ioan 6, 39 (29)

ța lui era înfășurată cu mahramă. Iisus le-a zis: Dezlegați-l și lăsați-l să meargă.

45. Deci mulți din Iudeii care veniseră la Maria și care văzuseră ce a făcut Iisus au crezut în El.

46. Iar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au spus cele ce făcuse Iisus.

47. Deci arhierii și fariseii au adunat sinedriul și ziceau: Ce facem pentru că Omul acesta face multe minuni?

48. Dacă-L lăsam așa toți vor crede în El și vor veni Romanii și ne vor lua și țara și neamul.

49. Iar Caiafa, unul dintre ei, care în anul acela era arhieru le-a zis: Voi nu știți nimic;

50. Nici nu cugetați că vă este mai de folos să moară un om pentru popor, decît să piară tot neamul.

51. Dar aceasta n-a zis-o de la sine, ci, fiind arhieru al anului aceluia, a proorocit că Iisus avea să moară pentru neam,

52. Și nu numai pentru neam, ci și ca să adune laolaltă pe fiii lui Dumnezeu cei împrăștiați.

53. Deci, din ziua aceea, s-au hotărît ca să-L ucidă.

54. De aceea Iisus nu mai umbla pe față printre Iudei, ci a plecat de acolo într-un ținut aproape de pustie, într-o cetate numită Efraim, și acolo a rămas cu ucenicii Săi.

55. Și era aproape Paștile Iudeilor și mulți din țară s-au suit la Ierusalim, mai înainte de Paști, ca să se curățească.

56. Deci căutau pe Iisus și, pe cînd stăteau în templu, ziceau între ei: Ce vi se pare? Oare nu va veni la praznic?

57. Iar arhierii și fariseii dăduseră porunci, că dacă va ști cineva unde este, să dea de veste, ca să-L prindă.

CAP. 12

Ungerea lui Iisus în Betania. Intrarea în Ierusalim. Elnu vor să vadă pe Iisus. Glasul din cer. Necredința Iudeilor.

1. Deci, cu șase zile înainte de Paști, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, cel pe care îl înviase din morți.

2. Și i-au făcut acolo cină și Marta slujea. Și Lazăr era unul dintre cei ce ședeau cu el la masă.

3. Deci Maria, luînd o lîtră cu mir de nard curat, de mult preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mirosul mirului.

4. Iar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vîndă, a zis:

5. Pentru ce nu s-a vîndut mirul acesta cu trei sute de dinari și să l fi dai săracilor?

6. Dar el a zis aceasta, nu pentru că îi era grija de săraci, ci pentru că era fur și, avînd pungă, lua din ce se punea în ea.

7. A zis deci Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat.

8. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.

9. Deci multime mare de Iudei au aflat că este acolo și au venit, nu numai pentru Iisus, ci să vadă și pe Lazăr pe care-l înviase din morți.

10. Și s-au sfătuit arhierii ca și pe Lazăr să-l omoare,

11. Căci, din cauza lui, mulți dintre Iudei mergeau și credeau în Iisus.

12. A doua zi, multime multă, care venise la praznic, auzînd că Iisus vine în Ierusalim,

13. Au luat ramuri de finic și au ieșit în întîmpinarea Lui și strigau: Osana! Bine cuvîntat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!

14. Și Iisus, găsînd un asin tînăr, a șezut pe el, precum este scris;

15. Nu te teme, fiica Sionului! Iată Împăratul tău vine, șezînd pe mînzul asinei.

16. Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar cînd s-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise pentru El și că aceasta l le-au făcut Lui.

17. Deci da mărturie mulțimea care era cu El, cînd l-a strigat pe Lazăr din mormînt și l-a înviat din morți.

1, 2 Mat 26, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

18. De aceea L-a și întîmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta.

19. Deci fariseii ziceau între ei: Vedeti că nimic nu folosim! Iată, lumea s-a dus după El.

20. Și erau niște Elnu din cei ce se suiseră să se închine la praznic.

21. Deci aceștia au venit la Filip, cel ce era din Betsaida Galilei, și l-au rugat, zicînd: Doamne, voim să vedem pe Iisus.

22. Filip a venit și i-a spus lui Andrei, și Andrei și Filip au venit și l-au spus lui Iisus.

23. Iar Iisus le-a răspuns, zicînd: A venit ceasul ca să fie preaslăvit Fiul Omului.

24. Adevărat, adevărat zic vouă că dacă grăuntele de griu, cînd cade în pămînt, nu va muri, rămîne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă.

25. Cel ce își iubeste viața o va pierde; iar cel ce își urăște viața în lumea aceasta o va păstra pentru viața veșnică.

26. Dacă-Mi slujește cineva, să-Mi armeze, și unde sînt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl Meu îl va cinsti.

27. Acum sufletul Meu e tulburat, și ce voi zice? Părinte, izbăvește-Mă pe Mine de ceasul acesta! Dar pentru aceasta am venit în ceasul acesta.

28. Părinte, preaslăvește-Ți numele! Atunci a venit glas din cer: Și L-am preaslăvit și iarăși îl voi preaslăvi.

29. Iar mulțimea care sta și auzea zicea: A fost tunet! Alții ziceau: Înger l-a vorbit!

30. Iisus a răspuns și a zis: Nu pentru Mine s-a făcut glasul acesta, ci pentru voi.

31. Acum este judecata acestei lumi; acum stăpînitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

32. Iar Eu, cînd voi fi înălțat de pe pămînt, îi voi trage pe toți la Mine.

33. Iar aceasta zicea, arătînd cu ce moarte avea să moară.

34. I-a răspuns deci mulțimea: Noi um alzit din Lege că Hristosul rămîne în veac; și cum zici Tu că Fiul Omului

trebuie să fie înălțat? Cine este acesta, Fiul Omului?

35. Deci le-a zis Iisus. Încă puțină vreme Lumina este cu voi. Umblați cît aveți Lumina ca să nu vă apuce întunericul. Căci cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge.

36. Cît aveți Lumina, credeți în Lumina, ca să fiți fii ai Lumini. Acestea le-a vorbit Iisus și, plecînd, s-a ascuns de ei.

37. Și, deși a făcut atîtea minuni înaintea lor, ei tot nu credeau în El.

38. Ca să se împlinească cuvîntul proorocului Isaia, pe care l-a zis: Doamne, cine a crezut în ceea ce a auzit de la noi? Și brațul Domnului cui s-a descoperit?

39. De aceea nu puteau să creadă, că iarăși a zis Isaia:

40. Au orbit ochii lor și a împietrit inima lor, ca să nu vadă cu ochii și să nu înțeleagă cu inima și ca nu cumva să se întoarcă și Eu să-i vindec.

41. Acestea a zis Isaia, cînd a văzut slava Lui și a grăit despre El.

42. Totuși și dintre căpetenii mulți au crezut în El, dar nu mărturiseau din pricina fariseilor, ca să nu fie izgoniți din sinagogă;

43. Căci au iubit slava oamenilor mai mult decît slava lui Dumnezeu.

44. Iar Iisus a strigat și a zis: Cel ce crede în Mine nu crede în Mine, ci în Cel ce M-a trimis pe Mine.

45. Și cel ce Mă vede pe Mine vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine.

46. Eu, Lumina am venit în lume, ca tot cel ce crede în Mine să nu rămînă în întuneric.

47. Și dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec; căci n-am venit ca să judec lumea, ci ca să mîntuiesc lumea.

48. Cine Mă nesocotește pe Mine și nu primește cuvintele Mele are judecător ca să-l judece: cuvîntul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua cea de apoi.

47 Ps 2, 1 Mat 26, 3 Marc 14, 1 Luc 22, 6 Fapt 4 16 30, Ioan 18, 14, 52, Is 49, 6, Ioan 10, 16, 1 Ioan 2, 2 Ef 3, 12, 17 33 Mat 21, 38 Luc 20, 14, 54, 2 Para. 13, 19 55 2 Paral 30, 13, 17 Cap. 12 1 2, Mat 26, 6-7 Marc 14, 3 Luc 10, 38-40 Ioan 11, 1-2 3 Mat 26, 7 Marc 14 3 Luc 7, 37, 10, 38 Ioan 11, 2 4 Mat 26, 8, 14 Marc 14, 4 5 Mat 26, 9 Marc

19 Ioan 11 47 21 Is 6, 1 Ag 2, 7 23 13, 31-32, 17, 1 24, Is 53, 10 1 Cor 15, 16-37 25, Mat 10, 39, 16, 25 Marc 8, 35 Luc 24, 14, 27, 17, 33, 26 Ioan 14, 3, 17, 24 27 Mat 26, 37-39 Luc 22, 41, Efr. 5, 7-9 30 Ioan 11, 42, 31 Ioan 14, 30, 16, 1 Ef 6, 12, 32, Ioan 3, 14, 8, 28 34, 2 Reg 7, 13, 16 44, 7; 38, 29, 36 Is 9, 5 6 Jez 37, 25 Dan 4, 7, 14 Mih 4, 7, 5, 1 Luc 1, 33 35

Ioan 1, 4 5; 9, 4 5, 11, 10 1 Ioan 2, 11 36 Luc 16, 8 Ef 5, 8 38 Is 53, 1. Rom 10, 16 40, Is 6, 9-10 Ier 5, 21, Mar 13, 12 15 Marc 4, 11 12 Luc 8, 10 Fapt. 28, 26 27 Rom 11 8 42, Ioan 7 13, 9, 22 43 Ioan 5, 44 44 Marc 9, 37 Luc 9, 48, 45 Ioan 4, 9 46, Ioan 1, 5, 9, 3, 19, 8, 12, 9, 5, 39 12, 35-36 47 Mat 18, 11 Ioan 3, 17, 48 Deut 18, 19 Marc 16, 16 Luc 10, 16.

49. Pentru că Eu n-am vorbit de la Mine, ci a Tatăl care M-a trimis, Acesta M-a dat poruncă ce să spun și ce să vorbesc.

50. Și știu că porunca Lui este viața veșnică. Deci cele ce vorbesc Eu, precum Mi-a spus Mie Tatăl, așa vorbesc.

CAP. 13

Isus spală picioarele ucenicilor Săi la Cina cea de Taină. Arată cine este vinzătorul. Porunca iubirii. Petru îl va tăgădăui.

1. Iar înainte de praznicul Paștilor, știind Isus că a sosit ceasul Lui, ca să treacă din lumea aceasta la Tatăl, iubind pe ai Săi cei din lume, până la sfârșit i-a rubit.

2. Și făcându-se Cină, și diavolul punind dinainte în mîna lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul, ca să-l vîndă,

3. Isus, știind că Tatăl I-a dat Lui toate în mîni și că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu merge,

4. S-a sculat de la cină, s-a dezbrăcat de haine, și luînd un ștergar, s-a încins cu el.

5. După aceea a turnat apă în vasul de spălat și a început să spele picioarele ucenicilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.

6. A venit deci la Simon Petru. Acesta I-a zis: Doamne, oare Tu să-mi speli mie picioarele?

7. A răspuns Isus și i-a zis: Ceea ce fac Eu, tu nu știi acum, dar vei înțelege după aceasta.

8. Petru I-a zis: Nu-mi vei spăla picioarele în veac. Isus i-a răspuns: Dacă nu te voi spăla, nu ai parte de Mine.

9. Zis-a Simon Petru Lui: Doamne, spală-mi nu numai picioarele mele, ci și mîinile și capul.

10. Isus i-a zis: Cel ce a făcut baie n-are nevoie să-i fie spălate decît picioarele, căci este curat tot. Și voi sînteți curați, însă nu toți.

11. Că știa pe cel ce avea să-L vîndă; de aceea a zis: Nu toți sînteți curați.

12. După ce le-a spălat picioarele și și-a luat hainele, s-a așezat iar la masă și le-a zis: Înțelegeți ce v-am făcut Eu?

13. Voi Mă numiți pe Mine: Învățătorul și Domnul, și bine ziceți, căci sînt.

14. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat vouă picioarele, și voi sînteți datorți ca să spălați picioarele unii altora;

15. Că v-am dat vouă pildă, ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi.

16. Adevărat, zic vouă: Nu este sluga mai mare decît stăpînul său, nici solul mai mare decît cel ce l-a trimis pe el.

17. Cînd știți acestea, fericiți sînteți dacă le veți face.

18. Nu zic despre voi toți; căci Eu știu pe cei pe care i-am ales. Că ca să se împlinească Scriptura: Cel ce mîncă piinea cu Mine a ridicat călcîiul împotriva Mea.

19. De acum vă spun vouă, înainte de a fi aceasta, ca să credeți, cînd se va îndeplini, că Eu sînt.

20. Adevărat, adevărat zic vouă, Cel care primește pe cel pe care-l voi trimite Eu, pe Mine Mă primește; iar cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.

21. Isus, zicînd acestea, s-a tulburat cu duhul și a mărturisit și a zis: Adevărat, adevărat zic vouă că unul dintre voi Mă va vinde.

22. Deci ucenicii se uitau unii la alții, nedumerindu-se despre cine vorbește.

23. Iar la masă era recemat la pieptul lui Isus unul dintre ucenicii lui, pe care-l iubea Isus.

24. Deci Simon Petru i-a făcut semn acestuia și i-a zis: Întreabă cine este despre care vorbește.

25. Și căzînd acela astfel pe pieptul lui Isus, I-a zis: Doamne, cine este?

26. Isus, i-a răspuns: Acela este, căruia Eu, întîngînd bucățica de piinea, i-o voi da. Și întîngînd bucățica, a luat-o și a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul.

27. Și după piinea, a intrat atunci Iuda în el. Iar Isus i-a zis: Ceea ce faci, fă mai curînd.

28. Dar nimeni din cei care ședeau la masă n-a înțeles, pentru că i-a zis aceasta.

29. Căci, uan socoteau, decît Iuda avea punga, că lui îi zice Isus: Cumpără cele de care avem trebuință la praznic, sau să dea ceva săracilor.

30. Deci după ce a luat acela bucățica de piinea, a ieșit numădecît. Și era noapte.

31. Și cînd a ieșit el, Isus a zis: Acum a fost preaslăvit Fiul Omului și Dumnezeu a fost preaslăvit întru El.

32. Iar dacă Dumnezeu a fost preaslăvit întru El, și Dumnezeu Il va preaslăvi întru El și îndată Il va preaslăvi.

33. Fiilor, încă puțin timp sînt cu voi. Voi Mă veți căuta, dar, după cum am spus Iudeilor, că unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni — vă spun vouă acum.

34. Poruncă nouă dau vouă: Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi unul pe altul și vă iubiți.

35. Întru aceasta vor cunoaște toți că sînteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții.

36. Doamne, L-a întrebă Simon-Petru, unde Te duci? Răspuns-a Isus: Unde mă duc Eu, tu nu poți să urmezi Mie acum, dar mai tîrziu Îmi vei urma.

37. Zis-a Petru Lui: Doamne, de ce nu pot să urmez Tîe acum? Viața mea voi pune-o pentru Tîne.

38. Isus i-a răspuns: Voi pune viața pentru Mine? Adevărat, adevărat zic vouă că nu va cînta cocoșul, pînă ce nu te vei lepăda de Mine de trei ori!

CAP. 14

Cuvîntarea de despărțire. Fegăduința Duhului Sfînt.

1. Sa nu se tulbure inima voastră; credeți în Dumnezeu, credeți și în Mine.

(7) Mat. 26, 14. Marc. 14, 21. Luc. 22, 3. Ioan 13, 2. (28) Ioan 12, 6. (31) Ioan 12, 23-28. Petr. 4, 1. (32) Ioan 12, 23, 17, 1. (33) Ioan 6, 3. Ioan 7, 33. 34. 8, 21. 1 Petr. 4, 11. (34) Ev. 19, 18. Mat. 5, 43. Luc. 10, 27. Ioan 5, 12. 1 Ioan 2, 7, 3. 11. 2 Ioan 1, 5. Gal. 6, 2. Ef. 5, 2. 1 Tes. 4, 9. (35) 1 Ioan 2, 5, 1, 10. 4. 20. (36) 2 Petr. 1, 14. (37) Marc. 4, 31. Luc. 22, 33. (38) Mat. 26, 34. Marc. 14, 30. Luc. 22, 34. Cap. 14. (2) Mat. 25, 34. 1 Tes. 5, 20. (3) Ioan 1, 24. 1 Tes. 4, 17. 6

2. În casa Tatălui Meu multe locașuri sînt. Iar de nu, v-aș fi spus. Mă duc să vă gătesc loc.

3. Și dacă Mă voi duce și vă voi găti loc, iarăși voi veni și vă voi lua la Mine, ca să fiți și voi unde sînt Eu.

4. Și unde Mă duc Eu, voi știți și știți și calea.

5. Toma I-a zis: Doamne, nu știm unde Te duci; Și cum putem ști calea?

6. Isus i-a zis: Eu sînt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl Meu decît prin Mine.

7. Dacă M-ai fi cunoscut pe Mine și pe Tatăl Meu l-ai fi cunoscut; dar de acum Îl cunoașteți pe El și L-ați văzut.

8. Filip I-a zis: Doamne, arată-ne nouă pe Tatăl și ne este de ajuns.

9. Isus i-a zis: De atîta vreme sînt cu voi și nu M-ai cunoscut Filipe? Cel ce M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu: Arată-ne pe Tatăl?

10. Nu crezi tu că Eu sînt întru Tatăl și că Tatăl este întru Mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le vorbesc de la Mine, ci Tatăl. Care rămîne întru Mine — face lucrurile Lui.

11. Credeți Mie că Eu sînt întru Tatăl și Tatăl întru Mine, iar de nu, credeți-Mă pentru lucrurile acestea.

12. Adevărat, adevărat zic vouă: cel ce crede în Mine va face și el lucrurile pe care le fac Eu și mai mari decît acestea va face, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.

13. Și orice veți cere întru numele Meu, aceea voi face, ca să fie slăvit Tatăl întru Fiul.

14. Dacă veți cere ceva în numele Meu, Eu voi face.

15. De Mă iubiți, păziți poruncile mele.

16. Și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mîngietor vă va da vouă, ca să fie cu voi în veac.

17. Duhul Adevărului, pe care lumea nu poate să-L primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaște; voi Îl cunoașteți, că rămîne la voi și va fi în voi.

49. Ioan 7, 16, 14, 10, 24. Cap. 13. — (1) Ier. 3, 3. Mat. 26, 2. Marc. 14, 1. Luc. 22, 1. (2) Mat. 26, 14, 2. Marc. 14, 2. Luc. 22, 3. Ioan 13, 27. (3) Mat. 11, 27, 28, 18, 19. Luc. 10, 22, 23, 3-4. Ioan 3, 35; 17, 2. 1 Cor. 15, 27. Evr. 2, 8. 4. Mat. 20, 28. Marc. 10, 45. Luc. 12, 37, 17, 8, 22, 27. Filip. 2, 7. 6. Mat. 3, 14. 7. Ian 13, 12. (10) Ioan 15, 3. (13) Mat. 23, 8, 10. Luc. 6, 46. 1 Cor. 8, 6, 12, 3. 1 Ilup. 2, 11. (2) 14. Marc. 10, 45. 1 Petr. 5, 5. Rom. 12, 10.

Gal. 6, 1-2. (15) Mat. 11, 29. 1 Ilup. 2, 5-9. (16) Mat. 10, 24. Luc. 6, 40. Ioan 15, 20. 1 Ian. 2, 6. (17) Iac. 1, 25. (18-19) Ps. 40, 9; 54, 14. Dan. 11, 26. Mat. 10, 36, 26, 23. Luc. 21, 7, 22, 21. Ioan 14, 29, 16, 4. Eapt. 1, 16, 19. (20) Mat. 10, 40. Luc. 9, 48. 10, 16. (21) Mat. 10, 4, 26, 21. Marc. 14, 18. Luc. 22, 21. (22) Mat. 26, 23. (23) Ioan 19, 26; 20, 2; 21, 7, 20-24. (24) 25. Luc. 22, 23. (26) Mat. 26, 23. Marc. 14, 20. Luc. 22, 21.

Is. 35, 8. Ioan 1, 4, 14, 17. 6, 33, 40, 8, 32. 10, 1, 2, 9, 28, 11, 25. 1 Ian. 5, 20. Ef. 1, 13, 18. Evr. 10, 9. (9) Ioan 12, 45. 2 Cor. 4, 4. Col. 1, 15. Evr. 1, 3. (10) Ioan 5, 17, 7, 16, 10, 38, 12, 49. (12) Eapt. 19, 11. (13) Ier. 29, 12. (13) Mat. 7, 7, 21, 22. Marc. 11, 24. Luc. 11, 9. Ioan 15, 7, 16, 23. Iac. 1, 5-6. (15) Intel. 6, 18. Ian. 14, 2, 23, 15. 10, 14. 2 Ioan 1, 6. (16) Luc. 24, 49. Ioan 15, 26, 16, 7. Eapt. 1, 4, 2. 33. Col. 1, 6. (17) Ioan 15, 26, 16, 13. 1 Ioan 2, 27. 2 Ioan 1, 2. Rom. 8, 27. 1 Cor. 2, 14.

18. Nu vă voi lăsa orfan; voi veni la voi.
19. Încă puțin timp și lumea nu Mă va mai vedea; voi însă Mă veți vedea, pentru că Eu sint viu și voi veți fi vii.
20. În ziua aceea veți cunoaște că Eu sint întru Tatăl Meu și voi în Mine și Eu în voi.

21. Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este care Mă iubește, iar cel ce Mă iubește pe Mine va fi iubit de către Tatăl Meu și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui.

22. I-a zis Iuda, nu Iscarioteanul. Doamne, ce este că ai să Te arăți nouă, și nu lumii?

23. Iisus a răspuns și i-a zis. Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi, și vom veni la el și vom face locaș la el.

24. Cel ce nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele. Dar cuvântul pe care îl auziți nu este al Meu, ci al Tatălui care M-a trimis.

25. Acestea vi le-am spus, fiind cu voi;

26. Dar Mîngîietorul, Duhul Sfînt, pe care-L va trimite Tatăl, în numele Meu, Acela vă va însoți toate și vă va aduce aminte despre toate cele ce v-am spus Eu.

27. Pace vă las vouă, pacea Mea o dau vouă, nu precum dă lumea vă dau Eu. Să nu se tulbure inima voastră, nici să se înfricoșeze.

28. Ați auzit că v-am spus: Mă duc și voi veni la voi. De M-ați iubi v-ați bucura că Mă duc la Tatăl, pentru că Tatăl este mai mare decît Mine.

29. Și acum v-am spus acestea, înainte de a se întimpla, ca să credeți cînd se vor întimpla.

30. Nu voi mai vorbi multe cu voi, căci vine stăpînitorul acestei lumi și el nu are nimic în Mine;

31. Dar ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl și precum Tatăl Mi-a poruncit, așa fac. Sculați-vă, să mergem de aici.

CAP. 15

Vița cea adevărată. Porunca lui Hristos și iubirea cea mai mare. Ura și vina lumii. Mîngîietorul, Duhul Adevăratului.

1. Eu sint vița cea adevărată și Tatăl Meu este lucrătorul.

2. Orice mlădiță care nu aduce roadă întru Mine, El o taie; și orice mlădiță care aduce roadă, El o curățește, ca mai multă roadă să aducă.

3. Acum voi sînteți curății, pentru cuvîntul pe care vi l-am spus.

4. Rămîneți în Mine și Eu în voi, Precum mlădița nu poate să aducă roadă de la sine, dacă nu rămîne în viță, tot așa nici voi, dacă nu rămîneți în Mine.

5. Eu sint vița, voi sînteți mlădițele. Cel ce rămîne în Mine și Eu în el, acesta aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteți face nimic.

6. Dacă cineva nu rămîne în Mine se aruncă afară ca mlădița și se usucă; și le adună și le aruncă în foc și ard.

7. Dacă rămîneți întru Mine și cuvintele Mele rămîn în voi, cereți ceea ce vîrți și se va da vouă.

8. Întru aceasta a fost slăvit Tatăl Meu, ca să aduceți laudă multă și să vă faceți ucenici ai Mei.

9. Precum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi; rămîneți întru iubirea Mea.

10. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămîne întru iubirea Mea, după cum și eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămîn întru iubirea Lui.

11. Acestea vi le-am spus, ca bucuria Mea să fie în voi și ca bucuria voastră să fie deplină.

12. Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unul pe altul, precum v-am iubit Eu.

13. Mai mare dragoste decît aceasta nimeni nu are, ca viața lui să și-o pună pentru prietenii săi.

14. Voi sînteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce vă poruncesc.

CAP. 16

Prigonirile viitoare. Ajutorul Mîngîietorului. Întristarea schimbată în bucurie. Rugăciunile făcute în numele lui Hristos. Fuga ucenicilor.

1. Acestea vi le-am spus, ca să nu vă smintiți în credința voastră.

2. Vă vor scoate pe voi din sinagogi, dar vine ceasul cînd tot cel ce vă va uide să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

3. Și acesteale vor face, pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.

4. Iar acestea vi le-am spus, ca să vă aduceți aminte de ele, cînd va veni ceasul lor, că Eu vi le-am spus. Și acestea nu vi le-am spus de la început, fiindcă eram cu voi.

5. Dar acum Mă duc la Cel ce M-a trimis și nimeni dintre voi nu Mă întreabă: Unde Te duci?

6. Ci, fiindcă v-am spus acestea, întristarea a umplut inima voastră.

7. Dar Eu vă spun adevărul: Vă este de folos ca să Mă duc Eu. Căci dacă nu Mă voi duce, Mîngîietorul nu va veni la voi, iar dacă Mă voi duce, îl voi trimite la voi.

8. Și El, venind, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată.

9. De păcat, pentru că ei nu cred în Mine;

10. De dreptate, pentru că Mă duc la Tatăl Meu și nu Mă veți mai vedea;

11. Și de judecată, pentru că stăpînul acestei lumi a fost judecat.

12. Încă multe am a vă spune, dar acum nu puteți să le purtați.

13. Iar cînd va veni Acela, Duhul Adevăratului, vă va călăuzi la tot adevărul; căci nu va vorbi de la Sine, ci cite aude va vorbi și cele viitoare vă va vesti.

14. Acela Mă va slăvi, pentru că din al Meu va lua și vă va vesti.

15. Toate cite are Tatăl ale Mele sint; de aceea am zis că din al Meu ia și vă va vesti vouă.

15. De acum nu vă mai zic slugi, că sluga nu știe ce face stăpînul său, și v-am numit pe voi prieteni, pentru că toate cite am auzit de la Tatăl Meu și v-am făcut cunoscut.

16. Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și roadă să aduceți, și roada voastră să rămînă, ca Tatăl să vă dea orice-l veți cere în numele Meu.

17. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unul pe altul.

18. Dacă vă urăște pe voi lumea, și știți că pe mine mai înainte decît pe voi M-a urit.

19. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sînteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște.

20. Aduceți-vă aminte de cuvîntul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decît stăpînul său. Dacă M-a adă prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvîntul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.

21. Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe cel ce M-a trimis.

22. De n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvînt de dezvinovățire pentru păcatul lor.

23. Cel ce Mă urăște pe Mine urăște și pe Tatăl Meu.

24. De nu aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat nu ar avea; dar acum M-au și văzut și M-au urit și pe Mine și pe Tatăl Meu.

25. Dar (aceasta), ca să se împlinească cuvîntul cel scris în Legea lor: M-au urit pe nedrept.

26. Iar cînd va veni Mîngîietorul, pe care Eu îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevăratului, care de la Tatăl porcede, Acela va mărturisi despre Mine.

27. Și voi mărturisiți, pentru că de la început sînteți cu Mine.

(18) Ps. 67, 6 Is. 49, 1, Ier. 51, 5 Mat. 28, 20. (19) Ioan 1, 2, 16, 16 1 Tes. 4, 14, 21, Sur 2, 16. Ioan 14, 15. (22) Iuda 1, 1. (23) 3 Reg. 6, 13 Zah. 2, 14. Ioan 14, 15, 15, 10 1 Ioan 3, 24 1 Cor. 3, 16, Ef. 3, 17 Apoc. 3, 20. (24) Ioan 7, 16, 12, 49, 26 Ioan 15, 26, 16, 13. Ept. 1, 4. (27) Iov 34, 27 Filip. 4, 7. (28) 1 Cor. 11, 3. (29) Ioan 16, 4. 30 Ioan 12, 31, 16, 11. (31) 1 Cor. 12, 31, Ioan 10, 18. Ept. 10, 7. Cap. 15, 1, Cînt. 1, 13. Sur 24, 20. (2) Mat. 7, 19, 15, 13, 25, 29 Gal. 4, 22. (3) Ps. 18, 9. Ioan 13, 10.

1 Petr. 1, 22 1 Ioan 2, 7, 4, 1 Ioan 2, 6. Col. 1, 23, 5, Luc. 8, 8. Ept. 4, 12. (6) 1 Ier. 15, 4. Ier. 31, 18-19. Mat. 3, 10, 7, 19, 21, 22. Marc. 11, 24. Luc. 11, 9. Ioan 14, 13, 16, 23. Iac. 1, 5-6 1 Ioan 3, 22, 5, 14-15. (8) Filip. 1, 11. (9) Ps. 118, 44. Is. 50, 5. Ioan 14, 15, 23. Ioan 1, 3. (12) Mat. 5, 43, 22, 29. Marc. 12, 31. Ioan 13, 34, 15, 17 1 Petr. 4, 8, 1 Ioan 3, 11, 4, 21. Ef. 5, 2, 1 Tes. 4, 9, 13. Ioan 3, 16, 10, 11-15. 1 Ioan 3, 16. Rom. 5, 7. Ef. 5, 2. (14) Cînt. 1, 8. Mat. 12, 50. Marc. 3, 34. Luc. 8, 21. Ioan 14, 15.

(5) Fac. 18, 17. Intel. 7, 14. Ioan 17, 26. Ef. 1, 3, 5. Fvr. 1, 2. (16) Is. 43, 22. Mat. 28, 19. Marc. 16, 15. Col. 1, 6. (17) Ioan 15, 12. (18) Ioan 7, 7. Ioan 3, 13. (19) Ps. 29, 27. Iac. 1, 4. 1 Ioan 4, 5. (26) Mat. 10, 24, 24, 9. Marc. 13, 9. Luc. 6, 40, 21, 12. Ioan 13, 16. (6) 2. (7) Mat. 10, 22. 24, 9. Ioan 16, 3, 22, 2. (8) Mat. 2, 21. 25. Ps. 24, 18, 34, 13, 68, 5, 6. (9) Is. 48, 16. Luc. 24, 49. Ioan 14, 16. (7) 26. Luc. 24, 48. Ept. 1, 8, 21, 22, 2, 32. (1) 5. 1 Cap. 16. (1) Mat. 11, 6, 24, 10.

26, 31. 2. Mat. 10, 17, 18. Marc. 13, 9. Iac. 5, 22, 21, 12. Ioan 15, 20. (3) Ioan 15, 2, 7. Mat. 9, 15. Ioan 14, 29. (5) Ioan 7, 33. (6) Ioan 16, 22. (7) Ioan 14, 16, 15, 26. (8) Cînt. 1, 16. Is. 4, 4. Mîh. 4, 3. Avd. 1, 21. (11) Iac. 1, 18. Ioan 21, 31, 14, 30. Ef. 2, 2. (12) 2, 15. Fvr. 2, 14. (12) Mat. 13, 34. Marc. 1, 33. Cor. 3, 12. Fvr. 5, 11. (13) Luc. 1, 11. Mat. 19, 20. Marc. 13, 11. Luc. 1, 11, 21, 14. (14) Ioan 4, 17, 26. (14) Ioan 8, 54. (15) Ioan 17, 10.

16. Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea, pentru că Eu mă duc la Tatăl.

17. Deci au zis dintre ucenicii Lui unii către alții: Ce este aceasta ce ne spune: Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea, și că Mă duc la Tatăl?

18. Deci ziceau: Ce este aceasta ce zice: Puțin? Nu știm ce zice.

19. A cunoscut Iisus că voiau să-L întrebe și le-a zis: Despre aceasta vă întrebați între voi, că am zis: Puțin și nu Mă veți mai vedea și iarăși puțin și Mă veți vedea?

20. Adevărat, adevărat zic vouă că voi veți plinge și vă veți tîngu, iar lumea se va bucura. Voi vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

21. Femeia, cînd e să nască, se întristează, fiindcă a sosit ceasul ei; dar după ce a născut copilul, nu-și mai aduce aminte de durere, pentru bucuria că s-a născut om în lume.

22. Deci și voi acum sînteți trîști, dar iarăși vă voi vedea și se va bucura inima voastră și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi.

23. Și în ziua aceea nu Mă veți mai întreba nimic. Adevărat, adevărat zic vouă: Orice veți cere de la Tatăl în numele Meu vă va da.

24. Pînă acum n-ați cerut nimic în numele Meu; cereți și veți primi, ca bucuria voastră să fie deplină.

25. Acestea vi le-am spus în pîlde, dar vine ceasul cînd nu vă voi mai vorbi în pîlde, ci pe față vă voi vesti despre Tatăl.

26. În ziua aceea veți cere în numele Meu; și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi.

27. Căci însuși Tatăl vă iubește pe voi, fiindcă voi M-ați iubit pe Mine și ați crezut că de la Dumnezeu am ieșit.

28. Ieșit-am de la Tatăl și am venit în lume; iarăși las lumea și Mă duc la Tatăl.

29. Au zis ucenicii Săi: Iată acum vorbești pe față și nu spui nici o pildă.

30. Acum știm că Tu știi toate și nu ai nevoie ca să Te întrebe cineva. De aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu.

31. A răspuns Iisus: Acum credeți?

32. Iată vine ceasul, și a și venit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pe Mine să Mă lăsați singur. Dar nu sînt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.

33. Acestea vi le-am grăit, ca întru Mine pace să aveți. În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea.

CAP. 17

Rugăciunea lui Iisus pentru Sine, pentru Apostoli și pentru toți credincioșii.

1. Acestea a vorbit Iisus și, ridicînd ochii Săi la cer, a zis: Părinte a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească.

2. Precum I-ai dat stăpînire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui.

3. Și aceasta este viața veșnică. Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis.

4. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe pămînt; lucrul pe care mi l-ai dat să-l fac, l-am săvîrșit.

5. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai înainte de a fi lumea.

6. Arăt-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai tăi erau și Mie Mie i-ai dat și cuvîntul Tău l-au păzit.

7. Acum au cunoscut că toate cite Mi-ai dat sînt de la Tine;

8. Pentru că cuvintele pe care Mi le-ai dat le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis.

9. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sînt.

10. Și toate ale Mele sînt ale Tale, și ale Tale sînt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei.

Marc 14, 27-28. 33) 1 Ioan 4, 4. 5. 4. 1 Cor 15, 57. Cap. 17. — (1) Ioan 12, 23; 13, 32. (2) Dan. 7, 13-14. Mat. 11, 27; 28, 18. Luc. 10, 22. Ioan 3, 35; 5, 27. Ebr. 2, 5. 8. (3) Ier. 9, 24. Inel. 15, 3. Ioan 6, 29. 1 Ioan 3, 23. (4) Is. 49, 3. (5) Ioan 1, 13; 8, 58. Apoc. 5, 12. (6) Ioan 17, 26; 18, 9. (8) Ioan 8, 28; 16, 27; 17, 25. (10) Ioan 16, 15.

11. Și Eu nu mai sînt în lume, iar ei în lume sînt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău pe cei pe care Mi i-ai dat, ca să fie una precum sîntem și Noi.

12. Cînd eram cu ei în lume, Eu îi păstram în numele Tău, pe cei ce Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit nici unul dintre ei, decât fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

13. Iar acum, vin la Tine și acestea le grăiesc în lume, ca să fie deplină bucuria Mea în ei.

14. Eu le-am dat cuvîntul Tău, și lumea i-a urit, pentru că nu sînt din lume, precum Eu nu sînt din lume.

15. Nu Mă rog ca să-i iei din lume, ci ca să-i păzești pe ei de cel viclean.

16. Ei nu sînt din lume, precum nici Părinte și Fiul nu sînt.

17. Sfîștește-i pe ei întru adevărul Tău; cuvîntul Tău este adevărul.

18. Precum M-ai trimis pe Mine în lume, și Eu i-am trimis pe ei în lume.

19. Pentru ei Eu Mă sfîștesc pe Mine însumi, cașei să fie sfîșțiți întru adevăr.

20. Dar nu numai pentru aceștia Mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în Mine, prin cuvîntul lor.

21. Ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, și să stea în lume în pace, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

22. Și slava pe care Tu mi-ai dat-o le-am dat-o lor, ca să fie una, precum Noi una sîntem.

23. Eu întru ei și Tu întru Mine, ca și fie în chip desăvîrșit una, și să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că I-ai iubit pe ei, precum M-ai iubit pe Mine.

24. Părinte, voiesc ca, unde sînt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat, ca să vadă slava Mea pe care Mi-ai dat-o, pentru că Tu M-ai iubit pe Mine mai înainte de întemeierea lumii.

25. Părinte drepte, lumea pe Tine nu Te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

(11) Ioan 10, 30, 17, 21. Efr. 4, 3. 13. Ps 108, 7. Mat. 26, 24. Ioan 6, 34, 18. 2. (14) Ioan 8, 23. (15) Mat. 6, 3. 2. Tes. 3, 3. (17) Ps 118, 56, 142, 1. Ioan 14, 6. (18) Is. 61, 1. Ioan 20, 21. (19) 1 Cor. 1, 2. 30. Ebr. 9, 14. 10, 10. (21) Ioan 10, 38, 17, 11. Gal. 2, 28. (22) Ioan 10, 30. 23) Ioan 6, 29. 1. Ioan 8, 58, 12, 16. 5. Ioan 16, 27. 17, 8, 18. (26) Ioan 15, 15. 17. 6. Cap. 18.

26. Și le-am făcut cunoscut numele Tău și-L voi face cunoscut, ca iubirea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei și Eu în ei.

CAP. 18

Prinderea lui Iisus și aducerea lui la arhierii Anna și Caiafa. Lepădarea lui Petru. Iisus înaintea lui Pilat. Baraba.

1. Zicînd acestea, Iisus a ieșit cu ucenicii Lui dincolo de pîrîul Ceorilor, unde era o grădină și în care a intrat El și ucenicii Săi.

2. Iar Iuda vinzătorul cunoștea acest loc, pentru că adesea Iisus și ucenicii Săi se adunau acolo.

3. Deci Iuda, luînd oaste și slujitori, de la arhierii și de la farisei, a venit acolo cu felinare și cu făclii și cu arme.

4. Iar Iisus, știind toate cele ce erau să vină asupra Lui, a ieșit și le-a zis: Pe cine căutați?

5. Răspuns-au Lui: Pe Iisus Nazarineanul. El le-a zis: Eu sînt. Iar Iuda vinzătorul era și el cu ei.

6. Atunci cînd le-a spus: Eu sînt, ei s-au dat înapoi și au căzut la pămînt.

7. Și, iarăși i-a întrebat: Pe cine căutați? Iar ei au zis: Pe Iisus Nazarineanul.

8. Răspuns-a Iisus: V-am spus că Eu sînt. Deci dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să se ducă;

9. Ca să se împlinească cuvîntul pe care l-a spus: Dintre cei pe care Mi i-ai dat, n-am pierdut pe nici unul.

10. Dar Simon-Petru, avînd sabie, a scos-o și a lovit pe sluga arhierului și i-a tăiat urechea dreaptă, iar numele slugii era Malhus.

11. Deci a zis Iisus lui Petru. Pune sabia în teacă. Nu voi bea, oare, paharul pe care Mi l-a dat Tatăl?

12. Deci ostașii și comandantul și slujitorii Iudeilor au prins pe Iisus și L-au legat.

13. Și L-au dus întîi la Anna, căci era socrul lui Caiafa, care era arhieru al anului aceluia.

14. Și Caiafa era cel ce sfătuisese pe Iudei că este de folos să moară un om pentru popor.

(16) Ioan 7, 33, 14, 19. (20) Ier. 31, 13. Mat. 5, 4. (21) Fac. 16, 3. Is. 20, 17. (22) Is. 51, 1. 66, 14. Zab. 10, 7. Luc. 24, 41, 51. 52. Ioan 16, 6; 20, 1. Petr. 1, 8. (23) Mat. 7, 7; 21, 22. Marc. 11, 24. Luc. 11, 9. Ioan 14, 13; 15, 7. Iac. 1, 5-6. 26. Rom. 8, 34. (27) Ioan 17, 25. (28) Ioan 3, 13. 30. Ioan 2, 25. (32) Zab. 13, 7. Mat. 26, 31, 56.

(1) 2 Reg. 15, 23. 3 Reg. 2, 37. Mat. 26, 36. Marc. 14, 26, 32. Luc. 21, 37, 22, 39. 2. Luc. 21, 37, 22, 39. 3. Mat. 26, 47. Marc. 14, 47. Luc. 22, 47. Fapt. 1, 16. (6) Est. 6, 13. (9) Ioan 6, 39, 17, 6, 12. (10) Mat. 26, 51. Marc. 14, 47. Luc. 22, 49-50. (12) Mat. 26, 57. Marc. 14, 53. (13) Mat. 26, 57. Marc. 14, 53. Luc. 22, 54. Ioan 18, 24. (14) Ioan 11, 5.

15. Și Simon-Petru și alt ucenic mergeau după Iisus. Iar ucenicul acela era cunoscut arhierelui și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhierelui;

16. Iar Petru a stat la poartă, afară. Deci a ieșit celălalt ucenic, care era cunoscut arhierelui, și a vorbit cu portăreasa și a băgat pe Petru înăuntru.

17. Deci slujnica portăreasă i-a zis lui Petru: Nu cumva ești și tu dintre ucenicii Omului acestuia? Acela a zis: Nu sint.

18. Iar slugile și slujitorii făcuseră foc, și stăteau și se încălzeau, că era frig, și era cu ei și Petru, stînd și încălzindu-se.

19. Deci arhierul L-a întrebat pe Iisus despre ucenicii Lui și despre învățătura Lui.

20. Iisus i-a răspuns: Eu am vorbit pe față lumii; Eu am învățat întotdeauna în sinagogă și în templu, unde se adună toți Iudeii și nimic nu am vorbit în ascuns.

21. De ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce au auzit ce le-am vorbit. Iată aceștia știu ce am spus Eu.

22. Și zicînd El acestea, unul din slujitorii, care era de față, i-a dat lui Iisus o palmă, zicînd: Așa răspunzi Tu arhierelui?

23. Iisus i-a răspuns: Dacă am vorbit rău, dovedește că este rău, iar dacă am vorbit bine, de ce Mă bîți?

24. Deci Anna L-a trimis legat la Caiafa arhierul.

25. Iar Simon-Petru stătea și se încălzea. Deci i-au zis: Nu cumva ești și tu dintre ucenicii Lui? El s-a lepădat și a zis: Nu sint.

26. Una dintre slugile arhierului, care era rudă cu cel căruia Petru îi tăia urechea, a zis: Nu te-am văzut cu pe tine, în grădină, cu El?

27. Și iarăși s-a lepădat Petru și îndată a cîntat cocoșul.

28. Deci L-au adus pe Iisus de la Caiafa la pretoriu; și era dimineață. Și ei n-au intrat în pretoriu, ca să nu se spurce, ci să mănince Paștile.

29. Deci Pilat a ieșit la ei, afară, și le-a zis: Ce învinuire aduceți Omului acestuia?

30. Ei au răspuns și i-au zis: Dacă acesta n-ar fi fost răufăcător, nu ți l-am fi predat ție.

31. Deci le-a zis Pilat: Luați-L voi și judecați-L după legea voastră. Iudeii însă i-au răspuns: Nouă nu ne este îngăduț să omorîm pe nimic;

32. Ca să se împlinească cuvîntul lui Iisus, pe care îl spusese, însemnînd cu ce moarte avea să moară.

33. Deci Pilat a intrat iarăși în pretoriu și a chemat pe Iisus și i-a zis: Tu ești regele Iudeilor?

34. Răspuns-a Iisus: De la tine însuși zici aceasta, sau alții ți-au spus-o despre Mine?

35. Pilat a răspuns: Nu cumva sint Iudeu eu? Poporul Tău și arhierii Te-au predat mie. Ce ai făcut?

36. Iisus a răspuns: Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu predat Iudeilor. Dar acum împărăția Mea nu este de aici.

37. Deci i-a zis Pilat: Așadar esti Tu împărat? Răspuns-a Iisus: Tu zici că Eu sint împărat. Eu spre aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul, oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.

38. Pilat i-a zis: Ce este adevărul? Și zicînd aceasta, a ieșit iarăși la Iudei și le-a zis: Eu nu găsesc în El nici o vină.

39. Ci este la voi obiceiul ca la Paști să vă eliberați pe unul. Voiți deci să vă eliberați pe regele Iudeilor?

40. Deci au strigat iarăși, zicînd: Nu pe Acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era tilhar.

CAP. 19

Patimile Domnului. Mama Lui Iisus lingă cruce. Cuvintele de pe urmă. Moartea și îngroparea Lui.

1. Deci atunci Pilat a luat pe Iisus și L-a dat să fie biciuit.

2. Și ostașii, împletind cunună din spini, L-au pus-o pe cap și L-au îmbrăcat cu o mantie purpurie.

3. Și veneau către El și ziceau: Bucură-te, regele Iudeilor! Și-I dădeau palme.

4. Și Pilat a ieșit iarăși afară și le-a zis: Iată vi-L aduc pe El afară, ca să știți că nu găsesc în El nici o vină.

5. Deci a ieșit Iisus afară, purtînd o cunună de spini și mantia purpurie. Și le-a zis Pilat: Iată omul!

6. Cînd L-au văzut deci arhierii și slujitorii au strigat, zicînd: Răstignește-L! Răstignește-L! Zis-a lor Pilat: Luați-L voi și răstigniți-L, căci eu nu îl găsesc nici o vină.

7. Iudeii i-au răspuns: Noi avem lege după legea noastră El trebuie să moară.

8. Deci, cînd a auzit Pilat acest cuvînt, mai mult s-a temut.

9. Și a intrat iarăși în pretoriu și i-a zis lui Iisus: De unde esti Tu? Iar Iisus nu i-a dat nici un răspuns.

10. Deci Pilat i-a zis: Mie nu Mi vorbești? Nu știu că am putere să Te eliberez și putere am să Te răstignesc?

11. Iisus a răspuns: N-ai avea nici o putere asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dat ție de sus. De aceea cel ce M-a predat ție mai mare păcat are.

12. De atunci Pilat căuta să-L elibereze, dar Iudeii strigau zicînd: Dacă îl eliberezi pe Acesta, nu ești prieten al Cezarului. Oricine se face pe nea împărat este împotriva Cezarului.

13. Deci Pilat, auzind cuvintele acestea, L-a dus afară pe Iisus și a șezut pe scaunul de judecată. în locul numit pardos cu pietre, iar evreiește Gabbata.

14. Și era Vinerea Paștilor, cînd la al șaselea ceas, și a zis Pilat Iudeilor: Iată împăratul vostru.

15. Deci au strigat acela: Ia-I! Ia-I! Răstignește-L! Pilat le-a zis: Să răstignesc pe împăratul vostru? Arhierii au răspuns: Nu avem împărat, decît pe Cezarul.

16. Atunci L-a predat lor ca să fie răstignit. Și ei au luat pe Iisus și L-au dus să-L răstignescă.

17. Și ducîndu-și crucea, a ieșit la locul ce se cheamă al Căpătîinii, care evreiește se zice Golgota.

18. Unde L-au răstignit, și împreună cu El pe alți doi, de o parte și de alta, iar în mijloc pe Iisus.

19. Iar Pilat a scris și titlu și i-a pus deasupra crucii. Și era scris: Iisus Nazarineanul, împăratul Iudeilor!

20. Deci mulți dintre Iudei au citit acest titlu, căci locul unde a fost răstignit Iisus era aproape de cetate. Și era scris: evreiește, latinește și grecește.

21. Deci arhierii Iudeilor au zis lui Pilat: Nu scrie: Împăratul Iudeilor, ci că Acela a zis: Eu sint împăratul Iudeilor.

22. Pilat a răspuns: Ce am scris, am scris.

23. După ce au răstignit pe Iisus, ostașii au luat hainele Lui și le-au făcut patru părți, ficcărui ostaș cite o parte, și cămașa. Dar cămașa era fără cusătură, de sus țesută în întregime.

24. Deci au zis unii către alții: Să n-o sfîșiem, ci să aruncăm sorți pentru ea, a cui să fie; ca să se împlinească Scriptura care zice: Împărțit-au hainele Mele loruși, și pentru cămașa Mea au aruncat sorți. Așadar ostașii acestea au făcut.

25. Și stăteau, lingă crucea lui Iisus, mama Lui și sora mamei Lui, Maria lui Cleopa, și Maria Magdalena.

26. Deci Iisus, văzînd pe mama Sa și pe ucenicul pe care îl iubea stînd alături, a zis mamei Sale: Femeie, iată fiul tău!

27. Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine.

28. După aceea, știind Iisus că toate s-au săvîrșit acum, ca să se împlinească Scriptura, a zis: Mie se sete.

29. Și era acolo un vas plin cu oțet; iar ostașii, punînd în virful unei trestii de isop un burete muiat în oțet, l-au dus la gura Lui.

30. Deci după ce a luat oțetul, Iisus a zis: Săvîrșitu-s-a. Și plecîndu-și capul, și-a dat duhul.

(15) Mat 26, 58 Marc 14, 54 Luc 22, 54
55, (16) Mat 26, 69 Marc 14, 66 Luc 22, 54
(17) Mat 26, 69 Marc 14, 66 Luc 22
56, (20) Is 45, 19. Fapt. 26, 26. (22, 2)
Porel. 18, 23. (24) Mat 26, 57; 27, 1.
Marc 14, 55 Luc 22, 54, Ioan 18, 13. 25.
Mat 26, 69 71 Marc 14, 69. Luc 22, 58
27. Mat 26, 74. Marc 14, 71 72 Luc 22, 60.

32) Mat 20, 19; 27, 11. Marc. 10, 34. Luc.
18, 32-33 33) Mat 27, 11. Marc. 15, 2. Luc.
23, 3. Ioan 18, 37. 1 Tim. 6, 13. 39) Dan 3,
44. (37) Ps. 2, 5. Mat. 27, 11. Marc. 15, 2.
Luc. 23, 3. Ioan 18, 33. 1 Ioan 3, 19. 1 Tim.
6, 13. (38) Luc. 23, 14. (39) Mat. 27, 15-20
Marc. 15, 6-11 Luc. 23, 17-18 Fapt. 10, 3, 14.
Cap. 19, - (1) Mat 27, 26 Marc. 15, 15 Luc
23, 25 Ioan 19, 16

2) Mat 27, 29 Marc 15, 17 (3) Mat 26, 67
Marc 15, 18-19 4) Luc 23, 4 Ioan 18, 38
Ibr 3, 13 6) Mat 27, 23 Marc 15, 14 Luc
23, 4 Fapt. 13, 28 7) Lev 24, 16 Deut. 18, 20.
Mat 26, 66. Marc. 14, 64 9) Is. 53, 7. Mat 27,
13 Marc 15, 5 Ioan 18, 33. (11) Luc 22, 53
Ioan 3, 27 (12) Mat 17, 25 Marc 15, 17 Luc
20, 25; 23, 2 Fapt. 17, 7 (16) Mat 27, 26-31
Marc. 15, 15 20 Luc 23, 24 Ioan 19, 1 (17

Mat 27, 33 Marc 15, 22. Luc 23, 33 Ebr
13, 12 (18) Mat 27, 38 Luc 23, 32 (19-23)
Mat 27, 35, 37 Marc. 15, 24-26 Luc 23,
34-38 (24) Ps. 21, 20. (25) Ps 37, 11-13
Mat. 27, 55. Marc 15, 40-41. Luc. 2, 35; 23, 49
(28) Ps 68, 25 Mat 27, 48 (29) Ps. 20, 2;
21, 16; 68, 25 Marc 27, 48 Marc 15, 36. Luc
23, 36 (30) Ps 30, 6 Mat 27, 50 Marc 15, 37
Luc 23, 46 Fapt. 7, 59

31. Deci Iudeii, fiindcă era vineri, ca să nu rămână trupurile simbăta pe cruce, căci era mare ziua simbetului aceleia, au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierle picioarelor și să-i ridice.

32. Deci au venit ostașii și au zdrobit fluierle celui dintîi și ale celui alalt, care era răstignit împreună cu el.

33. Dar venind la Iisus, dacă au văzut că și murise, nu l-au zdrobit fluierle.

34. Ci unul dintre ostași cu sulita a împuns coasta Lui și îndată a ieșit sînge și apă.

35. Și cel ce a văzut a mărturisit și mărturia lui e adevărată; și acela știe că spune adevărul, ca și voi să credeți.

36. Căci s-au făcut acestea, ca să se împlinească Scriptura: Nu l se va zdrobi nici un os.

37. Și iarăși altă Scriptură zice: Vor privi la Acela pe care L-au împuns.

38. După acestea Iosif din Arimateea, fiind ucenic al lui Iisus, dar intrascuns, de frica Iudeilor, a rugat pe Pilat ca să ridice trupul lui Iisus. Și Pilat i-a dat voie. Deci a venit și a ridicat trupul Lui.

39. Și a venit și Nicodim, cel care venise la El mai înainte noaptea, aducînd ca la o sută de litre de amestec de smirnă și aloie.

40. Au luat deci trupul lui Iisus și L-au înfășurat în giulgiu cu miresme, precum este obiceiul de înmormîntare la Iudei.

41. Iar în locul unde a fost răstignit era o grădină, și în grădină un mormînt nou, în care nu mai fusese nimeni îngropat.

42. Deci, din pricina vinerii Iudeilor, acolo L-au pus pe Iisus, pentru că mormîntul era aproape.

CAP. 20

Învierea Domnului. El se arată Mariei Magdalena, apoi ucenicilor și la opt zile, după aceea, lui Toma.

1. Iar în ziua întîi a săptămîinii (dumnece), Maria Magdalena a venit

la mormînt, des-de dimineață, fiind în a întinerie, și a văzut piatra ridicată de pe mormînt.

2. Deci a alergat și a venit la Simon-Petru și la celălalt ucenic pe care-l iubea Iisus, și le-a zis: Au luat pe Domnul din mormînt și nu știu unde L-au pus.

3. Deci a ieșit Petru și celălalt ucenic și veneau la mormînt.

4. Și alergau amîndoi, dar celălalt ucenic, alergînd înainte, mai repede decît Petru, a sosit cel dintîi la mormînt.

5. Și, aplecîndu-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat.

6. A sosit și Simon Petru, urmînd după el, și a intrat în mormînt și a văzut giulgiurile puse jos,

7. Iar mahrama, care fusese pe capul Lui, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci înfășurată, la o parte, într-un loc.

8. Atunci a intrat și celălalt ucenic care sosise întîi la mormînt, și a văzut și a crezut.

9. Căci încă nu știau Scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morți.

10. Și s-au dus ucenicii iarăși la ai lor.

11. Iar Maria stătea afară lingă mormînt plîngînd. Și pe cînd plîngea, s-a apucat spre mormînt.

12. Și a văzut doi îngeri în veșminte albe zîcînd, unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus.

13. Și aceea i-au zis: Femeie, de ce plîngi? Pe cine cauți? Ea le-a zis: Că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus.

14. Zicînd acestea, ea s-a întors înapoi și a văzut pe Iisus stînd, dar nu știa că este Iisus.

15. Zis-a ei Iisus: Femeie, de ce plîngi? Pe cine cauți? Ea, crezînd că este grădinară, i-a zis: Doamne, dacă Tu L-ai luat, spune-mi unde L-au pus și eu îl voi ridica.

16. Iisus i-a zis: Maria! Întorcîndu-se, aceea i-a zis evreiește: Rabuni (adică, Învățătorule).

17. Iisus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune:

Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru.

18. Și a venit Maria Magdalena, vestind ucenicilor că a văzut pe Domnul și acestea s-au spus ei.

19. Și fiind seară, în ziua aceea, în ziua a săptămîinii următoare, și ușile fiind încuiate, unde erau adunați ucenicii de frica Iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: Pace vouă!

20. Și zicînd acestea, le-a arătat mințile și coasta sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzînd pe Domnul.

21. Și Iisus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi.

22. Și zicînd aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfînt;

23. Căroră veti ierta păcatele, le vor fi iertate, căroră le veti ține vor fi ținute.

24. Iar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era acolo cînd a venit Iisus.

25. Deci au zis lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mințile Lui, semnul cuiclor și dacă nu voi pune mîna mea în coasta Lui, nu cred.

26. Și după opt zile, ucenicii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma, împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijloc și a zis: Pace vouă!

27. Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace și vezi mințile Mele și dă mîna ta și o pune în coasta Mea și nu fi necredincios, ci credincios.

28. A răspuns Toma și i-a zis: Domnule meu și Dumnezeu meu!

29. Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut, ai crezut? Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut!

30. Deci și alte multe minuni a făcut Iisus înaintea ucenicilor Săi, care nu sînt scrise în cartea aceasta.

31. Iar acestea s-au scris, ca să credeti că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și, crezînd, să aveți viață în numele Lui.

18, Marc. 16, 10 Luc. 24, 20, 22 (19), Marc. 16, 14 Luc. 24, 30. Fapt. 13, 30 31. 1 Cor. 15, 5-7. (20) Cînt. 3, 4. Luc. 24, 39. Ioan. 16, 22. (21), Ioan. 17, 18. (22) Mat. 16, 19, 18 18 (25) Ioan. 19, 34 27. Is. 42, 3 Luc. 24, 39 (28), Ps. 117, 28. 29 1 Petr. 1, 8 2 Cor. 5, 7 (30), Ioan.

CAP. 21

La Marea Tiberiadei, Domnul se arată încă o dată ucenicilor.

1. După acestea, Iisus s-a arătat iarăși ucenicilor la Marea Tiberiadei, și s-a arătat așa.

2. Erau împreună Simon Petru și Toma, cel numit Geamănul, și Natanael, cel din Cana Galileii, și fiii lui Zevedeu și alți doi din ucenicii Lui.

3. Simon Petru le-a zis: Mă duc să pescuiesc. Și i-au zis ei: Mergem și noi cu tine. Și au ieșit și s-au suit în corabie și în noaptea aceea n-au prins nimic.

4. Iar făcîndu se dimineață, Iisus a stat la țîrm; dar ucenicii n-au știut că este Iisus.

5. Deci le-a zis Iisus: Eilor, nu cumva aveți ceva de mîncare? Ei l-au răspuns: Nu.

6. Iar El le-a zis: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbici și veți afla. Deci au aruncat-o și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor.

7. Și a zis lui Petru ucenicul acela pe care l iubea Iisus: Domnul este! Deci Petru, auzînd că este Domnul, și-a pus haina, căci era gol și s-a aruncat în apă.

8. Și ceilalți ucenici au venit cu corabia, căci nu erau departe de țîrm, ci ca la două sute de coți, trăgînd mreaja cu pești.

9. Deci, cînd au ieșit la țîrm, au văzut jar pus jos și pește pus deasupra, și pline.

10. Iisus le-a zis: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum.

11. Simon Petru s-a suit în corabie și a tras mreaja la țîrm, plină de pești, marî o sută cincizeci și trei, și, deși erau atîția, nu s-a rupt mreaja.

12. Iisus le-a zis: Veniți de prînz. Și nici unul din ucenici nu îndrăznea să-l întrebe: Cine ești Tu?, știînd că este Domnul.

13. Deci a venit Iisus și a luat pîinea și le-a dat lor, și de asemenea și peștele.

21, 25 (31), Ioan. 3, 15 1 Ioan. 5, 13. Rom. 15, 4. Cap. 21, (1) Mat. 26, 32, 28, 7. Marc. 14, 28, 16, 7. Luc. 6, 7. Fapt. 1, 3. 10, 30 41 1 Cor. 15, 5 3 Ps. 126, 2. (4) Luc. 24, 16 Ioan. 20, 41 5 Luc. 24, 41. (6) Luc. 5, 4 (12) Fapt. 10, 41. (13), Fapt. 10, 41

31) Deut. 21, 23 Ioan. 19, 42 (34) 1 Ioan. 5, 6. (35) Ioan. 21, 24. (36) Is. 12, 46. Num. 9, 12 Ps. 33, 20. (37) Ps. 21, 18 19 Zah. 12, 10 Apoc. 1, 7. (38) Mat. 27, 57 Marc. 15, 42-43. 45 Luc. 23, 50-51 (39) Ioan. 3, 1 2, 7, 50 (40) Marc. 15, 46-47. (42) Ioan. 19, 31. Cap. 20, (1), Mat. 28, 1. Marc. 16, 1, 4 Luc. 24, 1. (3), Luc.

24, 12. (8), Luc. 24, 12. (9) Ps. 15, 10 Is. 53, 11. Iona. 2, 1 Luc. 24, 26, 46. Fapt. 17, 3. (11) Mat. 28, 1, 2-3 Marc. 16, 5 (12) Marc. 16, 4 Luc. 24, 4 (13), Mat. 28, 5. (14) Mat. 28, 9. Marc. 16, 9 10. Luc. 24, 16 Ioan. 21, 4. 17. Ps. 21, 24, 67, 27 Mat. 28, 10 Rom. 8, 29. Fvr. 2, 11

14. Aceasta este, acum, a treia oară cînd Iisus s-a aratat ucenicilor, după ce s-a sculat din morți.

15. Deci după ce au prînzat, a zis Iisus lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? Tu mai mult decît aceștia? El i-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a lui: Paște mielușii Mei.

16. Iisus i-a zis iarăși, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? El i-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a Iisus lui: Păștorește oile Mele.

17. Iisus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? Petru s-a întristat, că i-a zis a treia oară: Mă iubești? și i-a zis: Doamne, Tu știi toate. Tu știi că Te iubesc. Iisus i-a zis: Paște oile Mele.

18. Adevărat, adevărat zic ție: Cînd erai mai tînăr, te încingea singur și umblai unde voiai; dar cînd vei îmbrătrîni, vei înfrînge mîinile tale și altul te va încinge și te va duce unde nu vorești.

19. Iar aceasta a zis-o, însemnînd cu ce fel de moarte va preaslăvi pe Dum-

nezeu. Și, și unind aceasta, i-a zis: Urmează Mie.

20. Dar întorcîndu-se, Petru a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care la Cîină s-a rezemat de pieptul Lui și i-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde?

21. Pe acesta deci, văzîndu-l, Petru, a zis lui Iisus: Doamne, dar acesta ce (va face)?

22. Zis-a Iisus lui: Dacă voiesc ca acesta să rămînă pînă voi veni, ce ai tu? Tu, urmează Mie.

23. De aceea a ieșit cuvîntul acesta între frați, că ucenicul acela nu mai moare; dar Iisus nu i-a spus că nu mai moare, ci: dacă voiesc ca acesta să rămînă pînă voi veni, ce ai tu?

24. Acesta este ucenicul care mărturisese despre acestea și care a scris acestea, și știm că mărturia lui e adevărată.

25. Ci sînt și alte multe lucruri pe care le-a făcut Iisus și care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris. Amin.

11 Ioan 20, 19-26 (10) 2 Reg 7, 2 Fapt. 20, 28, 1 Petr. 5, 2 18 2 Petr. 1, 14 10,

2 Petr. 1, 14 (20) 1 Ion 13, 23, 24, 1 Ioan 19, 35 2 Ioan 20, 30,

FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI

CAP. 1

Cuvînt începător. Înălțarea lui Iisus la cer. Alegerea lui Matia în locul lui Iuda Iscariteanul.

1. Cuvîntul cel dinții l-am făcut, o, Teofile, despre toate cele ce a început Iisus a face și a învăța,

2. Pînă în ziua în care s-a înălțat la cer, poruncind prin Duhul Sfînt Apostolilor pe care i-a ales,

3. Căroră s-a și înfățișat pe Sine viu după patima Sa prin multe semne doveditoare, arătîndu-li-se timp de patruzeci de zile și vorbind cele despre împărăția lui Dumnezeu.

4. Și cu ei petrecînd, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care ați auzit-o de la Mine:

5. Că Ioan a botezat cu apă, iar voi veți fi botezați cu Duhul Sfînt, nu mult după aceste zile.

6. Iar ei, adunîndu-se, îl întrebau, zicînd: Doamne, oare, în acest timp vei așeza Tu, la loc, împărăția lui Israel?

7. El a zis către ei: Nu este al vostru a ști anii sau vremile pe care Tatăl le-a pus în stăpînirea Sa,

8. Ci veți lua putere, venind Duhul Sfînt peste voi, și îni veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudea și în Samaria și pînă la marginea pămîntului.

9. Și acestea zicînd, pe cînd ei priveau, s-a înălțat și un nor L-a luat de la ochii lor.

10. Și privind ei, pe cînd El mergea la cer, iară doi bărbați au stat lingă ei, îmbrăcați în haine albe,

11. Care au și zis: Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? Acest Iisus, care s-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, precum l-ați văzut mergînd la cer.

12. Atunci ei s-au întors la Ierusalim de la muntele ce se cheamă al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, o cale de simbătă.

13. Și cînd au intrat, s-au suit în camera de sus, unde locuiau: Petru și Ioan și Iacov și Andrei, Filip și Toma, Vartolomeu și Matei, Iacov al lui Alfeu și Simon Zelotul și Iuda al lui Iacov.

14. Toți aceștia, într-un cuget, stăruiau în rugăciune împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Iisus, și cu frații Lui.

15. Și în zilele acestea, sculîndu-se Petru în mijlocul fraților (iar numărul lor era ca la o sută douăzeci), a zis:

16. Bărbați frați, trebuia să se împlinească Scriptura aceasta pe care Duhul Sfînt, prin gura lui David, a spus-o dinainte despre Iuda, care s-a făcut călăuză celor ce L-au prins pe Iisus.

17. Căci era numărat cu noi și luase sorțul acestei slujiri.

18. Deci acesta a dobîndit o țarină din plata nedreptății și, căzînd cu capul înainte, a crăpat pe la mijloc și i s-au vărsat toate măruntaiele.

19. Și s-a făcut cunoscută aceasta tuturor celor ce locuiesc în Ierusalim, încît țarina aceasta s-a numit în limba lor Hacheldamah, adică Țarina Singelui.

Cap. 1. (1) Luc 1 3 (2) Mat 18, 19 Mat. 15, 15 Luc 9 51 Ioan 20, 21. (3) Mat 28 7. Marc 16, 12-14 Ioan 21, 3, 14. (4) Luc 24, 1. Ioan 14, 16, 26 (5) Mat 3, 11 Mar 1, 8 Luc 3, 16 Ioan 1 26, 33 Fapt. 11, 16, 19, 4 (6) Dan 7 18 27 An 9, 11 Luc 19, 11 24, 2 (7) Dan 12, 9, Mat 24 36 1 Tes 5, 1. (8) Luc 24 6 48-4 Ioan 1, 27 Fapt. 1, 32

Rom. 10 18 (9) Ps 46 4 Marc. 16, 19 1. 24 51 (10) Luc 24, 4, 51 (11) Dan 7, 13 Mat. 25, 3. 26, 61. Marc 13 26 Luc 21, 27 (12) 1 Tes 1, 10 Ebr 9, 28 Apr 1, 7 (13) Zal. 14, 4. (14) Mat 10, 2, (15) Fapt. 2, 1. (16) 2 Reg. 23, 2 Ps 40, 1, 54, 1-15 Mat 26, 47. Ioan 13, 14, 18, 3, (17) Luc 6, 16. (18) Mat 27 5 19 Mat 27 8, 9

20. Căci este scris în Cartea Psalmilor: Facă-se casa lui pustie și să nu aibă cine să locuiască în ea! Și slujirea lui s-o ia altul.

21. Deci trebuie ca unul din acești bărbați, care s-au adunat cu noi în timpul cit a petrecut între noi Domnul Iisus,

22. Începînd de la botezul lui Ioan, pînă în ziua în care s-a înălțat de la noi, să fie împreună cu noi martor al învierii Lui.

23. Și au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis și Iustus, și pe Matia.

24. Și, rugîndu-se, au zis: Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată pe care din aceștia doi l-ai ales,

25. Ca să ia locul acestei slujiri și al apostoliei din care Iuda a căzut, ca să meargă în locul lui.

26. Și au tras la sorți, și sorțul a căzut pe Matia, și s-a socotit împreună cu cei unsprezece Apostoli.

CAP. 2

Pogorîrea Duhului Sfînt. Căutarea lui Petru.

1. Și cînd a sosit ziua Cincizecimii, erau toți Apostolii împreună la un loc.

2. Și din cer, fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vînt ce vine repede, și a umplut toată casa unde ședeau ei.

3. Și li s-au arătat, împărțite, limbi ca de foc și au șezut pe fiecare dintre ei.

4. Și s-au umplut toți de Duhul Sfînt și au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grăi.

5. Și erau în Ierusalim locuitori iudei, bărbați cucernici, din toate neamurile care sînt sub cer.

6. Și, făcîndu-se glasul acela, s-au adunat mulțimea și s-a tulburat, căci fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba sa.

7. Și erau uimiți toți și se minunau zicînd: Iată, nu sînt aceștia care vorbesc toți Galileeni?

8. Și cum auzim noi: fiecare limba noastră, în care ne-am născut?

9. Parți și Mezi și Elamii și cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadocia, în Pont și în Asia,

10. În Frigia și în Pamfalia, în Egipt și în părțile Libiei cea de lângă Cirene, și Romani în treacăt, Iudei și prozeliti.

11. Cretani și Arabi, îi auzim pe ei vorbind în limbile noastre despre faptele minunate ale lui Dumnezeu!

12. Și toți erau uimiți și nu se dumureau, zicînd unul către altul: Ce va să fie aceasta?

13. Iar alții, batjocorindu-i, ziceau că sînt plini de must.

14. Și sînd Petru cu cei unsprezece, a ridicat glasul și le-a vorbit: Bărbați iudei, și toți care locuiți în Ierusalim, aceasta să fie cunoscută și lași în urechi cuvintele mele;

15. Că aceștia nu sînt beți, cum vi se pare vouă, căci este al treilea ceas din zi,

16. Ci aceasta este ce s-a spus prin prorocul Ioel:

17. Iar în zilele din urmă, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste tot trupul și fiii voștri și fiicele voastre vor proroci și cei mai tineri ai voștri vor vedea vedenii și bătrînii voștri vise vor visa.

18. Încă și peste slugile Mele și peste slujnicele Mele voi turna, în acele zile, din Duhul Meu și vor proroci.

19. Și minuni voi face sus în cer și jos pe pămînt semne: sînge, foc și fumegare de fum.

20. Soarele se va schimba în întuneric și luna în sînge înainte de a veni ziua Domnului, cea mare și strălucită.

21. Și tot cel ce va chema numele Domnului se va mîntui.

22. Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea: Pe Iisus Nazarineanul, bărbat adevărat între voi de Dumnezeu, prin puteri, prin minuni și prin semne pe care le-a făcut prin El Dumnezeu în mijlocul vostru, precum și voi știți,

23. Pe Acesta, fiind dat, după sfatul cel rînduit și după știința cea dinainte

lui Dumnezeu, voi L-ați luat și, arîndu-l, prin minile celor fără de lege, L-ați omorît.

24. Pe care Dumnezeu L-a înviat, înzestrînd durerile morții, întrucît nu era cu putință ca El să fie ținut de ea.

25. Căci David zice despre El: Totdeauna am văzut pe Domnul înaintea mea, căci El este de-a dreapta mea, ca să nu mă clatin.

26. De aceea s-a bucurat inima mea și s-a veselit limba mea; chiar și trupul meu se va odihni întru nădejde.

27. Căci nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel sfînt al tău să vadă stricăciune.

28. Făcîtu-mi-ai cunoscute căile vieții; cu înfățișarea Ta mă vei umple de bucurie.

29. Bărbați frați, cuvîno-se-a vorbi cu mîndrănire către voi despre strămoșul David, că a murit și s-a îngropat, iar mormîntul lui este la noi, pînă în ziua aceasta.

30. Dar David, fiind prooroc și sfînt al lui Dumnezeu, i s-a jurat cu jurămint să șeze pe tronul din rodul coapselor lui,

31. Mai înainte văzînd, a vorbit despre învierea lui Hristos: că n-a fost lăsat în iad sufletul Lui și nici trupul Lui n-a văzat putreziciune.

32. Dumnezeu a înviat pe acest Iisus, căruia noi toți sîntem martori.

33. Deci, înălțîndu-se prin dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl făgăduința Duhului Sfînt, L-a revărsat pe Acesta, cum vedeți și auziți și acum.

34. Căci David nu s-a suit la ceruri, dar el a zis: Zis-a Domnul Domnului meu: Sezi de-a dreapta Mea,

35. Pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor Tale.

36. Cu siguranță să știe deci toată casa lui Israel că Dumnezeu, pe Acest Iisus pe care voi L-ați răstignit, L-a făcut Domn și Hristos.

37. Ei auzînd acestea, au fost pătrunși la inimă și au zis către Petru și ceilalți Apostoli: Bărbați frați, ce să facem?

38. Iar Petru a zis către ei: Pocăriți-vă și să se boteze fiecare dintre

voi în numele lui Iisus Hristos, spre ierarea păcatelor voastre, și veți primi darul Duhului Sfînt.

39. Căci vouă este dată făgăduința și copilor voștri și tuturor celor de departe, pe oricîși li va chema Domnul Dumnezeu nostru.

40. Și cu alte mai multe vorbe mărturisca și-i îndemna zicînd: Mîntuiți-vă de acest neam viclean.

41. Deci cei ce au primit cuvîntul lui s-au botezat; și în ziua aceea s-au adăugat ca la trei mii de suflete.

42. Și stăruiau în învățătura Apostolilor și în comunitate, în frîngerea pîinii și în rugăciuni.

43. Și tot sufletul era cuprins de teamă, căci multe minuni și semne se făceau în Ierusalim prin Apostoli, și mare frică li stăpînea pe toți.

44. Iar toți cei ce credeau erau laolaltă și aveau toate de obște.

45. Și își vindeau pămîntul și averile și le împărteau tuturor, după cum avea nevoie fiecare.

46. Și în fiecare zi, stăruiau într-un cuget în templu și, frîngînd pîinea în casă, luau împreună hrana întru bucurie și întru curăția inimii,

47. Lăudînd pe Dumnezeu și avînd har la tot poporul. Iar Domnul sporca zilnic obștea celor care se mîntuiau.

CAP. 3

Petru vinează un olog și propovăduiește mulțimii Evangheliei.

1. Iar Petru și Ioan se suiau la templu pentru rugăciunea din ceasul al nouălea.

2. Și era un bărbat olog din pîntecele mamei sale, pe care-l aduceau și-l puneau în fiecare zi la poarta templului, zisă Poarta Frumoasă, ca să ceară milostenie de la cei ce intrau în templu.

3. Care, văzînd pe Petru și pe Ioan că aveau să intre în templu, le-a cerut milostenie.

4. Iar Petru, căutînd spre el, împreună cu Ioan, a zis: Privește la noi!

5. Iar el se uita la ei cu luare-aminte, așteptînd să primească ceva de la ei.

Ioan 16, 30. (38). Mat 3 2; 28, 19. Marc 16, 16. Ioan 3, 5. 19. Marc 29, 15. Ier 31, 34. Ept 3, 25. Ef 2, 13. 48. Ept 5, 12. 44. Ept 4, 32. 46. Mat 19, 21. Luc 18, 22. Ept 4, 34. 46. Luc 24, 29. 30, 53. Ept 4, 32, 40, 7, 11. 47. Tor 13, 1. Ept 5, 13. 14, 6, 7, 11, 11. Cap 3, 1. 3. Reg 18, 29.

20, Ps 68, 29, 108, 7. 21. Ier 15, 27. (24) 1. Paral 17, 17. (26) 1. Reg 10, 2. Cap. 2, 1. Ier 23, 16. Deut 26, 9. Ept 1, 14. 2. 3. Reg 19, 1. Cant 4, 6. Mat 3, 11. Ept 1, 9. 1. 31, 11, 15, 19, 6, 3. Luc 3, 16. 2. Marc 1, 8. 13. 11, 16, 17. Ept 1, 5, 10, 43. 48. 1. Cor 12

1, 28. 7. Is 44, 3. Ier 3, 1. Zah 12, 10. Marc 14, 7. Ier 7, 39. Ept 11, 28, 16, 9, 2, 9, 9. Is 2, 2. 17. Is 44, 3. Ier 36, 26, 37, 5. Luc 3, 1. Zec 12, 1. Ioan 7, 39. Ept 11, 28, 16, 9, 21, 9. (20) 1. 3, 4. 21. Ier 3, 5. Rom 10, 13. (22) Ier 1, 2. Ept 3, 28.

35. Și-l puneau la picioarele Apostolilor. Și se împărțea fiecare după cum avea ceva trebuință.

36. Iar Iosif, cel numit de Apostoli Barnaba (care se tălmăcește fiul mângâierii), un levit, născut în Cipru,

37. Având țarină și vinzându-o, a adus banii și i-a pus la picioarele Apostolilor.

CAP. 5

Anania și Safira. Apostolii sînt încluiși, dar un inger le dă drumul. Sfatul lui Gamaliel.

1. Iar un om, anume Anania, cu Safira, femeia lui, și-au vîndut țarina.

2. Și a dosit din preț, știind și femeia lui, și aducînd o parte, a pus-o la picioarele Apostolilor.

3. Iar Petru a zis: Anania, de ce a umplut satana inima ta, ca să minți tu Duhului Sfînt și să dosești din prețul țarinei?

4. Au nu-ți rămînea pie, dacă rămînea, și vîndută nu era în stăpînirea ta? Pentru ce ai pus în inima ta lucrul acesta? Nu-ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu.

5. Iar Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut și a murit. Și frică mare i-a cuprins pe toți care au auzit.

6. Și sculîndu-se cei mai tineri, i-au înfășurat și, scoțîndu-l afară, l-au îngropat.

7. După un răstimp, ca de trei ceasuri, a intrat și femeia lui, nescînd ce se întimplase.

8. Iar Petru a zis către ea: Spune-mi dacă ai vîndut țarina cu atît? Iar ea a zis: Da, cu atît.

9. Iar Petru a zis către ea: De ce v-ai învoit voi să ispiți Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău, sînt la ușă și te vor scoate afară și pe tine.

10. Și ea a căzut îndată la picioarele lui Petru și a murit. Și intrînd tinerii, au găsit-o moartă și, scoțînd-o afară, au îngropat-o lângă bărbatul ei.

11. Și frică mare a cuprins toată adunarea și pe toți care au auzit acestea.

12. Iar prin minile Apostolilor se făceau semne și minuni multe în popor,

38 1 Pct 9, 27 Cap. 5, 1 Nt 30, 5
1 Pct 5, 1 2 Pct 26, 28 5 Ps 115, 12
6 1 Pct 10 3 11 15 33 34 17 1 Pct

și erau toți, într-un cuget, în pridvorul lui Solomon.

13. Și nimeni dintre ceilalți nu putea să se alipească de ei, dar poporul în mînd.

14. Și din ce în ce mai mult se adăugau cei ce credeau în Domnul, mulțime de bărbați și de femei;

15. Încît scoteau pe cei bolnavi în ulițe și-i puneau pe paturi și pe tîrgi, ca, venînd Petru, măcar umbra lui să umbrească pe vreunul dintre ei.

16. Și se aduna și mulțimea din cetățile din împrejurul Ierusalimului, aducînd bolnavi și bîntuiți de duhuri necurate, și toți se vindeau.

17. Și sculîndu-se arhierul și toți cei împreună cu el — cei din eresul saducheilor — s-au umplut de pizmă.

18. Și au pus minile pe Apostoli și i-au pus în temnița obștească.

19. Iar un inger al Domnului, în timpul nopții, a deschis ușile temniței și, scoțîndu-i, le-a zis:

20. Mergeți și, stînd, grăbiți popoului în templu toate cuvintele vieții acesteia.

21. Și, auzind, au intrat de dimineață în templu și învățau. Dar venînd arhierul și cei împreună cu el, au adunat sinedrul și tot sfatul bătrînilor fiilor lui Israel și au trimis la temniță să-i aducă pe Apostoli.

22. Dar, ducîndu-se, slujitorii nu i-au găsit în temniță și, întorcîndu-se, au vestit.

23. Zicînd: Temnița am găsit-o încuiată în toată siguranța și pe paznici stînd la uși, dar cînd am deschis, înăuntru n-am găsit pe nimeni.

24. Cînd au auzit aceste cuvinte, mai-marele templului și arhierii erau nedumeriți cu privire la ei, ce-ar putea să fie aceasta.

25. Dar venînd cineva, le-a dat de veste: Iată, bărbaii pe care i-ați pus în temniță sînt în templu, stînd și învățînd poporul.

26. Atunci, ducîndu-se, mai-marele templului împreună cu slujitorii i-au adus, dar nu cu sîta, că se temeau de popor să nu-i omoare cu pietre.

27. Și, aducîndu-i, i-au pus în fața sinedrului. Iar arhierul i-a întrebat,

2, 43, 1 11 12 2 Reg 6 C 14 15 16 17, 11, 21 1 1 Pct 19, 12 20 1 Pct 8 7 19, 1 Pct 1, 14 15 16 17 18 19

28. Zicînd: Au nu v-am poruncit vouă cu poruncă să nu mai învățați în numele Acesta? Și iată ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și voiți să aduceți asupra noastră singele acestui Om!

29. Iar Petru și Apostolii, răspunzînd, au zis: Trebuie să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decît pe oameni.

30. Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Iisus, pe care voi L-ați omorît, spinzărîndu-L pe lemn.

31. Pe Acesta, Dumnezeu, prin precepta Sa, L-a înălțat Stăpînitor și Mîntuitor, ca să dea lui Israel pocîință și iertarea păcatelor.

32. Și sîntem martori ai acestor cuvinte noi și Duhul Sfînt, pe care Dumnezeu L-a dat celor ce îl ascultă.

33. Iar ei, auzind, se miniau foarte și se sfătuiau să-i omoare.

34. Și ridicîndu-se în sinedrul un fariseu, anume Gamaliel, învățător de lege, cinstit la tot poporul, a poruncit să-i scoată pe oameni afară puțin.

35. Și a zis către ei: Bărbați israeliți, luați aminte la voi, ce aveți să faceți cu acești oameni.

36. Că înainte de zilele acestea s-a ridicat Teudas, zicînd el că este cineva, și iudeii s-au alăturat un număr de bărbați ca la patru sute, care a fost ucis și toți cîți l-au ascultat au fost ispiți și nimiciți.

37. După aceasta s-a ridicat Iuda Galileianul, în vremea numărătorii, și a atras popor mult după el; și acela a pierit și toți cîți au ascultat de el au fost împrăștiți.

38. Și acum zic vouă: Feriți-vă de oamenii aceștia și lăsați-i, căci dacă această hotărîre sau lucrul acesta este de la oameni, se va nimici,

39. Iar dacă este de la Dumnezeu, nu veți putea să-i nimiciți, ca nu camva să vă alăți și luptători împotriva lui Dumnezeu.

40. Și i-au ascultat pe ei; și chemînd pe Apostoli și bătîndu-i, le-au poruncit să nu mai vorbească în numele lui Iisus, și le-au dat drumul.

8 Mat 27, 25 1 Pct 2, 22, 3, 13 4, 18 29 Dan 3, 18 1 Pct 4, 19 20 1 Pct 3, 31, 1 Pct 2, 23, 3, 33, 4, 12 1 1 Pct 1 2 32 1 Pct 15, 26 27 1 Pct 3, 15; 10 4 3 3 1 1 Pct 4 1 1 Pct 22, 3 37 1 Pct 2, 2 3 1 Pct 38 8 Mat 13 39 Ps 2, 1 1 Pct 21 35 46 Mar

41. Iar ei au plecat din fața sinedrului, bucurîndu-se că s-au învrednicit, pentru numele Lui, să sufere ocară.

42. Și toată ziua, în templu și prin case, nu încetau să învețe și să binevestească pe Hristos Iisus.

CAP. 6

Alegerea și hirotonirea celor șapte diaconi. Obștea sporește.

1. În zilele acelea, frumînjindu-se ucenicii, eleniști (Iudei, murmurau, împotriva Evreilor, pentru că văduvele lor, erau trecute cu vederea în slujirea cea de fiecare zi.

2. Și chemînd cei doisprezece mulțimea ucenicilor, au zis: Nu este drept ca noi, părăsind cuvîntul lui Dumnezeu, să slujim la mese.

3. Drept aceea, fraților, căutați șapte bărbați dintre voi, cu nume bun, plini de Duh Sfînt și de înțelepciune, pe care noi să-i rînduim la această slujbă.

4. Iar noi vom stărua în rugăciune și în slujirea cuvîntului.

5. Și a plăcut cuvîntul înaintea întregii mulțimi, și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfînt, și pe Filip, și pe Prohor, și pe Nicanor, și pe Timon, și pe Parmenă, și pe Nicolae, prozelit din Antiohia,

6. Pe care i-au pus înaintea Apostolilor, și rugîndu-se și-au pus minile peste ei.

7. Și cuvîntul lui Dumnezeu creștea, și se înmulțea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim și mulțimea de preoți se supuneau credinței.

8. Iar Ștefan, plin de har și de putere, făcea minuni și semne mari în popor.

9. Și s-au ridicat unii din sinagoga ce se zicea a Libertinilor și a Cireneților și a Alexandrinilor și a celor din Cilicia și din Asia, sfădîndu-se cu Ștefan,

10. Și nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și a duhului cu care el vorbea.

1 7 1 Pct 4, 18 47, 1 Mat 5, 10 1 Pct 1, 2 2 Pct 4, 13 2 Cct 6, 13, 12 10 1 Pct 1, 23 Cct 1, 11 25 10 1 Cap. 6 5, 1 Pct 1 2 Pct 12, 21 8 10 1 Pct 8 1, 3 1 1 Pct 4, 14 2 Tim 1, 6 2 1 Pct 2 12, 2 19 20 10 1 Pct 4, 7 1 Pct 2 15 1 7 55

11. Atunci au pus pe niște bărbați să zică: L-am auzit spunind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.

12. Și au întăritat poporul și pe sătrini și pe cărturari și, năvălind asupra-i, l-au răpit și l-au dus în sinedriu.

13. Și au pus martori mincinoși, care ziceau: Acest om nu încetază a vorbi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt și a Legii.

14. Că l-am auzit zicind că Iisus, Nazarineanul acesta, va schimba datinile pe care ni le-a lăsat nouă Moise.

15. Și apăsându-și ochii asupra lui, toți cei ce ședeau în sinedriu, au văzut fața lui ca o față de înger.

CAP. 7

Cuvântarea și martiriul lui Ștefan.

1. Și a zis arhiereul: Adevărate sînt acestea?

2. Iar el a zis: Bărbați frați și părinți, ascultați! Dumnezeuul slavei s-a arătat părintelui nostru Avraam, cînd era în Mesopotamia, mai înainte de a locui în Haran.

3. Și a zis către el: Ieși din pămîntul tău și din rudenia ta și vino în pămîntul pe care ți-l voi arăta.

4. Atunci, ieșind din pămîntul Caldeilor, a locuit în Haran. Iar de acolo, după moartea tatălui său, l-a strămutat în această țară, în care locuiți voi acum.

5. Și nu i-a dat moștenire în ea nici un pas de pămînt, ci i-a făgăduit că i-o va da lui spre stăpînire și urmașilor lui după el, neavînd el copil.

6. Și Dumnezeu a vorbit astfel: Urmașii lui vor fi străini în pămînt străin, și acolo îi vor robi și-i vor asupri patru sute de ani.

7. Și pe poporul la care vor fi robi, Eu îl voi judeca - a zis Dumnezeu - iar după acestea vor ieși și-Mi vor sluji Mie în locul acesta.

8. Și i-a dat legămîntul tăcerii împrejur; și așa a născut pe Isaac și l-a tăiat împrejur a opta zi; și Isaac a născut pe Iacov și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.

9. Și patriarhii, pizmuind pe Iosif, l-au vîndut în Egipt, dar Dumnezeu era cu el.

10. Și l-a scos din toate necazurile lui și i-a dat lui har și înțelepciune înaintea lui Faraon, regele Egiptului, iar acesta l-a pus mai mare peste Egipt și peste toată casa sa.

11. Și a venit foamete peste tot Egiptul și peste Canaan, și strîmtoare mare, și părinții noștri nu mai găseau hrană.

12. Și Iacov, auzind că sînt bucate în Egipt, a trimis pe părinții noștri înțîia oară.

13. Iar a doua oară Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi și Faraon a aflat despre neamul lui Iosif.

14. Și Iosif, trimițînd, a chemat pe Iacov, tatăl său, și toată rudenia sa, cu șaptezeci și cinci de suflete.

15. Și Iacov s-a coborît în Egipt; și a murit și el și părinții noștri;

16. Și au fost strămutați la Sichem și au fost puși în peștera pe care Avraam a cumpărat-o, cu preț de argint, de la fiul lui Emor, în Sichem.

17. Dar cum se apropia vremea făgăduinței pentru care s-a jurat Dumnezeu lui Avraam, a crescut poporul și s-a înmulțit în Egipt.

18. Pînă cînd s-a ridicat peste Egipt alt rege, care nu știa de Iosif.

19. Acesta, purtîndu-se ca un viclean cu neamul nostru, a asuprit pe părinții noștri să-și lepede pruncii lor, ca să nu mai trăiască.

20. În vremea aceea s-a născut Moise și era plăcut lui Dumnezeu. Și trei luni a fost hrănit în casa tatălui său.

21. Și fiind lepădat, l-a luat filicului Faraon și l-a crescut ca pe fiul al ei.

22. Și a fost învățat Moise în toată înțelepciunea Egiptenilor și era puternic în cuvintele și în faptele lui.

23. Iar cînd a împlinit patruzeci de ani, s-a pus în gînd să cerceteze pe frații săi, fiin lui Israel.

24. Și văzînd pe unul dintre ei că s'atrăstrîmbăta, și l-a apărât și, omorînd pe egiptean, a răzbunat pe cel asuprit.

25. Și ei credea că frații săi vor pricepe că Dumnezeu, prin mîna lui, le dăruiește izbăvire, dar ei n-au înțeles.

26. Și a doua zi s-a arătat unora care se certau și i-a îndemnat la pace, zicînd: Bărbaților, sințeti frați. De ce vă faceți rău unul altuia?

27. Dar cel ce asuprea pe aproapele l-a îmbrîncit, zicînd: Cine te-a pus pe tine domn și judecător peste noi?

28. Nu cumva vrei să mă omori, cum ai omorît ieri pe egiptean?

29. La acest cuvînt, Moise a fugit și a trăit ca străin în țara Madian, unde a născut doi fii.

30. Și după ce s-au împlinit patruzeci de ani, îngerul Domnului i s-a arătat în pustiu Muntelui Sinai, în iacără focului unui rug.

31. Iar Moise, văzînd, s-a minunat de vedenie, dar cînd s-a apropiat ca să ia seama mai bine, a fost glasul Domnului către el:

32. Eu sînt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov. Și Moise, tremurînd, nu îndrăznea să privească;

33. Iar Domnul i-a zis: Dezleagă încălțămintea picioarelor tale, căci locul pe care stai este pămînt sfînt.

34. Văzînd, am văzut asuprirea poporului Meu în Egipt și suspinul lor l-am auzit și M-am pogorit ca să-i scot. Și acum vino, să te trimit în Egipt.

35. Pe Moise acesta de care s-au lepădat, zicînd: Cine te-a pus pe tine domn și judecător?, pe acesta l-a trimis Dumnezeu domn și răscumpărător, prin mîna îngerului care i se arătase lui în rug.

36. Acesta i-a scos afară, făcînd minuni și semne în țara Egiptului și în Marea Roșie și în pustie, timp de patruzeci de ani.

37. Acesta este Moise cel ce a zis tîlor lui Israel: Prooroc ca mine vă va aduca Dumnezeu din frații voștri; pe lă să-L ascultați.

38. Acesta este cel ce a fost la adunarea în pustie, cu îngerul care i-a vorbit pe Muntele Sinai și cu părinții noștri, primînd cuvinte de viață ca să ni le dea nouă.

39. De acesta n-au voit să asculte părinții noștri, ci l-au lepădat și inimile lor s-au întors către Egipt.

40. Zicînd lui Aaron: Fă-ne dumnezei care să încargă înaintea noastră; căci acestui Moise, care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce i s-a întipărit.

41. Și au făcut, în zilele acelea, un chip de vițel și au adus idolului jertfa și se veseleau de lucrurile mîinilor lor.

42. Și s-a întors Dumnezeu și i-a dat pe ei să slujească oștirii cerului, precum este scris în cartea proorocilor: Adus-ați voi Mie, casă a lui Israel, timp de patruzeci de ani, în pustie, junghieri și jertfe?

43. Și apoi purtat cortul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru, Remfîn, chipurile pe care le-ați făcut, ca să vă închinați la ele! De aceea vă voi strămuta dincolo de Babilon.

44. Părinții noștri aveau în pustie cortul mărturie, precum orînduise Cel ce a vorbit cu Moise, ca să-l facă după asemănarea pe care o văzuse;

45. Și pe acesta primîndu-l, părinții noștri l-au adus cu Iosua în pămîntul de neamuri, pe care Dumnezeu l-a izgonit din fața părinților noștri, pînă în zilele lui David,

46. Care a aflat har înaintea lui Dumnezeu și a cerut să găsească un locaș pentru Dumnezeu lui Iacov.

47. Iar Solomon l-a zidit lui casă,

48. Dar Cel preainalt nu locuiește în temple făcute de mîini, precum zice proorocul.

49. Cercul este tronul Meu și pămîntul așternut picioarelor Mele. Ce casă îmi veți zidi Mie? zice Domnul - sau care este locul odihnei Mele?

50. Numina Mea a făcut toate acestea.

51. Voi cei tari în cerbice și nerăuți împrejur la inimă și la urechi, voi pururea stați împotriva Duhului Sfînt, precum părinții voștri, așa și voi!

11. Mt. 26, 69-71; 1. Cor. 15, 1-8; 1. Tim. 3, 16; 2. Tim. 3, 10; 1. Pet. 2, 21; 1. Ioan. 1, 9; 1. Ioan. 3, 18; 1. Ioan. 4, 19; 1. Ioan. 5, 18; 1. Ioan. 6, 10; 1. Ioan. 6, 22; 1. Ioan. 6, 28; 1. Ioan. 6, 31; 1. Ioan. 6, 33; 1. Ioan. 6, 35; 1. Ioan. 6, 37; 1. Ioan. 6, 39; 1. Ioan. 6, 41; 1. Ioan. 6, 43; 1. Ioan. 6, 45; 1. Ioan. 6, 47; 1. Ioan. 6, 49; 1. Ioan. 6, 51; 1. Ioan. 6, 53; 1. Ioan. 6, 55; 1. Ioan. 6, 57; 1. Ioan. 6, 59; 1. Ioan. 6, 61; 1. Ioan. 6, 63; 1. Ioan. 6, 65; 1. Ioan. 6, 67; 1. Ioan. 6, 69; 1. Ioan. 6, 71; 1. Ioan. 6, 73; 1. Ioan. 6, 75; 1. Ioan. 6, 77; 1. Ioan. 6, 79; 1. Ioan. 6, 81; 1. Ioan. 6, 83; 1. Ioan. 6, 85; 1. Ioan. 6, 87; 1. Ioan. 6, 89; 1. Ioan. 6, 91; 1. Ioan. 6, 93; 1. Ioan. 6, 95; 1. Ioan. 6, 97; 1. Ioan. 6, 99; 1. Ioan. 6, 101; 1. Ioan. 6, 103; 1. Ioan. 6, 105; 1. Ioan. 6, 107; 1. Ioan. 6, 109; 1. Ioan. 6, 111; 1. Ioan. 6, 113; 1. Ioan. 6, 115; 1. Ioan. 6, 117; 1. Ioan. 6, 119; 1. Ioan. 6, 121; 1. Ioan. 6, 123; 1. Ioan. 6, 125; 1. Ioan. 6, 127; 1. Ioan. 6, 129; 1. Ioan. 6, 131; 1. Ioan. 6, 133; 1. Ioan. 6, 135; 1. Ioan. 6, 137; 1. Ioan. 6, 139; 1. Ioan. 6, 141; 1. Ioan. 6, 143; 1. Ioan. 6, 145; 1. Ioan. 6, 147; 1. Ioan. 6, 149; 1. Ioan. 6, 151; 1. Ioan. 6, 153; 1. Ioan. 6, 155; 1. Ioan. 6, 157; 1. Ioan. 6, 159; 1. Ioan. 6, 161; 1. Ioan. 6, 163; 1. Ioan. 6, 165; 1. Ioan. 6, 167; 1. Ioan. 6, 169; 1. Ioan. 6, 171; 1. Ioan. 6, 173; 1. Ioan. 6, 175; 1. Ioan. 6, 177; 1. Ioan. 6, 179; 1. Ioan. 6, 181; 1. Ioan. 6, 183; 1. Ioan. 6, 185; 1. Ioan. 6, 187; 1. Ioan. 6, 189; 1. Ioan. 6, 191; 1. Ioan. 6, 193; 1. Ioan. 6, 195; 1. Ioan. 6, 197; 1. Ioan. 6, 199; 1. Ioan. 6, 201; 1. Ioan. 6, 203; 1. Ioan. 6, 205; 1. Ioan. 6, 207; 1. Ioan. 6, 209; 1. Ioan. 6, 211; 1. Ioan. 6, 213; 1. Ioan. 6, 215; 1. Ioan. 6, 217; 1. Ioan. 6, 219; 1. Ioan. 6, 221; 1. Ioan. 6, 223; 1. Ioan. 6, 225; 1. Ioan. 6, 227; 1. Ioan. 6, 229; 1. Ioan. 6, 231; 1. Ioan. 6, 233; 1. Ioan. 6, 235; 1. Ioan. 6, 237; 1. Ioan. 6, 239; 1. Ioan. 6, 241; 1. Ioan. 6, 243; 1. Ioan. 6, 245; 1. Ioan. 6, 247; 1. Ioan. 6, 249; 1. Ioan. 6, 251; 1. Ioan. 6, 253; 1. Ioan. 6, 255; 1. Ioan. 6, 257; 1. Ioan. 6, 259; 1. Ioan. 6, 261; 1. Ioan. 6, 263; 1. Ioan. 6, 265; 1. Ioan. 6, 267; 1. Ioan. 6, 269; 1. Ioan. 6, 271; 1. Ioan. 6, 273; 1. Ioan. 6, 275; 1. Ioan. 6, 277; 1. Ioan. 6, 279; 1. Ioan. 6, 281; 1. Ioan. 6, 283; 1. Ioan. 6, 285; 1. Ioan. 6, 287; 1. Ioan. 6, 289; 1. Ioan. 6, 291; 1. Ioan. 6, 293; 1. Ioan. 6, 295; 1. Ioan. 6, 297; 1. Ioan. 6, 299; 1. Ioan. 6, 301; 1. Ioan. 6, 303; 1. Ioan. 6, 305; 1. Ioan. 6, 307; 1. Ioan. 6, 309; 1. Ioan. 6, 311; 1. Ioan. 6, 313; 1. Ioan. 6, 315; 1. Ioan. 6, 317; 1. Ioan. 6, 319; 1. Ioan. 6, 321; 1. Ioan. 6, 323; 1. Ioan. 6, 325; 1. Ioan. 6, 327; 1. Ioan. 6, 329; 1. Ioan. 6, 331; 1. Ioan. 6, 333; 1. Ioan. 6, 335; 1. Ioan. 6, 337; 1. Ioan. 6, 339; 1. Ioan. 6, 341; 1. Ioan. 6, 343; 1. Ioan. 6, 345; 1. Ioan. 6, 347; 1. Ioan. 6, 349; 1. Ioan. 6, 351; 1. Ioan. 6, 353; 1. Ioan. 6, 355; 1. Ioan. 6, 357; 1. Ioan. 6, 359; 1. Ioan. 6, 361; 1. Ioan. 6, 363; 1. Ioan. 6, 365; 1. Ioan. 6, 367; 1. Ioan. 6, 369; 1. Ioan. 6, 371; 1. Ioan. 6, 373; 1. Ioan. 6, 375; 1. Ioan. 6, 377; 1. Ioan. 6, 379; 1. Ioan. 6, 381; 1. Ioan. 6, 383; 1. Ioan. 6, 385; 1. Ioan. 6, 387; 1. Ioan. 6, 389; 1. Ioan. 6, 391; 1. Ioan. 6, 393; 1. Ioan. 6, 395; 1. Ioan. 6, 397; 1. Ioan. 6, 399; 1. Ioan. 6, 401; 1. Ioan. 6, 403; 1. Ioan. 6, 405; 1. Ioan. 6, 407; 1. Ioan. 6, 409; 1. Ioan. 6, 411; 1. Ioan. 6, 413; 1. Ioan. 6, 415; 1. Ioan. 6, 417; 1. Ioan. 6, 419; 1. Ioan. 6, 421; 1. Ioan. 6, 423; 1. Ioan. 6, 425; 1. Ioan. 6, 427; 1. Ioan. 6, 429; 1. Ioan. 6, 431; 1. Ioan. 6, 433; 1. Ioan. 6, 435; 1. Ioan. 6, 437; 1. Ioan. 6, 439; 1. Ioan. 6, 441; 1. Ioan. 6, 443; 1. Ioan. 6, 445; 1. Ioan. 6, 447; 1. Ioan. 6, 449; 1. Ioan. 6, 451; 1. Ioan. 6, 453; 1. Ioan. 6, 455; 1. Ioan. 6, 457; 1. Ioan. 6, 459; 1. Ioan. 6, 461; 1. Ioan. 6, 463; 1. Ioan. 6, 465; 1. Ioan. 6, 467; 1. Ioan. 6, 469; 1. Ioan. 6, 471; 1. Ioan. 6, 473; 1. Ioan. 6, 475; 1. Ioan. 6, 477; 1. Ioan. 6, 479; 1. Ioan. 6, 481; 1. Ioan. 6, 483; 1. Ioan. 6, 485; 1. Ioan. 6, 487; 1. Ioan. 6, 489; 1. Ioan. 6, 491; 1. Ioan. 6, 493; 1. Ioan. 6, 495; 1. Ioan. 6, 497; 1. Ioan. 6, 499; 1. Ioan. 6, 501; 1. Ioan. 6, 503; 1. Ioan. 6, 505; 1. Ioan. 6, 507; 1. Ioan. 6, 509; 1. Ioan. 6, 511; 1. Ioan. 6, 513; 1. Ioan. 6, 515; 1. Ioan. 6, 517; 1. Ioan. 6, 519; 1. Ioan. 6, 521; 1. Ioan. 6, 523; 1. Ioan. 6, 525; 1. Ioan. 6, 527; 1. Ioan. 6, 529; 1. Ioan. 6, 531; 1. Ioan. 6, 533; 1. Ioan. 6, 535; 1. Ioan. 6, 537; 1. Ioan. 6, 539; 1. Ioan. 6, 541; 1. Ioan. 6, 543; 1. Ioan. 6, 545; 1. Ioan. 6, 547; 1. Ioan. 6, 549; 1. Ioan. 6, 551; 1. Ioan. 6, 553; 1. Ioan. 6, 555; 1. Ioan. 6, 557; 1. Ioan. 6, 559; 1. Ioan. 6, 561; 1. Ioan. 6, 563; 1. Ioan. 6, 565; 1. Ioan. 6, 567; 1. Ioan. 6, 569; 1. Ioan. 6, 571; 1. Ioan. 6, 573; 1. Ioan. 6, 575; 1. Ioan. 6, 577; 1. Ioan. 6, 579; 1. Ioan. 6, 581; 1. Ioan. 6, 583; 1. Ioan. 6, 585; 1. Ioan. 6, 587; 1. Ioan. 6, 589; 1. Ioan. 6, 591; 1. Ioan. 6, 593; 1. Ioan. 6, 595; 1. Ioan. 6, 597; 1. Ioan. 6, 599; 1. Ioan. 6, 601; 1. Ioan. 6, 603; 1. Ioan. 6, 605; 1. Ioan. 6, 607; 1. Ioan. 6, 609; 1. Ioan. 6, 611; 1. Ioan. 6, 613; 1. Ioan. 6, 615; 1. Ioan. 6, 617; 1. Ioan. 6, 619; 1. Ioan. 6, 621; 1. Ioan. 6, 623; 1. Ioan. 6, 625; 1. Ioan. 6, 627; 1. Ioan. 6, 629; 1. Ioan. 6, 631; 1. Ioan. 6, 633; 1. Ioan. 6, 635; 1. Ioan. 6, 637; 1. Ioan. 6, 639; 1. Ioan. 6, 641; 1. Ioan. 6, 643; 1. Ioan. 6, 645; 1. Ioan. 6, 647; 1. Ioan. 6, 649; 1. Ioan. 6, 651; 1. Ioan. 6, 653; 1. Ioan. 6, 655; 1. Ioan. 6, 657; 1. Ioan. 6, 659; 1. Ioan. 6, 661; 1. Ioan. 6, 663; 1. Ioan. 6, 665; 1. Ioan. 6, 667; 1. Ioan. 6, 669; 1. Ioan. 6, 671; 1. Ioan. 6, 673; 1. Ioan. 6, 675; 1. Ioan. 6, 677; 1. Ioan. 6, 679; 1. Ioan. 6, 681; 1. Ioan. 6, 683; 1. Ioan. 6, 685; 1. Ioan. 6, 687; 1. Ioan. 6, 689; 1. Ioan. 6, 691; 1. Ioan. 6, 693; 1. Ioan. 6, 695; 1. Ioan. 6, 697; 1. Ioan. 6, 699; 1. Ioan. 6, 701; 1. Ioan. 6, 703; 1. Ioan. 6, 705; 1. Ioan. 6, 707; 1. Ioan. 6, 709; 1. Ioan. 6, 711; 1. Ioan. 6, 713; 1. Ioan. 6, 715; 1. Ioan. 6, 717; 1. Ioan. 6, 719; 1. Ioan. 6, 721; 1. Ioan. 6, 723; 1. Ioan. 6, 725; 1. Ioan. 6, 727; 1. Ioan. 6, 729; 1. Ioan. 6, 731; 1. Ioan. 6, 733; 1. Ioan. 6, 735; 1. Ioan. 6, 737; 1. Ioan. 6, 739; 1. Ioan. 6, 741; 1. Ioan. 6, 743; 1. Ioan. 6, 745; 1. Ioan. 6, 747; 1. Ioan. 6, 749; 1. Ioan. 6, 751; 1. Ioan. 6, 753; 1. Ioan. 6, 755; 1. Ioan. 6, 757; 1. Ioan. 6, 759; 1. Ioan. 6, 761; 1. Ioan. 6, 763; 1. Ioan. 6, 765; 1. Ioan. 6, 767; 1. Ioan. 6, 769; 1. Ioan. 6, 771; 1. Ioan. 6, 773; 1. Ioan. 6, 775; 1. Ioan. 6, 777; 1. Ioan. 6, 779; 1. Ioan. 6, 781; 1. Ioan. 6, 783; 1. Ioan. 6, 785; 1. Ioan. 6, 787; 1. Ioan. 6, 789; 1. Ioan. 6, 791; 1. Ioan. 6, 793; 1. Ioan. 6, 795; 1. Ioan. 6, 797; 1. Ioan. 6, 799; 1. Ioan. 6, 801; 1. Ioan. 6, 803; 1. Ioan. 6, 805; 1. Ioan. 6, 807; 1. Ioan. 6, 809; 1. Ioan. 6, 811; 1. Ioan. 6, 813; 1. Ioan. 6, 815; 1. Ioan. 6, 817; 1. Ioan. 6, 819; 1. Ioan. 6, 821; 1. Ioan. 6, 823; 1. Ioan. 6, 825; 1. Ioan. 6, 827; 1. Ioan. 6, 829; 1. Ioan. 6, 831; 1. Ioan. 6, 833; 1. Ioan. 6, 835; 1. Ioan. 6, 837; 1. Ioan. 6, 839; 1. Ioan. 6, 841; 1. Ioan. 6, 843; 1. Ioan. 6, 845; 1. Ioan. 6, 847; 1. Ioan. 6, 849; 1. Ioan. 6, 851; 1. Ioan. 6, 853; 1. Ioan. 6, 855; 1. Ioan. 6, 857; 1. Ioan. 6, 859; 1. Ioan. 6, 861; 1. Ioan. 6, 863; 1. Ioan. 6, 865; 1. Ioan. 6, 867; 1. Ioan. 6, 869; 1. Ioan. 6, 871; 1. Ioan. 6, 873; 1. Ioan. 6, 875; 1. Ioan. 6, 877; 1. Ioan. 6, 879; 1. Ioan. 6, 881; 1. Ioan. 6, 883; 1. Ioan. 6, 885; 1. Ioan. 6, 887; 1. Ioan. 6, 889; 1. Ioan. 6, 891; 1. Ioan. 6, 893; 1. Ioan. 6, 895; 1. Ioan. 6, 897; 1. Ioan. 6, 899; 1. Ioan. 6, 901; 1. Ioan. 6, 903; 1. Ioan. 6, 905; 1. Ioan. 6, 907; 1. Ioan. 6, 909; 1. Ioan. 6, 911; 1. Ioan. 6, 913; 1. Ioan. 6, 915; 1. Ioan. 6, 917; 1. Ioan. 6, 919; 1. Ioan. 6, 921; 1. Ioan. 6, 923; 1. Ioan. 6, 925; 1. Ioan. 6, 927; 1. Ioan. 6, 929; 1. Ioan. 6, 931; 1. Ioan. 6, 933; 1. Ioan. 6, 935; 1. Ioan. 6, 937; 1. Ioan. 6, 939; 1. Ioan. 6, 941; 1. Ioan. 6, 943; 1. Ioan. 6, 945; 1. Ioan. 6, 947; 1. Ioan. 6, 949; 1. Ioan. 6, 951; 1. Ioan. 6, 953; 1. Ioan. 6, 955; 1. Ioan. 6, 957; 1. Ioan. 6, 959; 1. Ioan. 6, 961; 1. Ioan. 6, 963; 1. Ioan. 6, 965; 1. Ioan. 6, 967; 1. Ioan. 6, 969; 1. Ioan. 6, 971; 1. Ioan. 6, 973; 1. Ioan. 6, 975; 1. Ioan. 6, 977; 1. Ioan. 6, 979; 1. Ioan. 6, 981; 1. Ioan. 6, 983; 1. Ioan. 6, 985; 1. Ioan. 6, 987; 1. Ioan. 6, 989; 1. Ioan. 6, 991; 1. Ioan. 6, 993; 1. Ioan. 6, 995; 1. Ioan. 6, 997; 1. Ioan. 6, 999; 1. Ioan. 6, 1001; 1. Ioan. 6, 1003; 1. Ioan. 6, 1005; 1. Ioan. 6, 1007; 1. Ioan. 6, 1009; 1. Ioan. 6, 1011; 1. Ioan. 6, 1013; 1. Ioan. 6, 1015; 1. Ioan. 6, 1017; 1. Ioan. 6, 1019; 1. Ioan. 6, 1021; 1. Ioan. 6, 1023; 1. Ioan. 6, 1025; 1. Ioan. 6, 1027; 1. Ioan. 6, 1029; 1. Ioan. 6, 1031; 1. Ioan. 6, 1033; 1. Ioan. 6, 1035; 1. Ioan. 6, 1037; 1. Ioan. 6, 1039; 1. Ioan. 6, 1041; 1. Ioan. 6, 1043; 1. Ioan. 6, 1045; 1. Ioan. 6, 1047; 1. Ioan. 6, 1049; 1. Ioan. 6, 1051; 1. Ioan. 6, 1053; 1. Ioan. 6, 1055; 1. Ioan. 6, 1057; 1. Ioan. 6, 1059; 1. Ioan. 6, 1061; 1. Ioan. 6, 1063; 1. Ioan. 6, 1065; 1. Ioan. 6, 1067; 1. Ioan. 6, 1069; 1. Ioan. 6, 1071; 1. Ioan. 6, 1073; 1. Ioan. 6, 1075; 1. Ioan. 6, 1077; 1. Ioan. 6, 1079; 1. Ioan. 6, 1081; 1. Ioan. 6, 1083; 1. Ioan. 6, 1085; 1. Ioan. 6, 1087; 1. Ioan. 6, 1089; 1. Ioan. 6, 1091; 1. Ioan. 6, 10

31. Și el a zis: Căci nimeni, a fost ascultată rugăciunea ta și milosteniile tale au fost pomenite înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimite, deci, la Iope și cheamă pe Simon, cel ce se numește Petru; el găzduiește în casa lui Simon, curălarul, lângă mare.

33. Deci îndată am trimis la tine; și tu ai făcut bine că ai venit. Și acum noi toți știm de față înaintea lui Dumnezeu, că să ascultăm toate cele poruncite ție de Domnul.

34. Și Petru, deschizându-și gura, a zis: Cu adevărat cunosc că Dumnezeu nu este părtinitor,

35. Ci, în orice neam, cel ce se teme de El și face dreptate este primit la El (ca să asculte),

36. Cuvîntul pe care El l-a trimis fiilor lui Israel, binevestind pace prin Iisus Hristos. Acesta este Domn peste toate.

37. Voi știți cuvîntul care a fost în toată Iudeea, începînd din Galileea, după botezul pe care l-a propovăduit Ioan.

38. Adică despre Iisus din Nazaret: cum a uns Dumnezeu cu Duhul Sfînt și cu putere pe Acesta care a umblat făcînd bine și vindecînd pe toți cei asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu el.

39. Și noi știm martori pentru toate cele ce a făcut El și în țara Iudeilor și în Ierusalim; pe Acesta l-au omorît, spînzurîndu-l pe lemn.

40. Dar Dumnezeu l-a înviat a treia zi și l-a dat să se arate,

41. Nu la tot poporul, ci nouă martorilor, dinainte rînduiți de Dumnezeu, care am mîncat și am băut cu El, după învierea Lui din morți.

42. Și ne-a poruncit să propovăduim poporului și să mărturisim că El este Cel rînduit de Dumnezeu să fie judecător al celor vii și al celor morți.

43. Despre Acesta mărturisesc toți proorocii, că tot cel ce crede în El va primi iertarea păcatelor, prin numele Lui.

44. Încă pe cînd Petru vorbea aceste cuvinte, Duhul Sfînt a căzut peste toți cei care ascultau cuvîntul.

45. Iar credincioșii aiași împrejur, care veniseră cu Petru, au rămas umiliți, văzînd că darul Duhului Sfînt s-a revărsat și peste păgîni.

46. Căci li auzeau pe ei vorbind în limbi și slăvind pe Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru:

47. Poate, oare, cineva să oprească apa, ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfînt ca și noi?

48. Și a poruncit ca aceștia să fie botezați în numele lui Iisus Hristos. Atunci l-au rugat pe Petru să rămînă la ei cîteva zile.

CAP. 11

Primirea păgînilor la Hristos.

1. Apostolii și frații, care erau prin Iudeea, au auzit că și păgînii au primit cuvîntul lui Dumnezeu.

2. Și cînd Petru s-a suit în Ierusalim, credincioșii tăiași împrejur li reproșau.

3. Zicîndu-i: Ai intrat la oameni netăiași împrejur și ai mîncat cu ei.

4. Și începînd, Petru le-a înfățișat pe rînd, zicînd:

5. Eu eram în cetatea Iope și mă rugam; și am văzut, în extaz, o vedenie: un lucru coborîndu-se ca o față mare de pînză, legată în patru colțuri, lăsîndu-se în jos din cer, și a venit pînă la mine.

6. Privînd spre acestea, luam seama, și am văzut dobitoacele cele cu patru picioare ale pămîntului și fiarele și tiritoarele și păsările cerului.

7. Și am auzit un glas, care-mi zicea: Sculîndu-te, Petre, junghie și mînîncă.

8. Și am zis: Nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea.

9. Și glasul mi-a grăit a doua oară din cer: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu să nu le numești spurcate.

10. Și aceasta s-a făcut de trei ori și au fost luate toate în cer.

11. Și iară, îndată, trei bărbați, trimiși de la Cezareea către mine, s-au oprit la casa în care eram.

12. Iar Duhul mi-a zis să merg eu, de nimic îndoindu-mă. Și au mers cu mine și acești sase frați și am intrat în casa bărbatului;

13. Și el ne-a povestit cum a văzut ingerul stînd în casa lui și zicînd: Trimite la Iope și cheamă pe Simon, cel numit și Petru,

14. Care va grăi către tine cuvinte, prin care te vei mîntui tu și toată casa ta.

15. Și cînd am început eu să vorbesc, Duhul Sfînt a căzut peste ei, ca și peste noi la început.

16. Și mi-am adus aminte de cuvîntul Domnului, cînd zicea: Ioan a botezat cu apă; voi însă vă veți boteza cu Duh Sfînt.

17. Deci, dacă Dumnezeu a dat lor același dar ca și nouă, accelora care au crezut în Domnul Iisus Hristos, cine eram eu ca să-l opresc pe Dumnezeu?

18. Auzînd acestea, au tăcut și au slăvit pe Dumnezeu, zicînd: Așadar și păgînilor le-a dat Dumnezeu pocămintă spre viață:

19. Deci cei ce se risipiseră din cauza tulburării făcute pentru Ștefan, au trecut pînă în Fenicia și în Cipru, și în Antiohia, nimănui grăind cuvîntul, decît numai Iudeilor.

20. Și erau unii dintre ei, bărbați ciprieni și cireneni care, venind în Antiohia, vorbeau și către Elini, binevestind pe Domnul Iisus.

21. Și mina Domnului era cu ei și era mare numărul celor care au crezut și s-au întors la Domnul.

22. Și vorba despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim, și au trimis pe Barnaba pînă la Antiohia.

23. Acesta, sosînd și văzînd harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și îndemna pe toți să petreacă în Domnul.

24. Căci era bărbat bun și plin de Duh Sfînt și de credință. Și s-a adăugat Domnului mulțime multă.

25. Și a plecat Barnaba la Tarso, ca să caute pe Saul,

26. Și aflîndu-l, l-a adus la Antiohia. Și au stat acolo un an întreg, adunîndu-se în biserică și învățînd mult popor. Și în Antiohia, întîia dată, ucenicii s-au numit creștini.

27. În acele zile s-au coborît, de la Ierusalim în Antiohia, prooroci.

28. Și sculîndu-se unul dintre ei, cu numele Agav, a arătat prin Duhul, că va fi în toată lumea foamete mare, care a și fost în zilele lui Claudiu.

29. Iar ucenicii au hotărît ca fiecare dintre ei, după putere, să trimită spre ajutorare fraților care locuiau în Iudeea;

30. Ceca ce au și făcut, trimițînd proorocilor prin mina lui Barnaba și a lui Saul.

CAP. 12

Uciderea lui Iacov cel Mare, Petru scos din închisoare de un inger. Moartea lui Irod Agripa.

1. Și în vremea aceea, regele Irod (Agripa) a pus mîna pe unii din Biserică, ca să-i piardă.

2. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.

3. Și văzînd că este pe placul Iudeilor, a mai luat și pe Petru, și era zilele Azimelor

4. Pe care și prinzîndu-l l-a băgat în temniță, dîndu-l la patru străji de cîte patru ostași, ca să-l păzească, vrînd să-l scoată la popor după Paști.

5. Deci Petru era păzit în temniță și se făcea necontenit rugăciune către Dumnezeu pentru el, de către Biserică.

6. Dar cînd Irod era să-l scoată afară, în noaptea aceea, Petru dormea între doi ostași, legat cu două lanțuri, iar înaintea ușii paznicii păzeau temnița.

7. Și iată ingerul Domnului a venit deodată, iar în cameră a strălucit lumină. Și lovînd pe Petru în coastă, ingerul l-a deșteptat, zicînd: Scoală-te degrabă! Și lanțurile i-au căzut de la mîini.

8. Și a zis ingerul către el: Încinge-te și încălță-te cu sandalele. Și el a făcut așa. Și i-a zis lui: Pune haina pe tine și vino după mine.

9. Și ieșînd, mergea după inger, dar nu știa că fapta ingerului este adevărată, ci i se părea că vede vedenie.

10. Și trecînd de straja întîi și de a doua, au ajuns la poarta cea de fier care duce în cetate. Și poarta s-a deschis singură. Și ieșînd, au trecut o uliță și îndată ingerul s-a depărtat de la el.

31. Luc. 1, 13. 32. Deut. 10, 7. 1 Reg. 6, 7. 2 Pet. 1, 7. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Mar. 28, 7. Luc. 24, 30. Ioan 21, 1, 12, 13. Fapt. 13, 31. 2 Tim. 4, 1. (42). Os. 13, 14. 15. 16. 17. Rom. 2, 6. (43). Is. 53, 5. Jer. 31, 34. Dan. 9, 24. Mat. 7, 18. Zah. 13, 1. 14, 12, 15, 9. Ioan 2, 12. Rom. 14, 9. (45). Luc. 13, 30. Fapt. 2, 9. (46). Ps. 99, 1. Marc. 16, 7. (47). Fapt. 15, 8. Cap. 11, 1. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

12. Fapt. 10, 20-23, 15, 7. (15). Fapt. 2, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

9, 30. (26). Is. 65, 15. 27. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

43. După ce s-a adunat adunarea, mulți dintre Iudei și multe prozelite cucernici au mers după Pavel și după Barnaba, care, vorbind către ei, îndemnat să stăruie în harul lui Dumnezeu.

44. Iar în sâmbăta următoare, mai toată cetatea s-a adunat ca să audă cuvântul lui Dumnezeu.

45. Dar Iudei, văzând mulțimile, s-au umplut de pizmă și vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, hulincl.

46. Iar Pavel și Barnaba, îndrăznind, le-au zis: Vouă trebuie să vi se grăiască, mai întâi, cuvântul lui Dumnezeu, dar de vreme ce îl lepădați și vă judecați pe voi nevrednici de viața veșnică, iată ne întoarcem către neamuri.

47. Căci așa ne-a poruncit nouă Domnul: Te-am pus spre lumină neamurilor, ca să fii tu spre mântuire până la marginea pământului.

48. Iar neamurile pământului, auzind, se bucurau și slăveau cuvântul lui Dumnezeu și cîți erau rînduiți spre viață veșnică au crezut;

49. Iar cuvîntul Domnului se răspîndea prin tot țînutul.

50. Dar Iudeii au întărit pe femeile cucernice și de cînd și pe cei de frunte ai cetății, și au ridicat prigoane împotriva lui Pavel și a lui Barnaba și i-au scos din hotarele lor.

51. Iar ei, scuturînd asupra lor praful de pe picioare, au venit la Iconiu;

52. Și ucenicii se umpleau de bucurie și de Duh Sfînt.

CAP. 14

Pavel și Barnaba propovăduiesc în Iconiu, Listra, Derbe și se întorc în Antiohia.

1. Și în Iconiu au intrat ei împreună în sinagoga Iudeilor și astfel au vorbit, încît din Iudei și din Elini, a crezut mare multime.

2. Dar Iudeii care n-au crezut au răsculat și au înrăit sufletele păgînilor împotriva fraților.

3. Deci multă vreme, au stat acolo, grăind cu îndrăzneală întru Domnul care da mărturie pentru cuvîntul haru

lui Său, făcînd semne și minuni prin mîinile lor.

4. Și mulțimea din cetate s-a desbinat și unii țineau cu Iudeii, iar alții țineau cu Apostolii.

5. Și cînd păgînii și Iudeii, împreună cu meșarii lor, au dat năvală ca să-i ocărăască și să-i ucidă cu pietre,

6. Înțelegînd, au fugit în cetățile Licaoniei: la Listra și Derbe și în ținutul dimprejur.

7. Și acolo propovăduiau Evanghelia.

8. Și seșea jos în Listra un om neputincios de picioare, fiind olog, din pîntecele mamei sale și care nu umblase niciodată.

9. Acesta asculta la Pavel cînd vorbea. Iar Pavel, căutînd spre el și văzînd că are credință ca să fie vindecat,

10. A zis cu glas puternic: Scoalite-vă drept, pe picioarele tale. Și el a sărit și a umblat.

11. Iar mulțimile, văzînd ceea ce făcuse Pavel, au ridicat glasul lor în limba licaonă, zicînd: Zeii, asemănîndu-se oamenilor, s-au coborît la noi.

12. Și numeau pe Barnaba Zeus, iar pe Pavel Hermes, fiindcă el era purtătorul cuvîntului.

13. Iar preotul lui Zeus, al cărui templu era înaintea cetății, aducînd la porți tauri și cununi, voia să le aducă jertfă împreună cu mulțimile.

14. Și auzind Apostolii Pavel și Barnaba, și-au rupt veșmintele, au sărit în mulțime, strigînd,

15. Și zicînd: Bărbaților, de ce faceți acestce? Doar și noi sintem oameni, asemenea păcîtorilor ca voi, binevestind să vă întoarcem de la aceste desertațiuni către Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul și pămîntul, marea și toate cele ce sînt în ele.

16. Și care, în veacurile trecute, a lăsat ca toate neamurile să meargă în căile lor,

17. Deși El nu s-a lăsat pe Sine nemărturisit, făcîndu-vă bine, dîndu-vă lucruri folositoare, umplînd Je hrană și de bucurie inimile voastre.

18. Și acestea zicînd, abia au putut mulțimile, ca să nu le aducă jertfă.

19. Iar de la Antiohia și de la Iconiu au venit Iudei, care au înduplecat mulțimile, și, bătînd pe Pavel cu pietre, l-au tirat afară din cetate, gîndind că a murit.

20. Dar înconjurîndu-l ucenicii, el s-a sculat și a intrat în cetate. Și a doua zi a ieșit cu Barnaba către Derbe.

21. Și binevestind cetățile aceleia și făcînd ucenici mulți, s-au înapoiat la Listra, la Iconiu și la Antiohia.

22. Întărînd sufletele ucenicilor, îndemnîndu-i să stăruie în credință și că prin multe suferințe trebuie să intrăm în împărăția lui Dumnezeu.

23. Și hirotonîndu-le preoți în fiecare biserică, rugîndu-se cu postiri, i-au încredințat pe ei Domnului în care crezuseră.

24. Și străbătînd Pisidia, au venit în Pamfilia.

25. Și după ce au grăit cuvîntul Domnului în Perga, au coborît la Atalia.

26. Și de acolo au îners cu corabia spre Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu, spre lucrul pe care l-au împlinit.

27. Și venînd și adunînd Biserica, au vestit cite a făcut Dumnezeu cu ei și că a deschis păgînilor ușa credinței.

28. Și au petrecut acolo cu ucenicii destulă vreme.

CAP. 15

Apostolii hotărîse în Ierusalim că Legea lui Moise nu este și pentru păgînii. A doua călătorie a lui Pavel.

1. Și unii, coborîndu-se din Iudeea, învățau pe frați că. Dacă nu vă tăiați împrejur, după rînduiala lui Moise, nu puteți să vă mîntuiți.

2. Și făcîndu-se pentru ei, împotriva și discuție nu puțină cu Pavel și Barnaba, au rînduit ca Pavel și Barnaba și alți cîțiva dintre ei să se suie la Apostolii și la preoții din Ierusalim pentru această întrebare.

3. Deci ei, trimiși fiind de Biserică, au trecut prin Fenicia și prin Samaria, istorisînd despre convertirea păgînilor și făceau tuturor fraților mare bucurie.

4. Și sosînd ei la Ierusalim, au fost primiți de Biserică și de Apostoli și de preoți și au vestit cite a făcut Dumnezeu cu ei.

5. Dar unii din eresul fariseilor, care trecuseră la credință, s-au ridicat zicînd că trebuie să-i taie împrejur și să le poruncească a păzi Legea lui Moise.

6. Și Apostolii și preoții s-au adunat ca să cerceteze despre acest cuvînt.

7. Și făcîndu-se multă cercetare, s-a sculat Petru și le-a zis: Bărbați frați, voi știți că, din primele zile, Dumnezeu m-a ales dintre voi, ca prin gura mea neamurile să audă cuvîntul Evangheliei și să creadă.

8. Și Dumnezeu, Cel ce cunoaște inimile, le-a mărturisit, dîndu-le Duhul Sfînt, ca și nouă.

9. Și nimic n-a deosebit între noi și ei, curăpînd inimile lor prin credință.

10. Acum deci, de ce ispițiți pe Dumnezeu și vreți să puneți pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi n-am putut să-l purtăm?

11. Cîi prin harul Domnului nostru Iisus Hristos, credem că ne vom mîntui în același chip ca și aceia.

12. Și a tăcut toată mulțimea și asculta pe Barnaba și pe Pavel, care istoriseau cite semne și minuni a făcut Dumnezeu prin ei între neamuri.

13. Și după ce au tăcut ei, a răspuns Iacob, zicînd: Bărbați frați, ascultați-mă!

14. Simon a istorisit cum de la început a avut grijă Dumnezeu să ia dintre neamuri un popor pentru numele Său.

15. Și cu aceasta se potrivește cuvintele prorocilor, precum este scris.

16. După acestea înă voi întoarce și voi ridica iarăși cortul cel căzut al lui David și cele distruse ale lui Iarasi le voi zidi și-l voi îndrepta,

43. Fapt. 11, 23. 46. Deut. 32, 21. 1. 3. 4. 26. 4. 29. 18. 6. (47) Ps. 116, 1. 18. 42. 6. 49. 6. Luc. 2, 32. Ioan. 9, 5. Rom. 11, 1. 30. 2 Tim. 3, 11. (51) Mat. 10, 14. Marc. 6, 11. Luc. 9, 5. 10, 11. Fapt. 18, 6. Cap. 14, 3. Marc. 16, 20. (5) Ps. 82, 5. 6. Mat. 10,

23. 10. 18. 35. 6. Fapt. 3, 7. (5) Deut. 16. 15. Luc. 1, 1. Ps. 145, 6. Am. 2, 4. Sir. 18, 1. Fapt. 10, 36. Apoc. 14, 7. (11) Ps. 80, 12. (17) Ps. 18, 1. 64, 10. 11. 140. 8. Eccl. 8, 15. Intel. 13, 6. Mat. 5, 45. Rom. 1, 19-20.

19. 2. Cor. 11, 25. (22) Ps. 33, 19. Mat. 7, 1. Luc. 13, 24. Fapt. 13, 13. 14. 2. 2. Apo. 14, 12. 28. 1. Petr. 5, 9. (26) 1. Cor. 13, 2. Cap. 15, 1. Gal. 2, 3-4, 5. 1. Tim. 3, 3. 7. Fapt. 10, 20. 1, 12.

Ps. 7, 9. 1. Cor. 10, 47. 1. 5. 9. 1. Cor. 10, 43. 1. Cor. 1, 2. 10. Mat. 23, 1. 1. Cor. 14, 46. Cu. 4, 32. 11. Gal. 3, 22. 1. 1. 8. 1. Cor. 1, 9. In. 3, 4. 7. 1. A. 9. 1.

17. Ca să-L caute pe Domnul cer-
lauți oameni și toate neamurile peste
care s-a chemat numele Meu asupra
lor, zice Domnul, Cel ce a făcut
acestea.

18. Lui Dumnezeu îi sînt cunos-
cute din veac lucrurile lui.

19. De aceea eu socotesc să nu
tulburăm pe cei ce, dintre neamuri,
se întorc la Dumnezeu.

20. Ci să le scriem să se ferească
de pîngăririle idoloilor și de des-
frîu și de (animale) sugrumate și de
sînge.

21. Căci Moise are din timpuri
vechi prin toate cetățile propovădui-
torii săi, fiind citit în sinagogi în fie-
care simbătă.

22. Atunci Apostolii și profeții, cu
toată Biserica, au hotărît să aleagă
bărbați dintre ei și să-i trimită la
Antiohia, cu Pavel și cu Barnaba; pe
Iuda cel numit Barsaba, și pe Sila,
bărbați cu vază între frați,

23. Scriind prin minile lor acestea
Apostolii și profeții și frații, fraților
dintre neamuri, care sînt în Antiohia
și în Siria și în Cilicia, salutare!

24. Deoarece am auzit că unii din-
tre noi, fără să fi avut porunca noastră,
venind v-au tulburat cu vorbele lor
și au răvășit sufletele voastre, zicînd
că trebuie să vă tăiați împrejur și să
păziți legea.

25. Noi am găsit de cuviință, adu-
nați într-un glînd, ca să trimitem la
voi bărbați aleși, împreună cu iubiții
noștri Barnaba și Pavel,

26. Oameni care și-au pus viața lor
pentru numele Domnului nostru Ii-
sus Hristos.

27. Drept aceea, am trimis pe Iuda
și pe Sila, care vă vor vesti și ei, cu
cuvîntul, aceleași lucruri.

28. Pentru că părtinu-s-a Duhului
Sfînt și nouă să nu vi se pună nici o
greutate în plus în afară de cele ce
sînt necesare.

29. Să vă feriți de cele jertfite ido-
loilor și de sînge și de (animale) su-
grumate și de desfrîu, de care pă-
zindu-vă, bine veți face. Fiți sănă-
toși!

30. Deci cei trimiși au coborît la
Antiohia și, adunînd mulțimea, au
predat scrisoarea.

31. Și citind-o, s-au bucurat pentru
mingiere.

32. Iar Iuda și cu Sila, fiind și ei
proorooci, au mîngiat prin multe cu-
vîntări pe frați și s-au întărit.

33. Și petrecînd un timp, au fost
trimiși cu pace de la frați la Apostoli.

34. Iar Sila s-a hotărît să rămîină
acolo, și Iuda a plecat singur la Ieru-
salim.

35. Iar Pavel și Barnaba petreceau
în Antiohia, învățînd și binevestind,
împreună cu mulți alții, cuvîntul
Domnului.

36. Și după cîteva zile, Pavel a zis
către Barnaba: Întorcîndu-ne, să cer-
căm cînd se află frații noștri în
toate cetățile în care am vestit cuvîntul
Domnului.

37. Barnaba voia să ia împreună
cu ei și pe Ioan cel numit Marcu,

38. Dar Pavel cerea să nu-l ia pe
acesta cu ei, fiindcă se despărțise de ei
din Pamfilia și nu venise alături de ei
la lucrul la care fuseseră trimiși.

39. Deci s-a iscat neînțelegere între
ei, încît s-au despărțit unul de altul,
și Barnaba, luînd pe Marcu, a plecat
cu corabia la Cipru.

40. Iar Pavel, alegînd pe Sila, a
plecat, fiind încredințat de către frați
harului Domnului.

41. Și străbătea Siria și Cilicia, în-
tărînd Biserica.

CAP. 16

*Pavel ia cu sine pe Timotei și duce
Evangelia din Asia în Europa. În-
tăririle din Filipi.*

1. Și a sosit la Derbe și la Listra.
Și iată era acolo un ucenic cu numele
Timotei, fiul unei femei iudee credin-
cioasă, și al unui tată elin.

2. Care avea bune mărturii de la
frații din Listra și din Iconiu.

3. Pavel a voit ca acesta să vină
împreună cu ei și, luîndu-l, l-a tăiat
împrejur, din pricina Iudeilor care
erau în acele locuri; căci toți și-au cu-
tatul lui era elin.

4. Și cînd treceau prin cetăți, le învâ-
tau să păzească învățăturile rînduite
de Apostoli și de preoții din Ierusalim.

5. Deci Biserica se întărea în cre-
dință și sporeau cu numărul în fiecare zi.

6. Și ei au străbătut Frigia și pinu-
tul Galatiei, oprîți fiind de Duhul Sfînt
ca să propovăduiască cuvîntul în Asia.

7. Venind în Misia, încercau să
meargă în Bitinia, dar Duhul lui Iisus
nu i-a lăsat.

8. Și trecînd dincolo de Misia, au
coborît la Troa.

9. Și noaptea i s-a arătat lui Pavel o
vedenie: Un bărbat macedonean sta
rugîndu-l și zicînd: Treci în Mace-
donia și ne ajută!

10. Cînd a văzut el această vedenie,
am căutat să plecăm îndată în Mace-
donia, înțelegînd că Dumnezeu ne
cheamă să le vestim Evangelia.

11. Pornind cu corabia de la Troa,
am mers drept la Samotracia, iar a
doua zi la Neapoli,

12. Și de acolo la Filipi, care este
cea dintîi cetate a acestei părți a Mace-
doniei și colonie romană. Iar în acea-
stă cetate am rămas cîteva zile.

13. Și în ziua sîmbetei am ieșit în
afara porții, lîngă rîu, unde credeam
că este loc de rugăciune și, șezînd,
vorbeam femeilor care se adunaseră.

14. Și o femeie, cu numele Lidia,
vinzătoare de porfiri, din cetatea Ti-
atirelor, închinătoare la Dumnezeu,
asculta. Acesteia Dumnezeu i-a des-
chis inima ca să ia aminte la cele
grăite de Pavel.

15. Iar după ce s-a botezat și ea și
casa ei, ne-a rugat, zicînd: De m-ați
socotit că sînt credincioasă Domnu-
lui, intrînd în casa mea, rămîneți. Și
ne-a îndupăcat.

16. Dar odată, pe cînd ne duceam
la rugăciune, ne-a întîmpinat o slujnică,
care avea duh pitonicesc și care aducea
mult câștig stăpînului ei, ghicînd.

17. Aceasta, țînindu-se după Pavel
îi după noi, striga, zicînd: Acești
oameni sînt slujitori ai Dumnezeului
Celu Preaînalt, care vă vestesc voacă
mîntuirii.

18. Și aceasta o făcea timp de multe
zile. Iar Pavel, mînuindu-se și întor-
cîndu-se, a zis duhului în numele

lui Iisus Hristos și poruncește să ieși
din ea. Și în acel ceas a ieșit.

19. Și stăpîni ei, văzînd că s-a dus
nădejdea cîștigului lor, au pus mîna
pe Pavel și pe Sila și i-au dus în
piață înaintea dregătorilor.

20. Și ducîndu-i la judecători, au
zis: Acești oameni, care sînt Iudei,
tulbură cetatea noastră

21. Și vestesc obiceiuri care nouă
nu ne este îngăduit să le primim, nici
să le facem, fiindcă sîntem Romani.

22. Și s-a sculat și mulțimea impo-
triva lor. Și judecătorii, rupîndu-le
hainele, au poruncit să-i bată cu vergi.

23. Și, după ce le-au dat multe lo-
vituri, i-au aruncat în temniță, poru-
cînd temnicerului să-i păzească cu grijă.

24. Acesta, primînd o asemenea po-
runcă, i-a băgat în fundul temniței
și le-a strîns picioarele în butuci.

25. Iar la miezul nopții, Pavel și Sila,
rugîndu-se, lăudau pe Dumnezeu în cin-
tări, iar cei ce erau în temniță ascultau.

26. Și deodată s-a făcut cutrenaur
mare, încît s-au zgduid temeliile tem-
niței și îndată s-au deschis toate ușile
și legăturile tuturor s-au dezlegat.

27. Și deșteptîndu-se temnicerul și
văzînd deschise ușile temniței, scoțînd
subia, voia să se omoare, socotînd că
cei închiși au fugit.

28. Iar Pavel a strigat cu glas mare,
zicînd: Să nu-ți faci nici un rău, că
toți sîntem aici.

29. Iar el, cerînd lumină, s-a repe-
zit înăuntru și, tremurînd, a căzut în-
aintea lui Pavel și a lui Sila;

30. Și scoțîndu-i afară (după ce pe
ceilalți i-a zăvorît la loc), le-a zis:
Domnilor, ce trebuie să fac ca să mă
mîntuiesc?

31. Iar ei au zis: Crede în Domnul
Iisus și te vei mîntui tu și casa ta.

32. Și i-au grăit lui cuvîntul lui
Dumnezeu și tuturor celor din casa lui.

33. Și el, luîndu-i la sine, în acel
ceas al nopții, a spălat rănile lor și
s-a botezat el și toți ai lui îndată.

34. Și ducîndu-i în casă, a pus
masa și s-a veselit cu toată casa, cre-
zînd în Dumnezeu.

35. Și făcîndu-se ziuă, judecătorii
au trimis pe purtătorii de vergi, zi-
cînd: Dă drumul oamenilor acelora.

17 Is 19, 23 Am 9, 12 26 Is 49, 1 Ier 31, 10
31, 15 Lev 3, 17 Ier 24, 2 Rom 1, 12
1 Cor 6, 15 2 Cor 10, 16 17 2 Cor 11, 15
17 1 Cor 16, 18 18 1 Cor 16, 13 1 Cor

17 32 Fapte 11, 27, 28 22, 137 Fapte 12, 12,
13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22,
23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32,
33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42,
43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52,
53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62,
63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72,
73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82,
83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92,
93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

41 Fapte 15, 28 16, 13, 14, 15, 16, 17,
18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27,
28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37,
38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47,
48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57,
58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67,
68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77,
78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87,
88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97,
98, 99, 100

6, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30,
31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40,
41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50,
51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60,
61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70,
71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80,
81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90,
91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

36. Iar temnicherul a spus cuvintele acestea către Pavel: Că au trimis judecătorii să fii lăsați liberi. Acum deci ieșiți și mergeți în pace.

37. Dar Pavel a zis către ei: După ce, fără judecată, ne-au bătut în piață, pe noi care sîntem cetățeni romani și ne-au băgat în temniță, acum ne scot afară pe ascuns? Nu așa! Ci să vină ei înșiși să ne scoată afară.

38. Și purtătorii de vergi au spus judecătorilor aceste cuvinte. Și auzind că sînt cetățeni romani, judecătorii s-au temut.

39. Și venind, se rugau de ei și, scoțindu-i afară, îi rugau să plece din cetate.

40. Iar ei, ieșind din închisoare, s-au dus în casa Lidiei; și văzind pe frați, i-au mingiilat și au plecat.

CAP. 17

Pavel propovăduiește în Tesalonic, în Bereea și în Atena.

1. Și după ce au trecut prin Amfipoli și prin Apolonia, au venit la Tesalonic, unde era o sinagogă a Iudeilor.

2. Și după obiceiul său, Pavel a intrat la ei și în trei simbețe le-a grăit din Scripturi.

3. Deschizindu-le și arătându-le că Hristos trebuia să pătimească și să învieze din morți, și că Acesta, pe care vi-l vestesc eu, este Hristosul, Iisus.

4. Și unii dintre ei au crezut și au trecut de partea lui Pavel și a lui Sila, și mare mulțime de Elini închinători la Dumnezeu și dintre femeile de frunte nu puține.

5. Iar Iudeii, umplindu-se de pizmă și luind cu ei pe câțiva oameni de rînd, răi, adunînd gloată întăritău cetatea și, ducîndu-se la casa lui Iason, căutau să-l scoată afară, înaintea poporului.

6. Dar, negăsindu-l, tirau pe Iason și pe câțiva frați la mai marii cetății, strigînd că cei ce au tulburat toată lumea au venit și aici.

7. Primindu-l Iason. Și toți aceștia lucrează împotriva rîndușilor Cezarului, zicînd că este un alt împărat Iisus.

8. Și au tulburat mulțimea și pe mai-marii cetății, care auzeau acestea.

9. Și luînd cheazășie de la Iason și de la ceilalți, le-au dat drumul.

10. Iar frații au trimis îndată, noaptea, la Bereea, pe Pavel și pe Sila care, ajungînd acolo, au intrat în sinagoga Iudeilor.

11. Și aceștia erau mai mărinimoși decît cei din Tesalonic; ei au primit cuvîntul cu toată osîrdia, în toate zilele, citind Scripturile, dacă ele sînt așa.

12. Au crezut mulți dintre ei și dintre femeile de cinste ale Elinilor și dintre bărbați nu puțini.

13. Și cînd au aflat Iudeii din Tesalonic că și în Bereea s-a vestit de către Pavel cuvîntul lui Dumnezeu, au venit și acolo, întăritînd și tulburînd mulțimiile.

14. Și atunci îndată frații au trimis pe Pavel, ca să meargă spre mare; iar Sila și cu Timotei au rămas acolo în Bereea.

15. Iar cei ce însoțeau pe Pavel l-au dus pînă la Atena; și luînd ei porunci către Sila și Timotei, ca să vină la el cît mai curînd, au plecat.

16. Iar în Atena, pe cînd Pavel îl aștepta, duhul lui se îndrîjea în el, văzînd că cetatea este plină de idoli.

17. Deci discuta în sinagogă cu Iudeii și cu cei credincioși, și în piață, în fiecare zi, cu cei care erau de față.

18. Iar unii dintre filozofii epicurei și stoici discuta cu el, și unii ziceau: Ce voințe, oare, să ne spună acest semănător de cuvinte? Iar alții ziceau: Se pare că este vestitor de dumnezei străini, fiindcă binevestește pe Iisus și învierea.

19. Și luîndu-l cu ei, l-au dus în Arcopag, zicînd: Putem să cunoaștem și noi ce este această învățătură nouă, grăită de tine?

20. Căci tu aduci la auzul nostru lucruri străine. Voim deci să știm ce vor să fie acestea.

21. Toți Atenienii și străinii, care locuiau acolo, nu-și petreceau timpul decît spunînd sau auzînd ceva nou.

22. Și Pavel, stînd în mijlocul Arcopagului, a zis: Bărbați Atenieni, în toate vă văd că sînteți foarte evlavioși.

23. Căci străbătînd cetatea voastră și privind lucrurile voastre de închinare, am aflat și un altar pe care era scris: «Dumnezeului necunoscut». Deci pe Cel pe care voi, necunoscin-

da-l, îl cinștiți, pe Acesta îl vestește eu vouă.

24. Dumnezeu, care a făcut lumea și toate cele ce sînt în ea, Acesta fiind Domnul cerului și al pămîntului, nu locuiește în temple făcute de mîini.

25. Nici nu este cuprins de mîini omenești, ca și cum ar avea nevoie de ceva.

26. Și a făcut dintr-un singe tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pămîntului, așezînd vremile ale de mai înainte rînduite și hotărînd-lei lor.

27. Ca ei să caute pe Dumnezeu, dar l-au pipăit și l-au găsit, deși nu departe de fiecare dintre noi.

28. Căci în El trăim și ne mișcăm și stăm, precum au zis și unii dintre poezii voștri: căci al Lui neam și sîntem.

29. Fînd deci neamul lui Dumnezeu, nu trebuie să socotim că dumnezeu este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite de meșteșugarii și de gîndirea omului.

30. Dar Dumnezeu, trecînd cu vederea venacurile neștiinței, vestește oameni pe oameni ca toți de preîntînire, să se pocăiască.

31. Pentru că a hotărît o zi în care va să judece lumea întru dreptate, prin Bărbatul pe care L-a rînduit, lăruind tuturor încredințare, prin încrederea Lui din morți.

32. Și auzind despre învierea morților, unii l-au luat în ris, iar alții i-au zis: Te vom asculta despre aceasta și altădată.

33. Astfel Pavel a ieșit din mijlocul lor.

34. Iar unii bărbați, alipindu-se de el, au crezut, între care și Dionisie Arcopagitul și o femeie cu numele Damaris, și alții împreună cu ei.

CAP. 18

Pavel se leagă în Corint cu Acvila și Priscila. A treia călătorie a lui Pavel. Apollo în Efes.

1. După acestea Pavel, plecînd din Atena, a venit la Corint.

2. Și găsind pe un Iudeu, cu numele Acvila, de neam din Pont, venit de

curînd din Italia, și pe Priscila, femeia lui, pentru că poruncise Claudiu ca toți Iudeii să plece din Roma, a venit la ei.

3. Și pentru că erau de aceeași meserie, a rămas la ei și lucrau, căci erau făcători de corturi.

4. Și vorbea în sinagogă în fiecare sîmbătă și adăcea la credință Iudei și Elini.

5. Iar cînd Sila și Timotei au venit din Macedonia, Pavel era prins cu toată de cuvînt, mărturisînd Iudeilor că Iisus este Hristosul.

6. Și stînd ei împotriva și hulînd, el, scuturîndu-și hainele, a zis către ei: Singele vostru asupra capului vostru! Eu sînt curat. De acum înainte mă voi duce la neamuri.

7. Și mutîndu-se de acolo, a venit în casa unuia, cu numele Titus Iustus, închinător al lui Dumnezeu, a cărui casă era așezată de sinagogă.

8. Dar Crispus, mai-marile sinagogii, a crezut în Domnul, împreună cu toată casa sa; și mulți dintre Corinteni, auzînd, credeau și se botezau.

9. Și Domnul a zis lui Pavel, noaptea în vedenie: Nu te teme, ci vorbește și nu tăcea.

10. Pentru că Eu sînt cu tine și nimc nu va pune mîna pe tine, ca să-ți fac rău. Căci am mult popor în cetatea aceasta.

11. Și a stat în Corint un an și șase luni, învățînd între ei cuvîntul lui Dumnezeu.

12. Dar, pe cînd Galion era proconsulul Ahaiei, Iudeii s-au ridicat toți într-un cuget împotriva lui Pavel și l-au adus la tribunal.

13. Zicînd că acesta caută să convingă pe oameni să se închine lui Dumnezeu, contrar legii.

14. Și cînd Pavel era gata să deschidă gura, Galion a zis către Iudei: Dacă ar fi vreo nedreptate sau vreo faptă vicleană, o, Iudeilor, v-aș asculta precum se cuvine.

15. Dar dacă sînt la voi nedumeriri despre învățătură și despre nume și despre Legea voastră, vedeți-vă voi înșivă de ele. Judecător pentru aceasta eu nu voiesc să fiu.

16. Și i-a izgonit de la tribunal.

17. Fapt. 22, 25. 19. Marc. 5, 17. Luc. 8, 37. Cap. 17. 3. Ps. 21, 6. Is. 50, 6, 53, 3. Dan. 9, 24. Marc. 16, 21. Marc. 8, 31. Luc. 9, 22, 24. 26. Luc. 20, 4. 6. Luc. 10, 11. 12.

1. Luc. 19, 12. 21. Is. 8, 20, 34. 17. Ioan. 5, 38. 10. 1. 20. 1. Tim. 4, 16. 14. Fapt. 1, 5. 16. Ps. 38, 4, 118. 58. 2. Petr. 2, 8. 18. 1. Cor. 1, 18, 23. 29. Marc. 1, 27.

24. Fapt. 1, 1. Ps. 8, 2, 33, 5. Fapt. 7, 47. 48. 5. Luc. 12, 10. Ps. 10, 1, 26. 1. 2. 55, 6. 9. 1. Is. 42, 5. 26. Deut. 32, 8. Is. 44, 7. 12. 1. Tel. 12, 6. 28. Iov. 17, 10. Sir. 43, 30. 19. Is. 40, 18. Impl. 13, 10. 30. 1. Petr. 14. Rom. 13, 12. Ef. 4, 9, 3, 5. Gal. 1, 26. 11. 14. 18, 20. Ps. 9, 8. 1. Cor. 4, 95. 13. Ioan. 5, 22, 27. Fapt. 2, 24, 1. 15. 4, 10, 13, 30.

Rom. 6, 4, 14, 9. Cap. 18. 2. Rom. 16, 3, 2. 1. Tim. 4, 10. 2. Fapt. 20, 34. 1. Cor. 4, 12. 1. Tes. 2, 9. 2. Petr. 3, 8. 5. 1. Petr. 17, 14. 6. 1. Cor. 3, 19, 32. 8. Mat. 10, 14. Luc. 9, 5; 10, 11. Fapt. 13, 46. 51, 20, 26. 18. 1. Cor. 1, 14. 9. Is. 62, 1. Fapt. 22, 14, 23, 11, 10. 1. Cor. 1, 19. Mat. 28, 20. 15. 1. Fapt. 23, 29, 25, 18.

17. Și punînd mina toți Elni pe Sostene, mai marele sinagogii, îl băteau înaintea tribunalului. Dar Gaion nu lua în seamă nimic din acestea;

18. Iar Pavel, după ce a stat încă multe zile în Corint, și-a luat rămas bun de la frați și a plecat cu corabia în Siria, împreună cu Priscila și cu Acvila, care și-a tuns capul la Cenchrea, căci făcuse o făgăduință.

19. Și au sosit la Efes și pe aceia i-a lăsat acolo, iar el, intrînd în sinagogă, discuta cu Iudeii.

20. Și rugîndu-l să rămînă la ei mai multă vreme, n-a voit.

21. Ci, despărțindu-se de ei, a zis: Trebuie, negreșit, ca sărbătoarea care vine s-o fac la Ierusalim, dar, cu voia Domnului, mă voi întoarce iarăși la voi. Și a plecat de la Efes, cu corabia.

22. Și coborîndu-se la Cezareea, s-a suit la Ierusalim și, îmbrățișînd Biserica, s-a coborît la Antiohia.

23. Și stînd acolo cîrva timp, a plecat, străbătînd pe rînd pînă la Galatiei și Frigia, întărînd pe toți ucenicii.

24. Iar un Iudeu, cu numele Apolo, Alexandrin de neam, bărbat iscusit la cuvînt, puternic fiind în Scripturi, a sosit la Efes.

25. Acesta era învățat în calea Domnului și fierbînd cu duhul, grăia și învăța drept cele despre Iisus, cunoscînd numai botezul lui Ioan.

26. Și el a început să vorbească, fără șială, în sinagogă. Auzindu-l, Priscila și Acvila l-au luat cu ei și i-au arătat mai cu de-amănuntul calea lui Dumnezeu.

27. Și voind el să treacă în Abaia, l-au îndemnat frații și au scris ucenicilor să-l primească. Și sosind (în Corint), a ajutat mult cu harul celor ce crezuseră;

28. Căci cu rărie și în fața tuturor, el înfrunta pe Iudei, dovîdind din Scripturi că Iisus este Hristos.

CAP. 19

Pavel în Efes. Răscoală argintarului Demetriu.

1. Și pe cînd Apollo era în Corint, Pavel, după ce a străbătut părțile de

sas, a venit la Efes. Și găsind cîrva ucenici,

2. A zis către ei: Primit-ați voi Duhul Sfînt cînd ați crezut? Iar ei au zis către el: Dar nici n-am auzit încă este Duh Sfînt.

3. Și el a zis: Deci în ce v-ați botezat? Ei au zis: În botezul lui Ioan.

4. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat cu botezul pocăinței, spunînd poporului să creadă în Cel ce avea să vină după el, adică în Iisus Hristos.

5. Și auzind ei, s-au botezat în numele Domnului Iisus.

6. Și punîndu-și Pavel mîinile peste ei, Duhul Sfînt a venit asupra lor și vorbeau în limbi și proorocseau.

7. Și erau toți ca la doisprezece bărbați.

8. Și el, intrînd în sinagogă, a vorbit cu îndrăzneală timp de trei luni, discutînd cu ei și căutînd să-i convingă despre împărăția lui Dumnezeu.

9. Dar fiindcă unii erau invîrtosari și nu credeau, birînd Calea Domnului înaintea mulțimii, Pavel, plecînd de la ei, a oșebit pe ucenici, învățînd în fiecare zi în școala unui Tiranus.

10. Și aceasta a pînă vreme de doi ani, încît toți cei ce locuiau în Asia, și Iudei și Elini, au auzit cuvîntul Domnului.

11. Și Dumnezeu făcea, prin mîinile lui Pavel, minuni neobișnuite,

12. Încît și peste cei ce erau bolnavi se puneau ștergere sau șorțuri purtate de Pavel, și bolile se depărtau de ei, iar duhurile cele rele ieșeau din ei.

13. Și au început unii dintre Iudei care cutreeră lumea, scoțînd demoni, să cheme peste cei ce aveau duhuri rele, numele Domnului Iisus, zicînd: Vă jur pe Iisus, pe care-L propovăduiește Pavel!

14. Iar cei care făceau aceasta erau cei șapte fi ai unui Scheva, arhieru n deu.

15. Și, răspunzînd, duhul cel rău le-a zis: Pe Iisus îl cunosc și știu și pe Pavel, dar voi cine sînteți?

16. Și sărînd asupra lor omul în care era duhul cel rău și biruindu-l, s-a întărit asupra lor, încît au fugit goi și răniți din casa aceea.

17. Și acest lucru s-a făcut cunoscut tuturor Iudeilor și Elinilor care locuiau în Etes, și treacă a căzut peste oști acestia și se slavă a numele Domnului Iisus.

18. Și mai mult dintre cei ce crezuseră veniau la el să se mărturisească și să ia pînă la fapte lor.

19. Iar mai mult dintre cei ce făcuseră răpitorie, aducînd cauze, le ardeau în fața tuturor. Și au sosit în prețul lor și au gîsîl cîncezarea de mîi de ugiuși.

20. Astfel creștea cu putere învățatul Domnului și se înălța.

21. Și după ce s-au săvîrșit acestea, Pavel și-a pus în gînd să treacă prin Macedonia și prin Abaia și să se ducă la Ierusalim, zicînd că: După ce voi veni acolo, trebuie să văd și Roma.

22. Și triumfînd în Macedonia pe doi dintre cei care îl slujeau, pe Timotei și pe Erast, el a rămas o vreme în Asia.

23. Și în vremea aceea s-a făcut mare tulburare pentru calea Domnului.

24. Căci un argintar, cu numele Dimitrie, care făcea în argint temple mici ale Dianei și da mesterilor săi oare mare cîștig,

25. I-a adunat pe aceștia și pe cei care lucrau unele ca acestea, și le-a zis: Bărbaților, știți că din această indeleinicire este cîștigul vostru.

26. Și voi vedeți și auziți că nu numai în Etes, ci aproape în toată Asia, Pavel acesta, convingînd, a adunat multă mulțime, zicînd că nu este dumnezeu cel făcînd de mîini.

27. Din aceasta nu numai că masea noastră e în primejdie să ajungă fără trecere, dar și templul mării zeițe Diana e în primejdie să nu mai aibă nici un preț, iar cu vremea, năruirea ei — căreia i se închină toată Asia și toată lumea — să fie doborâtă.

28. Și auzind ei și umplîndu-se de minie, strigau zicînd: Mare este Diana Efesenilor!

29. Și s-a umplut toată cetatea de furare și au pornit într-un cuget să se urtau, răpînd înghemă pe Macedoneni, Galii și Artahi, tovarășii lui Pavel.

30. Iar Pavel, voind să intre în mijlocul poporului, ucenicii nu l-au lăsat.

31. Încă și unii dintre dregătorii Asiei, care îi erau prieteni, triumfînd la el, îl rugau să nu se ducă la teatru.

32. Deci una strigau una, alții strigau altă, căci adunarea era tulburată. Căci ei mai mulți nu șiau pentru ce s-au adunat acolo.

33. Iar din mulțime, au scos la iveală pe Alexandru, pe care l-au împins înaintea Iudeilor. Iar el, făcînd semn cu mîna, vom să se apere înaintea poporului.

34. Și cunoscînd ei că este Iudeu, toți au un glas și strigat aproape două (casari). Mare este Diana Efesenilor!

35. Iar secretarul, potolînd mulțimea, a zis: Bărbați efesenii!, cine este, între oamnei, care să nu știe, că cetatea efesenilor este pămîntoarea templului Dianei celei mari și a statuii ei a căzută din cer?

36. Deci, acestea fiind mai presus de orice îndoială, trebuie să vă linișiți și să nu faceți nimic cu ușurință.

37. Căci ați adus pe bărbații aceștia, care nu sînt nici furi de cele sfînte, nici nu hulesc pe zeița voastră.

38. Deci dacă Dimitrie și cei împreună cu el mesterii au vreo plîngere împotriva cuiva, judecătorii judecă și proconsaul există să se cheme în judecată unii pe alții.

39. Iar dacă unii ariți altceva, se va dezlega în adunarea cea legiuită,

40. Căci noi sîntem în primejdie să fim învinuși de răscoală pentru ziua de azi, fiindcă nu avem nici o pricină pentru care am putea da seama de tulburarea aceasta.

41. Zicînd acestea, a slobozit adunarea.

CAP. 20

Pavel călătorește iar prin Macedonia. Întrează pe Eutime în Troa. Își ia rămas bun de la Biserica Efesului.

1. Iar după ce a încetat tulburarea, Pavel chemînd pe ucenici și dîndu-le indemnuri, după ce și-a luat rămas bun, a ieșit să meargă în Macedonia.

2. Și străbătînd acele părți și dînd ucenicilor multe sfaturi și indemnuri, a sosit în Grecia.

(17) 1 Cor. 1, 1. (18) Num. 9, 8. 8 Eapt. 21, 24. (21) Eapt. 19, 1. Iac. 4, 15. 1 Cor. 4, 19. (24) 1 Cor. 7, 2. 16. 2. 125. Eapt. 19, 3. R. m. 12, 1. Cap. 19. (21) Eapt. 18, 21. 2. Iac. 7, 39. Eapt. 18, 25. 4. Mar.

3, 6, 11. Marc. 1, 8. Luc. 3, 16. Ioan. 1, 7, 16. 26. Eapt. 2, 5. 1. 16. 6. Eapt. 2, 5. 8. 17. (22) 2 Tim. 1, 15. (23) Marc. 1, 10. 16. 4. 2. 1. Ma. 7, 25. (24) 1 Cor. 3, 22. Mar. 24, 35. 16. 5. 16.

(25) Ps. 47, 10. 18. Mat. 3, 6. (29) Luc. 6, 46. 6. 19. 35. 1. Eapt. 6, 7. 12. 24. (21) Eapt. 11, 2. 14. Kor. 1, 1. (24) Intel. 13, 23. 6. Iac. 20, 3. 4. Lev. 19, 4. Iac. 5,

8. Ps. 96, 7. Is. 40, 18. Ier. 10, 3. Os. 8, 6. Avac. 7, 18. (29) Dan. 3, 5. Eapt. 16, 10. 20, 4. Cel. 4, 10. 3. 1 Tim. 1, 20. 2. Luc. 4, 14.

22. Ce este deci? Fără îndoială, trebuie să se adune mulțime, căci vor auzi că ai venit.

23. Fă, deci, ceea ce îți spunem. Noi avem patru bărbați, care au asupra lor o înghăduință;

24. Pe aceștia luându-i, curățește-te împreună cu ei și chelruiește pentru ei ca să-și radă capul, și vor cunoaște toți că nimic nu este (adevărat) din cele ce au auzit despre tine, dar că tu însuși umbli după Lege și o păzești.

25. Cît despre păgînii care au crezut, noi le-am trimis scrisoare, hotărîndu-le să se ferească de ceea ce este jertfit idolilor și de sînge și de (animal) sugrumat și de desfrîu.

26. Atunci Pavel, luînd cu el pe acei bărbați, curățindu-se împreună cu ei a doua zi, a intrat în templu, vestind împlinirea zilelor curățirii, pînă cînd a fost adusă ofranda pentru fiecare din ei.

27. Și cînd era să se împlinească cele șapte zile, Iudeii din Asia, văzîndu-l în templu, au întărit toată mulțimea și au pus mîna pe el.

28. Strigînd: Bărbați israeliți, ajutați! Acesta este omul care învață pe toți pretutindeni, împotriva poporului și a Legii și a locului acestuia; încă și Elini a adus în templu și a spurcat acest loc sfînt.

29. Căci ei văzuseră mai înainte cu el împreună în cetate pe Trofim din Efes, pe care socoteau că Pavel l-a adus în templu.

30. Și s-a mișcat toată cetatea și poporul a alergat din toate părțile și, punînd mîna pe Pavel, îl trăgeau afară din templu și îndată au închis porțile.

31. Dar cînd căutau ei ca să-l omoare, a ajuns veste la comandantul cohorței, că tot Ierusalimul s-a tulburat.

32. Acela, luînd îndată ostași și sutasi, a alergat la ei; iar el, văzînd pe comandant și pe ostași, au încetat de a mai bate pe Pavel.

33. Apropoiindu-se atunci comandantul, a pus mîna pe el și a poruncit să fie legat cu două lanțuri și în-
treba cine este și ce făcuse.

34. Iar unii strigau în mulțime una, alții altceva și neputînd să înțeleagă adevărul, din cauza tulburării, a poruncit să fie dus în tabără.

35. Cînd a ajuns la trepte, a trebuit, de silinția mulțimii, să fie purtat de ostași.

36. Căci mergea după el mulțime de popor, strigînd: Omoră-l!

37. Și vrînd să-l ducă în tabără, Pavel a zis comandantului: Îmi este înghăduință să vorbesc ceva cu tine? Iar el a zis: Sui grecește?

38. Nu ești tu, oare, Egipteanul care, înainte de zilele acestora, te-ai răscolat și ai scos în pustie pe cei patru mii de bărbați ucișagi?

39. Și a zis Pavel: Eu sînt Iudeu din Tarsul Ciliciei, cetățean al unei cetăți care nu este neînsemnată. Te rog dă-mi voie să vorbesc către popor.

40. Și dîndu-i-se voie, Pavel, stînd în picioare pe trepte, a făcut poporului semn cu mîna. Și făcîndu-se mare tăcere, a vorbit în limba evreiască, zicînd:

CAP. 22

Pavel istoricește Iudeilor, împlinirea concertului lui la Itrios.

1. Bărbați frați și părturoși, ascultați, acum, apărarea mea față de voi!

2. Și auzînd că le vorbea în limba evreiască, au făcut mai multă liniște, și ei le-a zis:

3. Eu sînt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Ciliciei și crescut în cetatea aceasta, învățînd la picioarele lui Gamaliel în chip amănunțit Legea părintească, plin fiind de râvnă pentru Dumnezeu, precum și voi toți sînteți astăzi.

4. Eu am prigonit pînă la moarte această cale, legînd și dînd la închisoare ai bărbați și femei.

5. Precum mărturisește pentru mine și arhierul și tot sfatul bătrînilor, de la care primind și scrisori către frați, mergeam la Damasc, ca să-i aduc legați la Ierusalim și pe cei ce erau acolo, spre a fi pedepsiți.

6. Dar pe cînd mergeam eu și mă apropiam de Damasc, pe la amiază, deodată, o lumină puternică, din cer, a strălucit împrejurul meu.

7. Și am cazut la pămînt și am auzit un glas, zicîndu-mi: Saule, Saule, de ce mă prigonești?

8. Iar eu am răspuns: Cine ești, Doamne? Zis-a către mine: Eu sînt Iisus Nazarineanul, pe Care tu îl prigonești.

9. Iar cei ce erau cu mine au văzut lumina și s-au înfricoșat, dar glasul Celui care îmi vorbea nu l-au auzit.

10. Și am zis: Ce să fac, Doamne? Iar Domnul a zis către mine: Ridică-te și mergi în Damasc și acolo îți se va spune despre toate cele ce ți s-au rînduit să faci.

11. Și pentru că nu mai vedeam, din cauza strălucirii acelei lumini, am venit în Damasc, fiind dus de mîna de către cei ce erau împreună cu mine.

12. Iar un oarecare Anania, bărbat evlavios, după Lege, mărturisit de toți Iudeii care locuiau în Damasc,

13. Venind la mine și stînd alături, mi-a zis: Frate Saule, vezi iarăși! Și eu în ceasul acela l-am văzut.

14. Iar el a zis: Dumnezeuul părinților noștri te-a ales de mai înainte pe tine ca să cunoști voia Lui și să vezi pe Cel Drept și să auzi glas din gura Lui;

15. Că martor voi fi Lui, în fața tuturor oamenilor, despre cele ce ai văzut și ai auzit.

16. Și acum de ce zăbovești? Scutindu-te, botează-te și spală-ți păcatele, chemînd numele Lui.

17. Și s-a întimplat, cînd m-am întors la Ierusalim și mă rugam în templu, să fiu în extaz.

18. Și să-l văd zicîndu-mi: Grăbește-te, și ieși în grabă din Ierusalim, pentru că nu vor primi mărturia ta despre Mine.

19. Și eu am zis: Doamne, ei știu că eu ducem la închisoare și băteam, prin sinagogi, pe cei care credeau în Tine;

20. Și cînd se vărsa sîngele lui Stefan, mucenicul Tău, eram și eu de față și încuviințam uciderea lui și păzeam hainele celor care îl ucidau.

21. Și a zis către mine: Mergi, că Eu te voi trimite departe, la neamuri.

22. Și l-au ascultat pînă la acest cuvînt, și au ridicat glasul lor, zicînd: Ce ai de pe pămînt pe unul ca acesta! Căci nu i se cuvine să mai trăiască.

23. Și strigînd ei și atîncînd hainele și azvîrlînd pulbere în aer,

24. Comandantul a poruncit să-l ducă în tabără, spunînd să-l ia la cercetare, cu biciul, ca să cunoască pentru care pricină strigau așa împotriva lui.

25. Și cînd l-au întins ca să-l biciuiască, Pavel a zis către suteșul care era de față: Oare vă este îngăduință să biciuiți un cetățean roman și ne judecați?

26. Și auzînd suteșul, s-a dus la comandant să-i vestească, zicînd: Ce ai de gînd să faci? Că omul acesta este (cetățean) roman.

27. Și venind la el, comandantul i-a zis: Spune-mi, ești tu (cetățean) roman? Iar el a zis: Da!

28. Și a răspuns comandantul: Eu am dobîndit această cetățenie cu multă cheltuială. Iar Pavel a zis: Eu însă m-am și născut.

29. Deci cei ce erau gata să-l ia la cercetare s-au depărtat îndată de la el, iar comandantul s-a temut, aflînd că el este roman și că a fost legat.

30. Și a doua zi, voind să cunoască adevărul, pentru care era pîrlit de Iudei, l-a delegat și a poruncit să se adune arhierii și tot sineclul și, aducînd pe Pavel, l-a pus înaintea lor.

CAP. 23

Saduchei și fariseii nu se înțeleg în privința lui Pavel. El vede, noaptea, pe Domnul. Uneltirile Iudeilor. Pavel e dus la Cezareea.

1. Și Pavel, fixînd sineclul cu privire, a zis: Bărbați frați, eu cu bun cuget am viețuit înaintea lui Dumnezeu pînă în ziua aceasta.

2. Arhierul Anania a poruncit celor ce se așezau lîngă el să-l bată peste gură.

3. Atunci Pavel a zis către ei: Te va bate Dumnezeu, perete vîruit! Și tu zezi să mă judeci pe mine după lege și poruncești să mă bată, călcînd legea?

4. Iar cei ce stăteau lîngă el au zis: Pe arhierul lui Dumnezeu îl faci tu de ocară?

5. Iar Pavel a zis: Fraților, nu știu că este arhieru; căci este scris: Pe mai marele poporului tău să nu l vorbesti de rău.

124 Num. 6, 8, 18. Iep. 18 18 25 Iep. 15, 20 26 Fapt. 24, 18 28 Ier. 14, 7, 10 Fapt. 24, 6 30, Fapt. 26, 21 32, Fapt. 23 27 37, Fapt. 20, 23, 38 Fapt. 20,

36 37 Iep. 15, 20 26 Fapt. 24, 18 28 Ier. 14, 7, 10 Gal. 1, 14 4 Fapt. 8, 3, 9, 1 26, 20 6 Fapt. 2, 3, 26, 13.

44 Iapt. 18 9 1 Iam. 2, 1 Gal. 1, 13 18 Ipt. 9, 25 1 Car. 9, 1, 15 8 20 Iapt. 58 27 Iapt. 9, 45 Gal. 1, 16 1 Iam. 2, 7, 2 1 Iam. 1, 1 22 Iapt. 25 24 28 Iapt. 16,

37 30 Ps. 124 3 Fapt. 21 38 Cap. 23, 1 Iapt. 24 16 1 Car. 4 4 2 Ier. 1, 12, 4, 2 Ier. 13, 18 3 Ier. 19 35 Ier. 17 10, Mat. 23, 27 5 Ier. 2, 28

6. Dar Pavel, știind că o parte erau saduchei și cealaltă, farisei, a strigat în sinedriu: Bărbați frați! Eu sunt fariseu, fiu de farisei. Pentru nădejdea și învierea morților sunt eu judecat!

7. Și grăind el aceasta, între farisei și saduchei s-a iscat neînțelegere și mulțimea s-a dezbinat;

8. Căci saduchei zic că nu este înviere, nici inger, nici duh, iar fariseii mărturisesc și una și alta.

9. Și s-a făcut mare strigare, și ridicându-se unii cărturari din partea fariseilor, se certau zicind: Nici un rău nu găsim în acest om; iar dacă i-a vorbit lui duh sau inger, să nu ne împotrivism lui Dumnezeu.

10. Deci făcându-se mare neînțelegere și temindu-se comandantul că Pavel să nu fie sfârșit de ei, a poruncit ostașilor să se coboare și să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în tabără.

11. Iar în noaptea următoare, arătându-i-se, Domnul i-a zis: Înfrănește, Pavele! Căci precum ai mărturisit cele despre Mine la Ierusalim, așa trebuie să mărturisești și la Roma.

12. Iar când s-a făcut ziua, adunându-se unii Iudei, s-au legat cu blestem zicind că nu vor milna, nici nu vor bea până ce nu vor uide pe Pavel.

13. Și cei ce făcuseră între ei acest jurământ erau mai mulți de patruzeci.

14. Care ducându-se la arhierci și la bătrâni, au zis: Ne-am legat pe noi însine cu blestem să nu gustăm nimic până ce nu vom uide pe Pavel.

15. Acum deci voi, împreună cu sinedriul, faceți cunoscut comandantului să-l coboare mâine la voi, ca având să cerceteze mai cu de-amănuntul cele despre el; iar noi, înainte de a se apropia el, sintem gata să-l ucidem.

16. Dar fiul surorii lui Pavel, auzind despre această uclire, ducându-se și intrând în tabără, i-a vestit lui Pavel.

17. Și chemând Pavel pe unul din sutași, i-a zis: Du pe tinărul acesta la comandant, căci are să-i vestească ceva.

18. Iar el, luându-l, l-a dus la comandant și a zis: Pavel cel închis, chemându-mă, m-a rugat s-aduc pe acest tinăr la tine, având să-ți spună ceva.

19. Comandantul, luându-l de mână, s'a retras cu el la o parte și îl întreba: Ce ai să-mi vestești?

20. Iar el a zis că Iudeii s-au înțeles să te roage, ca mâine să-l cobori pe Pavel la sinedriu, ca având să cerceteze mai cu de-amănuntul despre el;

21. Dar tu să nu te încrezi în ei, căci dintre ei îl pindesc mai mulți de patruzeci de bărbați, care s-au legat cu blestem să nu măntine, nici să bea până ce nu-l vor uide; și acum ei sînt gata, așteptînd aprobarea ta.

22. Deci comandantul a dat druunui tinărului, poruncindu-i: Nimănu să nuspui că mi-ai făcut cunoscute acestea.

23. Și chemînd la sine pe doi dintre sutași, le-a zis: Prăgățiți de la ceasul al treilea din noapte două sute de ostași, șaptezeci de călăreți și două sute de sutași, ca să meargă pînă la Cezareca.

24. Și să fie animale (de călărie), ca punînd pe Pavel să-l ducă teafăr la Felix procuratorul.

25. Scriind o scrisoare, avînd acest cuprins:

26. Claudius Lysias, prea puternicul procurator Felix, salutare!

27. Pe acest bărbat, prins de Iudei și avînd să fie ucis de ei, mergînd cu cuoaste l-am scos, aflînd că este (cetățean) roman.

28. Și vrînd să știu pricina pentru care îl prau, l-am coborît la sinedriul lor.

29. Și am aflat că este pîrît pentru chestiuni din Legea lor, dar fără să aibă vreo vină vrednică de moarte sau de lanțuri.

30. Și vestindu-mi-se că va să fie o cursă împotriva acestui bărbat din partea Iudeilor, îndată l-am trimis la tine, poruncind și pîrșilor să spună înaintea ta cele ce au asupra lui. Fișă sănătos!

31. Deci ostașii, luînd pe Pavel, precum li se poruncise, l-au adus noaptea la Antipatrida.

32. Iar a doua zi, lăsînd pe călăreți să meargă cu el; s-au întors la tabără.

33. Și ei, intrînd în Cezareca și dînd procuratorului scrisoarea, l-au înfățișat și pe Pavel.

34. Și citînd procuratorul și întrebînd din ce provincie este el și aflînd că este din Cilicia,

35. A zis: Te voi asculta cînd vor veni și pîrșii tăi. Și a poruncit să fie păzit în pretorului lui Irod.

1 Ep 18, 9, 19, 21 2 Tim 4, 11. (15) Ps 9, 28
27 Ep 21, 32. (28) Ep 22, 30. 29, Ep 18, 15, 25, 19. (35) Ep 24, 1; 25, 16.

(6) Ioan 11, 22-25 Ep 1, 2, 24, 21, 26, 5
Flp 3, 5. 8 Mat 23, 23 Marc 12, 18. Luc 20, 27 (9) 1 Reg 24, 18-20 Ep 25, 25 (11)

CAP. 24

Pavel se dezmoartește înaintea marelui Felix.

1. Iar după cinci zile s-a coborît arhierul Anania cu cîțiva bătrîni și cu un oarecare retor Tertul, care s-au înfățișat procuratorului împotriva lui Pavel.

2. Iar după ce l-au chemat pe Pavel, Tertul a început să-l învinuiască, zicînd: Prin tine dobîndim multă pace și îndreptările făcute acestui neam, prin purtarea ta de grijă.

3. Totdeauna și pînă tîndem le primim, prea puternice Felix, cu toată mulțumirea.

4. Dar, ca să nu te ostenească mai mult, te rog să ne ascultați, pe scurt, cu bunăvoință ta.

5. Căci am aflat pe omul acesta că o cîmă și urzitor de răzvrătiri printre toți Iudeii din lume, fiind căpetenia cresului Nazarinienilor,

6. Care a încercat să pingărească și templul și pe care l-am prins și am voit să-l judecăm după legea noastră.

7. Dar venînd Lysias comandantul, l-a cîștigat și l-a scutit din mîinile noastre.

8. Poruncind pîrșilor lui să vină la tine. De la el vei putea, cercetînd tu însuși, să auzi toate învinuirile aduse de noi.

9. Iar Iudeii împreună susțineau, zicînd că acestea așa sînt.

10. Și, procuratorul făcîndu-i semn să vorbească, Pavel a răspuns: Fiindcă știu că de mulțiam ești judecător acestui neam, necuros vorbesc pentru apărarea mea.

11. Tu poți să afli că nu sînt mai mult decît douăsprezece zile de cînd m-am suit la Ierusalim ca să mă închin.

12. Și nici în templu nu m-au găsit discutînd cu cineva sau făcînd tulburare în mulțime, nici în sinagogi, nici în cetate.

13. Nici nu pot să-ți dovedescă cele ce spun acum împotriva mea.

14. Și-ți mărturisesc aceasta, că așa mă închin Dumnezeului părinților mei, după învățătura pe care ei o numesc eres, și cred toate cele scrise în Lege și în prorocii.

15. Avînd nădejde în Dumnezeu, pe care și aceștia înșiși o așteaptă, că va să fie învierea morților: și a dreptilor și a nedreptilor.

1 Ep 24, 11 Ep 25, 15. (5) 3 Reg. 18, 17
1 Ep 25, 24, 28, 22 6 Ep 21 28 8
1 Ep 25, 8. (14) Rom 1, 9. (15) Dan 12,
Ioan 5, 28, 11, 22 25 16, Ep 23, 1

16. Și întru aceasta mă strădunesc și eu ca să am totdeauna înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor un cuget neîntinat.

17. După mulți ani, am venit ca să aduc neamului meu milostenii și prinoase.

18. Cînd niște Iudei din Asia m-au găsit, curățit, în templu, dar nu cu mulțime, nici cu gîlceavă.

19. Aceia trebuia să fie de față înaintea ta și să mă învinuiască, dacă aveau ceva împotriva mea;

20. Sau chiar aceștia să spună ce nedreptate mi-au găsit cînd am stat înaintea sinedriului.

21. Decît numai pentru acest singur cuvînt pe care l-am strigat stînd între ei, că pentru învierea morților sînt eu astăzi judecat de voi.

22. Și Felix, auzind acestea, i-a amînat, cunoscînd destul de bine cele privitoare la învățătura (creștină), zicînd: Cînd se va cobori comandantul Lysias, voi hotări asupra acelor a ale voastre.

23. Și a poruncit sutașului să tină pe Pavel sub pază, dar să-l lase tîmna și să nu oprească pe nimeni dintre ai lui, ca să vină să-i slujească.

24. Iar după cîteva zile, Felix, venînd cu Drusila, femeia lui, care era din neamul Iudeilor, a trimis să cheme pe Pavel și l-a ascultat despre credința în Hristos Iisus.

25. Și vorbind el despre dreptate și despre înfrînare și despre judecata viitoare, Felix s-a înfricoșat și a răspuns: Acum mergi, și cînd voi căs. timp potrivit te voi mai chema.

26. În același timp el nădăjduia că i se vor da bani de către Pavel; de aceea, și mai des trimițînd să-l cheme, vorbea cu el.

27. Dar cînd s-au împlinit doi ani, în locul lui Felix a urmat Porcius Festus. Și voînd să le fie Iudeilor pe plac, Felix a lăsat pe Pavel legat.

CAP. 25

Pavel înaintea procuratorului Porcius Festus și a regelui Agripa.

1. Deci Festus, trecînd în tinutul său, după trei zile s-a suit de la Cezareca la Ierusalim.

17 Ep 11, 29 Rom 15, 26 Gal 2 1) 18
Ep 21, 26-27 21 1 Ep 23, 6 23
1 Ep 27, 3 27, 1 Ep 2 11, 25, 9
26, 29

2. Și aceluiași și fruntașii Iudeilor s-au înfăpșiat cu învinuiri împotriva lui Pavel și îl rugau.

3. Cerându-i să o favoare asupra lui, să fie trimis la Ierusalim, pregătind cursă ca să-l ucidă pe drum.

4. Dar Festus a răspuns că Pavel e păzit în Cezareea și că el însuși avea să plece în curînd.

5. Deci a zis el: Cei dintre voi care pot să se coboare cu mine și dacă este ceva rău în acest bărbat să-l învinovățască.

6. Și rămînînd la ei mulți cu opt sau zece zile, s-a coborît în Cezareea, iar a doua zi, șezînd la judecată, a poruncit să fie adus Pavel.

7. Și venînd el, Iudeii coborîți din Ierusalim l-au înconjurat, aducînd împotriva lui multe și grele învinuiri, pe care nu puteau să le dovedească.

8. Iar Pavel se apăra: N-am greșit cu nimic, nici față de legea Iudeilor, nici față de templu, nici față de Cezarul.

9. Iar Festus, voînd să facă plăcere Iudeilor, răspunzînd lui Pavel, a zis: Vrei să mergi la Ierusalim și acolo să fii judecat înaintea mea pentru acestea?

10. Dar Pavel a zis: Stau la judecata Cezarului, unde trebuie să fiu judecat. Iudeilor nu le-am făcut nici un rău, precum mai bine știți și tu.

11. Dar dacă fac nedreptate și am săvîrșit ceva vrednic de moarte, nu mă feresc de moarte; dacă însă nu este nimic din cele de care eu mă învinuiesc, — nimeni nu poate să mă dăruiască lor. Cer să fiu judecat de Cezarul.

12. Atunci Festus, vorbind cu sfatul său, a răspuns: Ai cerut să fii judecat de Cezarul, la Cezarul te vei duce.

13. Și după ce au trecut cîteva zile, regele Agripa și Berenice au sosit la Cezareea, ca să salute pe Festus.

14. Și rămînînd acolo mai multe zile, Festus a vorbit regelui despre Pavel, zicînd: Este aici un bărbat, lăsat legat de Felix,

15. În privința căruia, cînd am fost în Ierusalim, mi s-au înfăpșiat arhierii și bătrînii Iudeilor, cerînd osîndirea lui.

16. Eu le-am răspuns că Romanii n-au obiceiul să dea pe vreun om la

pietzare, înainte ca el învinuit să arde de față pe pirîșii lui și să suba puținșu să se apere pentru vina sa.

17. Adunîndu-se deci ei și nefăcînd cu nici o amînare, am stat la judecată și am poruncit să fie adus bărbatul.

18. Dar pirîșii care s-au ridicat împotriva lui nu i-au adus nici o învinuire dintre cele rele, pe care le bănuiam eu.

19. Ci aveau cu ei niște neînțelegeri cu privire la credința lor și la un oarecare Iisus mort, de care Pavel zicea că trăiește.

20. Și nedumerindu-mă cu privire la cercetarea acestor lucruri, l-am întrebat dacă voiește să meargă la Ierusalim și să fie judecat acolo pentru acestea.

21. Dar Pavel, cerînd să fie reținut pentru judecata Cezarului, am poruncit să fie ținut pînă ce îl voi trimite la Cezarul.

22. Iar Agripa a zis către Festus: Aș vrea să aud și eu pe acest om. Iar el a zis: Mîine îl vei auzi.

23. Deci a doua zi, Agripa și Berenice venînd cu mare alai și intrînd în sala de judecată împreună cu tribunul și cu bărbații cei mai de frunte ai cetății, Festus a dat poruncă să fie adus Pavel.

24. Și a zis Festus: Rege Agripa, și voi toți bărbați care sînteți cu noi de față, vedeți pe acela pentru care toată mulțimea Iudeilor a stăruit la mine, și în Ierusalim și aici, strigînd că el nu trebuie să mai trăiască.

25. Iar eu am înțeles că n-a făcut nimic vrednic de moarte; iar el însuși cerînd să fie judecat de Cezarul, am hotărît să-l trimit.

26. Dar ceva sigur să scriu stăpînului despre el, nu am. De aceea l-am adus înaintea voastră și mai ales înaintea ta, rege Agripa, ca, după ce va fi cercetat, să am ce să scriu.

27. Căci mi se pare nepotrivit să-l trimit legat, fără să arăt învinuirile ce i se aduc.

CAP. 26

Pavel se dezvinovățește înaintea lui Festus și a regelui Agripa. Amîndoi îl găsesc nevinovat.

1. Agripa a zis către Pavel: Îți este îngăduit să vorbești pentru tine. Atunci Pavel, întinzînd mîna, se apăra:

1 (16) Lapt. 23, 35 (19) Lapt. 18, 15 (24) Fapt. 22, 22, 24, 5, 25, Fapt. 23, 9.

2. Mă socotesc fericit, o, rege Agripa, că stănd înaintea ta, pot să mă arde de toate cîte mă învinuiesc Iuden.

3. Marales, pentru că tu cunoști toate obiceiurile și neînțelegerile Iudeilor. De aceea te rog să mă ascuți cu îngăduință.

4. Vieșuirea mea din tinerețe, cum est ea de la început în poporul meu în Ierusalim, o știu toți Iudeii.

5. Dacă vor să spună adevărul, ei n. despre mine, de mult, că am trăit ca fariseu, după școala cea mai exactă a legii noastre.

6. Și acum stau la judecată pentru judeca făgăduinței făcute de Dumnezeu către părinții noștri,

7. Și la care cele douăsprezece seunții ale noastre, slujind lui Dumnezeu în încetare, zi și nopate, nădăjduiesc să ajungă. Pentru nădejdea aceasta, rege Agripa, sint pîrit de Iudei.

8. Dece se socotesc la voi lucruri de necăut că Dumnezeu înviază pe cei morți?

9. Eu unul am socotit, în sinea mea, că laș de numele lui Iisus Nazari- nului trebuia să fac multe împotriva:

10. Ceea ce am și făcut în Ierusalim, pe mulți dintre sfinți i-am închis în închisii cu puterea pe care o luasem de la arhieriei. Iar, cînd erau dați la moarte, întăream și eu cu glasul meu.

11. Și li pedescam adesea prin toate sinagoga și-i silcam să hulească și, oftîndu-mă împotriva lor, îi uram pînă și prin cetățile de dinafară;

12. Între care, mergînd și la Damasc, cu putere și cu însărcinare de la arhieriei,

13. Am văzut, o, rege, la amiază, în calea mea, o lumină din cer, mai puternică decît strălucirea soarelui, strălucînd împrejurul meu și a celor ce mergeam împreună cu mine.

14. Și noi toți căzînd la pămînt, eu am auzit un glas care-mi zicea în limba evreiască: Saule, Saule, de ce mă prigonești? Greu îți este să lovești un țepușă cu piciorul.

15. Iar eu am zis: Cine ești, Doamne? Iar Domnul a zis: Eu sint Iisus, pe care tu îl prigonești.

1 (23) Lapt. 22, 3, 23, 6 (19) Lapt. 18, 15 (24) Fapt. 22, 22, 24, 5, 25, Fapt. 23, 9.

16. Dar, scoală-te și stai pe picioarele tale; căci spre aceasta M-am arătat ție, ca să te îndușorez slujitor și martor, și al celor ce ai văzut, și al celor întru care Mă voi arăta ție,

17. Alzîndu-te pe tine din popor și din neamurile la care te trimis,

18. Să le deschizi ochii, ca să se întoarcă de la întuneric la lumină și de la stăpînirea lui satan la Dumnezeu, ca să ia iertarea păcatelor și parte cu cei ce s-au sfințit, prin credința în Mine.

19. Drept aceea, rege Agripa, n-am fost neascultător cereștei arătări.

20. Ci mai întîi celor din Damasc și din Ierusalim, și din toată țara Iudeii, și neamurilor le-am vestit să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, tăcînd lucruri vrednice de pocăință.

21. Pentru acestea, Iudeii, prinșii de-mă în templu, încercau să mă ucidă.

22. Dobîndînd deci ajutorul de la Dumnezeu, am stat pînă în ziua aceasta, mărturisînd la mic și la mare, fără să spun nimic decît ceea ce și proorocii și Moise au spus că va să fie.

23. Că Hristos avea să pătimească și să fie cel dintîi înviat din morți și să vestască lumină și poporului și neamurilor.

24. Și apărîndu-se cu acestea, Festus i-a zis cu glas mare: Pavle, ești nebun! Învățătura ta cea multă te face la nebunie.

25. Iar Pavel a zis: Nu sint nebun, prea puternice Festus, ci găsesc cu înțele adevărului și ale înțelepciunii.

26. Regele știe despre acestea, și în fața lui vorbesc fără șială, fiind incredințat că nimic nu i-a rămas ascuns, pentru că aceasta nu s-a întimplat într-un ungher.

27. Crezi, tu, rege Agripa, în proorocii? Știu că crezi.

28. Iar Agripa a zis către Pavel: Cu puțin de nu mă îndupleci să mă fac și eu creștin!

29. Iar Pavel a zis: Ori eu puțin, ori eu mult, — eu m-aș ruga lui Dumnezeu ca nu numai tu, ci și toți care mă ascultă așază să fie așa cum. Sînt și eu, afară de aceste lanțuri.

1 (23) Lapt. 22, 3, 23, 6 (19) Lapt. 18, 15 (24) Fapt. 22, 22, 24, 5, 25, Fapt. 23, 9.

Cap. 25. 18 Lapt. 24, 22, 28, 14, 15, 9, Lapt. 24, 27 (11) Fapt. 28, 18 (15) Fapt. 24

30. Și s-a ridicat și regele și procuratorul și Berenice și cei care sedeau împreună cu ei.

31. Și plecând, vorbeau unii cu alții zicînd: Omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte sau de lanțuri.

32. Iar Agripa a zis lui Festus: Acest om putea să fie lăsat liber, dacă n-ar fi cerut să fie judecat de Cezarul.

CAP. 27

Pavel, în lanțuri, e pornit cu corabia spre Italia. Greutățile călătoriei. Corabia se sfărîmă, lângă Malta, dar oamenii scapă.

1. Iar după ce s-a hotărît să pleacă pe apă în Italia, au dat în primire pe Pavel și pe alți cîțiva legați unui sutasă cu numele Iuliu, din cohorta Augusta.

2. Și intrînd într-o corabie de la Adramit, care avea să treacă prin locurile de pe coasta Asiei, am plecat; și era cu noi Aristarh, macedonean din Tesalonic.

3. Și a doua zi am ajuns la Sidon. Iuliu, purtîndu-se față de Pavel cu omenie, i-a dat voie să se ducă la prieteni ca să primească purtarea lor de grijă.

4. Și plecînd de acolo, am plutit pe lângă Cipru, pentru că vînturile erau împotriva.

5. Și străbătînd marea Ciliciei și a Pamfiliei, am sosit la Mira Liciei.

6. Și găsînd sutasa acolo o corabie din Alexandria plutind spre Italia, ne-a suit în ea.

7. Și multe zile plutind cu încetinire, abia am ajuns în dreptul Cnidului și, fiindcă vîntul nu ne slăbea, am plutit pe sub Creta, pe lângă Salmone.

8. Și abia trecînd noi pe lângă ea, am ajuns într-un loc numit Limanuri Bune, de care era aproape orașul Lasea.

9. Și trecînd multă vreme și plutirea fiind periculoasă, fiindcă trecuse și postul (sărbătorii Ispășirii, care se ținea la Evrei toamna), Pavel i îndemna:

10. Zicîndu-le: Bărbaților, văd că plutirea va să fie cu necaz și cu multă pagubă, nu numai pentru încărcătură și pentru corabie, ci și pentru viețile noastre.

11. Iar sutasa se încredea mai mult în cîrmaci și în stăpînul corabiei decît în cele spuse de Pavel.

12. Și limanul nefînd bun de iernat, cei mai mulți dintre ei au dat sfatul să plecăm de acolo și, dacă s-ar putea, să ajungem și să iernăm la Fenix, un port al Cretei, deschis spre vîntul de miazăzi-apus și spre vîntul de miazănoapte-apus.

13. Și suflînd ușor un vînt de miazăzi și crezînd că sînt în stare să-l împlinescă gîndul, ridicînd ancora, plutau cît mai aproape de Creta.

14. Și nu după multă vreme s-a pornit asupra ei un vînt puternic, numit Euroclidon (dinspre miazănoapte-răsărit).

15. Și simulgînd corabia, iar ea neputînd să meargă împotriva vîntului, ne-am lăsat duși în voia lui.

16. Și trecînd pe lângă o insulă mică, numită Claudia, cu greu am putut să fim stăpîni pe luntre,

17. Și după ce au ridicat-o, au folosit unelte ajutătoare, încingînd corabia pe dedesubt. Și temîndu-se să nu cadă în Sirta, au lăsat pinzele jos și erau duși așa.

18. Și fiind tare loviți de furtună, în ziua următoare au aruncat încărcătura.

19. Și a treia zi, cu miinile lor, au aruncat unelte corabiei.

20. Și nearătîndu-se nici soarele, nici stelele, timp de mai multe zile, și amenințînd furtună mare, ni se luase orice nădejde de scăpare.

21. Și fiindcă nu mîncaseră de mult, Pavel, stînd în mijlocul lor, le-a zis: Trebuie, o, bărbaților, ca ascultîndu-mă pe mine, să nu fi plecat din Creta; și n-ați fi îndurât nici primejdia aceasta, nici paguba aceasta.

22. Dar acum vă îndemn să aveți voce bună, căci nici un suflet dintre voi nu va pieri, ci numai corabia.

23. Căci mi-a apărut în noaptea aceasta un înger al Dumnezeuului, al căruia eu sînt și căruiua mă închin.

24. Zicînd: Nu te teme, Pavele. Trebuie să stai înaintea Cezarului; și iată, Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce sînt în corabie cu tine.

25. De aceea, bărbaților, aveți curaj, căci am încredere în Dumnezeu, că nimeni nu va fi după cum mi s-a spus.

26. Și trebuie să cădem într-o insulă,

27. Și cînd a fost a paisprezecea noapte de cînd eram purtați încoace și acolo pe Adriatică, pe la miezul nopții corăbierii au presupus că se apropie de un țarm.

28. Și lăsînd măsura în jos, au găsit douăzeci de stînjeni și, trecînd puțin mai departe și măsurînd iarăși, au găsit cincisprezece stînjeni.

29. Și temîndu-se ca nu cumva să cădem în loc stîncos, au aruncat patru ancore de la partea din urmă a corabiei, și doreau să se facă ziua.

30. Dar corăbierii căutau să fugă din corabie și au coborît luntrea în mare, sub motiv că vor să întindă și ancorele de la partea dinainte.

31. Pavel a spus sutasului și ostașilor: Dacă aceștia nu rămîn în corabie, voi nu puteți să scăpați.

32. Atunci ostașii au tăiat funiile întrei și au lăsat-o să cadă.

33. Iar, pînă să se facă ziua, Pavel îi ruga pe toți să mînce, zicîndu-le: Paisprezece zile sînt azi de cînd n-ați mîncat, așteptînd și nimic gustînd.

34. De aceea, vă rog să mîncăți, căci aceasta este spre scăparea voastră. Că nici unuia din voi un fir de pîr din op nu-i va pieri.

35. Și zicînd acestea și luînd pîine, a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor și, frîgînd, a început să mînce.

36. Și devenind toți voioși, au luat și ei și au mîncat.

37. Și erau în corabie, de toți, două sute șaptezeci și șase de suflete.

38. Și săturîndu-se de bucate, au scut corabia, aruncînd grîul în mare.

39. Și cînd s-a făcut ziua, ei n-au cunoscut pămîntul, ci vedeau un singur mare, avînd țarm nisipos, în care veneau, dacă ar putea, să scoată corabia.

40. Și desfăcînd ancorele, le-au lăsat în mare, slăbind totodată funiile cîrmelor și, ridicînd vîtrila din frunte, în vîntul vîntului, se îndreptau spre țarm.

41. Și căzînd pe un dîmb de nisip, au întepenit corabia și partea dinainte, îngîndu-se, stătea neclintită, iar partea dinapoi se sfărîma de puterea valurilor.

42. Iar ostașii au făcut sfat să moare pe cei legați, ca să nu scape din mînă, înotînd.

43. Dar sutasa, voind să ferească pe Pavel, i-a împiedicat de la gîndul lor și a poruncit ca aceia care pot să inoate, aruncîndu-se cei dintîi, să iasă la uscat.

44. Iar ceilalți, care pe scinduri, care pe cîte ceva de la corabie. Și așa au ajuns cu toții să scape, la uscat.

CAP. 28

Locuitorii din Malta sînt bucuroși de oaspeți. Pavel vindecă pe bolnavi. Sosește în Italia și la Roma și predica doi ani.

1. Și după ce am scăpat, am aflat că insula se numește Malta.

2. Iar locuitorii din insulă ne arătau o deosebită omenie, căci, aprinzînd foc, ne-au luat pe toți la ei din pricina ploii care era și a frigului.

3. Și stringînd Pavel grămadă de găte și punîndu-le pe foc, o viperă a ieșit de căldură și s-a prins de mîna lui.

4. Și cînd locuitorii au văzut vipera atîrnînd de mîna lui, ziceau unii către alții: Desigur că ucigaș este omul acesta, pe care dreptatea nu l-a lăsat să trăiască, deși a scăpat din mare.

5. Deci el, scutrit de vipera în foc, n-a pățit nici un rău.

6. Iar ei așteptau ca el să se umfie, sau să cadă deodată mort. Dar așteptînd ei mult și văzînd că nu i se întîmplă nimic rău, și-au schimbat gîndul și ziceau, că el este un zeu.

7. Și împrejurul aceluia loc erau parinile mai marelui insulei, Publius, care, primindu-ne, ne-a găzduit prietenos trei zile.

8. Și s-a întîmplat că tatăl lui Publius stătea în pat, cuprins de friguri și de urdinate cu sînge la care intrînd Pavel și rugîndu-se, și-a pus mîinile peste el și l-a vindecat.

9. Și întîmplîndu-se aceasta, veneau la el și ceilalți din insulă care aveau boli și se vindecau;

10. Și aceștia ne-au cinstit mult și, cînd am plecat, ne-au pus la îndemîna cele de trebuință.

11. După trei luni am pornit cu o corabie din Alexandria, care iernase

în insulă și care avea pe ea semnul Diocurilor.

12. Și ajungând la Siracusa, am rămas acolo trei zile.

13. De unde, înconjurând, am sosit la Regium. Și după o zi, sublinul vânt de miazăzi, am ajuns la Pateoli în ceaialtă zi.

14. Găsind acolo frați, am fost rugați să rămânem la ei șapte zile. Și așa am venit la Roma.

15. Și de acolo, auzind frații cele despre noi, au venit întru întâmpinarea noastră pînă la Forul lui Apius și la Trei Taverne, pe care, văzîndu-i, Pavel a mulțumit lui Dumnezeu și s-a îmbrăbițat.

16. Iar cînd am intrat în Roma, sutașul a predat pe cei legați comandantului taberei, iar lui Pavel i s-a îngăduit să locuiască aparte cu ostașul care îl păzea.

17. Și după trei zile Pavel a chemat la el pe cei care erau fruntași Iudeilor. Și, adunîndu-se, zicea către ei: Bărbați frați, deși eu n-am făcut nimic împotriva poporului (nostru) sau a datinelor părintești, am fost predat de la Ierusalim, în mâinile Romanilor.

18. Aceștia, după ce m-au cercetat, voiau să-mi dea drumul, fiindcă nu era în mine nici o vină vrednică de moarte.

19. Dar Iudeii, împotrîvîndu-mi-se, am fost nevoit să cer să fiu judecat de Cezarul, dar nu că aș avea de adus vreo piră neamului meu.

20. Deci pentru această cauză v-am chemat să vă văd și să vorbesc cu voi. Căci pentru nădejdea lui Israel mă aflu eu în acest lanț.

21. Iar ei au zis către el: Noi n-am primit din Iudea nici scrisori despre

tine, nici nu a venit cineva dintre frați, ca să ne vestească sau să ne vorbească ceva rău despre tine.

22. Dar cerem să auzim de la tine cele ce gîndești; căci despre creșutul acesta ne este cunoscut; că pretinzîndu-i se stă împotriva.

23. Deci, rîndîndu-i o zi, am venit la el, la gazdă, mai mulți. Și de dimineața pînă seara, el le vorbea, dînd mărturie despre împărăția lui Dumnezeu, căutînd să-i încredințeze despre Iisus din Legea lui Moise și din prooroci.

24. Și unii credeau celor spuse, iar alții nu credeau.

25. Și neînțelegîndu-se unii cu alții, au plecat, zicînd Pavel un cuvînt că: Bine a vorbit Duhul Sfînt, prin Isida Proorocul, către părinții noștri,

26. Cînd a zis: Mergi la poporul acesta și zi: Cu auzul veți auzi și nu veți înțelege și văzîndu-vă veți privi, dar nu veți vedea.

27. Căci inima acestui popor s-a învîrtos și cu urechile grele au auzit și ochii lor și i-au închis. Ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile și cu inima să înțelegă și să se întoarcă și Eu să-i vindec.

28. Deci cunoscut să vă fie vouă că această mîntuire a lui Dumnezeu s-a trimis păgînilor, și ei vor asculta.

29. Și după ce a zis el acestea, Iudeii au plecat avînd între ei mare neînțelegere.

30. Iar Pavel a rămas doi ani întregi în casa luată de el cu chirie, și primea pe toți care veneau la el,

31. Propovăduind împărăția lui Dumnezeu și învățînd cele despre Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăzneala și fără nici o piedică.

EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CAP. 1

1. Evanghelia arată îndreptarea din creștinism, pentru neamuri. Judecata lor, pentru că nu păzesc legea firii.

1. Pavel, rob al lui Iisus Hristos, chemat de El apostol, rînduit pentru vestirea Evangheliei lui Dumnezeu.

2. Pe care a făgăduit-o mai înainte, prin proorocii Săi, în Sfintele Scripturi.

3. Despre Fiul Său, Cel născut din mințina lui David, după trup,

4. Care a fost rînduit Fiul al lui Dumnezeu întru putere, după Duhul sfînt, prin învierea Lui din morți, Iisus Hristos, Domnul nostru,

5. Prin care am luat har și apostolic, să aduc, în numele Său, la ascultarea credinței, toate neamurile,

6. Între care sinteți și voi chemați de Iisus Hristos.

7. Tuturor celor ce sinteți în Roma, prin ai lui Dumnezeu, chemați sfinți: vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos!

8. Mulțumesc înții Dumnezeului meu, prin Iisus Hristos, pentru voi toți, fiindcă credința voastră se vestește în toată lumea;

9. Căci martor îmi este Dumnezeu, căma îi slujesc cu duhul meu întru Evanghelia Fiului Său, că neîncetat fac pomenire despre voi,

10. Cerînd totdeauna în rugăciunile mele ca să am cumva, prin voinea Lui, vreodată bun prilej ca să vin la voi.

11. Pentru că doresc mult să vă văd, ca să vă împărtășesc vreun dar duhovnicesc, spre întărirea voastră.

12. Și aceasta ca să mă mîngîi împreună cu voi prin credința noastră laolaltă, a voastră și a mea.

13. Fraților, nu vreau ca voi să nu știți că, de multe ori, mi-am pus în gînd să vin la voi, dar am fost pînă acum împiedicat, ca să am și între voi vreo roadă, ca și la celelalte neamuri.

14. Dator sint și Elinilor și barbarilor și învățaților și neînvățaților;

15. Astfel, cit despre mine, sint bucuros să vă vestesc Evanghelia și vouă, celor din Roma.

16. Căci nu mă rușinez de Evanghelia lui Hristos, pentru că este putere a lui Dumnezeu spre mîntuirea a tot celui care crede, Iudeului înții, și Elinului.

17. Căci dreptatea lui Dumnezeu se descoperă în ea din credință și spre credință, precum este scris: Iar dreptul din credință va fi viu.

18. Căci minia lui Dumnezeu se descoperă din cer peste toată fărădelegea și peste toată nedreptatea oamenilor care țin adevărul lui Dumnezeu în robia nedreptății.

19. Pentru că ceea ce este cunoscut despre Dumnezeu este vădit între ei; căci Dumnezeu le-a vădit lor.

20. Cele nevăzute ale Lui se văd de la facerea lumii, înțelegîndu-se din făpturi, adică veșnica Lui putere și dumnezeire, așa ca ei să fie fără cuvînt de apărare.

14. Fapt. 19, 2. 17. Fapt. 25, 8. 18. Fapt. 5, 8, 13. 20. 1. Cor. 2, 13. 22. 1. Cor. 2, 34. Fapt. 24, 5. 1. Cor. 12, 3. 12. 1. Cor. 1, 1. 14.

18. 6. 9-10. 1. Cor. 5, 2. 1. Cor. 7, 2. Mat. 13, 14. Mat. 4, 2. 1. Cor. 8, 10. 24. 27. Ioan 12, 43. Fapt. 13, 46. Rom. 1, 8. 1. Cor. 13, 30.

Cap. 1. 1. Fapt. 9, 15, 13, 2. 1. Cor. 1, 1. 1. Cor. 6, 2. 7. Neam. 2, 1. 1. Cor. 1, 70. 1. Ian 1, 1. 3. Mat. 1, 1. 1. Cor. 2, 4. 4. 2. Reg. 7, 12. Fapt. 2, 22. 2. Cor. 10, 5. 17. 1. Cor. 1, 2. 1. Ian 1, 9. 1. Ian 4, 23. Fapt. 24, 14. 10. 15. 32. 1. Tes. 3, 10. 17. Fapt. 19, 21. 1. Rom. 15, 29. 1. Tes. 3, 10. 17. Rom.

15. 22. 14. Fapt. 9, 15. 1. Cor. 9, 16. 1. Ps. 118, 46. Marc. 8, 38. 1. Ian 1, 2. 1. Cor. 18, 24. 15. 1. 2. Tim. 1, 8. 17. Ps. 83, 8. Avac. 2, 4. 1. Ian 3, 36. Rom. 3, 21. Cl. 1, 11. 1. Cor. 10, 38. 1. Cor. 13, 7. 1. Ian 14, 17. 20. Ps. 138, 1. 1. Ian 13, 3. 5. 1. Ian 42, 20. 13. 1. 7.

21. Pentru că, cunoscând pe Dumnezeu, nu L-au slăvit ca pe Dumnezeu, nici nu L-au mulțumit, ci s-au rătăcit în gândurile lor și inima lor cea neînțelegătoare s-a întunecat.

22. Zicind că sînt înțelepți, au ajuns nebuni.

23. Și au schimbat slava lui Dumnezeu Celui nestricăcios întru asemănarea chipului omului celui stricăcios și al păsărilor și al celor cu patru picioare și al tîrtoarelor.

24. De aceea Dumnezeu i-a dat necurății, după poftele inimilor lor, ca să-și pingărească trupurile lor între ei.

25. Ca unii care au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună și s-au închinat și au slujit făpturii, în locul Făcătorului, care este binecuvîntat în veci, amin!

26. Pentru aceea, Dumnezeu i-a dat unor patini de ocară, căci la ei temele au schimbat fireasca rînduială cu cea împotriva fîrîi;

27. Asemenea și bărbații, lăsînd rînduiala cea după fire a părții femeiești, s-au aprins în pofa lor unii pentru alții, bărbați cu bărbați, săvîrșind rusinea și luînd în ei răsplata cuvenită rătăcirii lor.

28. Și precum n-au încercat să aibă pe Dumnezeu în cunoștință, așa și Dumnezeu i-a lăsat la mintea lor fără judecată, să facă cele ce nu se cuvine.

29. Plini fiind de toată nedreptatea, de desfrîinare, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, deucidere, de ocară, de înșelăciune, de purtări rele, birritori,

30. Grăitori de rău, uritori de Dumnezeu, ocăritori, semeți, trufași, lăudaroși, născocitori de rele, nesupuși părinților,

31. Neînțelepți, călcători de cuvînt, fără dragoste, fără milă.

32. Aceștia, deși au cunoscut dreptatea lui Dumnezeu, că cei ce fac unele ca

acestea sînt vrednici de moarte, nu numai că fac ei acestea, ci le și învinuiează celor care le fac.

CAP. 2

Iudeii sînt tot atît de plini de păcate ca și păgînii.

1. Pentru aceea, oricine ai fi, o, omule, care judeci, ești fără cuvînt de răspuns, căci, în ceea ce judeci pe altul, pe tine însuși te osîndești, căci aceleași lucruri faci și tu care judeci.

2. Și noi știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr, față de cei ce fac unele ca acestea.

3. Și socotești tu, oare, omule, care judeci pe cei ce fac unele ca acestea, dar le faci și tu, că tu vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau disprețuiești tu bogăția bună-tății Lui și a îngăduinței și a îndulgingii Lui răbdări, neștiind că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?

5. Dar după învințosarea ta și după mînia ta nepocăită, îți aduni minie în ziua miniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu,

6. Care va da fiecăruia după faptele lui;

7. Viață veșnică celor ce, prin stăruință în fapță bună, caută mîrire, cinste și nestricăciune,

8. Iar — minie și furie iubitorilor de ocară, care nu se supun adevărului, ci se supun nedreptății.

9. Necaz și strîmtoare peste sufletul oricărui om care săvîrșește răul, al Iudeului mai întîi, și al Elinului;

10. Dar mîrire, cinste și pace oricui face binele: Iudeului mai întîi, și Elinului.

11. Căci nu este pîrtinire la Dumnezeu.

12. Cîți, deci, fără lege, au păcătuit, fără lege vor și pieri; iar cîți au păcătuit în lege, prin lege vor fi judecați.

Os 7, 2. Cap. 2. — 1. 2 Reg. 12, 5. Mat 7, 1. Lc 6, 37. 1. Cor. 4, 5. 3. Ps. 147, 9. Intel. 16, 15. 4. Ies 8, 15. Is 30, 18. Ier 3, 3. 18. Intel. 11, 23. 12, 10. 2. Sir 5, 4. 2 Pet 3, 15. Rom 9, 22. Et 2, 4. 5. Ier 50, 29. Zac 5, 3. 16. 1 Iv 34, 11. Ps 61, 12. Ps 124, 12. Ier 35, 9. Iez 33, 20. Sir 16, 16. 35, 22. Mat 16, 27. 7. Mat 25, 46. Rom 6, 23. 8. Ier 23, 19. 2 Ies 6, 1. 1. 2. 9. Iez 8, 4. Intel 3, 3. 10. Ps. 36. 37. 11. Deut. 10, 17. 2 Para. 19, 7. 1 Iv 34, 19. Intel 6, 5. 7. Sir 35, 12. Fapt 13, 34. Gal. 2, 6. 12. Luc 12, 47.

13. Fundcă nu cei ce aud Legea sînt drepti la Dumnezeu, ci cei ce împlinesc Legea se vor îndrepta.

14. Căci, cînd păgînii, care nu au lege, din fire fac ale legii, aceștia, neavînd lege, — își sînt loruși lege.

15. Care urată fața legii scrisă în inimile lor, prin mărturia conștiinței lor și prin judecățile lor, care îi învinovătează sau îi și apără între ei.

16. În ziua cînd Dumnezeu va judeca, prin Iisus Hristos, după Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor.

17. Dar dacă tu te numești Iudeu, și te reaziți pe lege și te lauzi cu Dumnezeu,

18. Și cunoști voia Lui și știi să învinuiești cele bune, fiind înălțat din lege,

19. Și ești încredințat că tu ești călăuză orbilor, lumină celor ce sînt în întuneric,

20. Povătuitor celor fără minte, îndreptător celor nevrîșnici, avînd în lege dreptarul cunoștinței și al adevărului,

21. Deci tu, cel care înveți pe altul, pe tine însuși nu te înveți! Tu, cel care propovăduiești. Să nu furi — și tu furi!

22. Tu, cel care zici: Să nu săvîrșești adulter, săvîrșești adulter! Tu, cel care urăști idoli, furi cele sfinte!

23. Tu, care te lauzi cu legea, și necinstești pe Dumnezeu, prin călcarea legii!

24. Căci numele lui Dumnezeu, din pricina voastră, este hulit între neamuri, precum este scris.

25. Căci tăierea împrejur folosește, dacă păzești legea; dacă însă ești călcător de lege, tăierea ta împrejur s-a făcut netăiere împrejur.

26. Deci dacă cel netăiat împrejur păzește hotărîrile legii, netăierea lui împrejur nu va fi, oare, socotită ca tăiere împrejur?

27. Iar ei — din fire netăiat împrejur, dar împlinitor al legii — nu te va judeca, oare, pe tine, care, prin lătra legii și prin tăierea împrejur, ești călcător de lege?

18. Mat 7, 21. Luc 6, 46. 47. Iac 1, 22. 14. Intel 6, 10. 16. Lc 12, 14. Intel 4, 20. Mat 5, 31. Ios 6, 22. Fapt 10, 42. 1. Cor 4, 17. Min 3, 11. 19. Is 42, 19. Mar 15, 14. 23. 3. Luc 6, 19. Ios 9, 40. 20. Ier 2, 4. 21. Ps. 49, 10. 24. 1. Reg 2, 17. Neem 5, 4. 14. 53, 5. Iez 36, 13. 23. Am 2, 7. 25. Iez 26, 41. Ier 1, 4. 1. Cor 1, 9. Gal 6, 15. 26. Fapt 13, 35. 27. Mat 13,

28. Pentru că nu ești ce se arată pe dinătară e Iud u, nici cea arată pe dinafara, in trap este taiere împrejur.

29. Că este Iudeu cel maru ascuns, dar taiere împrejur este aceea a minii, din, nu în literă, a carui lădă va vine te a cămănu, ci de la Dumnezeu.

CAP. 3

Toți oamenii, fărăosebire, sînt păcătoși.

1. Care este deci înțietatea Iudeului și folosul tăierii împrejur?

2. Este mare în toate privințele, întru, pentru că lor li s-au încredințat cuvintele lui Dumnezeu.

3. Căci ce este dacă unii n-au crezut? Oare necredința lor va nimici credința lui Dumnezeu?

4. Să nu fie! Că Dumnezeu să fie socotit adevărat, iar tot omul mininos, precum este scris: Că să te îndreptezi întru cuvintele Tale și să biruiesti cînd vei judeca Tu.

5. Iar dacă nedreptatea noastră învederează dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva este nedrept Dumnezeu care aduce minia? — Ca om vorbesc.

6. Să nu fie! Căci atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

7. Căci dacă adevărul lui Dumnezeu, prin minciuna mea, a prîsosit spre slava Lui, pentru ce dar mai sînt și eu judecat ca păcătos?

8. Și de ce n-am face cele rele, ca să vină cele bune? Precum sîntem lui. Iți și precum spun unii că zicem noi: Osînda acestora este dreptă.

9. Dar ce? Avem noi vreo precădere. Nicidecum. Căci am învmuit mai înainte și pe Iudei, și pe Elini, că toți sînt sub păcat,

10. După cum este scris: Nu este drept nici unul;

11. Nu este cel ce înțelege, nu este cel ce caută pe Dumnezeu;

12. Toți s-au abătut, împreună, netrebnici s-au făcut. Nu este om să facă binele, nici măcar unul nu este.

31. 28. Fapt 26. Rom 1, 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

21. Deut. 28, 29. 4. Reg. 17, 15. 1 Iv 3, 14. Is 59, 10. Ier 2, 11. Dan 3, 1. Bar 3, 20. Intel 13, 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. Mormîni deschis este gîtlejul lor; cu limbile lor au viclenit; venin de aspidă este sub buzele lor;

14. Gura lor e plină de blestem și de amărăciune;

15. Iuți sînt picioarele lor să verse sînge;

16. Pastire și nenorocire sînt în drumurile lor;

17. Și calea păcii ei nu au cunoscut-o;

18. Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor.

19. Dar știm că cele cite zice legea le spune celor care sînt sub lege, ca orice gură să fie închisă și ca toată lumea să fie vinovată înaintea lui Dumnezeu.

20. Pentru că din faptele Legii nici un om nu se va îndrepta înaintea Lui, căci prin Lege vine cunoștința păcatului.

21. Dar acum, în afară de Lege s-a arătat dreptatea lui Dumnezeu, fiind mărturisită de Lege și de prooroci.

22. Dar dreptatea lui Dumnezeu vine prin credința în Iisus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred, căci nu este deosebire.

23. Fiindcă toți au păcătuit și sînt lipsiți de slava lui Dumnezeu;

24. Îndreptîndu-se în dar, cu harul Lui, prin răscumpărarea cea în Hristos Iisus,

25. Pe Care Dumnezeu L-a rînduit (jertfă de) ispășire, prin credință, în singele Lui, ca să-și arate dreptatea Sa, pentru iertarea păcatelor celor mai înainte făcute,

26. Întru îngăduința lui Dumnezeu - ca să-și arate dreptatea Sa, în vremea de acum, spre a fi El drept și îndreptînd pe cei ce trăiesc din credința în Iisus.

27. Deci, unde este pricina de laudă? A fost înlăturată. Prin care lege? Prin legea faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

28. Căci socotim că prin credință se va îndrepta omul, fără faptele Legii.

29. Oare Dumnezeu este numai al Iudeilor? Nu este El și Dumnezeu al păgînilor? Da, și al păgînilor.

30. Fiindcă este un singur Dumnezeu, care va îndrepta din credința

pe cei tăiați împrejur și, prin credință pe cei netăiați împrejur.

31. Desființăm deci noi legea prin credință? Să nu fie! Dimpotrivă, înțărîm legea.

CAP. 4

Îndreptarea prin credință e întărită cu pilda lui Avraam și cu mărturia lui David.

1. Deci, ce vom zice că a dobîndit după trup strămoșul nostru Avraam?

2. Căci dacă Avraam s-a îndreptat din fapte, are de ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.

3. Căci, ce spune Scriptura? Și Avraam a crezut lui Dumnezeu și i s-a socotit lui ca dreptate.

4. Celui care face fapte, nu i se socotește plata după har, ci după datorie.

5. Iar celui care nu face fapte, ci crede în Cel ce îndreptează pe cel păcătos, credința lui i se socotește ca dreptate.

6. Precum și David vorbește despre fericirea omului cărui Dumnezeu îi socotește dreptatea fără fapte.

7. Fericitei aceia, cărora li s-au iertat fărădelegile și ale căror păcate li s-au acoperit!

8. Fericit bărbatul cărui Domnul nu-i va socoti păcatul.

9. Deci fericirea aceasta este ea numai pentru cei tăiați împrejur sau și pentru cei netăiați împrejur? Căci zicem: I s-a socotit lui Avraam credința ca dreptate.

10. Dar cum i s-a socotit? Cînd era tăiat împrejur sau cînd era netăiat împrejur? Nu cînd era tăiat împrejur, ci cînd era netăiat împrejur.

11. Iar semnul tăierii împrejur l-a primit ca pecete a dreptății pentru credința lui din vremea netăierii împrejur, ca să fie el pînate al tuturor celor ce cred, netăiați împrejur, pentru a li se socoti și lor (credința) ca dreptate.

12. Și pînate al celor tăiați împrejur. Dar nu numai al celor care sînt tăiați împrejur, ci și care umblă pe

urmele credinței pe care o avea părintele nostru Avraam, pe cînd era netăiat împrejur.

13. Pentru că Avraam și semînția sa nu prin lege au primit făgăduința că vor moșteni lumea, ci prin dreptatea cea din credință.

14. Căci dacă moștenitorii sînt cei ce au legea, atunci credința a ajuns zadarnică, iar făgăduința s-a desființat.

15. Căci legea pricinuieste mînie; iar unde nu este lege, nu este nici alcăre de lege.

16. De aceea (moștenirea făgăduită) este din credință, ca să fie din har și ca făgăduința să rămînă sigură pentru toți urmașii, nu numai pentru cei ce se țin de lege, ci și pentru cei ce se țin de credința lui Avraam, care este pînate al nostru al tuturor.

17. Precum este scris: Te-am pus pînate al multor neamuri. El e pînate nostru în fața Celui în care a crezut, adică a lui Dumnezeu, care înviază morții și cheamă la ființă cele ce încă nu sînt;

18. Împotriva nădejdei, Avraam a crezut cu nădejde că el va fi pînate al multor neamuri, după cum i s-a spus: Așa va fi semînția ta;

19. Și neslăbind în credință, nu s-a uitat la trupul său amorf, - căci era aproape de o sută de ani - și nici la amorfirea pîntecei lui Sarei;

20. Și nu s-a îndoit, prin necredință, de făgăduința lui Dumnezeu, ci s-a întărit în credință, dînd slavă lui Dumnezeu,

21. Și fiind încredințat că ceea ce i-a făgăduit are putere să și facă.

22. De aceea, credința lui i s-a socotit ca dreptate.

23. Și nu s-a scris, numai pentru el că i s-a socotit ca dreptate,

24. Ci se va socoti și pentru noi, cei care credem în Cel ce a înviat din morți pe Iisus, Domnul nostru,

25. Care s-a dat pentru păcatele noastre, trezînd învia pentru îndreptarea noastră.

CAP. 5

Roadele îndreptării din credință. Adam și Hristos.

1. Deci fiind îndreptați din credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos,

2. Prin care am avut și apropiere, prin credință, la harul acesta, în care stăm, și ne lăudăm întru nădejdea slavei lui Dumnezeu.

3. Și nu numai atît, ci ne lăudăm și în suferințe, bine știind că suferința aduce răbdare,

4. Și răbdarea încercare, și încercarea nădejde.

5. Iar nădejdea nu rușinează pentru că iubirea lui Dumnezeu s-a vărsat în inimile noastre, prin Duhul Sfînt, cel dăruit nouă.

6. Căci Hristos, încă fiind noi neputincioși, la timpul hotărît a murit pentru cei necredincioși.

7. Căci cu greu va muri cineva pentru un drept; dar pentru cel bun poate se hotărăște cineva să moară.

8. Dar Dumnezeu învederează dragostea Lui față de noi prin aceea că, pentru noi, Hristos a murit cînd noi eram încă păcătoși.

9. Cu atît mai virtuos, deci, acum, fiind îndreptați prin singele Lui, ne vom izbăvi prin El de mînie.

10. Căci dacă, pe cînd eram vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atît mai mult, împăcați fiind, ne vom mîntui prin viața Lui.

11. Și nu numai atît, ci ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care am primit acum împăcarea.

12. De aceea, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea a trecut la toți oamenii, prin acela în care toți au păcătuit.

13 Ps. 5, 9 139, 3 14 Ps. 9, 27 15 Ps. 1 16 Is. 59, 7 17 Ps. 97, 18 Ps. 35, 2 19 Ps. 106, 41, 142, 2 20 Iez. 16, 63, 20 Fapt. 13, 39 Rom. 7, 7 Gal. 2, 16 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

13 34 20 28 Rom. 5, 6 2 Cor. 5, 19 Ef. 1, 7 Col. 1, 14, 28 Tit. 3, 5 29 1ac. 17, 5, Rom. 9, 24, 10, 12, 30 Rom. 4, 11, 13, 8 31 Mar. 9, 17 Ga. 3, 24 Cap. 4, 2 Ef. 2, 8 32 Iac. 3, 6 Ps. 24, 7 1ac. 2, 23 Gal. 3, 6 4 Rom. 11, 6 7 Ps. 3, 84 2, 11 Ps. 17 11 Rom. 3, 30 1 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

19, Fac. 13, 6; 17, 5. Iez. 33, 20. 116 Rom. 3, 20, 5, 13, 7, 8, 1 Cor. 15, 56. Gal. 3, 10 16 Ioan. 8, 39, 117 Fac. 17, 4 5 Is. 47, 13 Sir. 44, 19 Luc. 7, 14. Ebr. 12, 12 18 1ac. 15, 5, 19, Fac. 18, 11 Ebr. 11, 11, 21 Ps. 13, 11 Luc. 1 37, 22 Fac. 5, 6 1 Mac. 2, 52 23 Rom. 15, 4 25 Is. 53 51 Petr. 1, 21 Rom. 5, 6 1 Cor. 15, 17, 22 Cap. 5, 1 Is. 54 13, 37, 10, Luc. 2, 14

Ef. 2, 16 Col. 1, 20 12 Ioan. 14 6, 17 2, 18 Ebr. 10, 19, 3 1ac. 1, 2 3 2 Cor. 12, 9 10 Col. 1, 24 5 Ps. 21, 8 Is. 42 17 Rom. 8, 16 2 Cor. 1, 22 Tit. 3, 6 6, 1 Petr. 3, 18 Rom. 4, 25 Ebr. 9 15, 28, 7 Ioan. 13, 13 1 Ioan. 3, 16 8 Ioan. 3, 16 1 Ioan. 4 10 9 Rom. 3 25 1 Ies. 1, 9, 16 Ps. 66, 4 2 Cor. 5, 18 Col. 1, 22 11 2 Cor. 5, 18 1 Ps. 2, 17 Rom. 2 23, 6 23 1 Cor. 15 22

13. Căci, pînă la lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu se socotește cînd nu este lege.

14. Ci a împărățit moartea de la Adam pînă la Moise și peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greșelii lui Adam, care este chip al Celui ce avea să vină.

15. Dar nu este cu greșeala cum este cu harul, căci dacă prin greșeala unuia cei mulți au murit, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit asupra celor mulți, prin harul unui singur om, Iisus Hristos.

16. Și ce aduce darul nu seamănă cu ce a adus acel unul care a păcătuit; căci judecata dintr-unul duce la osîndire, iar harul din multe greșeli duce la îndreptare.

17. Căci, dacă prin greșeala unuia moartea a împărățit printr-unul, cu mult mai mult cei ce primesc prisosința harului și a darului dreptății vor împărăți în viață prin unul Iisus Hristos.

18. Deci dar, precum prin greșeala unuia a venit osînda pentru toți oamenii, așa și prin dreptatea unuia a venit, pentru toți oamenii, îndreptarea care dă viață.

19. Căci precum prin neascultarea unui om s-au făcut păcătoși cei mulți, tot așa prin ascultarea unuia se vor face drepti cei mulți.

20. Iar Legea a intrat și ca ea să se înmulțească greșeala; iar unde s-a înmulțit păcatul, a prisosit harul;

21. Pentru că precum a împărățit păcatul prin moarte, așa și harul să împărățească prin dreptate, spre viața veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

CAP. 6

Lucrarea faptelor bune ce se fac mie și urmează credinței.

1. Ce vom zice deci? Rămîne-vom, oare, în păcat, ca să se înmulțească harul?

2. Să nu fie! Noi care am murit păcatului, cum vom mai trăi în păcat?

3. Au nu știți că toți cîi, în Hristos Iisus ne-am botezat, într-o moarte Lui ne-am botezat?

4. Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi într-o înnoirea vieții;

5. Căci dacă am crescut împreună cu El prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și ai învierii Lui.

6. Cunoșcînd aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se minuească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robii ai păcatului.

7. Căci Cel care a murit este liberat de păcat.

8. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și viețui împreună cu El.

9. Știind că Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpînire asupra Lui.

10. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu.

11. Așa și voi, vocotiți-vă că sinteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

12. Deci să nu împărățească păcatul în trupul vostru cel muritor, ca să vă supuneți poftelor lui;

13. Nici să nu vă faceți mădularele voastre, arme ale nedreptății pentru păcat, ci înfățișați-vă pe voi lui Dumnezeu, ca vii, sculați din morți, și mădularele voastre ca arme ale dreptății pentru Dumnezeu.

14. Căci păcatul nu va avea stăpînire asupra voastră, fiindcă nu sinteți sub lege, ci sub har.

15. Oare, atunci să păcătuiți fiindcă nu sintem sub lege, ci sub har? Să nu fie!

16. Au nu știți că cei ce vă dați spre ascultare robii, sinteți robii aceluia căruia vă supuneți, fie al păcatului spre moarte, fie al ascultării spre dreptate?

17. Mulțumim însă lui Dumnezeu, că (deși) erați robii ai păcatului, v-ați supus din toată inima regulii învățăturii căreia ați fost încredințați.

18. Și izbăvind-vă de păcat, v-ați făcut robii ai dreptății.

19. Omeneste vorbește, pentru slăbiciunea trupului vostru. — Căci precum ați făcut mădularele voastre roabe necurăției și fărădelegii, spre fărădelege, tot așa faceți acum mădularele voastre roabe dreptății, spre sfințire.

20. Căci atunci, cînd erați robii ai păcatului, erați liberi față de dreptate.

21. Deci ce roade aveți atunci? Roade de care acum vă e rușine; pentru că sfîrșitul aceloră este moartea.

22. Dar acum, izbăviți fiind de păcat și robii făcîndu-vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințire, iar sfîrșitul: viață veșnică.

23. Pentru că plata păcatului este moartea, iar harul lui Dumnezeu viața veșnică, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAP. 7

Ostînda păcatului sub lege. Lupta între carne și duh.

1. Oare nu știți, fraților — căci celor ce cunosc legea vorbesc — că legea are putere asupra omului, atîta timp cît el trăiește?

2. Căci femeia măritată e legată, prin lege, de bărbatul său atîta timp cît el trăiește; iar dacă i-a murit bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului.

3. Deci, trăindu-i bărbatul, se va numi adulteră dacă va fi cu alt bărbat; iar dacă i-a murit bărbatul este liberă față de lege, ca să nu fie adulteră, fiind un alt bărbat.

4. Așa că, frații mei, și voi ați murit legii, prin trupul lui Hristos, spre a fi al altuia, al Celui ce a înviat din morți, ca să aducem roade lui Dumnezeu.

5. Căci pecînd eram în trup, patimile păcatelor, care erau prin lege, lucrăm în mădularele noastre, ca să aducem roade morții;

6. Dar acum ne-am desfăcut de lege, murînd aceluia în care eram ținuți robii, ca să slujim într-o înnoirea duhului, iar nu într-o vechimea sloveniei.

7. Ce vom zice deci? Au doară legea este păcat? Să nu fie! Dar păcatul nu l-am cunoscut, decît prin lege. Căci n-aș fi știut pofta, dacă legea n-ar fi fost: Să nu poștești!

8. Dar păcatul, luînd îndemna prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de pofte. Căci fără lege, păcatul era mort.

9. Iar eu, cîndva trăiam fără lege, dar după ce a venit porunca, păcatul a prins viață.

10. Iar eu am murit! Și porunca, dată spre viață, mi s-a arlat a fi spre moarte.

11. Pentru că păcatul, luînd îndemna prin poruncă, m-a înșelat și m-a ucis prin ea.

12. Deci, legea e sfîntă și porunca e sfîntă și dreaptă și bună.

13. Atunci, ce era bun s-a făcut pentru mine moarte? Să nu fie! Ca păcatul, ca să se arate păcat, mi-a adus moartea, prin ceea ce e a fost bun, pentru că păcatul, prin poruncă, să fie peste măsură de păcătos.

14. Căci știu că legea e duhovnicească; dar eu sînt trupesc, vîndut sub păcat.

15. Pentru că ceea ce fac nu știu, căci nu ceea ce voiesc, aceasta săvîrșesc, dar ceea ce urăsc, aceasta fac.

16. Iar dacă fac ceea ce nu voiesc, recunosc că legea este bună.

17. Dar acum nu eu fac acestea, ci păcatul care locuiește în mine.

18. Fiindcă știu că nu locuiește în mine, adică în trupul meu, ce este bun. Căci a voi se află în mine, dar a face binele nu aflu;

19. Căci nu fac binele pe care îl voiesc, ci răul pe care nu-l voiesc, pe acela îl săvîrșesc.

20. Iar dacă fac ceea ce nu voiesc eu, nu eu fac aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

21. Găsesc deci în mine, care voiesc să fac bine, legea că răul este legat de mine.

22. Că, după omul cel lăuntric, mă bucur de legea lui Dumnezeu.

23. Dar vîd în mădularele mele o altă lege, luptîndu-se împotriva

13 Rom 4, 15. 14 Gal 3, 22. 15 Rom 7, 5. 16 Rom 7, 28. 17 Gal 3, 10. 18 Rom 7, 5. 19 Gal 3, 22. 20 Rom 7, 5. 21 Gal 3, 22. 22 Rom 7, 5. 23 Gal 3, 22. 24 Rom 7, 5. 25 Gal 3, 22. 26 Rom 7, 5. 27 Gal 3, 22. 28 Rom 7, 5. 29 Gal 3, 22. 30 Rom 7, 5. 31 Gal 3, 22. 32 Rom 7, 5. 33 Gal 3, 22. 34 Rom 7, 5. 35 Gal 3, 22. 36 Rom 7, 5. 37 Gal 3, 22. 38 Rom 7, 5. 39 Gal 3, 22. 40 Rom 7, 5. 41 Gal 3, 22. 42 Rom 7, 5. 43 Gal 3, 22. 44 Rom 7, 5. 45 Gal 3, 22. 46 Rom 7, 5. 47 Gal 3, 22. 48 Rom 7, 5. 49 Gal 3, 22. 50 Rom 7, 5. 51 Gal 3, 22. 52 Rom 7, 5. 53 Gal 3, 22. 54 Rom 7, 5. 55 Gal 3, 22. 56 Rom 7, 5. 57 Gal 3, 22. 58 Rom 7, 5. 59 Gal 3, 22. 60 Rom 7, 5. 61 Gal 3, 22. 62 Rom 7, 5. 63 Gal 3, 22. 64 Rom 7, 5. 65 Gal 3, 22. 66 Rom 7, 5. 67 Gal 3, 22. 68 Rom 7, 5. 69 Gal 3, 22. 70 Rom 7, 5. 71 Gal 3, 22. 72 Rom 7, 5. 73 Gal 3, 22. 74 Rom 7, 5. 75 Gal 3, 22. 76 Rom 7, 5. 77 Gal 3, 22. 78 Rom 7, 5. 79 Gal 3, 22. 80 Rom 7, 5. 81 Gal 3, 22. 82 Rom 7, 5. 83 Gal 3, 22. 84 Rom 7, 5. 85 Gal 3, 22. 86 Rom 7, 5. 87 Gal 3, 22. 88 Rom 7, 5. 89 Gal 3, 22. 90 Rom 7, 5. 91 Gal 3, 22. 92 Rom 7, 5. 93 Gal 3, 22. 94 Rom 7, 5. 95 Gal 3, 22. 96 Rom 7, 5. 97 Gal 3, 22. 98 Rom 7, 5. 99 Gal 3, 22. 100 Rom 7, 5.

1 Rom 8, 1. 2 Gal 6, 1. 3 Gal 6, 2. 4 Rom 8, 1. 5 Gal 6, 1. 6 Rom 8, 1. 7 Gal 6, 1. 8 Rom 8, 1. 9 Gal 6, 1. 10 Rom 8, 1. 11 Gal 6, 1. 12 Rom 8, 1. 13 Gal 6, 1. 14 Rom 8, 1. 15 Gal 6, 1. 16 Rom 8, 1. 17 Gal 6, 1. 18 Rom 8, 1. 19 Gal 6, 1. 20 Rom 8, 1. 21 Gal 6, 1. 22 Rom 8, 1. 23 Gal 6, 1. 24 Rom 8, 1. 25 Gal 6, 1. 26 Rom 8, 1. 27 Gal 6, 1. 28 Rom 8, 1. 29 Gal 6, 1. 30 Rom 8, 1. 31 Gal 6, 1. 32 Rom 8, 1. 33 Gal 6, 1. 34 Rom 8, 1. 35 Gal 6, 1. 36 Rom 8, 1. 37 Gal 6, 1. 38 Rom 8, 1. 39 Gal 6, 1. 40 Rom 8, 1. 41 Gal 6, 1. 42 Rom 8, 1. 43 Gal 6, 1. 44 Rom 8, 1. 45 Gal 6, 1. 46 Rom 8, 1. 47 Gal 6, 1. 48 Rom 8, 1. 49 Gal 6, 1. 50 Rom 8, 1. 51 Gal 6, 1. 52 Rom 8, 1. 53 Gal 6, 1. 54 Rom 8, 1. 55 Gal 6, 1. 56 Rom 8, 1. 57 Gal 6, 1. 58 Rom 8, 1. 59 Gal 6, 1. 60 Rom 8, 1. 61 Gal 6, 1. 62 Rom 8, 1. 63 Gal 6, 1. 64 Rom 8, 1. 65 Gal 6, 1. 66 Rom 8, 1. 67 Gal 6, 1. 68 Rom 8, 1. 69 Gal 6, 1. 70 Rom 8, 1. 71 Gal 6, 1. 72 Rom 8, 1. 73 Gal 6, 1. 74 Rom 8, 1. 75 Gal 6, 1. 76 Rom 8, 1. 77 Gal 6, 1. 78 Rom 8, 1. 79 Gal 6, 1. 80 Rom 8, 1. 81 Gal 6, 1. 82 Rom 8, 1. 83 Gal 6, 1. 84 Rom 8, 1. 85 Gal 6, 1. 86 Rom 8, 1. 87 Gal 6, 1. 88 Rom 8, 1. 89 Gal 6, 1. 90 Rom 8, 1. 91 Gal 6, 1. 92 Rom 8, 1. 93 Gal 6, 1. 94 Rom 8, 1. 95 Gal 6, 1. 96 Rom 8, 1. 97 Gal 6, 1. 98 Rom 8, 1. 99 Gal 6, 1. 100 Rom 8, 1.

1 Rom 8, 32. 2 Gal 4, 32. 3 Gal 4, 32. 4 Rom 8, 32. 5 Gal 4, 32. 6 Rom 8, 32. 7 Gal 4, 32. 8 Rom 8, 32. 9 Gal 4, 32. 10 Rom 8, 32. 11 Gal 4, 32. 12 Rom 8, 32. 13 Gal 4, 32. 14 Rom 8, 32. 15 Gal 4, 32. 16 Rom 8, 32. 17 Gal 4, 32. 18 Rom 8, 32. 19 Gal 4, 32. 20 Rom 8, 32. 21 Gal 4, 32. 22 Rom 8, 32. 23 Gal 4, 32. 24 Rom 8, 32. 25 Gal 4, 32. 26 Rom 8, 32. 27 Gal 4, 32. 28 Rom 8, 32. 29 Gal 4, 32. 30 Rom 8, 32. 31 Gal 4, 32. 32 Rom 8, 32. 33 Gal 4, 32. 34 Rom 8, 32. 35 Gal 4, 32. 36 Rom 8, 32. 37 Gal 4, 32. 38 Rom 8, 32. 39 Gal 4, 32. 40 Rom 8, 32. 41 Gal 4, 32. 42 Rom 8, 32. 43 Gal 4, 32. 44 Rom 8, 32. 45 Gal 4, 32. 46 Rom 8, 32. 47 Gal 4, 32. 48 Rom 8, 32. 49 Gal 4, 32. 50 Rom 8, 32. 51 Gal 4, 32. 52 Rom 8, 32. 53 Gal 4, 32. 54 Rom 8, 32. 55 Gal 4, 32. 56 Rom 8, 32. 57 Gal 4, 32. 58 Rom 8, 32. 59 Gal 4, 32. 60 Rom 8, 32. 61 Gal 4, 32. 62 Rom 8, 32. 63 Gal 4, 32. 64 Rom 8, 32. 65 Gal 4, 32. 66 Rom 8, 32. 67 Gal 4, 32. 68 Rom 8, 32. 69 Gal 4, 32. 70 Rom 8, 32. 71 Gal 4, 32. 72 Rom 8, 32. 73 Gal 4, 32. 74 Rom 8, 32. 75 Gal 4, 32. 76 Rom 8, 32. 77 Gal 4, 32. 78 Rom 8, 32. 79 Gal 4, 32. 80 Rom 8, 32. 81 Gal 4, 32. 82 Rom 8, 32. 83 Gal 4, 32. 84 Rom 8, 32. 85 Gal 4, 32. 86 Rom 8, 32. 87 Gal 4, 32. 88 Rom 8, 32. 89 Gal 4, 32. 90 Rom 8, 32. 91 Gal 4, 32. 92 Rom 8, 32. 93 Gal 4, 32. 94 Rom 8, 32. 95 Gal 4, 32. 96 Rom 8, 32. 97 Gal 4, 32. 98 Rom 8, 32. 99 Gal 4, 32. 100 Rom 8, 32.

1 Rom 8, 32. 2 Gal 4, 32. 3 Gal 4, 32. 4 Rom 8, 32. 5 Gal 4, 32. 6 Rom 8, 32. 7 Gal 4, 32. 8 Rom 8, 32. 9 Gal 4, 32. 10 Rom 8, 32. 11 Gal 4, 32. 12 Rom 8, 32. 13 Gal 4, 32. 14 Rom 8, 32. 15 Gal 4, 32. 16 Rom 8, 32. 17 Gal 4, 32. 18 Rom 8, 32. 19 Gal 4, 32. 20 Rom 8, 32. 21 Gal 4, 32. 22 Rom 8, 32. 23 Gal 4, 32. 24 Rom 8, 32. 25 Gal 4, 32. 26 Rom 8, 32. 27 Gal 4, 32. 28 Rom 8, 32. 29 Gal 4, 32. 30 Rom 8, 32. 31 Gal 4, 32. 32 Rom 8, 32. 33 Gal 4, 32. 34 Rom 8, 32. 35 Gal 4, 32. 36 Rom 8, 32. 37 Gal 4, 32. 38 Rom 8, 32. 39 Gal 4, 32. 40 Rom 8, 32. 41 Gal 4, 32. 42 Rom 8, 32. 43 Gal 4, 32. 44 Rom 8, 32. 45 Gal 4, 32. 46 Rom 8, 32. 47 Gal 4, 32. 48 Rom 8, 32. 49 Gal 4, 32. 50 Rom 8, 32. 51 Gal 4, 32. 52 Rom 8, 32. 53 Gal 4, 32. 54 Rom 8, 32. 55 Gal 4, 32. 56 Rom 8, 32. 57 Gal 4, 32. 58 Rom 8, 32. 59 Gal 4, 32. 60 Rom 8, 32. 61 Gal 4, 32. 62 Rom 8, 32. 63 Gal 4, 32. 64 Rom 8, 32. 65 Gal 4, 32. 66 Rom 8, 32. 67 Gal 4, 32. 68 Rom 8, 32. 69 Gal 4, 32. 70 Rom 8, 32. 71 Gal 4, 32. 72 Rom 8, 32. 73 Gal 4, 32. 74 Rom 8, 32. 75 Gal 4, 32. 76 Rom 8, 32. 77 Gal 4, 32. 78 Rom 8, 32. 79 Gal 4, 32. 80 Rom 8, 32. 81 Gal 4, 32. 82 Rom 8, 32. 83 Gal 4, 32. 84 Rom 8, 32. 85 Gal 4, 32. 86 Rom 8, 32. 87 Gal 4, 32. 88 Rom 8, 32. 89 Gal 4, 32. 90 Rom 8, 32. 91 Gal 4, 32. 92 Rom 8, 32. 93 Gal 4, 32. 94 Rom 8, 32. 95 Gal 4, 32. 96 Rom 8, 32. 97 Gal 4, 32. 98 Rom 8, 32. 99 Gal 4, 32. 100 Rom 8, 32.

14. Ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos și grija de trup să nu o faceți spre poftă.

CAP. 14

Cum să ne purtăm cu cei slabi și să nu dăm prilej de sminteală nimănui.

1. Primiți-l pe cel slab în credință fără să-l judecați gândurile.

2. Unul crede să mănânce de toate; cel slab însă mănâncă legume.

3. Cel ce mănâncă să nu disprețuiească pe cel ce nu mănâncă; iar cel ce nu mănâncă să nu judece pe cel ce mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit.

4. Cine ești tu, ca să judeci pe sluga altuia? Pentru stăpînul său stă sau cade. Dar va sta, căci Domnul are putere ca să-l facă să stea.

5. Unul deosebește o zi de altă, iar altul judecă toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.

6. Cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul; și cel ce nu ține ziua, nu o ține pentru Domnul. Și cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, căci mulțumeste lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumeste lui Dumnezeu.

7. Căci nimine dintre noi nu trăiește pentru sine și nimine nu moare pentru sine.

8. Că dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului sîntem.

9. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpînească ei peste morți și peste vii.

10. Dar tu, de ce judeci pe fratele tău? Și tu, de ce disprețuiești pe fratele tău? Căci toți ne vom întăși înaintea judecării lui Dumnezeu.

11. Căci scris este. Viu sint Eu! - zice Domnul - Orice genunchi se va pleca înaintea Mea și toată limba va da slavă lui Dumnezeu.

12. Deci, dar, fiecare din noi va da seama despre sine lui Dumnezeu.

13. Deci să nu ne mai judecăm unul pe altul, ci mai degrabă judecați aceasta.

Să nu dați fratelui prilej de poticnire sau de sminteală.

14. Știu și sint încredințat în Domnul Iisus că nimic nu este întinat prin sine, decît numai pentru cel care gîndește că e ceva întinat; pentru acela întinat este.

15. Dar dacă, pentru mîncare, fratele tău se smintește, nu mai umblî potrivit iubirii. Nu pierde, cu mîncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos.

16. Nu lăsați ca bunul vostru să fie defăimat.

17. Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mîncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfînt.

18. Iar cel ce slujește lui Hristos, în aceasta este plăcut lui Dumnezeu și cinstit de omenii.

19. Drept aceea să urmăm cele ale păcii și cele ale zidirii unuia de către altul.

20. Nu strica, pentru mîncare, lucrul lui Dumnezeu. Toate sînt curate, dar rău este pentru omul care mînuiește spre poticnire.

21. Bine este să nu mînuiești carne, nici să bei vin, nici să faci ceva de care fratele tău se poticnește, se smintește sau slăbește în credință.

22. Credința pe care o ai, s-o ai pentru tine însuși, înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu se judecă pe sine în ceea ce aprobă!

23. Iar cel ce se îndoiește, dacă va mîncă, se osîndește, fiindcă n-a fost din credință. Și tot ce nu este din credință este păcat.

CAP. 15

Indemnuri la răbdare cu cei slabi și la iubire frățască. Izbinda și răspîndirea Evangheliei prin predica Apostolului.

1. Datori sîntem noi cei tari să indemnăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră.

2. Ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său, la ce este bine, spre zidire.

3. Că și Hristos n-a căutat plăcerea Sa, ci, precum este scris. Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea.

4. Căci toate cite s-au scris mai înainte s-au scris spre învățătura noastră, ca prin răbdarea și învingerea, are vin din Scripturi, să avem nădejde.

5. Iar Dumnezeu răbdării și al învingerii să vă dea vouă a gîndi la fel unu pentru alții, după Iisus Hristos.

6. Pentru ca toți săolaltă și cu o singură gură să slăviți pe Dumnezeu Tatăl, Domnul nostru Iisus Hristos.

7. De aceea, primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

8. Căci spun: Că Hristos s-a făcut slujitor al tăierii împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să împlinească făgăduințele date părinților.

9. Iar neamurile să slăvească pe Dumnezeu pentru mila Lui, precum este scris. Pentru aceasta Te voi lauda nre neamuri și voi cînta numelui Tău.

10. Și iatăși zice Scriptura. Veseliți-vă, neamuri, ca poporul Lui.

11. Și iarăși: Lăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-L pe El toate popoarele.

12. Și iarăși Isaia zice: Și se va arăta rădăcina lui Iesei, Cel care se ridică să domnească peste neamuri, ntru Acela neamurile vor nădăjdui.

13. Iar Dumnezeu al nădejdi să vă împline pe voi de toată bucuria și pacea în credință, ca să prinosescă nădejdea voastră, prin puterea Duhului Sfînt.

14. Și, frații mei, sint încredințat cu asămă despre voi, că și voi sînteți plini de bunărate, plini de toată cunoștința, putînd să vă povățuiți unii pe alții.

15. Și v-am scris, fraților, mai cu îndrăzneală, în parte, ca să vă amintesc despre harul ce mi-a fost dat de Dumnezeu.

16. Ca să fiu slujitor al lui Iisus Hristos la neamuri, sluind Evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca prinosul neamurilor, fiind sfinți în Duhul Sfînt, să fie bine primit.

17. Așadar, în Hristos Iisus am audă, în cele către Dumnezeu.

18. Căci nu voi cuteza să spun ceva din cele ce n-a săvîrșit Hristos prin mine, spre ascultarea neamurilor, prin cuvînt și prin faptă.

19. Prin puterea semnelor și a minunilor, prin puterea Duhului Sfînt, așa încît de la Ierusalim și din ținuturile de împrejur pînă în Iliria, am împlinit propovădirea Evangheliei lui Hristos.

20. Rivind astfel să binevestesc acolo unde Hristos nu fusese numit, ca să nu zădesc pe temelie străină.

21. Ci precum este scris. Căroa nu li s-a vestit despre El, acela îl vor vedea; și cei ce n-au auzit îl vor înțelege.

22. De aceea am și fost împiedicat, de multe ori, ca să vin la voi.

23. Dar acum, nemămurindă le în aceste pînături și avînd dorința de mulți ani să vin la voi.

24. Cînd mă voi duce în Spania, voi veni la voi. Căci nădăjdimesc să vă văd în trecere și, de către voi, să fiu călăuzit pînă acolo, după ce mă voi bucura înții, în parte, de voi.

25. Acum însă mă duc la Ierusalim, luînd sfinților.

26. Căci Macedonia și Aonia au binevoit să facă o strîngere de ajutoare pentru săracii dintre sfinți de la Ierusalim.

27. Căci ei au binevoit și sint datori față de ei. Căci dacă neamurile s-au împătășit de cele dînuite ale lor, datori sint și ei să le slujească în cele trupcești.

28. Săvîrșind deci aceasta și încredințîndu-le roada aceasta, voi trece pe la voi, în Spania.

29. Și știu că, venind la voi, voi veni cu deplinătatea binecuvîntării lui Hristos.

30. Dar vă rog, fraților, pentru Domnul nostru Iisus Hristos și pentru iubirea Duhului Sfînt, ca împreună cu mine să luptați în rugăciuni către Dumnezeu pentru mine.

31. Ca să scap de necredincioșii din Iudeea și ca ajutorul meu la Ierusalim să fie bine primit de către sfinți,

14. Rom. 14, 4-5; 1 Petr. 2, 11. Cap. 14. 1. Rom. 15, 1; 1 Cor. 8, 12. 2. 1 Cor. 10, 25. 3. Is. 65, 5. 4. Luc. 4, 22. 6. Dea. 8, 10. 1 Cor. 10, 3. 1 Tim. 4, 4. 7. 1 Petr. 4, 2. 2 Cor. 13, 15. 1 Tim. 10, 9. 8. Mat. 28, 8. 9. 1 Cor. 10, 12. 11. 1 Cor. 13, 1. 12. 1 Cor. 13, 1. 13. 1 Cor. 13, 1. 14. 1 Cor. 13, 1. 15. 1 Cor. 13, 1. 16. 1 Cor. 13, 1. 17. 1 Cor. 13, 1. 18. 1 Cor. 13, 1. 19. 1 Cor. 13, 1. 20. 1 Cor. 13, 1. 21. 1 Cor. 13, 1. 22. 1 Cor. 13, 1. 23. 1 Cor. 13, 1. 24. 1 Cor. 13, 1. 25. 1 Cor. 13, 1. 26. 1 Cor. 13, 1. 27. 1 Cor. 13, 1. 28. 1 Cor. 13, 1. 29. 1 Cor. 13, 1. 30. 1 Cor. 13, 1. 31. 1 Cor. 13, 1.

36. Gal. 1. 1. Mat. 18, 6. 7. 1 Cor. 8, 1. 11. Lev. 3. 13. Mar. 15. 11. 1 Cor. 10, 25. 17. 15. 1 Cor. 8, 1. 17. Rom. 15, 3. 1 Cor. 8, 8. Gal. 5, 22. 19. Sir. 7, 35. 19. Mar. 9, 50. 20. Mar. 9, 11. 1. 1 Cor. 8, 13. 2. 1 Cor. 13, 1. 3. 1 Cor. 13, 1. 4. 1 Cor. 13, 1. 5. 1 Cor. 13, 1. 6. 1 Cor. 13, 1. 7. 1 Cor. 13, 1. 8. 1 Cor. 13, 1. 9. 1 Cor. 13, 1. 10. 1 Cor. 13, 1. 11. 1 Cor. 13, 1. 12. 1 Cor. 13, 1. 13. 1 Cor. 13, 1. 14. 1 Cor. 13, 1. 15. 1 Cor. 13, 1. 16. 1 Cor. 13, 1. 17. 1 Cor. 13, 1. 18. 1 Cor. 13, 1. 19. 1 Cor. 13, 1. 20. 1 Cor. 13, 1. 21. 1 Cor. 13, 1. 22. 1 Cor. 13, 1. 23. 1 Cor. 13, 1. 24. 1 Cor. 13, 1. 25. 1 Cor. 13, 1. 26. 1 Cor. 13, 1. 27. 1 Cor. 13, 1. 28. 1 Cor. 13, 1. 29. 1 Cor. 13, 1. 30. 1 Cor. 13, 1. 31. 1 Cor. 13, 1.

Ps. 68, 12. 4. 1 Cor. 20, 3. Rom. 4, 23. 24. 1 Cor. 10, 11. 2. 1 Petr. 3, 3. 1 Cor. 10, 11. 2. 3. 16. 7. 1 Cor. 17, 24. 8. 1 Cor. 3, 25. 1 Cor. 3, 3. 9. 3. 1 Cor. 22, 26. Ps. 11, 16. 52. 1 Cor. 2, 1. 1 Cor. 9, 15. 11. 1 Cor. 32, 43. 11. 1 Cor. 16, 1. 12. 1 Cor. 11, 1. 13. 1 Cor. 4, 2. 14. 1 Cor. 22, 16. 15. 1 Cor. 12, 7. 14. 17. 1.

Is. 66, 26. 1 Cor. 20, 41. 1 Cor. 3, 16. 1 Cor. 9, 15. Rom. 12, 2. 20. 1 Cor. 3, 10. 2 Cor. 1, 15. 19. 1 Cor. 9, 15. 21. 1 Cor. 57, 13. 21. 1 Cor. 13, 23. 1 Cor. 3, 10. 23. 1 Cor. 11, 29. 20. 24. 17. 26. 1 Cor. 16, 1. 2 Cor. 8, 1. 24. 27. 1 Cor. 9, 1. 9. Rom. 1, 1. 36. 1 Cor. 1, 1. 1 Cor. 13, 18. 27. 1 Cor. 13, 27.

32. Ca să vin la voi cu bucurie prin voia lui Dumnezeu și să-mi gădesc liniștea împreună cu voi.

33. Iar Dumnezeu! păcă să fie cu voi cu toți. Amin!

CAP. 16

Apostolul le dă în grijă pe diaconii Febe. Închinămintă celor din Roma. Primejdia dezbinării.

1. Și vă încredințez pe Febe, sora noastră, care este diaconisă a Bisericii din Chenhrea.

2. Ca s-o primiți în Domnul, cu vrednicia cuvenită sfinților și să-i fiți de ajutor la orice ar avea nevoie de ajutorul vostru. Căci și ea a ajutat pe mulți și pe mine însuși.

3. Îmbrățișați pe Priscila și Acvila, tovarășii mei de lucru în Iisus Hristos.

4. Care și-au pus grumazul lor pentru viața mea și cărora nu numai eu le mulțumesc, ci și toate Bisericile dintre păgini.

5. Și Biserica din casa lor. Îmbrățișați pe Epnet, iubitul meu, care este pîrga Asiei, în Hristos.

6. Îmbrățișați pe Maria care s-a ostenit mult pentru voi.

7. Îmbrățișați pe Andronic și pe Iunias, rudele mele și împreună închiși cu mine, care sînt vestiți între apostoli și care înaintea mea au fost în Hristos.

8. Îmbrățișați pe Ampliat, iubitul meu în Domnul.

9. Îmbrățișați pe Urban, tovarășul meu de muncă în Hristos, și pe Stahis, iubitul meu.

10. Îmbrățișați pe Apelles, cel încercat în Hristos. Îmbrățișați pe cei ce sînt din casa lui Aristobul.

11. Îmbrățișați pe Irodion, ruda mea. Îmbrățișați pe cei din casa lui Narcis, care sînt în Domnul.

12. Îmbrățișați pe Trifena și pe Trifosa, care s-au ostenit în Domnul. Îmbrățișați pe iubita Persida, care mult s-a ostenit în Domnul.

13. Îmbrățișați pe Ruf, cel ales întru Domnul, și pe mama lui, care este și a mea.

14. Îmbrățișați pe Asmerit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patrova, pe Herminas și pe frații care sînt împreună cu ei.

15. Îmbrățișați pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimpan și pe toți sfinții care sînt împreună cu ei.

16. Îmbrățișați-vă unii pe alții cu sărutare sfîntă. Vă îmbrățișează pe voi toate Bisericile lui Hristos.

17. Și vă îndemn, fraților, să vă păziți de cei ce fac dezbinări și sminteli împotriva învățurii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei.

18. Căci unii ca aceștia nu slujesc Domnului nostru Iisus Hristos, ci pîntecelui lor, și, prin vorbele lor frumoase și măgulitoare, înșală înimile celor fără de răutate.

19. Căci ascultarea voastră este cunoscută de toți. Mă bucur deci de voi și voiesc să fiți înțelepți spre bine și nevinovați la rău.

20. Iar Dumnezeu! păcii va zdrobi repede sub picioarele voastre pe satana. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi!

21. Vă îmbrățișează Timotei, tovarășul meu de lucru, și Luciu și Iason și Sosipatru, cei de un neam cu mine.

22. Vă îmbrățișez în Domnul eu Tertius, care am scris epistola.

23. Vă îmbrățișează Gaius, gazda mea și a toată Biserica. Vă îmbrățișează Erast vistiernicul cetății, și fratele Cvartus.

24. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți; Amin!

25. Iar celui ce poate să vă întărească după Evanghelia mea și după propovăduirea lui Iisus Hristos, potrivit cu descoperirea tainei celei ascunse din timpuri veșnice,

26. Iar acum arătată prin Scripturile proorocilor, după porunca veșnicului Dumnezeu și cunoscută la toate neamurile spre ascultarea credinței,

27. Unuia înțeleptului Dumnezeu, prin Iisus Hristos, fie slava în veci vecilor. Amin!

ÎNȚIA EPISTOLĂ CĂTRE CORINTENI A SF. APOSTOL PAVEL

CAP. 1

Mulțumire lui Dumnezeu pentru credința Corintenilor. Răul dezbinărilor. Cuvîntul Crucii: nebulie pentru cei ce pier; puterea a Dumnezeu pentru cei ce se mîntuiesc.

1. Pavel, chemat apostol al lui Iisus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, fratele Sostene,

2. Bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, celor sfinți în Iisus Hristos, celor numiți sfinți, împreună cu toți cei ce cheamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, și al lor și al nostru:

3. Hat vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul nostru Iisus Hristos.

4. Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu pentru voi, pentru harul lui Dumnezeu, dat vouă în Hristos Iisus.

5. Căci prin El v-ați îmbogățit deplin în tot cuvîntul și în toată cunoștința.

6. Precum mărturia lui Hristos s-a adeverit în voi;

7. Încît voi nu sînteți lipsiți de nici un dar, așteptînd arătarea Domnului nostru Iisus Hristos,

8. Care vă va și întări pînă la sfîrșit, ca să fiți nevinovați în ziua Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la împărțirea cu Fiul său Iisus Hristos, Domnul nostru.

10. Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să vorbiți la fel și să nu fie

dezbinări în sinul vostru; ci să fiți cu totul uniți în același cuget și în aceeași înțelegere.

11. Căci, fraților, prin oamenii de la Hloc din casă, mi-a venit știre că la voi sînt certuri;

12. Și spun aceasta, ca fiecare dintre voi zică: Eu sînt al lui Pavel, iar eu sînt al lui Apolo, iar eu sînt al lui Chefa, iar eu sînt al lui Hristos!

13. Oare s-a împărțit Hristos? Nu cumva s-a răstignit Pavel pentru voi? Sau fost-ați botezați în numele lui Pavel?

14. Mulțumesc lui Dumnezeu că pe nici unul din voi n-am botezat, decît pe Crispus și pe Gaius,

15. Ca să nu zică cineva că ați fost botezați în numele meu.

16. Am botezat și casa lui Ștefana; afară de aceștia nu știu să mai fi botezat pe altcineva.

17. Căci Hristos nu m-a trimis ca să botez, ci să binevestesc, dar nu cu înțelepciunea cuvîntării, ca să nu rămînă stea-pă crucea lui Hristos.

18. Căci cuvîntul crucii, pentru cei ce pier, este nebulie; iar pentru noi, cei ce ne mîntuim, este puterea lui Dumnezeu.

19. Căci scris este: Pierd-voi înțelepciunea înțelepților și știința celor învățați voi nimic-o.

20. Unde e înțeleptul? Unde e cărturarul? Unde e cercetătorul acestui veac? Au n-a dovedit Dumnezeu nebulă înțelepciunea lumii acesteia?

¹ 2 Rom. 1, 10, 16, 20. 1 Cor 14, 33. 1 Tim 4, 9. Cap. 16. 3 Fapt 18, 2. 4 Mat 18, 20. 5 1 Petr 5, 14. 1 Cor 16, 20. 2 Cor 13, 12. 17 Mat 18, 17. 18 Fapt 15, 24. 1 Cor 5, 1. 6a. 5. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

5. 1 Tim 4, 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

5. 1 Tim 4, 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

4. Căci nu mă știu vinovat cu nimic, dar nu întru aceasta m-am îndreptat. Cel care mă judecă pe mine este Dumnezeu.

5. De aceea, nu judecați ceva înainte de vreme, până ce nu va veni Domnul, care va lumina cele ascunse ale întunericului și va vădi staturile inimilor. Și atunci fiecare va avea de la Dumnezeu lauda.

6. Și acestea, fraților, le-am zis ca despre mine și despre Apolo, dar ele sînt pentru voi, ca să învățați, din pilda noastră, să nu treceți peste ce e scris, ca să nu vă făliți unul cu altul împotriva celuilalt.

7. Căci cine te deosebește pe tine? Și ce ai, pe care să nu-l fi primit? Iar dacă l-ai primit, de ce te făleşti, ca și cum nu l-ai fi primit?

8. Iată, sînteți sătui; iată, v-ați îmbogățit; fără de noi ați domnit, și, de ați fi domnit măcar, ca și noi să dominăm împreună cu voi.

9. Căci mi se pare că Dumnezeu, pe noi, apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă oameni, ca pe niște osîndiți la moarte, fiindcă ne-am făcut privilegiate lumii și ingerilor și oamenilor.

10. Noi sîntem nebuni pentru Hristos; voi însă înțelegeți întru Hristos: Noi sîntem slabi; voi însă sînteți tari. Voi sînteți străluciri, iar noi sîntem de necinste!

11. Pînă în ceasul de acum flămînzim și însetăm; sîntem goi și sîntem bătăiți; sîntem priveghi.

12. Și ne ostenim, lucrînd cu minile noastre. Ocăriți fiind, binecuvîntăm. Prigoniiți fiind, răbdăm.

13. Huliți fiind, mîngîhem. Am ajuns ca gunoii lumii, ca măturătura tuturor, pînă astăzi.

14. Nu ca să vă rușinez vă scriu acestea, ci ca să vă dojenesc, ca pe niște copii ai mei iubiți.

15. Căci de ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși nu aveți mult, părinți. Căci eu v-am născut prin Evanghelie în Iisus Hristos.

16. Deci, vă rog, să-nu fiți mie următori, precum și eu lui Hristos.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pe Timotei, care este fiul meu iubit și credincios în Domnul. El vă va aduce aminte căile mele cele în Hristos Iisus, cum învăț cu pretutindeni în toată Biserica.

18. Unii, crezînd că n-am să nîm vin la voi, s-au semețit.

19. Dar voi veni la voi de grabă dacă Domnul va voi — și voi cunoaște nu cuvîntul celor ce s-au semețit, ci puterea lor.

20. Căci împărăția lui Dumnezeu nu stă în cuvînt, ci în putere.

21. Ce voți? Să vin la voi cu toaigul, sau să vin cu dragoste și cu duhul blîndeții?

CAP. 5

Mustrări împotriva celor desfrînați. Isgonirea păcătoșilor din Biserica.

1. Îndeobște se aude că la voi e desfrînare, și o astfel de desfrînare cum nici între păgîni nu se pomeneste, ca unul să trăiască cu femeia tatălui său.

2. Iar voi v-ați semețit, în loc mul de grabă să vă fi jeliți, ca să fie scos din mijlocul vostru cel ce a săvîrșit această faptă.

3. Ci eu, desi departe cu trupul, însă de față cu duhul, am și judecat, ca și cum aș fi de față, pe cel ce a făcut una cu aceasta:

4. În numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunîndu-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,

5. Să dați pe unul ca acesta satanei, spre pieirea trupului, ca duhul să se mîntuiască în ziua Domnului Iisus.

6. Semeția voastră nu e bună. Oare nu știți că puțin aluat dospește toată frămîntătura?

7. Curățiți aluatul cel vechi, ca să fiți frămîntătură nouă, precum și sînteți fără aluat; căci Paștile nostru Hristos s-a jertfit pentru noi.

8. De aceea să prăznuim nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răătă-

ți și al vicleșugului, ci cu azimele curăției și ale adevărului.

9. V-am scris în epistolă să nu vă amestecați cu destrînați;

10. Dar nu am spus de agur despre destrînații acestor luni, sau despre lacomi și rapitori, sau despre înclina torii la idoli, căci astfel ar trebui să ieșiți afară din lume.

11. Dar eu v-am scris acum să nu vă amestecați, dacă vreunul, numîndu-se frate, va fi desfrînat, sau lacom, sau închinător la idoli, sau ocăriitor, sau bețiv, sau răpitor. Cu unul cu acesta nici să nu ședeți la masă.

12. Căci ce am eu cu să judec și pe cei din afară? Însă pe cei dinăuntrul, oare, nu-i judecați voi?

13. Iar pe cei din afară îi va judeca Dumnezeu. Scoateți afară dintre voi pe cel rău.

CAP. 6

Ferțiți-vă de desfrînare și de nedreptate.

1. Îndrăznește, oare, cineva dintre voi, avînd vreo pîră împotriva altuia, să se judece înaintea celor nedrepti și nu înaintea celor sfinți?

2. Au nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă voi sînteți judecători lumii, nu sînteți voi destoinici să judecați lucruri alte de mici?

3. Nu știți, oare, că noi vom judeca pe ingeri? Cu cît mai mult cele lumesti?

4. Deci dacă aveți judecați lumesti, puneți pe cei nebăgați în seamă din Biserica, ca să vă judece.

5. O spun spre rușinea voastră. Nu este, oare, între voi nici un om înțelept, care să poată judeca între frate și frate?

6. Ci frate cu frate se judecă și aceasta înaintea necredincioșilor?

7. Negreșiți, și aceasta este cădere pentru voi, că aveți judecați unii cu alții. Pentru ce nu suferiți mai bine strîmbătatea? Pentru ce nu răbdați mai bine paguba?

8. Ci voi înșivă faceți strîmbătate și aduceți pagubă, și acestea, fraților!

9. Nu știți, oare, că nedreptii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă amăgiți! Nici destrînați, nici închinători la idoli, nici adulteri, nici malaheni, nici sodomiti,

10. Nici furi, nici lacomi, nici bețivi, nici batjocoritori, nici răpitori nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

11. Și așa erăți unii dintre voi. Dar v-ați spălat, dar v-ați sfințit, dar v-ați îndreptat în numele Domnului Iisus Hristos și în Duhul Dumnezeului nostru.

12. Toate înii sînt îngăduite, dar nu toate înii sînt de folos. Toate înii sînt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de ceva.

13. Bucatele sînt pentru pîntece și pîntecele pentru bucate și Dumnezeu va nimici și pe unul și pe celelalte. Trupul însă nu e pentru desfrînare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup.

14. Iar Dumnezeu, care a viațat pe Domnul, ne va învia și pe noi prin puterea Sa.

15. Au nu știți că trupurile voastre sînt mădularele lui Hristos? Luînd deci mădularele lui Hristos le voi face mădularele unei destrîinate? Să nu fie!

16. Sau nu știți că cel ce se alipește de destrînată este un singur trup cu ea? Căci vor fi — zice Scriptura — cei doi, un singur trup.

17. Iar cel ce se alipește de Domnul este un singur duh cu El.

18. Fugii de desfrînare! Orice păcat pe care-l va săvîrși omul, este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrînării păcătuieste în însuși trupul său.

19. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfințit care este în voi, pe care-l aveți de la Dumnezeu și că voi nu sînteți ai voștri?

20. Căci ați fost cumpărați cu preț! Slăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sînt ale lui Dumnezeu.

4. Ies 34, 7. I v 9, 2, 21, 35, 27, 6. I apt 23, 1.
5. Ios 2, 21. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
6. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
7. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
8. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
9. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
10. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
11. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
12. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
13. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
14. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
15. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
16. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
17. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
18. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
19. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
20. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.

1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
2. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
3. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
4. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
5. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
6. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
7. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
8. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
9. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
10. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
11. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
12. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
13. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
14. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
15. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
16. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
17. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
18. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
19. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
20. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.

1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
2. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
3. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
4. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
5. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
6. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
7. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
8. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
9. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
10. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
11. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
12. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
13. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
14. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
15. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
16. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
17. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
18. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
19. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.
20. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1. Ios 30, 1.

3. Apararea mea către cei ce mă judecă aceasta este.

4. N-avem, oare, dreptul să mijlocim și să bem?

5. N-avem, oare, dreptul să purtăm cu noi o femeie soră, ca și ceilalți Apostoli, ca și frații Domnului, ca și Chefa?

6. Sau numai eu și Barnaba nu avem dreptul de a nu lucra?

7. Cine slujește vreodată, în oaste cu solda lui? Cine sădăște vie și nu mănincă din roada ei? Sau cine paște o turmă și nu mănincă din laptele turmei?

8. Nu după omi spun eu acestea. Nu spune, oare, și legea acestor?

9. Căci în Legea lui Moise este scris: Să nu legi gura bouului care treieră. Oare de-boa se îngrijeste Dumnezeu?

10. Sau în adevăr pentru noi zice? Căci pentru noi s-a scris: Cel ce ară trebuie să are cu nădejde, și cel ce treieră, cu nădejdea că va avea parte de roada.

11. Dacă noi nu am scuturat la voi cele duhovnicești, este oare, mare lucru dacă noi vom secera cele pământești ale voastre?

12. Dacă alții se bucură de acest drept asupra voastră, oare, nu eu am mai mult noi? Dar nu ne-am folosit de dreptul acesta, ci toate le răbdăm ca să nu punem piedică Evangheliei lui Hristos.

13. Au nu știți că cei ce săvârșesc cele sfinte mănuincă de la templu și cei ce slujesc altarului au parte de la altar?

14. Tot așa a poruncit și Domnul celor ce propovăduiesc Evanghelia, ca să trăiască din Evanghelie.

15. Dar eu nu m-am folosit de nimic din acestea și nu am scris acestea, ca să se facă și eu mine așa. Căci mai bine este pentru mine să mor, decât să-mi zădărnicească cineva lauda.

16. Căci dacă vestesc Evanghelia, nu-mi este laudă, pentru că stă asupra mea datoria. Căci, vai mie dacă nu voi binevesti!

17. Căci dacă fac aceasta de bună voie, am plată; dar dacă o fac fără voie, am numai o sarcină îndreptată.

4. Iac. 10, 7. 2 Tes. 3, 9. 17. Gal. 6, 6. 9. Deut. 25, 4. Ps. 35, 6. 1 Tim. 5, 18. 11. Rom. 17, 27. 12. 1 Cor. 20, 23. 2 Cor. 11, 1. 1 Tes. 2, 9. 13. 1 Cor. 7, 34. Num. 18, 3. Deut. 18, 1. 8. Ex. 13, 10. 14. 1 Cor. 7, 32. 33. Mat. 10, 10. 16. 1 Cor. 20, 9. Eps. 9, 6. 13. 2. Rom. 1, 11. 17. Luc. 17, 10. Co. 1,

18. Care este deci, plata mea? Că binevestind, pun fără plată Evanghelia lui Hristos înaintea oamenilor, fără să mă folosesc de dreptul meu din Evanghelie.

19. Căci, deși sunt liber față de toți, m-am făcut rob tuturor, ca să dobândesc pe cei mai mulți.

20. Cu Judeii am fost ca un Judeu, ca să dobândesc pe Judei. Cu cei de sub lege, ca unul de sub lege, deși eu nu sunt sub lege, ca să dobândesc pe cei de sub lege.

21. Cu cei ce nu au legea, m-am făcut ca unul fără lege, deși nu sunt fără legea lui Dumnezeu, ci avind Legea lui Hristos, ca să dobândesc pe cei ce nu au legea.

22. Cu cei slabi m-am făcut slab, ca pe cei slabi să-i dobândesc. Pentru toate m-am făcut, ca, în orice chip, să mișcun pe unii.

23. Dar toate le fac pentru Evanghelie, ca să nu pierd ea.

24. Nu știți voi că acei care alergă în stadion, toți alegă, dar numai unul ia premiul? Alergați așa ca să-l luați.

25. Și ori cine se luptă se înfruntă de la toate. Și acela, ca să ia o coroană stricăcioasă, iar noi, necorupțibili.

26. Eu deci, așa alerg, nu ca la întâmplare. Așa mă lupt cu pumnul, fără să lovesc în aer.

27. Ci lini chinuiesc trupul meu și îl supun robiciei; ca nu cumva, altora propovăduind, eu însami să mă fac netrebnic.

CAP. 10

Judeii în pustie, au cunoscut dreptul asprime a lui Dumnezeu. Căci Domnului trebuie giurată întru sfințenie. Grija pentru cugetul celor slabi

1. Căci nu voiesc, fraților, ca voi să nu știți că părinții noștri au fost toți sub nor și ca toți au trecut prin mare.

2. Și toți, prin Moise, s-au botezat în nor și în mare.

25. 18. 1 Cor. 10, 33. 20. Eps. 16, 4. 21. Cor. 7, 18. 22. Rom. 11, 14. 15, 1. 1 Cor. 11, 29. 24. 1 Tim. 3, 12. 14. 2 Tim. 4, 1. 25. 1 Petr. 5, 4. 2 Tim. 2, 4. 4. 8. Apoc. 2, 10. 12. Ps. 49, 16. Rom. 6, 18. Cap. 10, 12. 1 Cor. 13, 21. 14, 22. 40. 38. Num. 9, 18-19. 33, 9. Is. 4, 1

3. Și toți au mâncat aceeași mâncare, duhovnicească;

4. Și toți, aceeași băutură duhovnicească, au băut, pentru că beau din piatra duhovnicească, ce avea să vină la piatra era Hristos.

5. Dar eu cei mai mulți dintre ei nu a binevoit Dumnezeu. Căci au căzut în pustie.

6. Și acestea s-au făcut pilde pentru noi, ca să nu poftim la cele rele, cum au poftit aceia;

7. Nici închinători la idoli să nu vă faceți, ca unii dintre ei, precum este scris: A ieșit poporul să mănince și să bea și s-au sculat la joc;

8. Nici să ne desfrinăm cum s-au desfrinat unii dintre ei, și au căzut, într-o zi, douăzeci și trei de mii;

9. Nici să ispitim pe Domnul, precum L-au ispitit unii din ei și au pierit de serpi;

10. Nici să cirtți, precum nu cirtit unii din ei și au pierit prin pierzătorul.

11. Și toate acestea li s-au întâmplat, aceluia, ca pilde, și au fost scrise spre povățuirea noastră, la care au ajuns sfârșiturile veacurilor.

12. De aceea, cel căruia i se pare că stă să ia seama să nu cadă.

13. Nu v-a cuprins ispită care să fi fost peste puterea omenească. Dar credincios este Dumnezeu, care nu va îngădui ca să fiți ispitiți mai mult decât puteți, ci o dată cu ispită va aduce și scăparea din ea, ca să puteți răbda.

14. De aceea, iubii mei, fugiți de închinarea la idoli.

15. Ca unor înțelepți vă vorbesc, judecați voi ce vă spun.

16. Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, nu este, oare, împărțirea cu singele lui Hristos? Pînca pe care o frîngem nu este, oare, împărțirea cu trupul lui Hristos?

17. Că o pline, un trup sintem cu toții; căci toți ne împărțim dintr-o pine

1. 1 Cor. 10, 14. Num. 11, 7. Deut. 8, 16. Ps. 77, 24. 1 Cor. 10, 20. 1 Cor. 10, 21. 1 Cor. 10, 22. 1 Cor. 10, 23. 1 Cor. 10, 24. 1 Cor. 10, 25. 1 Cor. 10, 26. 1 Cor. 10, 27. 1 Cor. 10, 28. 1 Cor. 10, 29. 1 Cor. 10, 30. 1 Cor. 10, 31. 1 Cor. 10, 32. 1 Cor. 10, 33. 1 Cor. 10, 34. 1 Cor. 10, 35. 1 Cor. 10, 36. 1 Cor. 10, 37. 1 Cor. 10, 38. 1 Cor. 10, 39. 1 Cor. 10, 40. 1 Cor. 10, 41. 1 Cor. 10, 42. 1 Cor. 10, 43. 1 Cor. 10, 44. 1 Cor. 10, 45. 1 Cor. 10, 46. 1 Cor. 10, 47. 1 Cor. 10, 48. 1 Cor. 10, 49. 1 Cor. 10, 50. 1 Cor. 10, 51. 1 Cor. 10, 52. 1 Cor. 10, 53. 1 Cor. 10, 54. 1 Cor. 10, 55. 1 Cor. 10, 56. 1 Cor. 10, 57. 1 Cor. 10, 58. 1 Cor. 10, 59. 1 Cor. 10, 60. 1 Cor. 10, 61. 1 Cor. 10, 62. 1 Cor. 10, 63. 1 Cor. 10, 64. 1 Cor. 10, 65. 1 Cor. 10, 66. 1 Cor. 10, 67. 1 Cor. 10, 68. 1 Cor. 10, 69. 1 Cor. 10, 70. 1 Cor. 10, 71. 1 Cor. 10, 72. 1 Cor. 10, 73. 1 Cor. 10, 74. 1 Cor. 10, 75. 1 Cor. 10, 76. 1 Cor. 10, 77. 1 Cor. 10, 78. 1 Cor. 10, 79. 1 Cor. 10, 80. 1 Cor. 10, 81. 1 Cor. 10, 82. 1 Cor. 10, 83. 1 Cor. 10, 84. 1 Cor. 10, 85. 1 Cor. 10, 86. 1 Cor. 10, 87. 1 Cor. 10, 88. 1 Cor. 10, 89. 1 Cor. 10, 90. 1 Cor. 10, 91. 1 Cor. 10, 92. 1 Cor. 10, 93. 1 Cor. 10, 94. 1 Cor. 10, 95. 1 Cor. 10, 96. 1 Cor. 10, 97. 1 Cor. 10, 98. 1 Cor. 10, 99. 1 Cor. 10, 100. 1 Cor. 10, 101. 1 Cor. 10, 102. 1 Cor. 10, 103. 1 Cor. 10, 104. 1 Cor. 10, 105. 1 Cor. 10, 106. 1 Cor. 10, 107. 1 Cor. 10, 108. 1 Cor. 10, 109. 1 Cor. 10, 110. 1 Cor. 10, 111. 1 Cor. 10, 112. 1 Cor. 10, 113. 1 Cor. 10, 114. 1 Cor. 10, 115. 1 Cor. 10, 116. 1 Cor. 10, 117. 1 Cor. 10, 118. 1 Cor. 10, 119. 1 Cor. 10, 120. 1 Cor. 10, 121. 1 Cor. 10, 122. 1 Cor. 10, 123. 1 Cor. 10, 124. 1 Cor. 10, 125. 1 Cor. 10, 126. 1 Cor. 10, 127. 1 Cor. 10, 128. 1 Cor. 10, 129. 1 Cor. 10, 130. 1 Cor. 10, 131. 1 Cor. 10, 132. 1 Cor. 10, 133. 1 Cor. 10, 134. 1 Cor. 10, 135. 1 Cor. 10, 136. 1 Cor. 10, 137. 1 Cor. 10, 138. 1 Cor. 10, 139. 1 Cor. 10, 140. 1 Cor. 10, 141. 1 Cor. 10, 142. 1 Cor. 10, 143. 1 Cor. 10, 144. 1 Cor. 10, 145. 1 Cor. 10, 146. 1 Cor. 10, 147. 1 Cor. 10, 148. 1 Cor. 10, 149. 1 Cor. 10, 150. 1 Cor. 10, 151. 1 Cor. 10, 152. 1 Cor. 10, 153. 1 Cor. 10, 154. 1 Cor. 10, 155. 1 Cor. 10, 156. 1 Cor. 10, 157. 1 Cor. 10, 158. 1 Cor. 10, 159. 1 Cor. 10, 160. 1 Cor. 10, 161. 1 Cor. 10, 162. 1 Cor. 10, 163. 1 Cor. 10, 164. 1 Cor. 10, 165. 1 Cor. 10, 166. 1 Cor. 10, 167. 1 Cor. 10, 168. 1 Cor. 10, 169. 1 Cor. 10, 170. 1 Cor. 10, 171. 1 Cor. 10, 172. 1 Cor. 10, 173. 1 Cor. 10, 174. 1 Cor. 10, 175. 1 Cor. 10, 176. 1 Cor. 10, 177. 1 Cor. 10, 178. 1 Cor. 10, 179. 1 Cor. 10, 180. 1 Cor. 10, 181. 1 Cor. 10, 182. 1 Cor. 10, 183. 1 Cor. 10, 184. 1 Cor. 10, 185. 1 Cor. 10, 186. 1 Cor. 10, 187. 1 Cor. 10, 188. 1 Cor. 10, 189. 1 Cor. 10, 190. 1 Cor. 10, 191. 1 Cor. 10, 192. 1 Cor. 10, 193. 1 Cor. 10, 194. 1 Cor. 10, 195. 1 Cor. 10, 196. 1 Cor. 10, 197. 1 Cor. 10, 198. 1 Cor. 10, 199. 1 Cor. 10, 200. 1 Cor. 10, 201. 1 Cor. 10, 202. 1 Cor. 10, 203. 1 Cor. 10, 204. 1 Cor. 10, 205. 1 Cor. 10, 206. 1 Cor. 10, 207. 1 Cor. 10, 208. 1 Cor. 10, 209. 1 Cor. 10, 210. 1 Cor. 10, 211. 1 Cor. 10, 212. 1 Cor. 10, 213. 1 Cor. 10, 214. 1 Cor. 10, 215. 1 Cor. 10, 216. 1 Cor. 10, 217. 1 Cor. 10, 218. 1 Cor. 10, 219. 1 Cor. 10, 220. 1 Cor. 10, 221. 1 Cor. 10, 222. 1 Cor. 10, 223. 1 Cor. 10, 224. 1 Cor. 10, 225. 1 Cor. 10, 226. 1 Cor. 10, 227. 1 Cor. 10, 228. 1 Cor. 10, 229. 1 Cor. 10, 230. 1 Cor. 10, 231. 1 Cor. 10, 232. 1 Cor. 10, 233. 1 Cor. 10, 234. 1 Cor. 10, 235. 1 Cor. 10, 236. 1 Cor. 10, 237. 1 Cor. 10, 238. 1 Cor. 10, 239. 1 Cor. 10, 240. 1 Cor. 10, 241. 1 Cor. 10, 242. 1 Cor. 10, 243. 1 Cor. 10, 244. 1 Cor. 10, 245. 1 Cor. 10, 246. 1 Cor. 10, 247. 1 Cor. 10, 248. 1 Cor. 10, 249. 1 Cor. 10, 250. 1 Cor. 10, 251. 1 Cor. 10, 252. 1 Cor. 10, 253. 1 Cor. 10, 254. 1 Cor. 10, 255. 1 Cor. 10, 256. 1 Cor. 10, 257. 1 Cor. 10, 258. 1 Cor. 10, 259. 1 Cor. 10, 260. 1 Cor. 10, 261. 1 Cor. 10, 262. 1 Cor. 10, 263. 1 Cor. 10, 264. 1 Cor. 10, 265. 1 Cor. 10, 266. 1 Cor. 10, 267. 1 Cor. 10, 268. 1 Cor. 10, 269. 1 Cor. 10, 270. 1 Cor. 10, 271. 1 Cor. 10, 272. 1 Cor. 10, 273. 1 Cor. 10, 274. 1 Cor. 10, 275. 1 Cor. 10, 276. 1 Cor. 10, 277. 1 Cor. 10, 278. 1 Cor. 10, 279. 1 Cor. 10, 280. 1 Cor. 10, 281. 1 Cor. 10, 282. 1 Cor. 10, 283. 1 Cor. 10, 284. 1 Cor. 10, 285. 1 Cor. 10, 286. 1 Cor. 10, 287. 1 Cor. 10, 288. 1 Cor. 10, 289. 1 Cor. 10, 290. 1 Cor. 10, 291. 1 Cor. 10, 292. 1 Cor. 10, 293. 1 Cor. 10, 294. 1 Cor. 10, 295. 1 Cor. 10, 296. 1 Cor. 10, 297. 1 Cor. 10, 298. 1 Cor. 10, 299. 1 Cor. 10, 300. 1 Cor. 10, 301. 1 Cor. 10, 302. 1 Cor. 10, 303. 1 Cor. 10, 304. 1 Cor. 10, 305. 1 Cor. 10, 306. 1 Cor. 10, 307. 1 Cor. 10, 308. 1 Cor. 10, 309. 1 Cor. 10, 310. 1 Cor. 10, 311. 1 Cor. 10, 312. 1 Cor. 10, 313. 1 Cor. 10, 314. 1 Cor. 10, 315. 1 Cor. 10, 316. 1 Cor. 10, 317. 1 Cor. 10, 318. 1 Cor. 10, 319. 1 Cor. 10, 320. 1 Cor. 10, 321. 1 Cor. 10, 322. 1 Cor. 10, 323. 1 Cor. 10, 324. 1 Cor. 10, 325. 1 Cor. 10, 326. 1 Cor. 10, 327. 1 Cor. 10, 328. 1 Cor. 10, 329. 1 Cor. 10, 330. 1 Cor. 10, 331. 1 Cor. 10, 332. 1 Cor. 10, 333. 1 Cor. 10, 334. 1 Cor. 10, 335. 1 Cor. 10, 336. 1 Cor. 10, 337. 1 Cor. 10, 338. 1 Cor. 10, 339. 1 Cor. 10, 340. 1 Cor. 10, 341. 1 Cor. 10, 342. 1 Cor. 10, 343. 1 Cor. 10, 344. 1 Cor. 10, 345. 1 Cor. 10, 346. 1 Cor. 10, 347. 1 Cor. 10, 348. 1 Cor. 10, 349. 1 Cor. 10, 350. 1 Cor. 10, 351. 1 Cor. 10, 352. 1 Cor. 10, 353. 1 Cor. 10, 354. 1 Cor. 10, 355. 1 Cor. 10, 356. 1 Cor. 10, 357. 1 Cor. 10, 358. 1 Cor. 10, 359. 1 Cor. 10, 360. 1 Cor. 10, 361. 1 Cor. 10, 362. 1 Cor. 10, 363. 1 Cor. 10, 364. 1 Cor. 10, 365. 1 Cor. 10, 366. 1 Cor. 10, 367. 1 Cor. 10, 368. 1 Cor. 10, 369. 1 Cor. 10, 370. 1 Cor. 10, 371. 1 Cor. 10, 372. 1 Cor. 10, 373. 1 Cor. 10, 374. 1 Cor. 10, 375. 1 Cor. 10, 376. 1 Cor. 10, 377. 1 Cor. 10, 378. 1 Cor. 10, 379. 1 Cor. 10, 380. 1 Cor. 10, 381. 1 Cor. 10, 382. 1 Cor. 10, 383. 1 Cor. 10, 384. 1 Cor. 10, 385. 1 Cor. 10, 386. 1 Cor. 10, 387. 1 Cor. 10, 388. 1 Cor. 10, 389. 1 Cor. 10, 390. 1 Cor. 10, 391. 1 Cor. 10, 392. 1 Cor. 10, 393. 1 Cor. 10, 394. 1 Cor. 10, 395. 1 Cor. 10, 396. 1 Cor. 10, 397. 1 Cor. 10, 398. 1 Cor. 10, 399. 1 Cor. 10, 400. 1 Cor. 10, 401. 1 Cor. 10, 402. 1 Cor. 10, 403. 1 Cor. 10, 404. 1 Cor. 10, 405. 1 Cor. 10, 406. 1 Cor. 10, 407. 1 Cor. 10, 408. 1 Cor. 10, 409. 1 Cor. 10, 410. 1 Cor. 10, 411. 1 Cor. 10, 412. 1 Cor. 10, 413. 1 Cor. 10, 414. 1 Cor. 10, 415. 1 Cor. 10, 416. 1 Cor. 10, 417. 1 Cor. 10, 418. 1 Cor. 10, 419. 1 Cor. 10, 420. 1 Cor. 10, 421. 1 Cor. 10, 422. 1 Cor. 10, 423. 1 Cor. 10, 424. 1 Cor. 10, 425. 1 Cor. 10, 426. 1 Cor. 10, 427. 1 Cor. 10, 428. 1 Cor. 10, 429. 1 Cor. 10, 430. 1 Cor. 10, 431. 1 Cor. 10, 432. 1 Cor. 10, 433. 1 Cor. 10, 434. 1 Cor. 10, 435. 1 Cor. 10, 436. 1 Cor. 10, 437. 1 Cor. 10, 438. 1 Cor. 10, 439. 1 Cor. 10, 440. 1 Cor. 10, 441. 1 Cor. 10, 442. 1 Cor. 10, 443. 1 Cor. 10, 444. 1 Cor. 10, 445. 1 Cor. 10, 446. 1 Cor. 10, 447. 1 Cor. 10, 448. 1 Cor. 10, 449. 1 Cor. 10, 450. 1 Cor. 10, 451. 1 Cor. 10, 452. 1 Cor. 10, 453. 1 Cor. 10, 454. 1 Cor. 10, 455. 1 Cor. 10, 456. 1 Cor. 10, 457. 1 Cor. 10, 458. 1 Cor. 10, 459. 1 Cor. 10, 460. 1 Cor. 10, 461. 1 Cor. 10, 462. 1 Cor. 10, 463. 1 Cor. 10, 464. 1 Cor. 10, 465. 1 Cor. 10, 466. 1 Cor. 10, 467. 1 Cor. 10, 468. 1 Cor. 10, 469. 1 Cor. 10, 470. 1 Cor. 10, 471. 1 Cor. 10, 472. 1 Cor. 10, 473. 1 Cor. 10, 474. 1 Cor. 10, 475. 1 Cor. 10, 476. 1 Cor. 10, 477. 1 Cor. 10, 478. 1 Cor. 10, 479. 1 Cor. 10, 480. 1 Cor. 10, 481. 1 Cor. 10, 482. 1 Cor. 10, 483. 1 Cor. 10, 484. 1 Cor. 10, 485. 1 Cor. 10, 486. 1 Cor. 10, 487. 1 Cor. 10, 488. 1 Cor. 10, 489. 1 Cor. 10, 490. 1 Cor. 10, 491. 1 Cor. 10, 492. 1 Cor. 10, 493. 1 Cor. 10, 494. 1 Cor. 10, 495. 1 Cor. 10, 496. 1 Cor. 10, 497. 1 Cor. 10, 498. 1 Cor. 10, 499. 1 Cor. 10, 500. 1 Cor. 10, 501. 1 Cor. 10, 502. 1 Cor. 10, 503. 1 Cor. 10, 504. 1 Cor. 10, 505. 1 Cor. 10, 506. 1 Cor. 10, 507. 1 Cor. 10, 508. 1 Cor. 10, 509. 1 Cor. 10, 510. 1 Cor. 10, 511. 1 Cor. 10, 512. 1 Cor. 10, 513. 1 Cor. 10, 514. 1 Cor. 10, 515. 1 Cor. 10, 516. 1 Cor. 10, 517. 1 Cor. 10, 518. 1 Cor. 10, 519. 1 Cor. 10, 520. 1 Cor. 10, 521. 1 Cor. 10, 522. 1 Cor. 10, 523. 1 Cor. 10, 524. 1 Cor. 10, 525. 1 Cor. 10, 526. 1 Cor. 10, 527. 1 Cor. 10, 528. 1 Cor. 10, 529. 1 Cor. 10, 530. 1 Cor. 10, 531. 1 Cor. 10, 532. 1 Cor. 10, 533. 1 Cor. 10, 534. 1 Cor. 10, 535. 1 Cor. 10, 536. 1 Cor. 10, 537. 1 Cor. 10, 538. 1 Cor. 10, 539. 1 Cor. 10, 540. 1 Cor. 10, 541. 1 Cor. 10, 542. 1 Cor. 10, 543. 1 Cor. 10, 544. 1 Cor. 10, 545. 1 Cor. 10, 546. 1 Cor. 10, 547. 1 Cor. 10, 548. 1 Cor. 10, 549. 1 Cor. 10, 550. 1 Cor. 10, 551. 1 Cor. 10, 552. 1 Cor. 10, 553. 1 Cor. 10, 554. 1 Cor. 10, 555. 1 Cor. 10, 556. 1 Cor. 10, 557. 1 Cor. 10, 558. 1 Cor. 10, 559. 1 Cor. 10, 560. 1 Cor. 10, 561. 1 Cor. 10, 562. 1 Cor. 10, 563. 1 Cor. 10, 564. 1 Cor. 10, 565. 1 Cor. 10, 566. 1 Cor. 10, 567. 1 Cor. 10, 568. 1 Cor. 10, 569. 1 Cor. 10, 570. 1 Cor. 10, 571. 1 Cor. 10, 572. 1 Cor. 10, 573. 1 Cor. 10, 574. 1 Cor. 10, 575. 1 Cor. 10, 576. 1 Cor. 10, 577. 1 Cor. 10, 578. 1 Cor. 10, 579. 1 Cor. 10, 580. 1 Cor. 10, 581. 1 Cor. 10, 582. 1 Cor. 10, 583. 1 Cor. 10, 584. 1 Cor. 10, 585. 1 Cor. 10, 586. 1 Cor. 10, 587. 1 Cor. 10, 588. 1 Cor. 10, 589. 1 Cor. 10, 590. 1 Cor. 10, 591. 1 Cor. 10, 592. 1 Cor. 10, 593. 1 Cor. 10, 594. 1 Cor. 10, 595. 1 Cor. 10, 596. 1 Cor. 10, 597. 1 Cor. 10, 598. 1 Cor. 10, 599. 1 Cor. 10, 600. 1 Cor. 10, 601. 1 Cor. 10, 602. 1 Cor. 10, 603. 1 Cor. 10, 604. 1 Cor. 10, 605. 1 Cor. 10, 606. 1 Cor. 10, 607. 1 Cor. 10, 608. 1 Cor. 10, 609. 1 Cor. 10, 610. 1 Cor. 10, 611. 1 Cor. 10, 612. 1 Cor. 10, 613. 1 Cor. 10, 614. 1 Cor. 10, 615. 1 Cor. 10, 616. 1 Cor. 10, 617. 1 Cor. 10, 618. 1 Cor. 10, 619. 1 Cor. 10, 620. 1 Cor. 10, 621. 1 Cor. 10, 622. 1 Cor. 10, 623. 1 Cor. 10, 624. 1 Cor. 10, 625. 1 Cor. 10, 626. 1 Cor. 10, 627. 1 Cor. 10, 628. 1 Cor. 10, 629. 1 Cor. 10, 630. 1 Cor. 10, 631. 1 Cor. 10, 632. 1 Cor. 10, 633. 1 Cor. 10, 634. 1 Cor. 10, 635. 1 Cor. 10, 636. 1 Cor. 10, 637. 1 Cor. 10, 638. 1 Cor. 10, 639. 1 Cor. 10, 640. 1 Cor. 10, 641. 1 Cor. 10, 642. 1 Cor. 10, 643. 1 Cor. 10, 644. 1 Cor. 10, 645. 1 Cor. 10, 646. 1 Cor. 10, 647. 1 Cor. 10, 648. 1 Cor. 10, 649. 1 Cor. 10, 650. 1 Cor. 10, 651. 1 Cor. 10, 652. 1 Cor. 10, 653. 1 Cor. 10, 654. 1 Cor. 10, 655. 1 Cor. 10, 656. 1 Cor. 10, 657. 1 Cor. 10, 658. 1 Cor. 10, 659. 1 Cor. 10, 660. 1 Cor. 10, 661. 1 Cor. 10, 662. 1 Cor. 10, 663. 1 Cor. 10, 664. 1 Cor. 10, 665. 1 Cor. 10, 666. 1 Cor. 10, 667. 1 Cor. 10, 668. 1 Cor. 10, 669. 1 Cor. 10, 670. 1 Cor. 10, 671. 1 Cor. 10, 672. 1 Cor. 10, 673. 1 Cor. 10, 674. 1 Cor. 10, 675.

pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajutorările, cîrmuirile, feurile limbilor.

29. Oare toți sînt apostoli? Oare toți sînt prooroci? Oare toți învățători? Oare toți au putere să săvîrșească minuni?

30. Oare toți au darurile vindecărilor? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți pot să tîlmăcească?

31. Rîvniți însă la darurile cele mai bune. Și vă arăt încă o cale care le întrece pe toate:

CAP. 13

Dragostea și bunurile ei.

1. De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chiruval răsunător.

2. Și de aș avea darul proorocii și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atîta credință încît să mut și muntii, iar dragoste nu am, nimic nu sînt.

3. Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fiu ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește.

4. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmăiește, nu se laudă, nu se trufiește.

5. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de minie, nu gîndește răul.

6. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.

7. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă.

8. Dragostea nu cade niciodată. Cît despre proorocii se vor desființa; darul limbilor va înceta; știința se va sfîrși.

9. Pentru că în parte cunoaștem și în parte proovim.

10. Dar cînd va veni ceea ce e desăvîrșit, atunci ceea ce este în parte se va desființa.

11. Cînd eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, judecam ca un copil; dar cînd m-am făcut bărbat, am lepădat cele ale copilului.

12. Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitoare, iar atunci, față către față, acum cunoșc în parte, dar

atunci voi cunoaște pe deplin, precum am fost cunoscut și eu.

13. Și acum rămîn acestea trei: credința, năde,dea, dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea.

CAP. 14

Darul limbilor și darul profeției. Cum să fie întrebuințat darul limbilor. Femeia trebuie să tacă în biserică.

1. Căutați dragostea. Rîvniți însă cele duhovnicești, dar mai ales ca să proorociți.

2. Pentru că cel ce vorbește în limbi nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, ci el, în duh, grăiește taine.

3. Cel ce prooroceste vorbește oamenilor, spre zidire, îndemn și mîngiere.

4. Cel ce grăiește în limbi pe sine singur se zidește, iar cel ce prooroceste zidește Biserica.

5. Voiesc ca voi toți să grăiți în limbi; dar mai cu seamă să proorociți. Cel ce prooroceste e mai mare decît cel ce grăiește în limbi, afară numai dacă tîlmăcește, ca Biserica să ia zidire.

6. Iar acum, fraților, dacă aș veni la voi, grăind în limbi, de ce folos v-aș fi, dacă nu vă vorbesc — sau în descoperire, sau în cunoștință, sau în proorocie, sau în învățătură?

7. Că precum cele neînsuflețite, care dau sunet, fie fluiet, fie chitară, de nu vor da sunete deosebite, cum se va cunoaște ce este din fluiet, sau ce este din chitară?

8. Și dacă trîmbița va da un sunet nelămurit, cine se va pregăti de război?

9. Așa și voi: Dacă prin limbi nu veți da cuvînt lesne de înțeles, cum se va cunoaște ce ați grăit? Vei fi niște oameni care vorbesc în vînt.

10. Sînt în lume cine știe cîte feluri de limbi, dar nici unul din ele nu este fără sunet.

11. Deci dacă, nu voi și însemnarea glasului, voi fi barbar pentru cel care vorbește, și cel care vorbește barbar pentru mine.

12. Așa și voi, de vreme ce rîvniți după darul duhovnicești: căutați să prisosiți în ele, spre zidirea Bisericii.

1. De aceea, cel ce grăiește în limbi să se roage ca să și tîlmăcească.

4. Căci, dacă mă rog în limbi, darul meu se roagă, dar mintea mea este neroditoare.

15. Atunci ce voi face? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cînta cu duhul, dar voi cînta și cu mintea.

16. Pîndează, dacă vei binecuvînta cu duhul, cel ce ține locul omului de înd cum va zice amin, după mulțimirea ta, cîtă vreme el nu știe ce zici?

17. Căci tu, într-adevăr, mulțumesc bine, dar celălalt nu se zidește.

18. Mărtunesc Dumnezeului meu, că vorbesc în limbi mai mult decît voi toți;

19. Dar în Biserică vreau să grăiesc cînd cîntare cu mintea mea, ca să învăț și pe alții, decît zecă min de cuvinte în limbi.

20. Fraților, nu fiți copii la minte, cați copii cînd e vorba de răutate, la minte, însă, fiți desăvîrșiți.

21. În Lege este scris: Voi grăi acestui popor în alte limbi și prin buzele altora, și nici așa nu vor asculta de Mine, zice Domnul.

22. Așa că limbile sînt spre semn al credincioșilor, ci necredincioșilor; iar proorocia nu necredincioșilor, ci credincioșilor.

23. Deci, dacă s-ar aduna Biserica, oată laolaltă și toți ar vorbi în limbi, și ar intra neștiutori sau necredincioși, nu vor zice, oare, că simțiți nebunie?

24. Iar dacă toți ar prooroci și ar intra vreun necredincios, sau vreun neștiutor, el este dovedit de toți, el este judecat de toți;

25. Cele ascunse ale inimii lui Dumnezeu se văd, căzînd cu furt la pămînt, se va închina lui Dumnezeu, mărturisind că Dumnezeu este într-adevăr printre voi.

26. Ce este deci, fraților? Cînd va adunați împreună, fiecare din voi are psalm, are învățătură, are descoperire, are limbă, are tîlmăcire: toate spre zidire să se facă.

27. Dacă grăiește cineva în limbă, a fie cîte doi, sau cel mult trei și pe

unul să grăiască și unul să tîlmăcească.

28. Iar dacă nu e tîlmăcitor, să acă în biserică și să-si grăiască numai lui și lui Dumnezeu.

29. Iar proorocii să vorbească doi, sau trei, iar ceilalți să judece.

30. Iar dacă se va descoperi ceva altuia care șade, să tacă cel din urmă.

31. Căci puteți să proorociți toți cîte unul, ca toți să învețe și toți să se mîngie.

32. Și duhurile proorociilor se supun proorocilor;

33. Pentru că Dumnezeu nu caută neîndreptății, ci al păcii. Ca în toate Bisericiile sfinților.

34. Femeile voastre să tacă în biserică, căci lor nu le este îngăduit să vorbească, ci să se supună, precum zice și legea.

35. Iar dacă voiesc să învețe ceva, să întrebe acasă pe bărbatul lor, căci este rușine ca femeile să vorbească în biserică.

36. Oare de la voi a ieșit cuvîntul lui Dumnezeu sau a apărut numai pînă la voi?

37. Dacă i se pare cuiva că este prooroc sau om duhovnicește, să cunoască că cele ce va scrie sînt porunci ale Domnului.

38. Iar dacă cineva nu vrea să știe, să nu știe.

39. Așa că, frații mei, rîvniți la prooroci și nu opriți să se grăiască în limbi.

40. Dar toate să se facă cu cuviință și după rînduială.

CAP. 15

Înălțarea Domnului și înălțarea noastră.

1. Vă fac cunoscută, fraților, Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați și primit-o, într-o care și stați.

2. Prin care și sînt și minunții; eu ce cuvînt v-am binevestit-o, dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în zadar.

3. Căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit ca Hristos a murit pentru păcatele noastre după Scripturi;

20. Rom. 12, 6. Ef. 4, 1. Cap. 13. 2. Mat. 7, 22. 1. Ioan. 2, 9. 3. Mat. 6, 1. 4. Phil. 1, 12. 5. 1. Pet. 4, 8. 1. Cor. 8, 1. Filip. 2, 3. 6. Rom. 15, 1. 7. 1. Tim. 6, 5. Gal. 6, 2. 8. 1. Tim. 24, 28, 42.

28. 43, 37. 2. Cor. 5, 7. 10. Ps. 16, 13. 11. 1. Tim. 5, 12. 12. 1. Ioan. 4, 2. 1. Cor. 6, 2. 1. Filip. 3, 12. 3. Tim. 2, 19. 13. 1. Tim. 2, 8. Cap. 14. 1. Num. 11. 29. 1. Tes. 5, 20.

15. Col. 3, 16. 16. Mat. 18, 4. 17. 1. Cor. 16, 19. 18. 1. Tim. 4, 13. 19. 1. Tim. 5, 13. 20. 1. Tim. 28, 1. 21. 1. Tim. 4, 15. 22. 1. Cor. 2, 8. 33. 1. Cor. 7, 15; 12, 25. 1. Tes. 5, 23.

24. 1. Tim. 3, 16. 25. 1. Tim. 1, 1. 26. 1. Tim. 1, 1. 27. 1. Tim. 1, 1. 28. 1. Tim. 1, 1. 29. 1. Tim. 1, 1. 30. 1. Tim. 1, 1. 31. 1. Tim. 1, 1. 32. 1. Tim. 1, 1. 33. 1. Tim. 1, 1. 34. 1. Tim. 1, 1. 35. 1. Tim. 1, 1. 36. 1. Tim. 1, 1. 37. 1. Tim. 1, 1. 38. 1. Tim. 1, 1. 39. 1. Tim. 1, 1. 40. 1. Tim. 1, 1. 41. 1. Tim. 1, 1. 42. 1. Tim. 1, 1. 43. 1. Tim. 1, 1. 44. 1. Tim. 1, 1. 45. 1. Tim. 1, 1. 46. 1. Tim. 1, 1. 47. 1. Tim. 1, 1. 48. 1. Tim. 1, 1. 49. 1. Tim. 1, 1. 50. 1. Tim. 1, 1. 51. 1. Tim. 1, 1. 52. 1. Tim. 1, 1. 53. 1. Tim. 1, 1. 54. 1. Tim. 1, 1. 55. 1. Tim. 1, 1. 56. 1. Tim. 1, 1. 57. 1. Tim. 1, 1. 58. 1. Tim. 1, 1. 59. 1. Tim. 1, 1. 60. 1. Tim. 1, 1. 61. 1. Tim. 1, 1. 62. 1. Tim. 1, 1. 63. 1. Tim. 1, 1. 64. 1. Tim. 1, 1. 65. 1. Tim. 1, 1. 66. 1. Tim. 1, 1. 67. 1. Tim. 1, 1. 68. 1. Tim. 1, 1. 69. 1. Tim. 1, 1. 70. 1. Tim. 1, 1. 71. 1. Tim. 1, 1. 72. 1. Tim. 1, 1. 73. 1. Tim. 1, 1. 74. 1. Tim. 1, 1. 75. 1. Tim. 1, 1. 76. 1. Tim. 1, 1. 77. 1. Tim. 1, 1. 78. 1. Tim. 1, 1. 79. 1. Tim. 1, 1. 80. 1. Tim. 1, 1. 81. 1. Tim. 1, 1. 82. 1. Tim. 1, 1. 83. 1. Tim. 1, 1. 84. 1. Tim. 1, 1. 85. 1. Tim. 1, 1. 86. 1. Tim. 1, 1. 87. 1. Tim. 1, 1. 88. 1. Tim. 1, 1. 89. 1. Tim. 1, 1. 90. 1. Tim. 1, 1. 91. 1. Tim. 1, 1. 92. 1. Tim. 1, 1. 93. 1. Tim. 1, 1. 94. 1. Tim. 1, 1. 95. 1. Tim. 1, 1. 96. 1. Tim. 1, 1. 97. 1. Tim. 1, 1. 98. 1. Tim. 1, 1. 99. 1. Tim. 1, 1. 100. 1. Tim. 1, 1.

4. Și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scriptură;

5. Și că s-a arătat lui Cefa, apoi celor doisprezece;

6. În urmă s-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit;

7. După aceea s-a arătat lui Iacov, apoi tuturor Apostolilor;

8. Iar la urmă tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi s-a arătat și mie.

9. Căci eu sunt cel mai mic dintre Apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigoni Biserica lui Dumnezeu.

10. Dar prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; și harul Lui care este în mine n-a fost în zadar; ci mi-am ostentat mai mult decât ei toți. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este acum în mine.

11. Deci ori eu, ori aceea, așa propovăduim și voi așa ați crezut.

12. Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zice unii dintre voi că nu este înviere a morților?

13. Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat.

14. Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră.

15. Ne aflăm încă și martori mincinoși ai lui Dumnezeu, pentru că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pe Hristos, pe care nu l-a înviat, dacă deci morții nu înviază.

16. Căci dacă morții nu înviază, nici Hristos n-a înviat.

17. Iar dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este credința voastră, sinteți încă în păcatele voastre;

18. Și atunci și cei ce au adormit în Hristos au pierit.

19. Iar dacă nădăjdum în Hristos numai în viața aceasta, sîntem mai de pîins decât toți oamenii.

20. Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începutură (a învierii) celor adormiți.

21. Că de vreme ce pentru un om a venit moartea, tot pentru un om și învierea morților.

22. Căci, precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia.

23. Dar fiecare în rîndul celei sale. Hristos începutură; apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui.

24. După aceea, sfîrșitu, cînd Domnul va preda împărăția lui Dumnezeu și Tatălui, cînd va deshiata orice domnie și orice stăpînire și orice putere.

25. Căci El trebuie să împărătească pînă ce va pune pe toți vrajmași Săi sub picioarele Sale.

26. Vrajmașul cel din urmă, care va fi nimicit, este moartea.

27. Căci toate le-a supus sub picioarele Lui. Dar cînd zice: Că toate i-au fost supuse Lui - învedereat este că afară de Cel care l-a supus Lui toate.

28. Iar cînd toate vor fi supuse Lui, atunci și Fiul însuși se va supune Celui ce l-a supus Lui toate, că Dumnezeu să fie totul în toate.

29. Pîndcă ce vor face cei care se botează pentru morți? Dacă morții nu înviază nicidecum, pentru ce se mai botează pentru ei?

30. De ce mai sîntem și noi la primejdie în tot ceasul?

31. Mor în fiecare zi! V-o spun fraților, pe lauda pe care o am pentru voi, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

32. Dacă m-am luptat, ca om, cu liarele în Efes, care imi este folosul? Dacă morții nu înviază, să bem și să mîncăm, căci mîine vom muri!

33. Nu vă lăsați înșelați! Tovărășile rele sînt încă obiceiurile bune.

34. Treziți-vă cum se cuvine și nu păcătuiți. Căci unii nu au cunoștință de Dumnezeu; ospun spre ra-lea voastră.

35. Dar va zice cineva: Cum înviază morții? Și cu ce trup au să vină?

36. Nebun ce ești! Tu ce semem nu dă viață, dacă nu va fi murit.

37. Și ceea ce semem nu este trupul ce va să fie, ci grăunte gol, poate de grîu, sau de altceva din celelalte;

38. Iar Dumnezeu îi dă un trup, precum a voit, fiecarecî semînte un trup.

39. Nu toate trupurile sînt acelasi trup, ci unul este trupul oamenilor și altul este trupul dobitoacelor și altul este trupul păsărilor și altul este trupul peștilor.

40. Sînt și trupuri cerești și trupuri pămîntești; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pămîntești.

41. Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebește în strălucire.

42. Așa este și învierea morților: Se seamănă trupul într-o stricăciune, înviază într-o nestricăciune;

43. Se seamănă într-o necinste, înviază într-o slavă; se seamănă într-o lăbiciune, înviază într-o putere;

44. Se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Dacă este trup firesc, este și trup duhovnicesc.

45. Precum și este scris: Făcutu-s-a omul cel dintîi, Adam, ca suflet viu; iar Adam, cel de pe urmă, ca dușmător de viață;

46. Dar nu este întîi cel duhovnicesc, ci cel firesc, apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel dintîi este din pămînt, pămîntesc; omul cel de al doilea este din cer.

48. Cum este cel pămîntesc, așa înt și cei pămîntești; și cum este cel ceresc așa sînt și cei cerești.

49. Și după cum am purtat chipul celui pămîntesc, vom purta și chipul celui ceresc.

50. Aceasta însă zic, fraților: Cărele și singele nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea.

51. Iată, raină vă spun vouă: Nu ați vom muri, dar toți ne vom schimba.

52. Deodată, într-o clipă de ochi, a trîmbița cea de apoi. Căci trîmbița va suna și morții vor învia nestricăciuni, iar noi ne vom schimba.

53. Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nestricăciune și acest (trup) muritor să se îmbrace în nemurire.

54. Iar cînd acest trup stricăcios se va îmbrăca în nestricăciune și acest trup muritor se va îmbrăca în nemurire.

55. Unde își este, moarte, biruința ta? Unde îți este, moarte, boldul tău?

56. Și boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea.

57. Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru, Iisus Hristos!

58. Drept aceea, frații mei iubii, nădăjduiți-vă, neclintit, sporind totdeauna în lucrul Domnului, știind că osteneala voastră nu este zadarnică în Domnul.

CAP. 16

Stringerea de ajutoare pentru frații Timotee, Apolo, casa lui Stefanos și înclinațiuni.

1. Cît despre stringerea de ajutoare pentru frații, precum am poruncit Bisericii Galatiei, așa să faceți și voi.

2. În ziua întîi a săptămîinii, *Duminică*, fiecare dintre voi să-și pună deoparte, stringînd cît poate, ca să nu se facă stringerea abia atunci cînd voi veni.

3. Iar cînd voi veni, pe cei pe care n-aveți socori, pe aceia îi voi trimite cu scrisori să ducă darul vostru la Ierusalim.

4. Și de se va cuveni să merg și eu, voi merge împreună cu mine.

5. Ci voi veni la voi, cînd voi trece prin Macedonia, căci prin Macedonia trec.

6. I a voi mă voi opri, poate, sau voi și ierna, ca să mă petreceți în călătoria ce voi face.

7. Căci nu vreau să vă văd acum numai în trecătoare, ci nădăjduesc să rămîn la voi cîtăva vreme, dacă va îngădui Domnul.

8. Voi rămîne însă în Efes, pînă la praznicul Cîncizecimii.

9. Căci mi s-a deschis ușă mare, spre lucru mult și sînt mulți potrivnici.

10. Iar de va veni Timotee, vedep să fie fără de teamă la voi, căci lucrează ca și mine lucrul Domnului.

11. Iar de va veni Apolo, casa lui Stefanos și înclinațiuni.

12. Iar de va veni Timotee, vedep să fie fără de teamă la voi, căci lucrează ca și mine lucrul Domnului.

13. Iar de va veni Apolo, casa lui Stefanos și înclinațiuni.

14. Iar de va veni Timotee, vedep să fie fără de teamă la voi, căci lucrează ca și mine lucrul Domnului.

15. Iar de va veni Apolo, casa lui Stefanos și înclinațiuni.

16. De aceea nu ne pierdem curajul și, chiar dacă omul nostru cel din afară se trece, cel dinăuntru însă se înnoiește din zi în zi.

17. Căci necazul nostru de acum, ușor și trecător, ne aduce nouă, mai presus de orice măsură: slavă veșnică covârșitoare.

18. Neprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd, fiindcă cele ce se văd sînt trecătoare, iar cele ce nu se văd sînt veșnice.

CAP. 5

Trebuie să ne îmbrăcăm cu haina cea nouă, cerească, peste cea pămîntească. Dorința după viața veșnică. Ispășirea și împăcarea noastră.

1. Căci știm că, dacă acest cort, locuința noastră pămîntească, se va strica, avem zidire de la Dumnezeu, casă nefăcută de mină, veșnică, în ceruri.

2. Căci de aceea și suspinăm, în acest trup, dorind să ne îmbrăcăm cu locuința noastră cea din cer,

3. Dacă totuși vom fi găsiți îmbrăcați, iar nu goi.

4. Că noi, cei ce sîntem în cortul acesta, suspinăm îngreuiți de vreme ce dorim nu să scoatem haina noastră, ci să ne îmbrăcăm cu cealaltă, pe deasupra, ca ceea ce este muritor să fie înghițit de viață.

5. Iar Cel ce ne-a făcut spre aceasta este Dumnezeu, care ne-a dat nouă arvuna Duhului.

6. Îndrăznind deci totdeauna și știind că, petrecind în trup, sîntem departe de Domnul,

7. Căci umblăm prin credință, nu prin vedere.

8. Avem încredere și vom mai bine să plecăm din trup și să petrecem la Domnul.

9. De aceea ne și străduim ca, fie că petrecem în trup, fie că plecăm din el, să fim bineplăcuți Lui.

10. Pentru că noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea judecării lui

Hristos, ca să ia fiecare după cele ce a făcut prin trup, ori bine, ori rău.

11. Cunoșcînd deci frica de Domnul, căutăm să înduplecăm pe oameni, dar lui Dumnezeu îi sîntem învederați și nădăjduiesc că sîntem învederați și în cugetele voastre.

12. Căci nu vă spunem iarăși cine sîntem, ci vă dăm prilej de laudă pentru noi, că aveți către aceia care se laudă cu fața și nu cu inimă.

13. Căci, dacă ne-am ieșit din fire, este pentru Dumnezeu, iar dacă sîntem cu mintea încreagă, este pentru voi.

14. Căci dragostea lui Hristos ne stăpînește pe noi care socotim aceasta, că dacă unul a murit pentru toți, au murit deci toți.

15. Și a murit pentru toți, ca cei ce viază să nu mai vieze loruși, ci Aceia care, pentru ei, a murit și a înviat.

16. De aceea, noi nu mai știm de acum pe nimeni după trup; chiar dacă am cunoscut pe Hristos după trup, acum nu-l mai cunoaștem.

17. Deci, dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s-au făcut noi.

18. Și toate sînt de la Dumnezeu, Care ne-a împăcat cu Sine prin Hristos și Care ne-a dat nouă slujirea împăcării.

19. Pentru că Dumnezeu era în Hristos, împăcînd lumea cu Sine însuși, nesocotindu-le greșelile lor și punînd în noi cuvîntul împăcării.

20. Propovăduim în numele lui Hristos, ca și cum Dumnezeu v-ar îndemna prin noi. Rugăm-vă, deci, în numele lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu!

21. Căci pe El, care n-a cunoscut păcatul, L-a făcut pentru noi păcat, ca să dobîndim, întru El, dreptatea lui Dumnezeu.

CAP. 6

Sfinții lui Dumnezeu.

1. Fiind, dar, împreună lucrători cu Hristos, vă îndemnăm să nu primiți în zadar harul lui Dumnezeu.

14, 10 Ef 6, 8. 13 2 Cor 11, 11. 15 1 Petr 4, 2. Rom 14, 7, 9. Ga 2, 19 20. 17 Ps. 50. 11 Is 43, 18 19. Ier 31, 22 Ioan 3, 3. Rom 6, 4 Ef 2, 15. Apoc 21, 5. 18 Rom 5, 10-11. 2 Ef 2, 16. Col 1, 20 19 Lev 1, 4. Ps 31 2. Ag 1, 13. 1 Ioan 4, 9. Rom 3, 25, 11, 15. 20 Zah 12, 8. Ma. 2, 6. 21 Lev 4, 3. 9, 15 Num 19, 2. Is. 45, 25; 53, 9. Ioan 8, 46. 1 Petr. 2, 22 1 Ioan 3, 5.

2. Căci zice: La vreme potrivită te-am ascultat și în ziua mîntuirii te-am ajutat; iată acum vreme potrivită, iată acum ziua mîntuirii.

3. Nedînd nici o sminteală intru nimic, ca să nu fie slujirea noastră defăimată,

4. Ci în toate înfățișîndu-ne pe noi înșine ca slujitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi în strîmtorări,

5. În bătaie, în temnițe, în tulburări, în ostenele, în privegheri, în posturi;

6. În curăție, în cunoștință, în îndelungă-răbdare, în bunătate, în Duhul Sfînt, în dragoste nefărmică;

7. În cuvîntul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății cele de-a dreapta și cele de-a stînga,

8. Prin slavă și necinste, prin defăimare și laudă; ca niște amăgitori, deși iubitori de adevăr,

9. Ca niște necunoscuți, deși bine cunoscuți, ca fiind pe pragul morții, deși iată că trăim, ca niște pedepsîți, dar nu uciși;

10. Ca niște întristați, dar pururea bucurîndu-se; ca niște săraci, dar pe mulți îmbogățind; ca unii care n-au nimic, dar toate le stăpînesc.

11. O, Corintenilor, gura noastră s-a deschis către voi, inima noastră s-a lărgit.

12. În inima noastră nu sînteți la strîmtorare; dar strîmtoare este pentru noi, în inimile voastre.

13. Plătindu-mi aceeași plată, — vă vorbesc ca unor copii ai mei — lărgiți și voi inimile voastre!

14. Nu vă înjugați la jug străin cu cei necredincioși, căci ce însoțire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce împărtășire are lumina cu întunericul?

15. Și ce învoire este între Hristos și Velar sau ce parte are un credincios cu un necredincios?

16. Sau ce înțelegere este între templul lui Dumnezeu și idoli? Căci noi sîntem templu al Dumnezeului celui viu, precum Dumnezeu a zis că: Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul Meu.

17. De aceea: Ieșiți din mijlocul lor și vă separați zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi.

18. Și voi fi vouă tată, și veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul Atoțitorul.

CAP. 7

Pavel laudă ascultarea Corintenilor și se bucură de dragostea lor.

1. Avînd deci aceste făgăduințe, iubitorilor, să ne curățim pe noi de toată învinarea trupului și a duhului, desăvîrșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

2. Faceți-ne loc în inimile voastre! N-am nedreptățit pe nimeni; n-am vătămat pe nimeni, n-am înșelat pe nimeni.

3. Nu o spun spre osîndirea voastră, căci v-am spus înaintea că sînteți în inimile noastre, ca împreună să murim și împreună să trăim.

4. Multă îmi este încrederea în voi! Multă îmi este lauda pen'ru voi! Umplutu-m-am de mîngiere! Cu tot necazul nostru, sînt covârșit de bucurie!

5. Căci, după ce am sosit în Macedonia, trupul nostru n-a avut nici o odihnă, necăjiți fiind în toate chipurile: din afară lupte, dinăuntru temeri.

6. Dar Dumnezeu, Cel ce mîngiește pe cei smeriți, ne-a mîngiat pe noi cu venirea lui Tit.

7. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mîngierea cu care el a fost mîngiat la voi, vestindu-ne nouă dorința voastră, plînsul vostru, rivalna voastră pentru mine, încît eu mai mult să mă bucur.

8. Că, chiar dacă v-am întristat prin scrisoare, nu-mi pare rău, deși îmi pare rău; căci văd că scrisoarea aceea, fie și numai pentru un timp, v-a întristat.

9. Acum mă bucur, nu pentru că v-ați întristat, ci pentru că v-ați întristat spre pocăință. Căci v-ați întristat după Dumnezeu, ca să nu fiți întru nimic păgubiți de către noi.

10. Căci întristarea cea după Dumnezeu aduce pocăință spre mîntuire, fără pădure de rău; iar întristarea lumii aduce moarte.

16, 1 Petr. 3, 4. Ef 3, 16. 17, Is 27, 7. Int. 3, 5. 1 Petr. 1, 6, 5, 10 Rom 8, 18. 18, Eccl. 2, 2. Ebr. 11, 1. Cap. 5. 17, 1 Ioan 4, 19. Ebr. 9, 11, 2. Rom 8, 23. 3, 16. 61, 10. Mar 22, 11. Apoc 16, 15. 4, Int. 9, 15. 1 Cor. 15, 54. 15, 2 Cor. 22, Ef 1, 14. 6 Ps. 38. 16 17. 7, Ioan 20, 29. 1 Petr. 1, 8. Rom. 8, 25. 1 Cor 13, 9. 8. Filip 1, 23. 10. 1 Ioan 3, 1. Eccl 12, 14. Mat 16, 27, 25, 32. Rom

Cap. 6. 2 Is 49 8 Luc 4, 19. Ebr. 3, 3. 1 Reg 2, 17. Neem 5, 9. 4, 1 Cor 4, 11. 2 Cor 12, 10. 18. Iac 3, 17. 17. 1 Cor 2, 5. 2 Cor 10, 4. 18. Eccl 8, 14. 10. 14. 13, 7. Filip 4, 12. 14, 1. Ioan 3, 6. 15, 11. 15. 15. 15, 9. 3 Reg 18, 1. 13, 20. 1 Cor. 10, 21. 16, 1 Cor 12

43, 30, 45. Lev 26, 12. Ier 37, 27. Ioan 2, 19. 1 Cor. 3, 16, 6, 19. Ebr 8, 10. 17. 1. v. 3, 1. Is 52 11. Ier. 50, 8. Apoc 18, 17. 18. Ier. 31, 9. Cap. 7. 1, 1 Ioan 3, 3. Ebr. 10, 22. 2, 2 Cor 12, 17. 6. 2 Cor 1, 4. 10. Ps 37, 18, 118, 71. Eccl 7, 3. Sir 30, 24. 1 Petr 2, 19.

11. Căci iată, însăși aceasta, că v-ați întristat după Dumnezeu, cita sîrguință v-a adus, ba încă și dezvinovățire și mîhnire și teamă și dorință și rivală și ispășire! Întru totul ați dovedit că voi înșivă sînteți curăți în acest lucru.

12. Deci, deși v-am scris, aceasta n-a fost din cauza celui ce a nedreptățit, nici din cauza celui ce a fost nedreptățit, ci ca să se încredereze la voi sîrguința voastră pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.

13. De aceea, ne-am mîngîiat; dar, pe lângă mîngîierea noastră, ne-am bucurat peste măsură mai ales de bucuria lui Tit, căci duhul lui s-a liniștit din partea voastră a tuturor.

14. Căci dacă m-am lăudat lui cu ceva pentru voi, n-am fost dat de rușine; ci precum totuși le-am grăit întru adevăr, așa și lauda noastră pentru Tit s-a făcut adevăr.

15. Și inima lui este și mai mult la voi, aducîndu-și aminte de ascultarea voastră a tuturor, cum l-ați primit cu frică și cu cutremur.

16. Mă bucur că în toate pot să mă încred în voi.

CAP. 8

Pavel lauda pe creștinii din Macedonia pentru stringerea de ajutoare și îndeamnă pe Corinteni să facă și ei asemenea.

1. Și vă fac cunoscut, fraților, harul lui Dumnezeu cel dăruit în Bisericile Macedoniei;

2. Că în multa lor încercare de necaz, prisosul bucuriei lor și sărăcia lor cea adîncă au sporit în bogăția dărniciilor lor.

3. Căci mărturisesc că de voia lor au dat, după putere și peste putere.

4. Cu multă rugămînte cerînd har de a lua și ei parte la ajutorarea sfinților.

5. Și au făcut nu după cum au nădărdit, ci s-au dat pe ei înșiși întru Domnul lui și aporin nouă, prin voia lui Dumnezeu.

6. Încît am rugat pe Tit ca, precum a început dinainte, așa să și desăvîrșească, la voi, și darul acesta.

7. Ci precum întru toate prisosiți în credință, în cuvînt, în cunoștință, în orice sîrguință, în iubirea voastră către noi, așa și în acest dar să prisosiți.

8. Nu cu poruncă, o spun, ci încredînd și curăția dragostei voastre, prin sîrguința altora.

9. Căci cunoașteți harul Domnului nostru Iisus Hristos, că El bogat fiind, pentru voi a sărăcit ca voi cu sărăcia Lui să vă îmbogățiți.

10. Și sfîșt vă dau în aceasta; că aceasta vă este de folos vouă, care încă de anul trecut ați început nu numai să faceți, ci să și voiți:

11. Duceți dar acum pînă la capăt fapta, ca precum ați fost gata să o faceți, tot așa să și îndepliniți din ce aveți.

12. Căci dacă este bunăvoință, bine primit este darul, după cît are cineva, nu după cît nu are.

13. Nu doar ca să fie altora ușurare, iar vouă necaz, ci ca să fiți deopotrivă.

14. În ceasul de acum prisosința voastră să împlinească lipsa acelorora, ca prisosința lor să împlinească lipsa voastră, spre a fi potrivire.

15. Precum este scris: Celui cu mult nu i-a prisosit, și celui cu puțin nu i-a lipsit.

16. Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu, care a dat aceeași rivală pentru voi în inima lui Tit.

17. Căci, pe de o parte, a primit îndernul nostru, iar, pe de altă parte, făcîndu-se și mai sînguritor, de bună voie a plecat către voi.

18. Și am trimis împreună cu el și pe fratele a cărui laudă, întru Evanghelie, este în toate Bisericile;

19. Dar nu numai atît, ci este și ales de către Biserică ca tovarăș al nostru, de călătorie, la darul acesta, slujit de noi, spre slava Domnului însuși și spre osîrdia noastră.

20. Prin aceasta ne ferim ca să nu ne defămeze cineva, în această îmbelșugată stringere de daruri, slujită de către noi.

21. Pentru că ne îngrijim de cele bune nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22. Și l-am trimis împreună cu ei și pe fratele nostru pe care l-am încercat în multe, de multe ori, ca fiind sînguritor, iar acum este și mai sînguritor, prin multa încredere în voi.

23. Astfel, dacă e vorba de Tit, el este tovarășul meu și împreună lucrător a voi, dacă e vorba despre frații noștri, ei sînt trimiși ai Bisericilor și slavă a lui Hristos.

24. Arătați deci către ei, în fața Bisericilor, dovada dragostei voastre, și a laudei noastre pentru voi.

CAP. 9

Stringerea de ajutoare trebuie făcută în grabă. Răsplata binefacerilor.

1. Despre stringerea de ajutoare pentru sfinți îmi este de prisos să vă scriu.

2. Că știu bunăvoința voastră, cu care, pentru voi, mă laud către Macedoneni, că Ahaia s-a pregătit din anul trecut, și rivala voastră a însoțit pe cei mai mulți.

3. Am trimis dar pe frați, ca lauda noastră pentru voi, în privința aceasta, să nu fie zadarnică, ci să și fiți gata, precum ziceam.

4. Ca nu cumva, cînd Macedoneni vor veni împreună cu mine și vă voi căsi nepregătiți, să nu fim rușinați noi, și să ne zicem voi, în această laudă necrezătoare.

5. Am socotit deci că este nevoie să îndern pe frați să vină întru la voi și să pregătească darul vostru cel dinainte tăgăduit, ca el să fie gata, așa ca un dar, nu ca o faptă de zgîrcenie.

6. Aceasta însă zic: Cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera, iar cel ce seamănă cu dărnicie, cu dărnicie va și secera.

7. Fiecare să dea cum socotește cu umina sa, nu cu părere de rău, sau de silă, căci Dumnezeu iubește pe cel care dă cu voie bună.

8. Și Dumnezeu poate să înmulțească tot harul la voi, ca, avînd totdeauna ocazie îndestularea în toate, să prisosiți spre tot lucrul bun.

9. Precum este scris: Împărțit-a, dat-a sărăcilor; dreptatea Lui rămîne în veac.

10. Iar cel ce dă sămînță sîmînțelor lui și pîine spre mîncare, vă va lăsa și va înmulți sămînța voastră și va crește și crească rodul dreptății voastre,

11. Ca întru toate să vă îmbogățiți, spre toată dărnicia care aduce prin noi mulțumire lui Dumnezeu.

12. Pentru că slujirea acestui dar nu numai că împlinește lipsurile sfinților, ci prisosește prin multe mulțumiri în fața lui Dumnezeu:

13. Slăvind și pe Dumnezeu, prin adevărea acestei ajutorări, pentru supunerea mărturisirii voastre Evangheliei lui Hristos și pentru dărniciile împărțirii către ei și către toți,

14. Se roagă pentru voi, și vă laudă, pentru harul lui Dumnezeu cel ce prisosește la voi.

15. Iar lui Dumnezeu mulțumire pentru darul Său cel negrăit.

CAP. 10

Pavel este acuzat - și fiind de față și lipsind. Ferirea de cei mincinoși.

1. Însuși eu, Pavel, vă îndemn prin blîndețea și îngăduința lui Hristos - cu care de față și-l smerit între voi, dar, în lipsă, îndrăznesc față de voi -

2. Vă rog, dar, să nu mă silipi, cînd voi fi de față, să îndrăznesc cu încrederea cu care gîndesc că voi îndrăzni împotriva umora care ne socotesc că umblăm după trup.

3. Pentru că, deși umblăm în trup, nu ne luptăm trupește.

4. Căci armele luptei noastre nu sînt trupești, ci puternice înaintea lui Dumnezeu, ca să dărîme întăriturile;

5. Noi surpăm gîndurile și totuși trufia care se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și tot gîndul îl robim, spre ascultarea lui Hristos.

6. Și gata sîntem să pedepsim toată neascultarea, atunci cînd supunerea voastră va fi deplină.

7. Judecați lucrurile așa cum ve arată: dacă cineva are încredere în sine că este al lui Hristos, să gîndască iarăși de la sine aceasta, că precum este el al lui Hristos, tot așa sîntem și noi.

8. Și chiar de mă voi lăuda, ceva mai mult, cu puterea noastră, pe care ne-a dat-o Domnul spre zidirea, iar nu spre dărîmarea noastră, numă voi rusina

1d 2 Cor 1, 12. Cap. 8. 2 Marc 12, 43-44. Rom 12, 8. 2 Cor 9, 7. 3/ 1 Fzd 2, 64. 4/ Rom 15, 16. 9/ Ps 35, 8. Mt 8, 20. Luc 2, 7. Ioan 1, 16. Filip 2, 7.

12 Ps 3, 28. Luc 21, 2-4. 14 Sir 39, 2. Luc 3, 11. 15 Is 18, 18. 17 Rm 1, 14. 18 1 Cor 12, 17. 19 1 Cor 4, 8.

Cap. 9. 1 Ga 2, 10. 6 Dnt 14, 29. Ps 1, 24. 7 Dnt 15, 7. Ps 22, 9. Sir 39, 8. 2 Cor 2, 8. 1 Im 6, 6. 9 Ps 111, 9. Ps 117, 11. Is 55, 10. Cap 10. 2 1 Cor 2,

1/ 1 Cor 13, 4. Ps 143, 6. 2 Cor 6, 1. 10. 2 Cor 6, 7. 11. 6, 13. 3 Tim 2, 1. 12. 5 Num 24, 19. 1 Cor 1, 19, 20. 3. 19. 7. 19. 7. 24. 8. 2 Cor 13, 10.

9. Ca să nu par că v-aș infricoșa prin scrisori.

10. Că scrisorile lui, zic ei, sînt grele și tari, dar înfățișarea trupului este slabă și cuvîntul lui este disprețuit.

11. Cel ce vorbește astfel să-și dea seama că așa cum sîntem cu cuvîntul prin scrisori, cînd nu sîntem de față, tot așa sîntem și cu fapta, cînd sîntem de față.

12. Căci nu îndrăznim să ne numărăm sau să ne asemănăm cu unii care se laudă singuri; dar aceia, măsurîndu-se și asemănîndu-se pe ei cu ei înșiși, nu au pricepere.

13. Iar noi nu ne vom lăuda fără măsură, ci după măsura dreptarului cu care ne-a măsurat nouă Dumnezeu, ca să ajungem și pînă la voi.

14. Căci nu ne întindem peste măsură, ca și cum n-am fi ajuns la voi, căci am și ajuns cu Evanghelia lui Hristos pînă la voi.

15. Nu ne lăudăm peste măsură cu ostencile altora, ci avem nădejde că, tot crescînd credința voastră, ne vom mări în voi cu prisosință, după măsura noastră.

16. Ca să propovăduim Evanghelia și în ținuturile de dincolo de voi, dar fără să ne lăudăm cu măsură străină, în cele de-a gata.

17. Iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude.

18. Pentru că nu cel ce se laudă singur este dovedit bun, ci acela pe care Domnul îl laudă.

CAP. 11

Împotriva apostolilor mincinoși. Pavel arată virtuțile și ostencile sale.

1. O, de mi-ați îngădui puțină neînțelepție! Dar îmi și îngăduiți.

2. Căci vă rivnesc pe voi cu rivna lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit unui singur bărbat, ca să vă înfățișez lui Hristos fecioară neprihănită.

3. Dar mă tem ca nu cumva, precum zarpele a amăgit pe Eva în viclenia lui, tot așa să se abată și gîndurile voastre de la curățiaș nevinovăția cea în Hristos.

4. Căci dacă cel ce vine vă propovăduiește un alt Iisus, pe care nu l-am propovăduit noi, sau luați alt duh, pe care nu l-ați luat, sau altă Evanghelie, pe care nu ați primit-o, - voi l-ați îngădui foarte bine.

5. Dar cu socotește că nu sînt cu nimic mai prejos decît cei mai de frunte dintre Apostoli.

6. Și chiar dacă sînt neiscusit în cuvînt, nu însă în cunoștință, ci v-am dovedit-o în totuși față de voi toți.

7. Sau am făcut păcat că v-am propovăduit în dar Evanghelia lui Dumnezeu, smerindu-mă pe mine însumi, pentru ca voi să vă înălțați?

8. Alte Biserici am prădat, luînd plată ca să vă slujesc pe voi. Și de față fiind la voi și în lipsă aflîndu-mă, n-am fost sarcină nimănui.

9. Căci lipsa mea au împlinit-o frații veniți din Macedonia. Și în toate m-am păzit și mă voi păzi, să nu vă fiu povară.

10. Este în mine adevărul lui Hristos, că lauda aceasta nu-mi va fi îngăduită în ținuturile Ahaci.

11. Pentru ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe!

12. Dar ceea ce fac, voi face și în viitor, ca să tai pricina celor ce poftesc pricină, pentru a se afla ca și noi în ceea ce se laudă.

13. Pentru că unii ca aceștia sînt apostoli mincinoși, lucrători vicleni, care iau chip de apostoli ai lui Hristos.

14. Nu este de mirare, deoarece însuși satana se prefăce în înger al luminii.

15. Nu este deci lucru mare dacă și slujitorii lui iau chip de slujitori ai dreptății, al căror sfîrșit va fi după faptele lor.

16. Iarăși zic: Să nu mă socotească cineva că sînt fără minte, iar de nu, primiți-mă măcar ca pe un fără-de-minte, ca să mă laud și eu puțin.

17. Ceea ce grăiesc, nu după Domnul grăiesc, ci ca în neînțelepție, în această încredințare de laudă.

18. Deoarece mulți se laudă după trup, mă voi lauda și eu.

19. Pentru că voi, înțelepți fiind, îngăduiți bucuros pe cei neînțelepți.

8, 44. 2 Petr. 3, 17. 1 Tim. 6, 3. (5). 1 Cor. 15, 40. 6. 1 Cor. 2, 1. 2 Cor. 10, 10. 8. Fapt. 20, 32. 33. 1 Cor. 9, 12. 2 Tes. 3, 8. (16). Rom. 9, 13. Fapt. 15, 24. 1 Ilip. 3, 2. Apoc. 2, 2. 11. Col. 2, 18. 15. Mat. 7, 15. 18. Filip. 3, 4.

CAP. 12

Vedenile cerești ale lui Pavel. Boldul căruia. Pavel va veni în curînd în Corint.

1. Însă a mă lăuda nu-mi este de folos. Căci voi veni la vedeni și la descoperiri ale Domnului.

2. Cunoasc un om în Hristos, care acum paisprezece ani - fie în trup, nu știu; fie în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe - a fost răpit unul ca acesta pînă la al treilea cer.

3. Și-l știu pe un astfel de om - fie în trup, fie în afară de trup, nu știu. Dumnezeu știe, -

4. Că a fost răpit în rai și a auzit cuvinte de nespus, pe care nu se cuvine omului să le grăiască.

5. Pentru unul ca acesta mă voi lăuda; iar pentru mine însumi numai voi lăuda decît numai în slăbiciunile mele.

6. Căci chiar dacă aș vrea să mă laud, nu voi fi fără minte, căci voi spune adevărul; dar mă feresc de aceasta, ca să nu mă socotească nimeni mai presus decît mă vede sau aude de la mine.

7. Și pentru ca să nu mă trufesc cu înălțimea descoperirilor, datu-mi-s-a mie un ghimpe în trup, un înger al satanei, să mă bată peste obraz, ca să nu mă trufesc.

8. Pentru aceasta de trei ori am rugat pe Domnul ca să-l îndepărteze de la mine;

9. Și mi-a zis: Îți este de ajuns harul Meu, căci puterea Măa se desăvîrșește în slăbiciune. Deci, foarte bucuros, mă voi lăuda mai ales întru slăbiciunile mele, ca să locuiesc în mine puterea lui Hristos.

10. De aceea mă bucur în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strîmtorări pentru Hristos, căci, cînd sînt slab, atunci sînt tare.

11. M-am făcut ca unul fără minte, lăudîndu-mă. Voi m-ați silit! Căci se cuvenea să vorbiți voi de bine despre mine, pentru că nu sînt cu nimic mai prejos decît cei mai de frunte dintre Apostoli, deși nu sînt nimic.

12. Dovezile mele de Apostol s-au arătat la voi în toată răbdarea, prin semne, prin minuni și prin puteri.

20. Căci de vă robește cineva, de vă mîncă cineva, de vă ia ce e al vostru, de vă privește cineva cu mîndrie, de vă lovește cineva peste obraz, - răbdăți.

21. Spre rușinea mea o spun că noi ne-am arătat slabi. Dar în orice ar cuteza cineva, - întru neînțelepție zic, - cutez și eu!

22. Sînt ei Evrei? Evreu sînt și eu. Sînt ei Israeliti? Israelit sînt și eu. Sînt ei sămînța lui Avraam? Sînt și eu.

23. Sînt ei slujitori ai lui Hristos? Nebunește spun: eu sînt mai mult ca ei în ostenele mai mult, în închisori mai mult, în bătăi peste măsură, la moarte adeseori.

24. De la Iudei, de cinci ori am luat patruzeci de lovituri de bici fără ana.

25. De trei ori am fost bătut cu vergi; o dată am fost bătut cu pietre; de trei ori s-a sfărîmat corabia cu mine; o noapte și o zi am petrecut în largul mării.

26. În călătorii adeseori, în primejdii de riuri, în primejdii de la tîlhari, în primejdii de la neamul meu, în primejdii de la păgîni; în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații cei mincinoși;

27. În ostencală și în trudă, în privegheri adeseori, în foame și în sete, în posturi de multe ori, în frig și în lipsă de haine.

28. Pe lângă cele dinafară, ceea ce mă împresoară în toate zilele este grija de toate Bisericile.

29. Cînc este slab și eu să nu fiu slab? Cînc se sminteste și eu să nu ard?

30. Dacă trebuie să mă laud, mă voi lauda cu cele ale slăbiciunii mele!

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus, Cel ce este binecuvîntat în veci, știe că nu mint!

32. În Damasc, dregătorul regelui Areta păzea cetatea Damascului, ca să mă prindă.

33. Și printr-o fereastră am fost lăsat în jos, peste zid, într-un coș, și am căpat din minile lui.

32. Fapt. 22, 3. Rom. 11, 1. Fapt. 3, 5. 25. Fapt. 22, 2-3. 24. Deut. 25, 3. 25. Fapt. 14, 9, 16. 22, 27, 41. 26. 1 Cor. 15, 30. 27. 1 Cor. 4, 11. 29. 1 Cor. 9, 22. 30. 2 Cor. 12, 31. Rom. 9, 1. Gal. 1, 20. 32. Iosua 2,

15. 32. Fapt. 9, 24. Cap. 12. 11. 12, 2, 2. 13. 2 Cor. 10, 13. 19. 1a. 41. 26. Rom. 5, 3. 2 Cor. 4, 8, 11, 30. Filip. 4, 13. 16. Marc. 16, 17. Rom. 8, 35. 2 Cor. 6, 4.

10. 2 Cor. 11, 6. (14). 2 Cor. 12, 5. Ef. 4, 7. 15. Rom. 15, 20. 17. Ier. 9, 24. 1 Cor. 1, 31. (18). Pild. 27, 2. 1 Cor. 4, 5. Cap. 11. 2. Cînt. 6, 4-9. Is. 62, 5. Os. 2, 21. Ef. 5, 27. Col. 1, 28. Apoc. 21, 2. 3. Fac. 3, 4. 13. 3 Reg. 13, 8. Ioan

23. Ci numai auziseră că cel ce ne prigonea pe noi, odinioară, acum binevestește credința pe care altădată o nimicea;

24. Și slăveau pe Dumnezeu în mine.

CAP. 2

Adunarea Apostolilor în Ierusalim. Disputa lui Pavel cu Petru în Antiohia. Legea și credința.

1. Apoi, după paisprezece ani, m-am suit iarăși la Ierusalim cu Barnaba, luînd cu mine și pe Tit.

2. M-am suit, potrivit unei descoperiri, și am arătat Evanghelia pe care o propovăduiesc la neamuri, îndosebi celor cu vază, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar.

3. Dar nici Tit, care era cu mine și care era elin, n-a fost silit să se taie împrejur,

4. Din cauza fraților mincinoși, care veniseră, furișându-se, să iscodească libertatea noastră, pe care o avem în Hristos Iisus, ca să ne robească,

5. Căroră nici măcar un ceas nu ne-am plecat cu supunere, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână neclintit la voi.

6. Iar cei ce se socotesc a fi mai de seamă — oricine ar fi fost ei cîndva, nu mă privește; Dumnezeu nu caută la fața omului, — cei socotiți însemnați n-au adăugat nimic la Evanghelia mea.

7. Ci dimpotrivă, văzînd că mie mi-a fost încredințată Evanghelia pentru cei nerăiați împrejur, după cum lui Petru: Evanghelia pentru cei tăiați împrejur,

8. Căci Cel ce a lucrat prin Petru la apostolia tăierii împrejur a lucrat și prin mine la neamuri.

9. Și cunoscînd harul ce mi-a fost dat mie, Iacov și Chefa și Ioan, cei socotiți a fi stîlpi mi-au dat mie și lui Barnaba dreapta spre unire cu ei, pentru ca noi să binevestim la neamuri, iar ei la cei tăiați împrejur,

10. Numai să ne aducem aminte de săraci, ceea ce tocmai m-am și silit să fac.

23. Eapt. 9, 21. Cap. 2. - 2 2 Cor. 12, 1. Filip. 2, 16. 3. Eapt. 16, 3. 4. Gal. 4, 3, 6. Deut. 10, 17. 2 Paral. 19, 7. Iov 34, 29. Intel 6, 3. Sir 35, 14-15. Eapt. 10, 34. Rom. 2, 11. Ef. 6, 7. 1 Cor. 9, 15. 16. Eapt. 24, 17. Rom. 15, 6. 1 Cor. 16, 1. 2 Cor. 9, 1. 12. Luc. 12, 2. 14,

11. Iar cînd Chefa a venit în Antiohia, pe față i-am stat împotrivă, căci era vrednic de înfruntare.

12. Căci înainte de a veni unul de la Iacov, el mința cu cei din păgîni; dar cînd au venit ei, se ferea și se osebea, temîndu-se de cei din tăierea împrejur.

13. Și, împreună cu el, s-au fălărnicit și ceilalți Iudei, încît și Barnaba a fost atras în fălărnicia lor.

14. Dar cînd am văzut că ei nu calcă drept, după adevărul Evangheliei, am zis lui Chefa, înaintea tuturor: Dacă tu, care ești Iudeu, trăiești ca păgînii și nu ca Iudeii, de ce silești pe păgîni să trăiască ca Iudeii?

15. Noi sintem din fire Iudei iar nu păcătoși dintre păgîni.

16. Știînd însă că omul nu se îndreptează din faptele legii, ci numai prin credința în Hristos Iisus, am crezut și noi în Hristos Iisus, ca să ne îndreptăm din credința în Hristos, iar nu din faptele legii, căci din faptele legii nimeni nu se va îndrepta.

17. Iar dacă, căutînd să ne îndreptăm în Hristos, ne-am aflat și noi înșine păcătoși, este, oare, Hristos slujitor al păcatului? Să nu fie!

18. Căci dacă zidesc iarăși ceea ce am dărimat, mă adevăresc pe mine însumi călcător (de poruncă).

19. Căci, eu, prin lege, am murit față de lege, ca să trăiesc lui Dumnezeu.

20. M-am răstignit împreună cu Hristos; și nu cu mai trăiesc, ci Hristos trăiește în mine. Și viața mea de acum, în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe Sine însuși pentru mine.

21. Nu lepăd harul lui Dumnezeu; căci dacă dreptatea vine prin lege, atunci Hristos a murit în zadar.

CAP. 3

Credința lui Avraam. Fiul lui Avraam. Făgăduința lui Dumnezeu. Legea. Hristos. Legea duce la Hristos. Fiul credinței sint fiul lui Avraam.

1. O, Galateni fără de minte, cine v-a adement pe voi, să nu vă plecați

1. Eapt. 10, 28. 16. Eapt. 13, 38. Gal. 3, 1. 1. 3, 7. 17. Rom. 3, 19. 24, 6, 15. 19. 1 Petr. 4, 2. Rom. 6, 11. 7, 6. 2 Cor. 3, 15. 24. Rom. 6, 6, 13. 2 Cor. 5, 15. Gal. 5, 26. Filip. 1, 21. Col. 3, 3. Tit. 2, 14. 21. Gal. 5, 1. Evt. 7, 11. Cap. 3. 1. Luc. 24, 25

adevărului, — pe voi, în ochii căroră a fost zugrăvit Iisus Hristos răstignit?

2. Numai aceasta voiesc să aflu de la voi: Din faptele legii primit-ați voi Duhul sau din ascultarea credinței?

3. Atît de fără de minte sînteți? După ce ați început în Duh, căutați acum desăvîrșirea în trup?

4. Ați pățimit atîtea în zadar? — Dacă a fost în zadar, cu adevărat.

5. Deci Cel care vă dă vouă Duhul și săvîrșește minuni la voi, le face, oare, din faptele legii sau din ascultarea credinței?

6. Precum și Avraam a crezut în Dumnezeu și i s-a socotit lui ca dreptate.

7. Să știți, deci, că cei ce sînt din credință, aceștia sînt fii ai lui Avraam.

8. Iar Scriptura, văzînd dinainte că Dumnezeu îndreptează neamurile din credință, dinainte a binevestit lui Avraam: Că se vor binecuvînta în tine toate neamurile.

9. Deci cei ce sînt din credință se binecuvîntează împreună cu credinciosul Avraam.

10. Căci toți cîți sînt din faptele legii sub blestem sînt, că scris este: Blestemat este oricine nu stăruie întru toate cele scrise în cartea Legii, ca să le facă.

11. Iar cum că, prin lege, nu se îndreptează nimeni înaintea lui Dumnezeu este lucru învederat, deoarece: Dreptul din credință va fi viu.

12. Legea însă nu este din credință, dar cel care va face acestea, va fi viu prin ele.

13. Hristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcîndu-se pentru noi blestem; pentru că scris este: Blestemat este tot cel spînzurat pe lemn,

14. Ca, prin Hristos Iisus, să vină la neamuri binecuvîntarea lui Avraam, ca să primim prin credință, făgăduința Duhului.

15. Fraților, ca un om grăiesc; că și testamentul întărit al unui om nimeni nu-l strică sau îi mai adaugă ceva.

2. Eapt. 2, 38. 10. 43. 3. Gal. 5, 6. 6. Fac. 15, 6. Sir. 44, 21. 1 Mac. 2, 52. Iac. 2, 23. Rom. 4, 3. 7. Iov 8, 39. 8. Fac. 12, 3. 22, 18. Ps. 71, 19. 9. Sir. 44, 20. 10. Deut. 7, 26. Ier. 1, 3. Rom. 4, 15. 11. Avaa. 2, 4. Rom. 1, 17. Gal. 2, 16. Evt. 10, 38. 12. Lev. 18, 5. Neem. 9, 29. Iez. 20, 12. 13. Deut. 21, 23. 1 Petr. 2, 24. Rom. 8, 3. 1 Cor. 6, 20. 14. Iov 19, 25. Is. 44, 5, 65, 15. Eapt. 2, 25. 15. Evt. 9, 17. 16. Iac. 12, 3, 7; 15, 5

16. Făgăduințele au fost rostite lui Avraam și urmașului său. Nu zice. Și urmașilor, — ca de mai mulți, ci ca de unul singur: Și urmașului tău, care este Hristos.

17. Aceasta zic dar: Un testament întărit dinainte de Dumnezeu în Hristos nu-l desființează Legea care a venit după patru sute treizeci de ani, ca să desființeze făgăduința.

18. Căci dacă moștenirea este din Lege, nu mai este din făgăduință, dar Dumnezeu i-a dăruit lui Avraam moștenirea prin făgăduință.

19. Deci ce este Legea? Ea a fost adăugată pentru călcările de lege, pînă cînd era să vină Urmașul, Căruia i s-a dat făgăduința, și a fost rînduită prin ingeri, în mîna unui Mijlocitor.

20. Mijlocitorul însă nu este al unuia singur, iar Dumnezeu este unul.

21. Este deci legea împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Să nu fie! Căci dacă s-ar fi dat lege, care să poată da viață, cu adevărat dreptatea ar veni din lege.

22. Dar Scriptura a închis toate sub păcat, pentru ca făgăduința să se dea din credința în Iisus Hristos celor ce cred.

23. Iar înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege, fiind închiși pentru credința care avea să se descopere.

24. Astfel că Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptăm din credință.

25. Iar dacă a venit credința, nu mai sîntem sub călăuză.

26. Căci toți sînteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus.

27. Căci, cîți în Hristos v-ați hotezat, în Hristos v-ați îmbrăcat.

28. Nu mai este Iudeu, nici Elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sînteți în Hristos Iisus.

29. Iar dacă voi sînteți ai lui Hristos, sînteți deci urmașii lui Avraam, moștenitori după făgăduință.

22, 18. 2 Reg. 22, 5. 1 Paral. 17, 11. Ps. 71, 19. 17. Ies. 12, 40. Eapt. 7, 6. 18. Rom. 8, 17. Gal. 2, 21. 19. Ies. 19, 3. Deut. 5, 5. 1 Eapt. 7, 38. 53. Rom. 5, 20. Pvr. 2, 2. 20. Eapt. 15, 11. Rom. 3, 9; 11, 32. 24. Rom. 3, 31; 10, 4. 26. Ioan 1, 12. Rom. 8, 15. 27. Rom. 6, 3. Col. 2, 11. 28. Ies. 1, 49. Iez. 47, 22. Ioan 17, 21. Rom. 3, 22. 11. 12. 1 Cor. 12, 13. 29. Gal. 4, 7. Ef. 3, 6

CAP. 4

În Hristos sîntem nu lui Dumnezeu, deci sîmberi față de Lege. Agar și Sara sînt icăna celor două testamente.

1. Zic însă: Cîtă vreme moștenitorul este copil, nu se acosește cu nimic de rob, deși este stăpîn peste toate.

2. Ci este sub epitropi și îngrijitori, pînă la vremea rînduită de tatăl său.

3. Tot așa și noi, cînd eram copii, eram roșiți sub stihile lumii.

4. Iar cînd a venit plînia vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege,

5. Ca pe cei de sub lege să-i răscum-pere, ca să dobîndim înfierea.

6. Și pentru că sînteți fii, a trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului Său în inimile noastre, care strigă: Avva, Părinte!

7. Astfel, dar, nu mai ești rob, ci fiu; iar de ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.

8. Dar atunci, necunoscînd pe Dumnezeu, slujați celor ce din fire nu sînt dumnezei.

9. Acum însă, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degrabă după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți iarăși la stihile cele slabe și sărace, cărora iarăși voiți să le slujiți ca înainte?

10. Țineți zile și luni și timpuri și ani?

11. Mă tem de voi, să nu mă fi ostenit la voi, în zadar.

12. Fiți, vă rog, fraților, precum sînt eu, că și eu am fost precum sînteți voi. Nu mi-ați făcut nici un rău.

13. Dar știți că din cauza unei sălbicirii a trupului, am binevestit vouă mai înainte.

14. Și voi nu ați disprețuit încercarea mea, că era în trupul meu, nici nu v-ați scrisit, ci mi-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Hristos Iisus.

15. Unde este deci fersura voastră? Căci vă mărturisesc, că, de ar fi fost

cu putință, v-ați fi scos ochii voștri și mi-ați fi dat mie.

16. Am ajuns deci vrăjmasul vostru spanindu-vă adevărul?

17. Aceia vă revnesc, dar nu cu gînd bun; ci vor să vă despartă (de mine), ca să-i iubiți pe ei.

18. Dar e bine să revniți totdeauna binele, și nu numai atunci cînd eu sînt de față la voi.

19. O, copiii mei, pentru care sufar iarăși durerile nașteri (toastre), pînă ce Hristos va lua chip în voi!

20. Aș vrea acum să mă găsesc la voi, și glasul să mi-l schimb, căci sînt nedumerit de voi!

21. Spuneți-mi voi, care vreoți să iți sub lege, nu auziți legea?

22. Căci scris este că: Avraam a avut doi fii: unul din fecundia roabă și altul din femeia liberă.

23. Dar cel din roabă s-a născut după trup, iar cel din cea liberă s-a născut prin făgăduință.

24. Unele ca acestea au altă înscunare, căci acestea (femei) sînt două testamente: Unul de la Muntele Sinai, care naște spre robie, - și care este Agar,

25. Căci Agar este Muntele Sinai, în Arabia, și stă în același rînd cu Ierusalimul de acum, care zace în robie cu copiii lui.

26. Iar cea liberă este Ierusalimul cel de sus, care este mama noastră.

27. Căci scris este: Veselește-te, tu, cea steapă, care nu naști! Izbucnește de bucurie și strigă, tu care nu ai durerile nașterii, căci mulți sînt copiii celei părăsite, mai mulți decît ai celei care are bărbat.

28. Iar noi, fraților, sîntem după Isaac, fii ai făgăduinței.

29. Ci precum atunci cel ce se născuse după trup prigonea pe cel ce se născuse după Duh, tot așa și acum.

30. Dar ce zice Scriptura? Izgoneste pe roaba și pe fiul ei, căci nu va moșteni fiul roabei, împreună cu fiul celei libere.

31. Deci, fraților, nu sîntem copii ai roabei, ci copii ai celei libere.

CAP. 5

Legea e aceluși așă prin credință, iubire și sîmțenie. Libertatea cea după duh.

1. Stați deci tari în libertatea cu care Hristos ne a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei.

2. Iată eu, Pavel, vă spun vouă: Că de vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic.

3. Și mărcurisc, iarăși, oricărui om ce se taie împrejur, că este dator să împlinească toată legea.

4. Cei ce voști să vă îndreptați prin lege v-ați îndepărtat de Hristos, ați căzut din har;

5. Căci noi așteptăm în Duh nădejdea îndreptării, din credință.

6. Căci în Hristos Iisus, nici tăierea împrejur nu poate ceva, nici netăierea împrejur, ci credința care este lucrătoare prin iubire.

7. Voi alergați bine. Cine v-a oprit ca să nu vă supuneți adevărului?

8. Înduplecarea aceasta nu este de la cel care vă cheamă.

9. Puțin alinați dospește toată frămîntătura.

10. Eu am încredere în voi, întru Domnul, că nimic altceva nu veți cugeta; dar cel ce vă tulbură pe voi și va purta osînda, oricine ar fi el.

11. Dar eu, fraților, dacă propovăduiesc încă tăierea împrejur, pentru ce mai sînt prigoniți? Deci, smînteala crucii a încetat!

12. O, de s-ar tăia de tot cei ce vă răzvrătesc pe voi!

13. Căci voi, fraților, ați fost chemați la libertate; numai să nu folosiți libertatea ca prilej de a sluji trupului, ci slușiți unul altuia prin iubire.

14. Căci toată legea se cuprinde într-un singur cuvînt, în acesta: Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși.

15. Iar dacă vă mușcați unul pe altul și vă mîncati, vedeți să nu vă nimiciți voi între voi.

16. Zic dar: Cu duhul să umblați și să nu împliniți pofta trupului.

17. Căci trupul poartă împotriva duhului, iar duhul împotriva trupului, căci acestea se împotrivesc unul altuia, ca să nu faceți cele ce ați voi.

18. Iar de vă purtați cu duhul nu sînteți sub Lege.

19. Iar tapetele trupului sînt cunoscute, ca unele ce sînt: adulter, desfrî-nare, necurăție, destrăbălare,

20. Închinare la idoli, fermecătorie, vrajbe, certuri, zavistii, mîinii, gilcevi, dezbinări, eresuri,

21. Pizmuiri, ucideri, beții, cheturi și cele asemenea acestora, pe care vi le spun dinainte, precum dinainte v-am și spus, că cei ce fac unele ca acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

22. Iar rodul duhului este dragoste, bucurie, pace, îndelungă-răbdare, bunătate, facere de bine, credință,

23. Blîndețe, înfrînare, curăție; împotriva unora ca acestea nu este lege.

24. Iar cei ce sînt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele.

25. Dacă trăim cu duhul, cu duhul să și umblăm.

26. Să nu fim iubitori de mărirea deșartă, întăritîndu-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții.

CAP. 6

Trebuie să mîngîiem pe frații rădăciți. Lauda lui Pavel este crucea lui Hristos

1. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei duhovnicești, îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blîndeței, luînd seama la tînc însuși, ca să nu cazi și tu în ispită.

2. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos.

3. Căci, de se socotește cineva că este ceva, deși nu este nimic, se amăgește pe sine însuși.

4. Iar fapta lui însuși să și-o cerceteze fiecare și atunci va avea laudă, dar numai față de sine însuși și nu față de altul.

Cap. 4. 3 Ga. 2, 4, 4, 31-32 Gal 2, 20
Lvr 2, 6 Is 13, 14 Lcv 1, 31 Mt 1, 10
Lm 2, 6 Io 3, 2 Rom 8, 15 6 Ier 16,
62 1 Cor 3, 16 7 Ier 12, 45 Rom 8, 17 Gal
3, 29 8 1 Cor 10, 22 Et 2, 12 9 1 Cor
12, 12 Fvr 7, 18 10, 1 16 Col 2, 16 16
Rom 2, 8 19 1 Cor 8, 1 C 4, 15 12

Gal 16, 15, 22 2-1 12/ Fvr 17, 16 Rom
9, 8, 24, Ier 21, 1 Rom 8, 15 26 Ps 86
15 Cant 3, 4 Is 66 1 Ier 3, 15 Fvr
12 22 Apr 21 27 Is 49, 1 28 Rom
9, 8 29 Ier 2, 9 30 Ier 21 10
11 18 35 36 Gal 3 29

Cap. 5. 1 Ier 8, 36 1 Mt 19, 10 1 Petr 2,
6 Rom 6, 8 2 Ier 15, 4 Gal 2, 21, 1
Rom 11 6 6 Rom 5, 5 6 Rom 2, 29 1 Cor
2, 19 Gal 6, 5 7 Gal 3, 3 9 1 Cor 5, 6
7 Rom 16, 17 11 1 Cor 1 23, 12 Ps
1, 3 11 1 Petr 2, 16 1 Cor 8, 9 14 Ier.
9, 18, Mal 3, 43 Marc 12, 31 Ier 2, 5, Rom
3, 9 15 16 1 Ier 4, 8 18, 9, 19 16 Ier
5, 3 Rom 13, 14 2 Tim 2, 12 17 18

4, 8 Ier 4, 1 5 1 Petr 2, 1 Rom
18 Rom 6, 14, 8, 14 19 1 Cor 6, 9, Apv
22 8 21 1 Cor 6, 9 22 Ier 1, 5
Ioan 15, 2 Hf 5, 9 Gal 3, 12 1 Tim
1 9 24 Ps 5, 9 Sir 23, 4 Iac 3, 17
Rom 6, 6 Gal 2, 20 26 Ier 1, 14 11
1 3 Cap. 6. 1 Sir 8, 6 1 Cor 10, 12
2 Ioan 13, 14, 34 1 Ier 5, 14 11
18 2

5. Căci fiecare își va purta sarcina sa.
6. Cel care primește cuvîntul învățării să facă parte învățătorului său din toate bunurile.

7. Nu vă amăgiți: Dumnezeu nu se lasă batjocorit; căci ce va semăna omul, aceea va și secera.

8. Cel ce seamănă în trupul său însuși, din trup va secera stricăciune; iar cel ce seamănă în Duhul, din Duh va secera viață veșnică.

9. Să nu încetăm de a face binele, căci vom secera la timpul său, dacă nu ne vom lenevi.

10. Deci dar, pînă cînd avem vreme, să facem binele către toți, dar mai ales către cei de o credință cu noi.

11. Vedeti cu ce fel de litere v-am scris cu mîna mea.

12. Cîți vor să placă în trup, aceea va silesc să vă tăiați împrejur, numai ca să nu fie prigonți pentru crucea lui Hristos.

13. Căci nici ei singuri, cei ce se taie împrejur, nu păzesc legea, ci voiesc să vă tăiați voi împrejur, ca să se laude ei în trupul vostru.

14. Iar mic, să nu-mi fie a mă lauda, decît numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume!

15. Că în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu este ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă.

16. Și cîți vor umbla după dreptarul acesta, - pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu!

17. De acum înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci port, în trupul meu, semnele Domnului Iisus.

18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin.

EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CAP. 1

Binefacerile lui Dumnezeu către cei aleși. Pavel se roagă ca Efesenii să ajungă să cunoască desăvîrșit mîntuirea cea întru Hristos și a Lui Dumnezeu.

1. Pavel, Apostol al lui Iisus Hristos prin voința lui Dumnezeu, sfinților care sînt în Efes și credincioșilor întru Hristos Iisus:

2. Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos!

3. Binecuvîntat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Cel ce, întru Hristos, ne-a binecuvîntat pe noi, în cereștile locașuri, cu toată binecuvîntarea duhovnicească;

4. Precum întru El ne-a și ales, înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără de prihană înaintea Lui,

5. Mai înainte rînduindu-ne, în a Sa iubire, să ne înfieze, prin Iisus Hristos, după bunăvoința voii Sale,

6. Spre lauda măririi harului Său, cu care ne-a dăruit pe noi, prin Fiul Său iubit.

7. Întru El avem răscumpărarea prin singele Lui și iertarea păcatelor, după bogăția harului Lui,

8. Pe care l-a făcut să prisosească în noi, în toată înțelepciunea și priceperea.

9. Făcîndu-ne cunoscută taina voii Sale, după bunăvoința Sa, astfel cum hotărîse în Sine mai înainte,

10. Spre iconomia plinirii vremilor, ca toate să fie cuprinse iarăși în Hristos,

cele din ceruri și cele de pe pămînt toate întru El,

11. Întru Care și moștenire am primit, rînduți fiind mai înainte - după rînduiala Celui ce toate le lucrează, potrivit sfatului voii Sale, -

12. Ca să fim spre lauda slavei Sale, noi cei ce mai înainte am nădăduit întru Hristos.

13. Întru care și voi - auzind cuvîntul adevărului, Evanghelia mîntuirii voastre, crezînd în el, ați fost pecetluiți cu Sfîntul Duh al făgăduinței,

14. Care este arvuna moștenirii noastre, spre răscumpărarea celor dobîndiți de El și spre lauda slavei Sale.

15. Drept aceea, și eu auzind de credința voastră în Domnul Iisus și de dragostea cea către toți sfinții,

16. Nu încetez a mulțumi pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele,

17. Ca Dumnezeul Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înțelepciunii și al descoperirii, întru cunoașterea Lui,

18. Și să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea la care v-a chemat, care este bogăția slavei moștenirii Lui, în cei sfinți.

19. Și cît de covîrșitoare este mărirea puterii Lui față de noi, după lucrarea puterii tăriei Lui, pentru noi cîi ce credem.

20. Pe aceasta Dumnezeu a arătat-o în Hristos, sculîndu-L din morți și așezîndu-L de-a dreapta Sa, întru cele cerești,

Cap. 1. - (1) Rom. 1, 7. 1 Cor. 1, 1. 2 Cor. 1, 1. 3, 1. 1 Petr. 1, 3. 2 Cor. 1, 3. (4) Rom. 8, 28-29. Ef. 5, 27. 1 Tes. 4, 7. 2 Tim. 1, 9. 6, Ps. 44, 1. Mat. 3, 17. Ioan 1, 16. Rom. 5, 15. 7. 1 Petr. 1, 19. Rom. 3, 25. Evr. 1, 3. 9) Ioan 15, 15. Fapt. 17, 30. Ef. 3, 2, 9. 10 Dan 9, 24. Mat. 28, 18. Marc. 1, 15. Gal. 4, 4.

Ef. 3, 15. Col. 1, 20. Evr. 1, 2. (11) Luc. 7, 30. Fapt. 20, 27. (12) Ia. 43, 7. Luc. 2, 14. 1, Ef. 4, 30. (14) 2 Cor. 5, 5. (15) Filim. 1, 4. 16, Filip. 1, 3. Filim. 1, 5. (17) Luc. 2, 14. 1 Cor. 12, 8. (18) Ps. 18, 8. Fapt. 26, 18. Rom. 12, 2. 20, 109. 1 Marc. 16, 19. 1 Petr. 3, 22. Evr. 1, 13.

5, Iov 19, 4. Rom. 14, 12. 1 Cor. 3, 8. (8) Num. 35, 8. Rom. 15, 27. 1 Cor. 9, 7. 7 Us. 10, 12. Am. 6, 4. Rom. 2, 6. (8) Pld. 11, 18. (9) 2 Paral. 15, 7. Ps. 118, 6. Mat. 24,

13, 2. Luc. 3, 13. (10) Str. 12, 4, 5. 1 Tim. 5, 4. Evr. 12, 3. (14) Rom. 6, 2, 6. (15) Ps. 50, 1. Ioan 3, 3. Rom. 2, 25. Gal. 3, 4. Col. 3, 11. (16) Ps. 118, 165; 124, 5. Filip. 3, 16. 7, 2 Cor. 4, 10

21. Mai presus decât toată domnia și stăpînirea și puterea și dregătoria și de alt tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor.

22. Și toate le-a supus sub picioarele Lui și, mai presus de toate, L-a dat pe El cap Bisericii,

23. Care este trupul Lui, împlinirea celui ce plinește toate întru toți.

CAP. 2

Hristos este mintuirea păcătoșilor.

1. Iar pe voi v-a făcut vii cei ce erați morți prin greselile și prin păcatele voastre,

2. În care ați umblat mai înainte, potrivit veacului lumii acesteia, potrivit stăpînitorului puterilor văzduhului, adică duhului care lucrează acum în fiii neascultării,

3. Între care și noi toți am petrecut odinioară, după poftele trupului nostru, făcînd voile trupului și ale simțurilor și, din fire, eram fiii minci ei și ceilalți.

4. Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit,

5. Pe noi cei ce eram morți prin greselile noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos — prin har sînteți mintuiți! —

6. Și împreună cu El ne-a sculat și împreună ne-a așezat întru cele cerești, în Hristos Iisus,

7. Ca să arate în vecurile viitoare covârșitoarea bogăție a harului Său, prin bunătatea ce a avut către noi întru Hristos Iisus.

8. Căci în har sînteți mintuiți, prin credință, și aceasta nu e de la voi: este darul lui Dumnezeu;

9. Nu din fapte, ca să nu se laude nimeni.

10. Pentru că a Lui făptură sîntem, zidiți în Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a gătit mai înainte, ca să umblăm întru ele.

11. De aceea, aduceți-vă aminte că odinioară, voi păgîni cu trupul, numiți netăiere-împrejur de către cei numiți tăiere-împrejur, făcunți de mină în trup,

12. Erați, în vremea aceea, în afara de Hristos, osebiți de cetățenia lui Israel și străini de așezămîntele făgăduinței, lipsiți de nădejde și fără de Dumnezeu, în lume.

13. Acum însă, fiind în Hristos Iisus, voi care altă dată erați departe, v-ați apropiat prin singele lui Hristos,

14. Căci El este pacea noastră, El care a făcut din cele două lumi — una, adică a surpat peretele din mijloc al despărțirii,

15. Desființînd vrăjmășia în trupul Său, legea poruncilor și învățăturile ei, ca, întru Sine, pe cei doi să-i zidească într-un singur om nou și să întemeieze pacea.

16. Și să-i împace cu Dumnezeu pe amîndoi, uniți într-un singur trup, prin cruce, omorînd prin ea vrăjmășia.

17. Și, venînd, a binevestit, pace vouă celor de departe și pace celor de aproape;

18. Că prin El avem și uniți și alți apropierea către Tatăl, într-un Duh.

19. Deci dar nu mai sînteți străini și locuitori vremelnici, ci sînteți împreună cetățeni cu sfinții și cașnici ai lui Dumnezeu,

20. Zidiți fiind pe temelia apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos.

21. Întru El, orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă un locaș sfînt în Domnul,

22. În care voi împreună sînteți zidiți, spre a fi locaș al lui Dumnezeu în Duh.

CAP. 3

Taina mîntuirii neamurilor. Pacea este apostolul lor. Hristos sălășluiește în inimile credincioșilor.

1. Pentru aceasta, eu Pavel, întemnițatul lui Iisus Hristos, pentru voi păgîni,

2. Dacă în adevăr ați auzit de iconomia harului lui Dumnezeu care mi-a fost dat mie pentru voi,

3. Că prin descoperire mi s-a dat în cunoștință această taină, precum v-am scris înainte pe scurt

4. De unde, citînd, puteți să cunoașteți priceperea mea în taina lui Hristos,

5. Care în alte veacuri, nu s-a făcut cunoscută fiilor oamenilor, cum s-a descoperit acum sfinților Săi apostoli și prooroci, prin Duhul;

6. Anume că păgînii sînt împreună moștenitori (cu Iudeii) și mădulare ale aceluiasi trup și împreună părtași ai făgăduinței, în Hristos Iisus, prin Evanghelie,

7. Căreia slujitor m-am făcut după dăruirea harului lui Dumnezeu, ce mi-a fost dat mic, prin lucrarea puterii Sale;

8. Mic, celui mai mic decât toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta, ca să binevestesc neamurilor bogăția lui Hristos, cea nepătrunsă,

9. Și să învederez tuturor care este iconomia tainei celei din veci ascunse în Dumnezeu, Ziditorul a toate, prin Iisus Hristos,

10. Pentru ca înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să se facă cunoscută acum, prin Biserică, domniilor și stăpînitorilor, în cereștile locașuri,

11. După hotărîrea cea din veci, pe care a desăvîrșit-o în Hristos Iisus, Domnul nostru,

12. Întru care avem, prin credința în El, îndrăzneală să ne apropiem de Dumnezeu, cu deplină încredere.

13. De aceea, vă rog să nu vă pierdeți cumpătul, din pricina suferințelor mele pentru voi; ele sînt mărirea voastră.

14. Pentru aceasta, imi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Din care își trage numele orice neam în cer și pe pămînt,

16. Să vă dăruiască, după bogăția slavei Sale, ca să fiți puternic întăriți, prin Duhul Său, în omul dinăuntru,

17. Și Hristos să se sălășluiască prin credință, în inimile voastre;

18. Așa încît, înrădăcinați și întemeiați fiind în iubire, să puteți să înțelegeți împreună cu toți sfinții care este

lărgimea și lungimea și adîncimea și înălțimea,

19. Și să cunoașteți iubirea lui Hristos, cea mai presus de cunoștință, ca plini să fiți de toată plinătatea lui Dumnezeu.

20. Iar Celui ce poate să facă, prin puterea cea lucrătoare în noi, cu mult mai presus decât toate cite cerem sau pricepem noi,

21. Lui fie mărirea în Biserică și întru Hristos Iisus în toate neamurile și în veacul veacului, Amin!

CAP. 4

Biserica este trupul lui Hristos.

1. De aceea, vă rog, cu cel întemnițat pentru Domnul, să umblați cu vrednicie, după chemarea cu care ați fost chemați,

2. Cu toată smerenia și blîndețea, cu îndelungă-răbdare, îngăduindu-vă uniți pe alții, în iubire,

3. Silindu-vă să păziți unitatea Duhului, întru legătura păcii.

4. Este un singur trup și un singur Duh, precum și chemați ați fost la o singură nădejde a chemării voastre;

5. Este un Domn, o credință, un botez,

6. Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este peste toate și prin toate și întru noi toți.

7. Iar fiecareia dintre noi, i s-a dat harul după măsura darului lui Hristos.

8. Pentru aceea zice: Suindu-se la înălțime, a robit robime și a dat daruri oamenilor.

9. Iar aceea că: «s-a suit» — ce înscamnă decît că s-a și pogorît în părțile cele mai de jos ale pămîntului?

10. Cel ce s-a pogorît, Acela este care s-a suit mai presus de toate cerurile, ca pe toate să le umple.

11. Și El a dat pe uniți ca să fie apostoli, pe alții prooroci, pe alții binevestitori, pe alții păstori și învățători,

12. Spre desăvîrșirea sfinților, la lucrul slujirii, la zidirea trupului lui Hristos,

21 Col. 2, 10. 22 Ps. 8, 7. Gbr. 7, 6. Mat. 28, 18. 1 Cor. 15, 27. Ef. 4, 15, 3, 23. Col. 1, 18, 2, 10. Cap. 2, 1. Luc. 5, 24. Col. 2, 13. Tit. 3, 3. 2. Ioan 12, 31, 16, 11. 1 Cor. 6, 11. Gal. 3, 7. 4. Sm. 17, 24. Rom. 2, 4. 5. 1 Ioan 3, 14. Rom. 8, 11. 6. 1 Cor. 6, 2. 7. Ef. 3, 8. 8. Fapt. 15, 11. Rom. 1, 2. 8. Rom. 3, 20. 1 Cor. 1, 29. 10. Ps. 1, 2. 11. 2 Cor. 23, 44. 21. 1 Cor. 2, 14, 3. 8. Fapt. 13, 2. 1. Iud. 9, 12. Nem. 2, 19. Is. 65, 1. 13, 9. Rom. 9, 4. 11. 17. Gal. 4, 8. Col.

1, 21. 13. Ier. 12, 43. Is. 33, 13. 56, 8. 4. 1. 5. Ioan 11, 52. 1 apt. 2, 39. 14. Ps. 71, 3. Is. 9, 5. Min. 5, 4. Ioan. 6, 33. 15. Zab. 6, 13. 2 Cor. 5, 17. Col. 2, 14. 16. Nem. 35, 25. Rom. 5, 12. 2 Cor. 5, 18. 17. Is. 57, 19. Zab. 9, 10. Luc. 2, 14. Ioan 11, 52. 18. 1 Ioan 14, 6. Rom. 5, 2. Fapt. 3, 12. Fapt. 10, 49. 19. Is. 56, 3. 20. Is. 28, 16. 21. 1 Petr. 2, 4. 22. 1 Cor. 2, 14. 23. Apoc. 22, 14. 24. 1 Cor. 3, 11. 2 Cor. 6, 16. Cap. 3, 1. 1 apt. 21, 33. 12. Fapt. 9, 15. Gal. 1, 16. Ef. 3, 9.

5. Ioan 15, 15. 1 apt. 27. 30. 1 Petr. 1, 12. 6. Rom. 15, 12. Gal. 3, 29. 7. Fapt. 9, 15. 1 Cor. 15, 8. 8. Rom. 15, 19. 1 Cor. 15, 9. Gal. 1, 16. Fapt. 2, 7. Tit. 1, 3. 9. Ioan 1, 3. 1 Petr. 1, 20. 10. 1 Cor. 12, 5. 1 Cor. 2, 7. Fapt. 1, 9. Col. 1, 5. 26. 1 Tim. 1, 10. 10. 1 Cor. 102. 20-21. Sm. 33. 11. 1 Petr. 1, 12. 12. Ef. 2, 18. 13. Fapt. 1. 14. 2 Tim. 2, 10. 14. 7 Paral. 6, 13. 16. 23. Sm. 19, 6. Mat. 23, 9. 15. Lf. 1, 10. 16. Rom. 7, 22. 2 Cor. 4, 17. Ef. 1, 7. Fapt. 4, 19.

7. Ioan 14, 23. Col. 1, 27. 18. Ioan 1, 16. Col. 2, 9. 20. Rom. 16, 25. Cap. 4, 1. 1 Cor. 7, 17. Fapt. 1, 27. Col. 1, 10. 1. 1. es. 2, 12. 2. Rom. 12, 10. 3. Ioan 17, 11. 4. 3, 15. 4. Rom. 12, 5. 1 Cor. 12, 12. 5. Cant. 6, 9. 1 Cor. 1, 13. 6. Mat. 3, 10. Marc. 12, 29. 7. Ioan 3, 34. Rom. 12, 3. 1 Cor. 12, 11. 2. 10. 13. 8. Ps. 67, 19. Ioan 3, 13, 6, 62. 10. Ps. 46, 5. Dan. 2, 35. 11. 1 Cor. 12, 4. 28.

13. Pînă vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvîrșit, la măsura vîrstei deplină a lui Hristos,

14. Ca să nu mai fim copii și jucăria valurilor, purtați încoace și încolo de orice vînt al învățaturii, prin înșelăciunea oamenilor, prin vicislegul lor, spre uneltirea rătăcirii,

15. Ci ținînd adevărul, în iubire, să sporim întru toate, pentru El, care este capul Hristos,

16. Din El, tot trupul bine alcătuit și bine încheiat, prin toate legăturile care îi dau tărie, își săvîrșește creșterea, potrivit lucrării măsurate fiecăruia din mădulare, și se zideste întru dragoste,

17. Așadar, aceasta zic și mărturisesc în Domnul, ca voi să nu mai umblați de acum cum umblă păgînii, în desertațiunea minții lor,

18. Întunecați fiind la cuget, înstrănați fiind de viața lui Dumnezeu, din pricina necunoașterii care zace în ei, din pricina împietririi inimii lor;

19. Aceștia petrec în nesimțire și s-au dat pe sine desfrînării, săvîrșind cu nesat toate faptele necurăției.

20. Voi însă n-ați învățat așa pe Hristos,

21. Dacă, într-adevăr, l-ați ascultat și ați primit învățătura Lui, așa cum este adevărul întru Iisus:

22. Să vă dezbrăcați, față cu vicșuirea voastră de mai înainte, de omul cel vechi, care se strică prin poftele amăgitoare,

23. Și să vă înnoțiți în duhul cugeului vostru,

24. Îmbrăcîndu-vă în omul cel nou, care este făcut după chipul lui Dumnezeu, în dreptatea și în sfințenia adevărului,

25. Pentru aceea, lepădînd minciuna, grațiți adevărul fiecărui cu aproapele său, căci unul altuia sintem mădulare

26. Mînați-vă și nu greșiți; soarele să nu apună peste inima voastră,

27. Nici nu dați loc diavolului.

28. Cine a furat să nu mai fure, ci mai vîrtos să se ostenească lucrînd cu minile sale, lucră cînsit, ca să aibă să dea și celui ce nu are

29. Din gura voastră să nu iasă nici un cuvînt rău, ci numai care este bun, spre zidire, după trebuință, și care să dea har celor ce ascultă.

30. Să nu înristați Duhul cel Sfînt al lui Dumnezeu, întru care ați fost pecetluitți pentru ziua rîscumpărării.

31. Orice amărăciune și supărare și minie și izbucnire și defăimare să piară de la voi, împreună cu orice răutate.

32. Ci fiți buni între voi și milostivi, iertînd unul altuia, precum și Dumnezeu v-a iertat vouă, în Hristos.

CAP. 5

Îndemnați cum sa ne purtăm în viață cu sfințenie. Datoriile soților.

1. Fiți dar următori lui Dumnezeu, ca niște fii iubiți,

2. Și umblați întru iubire, precum și Hristos ne-a iubit pe noi și s-a dat pe Sine pentru noi, prinos și jertfă lui Dumnezeu, întru miros cu bună mireasmă.

3. Iar desfrii și orice necurăție și poftă de avere nici să se pomenescă între voi, cum se cuvine sfinților;

4. Nici vorbe de rușine, nici vorbe nebunești, nici glume care nu se cuvin, ci mai de grabă mulțumire.

5. Căci aceasta s-o știți bine, că nici desfrînt, sau neclătat sau lacom, (care este un închinător la idoli) nu are moștenire în împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.

6. Nimeni să nu vă amăgească cu cuvinte desarte, căci pentru acestea vine minia lui Dumnezeu peste fii neascultării

7. Deci să nu vă faceți părtași cu ei.

8. Altădată crați i tineric, iar acum sînteți lumină întru Domnul; umblați ca fii ai luminii!

9. Pentru că roada luminii e în orice bunătațe, dreptate și adevăr,

10. Încercînd ce este bine-plăcut Domnului.

11. Și nu fiți părtași la faptele cele tără roadă ale întinericului, ci mai de grabă osîndu-le pe față.

12. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei rușine este a le și grai.

13. Iar tot ce este osîndit pe față se învederează prin lumină, căci tot ce se învederează e lumină.

14. Pentru aceea zice: Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos.

15. Deci luați seama cu grijă, cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți,

16. Rîscumpărînd vremea, căci zilele rele sînt.

17. Drept aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este vorba Domnului,

18. Și nu vă îmbătați de vin, în care cere desfrînare, ci vă umpleți de Duhul.

19. Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cîntări duhovnicești, lăudînd și cîntînd Domnului, în inimile voastre,

20. Multumînd totdeauna pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatăl,

21. Supuneți-vă unul altuia, întru Irica lui Hristos.

22. Femeile să se supună bărbatilor lor ca Domnului,

23. Pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este capul Bisericii, trupul Său, al cărui mîntuitor și este.

24. Ci precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbatilor lor, întru toate.

25. Bărbatilor, iubiți pe femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica, și s-a dat pe Sine pentru ea,

26. Ca s-o sfințească, curățînd-o cu apa apei prin cuvînt.

27. Și ca s-o înfăpșeze Sineși, Biserica slăvită, neavînd pată sau zăbîntură ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfință și fără de prihană.

28. Astfel dar, băbații sînt datori să și iubească femeile, ca pe ineseși trupurile lor. Cel ce se și iubește femeia pe sine se iubește.

29. Căci nimeni vreodată nu și-a urit trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Hristos Biserica,

30. Pentru că sintem mădulele ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui.

31. De aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amîndoi un trup.

32. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos și în Biserica.

33. Dar și voi, fiecare așa să și iubească femeia ca pe sine însuși; iar femeia să se teamă de bărbat.

CAP. 6

Sfaturi către copii, părinți, slujitori și conducători. Armele Duhului. Oștirea lui Hristos.

1. Copii, ascultați pe părinții voștri în Domnul că aceasta este cu dreptate.

2. Cînteste pe tatăl tău și pe mama ta: care este porunca cea dintîi cu făgăduință.

3. Ca să-ți fie pe bine și să trăiești ani mulți pe pămînt.

4. Și voi, părinților, nu întăritați la minie pe copiii voștri, ci creșteți-i întru învățătura și certarea Domnului.

5. Slujitorilor ascultați pe conducătorii voștri cei după trup, cu frică și cu cutremur, întru curăția inimii voastre, ca și pe Hristos,

6. Nu slujind numai înaintea ochilor, ca unii care caută să placă oamenilor, ci ca slugile lui Hristos, făcînd din suflet voia lui Dumnezeu.

7. Slujind cu bunăvoință, ca și Domnului și nu ca oamenilor.

8. Știind fiecare, fie rob, fie de sine stăpîn, că faptele bune pe care le va face, pe acelea le va lua ca plată de la Domnul.

9. Iar voi, conducătorilor, faceți tot așa față de slujitori, și încetați cu amie-

11. 1 Cor. 14, 20. 12. 1 Cor. 5, 1. 13. 1 Cor. 3, 1. 14. 1 Cor. 13, 9. 15. 1 Cor. 12, 9. 16. 1 Cor. 12, 1. 17. 1 Cor. 12, 1. 18. 1 Cor. 12, 1. 19. 1 Cor. 12, 1. 20. 1 Cor. 12, 1. 21. 1 Cor. 12, 1. 22. 1 Cor. 12, 1. 23. 1 Cor. 12, 1. 24. 1 Cor. 12, 1. 25. 1 Cor. 12, 1. 26. 1 Cor. 12, 1. 27. 1 Cor. 12, 1. 28. 1 Cor. 12, 1. 29. 1 Cor. 12, 1. 30. 1 Cor. 12, 1.

1. 1 Cor. 12, 1. 2. 1 Cor. 12, 1. 3. 1 Cor. 12, 1. 4. 1 Cor. 12, 1. 5. 1 Cor. 12, 1. 6. 1 Cor. 12, 1. 7. 1 Cor. 12, 1. 8. 1 Cor. 12, 1. 9. 1 Cor. 12, 1. 10. 1 Cor. 12, 1. 11. 1 Cor. 12, 1. 12. 1 Cor. 12, 1. 13. 1 Cor. 12, 1. 14. 1 Cor. 12, 1. 15. 1 Cor. 12, 1. 16. 1 Cor. 12, 1. 17. 1 Cor. 12, 1. 18. 1 Cor. 12, 1. 19. 1 Cor. 12, 1. 20. 1 Cor. 12, 1.

11. Ps. 118, 63. 12. 1 Cor. 3, 6. 13. 2 Cor. 6, 14. 14. 1 Cor. 5, 20. 15. 1 Cor. 3, 20. 16. 1 Cor. 5, 1. 17. 1 Cor. 13, 15. 18. 1 Cor. 13, 34. 19. 1 Cor. 13, 34. 20. 1 Cor. 13, 34. 21. 1 Cor. 13, 34. 22. 1 Cor. 13, 34. 23. 1 Cor. 13, 34. 24. 1 Cor. 13, 34. 25. 1 Cor. 13, 34. 26. 1 Cor. 13, 34. 27. 1 Cor. 13, 34. 28. 1 Cor. 13, 34. 29. 1 Cor. 13, 34. 30. 1 Cor. 13, 34. 31. 1 Cor. 13, 34. 32. 1 Cor. 13, 34. 33. 1 Cor. 13, 34. 34. 1 Cor. 13, 34. 35. 1 Cor. 13, 34. 36. 1 Cor. 13, 34. 37. 1 Cor. 13, 34. 38. 1 Cor. 13, 34. 39. 1 Cor. 13, 34. 40. 1 Cor. 13, 34. 41. 1 Cor. 13, 34.

1. 1 Cor. 12, 1. 2. 1 Cor. 12, 1. 3. 1 Cor. 12, 1. 4. 1 Cor. 12, 1. 5. 1 Cor. 12, 1. 6. 1 Cor. 12, 1. 7. 1 Cor. 12, 1. 8. 1 Cor. 12, 1. 9. 1 Cor. 12, 1. 10. 1 Cor. 12, 1. 11. 1 Cor. 12, 1. 12. 1 Cor. 12, 1. 13. 1 Cor. 12, 1. 14. 1 Cor. 12, 1. 15. 1 Cor. 12, 1. 16. 1 Cor. 12, 1. 17. 1 Cor. 12, 1. 18. 1 Cor. 12, 1. 19. 1 Cor. 12, 1. 20. 1 Cor. 12, 1. 21. 1 Cor. 12, 1. 22. 1 Cor. 12, 1. 23. 1 Cor. 12, 1. 24. 1 Cor. 12, 1. 25. 1 Cor. 12, 1. 26. 1 Cor. 12, 1. 27. 1 Cor. 12, 1. 28. 1 Cor. 12, 1. 29. 1 Cor. 12, 1. 30. 1 Cor. 12, 1. 31. 1 Cor. 12, 1. 32. 1 Cor. 12, 1. 33. 1 Cor. 12, 1. 34. 1 Cor. 12, 1. 35. 1 Cor. 12, 1. 36. 1 Cor. 12, 1. 37. 1 Cor. 12, 1. 38. 1 Cor. 12, 1. 39. 1 Cor. 12, 1. 40. 1 Cor. 12, 1. 41. 1 Cor. 12, 1.

ninșarea ca unui care știți că Domnul ior și al vostru este în ceruri și că la El nu încapă părtinire.

10. În sfârșit, fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui.

11. Imbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului.

12. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a singelui, ci împotriva domniilor, împotriva stăpîniilor, împotriva stăpînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, răspindite în văzduhuri.

13. Pentru aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea, și, toate biruin-
le, să rămâneți în picioare.

14. Stați deci tari, avînd mijlocul vostru încins cu adevărul și imbrăcîndu-vă cu platoșa dreptății.

15. Și încălțați piciorarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia păcii.

16. În toate luați paza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului.

(10). Cînt. 6, 4. 2 Tim. 2, 1. (11). Cînt. 7, 1. Rom. 13, 12. 1 Tes. 5, 8. (12). Ioan 12, 31, 14, 30. Ef. 2, 2. (13). Ecl. 9, 12. Inel. 5, 18. 2 Cor. 10, 4. (14). Ies. 12, 11. Luc. 12, 35.

17. Luați și coiful mîntuirii și sabia Duhului, care este cuvîntul lui Dumnezeu.

18. Faceți în toată vremea, întru Duhul, tot felul de rugăciuni și de cereri, și întru aceasta privegheați cu toată stăruința, rugîndu-vă pentru toți sfinții.

19. Rugați-vă și pentru mine, ca să mi se dea mie cuvînt, cînd voi deschide gura mea, să fac cunoscută cu îndrăzneală taina Evangheliei.

20. Al cărei sol, legat în lanțuri, sînt — ca să vorbesc despre Evanghelia fără sfiială, precum mi se cuvine să vorbesc.

21. Iar ca să știți și voi cele ale mele și ce fac, Tihic, iubitul frate și credinciosul slujitor întru Domnul, vi le va aduce la cunoștință pe toate.

22. L-am trimis pe el la voi, pentru aceasta, ca să aflați cele despre noi și să mîngîie inimile voastre.

23. Pace fraților și dragoste, cu credință de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Iisus Hristos.

24. Harul fie cu toți care iubesc pe Domnul nostru Iisus Hristos în curăție.

1 Petr. 1, 13. 1 Tes. 5, 8. 17 Ia 50, 17. 1 Tes. 5, 8. Ebr. 4, 12. (18). Luc. 18, 1. Col. 4, 2. (19). 2 Tes. 3, 1. 20. Fapt. 21, 11. 21. Fapt. 20, 4. Col. 4, 7.

EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CAP. 1

Iubirea Apostolului pentru Filipeni. Rădăcinile lanțurilor lui. Sfîntul Pavel numai pentru Biserica voastră să mai trăiască. Suferințele pentru Hristos.

1. Pavel și Timotei, slujitori ai lui Hristos Iisus, tuturor sfinților întru Hristos Iisus, celor ce sînt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii:

2. Har vouă și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Iisus Hristos.

3. Mulțumesc Dumnezeului meu, ori de cîte ori îmi amintesc de voi.

4. Căci totdeauna, în toate rugăciunile mele, mă rog pentru voi toți, cu bucurie.

5. Pentru împărțirea voastră întru Evanghelia, din ziua dintîi pînă acum.

6. Sînt incredințat de aceasta, că cel ce a început în voi lucrul cel bun îl va duce la capăt, pînă în ziua lui Hristos Iisus.

7. Precum este cu dreptate să gîndesc astfel despre voi toți; căci vă port în inima mea, atît în lanțurile mele, cît și în apărarea și în întărirea Evangheliei, pe voi toți care părtăși sînteți la același har ca mine.

8. Căci martor îmi este Dumnezeu, că vă doresc pe voi pe toți, cu dragostea lui Hristos Iisus.

9. Aceasta mă rog, ca iubirea voastră să prisoască tot mai mult și mai mult, întru cunoștință și întru orice pricepere.

10. Ca să puteți preui cele ce sînt mai de folos și ca să fiți curați și fără poticnire în ziua lui Hristos.

11. Plini de roadele dreptății, care sînt prin Iisus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.

12. Voiesc să știți, fraților, că cele petrecute cu mine s-au întors mai degrabă spre sporirea Evangheliei.

13. În așa fel că lanțurile mele, pe care le port pentru Hristos, au ajuns cunoscute în tot pretoriul și tuturor celorlalți;

14. Și cei mai mulți dintre frații întru Domnul, îmbărbătați prin lanțurile mele, au mai multă îndrăzneală să propovăduiască fără teamă cuvîntul lui Dumnezeu.

15. Unii, e drept, vestesc pe Hristos din pizmă și din duh de ceartă, alții însă din bunăvoință.

16. Unii o fac din iubire (către mine), știind că stau aici pentru apărarea Evangheliei;

17. Ceilalți, însă, — din zavistie — vestesc pe Hristos, nu cu gînduri curate, ci socotind să-mi sporască suferința în lanțurile mele.

18. Dar ce este? Nimic altceva decît că, în tot chipul, fie din fărîcie, fie în adevăr, Hristos se propovăduiește și întru aceasta mă bucur. Și mereu mă voi bucura.

19. Pentru că știu că aceasta îmi va fi mie spre mîntuire, prin rugăciunile voastre și cu ajutorul Duhului lui Iisus Hristos.

20. Potrivit cu așteptarea mea stăruitoare și cu nădejdea mea că întru nimic nu voi fi rușinat, ci, întru toată îndrăzneala, precum totdeauna, așa și acum, Hristos va fi preaslăvit în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte;

21. Că mie a victui este Hristos, și a muri cîștig.

Cap. 1. 3. Fl. 1, 16. Col. 1, 3. 1 Tes. 1, 2. 6. Ioan 6, 29. 1 Tes. 1, 3. 9. S. 24, 34, 35, 39, 6. 10. 1 Tes. 3, 13. 5, 23. (11) Cînt.

7, 9. Mat. 5, 16. Ioan 15, 8. 11. Fapt. 21, 11. 14. Ef. 3, 13. 16. 2 Cor. 2, 17. 21. Gal. 2, 20.

18. Căci mulți, despre care v-am vorbit adeseori, iar acum vă spun și plângind, se poartă ca dușmani ai crucii lui Hristos.

19. Sfirșitul acestora este pieirea. Pîntecele este dumnezeul lor, iar mărirea lor este întru rușinea lor, ca unii care au în gînd cele pămîntești.

20. Căci cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mintuitor, pe Domnul Iisus Hristos,

21. Care va schimba la înfățișare trupul smerenției noastre, întru asemănarea trupului slavei Sale, lucrînd cu puterea ce are de a-și supune Sîeși toate.

CAP. 4

Sfaturi și îndemnuri. Dărnicia Filipenilor este de lăudat. Urdri și salutări.

1. Deci, frații mei iubiți și mult doriți, bucuria și cununa mea, stați așa statornici întru Domnul, prea iubiților!

2. Rog pe Evdochia și rog pe Sintihi să aibă aceeași gînduri în Domnul.

3. Încă te rog și pe tine, credincios tovarăș, ajută-le lor, ca pe unele care au luptat pentru Evanghelie, împreună cu mine și cu Clement și cu ceilalți însoțitori ai mei de lucru, ale căror nume sînt scrise în cartea vieții.

4. Bucurați-vă pururea întru Domnul. Și iarăși zic: Bucurați-vă.

5. Îngăduința voastră să se facă știută tuturor oamenilor. Domnul este aproape.

6. Nu vă împovărați cu nici o grijă. Ci întru toate, prin închinăciune și prin rugă cu mulțumire, cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu.

7. Și pacea lui Dumnezeu, care covârșește orice minte, va păzi inimile voastre și cugetele voastre, întru Hristos Iisus.

8. Mai departe, fraților, cite sînt adevărate, cite sînt de cinste, cite sînt drepte, cite sînt curate, cite sînt de

iubit, cite sînt cu nume bun, orice virtute și orice laudă, la acestea să vă fie gîndul.

9. Cele ce ați învățat și ați primit și ați auzit și ați văzut la mine, accstea să le faceți, și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

10. M-am bucurat mult în Domnul, că a înflorit iarăși purtarea voastră de grijă pentru mine, precum o și aveți, dar v-a lipsit prilejul.

11. N-o spun doar, ca unul ce e în lipsă, fiindcă cu m-am deprins să fiu îndestulat cu ceea ce am.

12. Știu să fiu și smerit, știu să am și de prisos; în orice și în toate m-am învățat să fiu și sătul și flămînd, și în belșug și în lipsă.

13. Toate le pot întru Hristos, cel ce mă îmbracă cu putere.

14. Însă bine ați făcut că ați împărțit cu mine necazul.

15. Doar și voi știți, Filipenilor, că la începutul Evangheliei, cînd am plecat din Macedonia, nici o Biserică nu s-a unit cu mine, cînd era vorba de dat și de primit, decît voi singuri.

16. Pentru că și în Tesalonic, odată și a doua oară, mi-ați trimis ca să am cele trebuincioase.

17. Nu că doar caut darul vostru, dar caut cîștigul care sporește în socoteala voastră.

18. Am primit toate și am și de prisos; m-am îndestulat primind de la Epafrodit cele ce mi-ați trimis, miros cu bună mireasmă, jertfă primită, bine plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeuul meu va împlini toată lipsa voastră după bogăția Sa, cu slavă, întru Hristos Iisus.

20. Iar lui Dumnezeu și Tatălui nostru, slavă în vecii vecilor! Amin.

21. Îmbrățișați în Hristos Iisus pe toți sfinții. Vă îmbrățișează pe voi frații care sînt împreună cu mine.

22. Vă îmbrățișează pe voi toți sfinții, mai ales cei din casa Cesarului.

23. Harul Domnului Iisus Hristos să fie cu duhul vostru!

EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CAP. 1

Pavel laudă pe Coloseni și-i îndeamnă să sporească în credință. Dumnezeuiască vrednicie lui Hristos, izbăvitorul nostru al tuturor. Pavel se bucură în suferințele sale.

1. Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus prin voința lui Dumnezeu, și Timotei, fratele nostru,

2. Sfinților și credincioșilor frați întru Hristos, care sînt în Colose: har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul nostru Iisus Hristos.

3. Mulțumim lui Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, rugîndu-ne totdeauna pentru voi,

4. Căci am auzit despre credința voastră în Hristos Iisus și despre dragostea ce aveți către toți sfinții,

5. Pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, pe care ați auzit-o mai înainte în cuvîntul adevărului Evangheliei,

6. Care, ajungînd la voi, precum și în toată lumea aduce roadă și sporește întocmai ca la voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut întru adevăr, harul lui Dumnezeu.

7. Astfel ați primit învățătură de la Epafraș, iubitul, împreună cu noi slujitor, care este pentru voi credincios slujitor al lui Hristos,

8. Și care ne-a dezvăluit iubirea voastră cea întru Duhul.

9. De aceea și noi, din ziua în care am aflat, nu încetăm să ne rugăm pen-

tru voi și să cerem să vă umpleți de cunoașterea voii Lui, întru toată înțelepciunea și priceperea duhovnicească.

10. Umblînd cu vrednicie înaintea Domnului, plăcuți Lui întru toate, aducînd roadă în orice lucru bun și sporînd în cunoașterea lui Dumnezeu.

11. Și întăriți fiind cu toată puterea slavei Lui, spre toată stăruința și îndelunga-răbdare,

12. Mulțumim cu bucurie Tatălui celui ce ne-a învrednicit pe noi să luăm parte la moștenirea sfinților, întru lumină.

13. El ne-a scos de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii Sale,

14. Întru Care avem răscumpărarea prin sîngele Lui, adică iertarea păcatelor,

15. Și Care este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, mai întîi născut decît toată făptura.

16. Pentru că în Accasta au fost făcute toate, cele din ceruri și cele de pe pămînt, cele văzute și cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie căpetenii, fie stăpîniri. Toate s-au făcut prin El și pentru El.

17. El este mai înainte decît toate și toate prin El sînt așezate.

18. Și El este capul trupului, adică al Bisericii, cel ce este începutul, întîiul născut din morți, ca să fie El Cel dintîi întru toate.

19. Căci în El a binevoit (Dumnezeu) să sălășluiască toată plinirea,

19 2 Petr. 2, 1, 13. Rom. 16, 18. 24 Ps. 38, 17. 1 Cor. 1, 7. Col. 3, 2. Tit. 2, 13. Fvr. 13, 14. 21. 1 Ian. 11, 25. 1 Ioan. 3, 2. 1 Cor. 15, 42. 44. Col. 3, 4. Cap. 4. 1 2 Cor. 1, 14. 1 Tes. 2, 19. 20. 2 Filip. 2, 2. 3. 1 Cor. 32, 32. Ps. 68, 32. Lue. 10, 20. Apoc. 3, 5, 13, 8. 5. Iac. 5, 9. 1 Petr. 4, 7. 6. Ecl. 5, 9. Mat. 6, 25. Luc. 12, 22.

2. 1 Ian. 2, 1. 7. Ioan. 14, 27. Cor. 3, 15. 8. S. 4, 7. Mat. 5, 16. Rom. 13, 13. 9. Rom. 15, 32. Filip. 3, 17. 2. 1 Cor. 3, 16. 11. Ecl. 8, 14. 15. 1 Ian. 6, 6. 12. S. 40, 20. 1 Cor. 6, 10. 119, 2. Cor. 12, 9. 17. 2. Cor. 12, 14. 18. Ier. 20, 41. Os. 14, 7. Sir. 35, 3, 39. 17. 19. 119. Ps. 22, 1. Ef. 3, 16.

Cap. 1. 3. Filip. 1, 3. 4. Fvr. 6, 10. 16. Mat. 13, 8, 24, 14. Marc. 4, 8. Luc. 8, 8. Ioan. 15, 16. 1 Iap. 12, 24. 9. Rom. 12, 2. 1 Cor. 1, 5. 10. Ef. 4, 1. Filip. 4, 27. 1 Tes. 2, 12. 11. Is. 41, 29. Fapt. 5, 41. 12. Infe. 5, 5. 1 Iap. 26, 18. 13. Mat. 3, 17. Fvr. 2, 15. 14. 1 Iap. 4, 12. Rom. 3, 25. 15. Ps. 66, 1. Pild.

8, 22. Sir. 1, 4. Ioan. 14, 9. 2. Cor. 4, 4. 1 Iap. 2, 6. Fvr. 1, 3. 16. Ps. 102, 21. Mat. 28, 18. Ioan. 1, 3. Ef. 3, 9. Fvr. 1, 2. 17. Ioan. 1, 1, 8, 58. 18. Lev. 23, 10. Ps. 88. 27. Rom. 8, 29. 1 Cor. 15, 20. Ef. 1, 22, 4, 15. 19. Ioan. 1, 16. Col. 2, 9.

22. Slugilor, ascultați întru toate pe stăpîni voștri cei trupești, nu slujindu-le numai înaintea ochilor, ca unii care caută să placă oamenilor, ci în curăția inimii, temîndu-vă de Domnul.

23. Orice lucrați, lucrați din toată inima, ca pentru Domnul și nu ca pentru oameni,

24. Bine știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii; căci Domnului Hristos slujiți.

25. Iar cel ce face nedreptate își va lua plata nedreptății, întru cît nu este părtinire.

CAP. 4

Rugăciunea este de trebuință. Trebuie să ne purtăm înțelepțește. Tihic și Onisim.

1. Stăpînilor, dați slugilor voastre ce este drept și potrivit, știind că și voi aveți Stăpîn în ceruri.

2. Stăruiați în rugăciune; fiți treji în ea cu mulțumire,

3. Rugîndu-vă totodată și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă ușa cuvîntului, spre a vesti taina lui Hristos, pentru care mă și găsesc în lanțuri,

4. Și o arăt așa cum se cuvine să grăiesc.

5. Umblați cu înțelepciune față cu cei ce sînt afară (din Biserică) și răscurpărați vremea.

6. Vorbirea voastră să fie totdeauna plăcută, cu sare dreasă, ca să știți cum trebuie să răspundeți ficcărui.

7. Toate cîte mă privesc pe mine le va face cunoscute Tihic, fratele meu prea iubit, slujitorul credincios și tovarășul de muncă întru Domnul.

8. L-am trimis pe el la voi tocmai pentru aceasta, ca să știți cum ne aflăm și ca să mîngie inimile voastre.

9. L-am trimis împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul nostru frate, care este dintre voi; ei vă vor aduce la cunoștință toate cele de aici.

10. Vă îmbrășează Aristarh, tovarășul meu de închisoare, cum și Marcu, vărul lui Barnaba, în privința căruia ați primit porunci. De va veni la voi, primiți-l.

11. Asemenea și Isus, cel ce se numește Iustus. Din tăierea împrejur numai aceștia au lucrat împreună cu mine pentru împărăția lui Dumnezeu. Ei au fost cei ce mi-au adus mîngiere.

12. Vă îmbrășează Epafraș, care este dintre voi, slujitor al lui Iisus Hristos, pururea luptînd pentru voi în rugăciunile sale, ca să stați desăvîrșiți și plini de tot ce este voința lui Dumnezeu.

13. Căci martori îi sînt că are multă rivnă pentru voi și pentru cei din Laodicea și din Ierapole.

14. Vă îmbrășează Luca, doctorul prea iubit, precum și Dima.

15. Îmbrățișați pe frații din Laodicea și pe Nîmfan și Biserica din casa lor.

16. Și după ce scrisoarea aceasta se va citi de către voi, faceți să se citească și în Biserica Laodiceenilor, iar pe cea din Laodicea să o citiți și voi.

17. Și spuneți lui Arhip: Vezi de slujba pe care ai primit-o întru Domnul, ca să o îndeplinești.

18. Salutare cu mîna mea, a lui Pavel. Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Harul fie cu voi! Amin.

22, 1 Petr. 2, 18, Ef. 6, 5 Tit 2, 9, 25 2 Paral. 19, 7, Intcl. 6, 5, 7, Fapt 10, 34, Ef 6, 9, 28 Lev. 23, 43, Deut. 10, 17, Iov 31, 13, Cap. 4, - 2, Luc. 18, 1, Ef 6, 18, 1 Cor

16, 9, 15, Marc. 4, 11, Ef. 5, 15, 8 Recl 10, 12, Cînt. 4, 3, Marc. 9, 40, 1 Petr. 3, 15, 17, Ef 6, 21, 8, Fapt. 1, 10, 19, Fapt. 15, 37; 27, 2, 14, 2 Tim. 4, 10.

EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI A SF. APOSTOL PAVEL

CAP. 1

Pavel laudă credința Tesalonicenilor.

1. Pavel și Silvan și Timotei, Bisericii Tesalonicenilor întru Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos: Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

2. Mulțumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi toți și vă pomenim în rugăciunile noastre,

3. Aducîndu-ne aminte neîncetat, înaintea lui Dumnezeu și Tatăl nostru, de lucrul credinței voastre și de osteneala iubirii și de stăruința nădejzii voastre în Domnul nostru Iisus Hristos.

4. Fraților de Dumnezeu prea iubiți, noi știm cum ați fost aleși;

5. Că Evanghelia noastră n-a fost la voi numai în cuvînt, ci și întru putere și în Duhul Sfînt și în deplină bună încredințare, precum bine știți ce fel am fost între voi, pentru voi.

6. Și voi v-ați făcut următori ai noștri și ai Domnului, și ați primit cuvîntul cu bucuria Duhului Sfînt, deși ați avut multe necazuri.

7. Așa încît v-ați făcut pildă tuturor celor ce cred din Macedonia și din Ahaia,

8. Pentru că, de la voi, cuvîntul Domnului a răsunat nu numai în Macedonia și în Ahaia, ci credința voastră în Dumnezeu a pătruns în tot locul, astfel că nu e nevoie să mai spunem noi ceva.

9. Căci toți povestesc despre noi cum am fost primiți la voi și cum v-ați întors la Dumnezeu, de la idoli, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat.

10. Și să așteptați pe Fiul Său din ceruri, pe care L-a înviat din morți, pe Iisus, cel ce ne izbăvește de mînia cea viitoare.

CAP. 2

Rîna pentru predicarea Evangheliilor.

1. Căci știți voi înșivă, fraților, că venirea noastră la voi n-a fost zadarnică.

2. Ci, după ce am suferit și am fost, precum știți, ocăriți în Filipi, am îndrăznit întru Dumnezeul nostru să grăim în fața voastră, cu multă luptă, Evanghelia lui Dumnezeu.

3. Pentru că îndemnul nostru nu venea din rătăcire, nici din gînduri necurate, nici din înșelăciune,

4. Ci, după cum am fost socotiți vrednici de Dumnezeu ca să ni se încredințeze Evanghelia, așa vorbim, nu căutînd să plăcem oamenilor, ci lui Dumnezeu care ne încarcă inimile.

5. Căci niciodată nu ne-am arătat cu cuvinte de lingusire, după cum știți, nici cu ascunse porniri de lăcomie. Dumnezeu îmi este martor.

6. Nici n-am căutat mărirea de la oameni, nici de la voi, nici de la alții, deși puteam să fim cu greutate, cu Apostoli ai lui Hristos.

7. Noi însă am fost blînzi în mijlocul vostru, așa precum o doică îngrijește pe fiii săi;

8. Astfel, iubindu-vă, eram bucușori să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, ci chiar și sufletele noastre pentru că ne-ați devenit iubiți.

Cap. 1. 1 Fapt 16, 1 Gal. 1, 3 2
1 Tim. 1, 3 2 Tes 1, 3, 1 Tim. 1, 4 3
Fapt 17 4 1 Tim. 1, 6 5, Rom. 15, 19
6 Fapt 3, 17 10 Os 13, 14 Rom 5

9 2 Cor 4, 14 Cap. 2. 1 apt 16, 22 1 Tim
1, 30 3, 2 Cor 2, 17 4 1 Tim 17, 10 5
1, 10 1 Tim 1, 11 6 Ioan 5, 11 7
Tim 2, 24

9. Că Dumnezeu nu ne-a rînduit spre minie, ci spre dobîndirea mîntuirii, prin Domnul nostru Iisus Hristos.

10. Care a murit pentru noi, pentru ca noi — fie că veghem (în viață), fie că dormim (în mormînt) — cu el împreună să viețuim.

11. De aceea, îndemnați-vă și zidiți-vă unul pe altul, așa precum și faceți.

12. Vă mai rugăm, fraților, să aveți luare aminte pentru cei ce se ostnesc între voi, pentru cei ce vă cîrmuiesc întru Domnul și bine vă sfătuiesc;

13. Și pentru munca lor, să-i socotiți pe ei vrednici de prisoselnică dragoste. Trăiți între voi în bună pace.

14. Vă rugăm însă, fraților, dojeniți pe cei fără de rînduială, îmbărbătați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung răbdători față de toți.

15. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmați cele bune unul față de altul și față de toți.

16. Bucurați-vă pururea.

9, 2 Tes. 2, 14, 10, Rom. 14, 7, 9, 11, Ebr. 3, 13, 12, Filip. 2, 29, Ebr. 13, 7, 14, Gal. 6, 2, 15, Efl. 17, 13, Mat. 5, 39, 1 Petr. 3, 9 Rom. 12, 17, 1 Cor. 6, 7, 17, 18

17. Rugați-vă neîncetat.

18. Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus pentru voi.

19. Duhul să nu-l stingeți.

20. Pro rociile să nu le disprețuiți.

21. Toate să le încercați; țineți ce este bine;

22. Feriți-vă de orice înfățișare a răului.

23. Dumnezeu păcii însuși să vă sfințească pe voi desăvîrșit și duhul vostru și sufletul și trupul păzească-se în întregime, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

24. Credincios este Cel care vă cheamă. El va și îndeplini.

25. Fraților, rugați-vă pentru noi.

26. Îmbrățișați pe toți frații, cu sărutare sfîntă.

27. Vă îndemn stăruitor pe voi întru Domnul, ca să citiți scrisoarea aceasta tuturor sfinților frați.

28. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi, Amin!

22, Luc. 18, 1, Col. 4, 2, 18, Ef. 5, 20, 19, Num. 11, 28-29, 20, 1 Cor. 14, 1, 21, 1 Ioan 4, 1, 23, 1 Cor. 14, 33, 1 Tes. 5, 13, 2 Tes. 3, 16, 13, 1 Cor. 1, 9, 25, Col. 4, 2

EPISTOLA DOUA CĂTRE TESALONICENI A SF. APOSTOL PAVEL

CAP. 1

Pavel laudă credința Tesalonicenilor. Răsplata lui Hristos.

1. Pavel, Silvan și Timotei, Bisericii Tesalonicenilor întru Dumnezeu, Tatăl nostru, și întru Domnul Iisus Hristos:

2. Har vouă și pace, de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

3. Datori sintem, fraților, să mulțumim pentru voi pururea lui Dumnezeu, precum se cuvine, fiindcă mult crește credința voastră și dragostea fiecăruia din voi prisosește față de fiecare;

4. Încît noi înșine ne lăudăm cu voi, în Bisericile lui Dumnezeu, pentru statornicia și credința voastră, în toate prigonirile voastre și în strîmtorările pe care le suferiți.

5. Ca dovadă a dreptei judecăți a lui Dumnezeu, spre învrednicirea voastră de împărăția lui Dumnezeu, pentru care și pătimiți.

6. De vreme ce drept este înaintea lui Dumnezeu să răsplătească cu necaz oclor ce vă necăjesc pe voi.

7. Iar vouă celor necăjiți, să vă dea odihnă, împreună cu noi, la arătarea Domnului Iisus din cer, cu îngerii puterii Sale.

8. În văpaie de foc, osîndind pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu se supun Evangheliei Domnului nostru Iisus.

9. Ei vor lua ca pedeapsă pieirea veșnică de la fața Domnului și de la slava puterii Lui.

Cap. 1. 1 Cor. 1, 4, 1 Tes. 1, 2, 5 Rom. 8, 17, 6, 1er. 51, 24, 1 Cor. 3, 22 Rom. 2, 8-9, 7, 1 Tes. 4, 16, 8, 1 Cor. 15, 5, 14

10. Cînd va veni să se proslăvească întru sînți Săi și să fie privit cu uimire de către toți cei ce au crezut, pentru că mărturia noastră către voi a găsit crezămînt.

11. Pentru aceasta, ne și rugăm pururea pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă facă vrednici de chemarea Sa și să îplinească, cu putere toată bunăvoința voastră spre bunătare și lucrul credinței voastre.

12. Ca să se proslăvească, în voi numele Domnului nostru Iisus și voi într-însul, prin harul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

CAP. 2

Antihrist se arată înaintea venirii lui Hristos. Stăruința în dreapta credință.

1. În privința venirii Domnului nostru Iisus Hristos și a adunării noastre împreună cu El, vă rugăm, fraților,

2. Să nu vă clintiti de grabă cu mintea, nici să vă spăimîntați — nici de duh pro rocesc, nici de vorbă, nici de vreo scrisoare ca pornită de la noi, cum că ziua Domnului a și sosit.

3. Să nu vă amăgească nimeni, cu niciun chip. Căci ziua Domnului nu va sosi, pînă ce mai întâi nu va veni lepădarea de credință și nu se va da pe față omul nelegiurii, fiul pierzării,

4. Potrivnicul — înălțîndu-se mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau e făcut pentru închinare, așa încît să se azeze el în Biserica lui Dumnezeu și pe sine să se dea drept Dumnezeu.

Mat. 24, 23, 25, 30, 1 Cor. 12, 29, 16, Marc. 4, 6, Cap. 2, 1 Tes. 2, 4, Marc. 3, 5, Luc. 21, 8, 22, 5, 6, 4, Luc. 11, 36, Ap. 13, 2

5. Nu vă aduce aminte că, pe cînd eram încă la voi, vă spuneam aceste lucruri?

6. Și acum știți ce-l oprește, ca să nu se arate decît la vremea lui.

7. Pentru că tana fărădelegii se și lucrază, numai că este unul care o pînează acum pe loc, pînă ce va fi dat la o parte.

8. Și atunci se va arăta cel fără de lege, pe care Domnul Iisus îl va uide cu suflarea gurii Sale și-l va nimici cu strălucirea venirii Sale.

9. Iar ivirea aceluia va fi prin lucrarea lui Satana, însoțită de tot felul de puteri și de semne și de minuni mincinoase.

10. Și de amăgiri nelegiuite, pentru rîii pierzării, fiindcă n-au primit iubirea adevărului, ca să se mintuiască.

11. Pentru aceea, Dumnezeu le trimite lucrarea amăgirii, ca să dea ci crezămînt minciunii.

12. Și ca să cadă sub osîndă toți cei ce n-au crezut adevărul, ci le-a plăcut nedreptatea.

13. Iar noi, fraților iubii de Domnul, datori sîntem totdeauna să mulțumim lui Dumnezeu pentru voi, că v-a ales Dumnezeu dintru început, spre mintuire, întru sfințirea duhului și întru credința adevărului.

14. La care v-a chemat prin Evanghelia noastră, spre dobîndirea slavei Domnului nostru Iisus Hristos.

15. De aceea deci, fraților, stați neclintîți și pînă pe predaniile pe care le-ați învățat, fie prin cuvînt, fie prin epistola noastră.

16. Însuși Domnul nostru Iisus Hristos și Dumnezeu Tatăl nostru Care ne-a iubit pe noi și ne-a dat, prin harul Său, veșnică mîngîiere și bună nădejde.

17. Să mîngîie inimile voastre și să vă întărească, la tot lucrul și cuvîntul bun.

CAP. 3

Îndemn la rugăciune, pentru răspîndirea Cuvîntului Evangheliei.

1. În sfîrșit, fraților, rugați-vă pentru noi, ca cuvîntul Domnului să alerge și să se preamărească, ca și la voi.

2. Și ca să ne izbăvim de oameni cei răi și vicleni. Căci credința nu este a tuturor.

3. Dar credincios este Domnul, care vă va întări și vă va păzi de cel viclen.

4. Despre voi, încredințați sîntem în Domnul, că cele ce vă poruncim, voi le faceți și le veți face.

5. Iar Domnul să îndrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos!

6. Fraților, vă poruncim în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți de orice frate care umblă fără de rînduială și nu după învățătura primită de la noi.

7. Căci singuri știți cum trebuie să vă asemănați nouă, că noi n-am fost fără de rînduială, cînd am fost la voi.

8. Nici n-am mîncat de la cineva pîine în dar, ci cu muncă și cu trudă, am lucrat noaptea și ziua, ca să nu împovărăm pe nimeni dintre voi.

9. Nu doar că n-aveam puterea aceasta, ci ca să vă dăm o pildă cu noi înșine, ca să faceți ca noi.

10. Căci și cînd ne aflam la voi, v-am dat porunca aceasta: *cine nu vrea să lucreze, acela să nu mînce.*

11. Pentru că auzim că unii de la voi umblă fără rînduială, nelucrînd nimic, ci iscodind.

12. Unora ca aceștia le poruncim și-i rugăm, în Domnul Iisus Hristos, ca să muncească în liniște și să-și mîncească pîinea lor.

13. Iar voi, fraților, nu pregetați să faceți ce e bine.

14. Și dacă vreunul nu ascultă de cuvîntul nostru prin epistolă, pe acela să-l însemnați și să nu mai aveți cu el nici un amestec, ca să-i fie rușine.

15. Dar să nu-l socotiți ca pe un vrămaș, ci povățuiți-l ca pe un frate.

16. Și însuși Domnul păcî să vă dăruiască vouă pace totdeauna și în tot chipul! Domnul fie cu voi cu toți!

17. Salutarca mea cu minea mea — a lui Pavel; acesta este semnul meu în orice scrisoare. Așa scriu.

18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți! Amin.

1 Cor 11, 1 1 Cor 4, 12 18 1 Cor 11, 1 1 Cor 4, 12 2 Cor 11, 8 1 Tes 2, 9 1 Cor 4, 16, 9, 4 10 1 Tes 1, 19 1 Tes 4, 1 13, Gal 6, 9 14 Mat 18, 17 1 Cor 5, 11 18 1 Cor 4, 9 1 Tes 5 23

EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CAP. 1

Învățătura Evangheliei trebuie ferită de învățături false. Legea și harul lui Hristos. Pavel se da ca pildă.

1. Pavel, Apostol al lui Iisus Hristos, după porunca lui Dumnezeu Mîntuitorul nostru și a lui Iisus Hristos, nădejdea noastră,

2. Lui Timotei, adevărat fiu în credință, har, milă, pace, de la Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Iisus, Domnul nostru.

3. Cînd am plecat în Macedonia, te-am îndemnat să rămi în Efes, ca să poți în vedere cîtorva să nu învețe învățături străine,

4. Nici să ia aminte la basme și la genealogii fără de sfîrșit, care aduc mai degrabă certuri, decît lucrarea mîntuitoare a lui Dumnezeu, cea întru credință;

5. Iar pînta poruncii (Domnului) este dragostea din inimă curată, din cuget bun și din credință nefărmică,

6. De la care unii rătăcind s-au întors spre desartă vorbire,

7. Voind să fie învățatori ai Legii, dar ne înțelegînd nici cele ce se spun, nici cele pentru care dau adevărate.

8. Noi știm că legea este bună, dacă se folosește cineva de ea potrivit legii;

9. Ștînd aceasta, că legea nu este pusă pentru cel drept, ci pentru cei fărădelege și răzvrățiți, pentru necredincioși și păcătoși, pentru necuvioși

și spurcați, pentru ucigașii de tată și ucigașii de mamă, pentru omorîtorii de oameni,

10. Pentru desfrînați, pentru sodomii, pentru mincinoși, pentru cei cari jură strîmb și pentru tot ce stă împotriva învățăturii sănătoase,

11. După Evanghelia slavei fericiiului Dumnezeu, cea încredințată mie.

12. Mulțumesc Celui ce m-a întărit, lui Hristos Iisus, Domnul nostru, că m-a socotit credincios și m-a pus să-l slujesc,

13. Pe mine, care mai înainte hulcam, prigoneam și batjocoream. Totuși am fost miluit, căci, în necredința mea, am lucrat din neștiință.

14. Și a prisosit foarte harul Domnului nostru, împreună cu credința și cu dragostea cea întru Hristos Iisus.

15. Vrednic de credință și de toată primirea e cuvîntul că Iisus Hristos a venit în lume ca să mîntuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintîi sînt eu.

16. Și tocmai pentru aceea am fost miluit, ca Iisus Hristos să arate mai întîi în mine toată îndelunga Sa răbdare, spre pildă celor ce vor să creadă în El, spre dobîndirea vieții veșnice.

17. Iar împăratului veacurilor celui nestricăcios, nevăzutului, singurul Dumnezeu, fie cinste și slavă în veștii vecilor, Amin!

18. Această poruncă îți încredințez, fiule Timotei, ca potrivit proorociilor făcute mai înainte asupra ta, să te lupți lupta cea bună, după cuvîntul lor,

7 Fapt 20, 29 8 Iov 4, 9 15 30 Is 11, 4 Dan 12, 12 Mal 3, 18 1 Ioan 2, 18 Apoc 2, 16, 11, 5, 19, 15 9 Ier 20, 25 11 5 Reg 22 22 23 Iov 12 20 Mat 24, 24 Rom 1, 28 14 1 Tes 5 9 Cap. 3, 1, 1, Ef 6 19 3, Ioan 17, 15 6 Mat 18 17 7

Cap. 1, 1 Co. 1, 27 2, Fapt 16, 1 Apoc. 4, 4, 1 Tim 4, 7 6, 20 Tit 1, 14, 3, 9 5 Act 12, 13 Iac 3 17, Rom. 13, 8 18 Rom 7, 12 19 Gal 5, 23 10, Deut. 24, 5 11 1 Tes 2, 4 12 Fapt 9, 15 2 Tim 4 17

13 Fapt 9, 1 14, 21, 26, 10 1 Cor 15, 9 Gal. 1, 13 12 1 Cor 15 10 15 Bar 3, 38 Mat 9, 13, 18, 11 Marc. 2, 17 Luc 5, 37, 9 56, 117 1 Paral 29, 11 Dan 7, 14 18 2 Cor 10, 3, 1 Tim 6, 13

19. Avind credință și cuget bun, pe care unii, lepădându-le, au căzut din credință;

20. Dintre aceștia sînt Imeneu și Alexandru, pe care i-am dat satanci, ca să se învețe să nu hulească

CAP. 2

Rugăciuni pentru toți. Dumnezeu este unul și Mijlocitorul unu. Cuvioșia celor care se roagă. Femeia în Biserică.

1. Vă îndemn deci, înainte de toate, să faceți cereri, rugăciuni, mijlociri, mulțumiri, pentru toți oamenii,

2. Pentru conducători și pentru toți care sînt în înalte dregătorii, ca să petrecem viață pașnică și liniștită, întru toată cuvioșia și buna cuviință,

3. Că acesta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru,

4. Care voiește ca toți oamenii să se mîntuiască și la cunoștința adevărului să vină.

5. Căci unul este Dumnezeu, unul este și mijlocitorul între Dumnezeu și oameni: omul Hristos Iisus,

6. Care s-a dat pe Sine preț de răscumpărare pentru toți, mărturie adusă la timpul său.

7. Spre aceasta am fost pus propovăduitor și Apostol (adevăr grăiesc, în Hristos, nu mint) - învățător păgînilor, în credință și adevăr.

8. Vreau deci ca bărbații să se roage în tot locul, ridicînd mîini sfinte, fără de minie și fără șovăire.

9. Asemenea și femeile, în îmbrăcăminte cuviincioasă, făcîndu-și lor podoabă din sfilă și din cumințenie, nu din păr împletit și din aur sau din mîrgăritare sau din veșminte de mult preț;

10. Ci -- din fapte bune precum se cuvine unor femei care se fac mărturie de evlavie.

11. Femeia să se învețe în liniște, cu toată ascultarea.

12. Nu îngăduiește femeii nici să învețe pe altul, nici să stăpînească pe bărbat, ci să stea liniștită.

13. Că Adam s-a zidit întîi, apoi Eva.

14. Și nu Adam a fost amăgit, ci femeia amăgită fiind, s-a făcut căleătoare de poruncă.

15. Dar se va mîntui prin naștere de fiu, dacă stăruiește, cu deplină înțelepciune, în credință, în iubire și în sfințenie.

CAP. 3

Însușirile slujitorilor bisericești. Taina dumnezeieștii întrupări.

1. E cuvînt prea adevărat: de poftesc cineva episcopie, bun lucru dorește.

2. Se cuvine însă episcopului să fie fără de prihană, bărbat al unei femei, treaz, cuminte, cuviincios, primitor de străini, destoinic să învețe pe alții,

3. Neberiv, nedeprins să bată, neagonisitor de cîștig urit, ci blînd, pașnic, neîmbitor de argint,

4. Bun chivernisitor în casa lui, avînd copii ascultători, cu toată bunăcuviința.

5. Căci dacă nu știe cineva să-și rînduiască a sa casă, cum va purta grijă de biserică lui Dumnezeu?

6. Episcopul să nu fie de curînd botezat, ca nu cumva, trufindu-se, să cadă în osînda diavolului.

7. Și trebuie să aibă mărturie bună de la cei din afară, ca să nu cadă în ocară și în cursa diavolului.

8. Diaconii să fie deasemenea cucer-nici, nu vorbind în două feluri, nu dedați la vin mult, neagonisitori de cîștig urit.

9. Păstrînd taina credinței în cuget curat.

10. Dar și aceștia să fie mai întîi puși la încercare, apoi, dacă se dovedesc fără prihană, să se diaconască.

11. Femeile (lor) de asemenea să fie cuviincioase, neclevetitoare, cumpătate, credincioase întru toate.

12. Diaconii să fie bărbați ai unei femei, să-și chiverniască bine casele și pe copiii lor.

13. Că cei ce slujesc bine, rang bun dobîndesc și mult curaj în credința cea întru Hristos Iisus.

14. Îți scriu aceasta nădăduînd că voi veni la tine fără întîrîiere:

15. Ca să știu, dacă zăbovește, cum trebuie să petrec în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stîlp și temelie adevărului.

16. Și cu adevărat, mare este taina dreptei credințe; Dumnezeu s-a arătat în trup, s-a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, s-a propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume, s-a înălțat întru slavă.

Cap. 4.

Învățătorii mincinoși ce au să vină. Sfaturi date lui Timotei.

1. Dar Duhul grăiește lămurit că, în vremurile cele de apoi, unii se vor depărta de la credință, luînd aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile demonilor,

2. Prin fărância unor mincinoși, care sînt înfiorați în cugetele lor.

3. Aceștia opresc de la căsătorie și de la unele bucate, pe care Dumnezeu l-a făcut, spre gustare cu mulțumire pentru cei credincioși și pentru cei ce au cunoscut adevărul.

4. De vreme ce orice făptură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumire.

5. Căci se sfințește prin cuvîntul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. Punîndu-le înaintea frăților aceștia, veți fi bun slujitor al lui Hristos Iisus, (ară-tîndu-le) hrănit cu cuvintele credinței și ale punii învățături căreia ai urmat.

7. Iar de basmele cele lumești și băbești, ferește-te și deprinde-te cu credința cea adevărată.

8. Căci deprinderea trupească la puțin folosește, dar dreapta credință spre toate este de folos, avînd făgăduința vieții de acum și a celei ce va să vină.

9. Vrednic de credință este acest cuvînt și vrednic de toată primirea,

10. Fîndcă pentru aceasta ne și ostentăm și sîntem ocăriți, căci ne-am pus nădejdea în Dumnezeu cel viu, care este Mîntuitorul tuturor oamenilor și mai ales al credincioșilor.

11. Aceștia să le poruncești și să le dai de învățatură.

12. Nimeni să nu disprețuiască tînciunile tale, ci fă-te pildă credincioșilor

cu cuvîntul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăpa.

13. Pînă la venirea mea, ia aminte la citit, la îndemnat, la învățatură.

14. Nu fii nepăsător față de harul care este întru tine, care ți s-a dat prin proorocie, cu punerea mîinilor preoțimii.

15. Cugetă la acestea, țin-te de acestea, ca propășirea ta să fie încredințată pentru toți.

16. Păzește-te pe tine însuși și învățatura; stăruiește în ea, căci, făcînd aceasta, și pe tine te vei mîntui și pe cei care te ascultă.

CAP. 5

Cum trebuie a îndemna. Care văduve trebuie ajutate. Despre preoți. Despre păcătoși.

1. Pe cei bătrîn să nu-l înfrunți, ci să-l îndemni ca pe un părinte; pe cei mai tineri -- ca pe frați.

2. Pe femeile bătrîne îndeamnă-le ca pe niște mame, pe cele tinere ca pe surori, în toată curăția.

3. Pe cele văduve cîntește-le, dar pe cele cu adevărat văduve.

4. Dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, aceștia să se învețe să cîntească mai întîi casa lor și să dea răsplătire părinților, pentru că lucrul acesta este bun și primit înaintea lui Dumnezeu.

5. Cea cu adevărat văduvă și rămasă singură are nădejdea în Dumnezeu și stăruiește în cereri și în rugăciuni, noaptea și ziua.

6. Iar cea care trăiește în desfătări, deși vie, e moartă.

7. Dă-le și aceste porunci, ca să fie fără de prihană.

8. Dacă însă, cineva nu poartă grijă de ai săi și mai ales de ai casei sale, s-a lepădat de credință și este mai rău decît un necredincios.

9. Văduva care are mai puțin de șaiszeci de ani să nu fie înscrisă între văduve, și numai dacă a fost femeia unui singur bărbat:

10. Bine cunoscută pentru faptele ei bune, dacă adică și-a crescut copiii, dacă a fost primitoare de străini, dacă a

19 1 Tim. 3, 9 20 1 apt. 19, 33 1 Cor. 5, 5
2 Tim. 2, 17, 4, 14 Cap. 2 1 Luc. 18, 1
34 13 1ac. 1, 27, 2 22 14 Fac. 3, 6, 8 Sir
F. 4, 6 2 1er. 29, 7 4 Ps. 144, 9 1 Iz.
18, 32, 33, 11 2 Petr. 3, 9 3 1ov. 33, 23 1 1ov.
2 1 1 Cor. 8, 4 Ebr. 7, 25, 12, 24 6 Mat.
20, 28 Gal. 4, 4 7 Fapt. 9, 13, 13, 2, 22, 2
2 Tim. 2, 11 8 1ov. 16, 17 Sir. 7, 11, Mat.

6, 14 1 Jan. 4, 21 1ac. 1, 6 9 Is. 1, 16 1 Petr.
3, 3 Tit. 2, 3 11 1ac. 3, 16 1 1 Cor. 14,
34 13 1ac. 1, 27, 2 22 14 Fac. 3, 6, 8 Sir
25, 27, Cap. 3, 1 Is. 6, 8 Fapt. 20, 28
2 Lev. 21 2 Tr. 1, 7, 9 Lev. 10, 9 1 Petr.
5, 2 4 1 1, 6 7 Marc. 4, 11 9 P. d
9, 1 Tim. 1, 19.

1 1 Petr. 17, 11 1er. 3, 6 16 Deut. 24,
1 1a. 1, 14 1 Petr. 1, 12 Rom. 1, 4, 10, 18
3 1 Cap. 4, 1 2 Petr. 3, 3, 2 Tim.
6, 20 3 Dan. 1, 37, 4 Fapt. 10, 15
14 6 5 Deut. 8, 10 7 1 Tim. 2, 4

2 Tim. 2, 16 Tit. 2, 7, 3, 9 8 Lev. 26, 3 1 Int.
10, 12 Mat. 6, 33, 2 Tim. 3, 15 16 Is. 47, 4
13 1ov. 5, 39, 14 Fapt. 6, 6, 16 1 Iz. 33
9 Dan. 12, 3 1 apt. 17, 11, Cap. 5, 5 Luc.
2 37 8 Is. 58, 7 Gal. 6, 10, 10 Fac. 18, 4

spălat picioarele sfinților, dacă a venit în ajutorul celor strimțorați, dacă s-a ținut stăruitor de tot ce este lucru bun.

11. Iar de văduvele cele tinere te ferește. Căci, atunci când poftesc împotriva lui Hristos, vor să se mărite.

12. Și își agonisesc osindă, fiindcă și-au călcat legământul dinții.

13. Dar în același timp se învață să fie lenese, umblind din casă în casă, și nu numai lenese, ci și guralive și iscoditoare, grăind cele ce nu se cuvin.

14. Vreau deci ca văduvele tinere să se mărite, să aibă copii, să-și vadă de case, și să nu dea potrivnicului nici un prilej de ocară.

15. Căci unele s-au și abătut, ca să se ducă după satana.

16. Dacă vreun credincios sau vreo credincioasă are în casă văduve, să aibă grija lor, ca Biserica să nu fie împovărată, ci să poată ajuta pe cele cu adevărat văduve.

17. Prooții, care își țin bine dragă-toria, să se învrednicească de încredințarea, mai ales: cei care se ostenește cu cuvântul și cu învățătura.

18. Pentru că Scriptura zice: Să nu legi gura boului care treieră — și: Vrednic este lucrătorul de plata sa.

19. Pînă împotriva preotului să nu primești, decât numai din gura a doi ori trei martori.

20. Pe cei ce păcătuiesc muștră-i de față cu toți, ca și ceilalți să aibă teamă.

21. Te îndemn stăruitor înaintea lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos și a îngerilor Lui celor aleși, ca să păzești acestea, fără a lua o hotărîre dinainte, nefăcînd nimic cu părtinire.

22. Nu pune prea degrabă mîinile peste nimeni, nici nu te face părtaş la păcatele altora. Păstrează-te curat.

23. De acum nu bea numai apă, ci folosește puțin vin, pentru stomacul tău și pentru desele tale slăbiciuni.

24. Păcatele unor oameni sînt învedereate și merg de mai înainte la judecată, ale altora însă se arată mai apoi.

25. Tot așa și faptele cele bune sînt învedereate, și cele ce sînt altfel nu se pot ascunde.

CAP. 6

Despre slujitori. Învățătorii mincinoși. Despre cei poftitori de auzire. Despre datorile celor bogăți.

1. Cei ce se găsesc sub jugul robiei să-și socotească pe stăpînii lor vrednici de toată cinstea, ca să nu fie hulite numele și învățătura lui Dumnezeu.

2. Iar cei ce au stăpîni credincioși să nu-i disprețuiască, sub cuvînt că sînt frați în credință; ci și mai mult să-i slujească, tocmai fiindcă primitorii bunici lor slujiri sînt credincioși și iubiți. Acestea să-i înveți și să le poruncești.

3. Iar de învață cineva într-alt chip și nu se ține de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și de învățătura cea bună după credință,

4. Acela e un îngîmfat, care nu știe nimic, suferind de boala discuțiilor și certurilor de cuvinte, din care pornesc: ceartă, piznă, defăimări, bunieli nedrepte,

5. Gîlceville necurmăte ale oamenilor stricați la minte și lipsiți de adevăr, care socotesc că evlavia este un mijloc de cîștig. Depărtează-te de unii ca acestia.

6. Și, în adevăr, evlavia este mare cîștig, dar atunci cînd se îndestulează cu ce are.

7. Pentru că noi n-am adus nimic în lume, tot așa cum nici nu putem să scoatem ceva din ea afară.

8. Ci avînd hrană și îmbrăcăminte, cu acestea vom fi îndestulați.

9. Cei ce vor să se îmbogățescă, dîmpotrivă, cad în ispită și în cursă și în multe poște nebunești și vătămătoare, ca unele care cufundă pe oameni în ruină și în pierzare.

10. Că iubirea de argint este rădăcina tuturor relelor și cei ce au poftit-o cu înfocare au rătăcit de la credință și s-au străpuns cu multe dureri.

11. Dar tu, o, omule al lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmează dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blîndetea.

17/ Sir. 7, 32. 18 Num. 18, 31. Deut. 25, 4. Mat. 10, 10. Luc. 7, 1. Cor. 9, 9. 20/ 1. Tim. 5, 1. 21/ 1. Tim. 6, 13. 22/ 1. Tim. 3, 18. 23/ Ps. 103, 15. 24/ Mat. 7, 17. Cap. 6. - (1) Neem. 5, 9. 1. Tim. 3, 2. 2. Cor. 2, 2. 2. Cor. 1, 1. 3. 1. Tim. 5, 9. 1. Tim. 15, 12. Luc. 1, 16. 6. 1. Tim. 15, 16. 23. 1. Tim. 40, 20. Filip. 4, 1.

7. Iov. 1, 21. Ps. 48, 9. Pild. 27, 24. Luc. 5, 14. Intel. 7, 6. 8. 1. Tim. 38, 20. Pild. 30, 8. 8. Ps. 61, 10. Pild. 15, 27. 23, 4. 28, 22. Avac. 2, 6. Sir. 11, 13. 27, 1. 31, 5. Marc. 4, 19. Luc. 8, 14. 12, 15. 18, 24. 10. Luc. 16, 14. 2. Pet. 2, 14. 11. 4. Reg. 1, 9. 2. Tim. 2, 22.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinței, cucerește viața veșnică la care ai fost chemat și pentru care ai dat oună mărturie înaintea multor martori.

13. Îți poruncește înaintea lui Dumnezeu, cel ce aduce toate la viață, și înaintea lui Iisus Hristos — cel ce, în tața lui Ponțu Pilat, a mărturisit mărturisirea cea bună.

14. Să păzești porunca fără pată, fără vină, pînă la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Pe care, la timpul cavenit, o va arăta fericitul și singurul Stăpînitor, Împăratul împărățiilor și Domnul domniilor,

16. Cel ce singur are nemurire și locuiește în lumină neapropiată; pe care nu l-a văzut nimeni dintre oameni, nici nu poate să-l vadă; a că-

ruia este cinstea și stăpînirea veșnică. Amin.

17. Celor bogăți în veacul de acum poruncește le să nu se semețească, nici să-și pună nădejdea în bogăția cea nestatornică, ci în Dumnezeu cel viu, care ne dă cu belșug toate, spre în-dulcirea noastră.

18. (Poruncește-le) să facă ce e bine, să se învluțească în fapte bune, să fie darnici, să fie cu inimă largă,

19. Agonisîndu-și lor bună temelie în veacul viitor, ca să dobîndească viața veșnică.

20. O, Timotee, păzește ceea ce ți s-a încredințat, depărtîndu-te de vorbirile deșcate și lumesti și de împotri-virile științei mincinoase,

21. Pe care unii, mărturisîndu-o, au rătăcit de la credință. Harul fie cu tine. Amin.

12/ Sir. 4, 30. Filip. 3, 12. 2. Tim. 4, 7. 13/ Lev. 21, 18. Mat. 27, 11. Marc. 15, 2. Luc. 23, 3. Ioan. 18, 37. 1. Tim. 5, 21. 15. 16. 17. 18. 1. Tim. 1, 11. Apoc. 17, 15. 18. 19. 20. 1. Tim. 36, 26. Dan. 2, 22. Ioan. 1, 18.

1. Ioan. 4, 12. 2. Tim. 4, 18. 17. Ps. 31, 1. Pild. 11, 29. Sir. 3, 8. Marc. 4, 19. 10, 23-24. Luc. 12, 15. 16, 9. 18. Marc. 6, 20. Luc. 12, 33. 19. 20. 1. Tim. 1, 4, 4, 1. 2. Tim. 2, 2.

EPISTOLA DOUA CĂTRE TIMOTEEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CAP. 1

Pavel laudă credința lui Timotee. Credința și învățătura sănătoasă trebuie păzite.

1. Pavel, Apostolul lui Hristos Iisus, prin voia lui Dumnezeu, după făgăduința victii care este în Hristos Iisus.
2. Lui Timotee, iubitului fiu: har, milă, pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Iisus, Domnul nostru!
3. Mulțumesc lui Dumnezeu, pe care îl slujesc — ca și strămoșii mei într-un cuget curat, că te pomenesc neîncetat, zi și noapte, în rugăciunile mele.
4. Căci îmi aduc aminte de lacrimile tale și am dor mare să te văd, ca să mă bucur din toată inima.
5. Îmi aduc iarăși aminte de credința ta neprefăcută, care, precum s-a sălășluit întâi în bunica ta Loida și în mama ta Eunichi, tot așa, sint încredințat, că și întru tine.
6. Pentru care cuvânt, te îndemn să îți aprins harul lui Dumnezeu, cel ce este în tine, prin punerea mâinilor mele.
7. Căci Dumnezeu nu ne-a dat duhul temerii, ci al puterii și al dragostei și al înțelepciunii.
8. Deci, nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, care sint în temniță pentru El, ci cu puterea lui Dumnezeu fii părtaş cu mine necazurilor Evangheliei.
9. El ne-a mântuit și ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărâre și după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor,

Cap. 1. - 3 1 Ep. 3, 3 5 P. d. 17, 6 6
Fapt. 6, 6 7 Rom. 8, 12, Evr. 2, 15, 8 Mat.
0, 22 Rom. 1, 16 9 11 1, 4 12 3, 5 16
1 Petr. 1, 20 Rom. 16, 26 Ef. 3, 9 Col. 1,
2b 12 1 2 Evr. 2, 14 11 1 apt. 22

10. Iar acum s-a dat pe față prin arătarea Mântuitorului nostru Hristos Iisus, cel ce a nimicit moartea și a adus la lumină viața și nemurirea, prin Evanghelie.

11. Spre aceasta am fost pus propovăduitor și Apostol și învățător al neamurilor.

12. Din această pricină și sufăr toate acestea, dar nu mă rușinez, că știu cui am crezut și sint încredințat că puterinic este să păzescă ceea ce mi-a încredințat, pînă la ziua cea mare.

13. Ține dreptarul cuvintelor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credința și cu iubirea ce este în Hristos Iisus.

14. Lucrul cel bun ce ți s-a încredințat, păzește-l, cu ajutorul Sfîntului Duh, care sălășluiește întru noi.

15. Știi, că toți cei din Asia-au lepădat de mine, între care Fighel și Ermoghen.

16. Domnul să albească milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori m-a însoțit și de lanțurile mele nu s-a rușinat.

17. Ci venind în Roma, cu multă osîrdie m-a căutat și m-a găsit.

18. Dăruiește-i Domnul, ca în ziua cea mare, milă să găsească de la Domnul. Iar cită slujbă mi-a făcut el în Efes, știi tu mai bine.

CAP. 2

Cumina celor ce se ostesc pentru Hristos. Cum trebuie să petreacă învățătorii cei buni. Împotriva lui Imeneu și a altor învățători neînțași.

1. Tu deci, fiul meu, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus.

1 Tim. 2, 7 12 1, 3 12 1 Tim. 2, 24 Rom.
6, 17 14 1 Tim. 6 20 Apoc. 3, 1 15
Mat. 24, 10 Fapt. 19, 10 18 2 Tim. 4, 10
18 Mat. 23 34 36 Cap. 2. 1 2 Cor.

2. Și cele ce a auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințază la oameni credincioși, care vor fi destoinici să învețe și pe alții.

3. Ia-ți partea ta de suferință, ca un bun ostaș al lui Hristos Iisus.

4. Nici un ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, să fie pe plac celui care stringe oaste.

5. Iar cînd se luptă cineva, la jocuri, nu ia cununa, dacă nu s-a luptat după regulile jocului.

6. Cuvine-se ca plugarul ce se ostenește să mănînce mai întâi din roade.

7. Înțelege cele ce-ți grăiesc, căci Domnul îți va da pricepere în toate.

8. Adu-ți aminte de Iisus Hristos, care a înviat din morți, din neamul lui David — după Evanghelia mea,

9. Pentru care sufăr pînă acolo, că sint tinut în lanțuri ca un făcător de rele, dar cuvîntul lui Dumnezeu nu se leagă.

10. De aceea toate le rabd, pentru cei aleși, ca și ei să aibă parte de mîntuirea care este întru Hristos Iisus și de mărirea veșnică.

11. Vrednic de credință este Cuvîntul; căci dacă am murit împreună cu El, vom și învia împreună cu El.

12. Dacă stăruim în răbdare, vom și împărăși împreună cu El; de-L vom tăgădui, și El ne va tăgădui pe noi.

13. Dacă nu sintem credincioși — El rămîne credincios, căci nu poate să se tăgăduiască pe Sine însuși.

14. Amintește-le acestora și îndeamnă stăruitor înaintea lui Dumnezeu să nu se certe pe cuvinte, ceea ce la nimic nu folosește, decît la suparea ascultătorilor.

15. Silește-te să te arăți încercat, înaintea lui Dumnezeu lucrător cu față curată, drept învățînd cuvîntul adevărului.

16. Iar de desăcatele vorbiri lumesti ferește-te, căci ele vor spori nelegiuirea tot mai mult.

17. Cuvîntul lor va roade ca o canțenă. Dintre ei sint Imeneu și Filet,

18. Care au rătăcit de la adevăr, zicînd că învierca s-a și petrecut, și dătoarnă credința unora.

19. Însă temelia cea tare a lui Dum-

53, 39, 13 14 1 Tim. 6, 20, 8 Sar.
2, 4 1 Cor. 9, 25 17, Sar. 39 7 8
1 Cor. 15, 4 9 Is. 55, 11, Fapt. 21, 11
1 Cor. 4, 9 10 2 Cor. 12 15 16 3, 13 11
1 Cor. 4, 8 12 1 Cor. 8, 6 Mac. 10, 33 Marc.
38 1 Cor. 9, 36 1, 8 9 13 Dan. 11, 37
1 Cor. 3 3 16 1 Tim. 4, 6, 20 Tit. 1, 4,
8 17 1 Cor. 5, 6, 1 Tim. 1, 20 18 1 Cor.

nezeu, stă necuntită, avînd pecetea adevărată: Cunoscut-a Domnul pe cei ce sint ai săi; și să se depărteze de la nedreptate oricine numește numele Domnului.

20. Iar într-o casă mare nu sint numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele sint spre cinste, iar altele spre necinste.

21. Deci, de se va curăți cineva pe sine de acestea, va fi vas de cinste, sfînit, de bună trebuință stăpînului, potrivit pentru tot lucrul bun.

22. Fugi de poftele tinereților și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea cu cei ce cheamă pe Domnul din inimă curată.

23. Ferește-te de întrebările neburnești, știînd că dau prilej de ceartă.

24. Un slujitor al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie blind față cu toți, destoinic să dă învățatură, îngăduitor.

25. Certînd cu blîndețe pe cei ce stau împotriva, ca doar le va da Dumnezeu pocîință spre cunoașterea adevărului.

26. Și vor scăpa din cursa diavolului, prinși fiind de el, pentru a-i face voia

CAP. 3

Răutatea și păcatele vremurilor din urmă. Timotee urmaș credincios al lui Pavel. Scriptura însușită de Dumnezeu.

1. Și aceasta să știi că, în zilele din urmă, vor veni vremuri grele.

2. Că vor fi oameni iubitori de sine, iubitori de argint, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, ne mulțumitori, fără cucernicie,

3. Lipsiți de dragoste, neînduplecați, clevețitori, neînfrînați, cruzi, ne iubitori de bine,

4. Vinzători, necuvîncioși, îngîmfați, iubitori de desfătări mai mult decît iubitori de Dumnezeu,

5. Avînd înfățișarea adevăratei credințe, dar tăgăduind puterea ei. Depărtează-te și de aceștia.

6. Căci dintre aceștia sint cei ce se viră prin case și robesc femciuite împovărate de păcate și purtate de multe feluri de poftă,

15, 12, 19 1 Cor. 33, 17 Num. 16, 5, 26 Ps.
1, 6 Naum. 1, 7 1 Cor. 13, 27 1 Tim. 10 23
126 Rom. 9 21, 27 Is. 52 11 2 Tim. 3, 17
22 1 Cor. 11, 9 Ga. 3, 16 1 Tim. 6, 11 24
1 Cor. 3, 13 1 Tes. 2, 7, 2 1 Tim. 4, 2 1 Tim. 3, 2
25 1 Petr. 8, 22 Cap. 3. 1 2 Petr. 3, 1
1 Tim. 1 18 1 Tim. 4, 1 5 1 Tim. 8 8 1 Tim. 1, 1
6 1 Tim. 13, 18

7. Me... învățând și neputând nicio dată să ajungă la cunoașterea adevărului.

8. După cum Iannes și Iambres s-au împotrivit lui Moise, așa și aceștia stau împotriva adevărului, oameni stricați la minte și netrebnici pentru credință.

9. Dar nu vor merge mai departe, pentru că nebulia lor va fi vădită tuturor, precum a fost și a acelor.

10. Tu însă ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea, credința mea, îndelungata mea îndurare, dragostea mea, răbdarea mea.

11. Prigonirile și suferințele care mi s-au făcut în Antiohia, în Iconiu, în Listra; cite prigoniri am răbdat! și din toate m-a izbăvit Domnul.

12. Și toți care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigionieri.

13. Iar oamenii vicleni și amăgitori vor merge spre tot mai rău, răătăcind pe alții și răătăciți fiind ei înșiși.

14. Tu însă rămii în cele ce ai învățat și de care ești încredințat, deoarece știi de la cine ai învățat.

15. Și fiindcă de mic copil cunoști Sfintele Scripturi, care pot să te înțelească spre mîntuire, prin credința cea întru Hristos Iisus.

16. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățură, spre înustrare, spre îndreptare, spre înțeleptirea cea întru dreptate desăvîșită.

17. Astfel ca omul lui Dumnezeu să fie, bine pregătit pentru orice lucru bun.

CAP. 4

Străduința împotriva celor abătuiți de la credință.

1. Eu te îndemn deci stăruitor în fața lui Dumnezeu și a lui Hristos Iisus, care va să judece vii și morți, la arătarea Lui și în împărăția Lui:

2. Propovăduiește cuvîntul, stăruiește cu timp și fără de timp, muștră, ocară, îndeamnă, cu toată îndelungă-răbdare și învățură.

3. Căci va veni o vreme cînd nu vor mai suferi învățătura sănătoasă ci dormici să-și desfășoare auzul — își vor grămădi învățători după porțile lor,

4. Și își vor întoarce auzul de la adevăr și se vor aoate către basme.

5. Tu fii treaz în toate, suferă răul, fă lucrul de evanghelist, slujba ta fă-o deplin!

6. Că eu de-acum mă jertfesc și vremea despărțirii mele s-a apropiat.

7. Lupta cea bună m-am luptat, călătoria am săvîșit, credința am păzit.

8. De acum mi s-a gătit cununa dreptății, pe care Domnul îmi va da-o în ziua aceea, El, Dreptul Judecător, și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea Lui.

9. Silește-te să vii curînd la mine.

10. Că Dimas, iubind viața, deacum, m-a lăsat și s-a dus la Tesalonic; Crescent în Galatia, Tit în Dalmația.

11. Numai Luca este cu mine. La pe Marcu și adu-l cu tine, căci îmi este de folos în slujire.

12. Pe Timih l-am trimis la Efes.

13. Cînd vei veni adu-mi felonul, pe care l-am lăsat în Troada, la Carp, precum și cărțile, mai ales pergamentele.

14. Alexandru arămarul mi-a făcut multe rele; Domnul să-i răsplătească după faptele lui.

15. Păzește-te și tu de el, căci s-a împotrivit foarte mult cuvîntărilor noastre.

16. La înția mea apărare, nimeni nu mi-a venit într-ajutor, ci toți m-au părăsit. Să nu li se țină în socoteală!

17. Dar Domnul mi-a stat într-ajutor și m-a întărit, pentru că, prin mine, Evanghelia să fie pe deplin vestită și s-o audă toate neamurile; iar eu am fost izbăvit din gura leului.

18. Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău și mă va mîntui, în împărăția Sa cea cerească. Lui fie slava în vecii vecilor, Amin!

19. Îmbrățișează pe Priscila și pe Acvila și casa lui Onisifor.

20. Erast a rămas în Corint; pe Trofim l-am lăsat în Milet, fund bolnav.

21. Silește-te să vii mai înainte de începutul iernii. Te îmbrățișează Eubul și Pudenci și Linos și Claudiași frații toți.

22. Domnul Iisus Hristos să fie cu duhul tău! Harul să fie cu voi! Amin.

EPISTOLA CĂTRE TIT A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CAP. 1

Lucrul lui Tit, întru înfrîngerea Bise-vicii din Creta. Ce fel sînt Cretanii. Luate sînt curate pentru cei curați.

1. Pavel, slujitor al lui Dumnezeu și Apostol al lui Iisus Hristos, pentru credința aleșilor lui Dumnezeu și pentru cunoașterea adevărului celui întocmai cu buna cucernicie,

2. — Întru nădejdea vieții veșnice, făgăduită mai înainte de anii vecilor de Dumnezeu care nu minte,

3. Și care, la timpul cuvenit, și-a făcut cunoscut cuvîntul Său, prin propovăduirea încredințată mie, după porunca Mîntuitorului nostru Dumnezeu —

4. Lui Tit, adevăratul fiu, din credința cea deobște, har, milă și pace, de la Dumnezeu — Tatăl și de la Domnul Iisus Hristos, Mîntuitorul nostru.

5. Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să îndreptezi cele ce mai lipsesc și să așezi preoți prin cetăți, precum ți-am rînduit:

6. De este cineva fără de prihană, bărbat al unei femei, avînd fii credincioși, nu sub învinuire de desfrinare sau neascultători.

7. Căci se cuvine episcopului să fie fără de prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu, neîngîmfat, nu grabnic la minie, nu dat la băutură, pasnic, nepoftitor de cîștig urît,

8. Ci primitor de străin, iubitor de bine, treaz la minte, drept, cuvios, înfrînat,

Cap. 1. 1 Tim. 3, 16. 2 Tim. 23, 19. Rom. 16, 25. 2 Tim. 1, 10. Gal. 1, 15. 1 Cor. 3, 8. Col. 1, 28. 2 Tim. 1, 11. 1 Tim. 3, 4. 2 Tim. 10, 4. 2 Tim. 1, 11. 1 Tim. 3, 2. 4. 9. 1 Tim. 4, 27. 33. 3, 39. 3, 1 Tim. 6, 3. Tit. 2.

9. Ținîndu-se de cuvîntul cel credincios al învățăturii, ca să fie destoinic și să îndemne la învățătura cea sănătoasă și să mustră pe cei potrivnici.

10. Pentru că mulți sînt răsvrățiți, grăitori în deșert și înșelători, mai ales cei dintru alierei împrejur.

11. Căroră trebuie să li se închidă gura ca unora care răzvrătesc case întregi, învățînd, pentru cîștig urît, cele ce nu se cuvin.

12. Unul dintre ei, chiar un prooroc al lor, a rostit: Cretanii sînt pururea mincinoși, fiare rele, pîntece leneșe.

13. Mărturia aceasta este adevărată; pentru care pricină, muștră-i cu asprime, ca să fie sănătoși în credință.

14. Și să nu dea ascultare basmelor iudaicești și poruncilor unor oameni, care se întorc de la adevăr.

15. Toate sînt curate pentru cei curați; iar pentru cei întinați și necredincioși nimic nu este curat, ci li s-au întinat lor și mintea și cugetul.

16. Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele lor îl tăgăduiesc, urcînduși fiind, nesupuși și la orice lucru bun — netrebnici.

CAP. 2

Sfaturi bătrînilor, bătrînelor, tinerilor, slugilor lor. Darul cel mîntuitor s-a arătat tuturor.

1. Dar tu grăiește cele ce se cuvin învățăturii sănatoase.

2. Bătrîni să fie treji, cinștiți, întregi la minte, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare;

10 Rom. 16, 17. 14 Mar. 15, 9. Marc. 7, 1. 1 Tim. 1, 4. 2 Tim. 2, 16. 15 Mat. 15, 11. 23, 26. Marc. 7, 15. 1 Luc. 11, 39. Ept. 10, 15. Rom. 14, 14, 23. 16. 1 Tim. 3, 28. Is. 48, 2. 1 Tim. 3, 5. Cap. 2. 1 Tim. 9, 2 Ps. 16, 3.

EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CAP. 1

Dumnezeu a trimis oamenii pe Fiul Său, care este peste toate, mai presus decât îngerii și decât toată făptura.

1. După ce Dumnezeu odinioară, în multe rânduri și în multe chipuri, a vorbit părinților noștri prin prooroci,

2. În zilele acestor mai de pe urmă ne-a grăit nouă prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor a toate și prin care a făcut și veacurile;

3. Care fiind strălucirea slavei și chipul ființei lui Dumnezeu și care ține toate cu cuvântul puterii Sale, după ce a săvârșit curățirea păcatelor noastre a șezut de-a dreapta slavei, întru cele prea înalte;

4. Făcându-se cu atât mai presus de îngerii, cu cât a moștenit nume mai deosebit decât ei.

5. Căci căruia dintre îngerii i-a zis Dumnezeu vreodată: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut; și iarăși Eu îi voi fi Lui Tată și El îmi va fi Mie Fiul?

6. Și iarăși, când aduce în lume pe Cel întâi născut, El zice: Și să se închine Lui toți îngerii lui Dumnezeu.

7. Și de îngerii zice: Cel ce face pe îngerii Săi duhuri și pe slugile Sale pară de foc;

8. Iar către Fiul: Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului; toașgul dreptății este toașgul împărăției Tale.

Cap. 1. — 11 Num. 12, 6. Os 12, 11. 1 Petr 1, 10. 2. Iov 26, 7. Ps 2, 7, 81, 8. Is 9, 1. Ioan 1, 3, 8, 26, 13. Ga. 4, 4. Lf 1, 1. Col 1, 16. 13 Ps 109, 1. Inps 7, 26. Sir 24, 3, 43, 30. Ioan 14, 9. 2 Cor 4, 4. Ef 1, 7. Col 1, 15. Evr 10, 12. 4. 1 Idp 2, 9. 5. 2 Reg 7, 14. 1 Para. 17, 13, 22, 10. Ps 2, 6, 88, 26. 27. 1 apt 13, 33. Evr 5, 5. 6. Ps 96, 7.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urât fără de-legea; pentru aceea Te-a uns pe Tine, Dumnezeu, Dumnezeul Tău cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pe părtășii Tăi.

10. Și apoi: Întru început Tu, Doamne, pământul L-ai întemeiat și cerurile sînt lucrul mîinilor Tale;

11. Ele vor pieri, dar Tu rămii, și toate ca o haină se vor învechi;

12. Ca pe un veșmînt le vei strînge și ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor sfîrși.

13. Și căruia dintre îngerii zis-a Dumnezeu vreodată: Șezi de-a dreapta Mea pînă cînd voi pune pe vrămașii Tăi așternut picioarelor Tale?

14. Îngerii oare nu sînt tot duhuri slujitoare, trimiși ca să slujescă, pentru cei ce vor fi moștenitori ai mîntuirii?

CAP. 2

Precum s-au pedepsit îngerii pentru neascultarea, așa se vor pedepsi cei ce călăd poruncile lui Hristos, care este începutul mîntuirii noastre!

1. Pentru aceea se cuvine ca noi să ascultăm cu atât mai mult de cele auzite, ca nu cumva să aluncăm pe alături.

2. Căci dacă s-a adevărit cuvîntul grăit prin îngerii și orice călcare de poruncă și orice neascultare și-a primit dreptă răspătire.

3. Cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la astfel de mîntuire care.

2. Ps 103, 4. Zah 6, 5. 18 Ps 41, 7. Iov 32-33. 19 Is 61, 1. Ioan. 3, 34. Rapt. 4. 27. 10 Ps 101, 26. 11 Is 34, 4, 51, 6. Mac 24, 35. 10 Ps 109, 1. Mat 22, 44. Marc 12, 36. 16. 19. 1 Cor 13, 25. Ef 1, 20. 14. Fac. 19. 26 Ps 33, 8, 90, 11. 102, 2. Dan 7, 10. Inps 7, 25. Rapt 5, 19. Cap. 2. — 2. Ies 20, 1. Sir 21, 4. Rapt 7, 38, 53. Gal 3, 19. Evr 10, 28.

tînd obirile din propovăduirea Domnului, ne-a fost adevărită de cei ce au ascultat o;

4. Împreună mărturisind și Dumnezeu cu semne și cu minuni și cu multe feluri de puteri și cu darurile Duhului Sfînt, împărțite după a Sa voință?

5. Pentru că nu îngerilor a supus Dumnezeu lumea viitoare, despre care vorbim.

6. Iar cineva a mărturisit undeva, zicînd: Ce este omul, că-l pomenești pe el, sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?

7. Pusu-l-ai pe el, scurtă vreme, mai prejos de îngerii; cu mărire și cu cinste l-ai încununat și l-ai pus peste lucrurile mîinilor Tale.

8. Toate le-ai supus sub picioarele lui. -- Dar prin aceea că a supus lui toate (înțelegem) că nimic n-a lăsat nesupus. Acum însă, încă nu vedem cum că toate i-au fost supuse.

9. Ci pe Cel ce, scurtă vreme, a fost pus mai prejos de îngerii, pe Iisus, îl vedem încununat cu slavă și cu cinste, din pricina morții cu care a suferit-o, astfel că, prin harul lui Dumnezeu, El a gustat moartea pentru fiecare om.

10. Căci, ducînd pe mulți fii la mărire, i se cădea Aceluia, pentru care sînt toate și prin care sînt toate, ca să desăvîrșască prin pătimire pe începătorul mîntuirii lor.

11. Pentru că și cei ce sînt sfinți și cei ce sînt sfințiți, dintr-unul sînt toți; și acesta nu se rușinează să-i numească pe ei frați,

12. Zicînd: Spune fraților mei numele tău, în mijlocul adunării te voi lauda.

13. Și iarăși, eu voi fi încrezător în el; și iarăși; lată eu și copiii pe care mi l-a dat Dumnezeu.

14. Deci, de vreme ce copiii s-au făcut părtășii singelui și trupului, în același fel și El a împărțit acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cei ce are stăpînirea morții, adică pe diavolul.

15. Și să izbăvască pe acei pe care frica morții îi ținea în robie, toată viața

3. Mat 4, 17. Luc 1, 2. 4. Marc. 16, 20. 6. Mat 28, 18. 6. Ps 8, 5, 143, 3. 7. Mar 27, 46. 8. Mat 28, 18. Ean 3, 35, 3. 3. 17. 2. 1 Cor 15, 27. 9. Ps 20, 3. 4. Ioan 3, 16. Eap 2, 7, 11. Apoc. 5, 9. 10. Psa 16, 4. Is 29, 23. Mh 2, 13. Luc 24, 26. Ioan 1, 3. 1 Ioan 3, 2. 11. Mat 28, 10. Marc 3, 32-35. Ioan 20, 17. 12. Ps 21, 24. 13. R. Reg. 22, 3. Ps 17, 2, 70, 5. Is 8, 18. 14. Iac. 1. 6. 30. Is 25, 9. Os 13, 14. Zah 9, 11.

16. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămînța lui Avraam a luat.

17. Pentru aceea, dator era întru toate să se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhieru în cel către Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor poporului.

18. Căci prin ceea ce a păținit, fiind El însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

CAP. 3

Hristos este mai presus decât Moise. Dacă neascultarea de Moise aduce pe deapăsă, cu atât mai mult neascultarea de Hristos.

1. Pentru aceea, frați sfinți, părtășii chemării cerești, îndreptați privirea voastră la trimisul și Arhierul mărturisim noastre, la Iisus Hristos,

2. Care credincios a fost Celui ce L-a rinduit, precum și Moise în toată casa lui.

3. Pentru că acesta (Iisus s-a învrednicit de mai multă mărire decât Moise, după cum are mai multă cinste decât casa cel ce a clădit-o.

4. Căci orice casă e zidită de către cineva, iar ziditorul a toate este Dumnezeu.

5. Moise a fost credincios în toată casa Domnului, ca o slugă, spre mărturie celor ce erau să fie descoperite în viitor.

6. Iar Hristos a fost credincios ca Fiul peste casa Sa. Și casa Lui sîntem noi, numai dacă ținem pînă la sfîrșit, cu neclintire, îndrăzneala mărturisirii și lauda nădejzii noastre.

7. De aceea, precum zice Duhul Sfînt: Dacă veți auzi astăzi glasul Lui.

8. Nu vă învîrtoșiți inimile voastre, ca la răzvrătire în ziua ispitirii din pustie.

9. Unde M-au ispitit părinții voștri, ca să Mă încerce, și au văzut faptele Mele, timp de patruzeci de ani.

10. De aceea m-am minnat pe neamul acesta și am zis: Pururea ei rătăcesc cu inima, și căile Mele nu le-au cunoscut,

Ioan 14, 16, 18. Rom 8, 3. 1 Cor 15, 3. Co. 2, 13. 2 Tim 1, 10. 18. Luc 1, 74. Rom 8, 15. 2 Tim 2, 7. 17. 1 Idp 2, 7-8. Evr 5, 2. 19. Evr 4, 15. Cap. 3. 1. Evr 2, 1. Num 12, 7. Evr. 2, 17. 3. Ag. 2, 9. 7. 1. 6, 13. Sir 45, 9. 10. 15. Num 23, 7. Iosue 1, 7. 6. Ps 2, 5. Pd 9, 1. Mat 24, 13. 1. Cor 3, 16. 6. Ps 2, 6. 1 Cor 3, 16. 1f 5, 23. Co 1, 23. 1 Tim 3, 15. 17. Ps 94, 7. 8. 8. 16. 17. 2. Ps 77, 10. Zah 7, 1.

7. În cel de al doilea însă numai arhiereul, odată pe an, și nu fără de sînge, pe care îl aducea pentru sine însuși și pentru greșelile poporului.

8. Prin aceasta, Duhul Sfînt ne lămurește că drumul către Sfînta Sfîntelor nu era să fie arătat, cită vreme cortul întîi mai sta în picioare.

9. Ca unul care era o pildă pentru timpul de față și însemna că darurile și jertfele ce se aduceau n-aveau putere să desăvîrșească cugetul închinătorului.

10. Acestea erau numai legiuiri pămîntești — despre mincăruri, despre băuturi, despre felurite spălări — și erau porunci pînă la vremea îndrăpării.

11. Iar Hristos, venind Arhiereu al bunătaților celor viitoare, a trecut prin cortul cel mai mare și mai desăvîrșit, nu făcut de mină, adică nu din zidirea aceasta;

12. El a intrat o singură dată, în Sfînta Sfîntelor, nu ca sînge de țapi și de vitei, ci cu însuși sîngele Său, și a dobîndit o veșnică rîscumpărare.

13. Căci dacă sîngele țapilor și al taurilor și cenusa junincii, stropind pe cei spurcați, îi sfințește spre curățirea trupului,

14. Cu cît mai mult sîngele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, s-a adus lui Dumnezeu pe Sine, jertfă fără de prihană, va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu?

15. Și pentru aceasta El este Mijlocitorul unui nou testament, ca prin moartea petrecută spre rîscumpărarea greșelilor de sub întîiul testament, cei chemați să ia făgăduința moștenirii veșnice.

16. Căci acolo unde este testament, trebuie neapărat să fie vorba despre moartea celui ce a făcut testamentul.

17. Un testament ajunge temeinic după moarte, fiindcă nu are nicio putere, cită vreme trăiește cel ce a făcut.

18. De aceea, nici cel dintîi n-a fost finit fără sînge.

19. Într-adevăr Moise, după ce a rostit față cu tot poporul toate poruncile din Lege, luînd sîngele cel de vitei și de țapi, cu apă și cu lînă roșie și cu isop, a stropit și cartea și pe tot poporul,

20. Și a zis: Acesta este sîngele testamentului pe care l-a poruncit vouă Dumnezeu.

21. Și a stropit la fel cu sînge, cortul și toate vasele pentru slujbă.

22. După Lege, aproape toate se curătesc cu sînge, și fără vărsare de sînge nu se dă iertare.

23. Trebuie dar ca chipurile celor din ceruri să se curătească prin acestea, iar cele cerești înseși cu mai bune jertfe decît acestea.

24. Căci Hristos n-a intrat într-o Sfîntă a Sfîntelor făcută de mîini — închipuirea celei adevărate — ci chiar în cer, ca să se înfățișeze pentru noi înaintea lui Dumnezeu.

25. Și nu ca să se aducă pe Sine însuși jertfă de mai multe ori — ca arhiereul care intră în Sfînta Sfîntelor cu sînge străin, în fiecare an.

26. Altfel, ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori, de la întemeierea lumii; ci acum, la sfîrșitul veacurilor, s-a arătat odată, spre ștergerca păcatului, prin jertfa Sa.

27. Și precum este rînduit oamenilor odată să moară, iar după aceea să fie judecata,

28. Tot așa și Hristos, după ce a fost adus odată jertfă, ca să ridice păcatele multor, a doua oară fără de păcat se va arăta celor ce cu stăruință îl așteaptă spre minuire.

CAP. 10

Legea este umbra Noului Testament. Lauda credinței statornice.

1. În adevăr, Legea avînd umbra bunurilor viitoare, iar nu însuși chipul lucrurilor, nu poate niciodată — cu aceleași jertfe, aduse neîncetat în fiecare an — să facă desăvîrșiți pe cei ce se apropie.

2. Altfel, n-ar fi încetat oare jertfele aduse, dacă cei ce săvîrșesc slujba dumnezeiască, fiind odată curățiți, n-ar mai avea nicio conștiință a păcatelor?

3. Ci prin ele, an de an, se face amintirea păcatelor.

4. Pentru că este cu neputință ca sîngele de tauri și de țapi să înlăture păcatele.

5. Drept aceea, intrînd în lume, zice: Jertfă și prinos n-ai voit, dar mi-ai întocmit un trup.

6. Arderi de tot și jertfe pentru păcat nu ți-au plăcut;

7. Atunci am zis: Iată vin! (în sulul cărții scris este pentru mine, ca să fac voia Ta, Dumnezeule.

8. Zicînd mai sus că: jertfă și prinoase arderile de tot și jertfele pentru păcat n-ai voit, nici nu ți-au plăcut, care se aduc după Lege,

9. Adaugă după aceea: iată vin ca să fac voia Ta, Dumnezeule. Desființează deci pe cel dintîi ca să statornicească pe al doilea.

10. Și întru această voință sîntem sfințiți, prin jertfa trupului lui Iisus Hristos, o dată pentru totdeauna.

11. Și orice preot stă și slujește în fiecare zi și aceleași jertfe aduce de multe ori, ca unele care niciodată nu pot să înlăture păcatele,

12. Acesta dimpotrivă, aducînd o singură jertfă pentru păcate, a șezut în vecii vecilor, la dreapta lui Dumnezeu,

13. Și așteaptă pînă ce vrăjmașii Lui vor fi puși așternut picioarelor Lui.

14. Căci printr-o singură jertfă adusă, a adus la veșnică desăvîrșire pe cei ce se sfințesc;

15. Dar și Duhul cel Sfînt ne mărturisește aceasta, fiindcă după ce a zis:

16. Acesta este așezămîntul pe care îl voi întocmi cu ei, după acele zile — zice Domnul: Da-voi legile Mele în inimile lor și le voi scrie în cugetele lor,

17. Apoi adaugă: Iar de păcatele lor și de fără-de-legile lor nu-mi voi mai aduce aminte.

18. Unde este dar iertarea acestora, nu mai este jertfă pentru păcate.

19. Drept aceea, fraților, avînd, întru sîngele lui Iisus, îndrăzneala să intrăm în Sfînta Sfîntelor,

20. Pe calea cea nouă și vie pe care pentru noi a înnoit-o, prin catapeteasmă, adică prin trupul Său,

21. Și avînd mare preot peste casa lui Dumnezeu,

22. Să ne apropiem cu inimă curată, întru deplinătatea credinței, curățindu-ne prin stropire inimile de orice cuget rău, și spălîndu-ne trupul în apă curată

23. Să ținem mărturisirea nădejzii cu neclintire, pentru că credincios este Cel ce a făgăduit,

24. Și să luăm seama unul altuia, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune,

25. Fără să părăsim Biserica noastră, precum le este obiceiul unora, ci îndemnatori făcîndu-ne, cu atît mai mult, cu cît vedeți că se apropie ziua aceea.

26. Căci dacă păcătuiți de voia noastră, după ce am luat cunoștință despre adevăr, nu mai rămîne, pentru păcate, nicio jertfă,

27. Ci o înfricoșată așteptare a judecării și iușimea focului care va mistui pe cei potrivnici.

28. Cine a călcat Legea lui Moise, e ucis fără de milă, pe cuvîntul a doi sau trei martori;

29. Gîndiți-vă: cu cît mai aspră fi-va pedeapsa cuvenită celui ce a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, și sîngele testamentului cu care s-a sfințit l-a necinstit, și duhul harului l-a făcut de ocară.

30. Căci cunoaștem pe cel ce a zis: A Mea este răzbunarea; Eu voi ră-plăti. Și iarăși: Domnul va judeca pe poporul Său.

31. Înfricoșat lucru este să cădem în mîinile Dumnezeului celui viu.

32. Aduceți-vă, dar, aminte de zilele mai de demult, în care, după ce ați fost luminați, ați răbdat grea luptă de suferințe,

33. Parte făcîndu-vă de priverșite cu ocările și cu neazurile îndurate, parte suferind împreună cu cei ce treceau prin anele ca acestea,

7, 1 Cor 30, 10. Lev. 16, 2. 9. Ebr 7, 9, 10, 11, 12. Lev. 11, 2. Num 19, 10, 11, 12. 1 Cor 5, 1. Ebr 10, 11, 12. Lev. 29, 16. Ebr. 10, 12. 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

5, 26. Tit 2, 14. Apoc. 1, 5. 15, 1. Ps. 3, 1. Rom 5, 6. Ebr 8, 5. 17. Gal 3, 15. 19. Ier. 12, 22, 29, 16. Lev. 14, 4, 16, 14, 20. Ier. 24, 8. 22. Mat. 26, 28. 24. Ps. 117, 19. 27. Iov 30, 23. Sur. 14, 12, 40, 3-4. 28. 1. Pet. 3, 18. Rom 5, 6. Ebr 10, 10. Cap. 10. 1. Cor. 4, 1. Col. 2, 17. Ebr 8, 9, 9.

2. Lev. 16, 34. 4. Lev. 4, 20, 16, 14. Mch. 6, 7. Ps. 39, 12. 5. Ps. 39, 9. 6. 1. Reg. 15, 22. 7. Ps. 39, 10. Is. 29, 18. Ioan 5, 46, 14, 31. 10. Ioan 17, 19. 1. Cor. 9, 28. 11. Dan 8, 12. Ebr. 9, 9. 12. Ebr. 1, 3, 9, 12. 13. Ps. 109, 1. Cor. 15, 25. Ebr. 1, 13. 16. Ier. 31, 33. Ioan 6, 45. Rom 1, 27. Ebr. 8, 8. 16. Ebr. 8, 17. Ebr. 8, 12. 19. Ioan 10, 9, 14, 6. Rom 5, 2. Lf. 2, 18. 20. Mat. 27, 51. 21,

1. Tim. 3, 15. 22. Lev. 16, 4. Num. 19, 9. Ier. 36, 25. 1. Ioan 3, 21. 2. Cor. 7, 1. Ebr. 5, 26. 24. Pld. 27, 17. 25. Ps. 110, 1. 2. Pet. 3, 8. 10. Iuda 1, 19. 26. Num. 19, 20. Marc. 3, 28-31. Luc. 11, 26. Ebr. 6, 4. 27. Scl. 1, 18. Rom 2, 8. 28. Deut. 17, 6, 19, 15. Mat. 18, 16. Ioan 8, 17. 2. Cor. 13, 1. Ebr. 2, 2. 29. Num. 19, 20. 1. Cor. 11, 27. Ebr. 6, 6. 30. Deut. 32, 35. Ier. 51, 56. Rom. 12, 19. 31. Luc. 12, 5.

17. În aceasta, Dumnezeu voind să arate și mai mult, moștenitorilor făgăduinței, nestrămăturare hotărârii sale, a pus la mijloc jurământul.

18. Ca prin două fapte nestrămăture - făgăduința și jurământul - în care e cu neputință ca Dumnezeu să fi mințit, noi, cei ce căutăm scăpare, să avem îndemn puternic ca să pînem nădejdea pusă înainte.

19. Pe care o avem ca o ancoră a sufletului, neclintită și tare, intrînd dincolo de catapeteasmă,

20. Unde Iisus a intrat pentru noi, ca înainte mergător, fiind făcut Arhiereu în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

CAP. 7

Melchisedec este mai mare decît Avraam și decît Leviții. Hristos este, în veac, Arhiereul nostru desăvîrșit.

1. Căci acest Melchisedec, rege al Salemului, preotul lui Dumnezeu Celui Prea Înalt, întîmpină pe Avraam, care se întorcea de la înfrîngerea regiilor, și-l binecuvîntează.

2. Melchisedec - căruia Avraam i-a dat zeciuială din toate - se tilcuiește mai întîi: rege al dreptății, apoi el este rege al Salemului, ceea ce înseamnă regele păcii.

3. Fără tată, fără mamă, fără spîșă de neam, neavînd nici început al zilelor, nici sfîrșit al vieții, el făcut fiind asemenea Fiului lui Dumnezeu, el rămîne preot pururea.

4. Vedeti, dar, cît de mare e acesta, căruia chiar patriarhul Avraam i-a dat zeciuială din prada de război.

5. Cei din fiu lui Levi, care primesc preoția, au poruncă după lege, ca să ia zeciuială de la popor, adică de la frații lor, măcar că și aceștia au ieșit din coapsele lui Avraam.

6. Iar Melchisedec, care nu-și trage neamul din ei, a luat zeciuială de la Avraam și pe Avraam, care avea făgăduințele, l-a binecuvîntat.

7. Fără de nicio îndoială, cel mai ruc la binecuvîntare de la cel mai mare.

8. Și aici iau zeciuială niște oameni muritori, pe cînd dincolo, unul care e mărturisit că este viu.

9. Și ca să spun așa, prin Avraam, a dat zeciuială și Levi, cel ce lua zeciuială.

10. Fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam, cînd l-a întîmpinat Melchisedec.

11. Dacă deci desăvîrșirea ar fi fost prin preoția Leviților (căci legea s-a dat poporului pe temeiul preoției lor), ce nevoie mai era să se ridice un alt preot după rînduiala lui Melchisedec, și nu se zice după rînduiala lui Aaron?

12. Iar dacă preoția s-a schimbat, urmează numaidecît și schimbarea Legii.

13. Fiindcă acela despre care se spun acestea, își ia obîrșia dintr-o altă semînție, de unde nimeni n-a slujit altarului.

14. Prea știut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iude, iar despre semînția aceasta, cu privire la preoți, Moise n-a vorbit nimic.

15. Apoi este lucru și mai lămurit, că dacă se ridică un alt preot după ascîmănarea lui Melchisedec,

16. El s-a făcut nu după legea unei porunci trușești, ci cu puterea unei vieți nepieritoare,

17. Căci mărturisește despre el: Tu ești Preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

18. Astfel, porunca dată întîi a desființează, pentru neputința și ne folosul ei;

19. Căci Legea n-a desăvîrșit nimic, iar în locul ei își face cale o nădejde mai bună, prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20. Cî încă a fost la mijloc și un jurămint, căci pe cînd aceia s-au făcut preoți fără de jurămint,

21. El s-a făcut cu jurămintul celui ce i-a grăit: Juratu-s-a Domnul și nu se va căi: Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

22. Cu aceasta, Iisus s-a făcut chezașul unui mai bun testament.

23. Apoi acolo s-a ridicat un șir de preoți, fiindcă moartea îi împiedica să dăinuiească.

24. Aici însă, Iisus, prin aceea că rămîne în veac, are o preoție care nu mai trece la altul.

25. Pentru aceasta, și poate să mințuiească desăvîrșit pe cei ce se apropie,

printr-însul, de Dumnezeu, căci pururea e la el ca să mijlocească pentru ei.

26. Un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfînt, fără de răutate, fără de pată, osbit de cei păcătoși, și fiind mai presus decît cerurile.

27. El nu mai are în fiecare zi nevoie, ca acei arhierei, să aducă jertfe, întîi pentru păcatele Sale, apoi pentru ale poporului, căci a făcut aceasta odată, aducîndu-se jertfă pe Sine însuși.

28. Legea pune ca arhierei oameni care au slăbiciune, pe cînd cuvîntul jurămintului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvîrșit în veacul veacului.

CAP. 8

Arhiereul nostru cel cereșc este mijlocitorul unui nou așezămînt, mult mai bun decît cel vechi.

1. Lucru de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu care s-a așezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri,

2. Slujitor altarului și cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Dumnezeu și nu omul.

3. Apoi, orice arhiereu este pus cu să aducă daruri și jertfe; de aceea trebuincios era ca și acest arhiereu să fi avut ceva ce să aducă.

4. Dacă ar fi pe pămînt, nici n-ar fi preot, fiindcă aici sînt aceia care aduc darurile potrivit Legii,

5. Și care slujesc închipuirii și umbrei celor cerești, precum a primit porunca Moise, cînd era să facă cortul: la scama, zice Domnul, să faci toate după chipul ce ți-a fost arătat în munte.

6. Acum însă, Arhiereul nostru a dobîndit o slujire cu atît mai osebită, cu cît este și mijlocitorul unui testament mai bun, ca unul care este întemeiat pe mai bune făgăduințe.

7. Căci dacă cel dintîi testament era tără de prihană, nu mai căuta loc pentru al doilea;

8. Cî Dumnezeu îi mustră și le zice: Iată vin zile, zice Domnul, cînd voi face, cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda, testament nou,

9. Nu ca testamentul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua cînd i-am apucat de mină ca să-i scot din pămîntul Egiptului; căci ei n-au stăruit în testamentul Meu, de aceea și Eu i-am părăsit - zice Domnul.

10. Că acesta e testamentul pe care îl voi întocmi casei lui Israel, după acele zile, zice Domnul; Pune-voi legile Mele în cugetul lor și în inima lor le voi scrie, și voi fi lor Dumnezeu și ei vor fi poporul Meu.

11. Și nu va mai învăța fiecare pe vecinul său și fiecare pe fratele său, zicînd: Cunoaște pe Domnul! - căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic pînă la cel mai mare al lor;

12. Căci voi fi milostiv cu nedreptățile lor și de păcatele lor nu-mi voi mai aduce aminte.

13. Și zicînd unul nou, Domnul a învechit pe cei dintîi. Iar ce se învechește și îmbătrînește, aproape este de pîiere.

CAP. 9

Cortul mărturiei și jertfele Legii vechi. Ispășirea după Legea veche nu este îndestulătoare. Ispășirea făcută de Hristos este desăvîrșită.

1. E adevărat că și cel vechi avea orînduire pentru slujba dumnezeiască și un altar pămîntesc,

2. Căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau - mai întîi - sfeșnicul și masa și pîinile punerii înainte; partea aceasta se numește Sfînta.

3. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfînta Sfințelor,

4. Avînd altarul tămîierii de aur și chivotul Legii forecat peste tot cu aur. În chivot era năstrupa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise și talbele Legii.

5. Deasupra chivotului erau heruvimii mării, care umbreau tronul împăcării - dar despre acestea nu putem acum să vorbim cu deamănuntul.

6. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoții intrau totdeauna în cortul cel dintîi, săvîrșind slujbele dumnezeiești;

17 Ps. 32, 11. Psal. 19, 21. Is. 46, 10.
19 Lev. 16, 15. 20 Ioan. 14, 2. Ev. 4, 14. Cap. 7, 1. Fac. 14, 18. 5. Num. 18, 21. Deut. 18, 1. 18. 13, 14, 14. 4. 0. 12, 23. 14, 20. 8. Lev. 27, 30. 11. 2, 21. Evr. 8, 7. 14. Fac. 49, 8.

Deut. 33. Mat. 2, 6. Ioan. 4, 22. Apoc. 5, 5. 16, Ps. 71, 15. 17. Ps. 109, 4. Lvr. 5, 6. 18. Is. 1, 1. Rom. 8, 3. Gal. 4, 9. 19. 1. 1, 17. Fapt. 13, 38. 39. Rom. 4, 2. Evr. 9, 22. Lvr. 8, 6. 25. 1. Ioan. 1, 2. Rom. 8, 34. 1 Tim. 2, 5.

26. 1. 28. 38. Luc. 1, 35. 1 Petr. 2, 22. Evr. 8, 1. 27. Lev. 4, 7, 16, 6, 11. (28) Evr. 7, 20. Cap. 8, 1. 1. Ps. 46, 8. Evr. 1, 3, 3, 1, 4. 14, 7, 26. 2. Lvr. 10, 21. 3. Et. 5, 2. 5. Is. 25, 40. Fac. 7, 14. Co. 2, 17. Evr. 10, 1. 6. Evr. 7, 16, 22, 9, 15. 7. Evr. 7, 11. 8. 1. 31, 31, 32, 37. Ier. 6, 60. Rom. 11, 27. 1. 10, 16. 10. 1. 27. 4.

31, 33. Ier. 11, 20. Zab. 8, 8. Ioan. 6, 45. 2. Cor. 3, 6, 16. 11. Is. 54, 13. 1. 31, 24, 1. Ioan. 2, 27. 12. Evr. 10, 17. Cap. 9, 2. 1. 25, 23. 40, 1. Lvr. 16, 16. 4. Is. 16, 33, 25, 16, 26. 33, 35, 40, 20. Num. 17, 8. 10. Deut. 10, 1. 3. Reg. 8, 6, 2. Para. 5, 10. 5. Is. 25, 18, 20. 37, 7. 1. Reg. 4, 21. 6. 1. 1. 1, 9.

5. Și ai uitat indemnul care vă grăiește ca unor fi. Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu te descuraja, cind ești muscat de El.

6. Căci pe cine îl iubește Domnul îl ceartă, și bînuiește pe tot fiul pe care îl primește.

7. Răbdați spre înțeleptire. Dumnezeu vă ia ca pe niște fi. Și care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepsește?

8. Iar dacă sînteți fără de certare (de care toți au parte), atunci sînteți feciori din desfrîu și nu îi adevărați.

9. Apoi dacă am avut pe părinții noștri după trup, care sînt de ne certe, și ne știam de ei, oare nu ne vom supune cu atît mai virtuos Tatălui dăturilor, ca să fim vii?

10. Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puține zile, iar Acesta spre folosul nostru, ca să ne împărtășim de sfințenia lui.

11. Orice musturare, la început, nu pare că e de bucurie, ci de întristare, dar mai pe urmă dă celor încercați cu ea roada pașnică a dreptății.

12. Pentru aceea, îndreptați minile cele ascunse și genușii cei slăbănogiți.

13. Faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, așa încît cine este schiop să nu se abată, ci mai virtuos să se vindece.

14. Căutați pacea cu toată lumea și sfințenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul.

15. Veghind cu luare aminte ca nimeni să nu rămînă lipsit de harul lui Dumnezeu și ca nu cumva, odrăsînd vreo rădăcină veninoasă, să vă rulbure, și prin ea mulți să se molipsescă.

16. Și să nu fie vreunul desfrînat sau întinat ca și voi care pentru o mîncare și-a vîndut dreptul de întînscut.

17. Știți că mai pe urmă, cînd a corit să mostenească binecuvîntarea, nu a fost luat în seamă, căci, deși cu

lacrimi a cîntat, n-a mai avut cum să schimbe hotărîrea.

18. Voi nu v-ați apropiat nici de muntele ce putea fi pășit, nici de focul care ardea cu flacără, nici de nor, nici de beznă, nici de vijelie,

19. Nici de glasul trîmbiței, nici de răsunetul cuvintelor despre care cei ce îl auzeau s-au rugat să nu li se mai grăiască.

20. Deoarece nu puteau să sufere porunca: chiar dacă și harul de s'ar atinge de munte, să fie ucis cu pietre sau să fie străpuns cu săgeată,

21. Și atît de înfricoșată era arătarea, încît Moise a zis: Sînt înspăimîntat și mă cutremur!

22. Ci v-ați apropiat de muntele Sionului și de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de îngeri,

23. Și de adunarea celor întîi născuți, care sînt scriși în ceruri și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de duhurile dreptilor celor desăvîșiți,

24. Și de Iisus, Mijlocitorul noului testament, și de singele stropiri care grăiește mai bine decît al lui Abel.

25. Iuși seama să nu vă lepădați de cel care vorbește. Căci dacă aceia n-au scăpat de pedeapsă, nevoind să asculte pe cel ce le grăia pe pămînt, cu atît mai mult noi — îndepărtîndu-ne de cel ce ne grăiește din ceruri.

26. Glasul lui, odinioară, a zguduit pămîntul, iar acum făgăduia, rostind: Încă odată clătina-voi nu numai pămîntul, ci și cerul.

27. Iar prin aceea că zice, încă odată, arată schimbarea celor clătinate, ca a unor lucruri făcute, ca să rămînă cele neclătite.

28. De aceea, fiindcă primim o împărțire neclintită, să tun multumitori, și să-i aducem lui Dumnezeu închinare plăcută, cu evlavie și cu shală.

29. Căci Dumnezeul nostru este și foc mistuitor.

5. Plid 3, 11. Apoc 3, 19. 10. Iov 5, 17. Ps 93, 13. Plid 3, 12. 2 Mac 6, 13. 8. Num 16, 22. Iov 12, 10. Eccl 12, 7. Zan 12, 1. Iac 1, 13. 10. Ps 1, 8, 67. Mat 7, 11. Tit 2, 12. 12. Iov 4, 3. Is 35, 3. Ier 31, 25. Zah 8, 9, 13. Plid 4, 26. 14. 4 Reg 9, 22. Rom 12, 18. 2 Cor 7, 1. 1. Ies 4, 3. 10. Deut 29, 18. Ga 5, 8. 1. Tim 2, 17. 16. Fac 25, 33. 1. Cer 6, 15. 17. Fac 7, 34, 38. 18. Ier 19, 20. 20, 19, 21. Deut

8, 15. 10. 16. 19. Ies 20, 18. 10. 20. Ies 19, 12. 20. 19. Deut 15, 15. 21. Deut 33, 2. Ps 6, 18. 22. Ps 2, 5, 47. 1. Gal 4, 26. Apoc 3, 12, 5, 11, 21. 2. 12. Fac 26, 8. Ier 31, 9. Luc 10, 20. Apoc 13, 8. 24. 1. 4. 10. 1. Tim 2, 5. 25. Fvr 1, 2. 2. 1. 3. 17. 26. Ies 19, 18. Ag 2, 7. 27. Ps 101, 17. Mat 24, 35. 28. Iac 1, 33. 29. Ies 23, 19. Num 11, 1. Deut 4, 24, 9, 3. Ios 24, 19. P 27, 10. 49, 3. Dan 7, 9. 2. 1. 8.

CAP. 13

Întinm la viață creștinească și la credință curată.

1. Rămîneți întru dragostea frățească.

2. Primirea de oaspeți să n-o uitați, căci prin aceasta unii, iară ca să știe, au primit în gazdă, îngeri.

3. Aduceți-vă aminte de cei închiși, ca și cum ați fi închiși cu ei; aduceți-vă aminte de cei ce îndură rele, intruși și voi sînteți în trup.

4. Cinstiți să fie nunta întru toate și patul nespurcat. Iar pe desfrînați n va judeca Dumnezeu.

5. Feriți-vă de iubirea de argint și îndestulați-vă cu cele ce aveți, căci însuși Dumnezeu a zis: Nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.

6. Pentru aceea, avînd bană îndrăzneală, să zicem: Domnul este într-ajutorul meu; nu mă voi teme! Ce-mi va face mie omul?

7. Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu; priviți cu luare aminte cum și-au încheia viața și le urmați credința.

8. Iisus Hristos — eri și azi și în veci — este același.

9. Nu vă lăsați furati de învățăturile străine cele de multe feluri; căci bine este să vă întăriți prin har inimile voastre, nu cu mincăruri, de la care n-ati avut nici un folos cei ce au amblat cu ele.

10. Avem altar, dintru care nu au dreptul să mînnice cei ce slujesc cortului.

11. Într-adevăr, trupurile dobitoacelor — al căror singe e adus de arhieru, pentru împăcare, în Sfînta Sfîntelor — sînt arse afară din tabără.

12. Pentru aceea și Iisus, ca să sfințească poporul cu singele Său, a pătimit afară din poartă.

13. Deci dar să începem la El, afară din tabără, luînd asupra noastră ocară Iui.

14. Căci nu avem aici cetate stătoare, ci o căutam pe aceea ce va să fie.

15. Așa dar, printr-însul să aducem pururea lui Dumnezeu jertfă de laudă, adică rodul buzelor, care prealăvesc numele Lui.

16. Iar facerea de bine și dărnicia nu le dați uitării; căci cu jertfe ca acestea se mulțumește Dumnezeu.

17. Ascultați pe conducătorii voștri și vă supuneți lor, fiindcă ei priveghiază pentru sufletele voastre, avînd să dea de ele seamă — ca să facă aceasta cu bucurie și nu suspinînd, lucru care n-ar fi spre folosul vostru.

18. Rugați-vă pentru noi; căci sîntem încredințați că avem un cîștig bun, dorînd ca întru toate cu cîinste să trăim.

19. Și vă mai rog iar așa să faceți ca să vă fie înapoiat cît mai curînd.

20. Iar Dumnezeul păcii, cel ce, prin singele unui testament veșnic, a sculat din morți pe păstorul cel mare al oilor, pe Domnul nostru Iisus,

21. Să vă întărească în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ceea ce este bine plăcut în fața Lui, prin Iisus Hristos, căruia fie slava în vecii vecilor, Amin!

22. Și vă rog, fraților, să îngăduiți acest cuvînt de îndemnare, căci vî l-am scris pe scurt.

23. Să știți că fratele Timotei este slobod. Dacă vine mai degrabă, vă voi vedea împreună cu el.

24. Îmbrățișeați pe toți mai marii voștri și pe toți sfinții. Vă îmbrățișează cei din Italia.

25. Harul fie cu voi cu toți! Amin.

Cap. 13. — 12. Iac 18, 2-3, 19, 2. Iud 19, 20-21. I v 31, 32. Mar 25, 35. Rom 12, 13. 8. Sir 18, 26. 4. Plid 6, 39. Sir 23, 22. 1. Cer 6, 15. 7. Fac 28, 15. Ios 1, 5. 1. Paral 28, 20. Plid 20, 8. Impl 5, 16. Mat 6, 19. 34. 6. Ps 55, 4. 117, 7. 7. Cant 3, 3. 1. Tes 5, 12. 8. 1. Cor 3, 11. Apoc 1, 4. 8. Plid 4, 23. Sir 33, 3. Ioan 6, 27. Ed 4, 14. Cal 2, 8. 10. Lev 17, 6. Is 6, 6. Iez 46, 46. 1. Cor 9, 13. 11. Ies 29, 14. Lev 4, 12. 6, 30, 16, 27. 12. 13. 19, 3. Mat 21, 39, 27. 33. Marc 12

8-9; 15, 22. Luc 20, 15-16. Ioan 19, 17. Apoc 1, 5. 13. Ps 106, 4. 1. Petr 4, 14. Fvr 11, 26. 12, 2. 14. Eup 3, 20. Rev 12, 22. 15. Num 29, 6. Ps 19, 14. 50. 19. 115, 8. Os 14, 3. Ion 2, 10. Col 3, 17. 10. 2. Cor 9, 12. 11. 12. 4. 18. 17. Iez 33, 7. Mat 25, 13. Fvr 26, 31. 1. Cor 4, 1. 18. 1. Apt 23, 1. Rom 15, 30. 20. Is 40, 11. Iez 34, 23. 7ab 9. 16. Ioan 10, 11. Fapt 2, 24. 1. Tes 1, 10. 21. 1. Petr 5, 10. 2. Cor 3, 2. Fv 2. 10. 1. Tes 5. 23.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV

CAP. 1

*Ispitele sînt folositoare. Avuțiile trec
degrabă. Ascultarea și împlinirea legii.
Limba trebuie ținută în frâu.*

1. Iacov, robul lui Dumnezeu și al Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece semînții, care sînt în împrejurare, salutare.
2. Drept mare bucurie să socotiți, fraților, felurile ispite în care cădeți.
3. Știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare;
4. Iar răbdarea să-și aibă lucrul ei desăvîrșit, ca să fiți desăvîșiți și întregi, fără nici un fel de lipsă.
5. Și de este cineva din voi lipsit de înțelepciune, să ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor de-a dreptul și nu înfruntă; și se va da lui.
6. Să ceară însă cu credință, fără să aibă nici o îndoială, pentru că cine se îndoiește este asemenea cu valul mării, mișcat de vînt și aruncat încoace și încolo.
7. Să nu gîndească omul acela că va lua ceva de la Dumnezeu.
8. Bărbatul îndoielnic este nestatornic în toate căile sale.
9. Iar fratele cel smerit să se laude întru înalțimea sa.
10. Și cel bogat întru smerenia sa, pentru că va trece ca floarea ierbii.
11. Căci a răsărit soarele arzător și a uscat iarba și floarea ei a căzut și

frumusețea feței ei a pierit; tot așa se va vesteji și bogatul în alergăturile sale.

12. Fericit este bărbatul care răbdă ispita, căci lămurit făcîndu-se, va lua cununa vieții, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce îl iubesc pe El.

13. Nimeni să nu zică, atunci cînd este ispitit: De la Dumnezeu sînt ispitit, pentru că Dumnezeu nu poate să fie ispitit de rele; El însuși nu ispitește pe nimeni.

14. Ci ficcare este ispitit cînd este tras și mormit de însăși pofta sa.

15. Aci i pofta, zămislind naște păcat, iar păcatul, odată săvîrșit aduce moarte.

16. Nu vă înșelați, frații mei preaiubiți:

17. Toată darca cea bună și tot darul desăvîrșit de sus este, pogorîndu-se de la Părintele luminilor, la care nu este schimbare sau umbră de mutare.

18. După voia Sa ne-a născut prin cuvîntul adevărului, ca să fim începătură fapturilor lui.

19. Drept aceea, frații mei preaiubiți, orice om să fie grabnic să asculte, zăbavnica să vorbească, zăbavnica lămînic.

20. Căci minia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

21. Pentru aceea, lepădînd toată spurcăciunea și prisosință: răutăți, primiciu cu blîndețe cuvîntul sădit în voi, care poate să mintuiască sufletele voastre.

22. Dar faceți-vă împlinitori ai cuvîntului, nu numai ascultători ai lui amăgindu-vă pe voi înșivă.

23. Căci dacă cineva este ascultător al cuvîntului, iar nu împlinitor, el seamănă cu omul care privește în oglindă fața firii sale;

24. S-a privit pe sine și s-a dus și îndată a uitat ce fel era.

25. Cine s-a uitat, însă, de aproape în legea cea desăvîrșită a libertății și a stăruit în ea, făcîndu-se nu ascultător care uită, ci împlinitor al lucrului, acela fericit va fi în faptele sale.

26. Dacă cineva socotește că e cucernic, dar nu își ține limba în frâu, ci își amăgește inima, cucernicia acestuia este zadarnică.

27. Cucernicia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu și Tatăl, aceasta este: să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim pe noi fără de pată, din partea lumii.

CAP. 2

Credința, fără de fapte, moartă este.

1. Frații mei, să nu căutați la fața omului, o dată ce aveți credință în Domnul nostru Iisus Hristos, Domnul slavei.

2. Căci, de pildă, dacă va intra în adunarea voastră un om cu inel de aur în degete și îmbrăcat în haină strălucită și va intra și un om sărac, în haină murdară,

3. Iar voi puneți ochii pe cel care poartă haina strălucită și-i ziceți: Tu sezi bine aici, pe cînd săracului îi ziceți: Tu stai acolo, în picioare sau: sezi jos, la picioarele mele,

4. N-ați făcut voi, oare, în gîndul vostru, deosebire între unul și altul și nu v-ați făcut judecatori cu socotelile violente?

5. Ascultați, iubiți mei frați: au nu Dumnezeu i-a ales pe cei ce sînt săraci în ochii lumii, ca să fie bogați în credință și moștenitori ai împărăției pe care a făgăduit-o celor ce îl iubesc?

6. Iar voi ați necinsit pe cel sărac! Oare nu bogați vi așupresc pe voi și nu ei vă tirăsc la judecăți?

7. Nu sînt ei cei ce hulesc numele cel bun cu care vă chemați?

8. Dacă, într-adevăr, împliniți legea împărătească, potrivit Scripturii: Să

rubești pe aproapele tău ca pe tine însuși, bine faceți,

9. Iar de vă uitați la fața omului, faceți păcat și legea vă osîndește ca pe niste călcători de lege.

10. Pentru că cine va păzi toată legea, dar va greși într-o singură poruncă, s-a făcut vinovat față de toate poruncile.

11. Căci cel ce a zis: Să nu săvîrșești adulter, a zis și: Să nu ucizi. Și dacă nu săvîrșești adulter, dar ucizi, te-ai făcut călcător legii.

12. Așa să grăiți și așa să lucrați, ca unii care veți fi judecați prin legea libertății.

13. Căci judecata este fără milă pentru cel care n-a dovedit milă. Și mila biruiește în fața judecății.

14. Ce folos, fraților, dacă zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Oare credința poate să-l mintuiască?

15. Dacă un frate sau o soră sînt goi și lipsiți de hrana cea de toate zilele,

16. Și cineva dintre voi le-ar zice: «Mergeți în pace! Încălziți-vă și vă săturați», dar fără să le dați cele trebuincioase trupului, care ar fi folosul?

17. Așa și cu credința: dacă nu are fapte, e moartă în ea însăși.

18. Dar va zice cineva: Tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta fără fapte și eu îți voi arăta, din faptele mele, credința mea.

19. Tu crezi că unul este Dumnezeu? Bine faci; dar și demonii cred și se cutremură.

20. Vrei însă, să înțelegi, omule ușuratic, că credința fără de fapte moartă este?

21. Avraam, părintele nostru, au nu din fapte a fost socotit drept, cînd a adus pe Isaac, fiul său, pe jertfelnic?

22. Vezi, credința lucra împreună cu faptele lui și din ele credința s-a desăvîrșit?

23. Și s-a împlinit Scriptura care zice: Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s-a socotit lui spre îndreptare și prietenul lui Dumnezeu s-a chemat.

24. Vedep dar că din fapte este îndreptat omul, iar nu numai din credință.

Cap. 1. 2. Sir 10, 31 Fapt 5, 41 1 Cor. 10, 13. 3. 1 Petr 1, 7 Rom 5, 3. 4. Mat. 5, 48. 5. 3 Rep 2, 12. 2 Paral 9, 23. Pild. 2, 6 Dan 2, 20-21 Sir 1, 1. 6. Sir 7, 11. Mat 7, 7, 14, 31, 21, 21 Marc 11, 24. Luc 9, 9 Ioan 14, 13, 15, 6-7, 16, 23. 7. Mat 7, 11. 8. 3 Reg 18, 21. 10. Iov 14, 2 Ps 89, 5-6, 102, 15. Pld 30, 2 Is. 40, 6. Sir 14, 18. 1 Petr 1, 24. 1 Cor. 7, 31. 11. Iona 4, 8. 12. Iov 5, 17. Pld 3, 11. 2 Tim 4, 8

Evr 12, 5. 1. Is. Pld 19, 2. Sir 15, 12. Iov 11, 4. 15. Lev 19, 2. Sir 21, 4. Rom 6, 2-23, 7-5. 17. Num 23, 19 Ps 138, 11 Is. 46, 10. Am 4, 7. Mat. 3, 6. Intel 8, 21. Sir 1, 8-9, 38. 8. Ma. 19, 17. Luc 11, 13. Ioan 3, 7. 18. Ioan 1, 13, 3, 3. 1 Petr 1, 23. Evr 12, 23. 19. Pld 17, 27, 29, 20. Ma. 5, 1, 7, 10. Sir 5, 13. 20. Pld 27, 4. Sir 1, 21. 21. Ier 13, 15. Rom 1, 16. Ef 4, 22. 22. Deut. 6, 1. Mat 7, 21. Luc 6, 46. 47, 11, 28. Rom 2, 13

25. Ioan 13, 17. 2 Cor 3, 18. 26. Ps 33, 3, 38, 2. 1 Petr 3, 10. 27. Is. 1, 16-17. Sir 7, 36-37. Mat 23, 35-36. Luc 2, 17. Cap 2. - 1. Lev 19, 15. Deut 1, 17, 16. 19. Sir 42, 3. Ioan 7, 24. 5. Ies 20, 6. Sir 10, 26. Mat 5, 3. Marc 10, 23. Luc 6, 20. 1 Cor 1, 26. 6. Pld 22, 7. Inte. 2, 10. 8. Lev. 19, 18. Mat 5, 43. Marc 12, 31. Rom 13, 9. 9. Lev

19, 5. 10. Deut 28, 58. Mat 5, 19. 11. Ies 20, 13. Mat 19, 18. 12. Ps 108, 15. Pld 21, 13. Mat 6, 15, 18, 33. 14. Mat 7, 26. 15. Iov 31, 16. Mat 25, 35-36. Luc 3, 11, 1. Ioan 3, 17. 16. Pld 25, 14. 17. Iac 1, 27. 19. Marc 1, 24, 12. 29. Fapt 19, 15. 21. Fac 22, 9. Evr 11, 17. 23. Iac 15, 6. 2. Paral 20, 7. Is 41, 8. Rom 4, 3. Gal 3, 6.

25. La fel și Rahav, destrăinată, ai nu din fapte s-a îndreptat când a primit pe iscoade și le-a scos afară, pe altă cale?

26. Precum trupul fără de suflet mori ste, și credința fără de fapte moartă este.

CAP. 3

Înfrînarea limbii. Aderă drata înțelepciunii.

1. Nu vă faceți mulți învățători, fraților mei, știind că noi, învățători, mare osindă vom lua,

2. Pentru că toți grosim în multe chipuri; dacă nu greșește cineva în cuvânt, acela este bărbat desăvârșit, în stare să se înfrînce în întregime.

3. Dacă, dar, noi punem în gura cailor frîul, ca să ni-i supunem, ducem după noi și trupul lor întreg.

4. Iată și corăbiile, deși sînt atît de mari și împinse de vînturi aprige, sînt totuși purtate de o cîrmă foarte mică încotro hotărăște vrerea cîrmaciului.

5. Așa și limba: mic mădular este, dar cu mari lucruri se fălește! Iată puțin foc și cit codru aprinde!

6. Foc este și limba, lume a fără-delegii! Limba își are locul ei între măduarele noastre, dar spurcă tot trupul și aruncă în foc drumul vieții, după ce aprinsă a fost ea de flăcările gheenei.

7. Pentru că orice specie de fiare și de păsări, de tiritoare și de vîrtej din mare se domolește și s-a domolit de firea omenească,

8. Dar limba, nimeni dintre oameni nu poate s-o domolească! Ea este rău fără astimpăr; ea este plină de venin aducător de moarte.

9. Cu ce binecuvîntăm pe Domnul și Tatăl, și cu ea blestemăm pe oameni, care sînt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

10. Din aceeași gură ies binecuvîntarea și blestemul. Nu trebuie, frații mei, să fie așa.

11. Oare izvorul aruncă, din aceeași vînt, și apa dulce și pe cea amară?

12. Nu cumva poate smochinul, trupilor, să facă mășline, sau vița de vie să facă smochine? Tot așa, izvorul sărat nu poate să dea apă dulce.

13. Cine este, între voi, înțelept și priceput? Să arate, din buna-i purtare, faptele lui, în blînduța înțelepciunii.

14. Iar dacă aveți tăvînire amară și zavistie, în inimile voastre, nu vă lăudați, nici ru minții împotriva adevărului.

15. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pămîntescă, trupească, demonică.

16. Deci unde este piznă și zavistie, acolo este neorînduială și orice lucrur rău.

17. Iar înțelepciunea cea de sus întîi este curată, apoi pașnică, îngăduitoare, ascultătoare, plină de milă și de roade bune, neîndoelnică și ncfărmică.

18. Și roada dreptății se seamănă întru pace celor ce lucrează pacea.

CAP. 4

Să fugim de plăcerile deșarte. Împotrivă birșitorilor și a celor înghinfați.

1. De unde vin războaiele și de unde certurile dintre voi? Nu, oare, de aici: din porțele voastre care se luptă în măduarele voastre?

2. Poftiți și nu aveți; ucideți și piznuți și nu puteți să dobîndiți ce doriți; vă sfîdiți și vă războiți, și nu aveți, pentru că nu cereți.

3. Cereți și nu primiți, pentru că cereți rău, ca voi să risipiți în plăceri.

4. Preadestrînaților! Nu știu, oare, că prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu? Cine va voi să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș lui Dumnezeu.

5. Sau vi se pare că Scriptura grăiește în deșert? Duhul, care sălășluiește în noi, ne poartă spre zavistie?

6. Nu, ci dă mai mare dar. Pentru aceea zice: Dumnezeu celor mîndri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

7. Supuneți-vă deci lui Dumnezeu. Stați împotriva diavolului și el va fugi de la voi.

8. Apropiu-vă de Dumnezeu și se va apropia și El de voi. Curățați-vă mințile, păcătoșilor, și sfîniți-vă inimile, voi cei îndemni.

9. Pătrundeți-vă de dîttere întru-tați-vă și vă jeliți. Risul întoarce-se în plîns și bucuria voastră în întru-tare.

10. Smeriți-vă înaintea Domnului și El vă va înălța.

11. Nu vă grăbiți de rău, unul pe altul, fraților. Cel ce grăiește de rău pe fratele său, ori judecă pe fratele său, grăiește de rău legea și judecă legea; iar dacă judeci legea nu ești împlinitor al legii, ci judecător.

12. Unul este dătătorul legii și judecătorul: Cel ce poate să minuiască și să piardă. Iar tu cine ești, care judeci pe aproapele?

13. Veniți acum cei care ziceți: Astăzi sau mâine vom merge în cutare cetate, vom sta acolo un an și vom face negoț și vom cîștiga.

14. Voi, care nu știți ce se va întîmpla mîine, că ce este viața voastră? Abur slînteț, care se arată o clipă, apoi pier.

15. În loc ca voi să ziceți: Dacă Domnul voiește, vom trăi și vom face aceasta sau aceea.

16. Și acum să lăudați întru fața voastră. Orice laudă de acest fel este rea.

17. Drept aceea, cine știe să facă ce e bine și nu face păcat are.

CAP. 5

Sfaturi către cei aruți. Răbdarea, jurămîntul, îngrijirea bolnavilor. Puterea rugăciunilor. Despre cei căzuți.

1. Veniți acum, voi, bogărilor, plîngeți și vă tînguți de necazurile care vor să vină asupra voastră.

2. Bogăția voastră a putrezit și hainele voastre le-au mîncat molile.

3. Aurul vostru și argintul au ruginit și rugina lor va fi mărturie asupra voastră și vă va minci trupurile, ca focul. Ați strîns comori în zilele cele de apoi!

4. Plara lucrătorilor care au seccat țarinile voastre, pe care voi ați oprît-o, strîgă; și strigățile seccătorilor au intrat în urechile Domnului Savaot.

5. V-ați desfatat pe pămînt și v-ați dezmierdat; hrăniți apoi numele voastre în ziua înjunghierii.

6. Osîndu-vă, omorîți-vă pe cei drept; ei nu vi se împotrivesc.

7. Drept aceea, fiți îndelung răbdători, fraților, pînă la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pămîntului, îndelung răbdînd, pînă ce primește ploaia timpurie și tîrzie.

8. Fiți, dar, și voi îndelung răbdători, întăriți inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat.

9. Nu vă plîngeți, fraților, unul împotriva celuilalt, să nu fiți judecați; iată judecătorul stă înaintea ușilor.

10. Luați, fraților, răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului.

11. Iată, fericim pe cei ce au răbdat: ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfîrșitul hărăzit lui de Domnul; că mult milostiv este Domnul și îndurător.

12. Iar înaintea de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pămînt, nici cu orice alt jurămînt, ci să vă fie vouă ce este așa, așa, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți sub judecată.

13. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cînte psalmi.

14. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungîndu-l cu untdelemn, în numele Domnului.

15. Și rugăciunea credinței va mîntui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica, și de va fi făcut păcate se vor ierta lui.

16. Mărturisiiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

17. Ilic era om, asemenea cu noi în slăbiciuni, și cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă și nu a plouat trei ani și șase luni.

18. Și iarăși s-a rugat și cerul a dat ploaie și pămîntul a odrăslit roada sa.

19. Frații mei, dacă vreunul va rîdici de la adevăr și-l va întoarce cineva.

20. Să știe că cel ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui își va mîntui sufletul din moarte și va acoperi mulțime de păcate.

25. Iosua 2, 1 Evt. 11, 31. Cap. 3. - 1 Mat. 23, 8. - Lev. 5, 4, 3 Reg. 8, 46. Evt. 7, 20. Sir. 14, 1, 19, 17, 23, 11. 3 Ps. 19, 3. Sir. 28, 28. 6 Pld. 14, 3, 18, 26. 6 Pld. 16, 27. Sir. 8, 4 Mat. 15, 18. 8 Ps. 139, 3 Sir. 19, 17. 9 Fac. 1, 27. 12 Mat. 7, 16-18. Luc. 6, 44. 13 Mat. 5, 16. Tim. 2, 24. 15 Sir. 37, 3. 1 Cor. 2, 6. 16. 17. 6, 23. 1 Cor. 3, 3. 17. Pld. 10, 8-9.

Sir. 24, 1. Mat. 5, 7-8. 2 Cor. 6, 6. Gal. 5, 22. 1 Tim. 3, 5. 18. Is. 3, 10, 12. 17. Os. 10, 12. Mat. 5, 9. Cap. 4. - 1 Rom. 7, 23. Gal. 5, 17. 18. 1 Cor. 7, 8. Ps. 108, 15. Pld. 28, 18. Is. 1, 13. 1 Ioan. 3, 22. 4 Ioan. 15, 19. Rom. 8, 7, 14. Fac. 6, 6-8. 8, 2. Gal. 5, 27. 6 Pld. 3, 34. Sir. 3, 19. 1 Cor. 14, 13, 18, 14. 1 Pct. 5, 2. 7. Et. 4, 27. 8. 2 Paral. 15, 2. Ps. 72, 28. Is. 1, 15-16. Ier. 15, 19. Iste. 6, 19. Sir. 1, 27, 35. 10.

9. Ps. 118, 136. Evt. 7, 2. Mat. 3, 4. 10. Sir. 7, 18. 1 Pct. 5, 6. 11. Is. 3, 23. Mat. 7, 1. 1 Cor. 6, 37. 12. Rom. 14, 4. 13. 1 Pct. 15, 12. Luc. 12, 18. 14. 1 Cor. 7, 6. Ps. 7, 39. Pld. 27, 1. Iste. 2, 1, 9. 1 Cor. 7, 31. 15. 1 Pct. 18, 21. 1 Cor. 3, 19, 16. 7. 17. Luc. 12, 47. Cap. 5. 1. Luc. 6, 24. 1 Tim. 6, 9. 17-19. 3. Sir. 29, 13. Mat. 6, 19. 4. Deut. 34, 14. 15. Sir. 4, 14, 13, 21. 22. 1 Tim.

10. 13. 21. 3. Luc. 6, 23, 13, 19. 1 Cor. 13, 4. 1 Pct. 4, 7. Evt. 10, 36. 11. 1 Tim. 1, 5. 16. Mat. 5, 12. 17. Evt. 1, 21, 31, 39. 12. Mat. 5, 14. 37. 1. 1 Cor. 3, 19, 6, 18. 14. Sir. 38, 9. Mat. 6, 13, 16, 18. Luc. 9, 6. 1. Mat. 6, 2. 16. Luc. 18, 1. 3. Reg. 18, 42. 1 Tim. 2, 14. 19. 20. Pld. 15. 20. Sir. 35, 18. 17. 3. Reg. 17, 1. 19. 3. Luc. 4, 25. 78. 3. Reg. 18, 45. 19. 1. Tim. 4, 1. Mat. 18, 15. 1.

ÎNȚIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SF. APOSTOL PETRU

CAP. 1

Hristos este mântuirea și nădejdea noastră. Durerile de azi lămuresc credința. Mântuirea aceasta a fost vestită de proroci. Îndemnați la viață sfântă.

1. Petru, / postol al lui Iisus Hristos, către cei ce trăiesc împrăstiați printre străini, în Pont, în Galatia, în Capadocia, în Asia și în Bitinia,

2. Aleși după cea mai dinaintea știință a lui Dumnezeu-Tatăl, și sfințiți de către Duhul, spre ascultare și stropirea cu sîngele lui Iisus Hristos; har vouă și pace să se înmulțească!

3. Binecuvîntat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care, după mare mila Sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie,

4. Spre moștenire nestrîcătoare și neclintată și nevestită, păstrată în ceruri pentru voi,

5. Cei ce sînteți păziți cu puterea lui Dumnezeu, prin credință, spre mîntuire, gata să se dea pe față în vremea de apoi.

6. Întru aceasta vă bucurați, măcar că ar trebui să fiți triști, încercați fiind de multe feluri de ispite pentru puțină vreme,

7. Pentru ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decît aurul cel pieritor, dar lămurit prin foc, să vă fie spre laudă, spre mărire și spre cinste, la arătarea lui Iisus Hristos.

8. Pe El, fără să-L fi văzut, îl iubiți; întru El, deși acum nu-L vedeți, voi credeți și vă bucurați cu bucurie negrăită și preamărită,

9. Căci dobîndiți prin credința voastră, adică mîntuirea sufletelor voastre,

10. Această mîntuire au căutat-o cu stăruință și au cercetat-o cu de-amănuntul prorocii, care au prorocit despre harul ce avea să vină la voi.

11. Cercetînd în care și în ce fel de vreme le arăta Duhul Sfînt Hristos, lucrător întru ei, cînd le mărturisea de mai înainte despre patimile lui Hristos și despre mărirea ce le după ele,

12. Iar le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi, slujeau ei aceste lucruri, care acum vi s-au vestit prin cei ce, întru Duhul Sfînt trimis din cer, v-au propovăduit Evanghelia spre care și îngerii doresc să privească.

13. Pentru aceea, încingînd mijloacele cugetului vostru, trezindu-vă, nădăjduiți desăvîrșit în harul care se aduce vouă, la arătarea lui Iisus Hristos.

14. Ca fiți ai ascultării, nu vă potriveți poftelor de mai înainte, din vremea neștiinței voastre,

15. Ci, după Sfîntul care v-a chemat pe voi, fiți sfinți în toată petrecerea vieții

16. Că scris este: Fiți sfinți, pentru că Sfînt sînt Eu.

17. Dacă chemați Tatăl pe cel ce judecă cu nepărtinire, după lucrul fiecăruia, petreceți în frică zilele vremelnice voastre.

18. Știind că nu cu lucruri stricăcioase, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din viața voastră deșartă, lăsată de la părinți,

19. Ci cu scumpul sînge al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și neprihănit,

20. Care a fost orînduit mai înainte de întemeierea lumii, dar care s-a arătat, în anii cei mai de pe urmă, pentru voi.

21. Cei ce printr-însul ați crezut în Dumnezeu, care L-a înviat pe El din morți, și L-a dat Lui slavă, ca credința voastră și nădejdea să vă fie în Dumnezeu.

22. Curățindu-vă sufletele prin ascultarea de adevăr, spre neșăfărnica iubire de frați, iubiți-vă unul pe altul, din toată inima, cu toată stăruința,

23. Fiind născuți a doua oară nu din sămînță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvîntul lui Dumnezeu cel viu și care rămîne în veac.

24. Pentru că toată făptura este ca iarba, și toată mărirea ei ca floarea ierbii: uscatu-s-a iarba și floarea a căzut,

25. Iar cuvîntul Domnului rămîne în veac. Și aceasta este cuvîntul, cel ce bine s-a vestit întru voi.

CAP. 2

Hristos este piatra cea din capul unghiului.

1. Deci, lepădînd toată răutatea și tot vicleșugul și fărâmițele și pizmele și toate clevețiile,

2. Ca niște prunci de curînd născuți, să doriți laptele cel duhovnicesc și neprefăcut, ca prin el să creșteți spre mîntuire,

3. De vreme ce ați gustat și ați văzut că bun este Domnul,

4. Apropiati-vă de El, piatra cea vie, de oameni într-adevăr neluată în seamă, dar la Dumnezeu aleasă și de preț;

5. Și voi înșivă, ca pietre vii, să fiți zidiți cașă duhovnicescă, spre preoție sfîntă, ca să aduceți jertfe duhovnicesci, plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos;

6. Pentru că scris este în Scriptură Iată, pun în Sion Piatra din capul unghiului, aleasă, de mare preț, și cel ce va crede în ea nu se va rușina

7. Pentru voi, deci, care credeți. Piatra e de mare preț; pentru cei ce nu cred însă este: piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii; aceasta a ajuns să fie capul unghiului,

8. Și piatră de poticnire și stîncă de smîntăală, de care se poticnesc, fiindcă n-au dat ascultare cuvîntului, spre care au și fost puși.

9. Iar voi sînteți semînție aleasă, preoție împărătească, neam sfînt, popor agonisit de Dumnezeu, ca să vestiți în lume bunătățile Celui ce v-a chemat din întuneric, la lumina Sa cîrmănită,

10. Voi care odinioară nu erăți popor, iar acum sînteți poporul lui Dumnezeu; voi care odinioară n-aveați parte de milă, iar acum sînteți miluiți.

11. Iubiților, vă îndemn ca pe niște străini ce sînteți și călători aici pe pămînt, să vă feriți de poftele cele trupești care se războiesc împotriva sufletului

12. Purtăți-vă cu cîinste între păgîni, ca cei ce acum vă birfesc ca pe niște făcători de rele, privind ci mai de aproape faptele voastre cele bune, să preaslăvească pe Dumnezeu, în ziua cînd îi va cerceta.

13. Supuneți-vă, pentru Domnul, oricărei orînduiri omenești, fie împăratului, fiindcă este stăpînitor peste vii,

14. Fie dregătorilor, ca unora ce sînt trimiși de El, spre pedepsirea făcătorilor de rele și spre lauda făcătorilor de bine

15. Căci așa este voia lui Dumnezeu, ca voi, prin faptele voastre cele bune, să închideți gura celor fără cunoștință și fără minte.

16. Trăiți ca oameni liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept-acoperă mint răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu.

17. Dați tuturor cinste, iubiți frăția, temeți-vă de Dumnezeu, cinstiți pe împărat.

Cap. 1. 1. Sol. 3, 10. Ivan 7, 39. 2. Iev. 14, 7. Rom. 19, 4. 1. Petr. 2, 9. Lc. 11, 4. 7. Iev. 1, 4-7, 12, 21. 3. Is. 33, 24. Rom. 8, 4. Fl. 1, 3. 4. Mat. 25, 34. 5. Tim. 4, 8. 6. Iev. 10, 28. 7. Mat. 5, 12. 8. Con. 4, 17. 9. Iev. 23, 10. Ps. 69, 9. Ps. 17, 3. Is. 48, 10. Dan. 11, 35, 12, 10. Zec. 13, 9. Iac. 1, 3. 8. Iev. 1, 16. 11. 16, 22, 30, 29. 12. Cor. 5, 7. 9. Mat. 25, 34. Rom. 6, 23. 10. Iac. 4, 10. Dan. 2, 44.

9. 24. Mat. 13, 17. Lc. 10, 24. Fapt. 17, 1. 2. Petr. 1, 21. Iev. 1, 11. Ps. 21, 6. Is. 53, 3. Lc. 24, 36. 12. Iac. 12, 9. 3. Mac. 2, 16. Lc. 3, 5, 10. 1. Tim. 3, 16. Iev. 4, 2. 13. Iev. 12, 11. Iev. 1, 17. Lc. 12, 35. Fl. 6, 14. 14. Iev. 17, 30. 15. Mat. 5, 48. Lc. 1, 7. 16. Iev. 1, 44, 19, 2, 20, 7. Ps. 98, 9. 17. Deut. 1, 17. 10, 17. 2. Paral. 19, 7. Iev. 34, 16. Iev. 6, 5, 7, 35, 21. 2. Fapt. 1, 34.

18. Is. 52, 3. Mat. 23, 17, 19. 19. Ps. 48, 8. 1. Cor. 6, 21. Fl. 1, 7. Apoc. 7, 5, 5, 6. 20. 1. Ioan. 1, 7. 1. Cor. 6, 20. Fl. 1, 9. 2. Tim. 1, 10. Iev. 9, 14. Apoc. 1, 5. 21. Rom. 4, 25. 22. Ps. 118, 9. 1. Petr. 2, 17. 23. Ioan. 1, 3, 3, 3. Lc. 1, 18. 1. Ioan. 3, 9. Iev. 4, 12. 24. Is. 40, 6. Sir. 14, 18. 1. Cor. 7, 3. 25. Ps. 118, 152. Is. 40, 8. Lc. 16, 17. Cap. 2. 1. Cor. 3, 8. Iev. 12, 1. 2. Con. 4, 11. Mat. 18, 3. Marc. 14, 1. 3. Cor. 3, 2. Iev. 5, 12. 3. Ps. 34, 8. Int. 10, 2. 4. Mat. 16, 18, 21, 42. Ef. 2, 20. 5. 3. Reg. 6, 7. Is. 19, 21. Iev. 33, 18. Mal. 1, 11.

1. Cor. 6, 19. Apoc. 1, 6. 8. Ps. 2, 1. Is. 28, 16. Fapt. 4, 11. Rom. 9, 33. 7. Ps. 117, 22. Is. 8, 14. Mat. 21, 42. Marc. 12, 10-11. Iev. 2, 34. 9. Iev. 19, 6. Ps. 23, 6. 124, 4. Is. 61, 6. 66, 21. Iov. 3, 2. Iapt. 26, 18. 2. Cor. 4, 6. Apoc. 1, 7, 5, 10. 10. Is. 62, 4. Os. 2, 1, 25. Rom. 9, 25. 11. Ps. 36, 17. Rom. 13, 13-14. Gal. 5, 16, 17. 12. Mat. 3, 16. 1. Petr. 3, 16, 4, 4. 13. Int. 6, 3. Rom. 13, 1. 1. T. 3, 1. 14. Is. 8, 12. Rom. 13, 3. 16. Gal. 5, 13. 17. Ps. 24, 21. Sir. 10, 24. 1. Petr. 3, 22. Rom. 12, 10.

18. Voi, slugilor, supuneți-vă stăpînilor voștri, cu toată frica, nu numai celor buni și blîni, ci și celor uricioși.

19. Căci aceasta este plăcut lui Dumnezeu, să suferi cineva întru stăruie, pe nedrept, cu gîndul la El.

20. Într-adevăr, ce laudă este dacă, pentru greșală, primiți bătaie întru răbdare? Iar dacă, pentru binele făcut, veți pătîni și veți răbda, aceasta este plăcut lui Dumnezeu.

21. Căci spre aceasta ați fost chemați, că și Hristos a pătînit pentru voi, lăsîndu-vă pildă, ca să pășiți pe urmele Lui,

22. Care n-a săvîrșit nici un păcat, nici s-a aflat vicleșug în gura Lui.

23. Și care, ocărit fiind, nu răspundea cu ocară; dat la chinuri, nu amenința, ci se lăsa în stîrea Celui ce judecă cu dreptate.

24. El a purtat păcatele noastre, în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, murind față de păcate, să viețuim dreptății. Cu rînilile Lui v-ați vindecat.

25. Pentru că erați ca niște oi rătăcite, dar v-ați întors la Păstorul și la Păzitorul sufletelor voastre.

CAP. 3

Îndemnuri către soți. Îndemnuri tuturor spre dragoste și blîndețe. Suferința Domnului și pogorîrea Lui în iad. Puterea Botezului.

1. Asemenea și voi, femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri, așa încît, chiar dacă sint unii care nu se pleacă cuvîntului, să fie cîștigați, fără propovăduire, prin purtarea femeilor lor,

2. Văzînd de aproape viața voastră curată și plină de sfinție.

3. Podoaba voastră să fie nu cea din afară: împletirea părului, podoabele de aur și îmbrăcarea hainelor scumpe,

4. Ci să fie omul cel tainic al inimii, intru nestrîcătoreasă podoabă a duhului blînd și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

5. Ca așa să împodobeau, odîmnoară, și sîntele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu, supunîndu-se bărbaților lor,

6. Precum Sara asculta pe Avraam și-l numea pe el domn, așa și voi ficele ei, dacă tăceți ce e bine și nu vă temei de nimic.

7. Voi, bărbaților, de asemenea, trăiți înțelepțește cu femeile voastre, ca fiind făpturi mai slabe, și faceți-le parte de cinste, ca unora care, împreună cu voi, sint moștenitoare ale harului victii, așa încît rugăciunile voastre să nu fie împiedicate.

8. În sfîrșit, fiți toți într-un gînd, împreună pătînitori, iubitori de frați, milostivi, smeriți.

9. Nu răsplătiți răul cu rău sau ocara cu ocară, ci dimpotrivă binecuvîntați, căci spre aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvîntarea.

10. Cel ce voiește să iubească viața și să vadă zile bune să-si oprească limba de la rău și buzele sale să nu grăiască vicleșug;

11. Să se ferească de rău și să facă bine; să caute pacea și s-o urmeze;

12. Căci ochii Domnului sint peste cei drepti și urechile Lui spre rugăciunile lor, iar fața Domnului este împotriva celor ce fac rele.

13. Și cine vă va face vouă rău, dacă sînteți plîni de rîvnă pentru bine?

14. Dar de veți și pătîni pentru dreptate, fericiți veți fi. Iar de frica lor să nu vă temei nici să vă tulburați.

15. Ci pe Domnul, pe Hristos. Să-L sfințiți în inimile voastre și să fiți gata totdeauna să răspundeți oricui vă cere socoteală despre nădejdea voastră, însă cu blîndețe și cu frică, și cu bună credință.

16. Avînd cuget curat, ca, tocmai în ceea ce sînteți clevești, să lăsați de rașină cei ce grăiesc de rău purtarea voastră cea bună întru Hristos.

17. Căci e mai bine dacă așa este voia lui Dumnezeu -- să pătîniți făcînd cele bune, decît făcînd cele rele

18. Pentru că și Hristos a suferit o dată moartea pentru păcate, El cel drept pentru cei nedrepți, ca să ne aducă pe noi la Dumnezeu, omorîți fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul.

19. Cu care s-a coborît și a propovăduit și duhurilor întru închisoare,

20. Care fuseseră neascultătoare altădată, cînd îndelunga răbdare a lui Dumnezeu aștepta, în zilele lui Noe, și se pregătea corabia în care puține suflete, anume opt, s-au mîntuit prin apă.

21. Iar această mîntuire prin apă închipuiea botezul, care vă mîntuiește astăzi și pe voi, nu ca ștergere a necurăției trupului, ci ca deschiderea cugețului bun către Dumnezeu, prin înverea lui Iisus Hristos,

22. Care, după ce s-a suit la cer, este de-a dreapta lui Dumnezeu, și se supun Lui îngerii și stăpînirile și puterile.

CAP. 4

Îndemnuri către credincioși să se lase de păcat, să aibă mereu pildă pe Domnul și să ia aminte la obstescul sfîrșit care se apropie. Mingîlieri în ziua prigoanelor.

1. Așadar, fiindcă Hristos a pătînit cu trupul, înarmați-vă și voi cu gîndul acesta: că cine a suferit cu trupul a isprăvit cu păcatul,

2. Ca să nu mai trăiască timpul ce mai are de trăit în trup după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu.

3. Destul este că, în vremurile trecute, ați făcut cu desăvîrșire voia păgînilor, umblînd în desfrînări, în poftă, în beții, în ospete fără măsură, în petreceri cu vin mult și în neiertare slujiri idolești.

4. De aceea ei se miră că voi nu mai alergați cu ei în aceeași revărsare a desfrînului și vă hulesc.

5. Ei își vor da seama înaintea Celui ce este gata să judece viii și morții.

6. Că spre aceasta s-a binevestit și morților, ca să fie judecați ca oameni,

după trup, dar să vieze, după Dumnezeu, cu duhul.

7. Iar sfîrșitul tuturor s-a apropiat, fiți dar cu mintea întreagă și priveghați în rugăciuni.

8. Dar mai presus de toate, pațiți din răspateri la dragostea dintre voi, pentru că dragostea acoperă mulțime de păcat.

9. Fiți, între voi, primitori de jaspote, fără de cîrtire.

10. După harul pe care l-a primit fiecare, slujiți-vă de el spre folosul tuturor ca niște buni iconomi ai harului celui de multe feluri al lui Dumnezeu.

11. Dacă vorbește cineva, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu; dacă sunește cineva, suneta lui să fie ca din puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca întru toate Dumnezeu să se slăvească prin Iisus Hristos, căruia îi este slava și stăpînirea în vecii vecilor. Amin.

12. Iubiților, nu vă mirați de focul aprins între voi, spre ispitire, ca și cum vi s-ar întîmpla ceva străin.

13. Ci, întrucît sînteți părtași la suferințele lui Hristos, bucurați-vă, pentru ca și la arătarea slavei Lui să vă bucurați cu bucurie mare.

14. De sînteți ocăriți pentru numele lui Hristos, fericiți sînteți, căci duhul slavei și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi; de către accia El se hulește, iar de voi se preaslăvește.

15. Nimeni dintre voi să nu suferă ca ucigaș, sau fur, sau făcător de rele, sau cu un rîvnitor de lucruri străine.

16. Iar de suferă ca creștin, să nu se rășineze, ci să preamărească pe Dumnezeu, pentru numele acesta.

17. Căci vremea este ca să înceapă judecata de la casa lui Dumnezeu; și dacă începe întâi de la noi, care va fi sfîrșitul celor care nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?

18. Și dacă dreptul abia se mîntuiește, ce va fi cu cei necredincioși și păcătoși?

8 Mt. 6, 5 Cl. 3, 22. 1 Tim. 2, 9. 19 Mat. 5, 10. 20 1 Pet. 4, 15. 21 1 Pet. 4, 15. 22 1 Pet. 4, 15. 23 1 Pet. 4, 15. 24 1 Pet. 4, 15. 25 1 Pet. 4, 15. 26 1 Pet. 4, 15. 27 1 Pet. 4, 15. 28 1 Pet. 4, 15. 29 1 Pet. 4, 15. 30 1 Pet. 4, 15. 31 1 Pet. 4, 15. 32 1 Pet. 4, 15. 33 1 Pet. 4, 15. 34 1 Pet. 4, 15. 35 1 Pet. 4, 15. 36 1 Pet. 4, 15. 37 1 Pet. 4, 15. 38 1 Pet. 4, 15. 39 1 Pet. 4, 15. 40 1 Pet. 4, 15. 41 1 Pet. 4, 15. 42 1 Pet. 4, 15. 43 1 Pet. 4, 15. 44 1 Pet. 4, 15. 45 1 Pet. 4, 15. 46 1 Pet. 4, 15. 47 1 Pet. 4, 15. 48 1 Pet. 4, 15. 49 1 Pet. 4, 15. 50 1 Pet. 4, 15. 51 1 Pet. 4, 15. 52 1 Pet. 4, 15. 53 1 Pet. 4, 15. 54 1 Pet. 4, 15. 55 1 Pet. 4, 15. 56 1 Pet. 4, 15. 57 1 Pet. 4, 15. 58 1 Pet. 4, 15. 59 1 Pet. 4, 15. 60 1 Pet. 4, 15. 61 1 Pet. 4, 15. 62 1 Pet. 4, 15. 63 1 Pet. 4, 15. 64 1 Pet. 4, 15. 65 1 Pet. 4, 15. 66 1 Pet. 4, 15. 67 1 Pet. 4, 15. 68 1 Pet. 4, 15. 69 1 Pet. 4, 15. 70 1 Pet. 4, 15. 71 1 Pet. 4, 15. 72 1 Pet. 4, 15. 73 1 Pet. 4, 15. 74 1 Pet. 4, 15. 75 1 Pet. 4, 15. 76 1 Pet. 4, 15. 77 1 Pet. 4, 15. 78 1 Pet. 4, 15. 79 1 Pet. 4, 15. 80 1 Pet. 4, 15. 81 1 Pet. 4, 15. 82 1 Pet. 4, 15. 83 1 Pet. 4, 15. 84 1 Pet. 4, 15. 85 1 Pet. 4, 15. 86 1 Pet. 4, 15. 87 1 Pet. 4, 15. 88 1 Pet. 4, 15. 89 1 Pet. 4, 15. 90 1 Pet. 4, 15. 91 1 Pet. 4, 15. 92 1 Pet. 4, 15. 93 1 Pet. 4, 15. 94 1 Pet. 4, 15. 95 1 Pet. 4, 15. 96 1 Pet. 4, 15. 97 1 Pet. 4, 15. 98 1 Pet. 4, 15. 99 1 Pet. 4, 15. 100 1 Pet. 4, 15.

2, 9. 1 Pet. 4, 15. 2, 10. 1 Pet. 4, 15. 2, 11. 1 Pet. 4, 15. 2, 12. 1 Pet. 4, 15. 2, 13. 1 Pet. 4, 15. 2, 14. 1 Pet. 4, 15. 2, 15. 1 Pet. 4, 15. 2, 16. 1 Pet. 4, 15. 2, 17. 1 Pet. 4, 15. 2, 18. 1 Pet. 4, 15. 2, 19. 1 Pet. 4, 15. 2, 20. 1 Pet. 4, 15. 2, 21. 1 Pet. 4, 15. 2, 22. 1 Pet. 4, 15. 2, 23. 1 Pet. 4, 15. 2, 24. 1 Pet. 4, 15. 2, 25. 1 Pet. 4, 15. 2, 26. 1 Pet. 4, 15. 2, 27. 1 Pet. 4, 15. 2, 28. 1 Pet. 4, 15. 2, 29. 1 Pet. 4, 15. 2, 30. 1 Pet. 4, 15. 2, 31. 1 Pet. 4, 15. 2, 32. 1 Pet. 4, 15. 2, 33. 1 Pet. 4, 15. 2, 34. 1 Pet. 4, 15. 2, 35. 1 Pet. 4, 15. 2, 36. 1 Pet. 4, 15. 2, 37. 1 Pet. 4, 15. 2, 38. 1 Pet. 4, 15. 2, 39. 1 Pet. 4, 15. 2, 40. 1 Pet. 4, 15. 2, 41. 1 Pet. 4, 15. 2, 42. 1 Pet. 4, 15. 2, 43. 1 Pet. 4, 15. 2, 44. 1 Pet. 4, 15. 2, 45. 1 Pet. 4, 15. 2, 46. 1 Pet. 4, 15. 2, 47. 1 Pet. 4, 15. 2, 48. 1 Pet. 4, 15. 2, 49. 1 Pet. 4, 15. 2, 50. 1 Pet. 4, 15. 2, 51. 1 Pet. 4, 15. 2, 52. 1 Pet. 4, 15. 2, 53. 1 Pet. 4, 15. 2, 54. 1 Pet. 4, 15. 2, 55. 1 Pet. 4, 15. 2, 56. 1 Pet. 4, 15. 2, 57. 1 Pet. 4, 15. 2, 58. 1 Pet. 4, 15. 2, 59. 1 Pet. 4, 15. 2, 60. 1 Pet. 4, 15. 2, 61. 1 Pet. 4, 15. 2, 62. 1 Pet. 4, 15. 2, 63. 1 Pet. 4, 15. 2, 64. 1 Pet. 4, 15. 2, 65. 1 Pet. 4, 15. 2, 66. 1 Pet. 4, 15. 2, 67. 1 Pet. 4, 15. 2, 68. 1 Pet. 4, 15. 2, 69. 1 Pet. 4, 15. 2, 70. 1 Pet. 4, 15. 2, 71. 1 Pet. 4, 15. 2, 72. 1 Pet. 4, 15. 2, 73. 1 Pet. 4, 15. 2, 74. 1 Pet. 4, 15. 2, 75. 1 Pet. 4, 15. 2, 76. 1 Pet. 4, 15. 2, 77. 1 Pet. 4, 15. 2, 78. 1 Pet. 4, 15. 2, 79. 1 Pet. 4, 15. 2, 80. 1 Pet. 4, 15. 2, 81. 1 Pet. 4, 15. 2, 82. 1 Pet. 4, 15. 2, 83. 1 Pet. 4, 15. 2, 84. 1 Pet. 4, 15. 2, 85. 1 Pet. 4, 15. 2, 86. 1 Pet. 4, 15. 2, 87. 1 Pet. 4, 15. 2, 88. 1 Pet. 4, 15. 2, 89. 1 Pet. 4, 15. 2, 90. 1 Pet. 4, 15. 2, 91. 1 Pet. 4, 15. 2, 92. 1 Pet. 4, 15. 2, 93. 1 Pet. 4, 15. 2, 94. 1 Pet. 4, 15. 2, 95. 1 Pet. 4, 15. 2, 96. 1 Pet. 4, 15. 2, 97. 1 Pet. 4, 15. 2, 98. 1 Pet. 4, 15. 2, 99. 1 Pet. 4, 15. 2, 100. 1 Pet. 4, 15.

18, Rom. 5, 6. 19 1 Cor. 9, 25. 20 1 Cor. 9, 25. 21 1 Cor. 9, 25. 22 1 Cor. 9, 25. 23 1 Cor. 9, 25. 24 1 Cor. 9, 25. 25 1 Cor. 9, 25. 26 1 Cor. 9, 25. 27 1 Cor. 9, 25. 28 1 Cor. 9, 25. 29 1 Cor. 9, 25. 30 1 Cor. 9, 25. 31 1 Cor. 9, 25. 32 1 Cor. 9, 25. 33 1 Cor. 9, 25. 34 1 Cor. 9, 25. 35 1 Cor. 9, 25. 36 1 Cor. 9, 25. 37 1 Cor. 9, 25. 38 1 Cor. 9, 25. 39 1 Cor. 9, 25. 40 1 Cor. 9, 25. 41 1 Cor. 9, 25. 42 1 Cor. 9, 25. 43 1 Cor. 9, 25. 44 1 Cor. 9, 25. 45 1 Cor. 9, 25. 46 1 Cor. 9, 25. 47 1 Cor. 9, 25. 48 1 Cor. 9, 25. 49 1 Cor. 9, 25. 50 1 Cor. 9, 25. 51 1 Cor. 9, 25. 52 1 Cor. 9, 25. 53 1 Cor. 9, 25. 54 1 Cor. 9, 25. 55 1 Cor. 9, 25. 56 1 Cor. 9, 25. 57 1 Cor. 9, 25. 58 1 Cor. 9, 25. 59 1 Cor. 9, 25. 60 1 Cor. 9, 25. 61 1 Cor. 9, 25. 62 1 Cor. 9, 25. 63 1 Cor. 9, 25. 64 1 Cor. 9, 25. 65 1 Cor. 9, 25. 66 1 Cor. 9, 25. 67 1 Cor. 9, 25. 68 1 Cor. 9, 25. 69 1 Cor. 9, 25. 70 1 Cor. 9, 25. 71 1 Cor. 9, 25. 72 1 Cor. 9, 25. 73 1 Cor. 9, 25. 74 1 Cor. 9, 25. 75 1 Cor. 9, 25. 76 1 Cor. 9, 25. 77 1 Cor. 9, 25. 78 1 Cor. 9, 25. 79 1 Cor. 9, 25. 80 1 Cor. 9, 25. 81 1 Cor. 9, 25. 82 1 Cor. 9, 25. 83 1 Cor. 9, 25. 84 1 Cor. 9, 25. 85 1 Cor. 9, 25. 86 1 Cor. 9, 25. 87 1 Cor. 9, 25. 88 1 Cor. 9, 25. 89 1 Cor. 9, 25. 90 1 Cor. 9, 25. 91 1 Cor. 9, 25. 92 1 Cor. 9, 25. 93 1 Cor. 9, 25. 94 1 Cor. 9, 25. 95 1 Cor. 9, 25. 96 1 Cor. 9, 25. 97 1 Cor. 9, 25. 98 1 Cor. 9, 25. 99 1 Cor. 9, 25. 100 1 Cor. 9, 25.

1, 34. 1 Tim. 5, 8. 1 Tim. 5, 8. 2, 1. 1 Tim. 5, 8. 2, 2. 1 Tim. 5, 8. 2, 3. 1 Tim. 5, 8. 2, 4. 1 Tim. 5, 8. 2, 5. 1 Tim. 5, 8. 2, 6. 1 Tim. 5, 8. 2, 7. 1 Tim. 5, 8. 2, 8. 1 Tim. 5, 8. 2, 9. 1 Tim. 5, 8. 2, 10. 1 Tim. 5, 8. 2, 11. 1 Tim. 5, 8. 2, 12. 1 Tim. 5, 8. 2, 13. 1 Tim. 5, 8. 2, 14. 1 Tim. 5, 8. 2, 15. 1 Tim. 5, 8. 2, 16. 1 Tim. 5, 8. 2, 17. 1 Tim. 5, 8. 2, 18. 1 Tim. 5, 8. 2, 19. 1 Tim. 5, 8. 2, 20. 1 Tim. 5, 8. 2, 21. 1 Tim. 5, 8. 2, 22. 1 Tim. 5, 8. 2, 23. 1 Tim. 5, 8. 2, 24. 1 Tim. 5, 8. 2, 25. 1 Tim. 5, 8. 2, 26. 1 Tim. 5, 8. 2, 27. 1 Tim. 5, 8. 2, 28. 1 Tim. 5, 8. 2, 29. 1 Tim. 5, 8. 2, 30. 1 Tim. 5, 8. 2, 31. 1 Tim. 5, 8. 2, 32. 1 Tim. 5, 8. 2, 33. 1 Tim. 5, 8. 2, 34. 1 Tim. 5, 8. 2, 35. 1 Tim. 5, 8. 2, 36. 1 Tim. 5, 8. 2, 37. 1 Tim. 5, 8. 2, 38. 1 Tim. 5, 8. 2, 39. 1 Tim. 5, 8. 2, 40. 1 Tim. 5, 8. 2, 41. 1 Tim. 5, 8. 2, 42. 1 Tim. 5, 8. 2, 43. 1 Tim. 5, 8. 2, 44. 1 Tim. 5, 8. 2, 45. 1 Tim. 5, 8. 2, 46. 1 Tim. 5, 8. 2, 47. 1 Tim. 5, 8. 2, 48. 1 Tim. 5, 8. 2, 49. 1 Tim. 5, 8. 2, 50. 1 Tim. 5, 8. 2, 51. 1 Tim. 5, 8. 2, 52. 1 Tim. 5, 8. 2, 53. 1 Tim. 5, 8. 2, 54. 1 Tim. 5, 8. 2, 55. 1 Tim. 5, 8. 2, 56. 1 Tim. 5, 8. 2, 57. 1 Tim. 5, 8. 2, 58. 1 Tim. 5, 8. 2, 59. 1 Tim. 5, 8. 2, 60. 1 Tim. 5, 8. 2, 61. 1 Tim. 5, 8. 2, 62. 1 Tim. 5, 8. 2, 63. 1 Tim. 5, 8. 2, 64. 1 Tim. 5, 8. 2, 65. 1 Tim. 5, 8. 2, 66. 1 Tim. 5, 8. 2, 67. 1 Tim. 5, 8. 2, 68. 1 Tim. 5, 8. 2, 69. 1 Tim. 5, 8. 2, 70. 1 Tim. 5, 8. 2, 71. 1 Tim. 5, 8. 2, 72. 1 Tim. 5, 8. 2, 73. 1 Tim. 5, 8. 2, 74. 1 Tim. 5, 8. 2, 75. 1 Tim. 5, 8. 2, 76. 1 Tim. 5, 8. 2, 77. 1 Tim. 5, 8. 2, 78. 1 Tim. 5, 8. 2, 79. 1 Tim. 5, 8. 2, 80. 1 Tim. 5, 8. 2, 81. 1 Tim. 5, 8. 2, 82. 1 Tim. 5, 8. 2, 83. 1 Tim. 5, 8. 2, 84. 1 Tim. 5, 8. 2, 85. 1 Tim. 5, 8. 2, 86. 1 Tim. 5, 8. 2, 87. 1 Tim. 5, 8. 2, 88. 1 Tim. 5, 8. 2, 89. 1 Tim. 5, 8. 2, 90. 1 Tim. 5, 8. 2, 91. 1 Tim. 5, 8. 2, 92. 1 Tim. 5, 8. 2, 93. 1 Tim. 5, 8. 2, 94. 1 Tim. 5, 8. 2, 95. 1 Tim. 5, 8. 2, 96. 1 Tim. 5, 8. 2, 97. 1 Tim. 5, 8. 2, 98. 1 Tim. 5, 8. 2, 99. 1 Tim. 5, 8. 2, 100. 1 Tim. 5, 8.

19. Pentru aceea, și cei ce suferă, după voia lui Dumnezeu, să-și încercinteze Lui, credinciosului Ziditor, sufletele lor, săvârșind fapte bune.

CAP. 5

Datoriile preoților și ale credincioșilor.
 Indemnuri la umilință și la priveghere.
 Urări de bine și închinăciune.

1. Pe preoții cei dintre voi îi rog ca unul ce sînt împreună preot și martor al patimilor lui Hristos și pîrtaș al slavei celei ce va să se descopere:

2. Păstoriți turma lui Dumnezeu, dată în paza voastră, cercetînd-o nu cu silnicie, ci cu voie bună, după Dumnezeu, nu pentru cîștig urît, ci din dragoste;

3. Nu ca și cum ați fi stăpîni peste Biserici, ci pîlde făcîndu-vă turmei.

4. Iar când se va arăta Mai-marele păstorilor, veți lua cununa cea neves-
tejită a măririi.

5. Tot așa și voi, fiilor duhovnicești, supuneți-vă preoților; și toți, unii față cu alții îmbrăcați-vă întru smerenie, pentru că Dumnezeu celor mindri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

6. Deci, smeriți-vă sub mîna ceară a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe la timpul cvenit.

7. Lăsați-i Lui toată grija voastră, căci El are grija de voi.

8. Fiți treji, privegheați. Potrivnicul vostru, diavolul, umblă, răcnind ca un leu, căutînd pe cine să înghită.

9. Căruia stați împotriva, tari în credință, știind că aceleași suferințe îndură și frații voștri în lume.

10. Iar Dumnezeu! a tot harul, Care v-a chemat la slava Sa cea veşnică, întru Hristos Iisus, El însuşi, după ce veţi suferi puţină vreme, vă va duce la desăvîşire, vă va întări, vă va împu- ternici, vă va înarma.

11. A Lui fie slava și puterea în
veșii vecilor. Amin!

12. V-am scris aceste puține lucruri, prin Silvan pe care îl socotesc frate

credincios, ca să vă îndemn şi să vă mărturisesc că adevăratul har al lui Dumnezeu este acesta, în care staţi.

13. Biserica cea alică din Babilon și Marcu, fiul meu, vă îmbrățișează.

14. **Îmbrățișați-vă unul pe altul cu sărutarea dragostei. Pace vouă tuturor, celor întru Hristos Iisus. Amin.**

Iac. 4, 10, 7, Ps 54, 23, Pld. 16, 3-4, Intel. 4, 16, 12, 13, Mat. 6, 25, 32, Luc 12, 22, 30, 8, Iov 1, 7, 2, 2 Is. 35, 9 Iac. 11, 4, 32, 31, 1 Cor 16, 13, 2 Cor. 2, 11, 18, Ept. 14, 33, 10, Clint. 8, 5, 2 Cor. 4, 17, 18 Rom. 16, 16 1 Cor. 16 20, 2 Cor, 13, 12.

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SF. APOSTOL PETRU

CAP. 1

Scara virtuților creștine. Petru, cel ce
a văzut Schimbarea la Față, își vestește
sfârșitul. Cuvîntul proorocesc.

1. Simon Petru, slujitor și Apostol al lui Iisus Hristos, celor ce prin dreptatea Dumnezeuului nostru și a Mintuitorului Iisus Hristos au dobândit o credință de același preț cu a noastră:

2. Har vouă și pacea să se înmulțească, întru cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus, Domnul nostru.

3. Dumnezeu iasca Lui putere ne-a dăruit toate cele ce sînt spre viață și spre bună cucerire, făcîndu-ne să cunoaștem pe Cel ce ne-a chemat prin slava Sa și prin puterea Sa.

4. Cu aceasta, El ne-a hărăzit făgăduințe mari și de mare preț, ca prin ele să vi faceți părtași dumnezeicștii firi și să scăpați de stricăciunea poștei celei din lume.

5. Pentru aceasta, puneți și din partea voastră toată sirguința și adăugați la credința voastră: fapta bună, iar la fapta bună: cunoștința,

6. La cunoștință: înfrînarea, la înfrînare; răbdarea, la răbdare; evlavia,

7. La evlavie: iubirea frătească, iar la iubirea frătească: dragostea.

8. Căci dacă aceste lucruri sînt în voi și tot sporesc, ele nu vă vor lăsa nici trîndavi, nici necunoscători în cunoașterea Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Iar cel ce nu are acestea este cu vederea micșorată și stinsă și a uitat de curățirea păcatelor lui de demult

10. Pentru aceea fraților, siliti-vă cu atît mai virtuos să faceți temeinică chemarea și alegerea voastră, căci, făcînd acestea, nu veți greși niciodată.

11. Că așa vi se va da cu bogăție intrarea în veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos.

12. Drept aceea, voi avea grijă pururea să vă aduc aminte de acestea, măcar că le știți și sînteți întăriți întru adevărul în care stați.

13. Socotesc că este drept, cită vreme sînt în acest cort, să vă țin treje, prin aducerea aminte,

14. Fiindcă știu că degrabă voi lepăda cortul acesta, precum mi-a arătat Domnul nostru Iisus Hristos.

15. Dar mă voi nevoi ca să puteți în orice timp, după plecarea mea, să țineți minte aceste lucruri,

16. Pentru că noi v-am adus la cunoştinţă puterea Domnului nostru Iisus Hristos şi venirea Lui, nu luîndu-ne după basme meşteşugite, ci văzînd slava Lui cu ochii noştri.

17. Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă atunci când, din înălmăceala slavei, un glas ca acesta a venit către El: Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru care bine am voit.

18. Și acest glas noi l-am auzit, porbindu-se din cer, pe cînd eram cu Domnul în muntele cel sfînt.

19. Avem astfel întărirea cuvântului
proorocesc, la care bine faceți lăun-

Cap. 8. -- (1), Luc. 1, 1-2, Ioan 15 27. Fapt. 1, 8. Rom. 8, 17 (2), Iez. 13, 19. Ioan 21, 16. Fapt. 20, 28. Tit 2, 7. (3), Iez. 34, 3. Mat. 20, 26. Marc. 10, 44-45, 4. Ioan 10, 11. 1 Petr. 2, 25. 1 Cor. 9, 25. 5, Ps. 30, 24. Pild. 3, 34. Sir. 10, 7, 16, 20, 10. Luc. 14, 11; 18, 4. Ioan 13, 14. Iac. 4, 8. Ef. 5, 31. Filip. 2, 3. 6.

Cap. 1	3	Rm 8	30	14	Frc 3	14	7
1 Jan 3	6	8	11	14	19	Mat	23 17
14 1 Jan	2	9	13	Is 30	1-12	14	3
18 2 Per	3	1	14	14	13	36	21
18 Mar	17	2	1	1	2	2	32

1, 14 1 Cor 1 17, 12 4 3 17 Mat 3
17, 5. Marc 9, 7. Lu 9, 35. Rom 1
6, 27 18 Mat 17, 6. 19, Ps, 18, 8, 11
18 Pil 6. 23. Iosr 5 35 A, 1 2 3

ÎNȚÎIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN

CAP. 1

Mărturie despre cuvîntul vieții. Dumnezeu este lumină și cei care sînt ai Lui umblă în lumină. Singele lui Hristos ne curățește de păcat.

1. Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și minile noastre au pipăit despre Cuvîntul vieții aceea vă vestim.

2. Și viața s-a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim viața de veci, care era la Tatăl și s-a arătat nouă.

3. Ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți împărtășire cu noi. Iar împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său Iisus Hristos.

4. Și acestea vi le scriem, ca bucuria noastră să fie deplină.

5. Și aceasta e solia pe care am auzit-o de la El și v-o vestim: că Dumnezeu este lumină și nici un întuneric nu este întru El.

6. Dacă zicem că avem împărtășire cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu săvîrșim adevărul.

7. Iar dacă umblăm întru lumină, precum El este în lumină, atunci avem împărtășire unul cu altul și singele lui Iisus, Fiul Lui, ne curățește pe noi de orice păcat.

8. Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este întru noi.

9. Dacă mărturisim păcatele noastre, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească pe noi de toată nedreptatea.

10. Dacă zicem că n-am păcătuit, îl facem mincinos și cuvîntul Lui nu este întru noi.

CAP. 2

Hristos este mijlocitorul nostru către Tatăl și ispășirea noastră. Poruncă să ne iubim unii pe alții. Iubirea lumii. Antihristii sînt mulți.

1. Copiii mei, acestea vi le scriu, ca să nu păcătuți. Și dacă a păcătuit cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept.

2. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

3. Și întru aceasta știm că L-am cunoscut, dacă păzim poruncile Lui.

4. Cel ce zice: L-am cunoscut, dar poruncile Lui nu le păzește, mincinos este și întru el adevărul nu se află.

5. Iar cine păzește cuvîntul Lui, întru acela, cu adevărat, dragostea lui Dumnezeu este desăvîrșită. După aceasta cunoaștem că sîntem întru El.

6. Cine zice că petrece întru El dator este, precum Acela a umblat, și el așa să umble.

7. Iubiților, nu vă scriu poruncă nouă, ci o poruncă veche pe care o

aveați de la început; porunca cea veche este cuvîntul pe care l-ați auzit.

8. Ci totuși, vă scriu poruncă nouă, ceea ce este adevărat întru el și întru voi, pentru că întunericul se duce și lumina cea adevărată începe să răsară.

9. Cine zice că este în lumină și pe fratele său îl urăște, acela este în întuneric pînă acum.

10. Cine iubeste pe fratele său rămîne în lumină și sminteală nu este în el.

11. Iar cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe încotro se duce, pentru că întunericul a orbit ochii lui.

12. Vă scriu vouă, copiilor, fiindcă iertate v-au fost păcatele pentru numele Lui.

13. Vă scriu vouă, părinților, pentru că ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Vă scriu vouă, tinerilor, fiindcă ați biruit pe cel viclean. V-am scris, copiilor, pentru că ați cunoscut pe Tatăl.

14. V-am scris, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Scris-am vouă, tinerilor, căci sin-teți tari și cuvîntul lui Dumnezeu rămîne întru voi și ați biruit pe cel viclean.

15. Nu iubiți lumea, nici cele ce sînt în lume. Dacă cineva iubeste lumea, iubirea Tatălui nu este întru el;

16. Pentru că tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu sînt de la Tatăl, ci sînt din lume.

17. Și lumea trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămîne în veac.

18. Copiii mei, este ceasul de pe urmă, și precum ați auzit că vine antihrist, iar acum mulți antihristi s-au arătat, de aici cunoaștem că este ceasul de pe urmă.

19. Dintre noi au ieșit, dar nu erau dintre ai noștri, căci de-ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci ca să se arate că nu sînt top dintre ai noștri, de aceea au ieșit.

20. Iar voi, ungere aveți de la Cel Sfînt și știți toate.

21. V-am scris vouă, nu pentru că nu știți adevărul, ci pentru că îl știți

și știți că nici o minciună nu vine din adevăr.

22. Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristos? Acesta este antihrist, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul.

23. Oricine tăgăduiește pe Fiul nu are nici pe Tatăl; cine mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl.

24. Deci ceea ce ați auzit de la început, în voi să rămînă; de va rămîne în voi ceea ce ați auzit de la început veți rămîne și voi în Fiul și în Tatăl.

25. Și aceasta este făgăduința pe care El ne-a făgăduit-o: Viața veșnică.

26. Acestea v-am scris vouă despre cei ce vă amăgesc.

27. Cit despre voi, ungerea pe care ați luat-o de la El rămîne întru voi și n-aveți trebuință ca să vă învețe cineva, ci precum ungerea Lui vă învață despre toate și învățătura aceasta adevărată este și nu este minciună, rămîneți întru El, așa cum v-a învățat.

28. Deci, acum, copiii mei, rămîneți întru El, ca să avem îndrăzneală cînd se va arăta și să nu ne rușinăm de El, la venirea Lui.

29. Dacă știți că este drept, cunoașteți că oricine face dreptate este născut din El.

CAP. 3

Fiii lui Dumnezeu sînt fericiți prin nădejdea lor în Tatăl; sînt curăți de păcat, iubitori de frați, dar urîți de lume. Iubirea către aproapele și către Dumnezeu.

1. Vedeați ce fel de iubire ne-a dăruit nouă Tatăl, ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu, și sîntem. Pentru aceea lumea nu ne cunoaște, fiindcă nu L-am cunoscut nici pe El.

2. Iubiților, acum sîntem fii ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s-a arătat pînă acum. Ci știm că atunci, cînd El se va arăta, vom fi asemenea Lui, fiindcă îl vom vedea cum este.

3. Și oricine și-a pus în El nădejdea acesta se curățește pe sine, așa cum Acela curat este.

Cap. 1. — 1 Luc. 1, 2, 24, 34 Ioan 1, 1, 4, 2 Ioan 1, 1, 4 3 Ioan 1, 10 1 Cor. 1, 9 4 2 Ioan 1, 12 5 Ioan 8, 12 6 Ps 51 7 2 Cor. 6, 14 Ft 5, 1 8 Num. 19, 7 1 Petr. 1, 12 2 1 Petr. 9, 14 Aroc 1 5, 8 3 Reg. 8, 16 1 Para. 6, 36 Pld 20 9 Ecl. 7, 20 9 Rec. 12 13 2 Para. 36 23 Ps 41

5 6, Pld 26, 14 Sir 4, 28, 1 Ioan 2, 2 Cap 2 1, 1, 2, 14 Rom. 8, 34 1 Tim 5, 12 Inte. 15, 2 Ioan 1, 52 Fapt 5, 31 1 Ioan 1, 9, 4, 10 Ebr 2, 10, 18 Ps 118 6 7 1 Cor 22 16 5 Ioan 13 35 2 Ioan 6 6 1 an 3 15 5 4 7 Ioan 13, 34 1 3

8 Ioan 1 9 Rom 13, 12 9 Ioan 3 19 1 Cor 13, 2 10 Ps 118, 165 11 Lev 19, 17 Ioan 12, 35 12 Fapt 4, 12 10, 43 13 Luc 10, 18 9 14 Ef 6, 10 15, Mar 6, 24 16 Pld 33, 33 Ecl 4 8, 5, 10 Is 14, 13 14 17 Is 40, 6 8 1 Cor 7, 31 18 Luc 21, 8 19 Fapt 20, 30 20 Ies 30, 30 Mac 11, 22 Ioan 2 27 2 Cor 1 21 22

1 Ioan 1, 3 123 Mar. 8, 38 Luc 13 8 9 Ioan 5, 23, 8, 19, 27 Fac 6 2 Ies 33 30 Ioan 14 17, 26 1 Ioan 2 20 Fvr. 8 11 28 1 Ioan 3, 21 Rom 8, 34 29 3 Ioan 1 11 Cap. 3 1 Latel 2 16 Ioan 1, 2 2 Is 56, 5 Mat 5, 8 Luc 23 36 Rom 8, 23 1 Cor 13, 12 Fapt 3, 21 C 3 4 Tit 2 13 Apoc 22 4 5 2 Cor 7, 1

4. Oricine făptuiește păcatul săvârșește și călcarea legii, căci păcatul este călcarea legii.

5. Și voi știți că El s-a arătat cu să ridice păcatele și păcat în El nu este.

6. Oricine rămâne întru El nu păcătuiește; oricine păcătuiește nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut.

7. Copiii mei, nimeni să nu vă amăgască. Cel ce săvârșește dreptatea este drept, precum Acela drept este.

8. Cine săvârșește păcatul este de la diavolul, pentru că de la început diavolul păcătuiește. Pentru aceasta s-a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

9. Oricine este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în aceasta; și nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu.

10. Prin aceasta cunoaștem pe fiii lui Dumnezeu și pe fiii diavolului; oricine nu face dreptate nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubește pe fratele său.

11. Pentru că aceasta este vestea pe care ați auzit-o de la început, ca să nu iubiți unul pe altul.

12. Nu precum Cain, care era de la cel viclean și a ucis pe fratele său. Și pentru care pricină l-a ucis? Fiindcă faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte.

13. Nu vă mirați fraților, dacă lumea vă urăște.

14. Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați; cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte.

15. Oricine urăște pe fratele său este ucigaș de oameni și știți că orice ucigaș de oameni nu are viață veșnică, dănuitoare în El.

16. În aceasta am cunoscut iubirea; că El și-a pus sufletul Său pentru noi; și noi datorim să ne punem suflete pentru frați.

17. Iar cine are bogăția lumii acce-

ta în nevoie și își închide inima față de el, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu?

18. Fii mei, să nu înțeleg cu vorba, numai din gură, ci cu tapta și cu adevărul.

19. În aceasta vom cunoaște că sintem din adevăr și în fața lui Dumnezeu vom afla odihnă inimilor noastre.

20. Fiindcă, dacă ne osindește inima noastră, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și știe toate.

21. Iubiților, dacă inima noastră nu ne osindește, avem îndrăznire către Dumnezeu.

22. Și orice cerem, primim de la El, pentru că păzim poruncile Lui și cele plăcute înaintea Lui facem.

23. Și aceasta este porunca Lui, ca să credem întru numele lui Iisus Hristos, Fiul Său, și să ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat poruncă.

24. Cel ce păzește poruncile Lui rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el; și din aceasta cunoaștem că rămâne în noi, din Duhul pe care ni l-a dat.

CAP. 4

Trebuie să nu ferim de duhurile omagitoare. Iubirea lui Dumnezeu către noi cere iubirea noastră către frați.

1. Iubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci ispițiți duhurile de sint de la Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume.

2. În aceasta să cunoașteți duhul lui Dumnezeu, orice duh care mărturisește pe Iisus Hristos, venit în trup, este de la Dumnezeu.

3. Și orice duh, care nu mărturisește pe Iisus, nu este de la Dumnezeu; ci este duhul lui antihrist, despre care ați auzit că vine și acum este chiar în lume.

4. Voi, copii, sinteți din Dumnezeu și l-ați biruit pe el, căci mai mare este Cel ce e în voi, decât cel ce este în lume.

5. Acela sint din lume, de aceea grăiesc ca din lume și lumea îi ascultă.

6. Noi sintem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ascultă de noi; cine nu este din Dumnezeu nu ascultă de noi. Din aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.

7. Iubiților, să ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este de la Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

8. Cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire.

9. Întru aceasta s-a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul Său cel Unul Născut L-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin El viață să avem.

10. În aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

11. Iubiților, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, și noi datorim să ne iubim unul pe altul.

12. Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată, dar de ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămâne întru noi și dragostea Lui în noi este desăvârșită.

13. Din aceasta cunoaștem că rămânem în El și El întru noi, fiindcă ne-a dat din Duhul Său.

14. Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul, Mântuitor al lumii.

15. Cine mărturisește că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne întru el și el în Dumnezeu.

16. Și noi am cunoscut și am crezut iubirea, pe care Dumnezeu o are către noi, Dumnezeu este iubire și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne întru el.

17. În aceasta e desăvârșită între noi iubirea, ca să avem îndrăznire în ziua judecății, fiindcă precum este Acela, așa sintem și noi, în lumea aceasta.

18. În iubire nu este frică, ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica merge alături cu pedeapsa, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire.

19. Noi iubim pe Dumnezeu, fiindcă El ne-a iubit cel dintîi.

20. Dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște; mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu pe care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească.

21. Și această poruncă avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său.

CAP. 5

Prin credință și supunere iubim pe Dumnezeu. Trei mărturisesc despre Hristos și acești trei Una sint. Puterea rugămintei.

1. Oricine crede că Iisus este Hristos este născut din Dumnezeu, și oricine iubește pe cel care a născut iubește și pe cel ce s-a născut din Aceasta.

2. Din aceasta cunoaștem că iubim pe fiii lui Dumnezeu, dacă iubim pe Dumnezeu și împlinim poruncile Lui.

3. Căci dragostea de Dumnezeu aceasta este: să păzim poruncile Lui, și poruncile Lui nu sint grele.

4. Pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea, și aceasta este biruința care a biruit lumea: credința noastră.

5. Cine este cel ce biruiește lumea dacă nu cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

6. Acesta este cel care a venit prin apă și prin sînge. Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și sînge; și Duhul este cel ce mărturisește, că Duhul este adevărul.

7. Căci trei sint care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvîntul și Sfîntul Duh, și acești trei Una sint.

8. Și trei sint care mărturisesc pe pămînt: Duhul și apa și sîngele, și acești trei mărturisesc la fel.

9. Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, că aceasta este mărturia lui Dumnezeu: că a mărturisit pentru Fiul Său.

10. Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are această mărturie în el însuși. Cine

4. I Ion 3 17 32 18 53 1 Cor 2 22 2
Gal 5 21 7 Iez 18 9 8 Iac 3 18 Luc 11
21 Ioh 8 44 Ept 13 10 2 Pet 2 4 9 1
Petr 1 23 1 Ioh 5 5 18 11 13 34 18 2
1 Ioh 4 21 2 Ioh 1 5 11 5 2 1 Ies 4 9
2 Iac 4 8 Mat 23 35 Evt 21 1 Ioh
18 8 14 Lev 19 17 Ioh 5 28 11 2 5
9 8 15 2 10 18 15 7 Ioh 3 16
15 13 2 Pet 1 15 7 8 17 2 17
21 1 Ioh 4 19 6 13 11 13 11 13

1 Ioh 4 21 10 Ioh 18 37 30 Ps 16 15
27 Iov 11 13 Sir 14 2 1 Ioh 2 28 Ren
14 22 Lvr 10 22 28 Mac 18 19 21 22
Iac 1 9 Ioh 5 14 18 7 Iac 4 3 1 Ioh
5 14 28 Ioh 6 29 13 34 17 3 24
Ioh 1 23 1 Ioh 4 18 16 Cap 4 1
Pld 4 15 Mat 7 15 Iac 21 8 2 Ioh
1 7 1 Ies 5 21 Apoc 2 2 3 Ioh 2 2
1 Cor 2 3 4 4 Rom 6 6 2 Pld 32
1 Ioh 1 19

2 Pet 18 21 1 Ioh 8 4 10 6 5
18 9 5 Ioh 3 16 2 Ioh 5 18 43
22 1 Ioh 2 2 Rom 5 8 17 Mac 18
43 Ioh 15 3 12 Ies 33 26 1 Ioh 1
18 1 Ioh 6 16 1 Ioh 4 11
1 Ioh 3 17 1 Ioh 9 3 1 Ioh 5 1
1 Ioh 10 1 Ioh 13 1 1 Ioh 18 1
1 Ioh 19 1 1 Ioh 20 1 1 Ioh 21 1

21 Mat 27 37 39 Ioh 3 1 13 34 15 12
1 Ioh 3 11 Cap 5 1 1 Ioh 4 15 3
Pld 4 12 13 Mac 11 30 2 Iosua 17 16
Ioh 1 13 16 33 1 Cor 15 57 5 Lca
10 1 Ioh 4 15 6 Ioh 5 32 19 34
1 Ioh 3 2 4 3 6 7 8 19 8 Ioh
1 Ioh 4 17 1 1 Ioh 18 1 1 Ioh 19 1

na dă crezare lui Dumnezeu, I-a făcut mininos, pentru că n-a crezut în mărturia pe care a mărturisit-o Dumnezeu pentru Fiul Său.

11. Iar mărturia e aceasta, că Dumnezeu ne-a dat viață veșnică și această viață este întru Fiul Său.

12. Cel ce are pe Fiul are Viața; cel ce nu are pe Fiul lui Dumnezeu, nu are viața.

13. Acestea am scris vouă care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață veșnică.

14. Și aceasta este încrederea ce avem către El că, dacă cerem ceva după voința Lui, El ne ascultă.

15. Și dacă știm că El ne ascultă ceea ce îi cerem, atunci știm că dobîndim cererile pe care I le-am cerut.

16. Dacă vede cineva pe fratele său păcătuiind — păcat nu de moarte —

să se roage, și Dumnezeu va da viață aceluia frate, anume celor ce nu păcătuiesc de moarte. Este și păcat de moarte; nu zic să se roage pentru așa păcat.

17. Orice nedreptate este păcat, dar este și păcat care nu e de moarte.

18. Știm că oricine e născut din Dumnezeu nu păcătuieste, ci Cel ce s-a născut din Dumnezeu îl păzește, și cel viclean nu se atinge de el.

19. Știm că sintem din Dumnezeu și lumea întreagă zace sub puterea celui viclean.

20. Știm iarăși că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat nouă pricepere, ca să cunoaștem pe Dumnezeu cel adevărat; și noi sintem în Dumnezeul cel adevărat, adică întru Fiul Său Iisus Hristos. Acesta este adevăratul Dumnezeu și viața cea de veci.

21. Fiilor, păziți-vă de idoli.

11. Ioan 1, 4. 12. Ioan 3, 36. 13. Ioan 20, 31. 14. Ier. 29, 13. Mat. 18, 19. Luc. 11, 9. Ioan 15, 7. 1 Ioan 4, 22. 16. Num. 15, 30.

1. Reg. 2, 25. Ier. 7, 16, 15. 1. Mat. 12, 31. 33. Marc. 3, 29. Luc. 12, 10. Ebr. 6, 6. 17. 1 Ioan 3, 4. 18. Ps. 118, 3. 1 Ioan 3, 9.

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SF. APOSTOL IOAN

CAP. 1

Întru care Dumnezeu stă în păsirca poruncilor Lui. Trebuie să fugim de amăgitori.

1. Bătrînul — către aleasa doamnă și către fiii ei, pe care eu îi iubesc întru adevăr și nu numai eu, ci și toți care au cunoscut adevărul,

2. Pentru adevărul ce rămîne întru noi și va fi cu noi în veac:

3. Har, milă, pace fie cu voi, de la Dumnezeu Tatăl și de la Iisus Hristos, Fiul Tatălui, întru adevăr și întru dragoste.

4. M-am bucurat foarte, că am aflat pe unii din fiii tăi umblînd întru adevăr, precum am primit poruncă de la Tatăl.

5. Și acum te rog, doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie poruncă nouă, ci pe aceea pe care o aveam de la început, ca să ne iubim unul pe altul.

6. Și aceasta este iubirea, ca să umblăm după poruncile Lui, și aceasta

este porunca, precum ați auzit dintru început, ca să umblați întru iubire.

7. Pentru că mulți amăgitori au ieșit în lume, care nu mărturisesc că Iisus Hristos a venit în trup: Acesta este amăgitorul și antihristul.

8. Păziți-vă pe voi înșivă, ca să nu pierdeți ceea ce ați lucrat, ci să primiți plată deplină.

9. Oricine o ia înainte și nu rămîne în învățătura lui Hristos nu are pe Dumnezeu; cel ce rămîne în învățătura Lui, acela are și pe Tatăl și pe Fiul.

10. Dacă cineva vine la voi și nu aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: Bun venit!

11. Căci cel ce-i zice: Bun venit! se face partaș la faptele lui cele rele.

12. Multe avînd a vă scrie, n-am voit să le scriu pe hîrtie și cu cerneală, ci nădăjduiesc să viu și să vorbesc gură către gură, ca bucuria noastră să fie deplină.

13. Te îmbrățișează fiii surorii tale celei alese.

Cap. 1. -- 2. Ioan 14, 17. 3. Ioan 13, 34, 15, 12. 1 Ioan 3, 11. 6. Ioan 14, 15. 1 Ioan

2, 3. 7. 1 Ioan 4, 1. 10. Rom. 16, 17. 1 Cor. 5, 11. Tit. 3, 10. 12. 1 Ioan 1, 4.

A TREIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SF. APOSTOL IOAN

CAP. 1

Gaiu, cel primitor de oameni, e vrednic de laudă. Diotref și Dimitrie.

1. Bătrînul către Gaiu cel iubit, pe care îl iubesc într-adevăr.

2. Iubitule, mă rog să ai spor în toate și să mergi bine cu sănătatea, precum bine mergi cu sufletul.

3. M-am bucurat mult cînd au venit frații și au mărturisit despre adevărul tău, așa cum umblă întru adevăr.

4. Mai mare bucurie decît aceasta nu am: ca să aud că fiii mei umblă întru adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci oricît, faci pentru frați și anume pentru frații străini,

6. Care, în fața Bisericii, au dat mărturie despre dragostea ta. Bine vei face să-ți ajuți în călătoria lor, după cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu.

7. Căci pentru numele lui Hristos au plecat la drum, fără să ia nimic de la pagini.

8. Noi, deci, datorî sintem să sprijinim pe unii ca aceștia, ca să fim împreună lucrători pentru adevăr.

9. Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, care ține să fie cel dintîi între ei, nu ne primește.

10. Pentru aceea, cînd voi veni, îi voi pomeni de faptele pe care le face, defăimîndu-ne cu vorbe urite; și nemulțumit fiind cu acestea, nici el nu primește pe frați, nici pe cei care voiesc să primească nu-î lasă și-î dă afară din biserică.

11. Iubitule, nu urma răul, ci binele. Cel ce face bine din Dumnezeu este, cel ce face rău n-a văzut pe Dumnezeu.

12. Lui Dimitrie datu-i s-a mărturie de către toți și de către însuși adevărul; mărturie îi dăm și noi și știi că mărturia noastră este adevărată.

13. Multe lucruri aveam să-ți scriu; totuși, nu voiesc să ți le scriu cu cerneală și condei,

14. Ci nădăjdimesc să te văd în curînd, și atunci vom grăi gură către gură.

15. Pace țiel Prietenii te îmbrățișează. Îmbrățișați pe prieteni, pe fiecare după numele lui.

Cap. 1. 1 Cor. 4, 13. 8 Mat. 20, 4)

12 1 Ion. 2, 29

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IUDA

CAP. 1

Apostolul îndeamnă pe cititori să lupte pentru credința care s-a dat sfinților. Pilde de pedeapsă trimise asupra celor răi. Iudeii, ingerii, Sodoma și Gomora. Arhanghelul Mihail și satan. Cuvîntul lui Enoh și ale Ap. stoltilor.

1. Iuda, slujitor al lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov, celor ce sînt chemați, iubiți în Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Iisus Hristos:

2. Mîlă vouă și pace și iubirea să se înmulțească!

3. Iubiților, punînd toată rîvna să vă scriu despre mîntuirea cea de obște, simțit-am nevoie să vă scriu și să vă îndemn ca să luptați pentru credința dată sfinților, odată pentru totdeauna.

4. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni nelegiuîți, de demult hotărîți spre această osîndă care schimbă harul Dumnezeului nostru în desfrî-nare și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpîn și Domn, pe Iisus Hristos.

5. Voiesc, dar să vă aduc aminte vouă celor ce ați știut odată toate acestea că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul din pămîntul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n-au crezut.

6. Iar pe ingerii care nu și-au păzit vrednicia, ci au părăsit locașul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în țări veșnice, spre judecata zilei celei mari.

7. Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor care, în același chip ca acestea, s-au dat la desfrî-nare și au umblat după trup străin, stau înaintea ca pildă, suferind pedeapsa focului celui veșnic.

8. Asemenea deci și aceștia, visînd, pingăresc trupul, leapădă stăpînire și hulesc măririle (cerești).

9. Dar Mihail Arhanghelul, cînd se împotriva diavolului, certîndu-se cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: Certe-te pe tine Domnul!

10. Aceștia însă defăimă cele ce nu cunosc, iar cele ce, — ca dobitoacele necuvîntătoare, — știu din fire, întra-cestea își găsesc pieirea.

11. Vai lor! Că au umblat în calea lui Cain și, pentru plată, s-au dat cu totul în rătăcirea lui Balaam și au pierit ca în răzvrătirea lui Core.

12. Aceștia sînt caniste pete de necurăție la mesele voastre obștești, ospătînd fără sfilă împreună cu voi, îmbuibîndu-se pe ei înșiși, nori fără apă, purtați de vînturi, pomi toamnați fără rod, de două ori uscați și dezrădăcinați.

13. Valuri sălbătice ale mării, care își spumegă a lor rușine, stele rătăcitoare, cărora întunericul întunericului li se păstrează în veșnicie.

14. Dar și Enoh, al șaptelea de la Adam, a proorocit despre aceștia, cînd, iată, a venit Domnul în zecile de mu de sfinți ai Lui.

Cap. 1. 1 Iac. 6, 16 Ion. 14, 22, 7 1. 25 1. 27 4 Marc. 16, 16 Ioan. 3, 18 15 Tes. 2, 37 14 13 Rom. 14, 29 37 6 15 4 18 Ioan. 5, 14 2 Petr. 2, 1 Apoc. 20, 6 7 Iac. 19, 24 1 Iac. 19, 6 7 1 13, 29

2 Petr. 2, 6 9 Deut. 34, 6 1 3 11 Dan. 10, 15 2 Petr. 2, 12 11 1 Iac. 4, 8 Num. 16, 1, 22 7 23, 31 16 2 Petr. 2, 15 12 Ps. 25, 14 2 Petr. 2, 17 14 Dan. 7 Mar. 25 31 Apoc. 1, 7

8. Dar aceștia n-au izbutit, nici nu s-a mai găsit pentru ei loc în cer.

9. Și aruncat a fost balaurul cel mare, șarpele cel de demult, care se cheamă diavol și satana, cel ce înșală toată lumea, aruncat a fost pe pământ și ingerii lui aruncați au fost cu el.

10. Și am auzit glas mare, în cer, zicind: Acum s-a făcut mîntuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpînirea Hristosului Său, căci aruncat a fost pirșul fraților noștri, cel ce îi pira pe ei înaintea Dumnezeului nostru, ziua și noaptea.

11. Și ei l-au biruit prin singele Mielului și prin cîntul mărturiei lor și nu și-au iubit viața lor, pînă la moarte.

12. Pentru aceasta, bucurați-vă ceruri și cei ce locuieți în acestea. Vai însă, pămîntul și mare, căci diavolul a coborît la voi, avînd mînie mare, căci știe că timpul lui e scurt.

13. Iar cînd a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ, a prigonit pe femeia care născuse pruncu.

14. Dar femeii i s-au dat cele două aripi ale marelui vultur, ca să zboare în pustie, la locul ei, unde e hrănită acolo o vreme și vremuri și jumătate de vreme, departe de fața șarpelui.

15. Atunci șarpele a aruncat din gura lui, după femeie, apă ca un riu ca s-o ia rîul.

16. Și pămîntul i-a venit femeii într-ajutor, căci pămîntul și-a deschis gura sa și a înghițit rîul pe care-l aruncase balaurul, din gură.

17. Și balaurul s-a aprins de minie asupra femeii și a pornit să facă război cu ceilalți din seminția ei, care păzesc porunciile lui Dumnezeu și tin mărturie lui Iisus.

18. Și a stat pe nisipul mării.

CAP. 13

Mară, care se ridică din mare, defilează pe Dumnezeu și dă război sfinților. O altă fiară — proorocul mincinos — se ridică din pământ: Numele echidintei 666

1. Și am văzut ridicîndu-se din mare o fiară, care avea zece coarne și

șapte capete și pe coarnele ei zece steme și pe capetele ei nume de hoști.

2. Și fiara pe care am văzut-o era asemenea leopardului, picioarele ei erau ca ale ursului, iar gura ca a leilor, și a aural dădă fiarei puterea lui și scaunul lui și stăpînire mare.

3. Și unul din capetele fiarei era ca un înghițat de moarte, dar rana ei cea de moarte fu vindecată și tot pămîntul, minunat, se ui a după fiară.

4. Și s-au închinat balaurului, fiindcă i-a dat fiarei stăpînire; apoi s-au închinat fiarei, zicînd: Cine este asemenea fiarei și cine poate să se lupte cu ea!

5. Și i s-a dat ei gură să grăiască semee și hule și i s-a dat putere să lucreze timp de patruzeci și două de luni.

6. Și și-a deschis gura ca spre hule asupra lui Dumnezeu, ca să hulască numele Lui și cortul Lui și pe cei ce locuiesc în cer.

7. Și i s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruiască și i s-a dat ei stăpînire peste toată seminția și poporul și limba și neamul.

8. Și i se vor închina ei toți cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sînt scrise, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului celui înjunghiat.

9. Dacăre cineva urechi — să audă!

10. Cine ia pe alții robi, de robie are parte; cine cu sabia va ucide, trebuie să fie ucis de sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților.

11. Am văzut apoi altă fiară, ridicîndu-se din pământ, și avea două coarne asemenea mielului, dar grăia ca un balaur.

12. Și toată pășunirea celui dinții fiare o are în mînă, în fața ei. Și face pămîntul și pe locuitorii de pe el să se închine fiarei celei dinții, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13. Și face semne mari! Chiar și foc face să se pogoare din cer, pe pământ, înaintea oamenilor.

14. Și amăgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele ce i s-a dat să facă înaintea fiarei, zicînd celor ce locuiesc pe pământ să facă chip fiarei care a fost rănită cu sabia și a rămas în viață.

7 Dan. 7, 21 Apoc. 11, 7 8 Dan. 1, 1 Luc. 10, 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

15. Și i s-a dat ei să mănînce din chipul fiarei, așa încît chipul fiarei să și grăiască. Iar pe cîți nu se vor închina chipului fiarei, putere avea ca să-i ucidă.

16. Și i sîbste pe toți, pe cei mici și pe cei mari, și pe cei bogăți și pe cei săraci, și pe cei sâbozi și pe cei robi, ca să-i pună semin pe mîna lor cea dreaptă sau pe frunte,

17. în înțelesul să nu poată cumpăra sau vinde, decît numai cel ce are semnul, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei.

18. Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om. Și numărul ei este șase sute șaiszeci și șase.

CAP. 14

Mielul, cei răscumparați, sălășluiesc în Sion. Trei ingeri vestesc judecările lui Dumnezeu, Secerișul și culesul vieii.

1. Și m-am uitat și iată Mielul stătea pe muntele Sionului și cu el o sută patruzeci și patru de mii, care aveau numele lui și numele Tatălui Lui, scris pe frunțile lor.

2. Atunci am auzit sunet din cer, ca vuit de ape multe și ca bubuitul unui tunet puternic, iar glasul pe care l-am auzit ca glasul celor ce cîntă cu alăutele lor.

3. Și cîntau o cîntare nouă, înaintea tronului și înaintea celor patru flăcări și înaintea bătrînilor; și nimeni nu putea să învețe cîntarea decît numai cei o sută patruzeci și patru de mii, care fuseseră răscumparați de pe pământ.

4. Aceștia sînt care nu s-au întinat cu femei, căci sînt feciorednici. Aceștia sînt care merg după Miel ori unde se va duce. Aceștia au fost răscumparați dintre oameni, pîrgă lui Dumnezeu și Mielului.

5. Iar în gura lor nu s-a aflat minciună, fiindcă sînt fără prihană.

6. Și am văzut apoi alt inger, care zbura prin mijlocul cerului, avînd să binevestească Evanghelia vesnică celor

ce locuiesc pe pământ și la tot neamul și seminția și limba și poporul.

7. Și striga cu glas puternic: Ieșiți-vă de Dumnezeu și dați Lui slavă, că a venit ceasul judecării Lui, și vă închinați Celui ce a făcut cerul și pămîntul și marea și izvoarele apelor.

8. Și alt inger a venit după cel dintîi, zicînd: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul pătimas al defă-tării sale.

9. Și al treilea inger a venit după ei, strigînd cu glas puternic: Cine se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe fruntea, sau pe mîna lui,

10. Va bea și el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat neamestecat, în potirul mincii sale, și se va chinu în foc și în pucioasă, înaintea sfinților ingeri și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor se suie în vecii vecilor. Și nu au odihnă nici ziua nici noaptea cei ce se închină fiarei și chipului ei și oricine primește semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.

13. Și am auzit un glas din cer, zicînd: scrie: Fericiti cei morți, cei ce de acum mor întru Domnul! Da, grăiește Dădător, odihnească-se de ostensile lor, căci faptele lor vin cu ei.

14. Și am privit și iată un nor alb și cel ce ședea pe nor era asemenea Fiului Omului, avînd pe cap cunună de aur și în mînă seceră ascuțită.

15. Și alt inger a ieșit din templu și a strigat cu glas mare celui ce ședea pe nor: trimite secerarea și seceră, că a venit ceasul de secerat, fiindcă s-a copt secerișul pămîntului.

16. Atunci cel ce ședea pe nor a aruncat, pe pământ, seceră lui și pămîntul fu secerat.

17. Apoi alt inger a ieșit din templu cel cerceș, avînd și el seceră ascuțită.

18. Și încă un inger a ieșit din altar avînd putere asupra focului, și a scri

16 Apoc. 14, 11 17 Apoc. 16, 2 18 Apoc. 17, 6 19 Apoc. 17, 10 20 Apoc. 17, 11 21 Apoc. 17, 12 22 Apoc. 17, 13 23 Apoc. 17, 14 24 Apoc. 17, 15 25 Apoc. 17, 16 26 Apoc. 17, 17 27 Apoc. 17, 18 28 Apoc. 17, 19 29 Apoc. 17, 20 30 Apoc. 17, 21 31 Apoc. 17, 22 32 Apoc. 17, 23 33 Apoc. 17, 24 34 Apoc. 17, 25 35 Apoc. 17, 26 36 Apoc. 17, 27 37 Apoc. 17, 28 38 Apoc. 17, 29 39 Apoc. 17, 30 40 Apoc. 17, 31 41 Apoc. 17, 32 42 Apoc. 17, 33 43 Apoc. 17, 34 44 Apoc. 17, 35 45 Apoc. 17, 36 46 Apoc. 17, 37 47 Apoc. 17, 38 48 Apoc. 17, 39 49 Apoc. 17, 40 50 Apoc. 17, 41 51 Apoc. 17, 42 52 Apoc. 17, 43 53 Apoc. 17, 44 54 Apoc. 17, 45 55 Apoc. 17, 46 56 Apoc. 17, 47 57 Apoc. 17, 48 58 Apoc. 17, 49 59 Apoc. 17, 50 60 Apoc. 17, 51 61 Apoc. 17, 52 62 Apoc. 17, 53 63 Apoc. 17, 54 64 Apoc. 17, 55 65 Apoc. 17, 56 66 Apoc. 17, 57 67 Apoc. 17, 58 68 Apoc. 17, 59 69 Apoc. 17, 60 70 Apoc. 17, 61 71 Apoc. 17, 62 72 Apoc. 17, 63 73 Apoc. 17, 64 74 Apoc. 17, 65 75 Apoc. 17, 66 76 Apoc. 17, 67 77 Apoc. 17, 68 78 Apoc. 17, 69 79 Apoc. 17, 70 80 Apoc. 17, 71 81 Apoc. 17, 72 82 Apoc. 17, 73 83 Apoc. 17, 74 84 Apoc. 17, 75 85 Apoc. 17, 76 86 Apoc. 17, 77 87 Apoc. 17, 78 88 Apoc. 17, 79 89 Apoc. 17, 80 90 Apoc. 17, 81 91 Apoc. 17, 82 92 Apoc. 17, 83 93 Apoc. 17, 84 94 Apoc. 17, 85 95 Apoc. 17, 86 96 Apoc. 17, 87 97 Apoc. 17, 88 98 Apoc. 17, 89 99 Apoc. 17, 90 100

18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

gat cu glas mare celui care avea secera ascuțită și a grăit: Trimite secera ta cea ascuțită la cules strugurii vici pământului, căci boabele ei s-au copt.

19. Atunci îngerul a aruncat, pe pământ, secera lui și a cules via pământului și ciorchinii i-a aruncat în toască cel mare al miniei lui Dumnezeu.

20. Și toască a fost călcat afară din cetate și a ieșit singe din teacă, până la zăbalele cailor, în depărtare de o mie șase sute de stadii.

CAP. 15

Cântarea biruitoarelor fiarei. Șapte îngeri cu șapte cupe ale miniei.

1. Am văzut, apoi, în cer, alt semn, mare și minunat: șapte îngeri având șapte pedepse — cele de pe urmă — căci cu ele s-a sfârșit minia lui Dumnezeu.

2. Am văzut ca o mare de cleștar, amestecată cu foc, și pe biruitoarii din ispită cu fiara și cu chipul fiarei și cu numărul numelui ei, stînd lîngă marea de cleștar și avînd alăutele lui Dumnezeu.

3. Și ei cîntau cîntarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cîntarea Micului, zicînd: mari și minunate sînt lucrurile Tale, Doamne Dumnezeu, adevărate și drepte sînt judecățile Tale!

4. Cine nu se va teme de Tine, Doamne, și nu va slăvi numele Tău? Că Tu singur ești sfînt, și toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale s-au făcut cunoscute.

5. Și după aceasta, m-am uitat și s-a deschis templul cortului mărturiei din cer.

6. Și au ieșit din templu cei șapte îngeri cu cele șapte pedepse, îmbrăcați în vesmînt de în curat, luminos, și incinși, pe sub sîn, cu cingători de aur.

7. Și una din cele patru făpturi dădu celor șapte îngeri șapte cupe de aur, pline de minia lui Dumnezeu. Celui ce este viu în vecii vecilor.

8. Iar templul se umplu de fum, din slava lui Dumnezeu și din puterea Lui, și nimeni nu putea să intre în templu, pînă ce se vor sfîrși cele șapte pedepse ale celor șapte îngeri.

CAP. 16

Vărsarea celor șapte cupe ale miniei și cele șapte pedepse ce vin asupra pământului.

1. Și am auzit glas mare, din templu, zicînd celor șapte îngeri: Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte cupe ale miniei lui Dumnezeu.

2. Și s-a dus cel dintîi și a vărsat cupa lui pe pământ. Și o bubă rea și ucigașă s-a arit pe oamenii care aveau seminul fiarei și care se închinau chipului fiarei.

3. Și al doilea înger a vărsat cupa lui în mare, și marea s-a prefăcut în singe ca de mort, și orice suflare de viață a murit, din cele ce sînt în mare.

4. Iar cel de al treilea a vărsat cupa lui în riuri și în izvoarele apelor și s-au prefăcut în singe.

5. Și am auzit pe îngerul apelor, zicînd: Drept ești Tu, Cel ce ești și Cel ce erai, Sfînte Doamne, că ai judecat acestea: 6. Pîndei au vărsat singele sfinților și al proorocilor, tot singe le-ai dat să bea. Vrednici sînt!

7. Și am auzit din altar, grăind: Așa, Doamne Dumnezeu, Atotîntorile, adevărate și drepte sînt judecățile Tale!

8. Apoi al patrulea înger a vărsat cupa lui în soare și i se dădu să dogorească pe oameni cu focul lui.

9. Și oamenii au fost dogoriți cu mare arșiță și au hilit numele lui Dumnezeu, care are putere peste pedepsele acestea, și nu s-au pocăit ca să-l dea slavă.

10. Atunci al cincilea înger a vărsat cupa lui pe scaunul fiarei și în împărăția ei s-a făcut întuneric și oamenii își mușcau limbile de durere.

11. Și au hilit pe Dumnezeu cel mîlu din pricina durerilor și a bubelor lor, dar de faptele lor nu s-au pocăit.

12. Și al șaselea înger a vărsat cupa lui în rîul cel mare al Eufratului și apele lui au secăt, ca să fie gătita calea împăraților de la răsăritul soarelui.

13. Și am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei și din gura proorocului celui mincinos trei duhuri necurate ca niște broaște.

14. Căci sînt duhuri demonicești, făcătoare de semne și care se duc la împărații umani întregi, să-i aducă la

război. Zilei celei mari a lui Dumnezeu, Atotîntorul.

15. Iară, vin ca un fur. Fericit este cel ce priveghează și păstrează vestimentele sale, ca să nu umble gol și să se vadă rușinea lui!

16. Și i-au strîns la locul ce se cheamă evreiește Har-Maghedon.

17. Al șaptelea înger a vărsat cupa lui în văzduh și glas mare a ieșit din templul cerului, de la tron, strigînd: s-a făcut!

18. Și s-au pornit fulgere și vîiet și tunete și s-a făcut cutremur mare, așa cum nu a fost, de cînd este omul pe pământ, un cutremur atît de puternic.

19. Și cetatea cea mare s-a rupt în trei părți și cetățile păgînilor s-au prăbușit, și Babilonul cel mare fu pomicnit înaintea lui Dumnezeu, ca să-i dea paharul vinului aprinderii miniei Lui.

20. Și toate insulele pieriră și munții nu se mai aflară.

21. Și grindină mare, cît talantul, se prăvăli din cer peste oameni. Și oamenii hulară pe Dumnezeu, din pricina pedepsei cu grindină, căci urgia ei era mare foarte.

CAP. 17

Desfrînata cea mare, numită Babilonul, umblă beată de singe pe o fiară cu șapte capete și cu zece coarne.

1. Apoi a venit unul dintre cei șapte îngeri, care aveau cele șapte cupe, și a grăit către mine, zicînd: Vîno să-ți arăt judecata desfrînatei celei mari, care sălășluiește pe ape multe.

2. Cu care s-au desfrînat împărații pământului și cei ce locuiesc pe pământ s-au îmbătat de vinul desfrînării ei.

3. Și m-a dus, cu duhul, în pustie. Și am văzut o femeie șezînd pe o fiară roșie, plină de nume de hule, avînd șapte capete și zece coarne.

4. Și femeia era îmbrăcată în purpură și în stofă stacojie și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare, avînd în mînă un pahar de aur, plin de uriciunile și de necurățiile desfrînării ei.

5. Iar pe fruntea ei scris nume latinic: Babilonul cel mare, mama desfrînatelor și a uriciunilor pământului.

(15) Mat. 24, 43, 46. Luc. 12, 39. 2 Cor. 5, 3. 1 Tes. 5, 2. Apoc. 3, 3. (16) Apoc. 4, 5, 8, 9; 11, 13. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

6. Și am văzut o femeie, beată de singele sfinților și de singele mucenicilor lui Iisus, și văzînd-o, m-am mirat cu mirare mare.

7. Și îngerul mi-a zis: De ce te miri? Eu îți voi spune taina femeii și a fiarei care o poartă și care are cele șapte capete și cele zece coarne.

8. Fiara pe care ai văzut-o era și nu este și va să se suie din adînc și să meargă spre pieire. Și se vor mira cei ce locuiesc pe pământ ale căror nume nu sînt scrise de la întemeierea lumii în cartea vieții, văzînd pe fiară că era și nu este, dar se va arăta.

9. Aici trebuie minte care are înțelepciune. Cele șapte capete sînt șapte mînti deasupra cărora șade femeia.

10. Dar sînt și șapte împărați: cinci au căzut, unul mai este, celălalt încă nu a venit, iar cînd va veni are de stat puțină vreme.

11. Și fiara care era și nu este — este al optulea, deși este dintre cei șapte și merge spre pieire.

12. Și cele zece coarne pe care le-ai văzut sînt zece împărați, care încă n-au luat împărăția, dar care vor lua stăpînire de împărați, un ceas, împreună cu fiara.

13. Aceștia au un singur cuget și puterea și stăpînirea lor o dau fiarei.

14. Ei vor porni război împotriva Micului, dar Micul îi va birui, pentru că este Domnul domnilor și împăratul împăraților și vor birui și cei împreună cu El — chemați și aleși și credincioși.

15. Și mi-a zis: Apele pe care le-ai văzut și deasupra cărora șade desfrînata, sînt popoare și gloate și neamuri și limbi.

16. Și cele zece coarne pe care le-ai văzut și fiara vor urî pe desfrînată și o vor face pustie și goală și carnea ei vor minca-o și pe ea vor arde-o cu foc.

17. Pentru că Dumnezeu a pus în minile lor să facă voia Lui și să se întîlnească într-un giud și să dea fiarei împărăția lor, pînă se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu.

18. Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare care are stăpînire peste împărații pământului.

28. 16. 17. Apoc. 16, 19, 18, 2. 16. Apoc. 18, 21. 18. Dan. 7, 24, 12, 1. Apoc. 11, 7; 13, 1, 8; 20, 12. (12) Dan. 7, 20. Apoc. 13, 1. (14) Ps. 70, 20. Dan. 7, 27. Mat. 28, 18. 1 Tim. 6, 15. Apoc. 18, 8; 19, 16. (15) Is. 8, 7. 1er. 47, 2. (16) 1er. 50, 29. Dan. 7, 20. Apoc. 18, 8, 18. Apoc. 16, 19.

19. Apoc. 19, 15. 20. Ps. 57, 10, 67. 24. Is. 63, 3. Cap. 15. 2. Apoc. 4, 6. (3) 1er. 15, 1, 6. 13. 1er. 32. 4. Ps. 138, 14, 44, 18. Os. 4, 10. 1. Is. 66, 23. 1er. 7, 15. Ps. 85, 1, 2.

1. 1. 4. Cap. 16. 2. 1er. 9, 9. Apoc. 13, 17. 5. 1er. 4, 8. 6. Is. 19, 26. Mat. 23, 34. 8. 1er. 4, 8. 12. 1er. 50, 38. (13) Apoc. 12, 9, 20. 2. 10. 14. Mat. 24, 24. Apoc. 13, 13.

CAP. 18

Vestea căderii Babilonului. Poporul Domnului să iasă din cetate! Cei care se întristează și cei care se bucură de căderea ei.

1. După acestea, am văzut alt inger, pogorindu-se din cer, având putere mare, și pământul s-a luminat de slava lui,

2. Și a strigat cu glas puternic și a zis: A căzut! A căzut Babilonul cel mare și a ajuns locaș demonilor, închisoare tuturor duhurilor necurate, și cu livie tuturor păsărilor spurcate și urite.

3. Pentru că din vinul aprinderii desfrinării ei au băut toate neamurile și împărații pământului s-au desfrinat cu ea și neguțătorii lumii din mulțimea desfătărilor ei s-au îmbogățit.

4. Am auzit, apoi, alt glas din cer, zicând: Ieșiți din ea, poporul meu, ca să nu vă împărtașiți din păcatele ei și să nu luați din pedepsele ei.

5. Fiindcă păcatele ei au ajuns pînă la cer și Dumnezeu și-a adus aminte de ne dreptățile ei.

6. Dați-i înapoi, precum v-a dat și ea și, după faptele ei, cu măsură îndoită, îndoit măsură-i; în paharul în care v-a turnat, turnați-i de două ori.

7. Pe cît s-a mărit pe sine și a fost în desfătări, tot pe atîta dați-i chin și plîngere. Fiindcă în inima ei zice: Șed ca împărăteasă și vădăvă nu sînt și jale nu voi vedea nicicum!

8. Pentru aceea într-o singură zi vor veni pedepsele peste ea: moarte și tînguire și foamete și focul va arde-o de tot, căci puternic este Domnul Dumnezeu, Cel ce o judecă.

9. Iar împărații pământului, care s-au desfrinat cu ea și s-au dezmierdat cu ea, se vor jeli și se vor bate în piept pentru ea, cînd vor vedea fumul focului în care arde,

10. Stînd departe, de frica chinurilor ei și zicînd: Vai! Vai! cetatea cea mare, Babilonul, cetatea cea rare, că într-un ceas a venit judecata ta!

11. Și neguțătorii pământului plîng și se tînguesc asupra ei, căci nimeni nu mai cumpără marfa lor,

12. Marfă de aur și de argint, pietre prețioase și mărgăritare, vison și porfiră, mătase și stofă stacojie, tot felul de lemn bine mirositor și tot felul de lucruri de fildeș, de lemn de mare preț și marfă de aramă și de fier și de marmură,

13. Și scorțisoară și balsam și mirodenii și mir și tămîie și vin și undelemn și făină de grîu curat și grîu și vite și oi și cai și căruțe și trupuri și suflete de oameni.

14. Și roadele cele dorite de sufletul tău s-au dus de la tine și toate cele grase și strălucite au pierit de la tine și niciodată nu le vor mai găsi.

15. Iar neguțătorii de aceste lucruri, care s-au îmbogățit de pe urma ei, vor sta departe, de frica chinurilor ei, plîngînd și tînguindu-se,

16. Și zicînd: Vai! Vai! Cetatea cea mare, cea înveșmîntată în vison și în porfiră și în stofă stacojie și îmbogățită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare! Că într-un ceas s-a pus-tit atîta bogăție!

17. Și toți cîrmacii și toți cei ce plutesc pe mare și corăbierii și toți cîți lucrează pe mare stăteau departe,

18. Și strigau, uitîndu-se la fumul focului în care ardea și ziceau: Care cetate era asemenea cu cetatea cea mare!

19. Și își puneau tîrîină pe capetele lor și strigau plîngînd și tînguindu-se și zicînd: Vai! Vai! cetatea cea mare, în care s-au îmbogățit din comorile ei, toți cei ce țin corăbii pe mare, că într-un ceas s-a pus-tit!

20. Veselește-te de ea, cerule și voi sfinților, și voi Apostolilor și voi prorocilor, pentru că Dumnezeu v-a făcut dreptate, în judecata ce ați avut cu ea.

21. Iar un inger puternic a ridicat o piatră, mare cît o piatră de moară, și a aruncat-o în mare, zicînd: Cu astfel de repezițiune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și nu se va mai afla.

22. Și glasul celor ce zic din chitară și din gură și din flaut și din trimbită nu se va mai auzi de acum în tine și nici un meșteșugar de orice fel de meșteșug nu se va mai afla în tine și huruit de mori nu se va mai auzi în tine niciodată!

23. Și niciodată lumina lămpii nu se va mai ivi în tine; și glasul de mire

și de mireasă nu se vor mai auzi în tine niciodată, pentru că neguțătorii tăi erau stăpînitorii lumii și pentru că toate neamurile s-au rătăcit cu fermecătoria ta.

24. Și s-a găsit în ea sînge de proroci și de sfinți și sîngele tuturor celor înjunghiați pe pămînt.

CAP. 19

Hristos biruiește fiara.

1. După acestea, am auzit, în cer, ca un glas puternic de mulțime multă zicînd: Aliluia! Mîntuirea și slava și puterea sînt ale Dumnezeului nostru!

2. Pentru că adevărate și drepte sînt judecățile Lui! Pentru că a judecat pe desfrînată cea mare, care a stricat pămîntul cu desfrînarea ei, și a răzbunat sîngele robilor Săi, din mîna ei!

3. Și a doua oară au zis: Aliluia! și fumul focului în care arde ea se suie în vecii vecilor.

4. Iar cei douăzeci și patru de bătrîni și cele patru ființe au căzut și s-au închinat lui Dumnezeu, cel ce șade pe tron, și au zis: Amin! Aliluia!

5. Și un glas a ieșit din tron, zicînd: Lăudați pe Dumnezeul nostru toți slujitorii Lui, cei ce vă temeți de El, mici și mari.

6. Atunci am auzit ca un glas de mulțime multă și ca un vuiet de valuri fără număr și ca un bubuit de tunete puternice zicînd: Aliluia! pentru că Domnul Dumnezeu nostru, Atotputernicul, este împărat.

7. Să ne bucurăm și să ne veselim și să-l dăm slavă, căci a venit nunta Mielului și mireasa Lui s-a pregătit,

8. Și is-a dat ei să se înveșmînteze cu vison curat, luminos, căci visonul sînt faptele cele drepte ale sfinților.

9. Apoi mi-a zis: Scrie: Fericiți cei chemați la cina nunții Mielului! Și îmi zise iar: Acestea sînt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu.

10. Și am căzut înaintea picioarelor lui, ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: Vezi să nu faci aceasta! Sînt împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, care

au mărturia lui Iisus. Lui Dumnezeu închină-te. Căci mărturia lui Iisus este duhul prorocii.

11. Și am văzut cerul deschis și iată un cal alb, și cel ce ședea pe el se numește Credincios și Adevărat și judecă și se războiește întru dreptate.

12. Iar ochii Lui sînt ca para focului și pe capul Lui sînt cununii multe și arc nume scris pe care nimeni nu-l înțelege decît numai El.

13. Și este îmbrăcat în veșmînt stropit cu sînge și numele Lui se cheamă: Cuvîntul lui Dumnezeu.

14. Și oștile din cer veneau după El, călare pe cai albi, purtînd veșmînte de vison alb, curat.

15. Iar din gura Lui ieșea sabie ascuțită, ca să lovească pe păgîni cu ea. Și El îi va păstori cu toiaș de fier și va călca teascul vinului aprinderii mîinii lui Dumnezeu, Atotputernicul.

16. Și pe haina Lui și pe coapsa Lui are nume scris: Împăratul împăraților și Domnul domnilor.

17. Apoi am văzut un inger stînd în soare; și a strigat cu glas puternic, grîind tuturor p_sărilor care zboară spre înaltul cerului: Veniți și vă adunați ospățul cel mare al lui Dumnezeu.

18. Ca să mînceați trupurile împăraților și trupurile căpeteniilor și trupurile celor viteji, și trupurile cailor și ale călăreților lor, și trupurile tuturor celor slobozi și celor robi, și celor mici și celor mari.

19. Am văzut fiara și pe împărații pămîntului, oștile lor adunate, ca să facă război cu el ce șade pe cal cu oștirea lui.

20. Și fiara a fost răpusă și cu ea: prorocul mincinos, cel ce făcea înaintea ei semene cu care amăgise pe cei ce au purtat semnul fiarei și pe cei ce s-au închinat chipului ei. Amîndoi au fost aruncați de vii în iezerul de foc, unde arde pucioasă.

21. Iar ceilalți au fost ucîși și cu sabia care iese din gura celui ce aude pe cal și toate păsările s-au săturat din trupurile lor.

Cap. 18. — (1) Iez. 43, 2. (2) Is. 13, 19, 22; 21, 9; 34, 11, 14. Ier. 50, 1, 39; 51, 8, 37. Bar. 4, 35. (3) Apoc. 17, 2, 5. (4) Is. 48, 20; 52, 11. Ier. 50, 8. Zah. 2, 10-11. 2 Cor. 6, 17. (5) Ier. 50, 46; 51, 48. (6) Is. 66, 6. Ier. 50, 29. (7) Is. 47, 7. Sof. 2, 15. (8) Ier. 50, 31.

(9) Iez. 26, 16-17. (10) Is. 21, 9. Iez. 27, 27, 30. Apoc. 14, 8. (11) Iez. 27, 35. (12) Ier. 50, 23; 51, 13. Iez. 27, 27. (20) Is. 44, 23; 49, 13. Ier. 51, 48. (21) Iez. 15, 5. Ier. 51, 63-64. (22) Iez. 26, 13. (23) Is. 23, 8. Ier. 7, 34. Apoc. 17, 2.

(24) Mat. 23, 35. Apoc. 17, 6. Cap. 19. — (1) Deut. 32, 43. Apoc. 7, 10; 12, 10. (2) Ps. 118, 75. Ioan. 4, 21. Apoc. 6, 10. (3) Is. 34, 10. Apoc. 14, 11. (4) Apoc. 4, 4; 5, 14. (5) Num. 24, 49. Iez. 1, 24; 43, 2. Apoc. 11, 15; 14, 2. (7) Ps. 44, 14-15. Pild. 9, 1. Os. 2, 21. Mat. 22, 2. Luc. 14, 15-16. 2 Cor. 11, 2. Apoc. 21, 2. (8) Iez. 15, 10. Apoc. 3, 4-5. (9) Apoc. 3, 18. (10) Apoc. 22, 9. (11)

Zah. 1, 8. Apoc. 6, 2. (12) Apoc. 1, 14; 2, 18. (13) Is. 63, 2. Ioan. 1, 1. (14) Mat. 16, 27. Apoc. 7, 9. (15) Ps. 2, 8; 44, 4; 46, 2; 75, 12; 88, 8. Is. 11, 4; 63, 3. Ier. 25, 31. 2 Tes. 2, 8. (16) Ps. 88, 27. Iez. 21, 26-27. Sof. 3, 15. Mat. 28, 18. Apoc. 17, 14; 19, 12. (17) Ier. 3, 15, 12. 9. Iez. 39, 17. (18) Is. 34, 3. (20) Is. 27, 1; 29, 20; 30, 33. Dan. 7, 11. Mat. 13, 42. Apoc. 16, 13; 20, 9-10. (21) Is. 66, 16. Ag. 2, 22. Apoc. 1, 16; 2, 12.

CAP. 20

Balaurul este legat. Sfinții se scoală la împărăția de o mie de ani. Gog și Magog. Diavolul este prăbușit. Judecata de apoi.

1. Apoi am văzut un înger, pogorându-se din cer, având cheia adâncului și un lanț mare în mina lui.

2. Și a prins pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este diavolul și satana, și l-a legat pe o mie de ani,

3. Și l-a aruncat în adânc și l-a închis și a pecetluit deasupra lui, ca să nu mai amăgească popoarele, până ce se vor sfârși cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie dezlegat cităva vreme.

4. Și am văzut tronuri și celor ce ședeau pe ele li s-a dat putere să facă judecată. Și am văzut sufletele celor răiași pentru mărturia lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu, care nu s-au închinat fiarei, nici chipului ei, și nu au primit semnul ei pe fruntea și pe mina lor. Și ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani.

5. Iar ceilalți morți nu înviază până ce nu se vor sfârși cei o mie de ani. Aceasta este învierea cea dintâi.

6. Fericit și sfânt este cel ce are parte de învierea cea dintâi. Peste această moarte cea de a doua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.

7. Și când se vor sfârși cei o mie de ani, satana va fi dezlegat din închisoarea lui.

8. Și va ieși să amăgească neamurile, care sînt în cele patru unghiuri ale pămîntului, pe Gog și pe Magog, și să le adune la război; iar numărul lor este ca nisipul mării.

9. Și s-au suit pe fața pămîntului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea cea iubită. Dar s-a pogorât foc din cer și i-a mistuit.

10. Și diavolul, care-l amăgise a fost aruncat în iezorul de foc și

de pucioasă, unde este și fiara și proorocul mincinos, și vor fi chinuți acolo, zi și noapte, în vecii vecilor.

11. Am văzut apoi, un tron mare alb și pe Cel ce ședea pe tron, iar dinaintea feței lui pămîntul și cerul au fugit și loc n-u s-a mai găsit pentru ele.

12. Și am văzut pe morți, pe cei mari și pe cei mici, stînd înaintea tronului și cărțile au fost deschise și altă carte a fost deschisă, care este cartea vieții, și morții au fost judecați din cele scrise în cărți, potrivit cu faptele lor.

13. Și marca a dat pe morții cei din ea și moartea și iadul au dat pe morții lor, și judecați au fost, fiecare după faptele sale.

14. Apoi moartea și iadul au fost aruncate în rîul de foc. Aceasta e moartea cea de a doua: iezorul cel de foc.

15. Iar cine n-a fost aflat scris în cartea vieții, a fost aruncat în iezorul de foc.

CAP. 21

Cerul cel nou. Pămîntul cel nou. Noul Ierusalim. Douăsprezece porți și douăsprezece pietre de temelie. Lumina dumnezeiască în loc de soare.

1. Și am văzut un cer nou și un pămînt nou. Căci cerul cel dintîi și pămîntul cel dintîi au trecut; iar marca nu mai este.

2. Și am văzut cetatea sfîntă, noul Ierusalim, pogorîndu-se din cer de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă, împodobită pentru mirele ei.

3. Și am auzit, din tron, un glas puternic care zicea: Iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni și va sălășlui cu ei și ei vor fi poporul Lui și însuși Dumnezeu va fi cu ei.

4. Și va șterge orice lacrimă din ochii lor și moarte nu va mai fi; nici plîngere, nici strigăt, nici durere nu vor mai fi, căci cele dintîi au trecut.

5. Și Cel ce ședea pe tron a grăit: Iată, noi le fac pe toate. Apoi a zis: Scrie, fiindcă aceste cuvinte sînt credincioase

6. Și iar mi-a zis: Făcutu-s-a! Eu sînt Alfa și Omega, începutul și sfîrșitul. Celui ce însetează îi voi da să bea, în dar, din izvorul apei vieții.

7. Cel ce va birui va moșteni acestea și-i voi fi lui Dumnezeu și el îmi va fi Mie fiu.

8. Iar partea celor fricoși și necredincioși și spurcați și ucigași și desfrînați și fermecători și închinători de idoli și a tuturor celor mincinoși este în iezorul care arde, cu foc și cu pucioasă, care este moartea a doua.

9. Apoi a venit unul din cei șapte îngeri, care aveau cele șapte cupe pline cu cele șapte pedepse de apoi, și a grăit către mine zicînd: Vino să-ți arăt pe mîrcasa, femeia Mielului.

10. Și m-a dus pe mînc, cu duhul, într-un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea sfîntă, Ierusalimul, pogorîndu-se din cer, de la Dumnezeu.

11. Învăluită în slava lui Dumnezeu. Lumina ei era asemenea cu piatra cea de mare preț, cu piatra de iaspis, limpede cum e cleștarul.

12. Și avea zid mare și înalt și avea douăsprezece porți, iar la porți doisprezece îngeri și nume scrise deasupra, care sînt numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.

13. Spre răsărit trei porți și spre miazănoapte trei porți și spre miazăzi trei porți și spre apus trei porți.

14. Iar zidul cetății avea douăsprezece pietre de temelie și în ele douăsprezece nume, ale celor doisprezece Apostoli ai Mielului.

15. Și cel ce vorbea cu mine avea măsură o trestie de aur, ca să măsoare cetatea și porțile ei și zidul ei.

16. Și cetatea este în patru colțuri și lungimea ei este tot alta cît și lățimea. Și a măsurat cetatea cu trestia: douăsprezece mii de stadii. Lungimea și lățimea ei sînt deopotrivă.

17. Și a măsurat și zidul ei: o sută patruzeci și patru de coți, după măsura omenească, dar și după măsura îngerului.

18. Și zidăria zidului ei este de iaspis, iar ceretea este de aur curat, ca sticla cea curată.

19. Temeliile zidului cetății sînt împodobite cu tot felul de pietre scumpe: întîia piatră de temelie este de iaspis, a doua de safir, a treia de calcedoni, a patra de smaragd,

20. A cincea de sardonix, a șasea de sardiu, a șaptea de hrisolit, a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de hrisopras, a unsprezecea de iachint, a douăsprezecea de ametistă.

21. Iar cele douăsprezece porți sînt douăsprezece mărgăritare; fiecare din porți este dintr-un mărgăritar. Și piața cetății este de aur curat, și străvezie ca sticla.

22. Și templul-am văzut în aceasta, pentru că templul ei este Domnul Dumnezeu, Atotîntorul, și Mielul.

23. Și ceretea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să o lumineze, căci slava lui Dumnezeu a luminat-o și făclia ei este Mielul.

24. Și neamurile vor umbra în lumina ei, iar împărații pămîntului vor aduce la ea înălțarea lor.

25. Și porțile cetății nu se vor mai închide ziua, căci noapte nu va mai fi acolo.

26. Și vor aduce în ea slava și cîntecul neamurilor.

27. Și în cetate nu va intra nimic plîngărit și nimeni care e dat cu spurcăciunea și cu minciuna, ci numai cei scriși în Cartea vieții Mielului.

CAP. 22

Rîul și pomul vieții. Periclitarea veșnică. Ioan este martorul credincios. Făgăduința și judecata lui Dumnezeu. Venirea lui Hristos.

1. Mi-a arătat, apoi, rîul și apa vieții, limpede cum e cleștarul și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.

2. Și în mijlocul pieții din cetate, de o parte și de alta a rîului crește

Cap. 20. — (1) Luc. 8, 31. Apoc. 1, 18. (2) 2 Petr. 2, 4. Iuda 1, 6. Apoc. 12, 3, 9. (3) Dan. 7, 9, 22; 8, 17. Mat. 19, 28. Luc. 22, 30. 1 Cor. 6, 2. 2 Tim. 2, 12. Apoc. 6, 11. (5) Is. 26, 14. (6) Is. 61, 6. Dan. 12, 13. Apoc. 1, 6; 21, 7. (7) Iez. 38, 2; 39, 1, 6. Apoc. 16, 14. (8) Is. 31, 4. (9) Is. 66, 24. Iez. 38, 22. Dan. 7, 11. Apoc. 14, 10; 19, 20. (10) Mat. 25, 41. Apoc. 16, 13; 19, 20. (11) 2 Petr. 3, 10.

(12) Dan. 7, 10. Mat. 25, 32. Ioan 11, 22-25. Apoc. 2, 23; 3, 5; 13, 8; 17, 8; 21, 27; 22, 13. (14) 1 Cor. 15, 26. Apoc. 2, 11. (15) Is. 30, 30. Cap. 21. — (1) Is. 65, 17. 2 Petr. 3, 13. (2) Is. 52, 1; 54, 5. Gal. 4, 26. 2 Cor. 11, 3. Ebr. 12, 22. Apoc. 3, 12; 19, 7. (3) Lev. 26, 12. Iez. 43, 7. Apoc. 7, 15. (4) Is. 25, 8; 35, 10; 65, 19. Luc. 6, 21. Apoc. 7, 17. (5) Is. 43, 18-19. Ier. 31, 22. 2 Cor. 5, 17. Apoc. 22, 6.

(6) Ps. 35, 8-9. Apoc. 1, 8, 10; 22, 13. (7) Zah. 8, 8. Ebr. 8, 10. (8) 1 Cor. 6, 9. Gal. 5, 19. Apoc. 2, 11. (9) Mat. 25, 34. Apoc. 15, 1; 19, 7. (10) Iez. 40, 2. (11) Tob. 13, 17. (12) Is. 54, 12. Iez. 48, 31. (14) Mat. 16, 18. Gal. 2, 9. Ebr. 2, 20. (15) Iez. 40, 3, 5; 48, 20. Zah. 2, 5. Apoc. 11, 1. (18) Tob. 13, 16-17. (19)

Iez. 28, 17. Is. 54, 11. Tob. 13, 15-16. (23) Is. 30, 26; 60, 19. Zah. 14, 7, 21. Apoc. 22, 5. (24) Ps. 28, 1; 71, 11. Is. 60, 3, 5. Zah. 2, 10. Tob. 13, 11. (25) Is. 60, 11, 20. Zah. 14, 7. Apoc. 22, 5. (26) Is. 61, 6. (27) Is. 35, 8; 60, 21. (28) Zah. 14, 21. Apoc. 13, 8; 20, 12. Cap. 22. (1) Iez. 47, 1. Ioil 4, 18. Zah. 14, 8. Apoc. 4, 6. (2) Fac. 1, 9. Cînt. 2, 3. Iez. 47, 12. Apoc. 2, 7.

pomul vieții, făcând rod de douăsprezece ori pe an, în fiecare lună dându-și rodul; și frunzele pomului sînt spre tămăduirea neamurilor.

3. Nici un blestem nu va mai fi. Și tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi într-însa și slujitorii Lui îi vor sluji Lui.

4. Și vor vedea fața Lui și numele Lui va fi pe frunțile lor.

5. Și noapte nu va mai fi; și nu au trebuință de lumina lămpii sau de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu le va fi lor lumină și vor împărăși în vecii vecilor.

6. Și îngerul mi-a zis: Aceste cuvinte sînt credincioase și adevărate și Domnul — Dumnezeu al duhurilor proorocilor — a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi cele ce trebuie să se întimplă în curînd.

7. Că iată vin curînd. Fericit cel ce păzește cuvintele proorociei acestei cărți!

8. Și eu, Ioan, sînt cel ce am văzut și am auzit acestea. Iar cînd am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-a arătat acestea.

9. Dar el mi-a zis: Vezi să nu faci aceasta! Căci sînt împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, proorocii, și cu cei ce păstrează cuvintele cărții acesteia, Lui Dumnezeu închină-te!

10. Apoi mi-a zis: să nu pecetluiești cuvintele proorociei acestei cărți, căci vremea este aproape.

11. Cine e nedrept, să nedreptățască înainte. Cine e spurcat, să se spurce și mai greu. Cine este drept,

să facă dreptate mai departe. Cine este sfînt, să se sfințească și mai mult.

12. Iată, vin curînd și plata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia, după cum este fapta lui.

13. Eu sînt Alfa și Omega, cel dinții și cel de pe urmă, începutul și sfîrșitul.

14. Fericiti cei ce spală veșmintele lor ca să aibă stăpînire peste pomul vieții și prin porți să intre în cetate!

15. Afară cliii și vrăjitorii și desfrînații și ucigașii și închinătorii de idoli și toți cei ce lucrează și iubesc minciuna!

16. Eu, Iisus, am trimis pe îngerul Meu ca să mărturisească vouă acestea, în fața Bisericilor. Eu sînt rădăcina și sămînța lui David, steaua strălucitoare cea de dimineață.

17. Și duhul și mireasa zic: Vino. Și cel ce aude să zică: Vino. Și cel înserat să vină și cel ce vrea, să ia în dar apa vieții.

18. Și eu mărturisesc oricui ascultă cuvintele proorociei acestei cărți: De va mai adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu va trimite asupra lui pedepsele ce sînt scrise în cartea aceasta;

19. Iar de va scoate cineva din cuvintele cărții acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfîntă și de la cele scrise în cartea aceasta.

20. Cel ce mărturisește acestea zice: Da, vin curînd.

Amin! Vino Doamne Iisuse!

21. Harul Domnului Iisus Hristos, cu voi cu toți! Amin.

(3) Zah. 14, 11. (4) Mat. 5, 8. 1 Ioan 3, 2. 1 Cor. 13, 12. (5) Is. 60, 19. Zah. 14, 7. Apoc. 21, 23, 25. (6) Apoc. 1, 1; 19, 9; 21, 5. (7) Apoc. 1, 3; 3, 11. (8) Apoc. 19, 10. (9) Dan. 8, 26; 12, 4. Apoc. 1, 3. (11) Ier. 3, 27. Dan. 12, 10. 2 Tim. 3, 13. (12) Pild. 24, 12. Apoc. 20, 12. (13) Is. 41, 4; 44, 6. Injcl.

5, 15. Apoc. 1, 8; 21, 6. (11) Apoc. 3, 7. (15) Is. 56, 10. Zah. 14, 21. Ef. 5, 5. Filip. 3, 3. Apoc. 21, 8. (16) Num. 24, 17. 2 Petr. 1, 19. Rom. 15, 12. Apoc. 2, 28. (17) Is. 55, 1. Ioan 7, 37. Apoc. 21, 6. (18) Deut. 4, 2; 12, 32. Pild. 30, 6. (20) Ps. 20, 14; 52, 8. Is. 64, 1.

CUPRINSUL

Pag.

Prea Fericitul Patriarh Justinian, *Cuvînt către cititori* 5

Vechiul Testament

A. — *Cărți canonice* 11 — 916

Facerca	11
Ieșirea	68
Leviticul	115
Numerii	148
Deuteronomul	193
Cartea lui Iosua Navi	235
Cartea Judecătorilor	263
Cartea Rut	290
Cartea întâi a Regilor	294
Cartea doua a Regilor	329
Cartea treia a Regilor	358
Cartea patra a Regilor	395
Cartea întâi Paralipomena (întîi a Cronicilor)	427
Cartea doua Paralipomena (a doua a Cronicilor)	458
Cartea întâi a lui Ezdra	497
Cartea lui Neemia (a doua Ezdra)	508
Cartea Esteri	523
Cartea lui Iov	534
Psalmii	565
Pildele lui Solomon	638
Ecclesiastul	664

Cîntarea cîntărilor	673
Isaia	677
Ieremia	730
Plîngerile lui Ieremia	789
Iezechiel	794
Daniel	848
Osea	865
Amos	874
Miheia	881
Ioil	886
Avdie	890
Iona	891
Naum	894
Avacum	896
Sofonie	899
Agheu	902
Zaharia	904
Maleahi	914

B. — Cărți și fragmente necanonice 917-1094

Cartea lui Tobit	917
Cartea Iuditei	927
Cartea lui Baruh	942
Epistola lui Ieremia	947
Cîntarea celor trei tineri	950
Cartea treia a lui Eздра	952
Cartea înțelepciunii lui Solomon	968
Cartea înțelepciunii lui Isus, fiul lui Sirah	985
Istoria Susanei	1027
Istoria omoririi balaurului și a sfărîmării lui Bel	1029
Cartea întâi a Macabeilor	1031
Cartea doua a Macabeilor	1061
Cartea treia a Macabeilor	1084
Rugăciunea regelui Manasc	1094

Noul Testament

Sfînta Evanghelie cea după Matei	1097
Sfînta Evanghelie cea după Marcu	1135

Sfînta Evanghelie cea după Luca	1158
Sfînta Evanghelie cea după Ioan	1197
Epistolele Sfinților Apostoli	1227
Epistola către Romani a Sfîntului Apostol Pavel	1263
Epistola întâi către Corinteni a Sfîntului Apostol Pavel	1279
Epistola doua către Corinteni a Sfîntului Apostol Pavel	1295
Epistola către Galateni a Sfîntului Apostol Pavel	1305
Epistola către Efeseni a Sfîntului Apostol Pavel	1311
Epistola către Filipeni a Sfîntului Apostol Pavel	1317
Epistola către Coloseni a Sfîntului Apostol Pavel	1321
Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfîntului Apostol Pavel ..	1325
Epistola doua către Tesaloniceni a Sfîntului Apostol Pavel ..	1329
Epistola întâi către Timotei a Sfîntului Apostol Pavel	1331
Epistola doua către Timotei a Sfîntului Apostol Pavel	1336
Epistola către Tit a Sfîntului Apostol Pavel	1339
Epistola către Filimon a Sfîntului Apostol Pavel	1341
Epistola către Evrei a Sfîntului Apostol Pavel	1342
Epistola Sobornicească a Sfîntului Apostol Iacov	1354
Întîia Epistolă Sobornicească a Sfîntului Apostol Petru	1358
A doua Epistolă Sobornicească a Sfîntului Apostol Petru ..	1363
Întîia Epistolă Sobornicească a Sfîntului Apostol Ioan	1366
A doua Epistolă Sobornicească a Sfîntului Apostol Ioan	1371
A treia Epistolă Sobornicească a Sfîntului Apostol Ioan	1372
Epistola Sobornicească a Sfîntului Apostol Iuda	1373
Apocalipsa Sfîntului Ioan Teologul	1375